

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ:
Διδρυματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών 'Λογιστική-Ελεγκτική'

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
«Έλεγχοι Πέρα από τα Σύνορα - Προκλήσεις για τους Πολυεθνικούς Ελέγχους».
Μελέτη Περίπτωσης: Ε.Ε κ' Η.Π.Α.

ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΑΜΗΣ

ΒΟΛΟΣ 2019

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία για τη λήψη του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών του Διδρυματικού Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών 'Λογιστική-Ελεγκτική' του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας με ερευνητικό θέμα: «Έλεγχοι Πέρα από τα Σύνορα - Προκλήσεις για τους Πολυεθνικούς Ελέγχους», Μελέτη Περίπτωσης: Ε.Ε κ' Η.Π.Α. έχει συγγραφεί από εμένα προσωπικά και δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Η εργασία αυτή έχοντας εκπονηθεί από εμένα, αντιπροσωπεύει τις προσωπικές μου απόψεις επί του θέματος και το κείμενο είναι γραμμένο με τα δικά μου λόγια και δεν αποτελεί προϊόν λογοκλοπής από τρίτες πηγές. Οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνηση της συγκεκριμένης διπλωματικής αναφέρονται στο σύνολό τους, δίνοντας πλήρεις αναφορές στους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο».

Υπογραφή μεταπτυχιακού φοιτητή:

Όνοματεπώνυμο: Νικόλαος Τζίμας

Ημερομηνία: 31 Μαΐου 2019

Αφιέρωση:

Στο φώς της ζωής μου,στην ξένια μου....

Ευχαριστίες

Με την ολοκλήρωση της μεταπτυχιακής διπλωματικής μου εργασίας, θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες σε όλους όσους συνέβαλλαν στην εκπόνησή της.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον κ.Κωνσταντίνο Μουρτίδη Δντη της Τελωνειακής Υπηρεσίας,στον κ.Ανδρέα Κούτα Δντη της ΕΛ.Υ.Τ Αττικής, στους συναδέλφους μου κ.Αθανάσιο Παναγιώτου, κ.Γεώργιο Φλίνδρη, κ.Πάρη Στανή,κ.Ιωάννη Τομπούλογλου, κα.Χριστίνα Ευαγγελάκου και στον κ.Σάββα Σανταμόρε , στον Επίκουρο Καθηγητή κ.Θεόδωρο Μεταξά και στον Αναπληρωτή Καθηγητή κ.Στέφανο Παπαδάμου του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας καθώς και στον συμφοιτητή μου Στέφανο Μπαλαμώτη,πολύτιμοι συνοδοιπόροι στην παρούσα διερευνητική προσπάθεια.

Ευχαριστώ επίσης θερμά τον επιβλέπων καθηγητή μου, κ. Αναστάσιο Τσάμη Ομότιμο Καθηγητή Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Λογιστικής στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών & Πολιτικών Επιστημών,για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε εξ' αρχής, αναθέτοντάς μου το συγκεκριμένο θέμα, την επιστημονική του καθοδήγηση, τις υποδείξεις του, την επιμονή του, τη συμπαράστασή του, τη συνεχή του υποστήριξη και το αμείωτο ενδιαφέρον που έδειξε από την αρχή μέχρι το τέλος.

Τέλος, θα ήθελα εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στους γονείς μου Χρήστο & Δημητρούλα,στην σύζυγό μου Ξένια και στα τρία υπέροχα τέκνα μας Χρήστο,Άγγελο & Μαρίνα για όλη τη στήριξη, τη συμπαράσταση και την κατανόησή τους, καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Περιεχόμενα

Πίνακες.....	σελ.07
Γραφήματα.....	σελ.09
Συνοτομογραφίες.....	σελ.10
Περίληψη	σελ.14
1.Εισαγωγή.....	σελ.14
1.1 Παρουσίαση του θέματος της έρευνας.....	σελ.14
1.2 Το ερευνητικό ερώτημα.....	σελ.15
1.3 Αιτιολόγηση της έρευνας.....	σελ.16
1.4 Ερευνητική μέθοδος.....	σελ.16
1.5 Πόροι.....	σελ.17
2.Η Ευρωπαϊκή Ένωση των 28 Κρατών Μελών.....	σελ.18
2.1 Η Ιστορία της Τελωνειακής Ένωσης.....	σελ.18
2.2 Τα κύρια ζητήματα-προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρωπαϊκή - Τελωνειακή Ένωση στα πλαίσια των διακρατικών και πολυεθνικών ελέγχων.....	σελ.22
2.2.1 Η Τρομοκρατία ως ένα από τα κύρια τρέχοντα ζητήματα-προκλήσεις της Ε.Ε.....	σελ.22
2.2.1.1 Ξένοι Μαχητές(FF, foreign fighters).....	σελ.22
2.2.1.2 Η χρονική εξέλιξη της απάντησης στο επίπεδο της Ε.Ε στο ζήτημα των Ξένων Μαχητών.....	σελ.23
2.2.1.3 Οι προκλήσεις και οι απαντήσεις της Ε.Ε στο ζήτημα της τρομοκρατίας.....	σελ.25
2.2.1.4 Η απουσία ενός κοινού ορισμού των ξένων μαχητών.....	σελ.26
2.2.1.5 Διαφορές μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ: πεδία εφαρμογής και αντιλήψεις της απειλής των ξένων αγωνιστών.....	σελ.27
2.2.1.6 Έλλειψη συναίνεσης για τα βασικά αίτια της τρομοκρατίας και της ριζοσπαστικοποίησης.....	σελ.29
2.2.1.7 Δυσκολίες συλλογής αποδεικτικών στοιχείων: δίωξη ή / και επανένταξη.....	σελ.30
2.2.2 Τα ζητήματα - προκλήσεις της βιοασφάλειας στην Ε.Ε.....	σελ.32
2.2.2.1 Οι Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Βιοασφάλεια.....	σελ.33
2.2.2.2 Εθνική εφαρμογή.....	σελ.38
2.2.2.3 Ποινές.....	σελ.38
2.2.2.4 Προστασία των εργαζομένων που εργάζονται με βιολογικούς παράγοντες.....	σελ.38
2.2.2.5 Γενετική μηχανική.....	σελ.39
2.2.2.6 Διαχείριση των αποβλήτων.....	σελ.39
2.2.2.7 Χειρισμός των Εργαστηριακών Ζώων.....	σελ.39
2.2.2.8 Αναφορά ατυχημάτων.....	σελ.40
2.2.2.9 Εργαστηριακά μέτρα σχετικά με την βιοασφάλεια.....	σελ.40
2.2.2.10 Μεταφορά των βιολογικών παραγόντων.....	σελ.40
2.2.2.11 Τεχνολογία διπλής χρήσης.....	σελ.40
2.2.2.12 Μέτρα βιοασφάλειας.....	σελ.41
2.2.2.13 Βιοηθική.....	σελ.41
2.2.3 Τα ζητήματα - προκλήσεις της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής και της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών στην Ε.Ε.....	σελ.41
2.2.3.1 Το Πλαίσιο της υιοθέτησης των CBW από μη Κρατικούς Φορείς.....	σελ.42
2.2.3.2 Σχετικό πλεονέκτημα και χρήσεις των CBW.....	σελ.45
2.2.3.3 Πολυπλοκότητα των CBW.....	σελ.46
2.2.3.4 Ιδεολογία των CBW.....	σελ.48
2.2.3.5 Οργανωτικοί παράγοντες των CBW.....	σελ.49
2.2.3.6 Η ορατότητα και ο χαρακτήρας "μόδας" των CBW.....	σελ.50
2.2.3.7 Το Περιβαλλοντικό πλαίσιο των CBW.....	σελ.50
2.2.4 Το ζήτημα – πρόκληση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος" στα πλαίσια της Ε.Ε.....	σελ.52
2.2.4.1 Οι λόγοι για την ύπαρξη του RBA.....	σελ.52
2.2.4.2 Η εκτίμηση του κινδύνου στο επίπεδο της Ε.Ε.....	σελ.53
2.2.4.3 Η εκτίμηση του κινδύνου σε Εθνικό επίπεδο.....	σελ.54
2.2.4.4 Η εκτίμηση του κινδύνου στο επίπεδο των Ελεγχόμενων Οντοτήτων.....	σελ.54
2.2.4.5 Δικαιοδοσίες των Τρίτων Χώρων.....	σελ.55
2.2.4.6 Αναφορές στην προστασία των δεδομένων και στατιστικά.....	σελ.56
2.3 Η απάντηση της Ε.Ε μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τελωνειακής Ένωσης(TAXUD,βασικός πυλώνας της Κοινής Αγοράς) στα κύρια ζητήματα κ' προκλήσεις της	

τρομοκρατίας, της βιοασφάλειας, της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών, της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος".....σελ.57	σελ.57
2.3.1 Ενημερωτικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.....σελ.57	σελ.57
2.3.2 Δράσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπήςσελ.58	σελ.58
2.3.2.1 Κρίση και Τρομοκρατία.....σελ.58	σελ.58
2.3.2.2 Συνεργασία των υπηρεσιών επιβολής του νόμουσελ.70	σελ.70
2.3.2.3 Ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια.....σελ.73	σελ.73
2.3.2.4 Διασφάλιση των συνόρων της Ε.Ε.....σελ.74	σελ.74
2.4 Ενιαία αγορά αγαθών στην Ε.Ε.....σελ.75	σελ.75
2.4.1 Ρύθμιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων Γαλάζιος Οδηγός «Blue Guide » του 2016.....σελ.75	σελ.75
2.4.1.1 Ιστορική οπτική.....σελ.75	σελ.75
2.4.1.2 Το «Νέο Νομοθετικό Πλαίσιο».....σελ.76	σελ.76
2.4.1.3 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008.....σελ.77	σελ.77
2.4.1.4 Απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ.....σελ.77	σελ.77
2.4.1.5 Η Οδηγία για την γενική ασφάλεια των προϊόντων.....σελ.77	σελ.77
2.4.1.6 Προϊόντα που εισάγονται από χώρες εκτός Ε.Ε.....σελ.78	σελ.78
2.4.1.7 Γεωγραφική εφαρμογή [ΚΡΑΤΗ ΕΟΧ/ΕΖΕΣ, ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑΦΗ (ΥΧΕ), ΤΟΥΡΚΙΑ]σελ.79	σελ.79
2.4.1.8 ΚΡΑΤΗ ΕΟΧ/ΕΖΕΣ.....σελ.80	σελ.80
2.4.1.9 Μονακό, Άγιος Μαρίνος και Ανδόρα.....σελ.81	σελ.81
2.4.1.10 Τουρκία.....σελ.81	σελ.81
2.4.1.11 Απαιτήσεις για τα προϊόντα.....σελ.82	σελ.82
2.4.1.12 Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις:ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΑ.....σελ.83	σελ.83
2.4.1.13 Ο ρόλος των εναρμονισμένων προτύπων.....σελ.83	σελ.83
2.4.1.14 Απαιτήσεις ΙΧΝΗΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....σελ.86	σελ.86
2.4.1.15 Τεχνικός Φάκελος.....σελ.87	σελ.87
2.4.1.16 Καθορισμός και ρόλος της σήμανσης CE.....σελ.88	σελ.88
2.4.1.17 Σχέση με την ισχύουσα νομοθεσίασελ.88	σελ.88
2.4.1.18 Άλλες υποχρεωτικές Σημάνσεις.....σελ.89	σελ.89
2.4.1.19 Διαπίστευση βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008.....σελ.89	σελ.89
2.4.1.20 Διασυνοριακή Διαπίστευση.....σελ.90	σελ.90
2.4.1.21 Εποπτεία της αγοράς.....σελ.92	σελ.92
2.4.1.22 Έλεγχοι από τις αρχές εποπτείας της αγοράς.....σελ.94	σελ.94
2.5 Τελωνειακή Ένωση.....σελ.96	σελ.96
2.5.1 Τελωνειακή ένωση και νέες απειλές, νέες απαντήσεις(Βρυξέλλες, Έκθεση Προόδου 20.7.2018).....σελ.100	σελ.100
2.5.2 Σύστημα ελέγχου των εισαγωγών (ICS2).....σελ.100	σελ.100
2.5.3 Άλλα έργα και συστήματα.....σελ.101	σελ.101
2.5.4 Προσέγγιση βάσει συστημάτων (SBA).....σελ.101	σελ.101
2.5.5 Έλεγχοι αξιοπιστίας.....σελ.101	σελ.101
2.5.6 Συμμόρφωση και ασφάλεια των προϊόντων.....σελ.101	σελ.101
2.5.7 Αύξηση των ικανοτήτων για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του κοινού πλαισίου διαχείρισης των κινδύνων και για την γρηγορότερη αντιμετώπιση των νεοεμφανιζόμενων κινδύνων.....σελ.102	σελ.102
2.5.8 Εφαρμογή του κοινού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων (CRMF).....σελ.102	σελ.102
2.5.9 Κριτήρια χρηματοοικονομικού κινδύνουσελ.102	σελ.102
2.5.10 Συνεργασία με την Eurorol.....σελ.103	σελ.103
2.5.11 Συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex)σελ.103	σελ.103
2.5.12 Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια.....σελ.103	σελ.103
2.5.13 Σχέδιο δράσης για την «Ενίσχυση της χημικής, βιολογικής, ραδιολογικής και πυρηνικής (ΧΒΡΠ) ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση».....σελ.104	σελ.104
2.5.14 Σχέδιο δράσης της ομάδας «Τελωνειακή συνεργασία».....σελ.104	σελ.104
2.5.15 Συνεργασία των τελωνειακών αρχών και των συνοριακών φυλάκων.....σελ.104	σελ.104
2.5.16 Το πρόγραμμα εγκεκριμένου οικονομικού φορέα (ΑΕΟ).....σελ.104	σελ.104
2.5.17 Εκ των προτέρων ηλεκτρονικές πληροφορίες για τα φορτία πριν από τη φόρτωση (PLACI) και σύνδεση αυτών με την εφαρμογή του ICS2, ιδίως σε ό,τι αφορά τους ταχυδρομικούς φορείς και τις υπηρεσίες ταχυμεταφορών.....σελ.105	σελ.105

2.5.18 Αξιοποίηση των δυνατοτήτων της διεθνούς Τελωνειακής συνεργασίας.....	σελ.105
2.5.19 Πρωτοβουλίες για την ανταλλαγή τελωνειακών πληροφοριών με τρίτες χώρες.....	σελ.106
2.5.20 Έλεγχος προϊόντων τρίτων χωρών απο τις Τελωνειακές Αρχές.....	σελ.106
2.6.Ενδεικτικά στατιστικά στοιχεία της Ε.Ε ως προς τους ελέγχους κατά της τρομοκρατίας,της ενίσχυσης της βιοσφάλειας,της μη διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών,της παράνομη εκτροπή της διπλής χρήσης των αγαθών και του ξέπλυματος μαύρου χρήματος.....	σελ.109
3.Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (Η.Π.Α).....	σελ.120
3.1 Εισαγωγικά στοιχεία των Η.Π.Α. (United States International Trade Commission, Recent Trends in U.S. Services Trade: 2018 Annual Report).....	σελ.120
3.1.2 Εισαγωγές και Εξαγωγές των Η.Π.Α.....	σελ.123
3.1.3 Η κίνηση των Διεθνών Επιβατών στις Η.Π.Α.....	σελ.125
3.1.4 Εισαγωγές κ' Εξαγωγές των Η.Π.Α μέσω της θαλάσσιας διακίνησης (Εμπορευματοκιβώτια-containers).....	σελ.126
3.2 Τα κύρια ζητήματα-προκλήσεις που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Η.Π.Α στα πλαίσια των διακρατικών και πολυεθνικών ελέγχων.....	σελ.129
3.2.1 Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας.....	σελ.129
3.2.1.1 Η τρέχουσα απάντηση των ΗΠΑ στην Αλ Κάιντα.....	σελ.131
3.2.1.2 Όταν τα Μέσα έγιναν Σκοπός.....	σελ.131
3.2.1.3 Όταν οι τακτικές γίνονται στρατηγική.....	σελ.133
3.2.1.4 Η αναζήτηση μιας τέλειας ειρήνης η οποία αντικαθιστά την πραγματικότητα.....	σελ.135
3.2.2 Βιοσφάλεια και Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.....	σελ.137
3.2.2.1 Κόστος της βιοτρομοκρατίας.....	σελ.139
3.2.3 Τα ζητήματα – προκλήσεις της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής και της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών στις Η.Π.Α.....	σελ.140
3.2.4 Το ζήτημα – πρόκληση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος" στις Η.Π.Α.....	σελ.142
3.2.4.1 Πώς το παραδοσιακό μοντέλο αντιμετωπίζει την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.....	σελ.143
3.3 Η απάντηση των Η.Π.Α στα κύρια ζητήματα κ' προκλήσεις της τρομοκρατίας, της βιοσφάλειας, της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών και της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος".....	σελ.145
3.3.1 Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.....	σελ.145
3.3.2 Η αποστολή του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.....	σελ.148
3.3.3 Έλεγχοι και δράσεις καταπολέμησης της τρομοκρατίας του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των Η.Π.Α(DHS).Αποτροπή της τρομοκρατίας και ενίσχυση της ασφάλειας.....	σελ.150
3.3.4 Βιοσφάλεια και Βιοπροστασία - Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών(CDC) στις Η.Π.Α.....	σελ.154
3.3.4.1 Ελέγχοι των επιβατών των αεροπορικών εταιρειών.....	σελ.156
3.3.4.2 Βελτίωση της ποιότητας των ιατρικών αρχείων των αιτούντων μεταναστών.....	σελ.156
3.3.4.3 Άμεση ανταπόκριση στην πρώτη γνωστή περίπτωση εισαγωγής του ιού των Άνδεων στις Ηνωμένες Πολιτείες.....	σελ.157
3.3.4.4 Έλεγχοι για τον εντοπισμό της νόσου Zika και ιστορίες επιτυχίας.....	σελ.157
3.3.4.5 Οι έλεγχοι των CDC για την προστασία απο την βιοτρομοκρατία–η απάντηση στις επιθέσεις με Άνθρακα το 2001.....	σελ.158
3.3.5 Έλεγχοι και δράσεις για την αντιμετώπιση της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ(DHS).....	σελ.158
3.3.5.1 Το Γραφείο για την Αντιμετώπιση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής (CWMD).....	σελ.159
3.3.5.2 Εγχώριο Γραφείο Εντοπισμού των Πυρηνικών(DNDO).....	σελ.159
3.3.5.3 Πρωτοβουλία(PSI) της Υπηρεσίας Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων των ΗΠΑ(CBP) για την αντιμετώπιση της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD).....	σελ.159
3.3.6 Έλεγχοι και δράσεις για την αντιμετώπιση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος" του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ(DHS).....	σελ.161
4.Εμπειρική έρευνα στον Ελλαδικό χώρο & συνοπτική αναφορά στην άποψη των Πολιτών και των συναφών φορέων των Η.Π.Α.....	σελ.164

4.1 Σκοπός – Στόχοι της εμπειρικής έρευνας.....	σελ.164
4.2 Μέθοδος Δειγματοληψίας.....	σελ.165
4.3 Οι συμμετέχοντες.....	σελ.165
4.4 Μέθοδος συλλογής και ανάλυσης δεδομένων.....	σελ.165
4.5 Δεοντολογικές ανησυχίες και διαδικασίες.....	σελ.166
4.6 Ευρήματα της Εμπειρικής Έρευνας.....	σελ.166
4.6.1 Δημογραφικά.....	σελ.166
4.6.2 Γενικές ερωτήσεις.....	σελ.171
4.6.3 Συσχέτιση του μέσου βαθμού ενημέρωσης/αντίληψης.....	σελ.198
4.6.4 Συσχέτιση του μέσου βαθμού ικανοποίησης.....	σελ.199
4.7 Η άποψη των Πολιτών και τους συναφών φορέων των Η.Π.Α, μέσω των διαδικτυακών στατιστικών πηγών.....	σελ.202
5.Προτάσεις-Συμπεράσματα.....	σελ.216
5.1 Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης(Ε.Ε).....	σελ.216
5.1.1 Τρομοκρατία.....	σελ.216
5.1.2 Βιοασφάλεια.....	σελ.217
5.1.3 Η διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών.....	σελ.217
5.1.4 Η νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ‘Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος’.....	σελ.218
5.1.5 Η ανάγκη άμεσης υποστήριξης του έργου των Ελληνικών Αρμόδιων Υπηρεσιών (Τελωνεία- Αστυνομία) στους διακρατικούς-πολυεθνικούς ελέγχους.....	σελ.219
5.2 Στο πλαίσιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής(Η.Π.Α).....	σελ.220
5.2.1 Τρομοκρατία.....	σελ.220
5.2.2 Βιοασφάλεια.....	σελ.222
5.2.3 Η διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών.....	σελ.223
5.2.4 Η νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ‘Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος’.....	σελ.223
6.Βιβλιογραφία.....	σελ.225
6.1Διαδικτυακές αναφορές.....	σελ.237
6.2 Ερωτηματολόγιο.....	σελ.240

ΠΙΝΑΚΕΣ:

Πίνακας 01:Το Εμπορικό Προφίλ της Ε.Ε (2016-2017).....	σελ.20
Πίνακας 02:Ξένοι μαχητές από τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε.....	σελ.23
Πίνακας03:Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) σχετικά με τον τομέα της βιοασφάλειας	σελ.34
Πίνακας 04: Διεθνή πρότυπα σχετικά με τους τομείς της βιοασφάλειας[ορισμένα από τα οποία είναι της Ε.Ε (ECDC) ή πολυεθνικά (CWA)]......	σελ.37
Πίνακας 05:Περίληψη των παραγόντων που προσδιορίστηκαν ως σημαντικοί στην υιοθέτηση των CBW.....	σελ.44
Πίνακας 06:Χρήση των CBW και επεξηγηματικά παραδείγματα.....	σελ.45
Πίνακας 07: Κατάλογος των μέτρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 98/2013 σχετικά με τις πρόδρομες ουσίες εκρηκτικών στην Ε.Ε.....	σελ.65
Πίνακας 08: Το Εμπορικό Προφίλ της Ε.Ε(28) 2016-2017.....	σελ.97
Πίνακας 09: Κύριοι εμπορικοί εταίροι της Ε.Ε(28) 2017-2018.....	σελ.99
Πίνακας 10:Τα 28 Κράτη Μέλη της Τελωνειακής Ένωσης(TAXUD).....	σελ.99
Πίνακας 11:Χρονοδιάγραμμα δράσεων της Ε.Ε κατά της τρομοκρατίας.....	σελ.109
Πίνακας 12:Συγκριτικά στοιχεία 2017-2018 των Υπηρεσιών Επιβολής του Νόμου στην Ε.Ε στα πλαίσια της μάχης κατά της τρομοκρατίας,στον εντοπισμό των Ξένων Μαχητών και στην αντιμετώπιση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος.....	σελ.110
Πίνακας 13:Συλλήψεις υπόπτων θρησκευτικής τρομοκρατίας(τζιχαντιστές) στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε το 2017.....	σελ.111
Πίνακας 14: Συλλήψεις υπόπτων θρησκευτικής τρομοκρατίας(τζιχαντιστές) 2013-2017.....	σελ.111
Πίνακας 15:Αριθμός των αποτυχημένων,ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων και αριθμός των συλλήψεων εθνικής και αυτονομιστικής τρομοκρατίας 2013-2017.....	σελ.112
Πίνακας 16:Αριθμός των αποτυχημένων,ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων και αριθμός των συλλήψεων υπόπτων εθνικής και αυτονομιστικής τρομοκρατίας στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε το 2017.....	σελ.112
Πίνακας 17: Σύνοψη των αποτυχημένων,ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά κατηγορία.....	σελ.113
Πίνακας 18:Συλλήψεις το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά κατηγορία.....	σελ.113
Πίνακας 19:Καταδίκες και Ποινές(Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου) 2015-2017.....	σελ.114
Πίνακας 20:Αριθμός των ετυμηγοριών το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά είδος τρομοκρατίας,όπως απαγγέθηκαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.....	σελ.115
Πίνακας 21:Αριθμός με τις ετυμηγορίες,τις καταδίκες και τις απαλλαγές το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε ,όπως απαγγέθηκαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.....	σελ.116
Πίνακας 22: Κοινές δράσεις Ε.Ε – Συμβουλίου και Αποφάσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο της Στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της διάδοσης των Όπλων Μαζικής Καταστροφής.....	σελ.117
Πίνακας 23: Η πρόληψη του ξεπλύματος χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σε ολόκληρη την Ε.Ε.....	σελ.119
Πίνακας 24:Το Εμπορικό Προφίλ των Η.Π.Α (2016-2017).....	σελ.120
Πίνακας 25: Εισαγωγές και Εξαγωγές των Η.Π.Α 2018.....	σελ.124
Πίνακας 26: Κίνηση των Διεθνών Επιβατών στις Η.Π.Α(Ιούνιος 2018)	σελ.125
Πίνακας 27: Τα δέκα κορυφαία εμπορεύματα εξαγωγής για τις ΗΠΑ(2014).....	σελ.126
Πίνακας 28: Οι δέκα πρώτες εξαγωγικές θύρες των ΗΠΑ σε μικρούς τόνους (2.000 λίβρες) το 2014.....	σελ.127
Πίνακας 29:Οι δέκα(10) κορυφαίες χώρες εισαγωγής των Η.Π.Α(2015).....	σελ.128
Πίνακας 30: Τα δέκα(10) κορυφαία προϊόντα εισαγωγής των Η.Π.Α(2015).....	σελ.128
ΠΙΝΑΚΑΣ 31: Παθογόνοι οργανισμοί που έχουν αναφερθεί ως πιθανοί παράγοντες της βιοτρομοκρατίας.....	σελ.139
Πίνακας 32:Υπηρεσίες που υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.....	σελ.146
Πίνακας 33:Επιχειρησιακές και Υποστηρικτικές Υπηρεσίες που υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.....	σελ.147
Πίνακας 34:Ο Προϋπολογισμός των Υπηρεσιών του DHS για το 2019.....	σελ.147
Πίνακας35:Έλεγχοι του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ το 2018.....	σελ.148
Πίνακας 36: Η χρηματοδότηση των CDC κατά το οικονομικό έτος (FY) 2017.....	σελ.154
Πίνακας 37: Χάρτης των τοποθεσιών των εργαστηρίων της CDC στις ΗΠΑ.....	σελ.155

Πίνακας 38: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.172
Πίνακας39:Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.173
Πίνακας 40: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.175
Πίνακας 41: Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.176
Πίνακας 42: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.178
Πίνακας 43: Περιγραφικά στοιχεία για τη διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.179
Πίνακας 44: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.181
Πίνακας 45: Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.182
Πίνακας 46: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.186
Πίνακας 47: Περιγραφικά στοιχεία για την ικανοποίηση ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.187
Πίνακας 48: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.189
Πίνακας 49: Περιγραφικά στοιχεία για ικανοποίηση ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.190
Πίνακας 50: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.192
Πίνακας 51: Περιγραφικά στοιχεία για ικανοποίηση ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.193
Πίνακας 52: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.195
Πίνακας 53: Περιγραφικά στοιχεία για την ικανοποίηση ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.196
Πίνακας 54: Διαφορές βαθμού ικανοποίησης με βάση το φύλο.....	σελ.199
Πίνακας 55: Διαφορές βαθμού ικανοποίησης με βάση την εκπαίδευση.....	σελ.201
ΠΙΝΑΚΑΣ 56:Ατομικά Δικαιώματα και καταπολέμηση της Τρομοκρατίας.....	σελ.202
ΠΙΝΑΚΑΣ 57:Οι προτεραιότητες των Αμερικανών Πολιτών για το 2018.....	σελ.203
ΠΙΝΑΚΑΣ 58:Η άποψη των Αμερικανών Πολιτών στο ζήτημα της επέκτασης του τοίχους στα σύνορα με το Μεξικό(2019).....	σελ.204
ΠΙΝΑΚΑΣ 59:Οι ανησυχίες των Αμερικανών Πολιτών προ το ότι οι φυσικές ασθένειες και τα χημικά ή βιολογικά όπλα αποτελούν απειλές στις Ηνωμένες Πολιτείες.....	σελ.205
ΠΙΝΑΚΑΣ 60: Οι περισσότεροι Αμερικανοί Πολίτες υποστηρίζουν την αύξηση του προϋπολογισμού για τη βιοασφάλεια και τα προληπτικά μέτρα-ελέγχους για τις βιολογικές απειλές.....	σελ.205
ΠΙΝΑΚΑΣ 61: Η έκπληξη των Αμερικανών Πολιτών για την ελλιπή χρηματοδότηση των κονδυλίων της ετοιμότητας, πιστεύουν ότι είναι σημαντικό για τις ΗΠΑ να επενδύσουν στην ετοιμότητα για την αντιμετώπιση μίας πανδημίας.....	σελ.206
ΠΙΝΑΚΑΣ 62:Η άποψη των Αμερικανών Πολιτών ως προς την αυστηρότητα των νόμων για τον έλεγχο της πώλησης των όπλων (1990-2016).....	σελ.207
ΠΙΝΑΚΑΣ 63: Διαφορές στο επίπεδο της ανησυχίας των Αμερικανών Πολιτών ανά υποομάδα για το γεγονός στο να γίνουν θύματα μαζικών πυροβολισμών.....	σελ.207
ΠΙΝΑΚΑΣ 64:Η άποψη-υποστήριξη των Αμερικανών Πολιτών στην αυστηροποίηση των νόμων σχετικά με τα όπλα(1992-2018).....	σελ.208
ΠΙΝΑΚΑΣ 65: Οι δάσκαλοι είναι πιο πιθανό να αναφέρουν τον έλεγχο των όπλων ως τον τρόπο πρόληψης των σχολικών πυροβολισμών.....	σελ.209
ΠΙΝΑΚΑΣ 66: Οι δάσκαλοι πιστεύουν ότι διάφορες προτάσεις που σχεδιάστηκαν για να ενισχύσουν τους νόμους περί πυροβόλων όπλων θα ήταν πιο αποτελεσματικές στην πρόληψη των σχολικών πυροβολισμών.....	σελ.210
ΠΙΝΑΚΑΣ 67: Σε ποιόν ανήκει η ευθύνη για να σταματήσει το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος;.....	σελ.211
ΠΙΝΑΚΑΣ 68:Τι νομίζετε ότι κάνουν οι τράπεζες για την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες;	σελ.212
ΠΙΝΑΚΑΣ 69:Το 53% των ερωτηθέντων στις ΗΠΑ ανέφεραν ότι έπεσαν θύματα οικονομικού εγκλήματος τους τελευταίους 24 μήνες.....	σελ.213
ΠΙΝΑΚΑΣ 70:Ποιες είναι οι μορφές απάτης που αντιμετώπισαν οι οργανισμοί τους τελευταίους 24 μήνες;.....	σελ.214
ΠΙΝΑΚΑΣ 71:Ποιος διαπράττει το οικονομικό έγκλημα;	σελ.214
ΠΙΝΑΚΑΣ 72:Πώς οι αμερικανικοί οργανισμοί εντοπίζουν την οικονομική απάτη;.....	σελ.215

ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ:

Γράφημα 01: Φύλο.....	σελ.167
Γράφημα 02: Ηλικία	σελ.168
Γράφημα 03: Εκπαίδευση	σελ.169
Γράφημα 04: Εισόδημα	σελ.170
Γράφημα 05: Οικογενειακή κατάσταση	σελ.171
Γράφημα 06: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.174
Γράφημα 07: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.177
Γράφημα 08: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη μη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.180
Γράφημα 09: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.183
Γράφημα 10: Σύγκριση βαθμού ενημέρωσης – αντίληψης.....	σελ.184
Γράφημα 11: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την τρομοκρατία.....	σελ.188
Γράφημα 12: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη βιοασφάλεια.....	σελ.191
Γράφημα 13: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.....	σελ.194
Γράφημα 14: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.....	σελ.197
Γράφημα 15: Σύγκριση βαθμού ικανοποίησης.....	σελ.198

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ-ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ:

AEO	Εγκεκριμένος Οικονομικός Φορέας
Al Qaeda	Ένοπλη Τρομοκρατική Οργάνωση Ισλαμιστών
AML	Καταπολέμηση του Μαύρου Χρήματος
AQI	Τρομοκρατική Οργάνωση στο Πακιστάν που συνδέεται με την Al Qaeda
AUM	Ιαπωνικό Θρησκευτικό Κίνημα
AUMF	Εξουσιοδότηση της Χρήσης Στρατιωτικής Δύναμης ενάντια στην Τρομοκρατία(Η.Π.Α)
BSAT	Επιλεγμένοι βιολογικοί παράγοντες και τοξίνες στις Η.Π.Α
BTWC	Σύμβαση για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα
CBRN-E	Χημικά,Βιολογικά,Ραδιολογικά,Πυρηνικά και Εκρηκτικά
CBP	Η Τελωνειακή Υπηρεσία Προστασίας των Συνόρων των Η.Π.Α
CBW	Χημικά και Βιολογικά Όπλα
CDC	Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών στις Η.Π.Α
CEN	Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης
CENELEC	Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης
CEPOL	Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επιβολή του Νόμου
CFT	Καταπολέμηση της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας στην Ε.Ε
CIA	Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών των ΗΠΑ
CIPS	Προγράμματα πρόληψης, ετοιμότητας και διαχείρισης των συνεπειών της τρομοκρατίας και άλλων σχετικών με την ασφάλεια κινδύνων στην Ε.Ε
CIWIN	Δίκτυο προειδοποιητικής πληροφόρησης για τις υποδομές ζωτικής σημασίας στην Ε.Ε.
CoE	Πρωτοβουλία για την Αντιμετώπιση των Κινδύνων των CBRN από τα Κέντρα Αριστείας της Ε.Ε.
CRISPR	Τεχνική Ακριβούς Κατάτμησης και Τροποποίησης του DNA
CRMF	Κοινό Πλαίσιο Διαχείρισης κινδύνων στην Ε.Ε.
CSA	Τρομοκρατική Οργάνωση της Αμερικής(1970-1980)
CSI	Πρωτοβουλία για την ασφάλεια των εμπορευματοκιβωτίων
CWMD	Γραφείο Αντιμετώπισης των Όπλων Μαζικής Καταστροφής των ΗΠΑ
Daesh	Ισλαμικό Κράτος
DHS	Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ

DIY-bio	Οργανωμένες ομάδες στην έρευνα της βιολογίας (Do-it-yourself biology)
DMAT	Ομάδα Ιατρικής Βοήθειας Καταστροφών των ΗΠΑ
DNDO	Εγχώριο γραφείο εντοπισμού των πυρηνικών των ΗΠΑ
DOD	Υπουργείου Άμυνας των ΗΠΑ
EBA	Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών
EC	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ECDC	Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων
EIOPA	Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων
ENER	Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εμπειρογνομώνων για την Ριζοσπαστικοποίηση
EPCIP	Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα για την Προστασία της Υποδομής Ζωτικής Σημασίας
ESAs	Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές
ESMA	Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών
EU/E.E	Ευρωπαϊκή Ένωση
EU-28	Το σύνολο των Κρατών Μελών της Ε.Ε
EUROPOL	Υπηρεσία Πληροφοριών σε ζητήματα εγκληματικής φύσης της Ε.Ε.
EUROSTAT	Ευρωπαϊκή Στατιστική Αρχή
FAO	Διεθνής Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας
FARC	Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας
FATF	Ομάδα Χωρών Ελέγχου της Χρηματοοικονομικής Δράσης
FIUs	Μονάδες Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης της Ε.Ε.
Frontex	Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής
HAZMAT	Επικίνδυνα Υλικά
HSI	Γραφείο Ερευνών Ασφάλειας των Η.Π.Α
GDP/A.E.Π	Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν
GMMs	Γενετικά τροποποιημένοι μικροοργανισμοί
GMOs	Γενετικά Τροποποιημένοι Οργανισμοί
ICAO	Διεθνής Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας
ICCS	Διεθνές Κέντρο για την Αντιμετώπιση της Τρομοκρατίας
ICE	Υπηρεσία Μετανάστευσης και Τελωνείων των Η.Π.Α
ICSR	Διεθνές Κέντρο για την Μελέτη της Ριζοσπαστικοποίησης

IEDs	Αυτοσχέδιες Εκρηκτικές Συσκευές
IGEM	Διεθνής Διαγωνισμός Γενετικής Μηχανικής
IHR	Διεθνής Κανονισμός για την Υγεία
IMF	Διεθνές Νομισματικό Ταμείο
IMO	Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός
IS	Ισλαμικό Κράτος
ISEC	Προγράμμα Πρόληψης και Καταπολέμησης του Εγκλήματος της Ε.Ε
MLATs	Συνθήκες Αμοιβαίων Δικαστικών Συνδρομών
NBCSC	Εθνικό κέντρο καταπολέμησης του λαθρεμπορίου των χρημάτων των ΗΠΑ
NGOs	Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις(Μ.Κ.Ο)
NSA	Υπηρεσία Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ
NSC	Το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας των ΗΠΑ
OECD /Ο.Ο.Σ.Α	Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης
OEG	Ομάδα Επιχειρησιακών Εμπειρογνομών των ΗΠΑ
OIE	Παγκόσμιος Οργανισμός για την Υγεία των Ζώων
OLAF	Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης
OSCE	Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη
PNR	Μητρώο Ονομάτων Επιβατών της Ε.Ε
RAJNEESH	Ινδικό Μυστικιστικό Κίνημα
RAN	Δίκτυο Ευαισθητοποίησης Σχετικά με την Ριζοσπαστικοποίηση
RAPEX	Σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για τα επικίνδυνα μη εδωδιμα προϊόντα της Ε.Ε
RBA	Μηχανισμός Ανάλυσης Κινδύνου στην Κίνηση των Κεφαλαίων στην Ε.Ε
SCHENGEN	Συμφωνία του Σένγκεν 1985 - Ζώνη Σένγκεν 1999 στα πλαίσια της Ε.Ε
SCP	Μόνιμη Επιτροπή Προδρόμων Ουσιών της Ε.Ε
TAMIL TIGERS	Στρατιωτική Οργάνωση στην Σρι Λάνκα(1983-2009)
TAXUD	Γενική διεύθυνση Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης
TBML	Η Νομιμοποίηση Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες στο Εμπόριο
TESAT	Ετήσια έκθεση της Ευροποι για την Κατάσταση της Τρομοκρατίας και τις Τάσεις της
TFTP	Πρόγραμμα Παρακολούθησης της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας Ε.Ε-Η.Π.Α.

TIC	Τοξικές Βιομηχανικές Χημικές Ουσίες
TSA	Υπηρεσία Διαχείρισης της Ασφάλειας των Μεταφορών των ΗΠΑ
TSE	Τουρκικό Ινστιτούτο Προτύπων
TTU	Μονάδα Διαφάνειας Εμπορίου των ΗΠΑ
TURKAK	Τουρκικός Φορέας Διαπίστευσης
UN	Ηνωμένα Έθνη
UNOG	Γραφείο Των Ηνωμένων Έθνων στη Γενεύη
U.S.A	Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
WCO	Παγκόσμιος Οργανισμός Τελωνείων
WHO	Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας
WMD	Όπλα Μαζικής Καταστροφής
WTO	Οργανισμός του Παγκόσμιου Εμπορίου

Λέξεις Κλειδιά: Τρομοκρατία, βιοασφάλεια, παράνομη διακίνηση όπλων, οργανωμένο έγκλημα, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, έλεγχοι των διακρατικών συναλλαγών, Τελωνειακή Ένωση, Κοινή Αγορά, προκλήσεις για τους πολυεθνικούς ελέγχους, δημόσια υγεία, φοροδιαφυγή, δημόσια έσοδα.

‘Όσπερ σώμα στερηθέν ψυχής πίπτει, ούτω καί πόλις, μή όντων νόμων, καταλύεται. Αριστοτέλης, 384-322 π.χ’.

Περίληψη

Η παρούσα εργασία είναι χωρισμένη σε έξι(6) μέρη. Το πρώτο(1) μέρος είναι η εισαγωγή στην οποία περιλαμβάνεται μια σύντομη παρουσίαση του θέματος, η μεθοδολογία που θα ακολουθήσει η παρούσα έρευνα και οι πηγές αυτής. Το δεύτερο(2) μέρος αναφέρεται στο πως η Ευρωπαϊκή Ένωση των 28 Κρατών Μελών ως μία ενιαία οντότητα αντιμετωπίζει τα κύρια τρέχοντα ζητήματα των διασυνοριακών ελέγχων και των προκλήσεων τους στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Το τρίτο(3) μέρος επίσης αναφέρεται στο πως οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αντιμετωπίζουν με την σειρά τους τα πιο σημαντικά επίκαιρα ζητήματα των διασυνοριακών ελέγχων και των προκλήσεων τους στις σημερινές συνθήκες. Το τέταρτο(4) μέρος εμπεριέχει την εμπειρική έρευνα που διενεργήθηκε στον Ελλαδικό χώρο ως Κράτος Μέλος της Ε.Ε στα πλαίσια του ζητήματος της έρευνας με τίτλο «Έλεγχοι Πέρα από τα Σύνορα – Προκλήσεις για τους Πολυεθνικούς Ελέγχους» και με θέμα διερεύνησης και ανάδειξης α.) Τον βαθμό ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών(Τελωνεία, Αστυνομία) στους εν λόγω ελέγχους και β.) Τον βαθμό ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών(Τελωνεία, Αστυνομία) ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, στην συνέχεια θα παρουσιαστούν τα ευρήματα αυτής καθώς και τα συμπεράσματα που παρήχθησαν δια μέσω αυτής. Το πέμπτο(5) μέρος αναφέρεται στις προτάσεις και τα συμπεράσματα. Τέλος στο έκτο(6) μέρος παρουσιάζονται οι πηγές – η αρθογραφία που χρησιμοποιήθηκε ως πολυτίμος αρωγός σε όλη αυτή την προσπάθεια.

1.Εισαγωγή

1.1 Παρουσίαση του θέματος της έρευνας.

Η τρομοκρατία, η βιοασφάλεια, η διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, η διακίνηση φορητών όπλων και εκρηκτικών, η παράνομη εκτροπή της διπλής χρήσης των αγαθών και το ξέπλυμα μαύρου χρήματος αποτελούν τις πιο σοβαρές απειλές (Security Programme 2018, WCO) όχι μόνο για την προστασία και την ασφάλεια των ανθρώπων αλλά και για την οικονομική ανάπτυξη, την πολιτική σταθερότητα και την κοινωνική συνοχή των χωρών σε όλη την υφήλιο. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες επιβολής του Νόμου όπως είναι και οι Τελωνειακές Διοικήσεις διαδραματίζουν έναν σημαντικό ρόλο στον έλεγχο των διεθνών μετακινήσεων των ατόμων και των διακινούμενων αγαθών και στις συνολικές προσπάθειες των κυβερνήσεων στο πλαίσιο της αντιμετώπισης αυτών των απειλών.

Υπάρχει μια γενική αίσθηση πως ο κόσμος μας έχει γίνει λιγότερο ασφαλής μετά την 11^η Σεπτεμβρίου του 2001. Οι τρομοκρατικές ενέργειες έχουν αποκτήσει στις ημέρες μας μια ολοένα και αυξανόμενη ένταση σε παγκόσμιο επίπεδο. Το νέο είδος της τρομοκρατίας σήμερα διαμορφώνεται από ανεξάρτητες τρομοκρατικές οργανώσεις οι οποίες δημιουργούν τοπικά κύτταρα, τα οποία υποστηρίζονται υλικοτεχνικά από οργανώσεις τύπου ‘αρχηγείου’, όπως είναι η Al-Qaeda ή οι Taliban (Desousa, Mirza, and Verdier (2010) on terrorism networks and globalization of terrorism). Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός πως οι ενέργειες της διεθνούς τρομοκρατίας εμφανίζονται περισσότερο στις αναπτυσσόμενες χώρες και λιγότερο στις λεγόμενες ως ‘πλούσιες’

χώρες. Ένας πιθανός λόγος είναι το σχετικά υψηλότερο ποσοστό των πόρων που αφιερώνονται στην ασφάλεια των Βόρειων χωρών για την ίδια τους την προστασία (Chaffin 2004).

Η έλλειψη πόρων για την ασφάλεια καθιστά τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως είναι οι Φιλιππίνες, η Ινδονησία και το Πακιστάν, εξαιρετικά ελκυστικές στις τρομοκρατικές οργανώσεις να δημιουργήσουν βάσεις αλλά και να αποκτήσουν ενεργό δράση. Όπως έχει υποστηριχθεί από τον Sandler και Enders (2004, p. 309): 'οι τρομοκράτες φυσικά θα ψάξουν να βρουν τον πιο αδύναμο κρίκο-την χώρα δηλαδή με την λιγότερη ασφάλεια-ώστε να κάνουν το επόμενο τους χτύπημα'. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εκτός από τα εσωτερικά μέτρα ασφαλείας που έχει λάβει έχει προχωρήσει και στην λήψη κοινών δράσεων προστασίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πράγματι, όσο η απειλή της τρομοκρατίας αποκτά παγκόσμια υπόσταση, τόσο και τα μέτρα ασφαλείας και αντιμετώπισης της χρειάζονται και αυτά κοινή προσπάθεια. Τα παγκόσμια μέτρα αντιμετώπισης της τρομοκρατίας και της διασφάλισης των αποτελεσματικών πολυεθνικών ελέγχων απαιτούν και παγκόσμια συνεργασία. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν μία χώρα μόνη της μπορεί να εξασφαλίσει την ασφαλεία της, καθώς το ρίσκο που αντιμετωπίζει εξαρτάται από ενέργειες που θα λάβουν άλλοι.

Οι πολιτικές αντιμετώπισης της τρομοκρατίας έχουν διερευνηθεί από την παραδοσιακή λογοτεχνία των οικονομικών μελετών της τρομοκρατίας (Midlarsky, 1970, 1978, Midlarsky, Crenshaw, and Yoshida, 1980, Hamilton and Hamilton 1983). Sandler και Enders (2004) έχουν καταδείξει την αναγκαιότητα για τις κυβερνήσεις στο να ενώσουν τις δυνάμεις τους για την επίτευξη κοινών δράσεων ενάντια στην τρομοκρατία και έχουν επισημάνει τις συνθήκες που αποτελούν εμπόδιο μεταξύ της συνεργασίας των κυβερνήσεων. Enders και Sandler (2006) προχώρησαν στην διάκριση μεταξύ των αμυντικών και των προληπτικών πολιτικών ενάντια στον τρόμο. Παρότι οι αμυντικές πολιτικές μπορεί σε μία χώρα να την βοηθήσουν στον εκτοπισμό της τρομοκρατίας σε άλλες, παρέχοντας όμως με αυτόν τον τρόπο αρνητικές διεθνείς σχέσεις, τα προληπτικά μέτρα ασφαλείας όπως το πάγωμα των κεφαλαίων και οι συνεχείς στρατιωτικές επιχειρήσεις στα επιβεβαιωμένα σημεία που βρίσκονται τα αρχηγεία των τρομοκρατών θεωρούνται συνήθως ως διεθνή δημόσια αγαθά από τα οποία όλες οι χώρες μπορούν να ωφεληθούν. Από την εμπειρική πλευρά, με την χρήση της ανάλυσης των χρονοσειρών, οι Enders, Sandler και Cauley (1990) διερεύνησαν την αποτελεσματικότητα των διεθνών συνθηκών/συμβάσεων η οποία συνδέεται με τον έλεγχο και την πρόληψη της διεθνούς τρομοκρατίας. Δεν βρήκαν αποδείξεις στο ότι οι διεθνείς συνθήκες/συμβάσεις έχουν σημαντική στατιστική επίδραση στην εξήγηση των εγκλημάτων κατά των διπλωματών και των αεροπειρατειών. Ο λόγος που αυτές οι διεθνείς συνεργασίες με την αντίστοιχη λήψη μέτρων απέτυχαν στην μείωση της τρομοκρατίας είναι ότι δεν κατέχουν ένα ικανό μηχανισμό επιβολής και πολλές χώρες απλά δεν διαθέτουν τις ικανότητες να συμμορφωθούν λόγω της έλλειψης διαθέσιμων πόρων.

Σε συνέχεια της τρομοκρατικής επίθεσης της 11 Σεπτεμβρίου 2001, η συνεργασία στο πλαίσιο των πολυεθνικών ελέγχων, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (Η.Π.Α.) επεκτάθηκε σημαντικά με την διαπραγμάτευση και την σύναψη της συμφωνίας για το ονομαστικό αρχείο των επιβατών (Passenger Name Record, PNR), της συμφωνίας της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και έκδοσης, των συμφωνιών μεταξύ των Eurorol-U.S., των συμφωνιών μεταξύ των Eurojust-U.S. και των συμφωνιών των EU-U.S. στο πλαίσιο του τελωνειακών ελέγχων και γενικότερα της ασφαλείας της αλυσίδας του ανεφοδιασμού.

1.2 Το ερευνητικό ερώτημα είναι το εξής:

Με ποιές διαδικασίες και τεχνικές η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής διασφαλίζουν τον διακρατικό έλεγχο στις μετακινήσεις των ατόμων, στις διακινήσεις των αγαθών και στις μεταφορές των χρημάτων καθώς και ποιές είναι οι πολυεθνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει αυτό το εγχείρημα στην σύγχρονη παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα.

1.3 Αιτιολόγηση της έρευνας.

Ο λόγος που επιλέχθηκαν προς διερεύνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, είναι διότι οι οικονομίες τους αντιπροσωπεύουν το 1/3 των ροών του παγκόσμιου εμπορίου ("United States," European Commission 2015) και διέθετον πληθυσμό κατ'εκτίμηση το 2017, 511.522.671 και 325.719.178, αντίστοιχα. Ένα μεγάλο μέρος αυτών των εμπορικών ροών διεξάγεται δια μέσω των υπέρατλαντικών ακτοπολιτικών γραμμών με 'φορητά' πλοία, το 2001 η κίνηση των εμπορευματοκιβωτίων ανάμεσα στην Ε.Ε και των Η.Π.Α ανήλθε στα 5.1 εκατομμυρία εμπορευματοκιβώτια ενώ το 2006 αυτό το νούμερο αυξήθηκε στα 6.1 εκατομμυρία εμπορευματοκιβώτια (W. Wilson and D. Benson, 2009). Λιγότερο από το 2% από το σύνολο αυτών των εμπορευματοκιβωτίων επιθεωρήθηκαν για λόγους ασφαλείας (United States Senate, 2003). Αυτό ήταν ένα από τα πιο σημαντικά τελωνειακά –διασυνοριακά κενά ασφαλείας που οι αξιωματούχοι και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού (Ε.Ε-Η.Π.Α) εντόπισαν μετά την τρομοκρατική επίθεση της 9/11.

Επιπρόσθετα, δεδομένου του μεγάλου αριθμού του υπερατλαντικού εμπορίου που διεξάγεται μέσω της διακίνησης των εμπορευματοκιβωτίων, τα μέτρα ασφαλείας των τελωνείων σχετικά με τα εν λόγω φορτία θα μπορούσαν ενδεχομένως να εμποδίσουν αυτό το εμπόριο. Τέτοια ήταν η περίπτωση, για παράδειγμα, ο κανόνας των Η.Π.Α σάρωσης σε ποσοστό 100%, ο οποίος σύμφωνα με την Ε.Ε αν εφαρμοζόταν θα επηρέαζε αρνητικά το εμπόριο ανάμεσα στην Ε.Ε και των Η.Π.Α. Ακόμα, η αποτυχία των δύο μερών να έρθουν σε μία συμφωνία λήψης κοινών μέτρων ασφαλείας ως προς την διεθνή αλυσίδα ανεφοδιασμού θα οδηγούσε σε αύξηση του κόστους για τις επιχειρήσεις και κατά συνέπεια του υπερατλαντικού εμπορίου.

Ο έλεγχος στις διασυνοριακές συναλλαγές αγαθών αποτελούσε και αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα για όλα τα κράτη. Η πρόθεση αυτής της μελέτης είναι να διερευνηθεί αν και σε ποιο βαθμό έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που έχουν θέσει τόσο από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής – ως προς τον έλεγχο των διασυνοριακών αγαθών που εισέρχονται αλλά και που εξέρχονται από αυτές.

Η κύρια συνεισφορά αυτής της έρευνας είναι η συστηματική και τεκμηριωμένη προσπάθεια εντοπισμού πρακτικών αποτελεσμάτων για τα κράτη, τους πολίτες, τις κυβερνήσεις, τα όργανα εποπτείας και τους μελλοντικούς ερευνητές στα κύρια και επίκαιρα ζητήματα που αντιμετωπίζουν στα πλαίσια της ασφαλούς διασυνοριακής διακίνησης προσώπων, αγαθών και χρημάτων. Μέσω της διερεύνησης των βασικών και επίκαιρων ζητημάτων και προκλήσεων που σχετίζονται με τις παράνομες ενέργειες και δραστηριότητες έτσι ώστε να οδηγηθούμε στις πολιτικές που πρέπει να υιοθετηθούν για να αντιμετωπιστούν αυτές οι προκλήσεις.

Ακόμη, αν και σε ποιο βαθμό οι πολίτες της Ε.Ε και των Η.Π.Α είναι ικανοποιημένοι από τις παρεχόμενες υπηρεσίες των χωρών τους, ως προς το αγαθό της ασφάλειας που απολαμβάνουν. Όσο πιο αποτελεσματικός είναι αυτός ο έλεγχος τόσο πιο κοντά είναι και η υλοποίηση των στόχων που έχουν θέσει τα κράτη, ως προς την πάταξη του λαθρεμπορίου, του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, της φοροδιαφυγής, της απάτης, των επικίνδυνων εμπορευμάτων, της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος, της ασφάλειας, της υγείας των πολιτών και της επίτευξης του επιθυμητού ύψους των δημοσίων εσόδων (διασφάλισης των δημοσίων εσόδων).

Επιπρόσθετα, μέσω της εμπειρικής έρευνας, η οποία διεξήχθη στον ελλαδικό χώρο από τις 01.05.2019 έως τις 20.05.2019, έγινε μια προσπάθεια εντοπισμού των κενών ασφαλείας στους εν λόγω ελέγχους. Η κύρια επιδίωξη αυτής της εμπειρικής έρευνας είναι ο εντοπισμός και η ανάδειξη των:

A) Του βαθμού ενημέρωσης-αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών (Τελωνεία, Αστυνομία) στους εν λόγω ελέγχους.

B) Του βαθμού ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών (Τελωνεία, Αστυνομία) ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

1.4 Ερευνητική μέθοδος.

Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε σε αυτήν την έρευνα είναι ένας συνδυασμός της συστηματικής ανασκόπησης της διεθνούς αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας και της εμπειρικής έρευνας. Ο λόγος που επιλέχθηκε η συστηματική ανασκόπηση είναι ότι αποτελεί σημαντικό εργαλείο αντικειμενικής προσέγγισης της αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας, της σύνθεσης και της κριτικής ανάλυσης των αποτελεσμάτων των πρωτογενών μελετών, με εξαιρετική συμβολή στην αποσαφήνιση θεμάτων και την αναζήτηση νέων ερευνητικών κατευθύνσεων.

Επιπρόσθετα, υιοθετήθηκε και η μέθοδος της εμπειρικής έρευνας καθότι είναι μια μορφή πρωτογενούς έρευνας και προσέγγισης της γνώσης μέσω της άμεσης ή έμμεσης παρατήρησης ενός φαινομένου η οποία και θα αποτελέσει την 'προστιθέμενη αξία' αυτού του πονήματος. Η εμπειρική έρευνα προσπαθεί να δώσει απάντηση σε ένα ερώτημα βασισμένη στα εμπειρικά δεδομένα. Δηλαδή, βασισμένη στα στοιχεία που συλλέγονται απευθείας από τα ίδια τα «πράγματα».

Η εμπειρική έρευνα απορρίπτει τις προσωπικές εμπειρίες, την «αποκάλυψη», την αυθεντία και το δογματισμό ως μεθόδους απόκτησης της γνώσης και δέχεται ως έγκυρη και αξιόπιστη γνώση μόνο ό,τι μπορεί να επαληθευτεί από την εμπειρική πραγματικότητα. Συνοψίζοντας, θα λέγαμε ότι η εμπειρική έρευνα ανακαλύπτει γενικούς νόμους, συλλέγει αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, προχωρά σε επαληθεύσιμες διαπιστώσεις, υιοθετεί μια σκεπτικιστική, διερευνητική στάση απέναντι σε όλους τους ισχυρισμούς και παραμένει πάντα ανοιχτή απέναντί τους για περαιτέρω αμφισβήτηση και έρευνα.

1.5 Πόροι.

Η αναζήτηση των δεδομένων της παρούσας εργασίας πραγματοποιήθηκε, σε πρώτο χρόνο, δια της ανασκόπησης της διεθνούς (E. Krahnemann 2003, Hofhansel, Claus 1996, J. Fritelli 2005, K. Archick 2013, S. Grillot, R. Cruise, and V. D'Erman 2010, S. Aigner 2010 κ.α) και εγχώριας αρθρογραφίας και βιβλιογραφίας, των διεθνών κ' εγχώριων κρατικών οργανισμών (OECD, IMF, WTO, WCO, EUROSTAT, U.S. Census Data and Statistics, ΕΛΣΤΑΤ). Επιπρόσθετα, σε δεύτερο χρόνο, έχει γίνει αναλυτική αναφορά στα δημοσιευμένα στοιχεία (πχ. Ετήσιες αναφορές 'Annual Reports', Εκθέσεις) των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών ελέγχου της διασυνοριακής κίνησης των προσώπων, αγαθών και χρημάτων στην Ε.Ε και στις Η.Π.Α. Τέλος, σε τρίτο χρόνο, πολύτιμα ερευνητικά στοιχεία αντλήθηκαν και από τα αποτελέσματα της διενεργηθείσας εμπειρικής έρευνας.

2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση των 28 Κρατών Μελών.

2.1 Η Ιστορία της Τελωνειακής Ένωσης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (History of the EU Customs Union, https://ec.europa.eu/taxation_customs/history-eu-customs-union_en).

• **Ιούλιος 1968**

Όλοι οι τελωνειακοί δασμοί και περιορισμοί παύουν να ισχύουν μεταξύ των έξι Κρατών (Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία και Δ. Γερμανία) Μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ). Ένα κοινό δασμολόγιο αντικαθιστά τα εθνικά δασμολογία στα προϊόντα από τον υπόλοιπο κόσμο. Το εμπόριο μεταξύ των χωρών πολλαπλασιάζεται. Οι επενδύσεις και η οικονομική ανάπτυξη αυξάνονται.

• **1987**

Το Ενιαίο Διοικητικό Έγγραφο (Ε.Δ.Ε) αντικαθιστά εκατοντάδες διαφορετικά εθνικά τελωνειακά έντυπα. Ταυτόχρονα ένα κοινό σύστημα διαμετακόμισης δημιουργείται.

Τα δύο αυτά στοιχεία έθεσαν τα θεμέλια για ένα πιο σταθερό - τυποποιημένο σύστημα των τελωνειακών διαδικασιών στην περιοχή της Ευρώπης αλλά και πέρα από αυτήν.

• **1992**

Η Ε.Ε υιοθετεί τον Κοινοτικό Τελωνειακό Κώδικα. Συγκεντρώνει για πρώτη φορά σε έναν κώδικα τις διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας οι οποίες προηγουμένως ενυπήρχαν διάσπαρτες σε ένα μεγάλο αριθμό Κοινοτικών Κανονισμών και Οδηγιών. Μία εργασία θεμελιώδους σημασίας για την εσωτερική αγορά αλλά και σημαντική απλούστευση των διαδικασιών για τους εμπόρους και τους τελωνειακούς ελέγχους.

• **1993**

Η ελεύθερη κίνηση των αγαθών είναι τώρα η πραγματικότητα. Οι τελωνειακές διατυπώσεις στα εσωτερικά σύνορα της Ε.Ε παύουν να ισχύουν. Δίνεται έτσι ένα τέλος στις μακριές ουρές των εμπορικών οχημάτων που όφειλαν να δηλώσουν τα αγαθά που διακινούν κατά την διέλευση των συνόρων. Για πρώτη φορά, γίνεται εφαρμόσιμη μια ενιαία τελωνειακή νομοθεσία σε όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

• **1994**

Τίθεται σε εφαρμογή, σε ψηφιακή μορφή, το ολοκληρωμένο δασμολόγιο (**TARIC**) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την καθημερινή διακίνηση των αγαθών προς τα κράτη μέλη της Ε.Ε. Αντικαθιστώντας την αρχική βάση δεδομένων του δασμολογίου που περιείχε την εβδομαδιαία διακίνηση και ήταν σε ισχύ από το 1987.

•1996

Εφαρμόζεται η Τελωνειακή Ένωση Ε.Ε – Τουρκίας.

•2003

Ένα νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακόμισης τίθεται σε λειτουργία.Είναι το πρώτο Ευρωπαϊκό τελωνειακό σύστημα το οποίο χρησιμοποιεί την ηλεκτρονική δήλωση και την ηλεκτρονική της επεξεργασία.

•2004

Δέκα νέες χώρες εισέρχονται στην Ε.Ε και στην Τελωνειακή Ένωση.Το οποίο σηματοδοτεί της μεγαλύτερη επέκταση της Τελωνειακής Ένωσης στην ιστορία της.

•2005

Η Ε.Ε θέτει σε ισχύ το Τελωνειακό Σύστημα Ανάλυσης Κινδύνου το οποίο συνδέει περισσότερα απο 800 τελωνειακές υπηρεσίες και παρέχει μια ψηφιακή πλατφόρμα ανταλλαγής πληροφοριών σε σχέση με κινδύνους και παρατυπίες.Η Ε.Ε αντιμετωπίζει την Τελωνειακή ασφάλεια της Ε.Ε μέσω της νομοθεσίας παρέχοντας εκ των προτέρων πληροφορίες σχετικές με τα διακινούμενα αγαθά,στηριζόμενη σε κινδύνους απο γενόμενους ελέγχους και απο μέτρα με στόχο την από άκρη σε άκρη ασφάλεια της εφοδιαστικής αλυσίδας,μεταξύ άλλων μέσω της χρήσης της τεχνολογίας.

•2008

Η Ε.Ε εισάγει το καθεστώς του Εγκεκριμένου Οικονομικού Φορέα(Authorised Economic Operator , AEO).Είναι ένας διεθνώς αναγνωρισμένο σήμα ποιότητας το οποίο υποδεικνύει ότι ο ρόλος της εταιρείας στην διεθνή εφοδιαστική αλυσίδα είναι ασφαλής,και ότι υπάρχει αποτελεσματική συμμόρφωση στους τελωνειακούς ελέγχους και διαδικασίες.

Το καθεστώς του Εγκεκριμένου Οικονομικού Φορέα είναι σε εθελοντική βάση για τις επιχειρήσεις και παρέχει πιο γρήγορη πρόσβαση σε συγκεκριμένες απλοποιημένες τελωνειακές διαδικασίες και σε κάποιες περιπτώσεις το δικαίωμα τις άμεσης διακίνησης(fast-track) απο ορισμένα τελωνεία ως προς τα ζητήματα των διαδικασιών ασφάλειας και προστασίας.

•2011

Τα αποτελούν έναν σημαντικό παράγοντα για την αυξανόμενη ασφάλεια στην Ε.Ε.Κοινά κριτήρια κινδύνου για την ασφάλεια και την προστασία αρχίζουν να εφαρμόζονται στην διακίνηση όλων των που διασχίζουν τα σύνορα της Ε.Ε,τα οποία εξασφαλίζουν μια ισότιμη προστασία των πολιτών της Ε.Ε και των Κρατών Μελών.

•2016

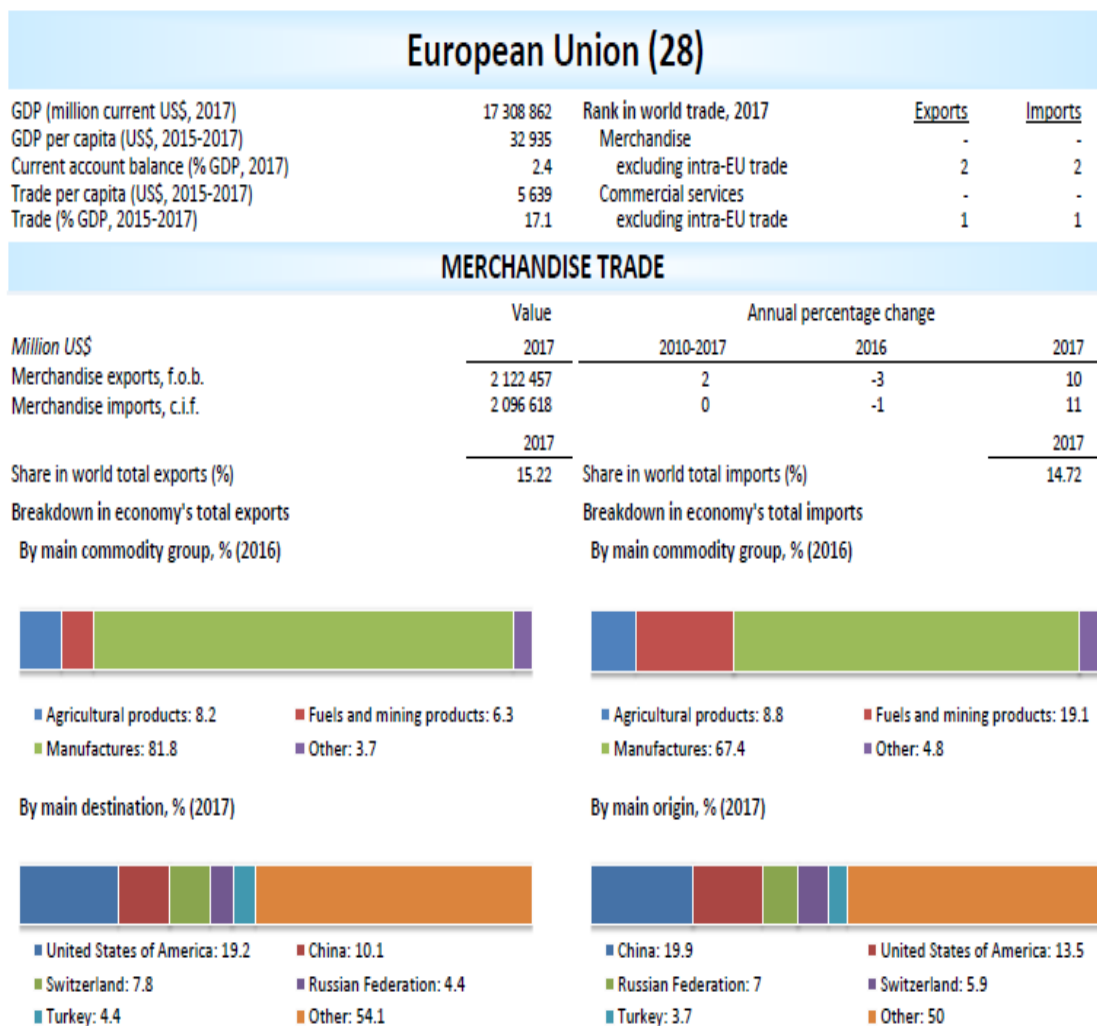
Ο Ενωσιακός Τελωνειακός Κώδικας τίθεται σε ισχύ. Περαιτέρω εκσυγχρονίζονται και εξορθολογίζονται οι τελωνειακές διαδικασίες μέσω της πρόσθετης εναρμόνισης της εφαρμοστέας νομοθεσίας σε όλη την Ε.Ε. Επίσης, εισάγει έναν αριθμό συστημάτων Τεχνολογίας Πληροφοριών (IT: Information technology) ώστε να υποστηριχθεί η εναρμονισμένη εφαρμογή των τελωνειακών κανόνων και να μειωθεί το διοικητικό κόστος για το νόμιμο εμπόριο. Η πλήρης εφαρμογή των συστημάτων Τεχνολογίας Πληροφοριών IT έχει προβλεφθεί να πραγματοποιηθεί σε στάδια, με την πλειοψηφία των συστημάτων να είναι διαθέσιμα από τις 31 Δεκεμβρίου 2020 και τα υπόλοιπα συστήματα να αναβαθμιστούν και να εφαρμοστούν σε μία περίοδο έως το 2025.

•2018

Η Τελωνειακή Ένωση στα πλαίσια της Ε.Ε γιορτάζει τα 50 χρόνια από την ίδρυσή της το 1968. Έχει επεκταθεί σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα από τα έξι(6) αρχικά Κράτη Μέλη στα είκοσι οκτώ(28) Κράτη Μέλη το 2018.

Η Ε.Ε αποτελεί σήμερα έναν από τους μεγαλύτερους εμπορικούς συνασπισμούς, σε παγκόσμιο επίπεδο (Πίνακας 01), με αποτέλεσμα η Τελωνειακή Ένωση της Ε.Ε να κατέχει δεσπόζουσα θέση στο διεθνές εμπόριο. Αυτή ακριβώς η διαπραγματευτική της θέση αντισταθμίζει το γεγονός ότι κάθε μεμονωμένο Κράτος Μέλος μπορεί να ενεργεί από μόνο του.

Πίνακας 01: Το Εμπορικό Προφίλ της Ε.Ε (2016-2017).

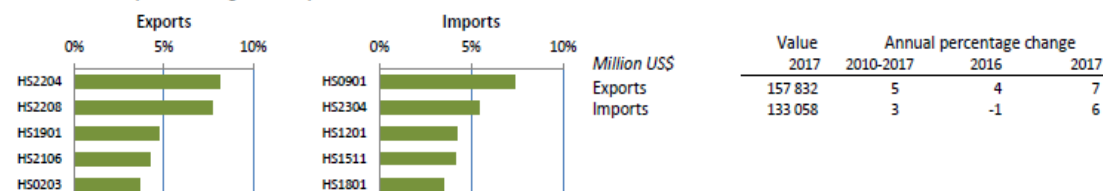

Πίνακας 01: Συνέχεια

Agricultural Products

Top exported products (Million US\$)		Value 2017	Top imported products (Million US\$)		Value 2017
HS2204	Wine of fresh grapes	12 775	HS0901	Coffee	9 853
HS2208	Alcohol of less than 80% volume	12 158	HS2304	Solid residues from soya-bean oil	7 183
HS1901	Malt extract	7 476	HS1201	Soya beans, whether or not broken	5 563
HS2106	Other food preparations	6 626	HS1511	Palm oil and its fractions	5 486
HS0203	Swine meat, fresh, chilled, frozen	5 751	HS1801	Cocoa beans, whole or broken	4 598

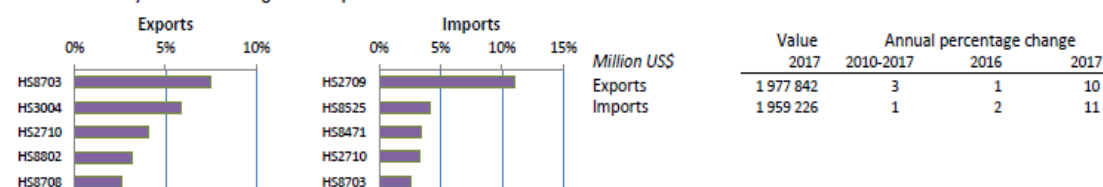
Share in economy's trade in agricultural products

Non-Agricultural Products

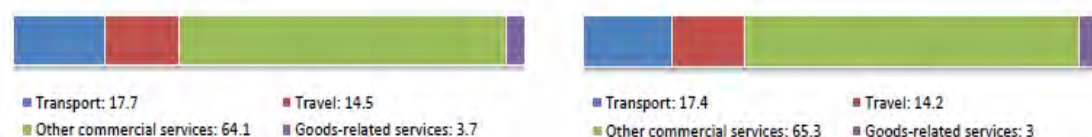
Top exported products (Million US\$)		Value 2017	Top imported products (Million US\$)		Value 2017
HS8703	Motor cars for transport of persons	148 775	HS2709	Petroleum oils, crude	215 223
HS3004	Medicaments in measured doses	116 444	HS8525	Radio-telephony transmission tools	80 720
HS2710	Petroleum oils, other than crude	80 929	HS8471	Automatic data-processing machines	66 954
HS8802	Other aircraft	63 120	HS2710	Petroleum oils, other than crude	65 030
HS8708	Parts for motor vehicles 8701-8075	50 751	HS8703	Motor cars for transport of persons	50 542

Share in economy's trade in non-agricultural products

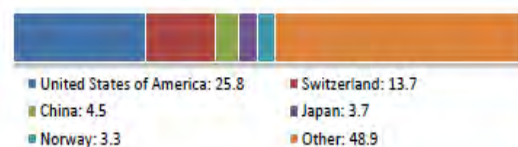

TRADE IN COMMERCIAL SERVICES

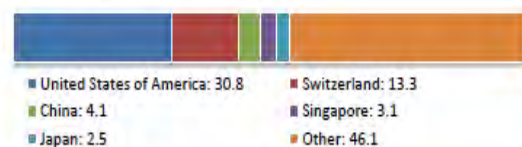
Million US\$	Value	Annual percentage change		
	2017	2010-2017	2016	2017
Commercial services exports	1 009 326	5	-1	9
Commercial services imports	799 616	4	1	2
Share in world total exports (%)	25.23	Share in world total imports (%)		
Breakdown in economy's total exports		Breakdown in economy's total imports		
By main services item, % (2017)		By main services item, % (2017)		

By main destination, % (2016)

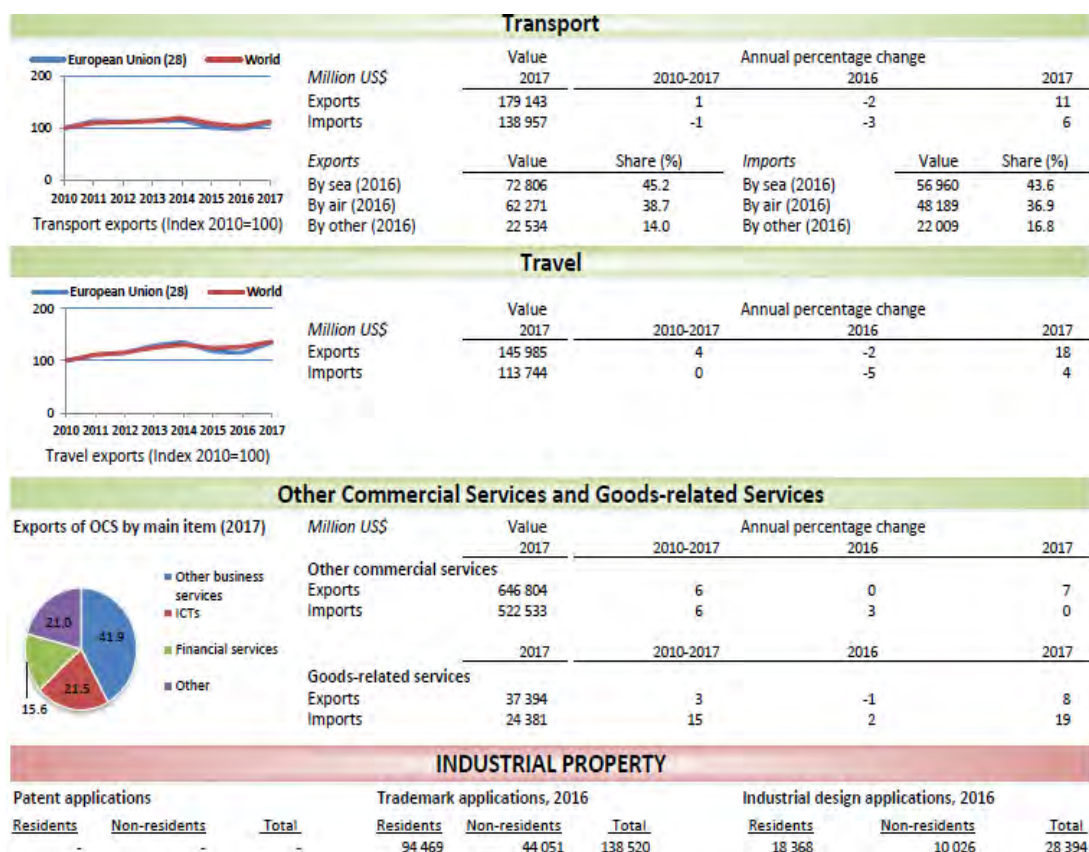

By main origin, % (2016)

FATS sales	Value	Annual percentage change		
	2015	2010-2015	2014	2015
Inward (million US\$, 2014)	826 120	...	33	...
Outward (million US\$)	1 061 337	...	0	-24

Πίνακας 01:Συνέχεια

ΠΗΓΗ:WTO 2019 (https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/E28_e.pdf)

2.2 Τα κύρια ζητήματα-προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρωπαϊκή - Τελωνιακή Ένωση στα πλαίσια των διακρατικών και πολυεθνικών ελέγχων.

2.2.1 Η Τρομοκρατία ως ένα απο τα κύρια τρέχοντα ζητήματα-προκλήσεις της Ε.Ε.

2.2.1.1 Ξένοι Μαχητές(FF, foreign fighters).

Από την αρχή της κλιμάκωσης των συγκρούσεων στην Συρία και στο Ιράκ το 2012,τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έρχονται όλο και περισσότερο αντιμέτωπα με το πρόβλημα των ξένων μαχητών(foreign fighters, FF)-άτομα που ταξιδεύουν από την Ευρώπη με σκοπό να συμμετάσχουν σε αυτές τις συγκρούσεις.Ενώ αυτό το φαινόμενο δεν είναι καινούργιο και η πρόσφατη αύξηση των ξένων μαχητών δεν περιορίζεται μόνο στην Συρία και στο Ιράκ(Thomas Hegghammer 2010),αυτές οι δύο συγκρούσεις από κοινού αντιπροσωπεύουν την μεγαλύτερη κινητοποίηση των ξένων μαχητών στις Μουσουλμανικές χώρες από το 1945(ICSR 2015). Σύμφωνα με τις διαθέσιμες εκτιμήσεις προκύπτει ότι κάπου ανάμεσα στους 3.000 έως 5.000 των ξένων μαχητών που είναι ενεργοί στην Συρία και στο Ιράκ προέρχονται από την Ε.Ε.(Πίνακας 02) και κατά μέσο όρο των 30% από αυτούς έχουν ήδη επιστρέψει στις χώρες αναχώρησης.Ενώ οι υπάρχουσες έρευνες υποδηλώνουν ότι δεν αποτελούν όλοι οι επιστρέφοντες συστηματικό κίνδυνο για τις κοινωνίες στις οποίες επιστρέφουν(Thomas Hegghammer 2013) και το προφίλ τους,καθώς και τους συγκεκριμένους λόγους μαζί της αναχώρησης και της επιστροφής,διαφέρουν σημαντικά(Rik Coolsaet 2016, Sean C. Reynolds and Mohammed M. Hafez 2017, Daan Weggemans, Edwin Bakker, and Peter Grol 2014),πολλές πρόσφατες τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη έχουν συνδεθεί με τους ξένους μαχητές,συμπεριλαμβανομένων των επιθέσεων με μαζικές απώλειες στο Παρίσι τον Νοέμβριο του 2015 και στις Βρυξέλες τον Μάρτιο του 2016.Υπάρχουν επίσης αποδείξεις ότι το λεγόμενο 'Ισλαμικό Κράτος' έχει αναθέσει σε κάποιους απο τους ξένους μαχητές που επιστρέφουν στην Ευρώπη να διαπράξουν τρομοκρατικές επιθέσεις,να διασπείρουν προπαγανδιστικές ιδέες,να

ριζοσπαστικοποιήσουν και να προσελκύσουν νέα μέλη(European Commission 2015, Europol 2016).Εξάλλου,τα συνολικά νούμερα των ξένων μαχητών που επιστρέφουν στην Ευρώπη είναι πιθανόν να αυξηθούν μετά από ενδεχόμενη ήττα στην Μέση Ανατολή.Εν τω μεταξύ,μια πρόσθετη απειλή τίθεται από τους επίδοξους ξένους μαχητές που προέρχονται από τους μοναχικούς λύκους και τα σκοτεινά δίκτυα στην Ευρώπη,οι οποίοι έχουν εμποδιστεί να ταξιδέψουν στην Συρία/Ιράκ και μπορεί να διενεργήσουν επιθέσεις εντός της Ε.Ε εναλλακτικά.

Πίνακας 02:Ξένοι μαχητές από τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

	ICSR 2015 ¹		TSG 2015 ²		ICCT 2015 ³	
	Absolute numbers	Per capita per million	Absolute numbers	Per capita per million	Absolute numbers	Per capita per million
Austria	100–150	17	300	35	230–300	31
Belgium	440	40	470	42	420–516	41
Bulgaria	No data	No data	No data	No data	0–10	0
Croatia	No data	No data	No data	No data	1	0
Cyprus	No data	No data	No data	No data	No data	No data
Czech Republic	No data	No data	?	?	0	0
Denmark	100–150	27	125	22	125	22
Estonia	No data	No data	?	?	2	2
Finland	50–70	13	70	13	70	13
France	1 200	18	1700	26	>900	14
Germany	500–600	8	760	9	720–760	9
Greece	No data	No data	No data	No data	No data	No data
Hungary	No data	No data	?	?	No data	No data
Ireland	30	7	30	7	30	6
Italy	80	2	87	1	87	1
Latvia	No data	No data	No data	No data	2	1
Lithuania	No data	No data	No data	No data	0	0
Luxembourg	No data	No data	?	?	6	11
Malta	No data	No data	No data	No data	0	0
Netherlands	200–250	15	220	13	220	13
Poland	No data	No data	?	?	20–40	1
Portugal	No data	No data	?	?	12	1
Romania	No data	No data	1	NA	0	0
Slovakia	No data	No data	No data	No data	6	1
Slovenia	No data	No data	No data	No data	3	2
Spain	50–100	2	133	3	120–139	3
Sweden	150–180	19	300	31	250–300	28
United Kingdom	500–600	10	760	12	700–760	11
EU total	3400–3850		4956		3922–4924	

ΠΗΓΕΣ: ICCS, ICSR, Soufan Group.

2.2.1.2 Η χρονική εξέλιξη της απάντησης στο επίπεδο της Ε.Ε στο ζήτημα των Ξένων Μαχητών.

Οι απειλές που προέρχονται από τους ξένους μαχητές ως εκ τούτου,είναι σε υψηλή θέση στην ημερήσια διάταξη των θεμάτων ασφαλείας από κοινού τόσο στα Κράτη Μέλη όσο και στο επίπεδο της Ε.Ε.Το ζήτημα των ξένων μαχητών συζητήθηκε για πρώτη φορά απο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σε μια δικτυακή συγκέντρωση εισαγγελών εξειδικευμένων στα θέματα αντιμετώπισης της τρομοκρατίας τον Ιούνιο το 2012,όταν είχε τεθεί από έναν εθνικό αντιπρόσωπο. Ωστόσο,ήταν μόλις στις αρχές του 2013 όπου το ζήτημα των ξένων μαχητών επισημάνθηκε για πρώτη φορά δημοσίως από τον Συντονιστή της Ε.Ε στα θέματα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας(Gilles de Kerchone και Christiane Höhn, Haag 2016).Αν και ορισμένα κράτη μέλη είχαν αρχικά αντισταθεί στην ένταξη αυτής της απειλής στο πλαίσιο της πολιτικής της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας σε επίπεδο της Ε.Ε,από τα μέσα του 2013 ο αυξανόμενος αριθμός των ξένων μαχητών άνοιξε τον δρόμο για την αποδοχή και έκδοση μίας δέσμης ενεργειών που πρέπει να ληφθούν απο τα κράτη μέλη της Ε.Ε καθώς και από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ε.Ε σε έξι τομείς προτεραιότητας:1)της καλύτερης κατανόησης του φαινομένου,2)της πρόληψης της ριζοσπαστικοποίησης,3)της ανίχνευσης ύποπτων ταξιδιών,4)της διερεύνησης και δίωξης,5)στον έλεγχο των επαναπατριζομένων,και 6)στην συνεργασία με τρίτες χώρες(Council of the European Union, Press Release-3244th 2013).

Επιπρόσθετα στις κλήσεις για την επιτάχυνση της υλοποίησης των μέτρων που έχουν ήδη συμφωνηθεί,όλα τα επερχόμενα Συμβουλία Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων έχουν ζητήσει για πολλά προσθέτα μέτρα,συμπεριλαμβανομένων των βελτιωμένων ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε(Council of the European Union, Press Release-3336th, 2014),επικαιροποιώντας την απο το 2002 Απόφαση – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας προκειμένου να ποινικοποιηθούν τα ταξίδια σε ζώνες συγκρούσεων για τρομοκρατικούς λόγους,την

θέσπιση οδηγίας από την Ε.Ε ως προς την δημιουργία Αρχείου των ονομάτων των επιβατών, η οποία θα υποχρεώνει τις αεροπορικές εταιρείες να μεταφέρουν τα στοιχεία των επιβατών από όλες τις πτήσεις μεταξύ Ε.Ε και τρίτων χωρών στις εθνικές υπηρεσίες, ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο τις αντιδράσεις της ποινικής δικαιοσύνης στην βίαιη ριζοσπαστικοποίηση (Council of the European Union, <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-conclusions-radicalisation/>, 2015), στην παράνομη διακίνηση πυροβόλων όπλων μάχης και στην στόχευση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (Council of the European Union, <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>, 2015), στην καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών με την ενίσχυση του ρόλου της Europol και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και τη διαλειτουργικότητα των σχετικών βάσεων δεδομένων της Ε.Ε (Council of the European Union, <http://statewatch.org/news/2016/nov/eu-council-cosi-meeting-1-info-exchange-interop-13554-16.pdf>, 2016).

Το 2015, τόσο η αντζέντα για την Ασφάλεια της Ευρώπης (European Commission, The European Agenda on Security 2015) όσο και η ανανεωμένη Στρατηγική της Εσωτερικής Ασφάλειας της Ε.Ε 2015-2020 ξεχώρισαν την απειλή των ξένων πολεμιστών ως ζήτημα προτεραιότητας (Council of the European Union, data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9798-2015-INIT/en/pdf, 2015). Το 2016, το ζήτημα των ξένων μαχητών αναφέρθηκε επίσης στην Παγκόσμια Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα θέματα της Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (Federica Mogherini, 2016), τονίζοντας τις πολυάριθμες συνδέσεις μεταξύ των ξένων μαχητών, της τρομοκρατίας στην Ευρώπη, της παγκόσμιας ασφάλειας και της αντίστοιχης ανάγκης για περαιτέρω διασύνδεση των εσωτερικών (π.χ Το Τμήμα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων) και εξωτερικών (π.χ η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας) διαστάσεων της Ε.Ε στις αντιτρομοκρατικές δραστηριότητες.

Υπό αυτό το πρίσμα, δεν αποτελεί έκπληξη ότι εκτός από το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, αρκετά άλλα όργανα της Ε.Ε έχουν επίσης τονίσει τις απειλές που προέρχονται από τους ξένους μαχητές. Τον Οκτώβριο του 2014, μετά την αναγνώριση του 'Ισλαμικού Κράτους' ως σημαντική απειλή στη Ευρωπαϊκή ασφάλεια, οι Υπουργοί των Εξωτερικών υιοθέτησαν μια κοινή Ευρωπαϊκή στρατηγική αντιμετώπισης της τρομοκρατίας εστιάζοντας στην Συρία και στο Ιράκ, με ιδιαίτερη έμφαση στους ξένους μαχητές (Συμβούλιο της Ε.Ε, <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5369-2015-INIT/en/pdf>, 2015). Αυτή η στρατηγική αργότερα αποτέλεσε την βάση για την Περιφερειακή στρατηγική της Ε.Ε στην Συρία και στο Ιράκ, καθώς και της απειλής του Ισλαμικού Κράτους (Συμβούλιο της Ε.Ε τον Μάρτιο του 2015). Και οι δυο αυτές στρατηγικές τόνισαν τη ανάγκη να συμμετάσχουν με τους βασικούς τοπικούς, περιφερειακούς και παγκόσμιους φορείς όταν πρόκειται για την αντιμετώπιση των σχετικών με τους ξένους μαχητές απειλών για την ασφάλεια.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, του οποίου ο ρόλος στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων έχει επαυξηθεί από τη θέση της διαβούλευσης στη θέση της συναπόφασης με την είσοδο σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας το 2009, ενέκρινε τρία ψηφίσματα για την αντιμετώπιση του ζητήματος των ξένων μαχητών. Αυτά υπογράμμισαν την ανάγκη για πιο εξειδικευμένα μέτρα για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος των ξένων μαχητών και ζήτησε από την Επιτροπή να προτείνει έναν κοινό Ευρωπαϊκό ορισμό των ξένων μαχητών (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 11 Φεβρουαρίου 2015) επικρίνοντας της Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης για την έλλειψη μιας πραγματικής στρατηγικής σχετικά με την επιστροφή των ξένων μαχητών που είναι πρόθυμοι να εγκαταλείψουν τις τρομοκρατικές οργανώσεις και να επανενταχθούν στην κοινωνία, και κάλεσε την Επιτροπή να αναπτύξει μια τέτοια στρατηγική από κοινού με τα Κράτη Μέλη (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 9 Ιουλίου 2015). Επίσης, ζήτησε από την Επιτροπή να καταρτίσει ένα σχέδιο δράσης για την εφαρμογή και την αξιολόγηση της στρατηγικής της Ε.Ε για την καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης τρομοκρατών (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 25 Νοεμβρίου 2015). Το ζήτημα των ξένων μαχητών επίσης αποτελεί θέμα προτεραιότητας για τον Συντονιστή της Αντιτρομοκρατικής Δράσης της Ε.Ε, για την Αντιτρομοκρατική Μονάδα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του νέου Ευρωπαϊκού Κέντρου της Αντιτρομοκρατίας εντός της Europol. Από τον Σεπτέμβριο του 2016, τα μέτρα που σχετίζονται με την ανίχνευση των ξένων μαχητών αποτελούν επίσης μέρος της νέας θητείας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Φύλαξης των Χερσαίων και Θαλάσσιων συνόρων (Frontex, 2017).

2.2.1.3 Οι προκλήσεις και οι απαντήσεις της Ε.Ε στο ζήτημα της τρομοκρατίας.

Από τα προηγούμενα, φαίνεται ότι από την πλευρά της Ε.Ε έχει δοθεί η δέουσα προσοχή στις σύνθετες προκλήσεις ασφαλείας που τίθενται από το ζήτημα των ξένων μαχητών και επινόησε μια σχετικά ολοκληρωμένη δέσμη απαντήσεων. Για να γίνει όμως η διαφορά, ωστόσο, αυτά πρέπει να εφαρμόζονται δεόντως από τα Κράτη Μέλη και να εκτελούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες ασφαλείας τους. Για να γίνουν αντιληπτές οι κύριες προκλήσεις που αφορούν την εφαρμογή και την πρακτική αξιοποίηση των πρόσφατων Ευρωπαϊκών νομικών και θεσμικών καινοτομιών σε απάντηση των απειλών που προέρχονται από τους ξένους μαχητές, σε αυτό το σημείο παρουσιάζονται συνοπτικά τρία μεγάλα θεωρητικά επιχειρήματα που έχουν προωθηθεί για να εξηγήσουν την εξέλιξη του κινδύνου και τις ενέργειες της Ε.Ε στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας στην πάροδο του χρόνου, καθώς και τις βασικές της αδυναμίες.

Πρώτον, με βάση την βιβλιογραφία της δημόσιας λήψης αποφάσεων, αρκετοί συγγραφείς έχουν δώσει ιδιαίτερη έμφαση σχετικά με την σημασία των υπέρεθνικών επιχειρησιακών πολιτικών για τον αυξανόμενο ρόλο της Ε.Ε στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Kaunert και Occhipinti, για παράδειγμα, τονίζουν ότι η επιρροή των γραμματειών της Επιτροπής και του Συμβουλίου ως διαμορφωτές του ενδιαφέρον έχουν επενδύσει πόρους σε συγκεκριμένες προτάσεις αντιμετώπισης της τρομοκρατίας (π.χ, το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης ή οι κανόνες εναντίον της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας) και έχουν πείσει επιτυχώς για την αποδοχή τους, με αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της σύνδεσης των Κρατών Μελών με την εθνική κυριαρχία στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων γενικά, και στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας ειδικά (Christian Kaunert, 2010). Ομοίως, ο Bossong υποστήριξε ότι κατά την χρονική περίοδο που υπήρχε περιθώριο αξιοποίησης της ευκαιρίας στον απόηχο των επιθέσεων στις 9/11 και 3/11, η Επιτροπή και η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου έπαιξαν έναν σημαντικό επιχειρησιακό ρόλο λόγω των εξαιρετικών χρονικών πιέσεων και των προσδοκιών για την απο κοινού επίλυση των προβλημάτων, όπου τα Κράτη Μέλη είχαν σημαντική δυσκολία αντιμετώπισης του ζητήματος χωρίς αυτούς τους 'εξωτερικούς' ρυθμιστές της ημερήσιας διάταξης (Raphael Bossong, 2012).

Δεύτερον, ορισμένοι συγγραφείς προτιμούν μια ιστορική θεσμική προοπτική, η οποία δίνει έμφαση στην σημασία της εξάρτησης από το παρελθόν, στο θεσμικό πλαίσιο της Ε.Ε, στις κρίσιμες συγκυρίες όπως είναι οι αποφασιστικοί, αλληλένδετοι παράγοντες όταν πρόκειται για την ανακατασκευή των σταδίων με τα οποία η καταπολέμηση της τρομοκρατίας θα γίνει μια περιοχή της Ευρωπαϊκής διακυβέρνησης. Ο Argomaniz υποστήριξε ότι η διακυβερνητική μορφή της αντιτρομοκρατικής συνεργασίας την δεκαετία 1970 έως 1980 και πριν από τις πολιτικές αποφάσεις που ελήφθησαν στην δεκαετία του 1990 είχαν περιορισμένη αντίδραση των θεσμικών φορέων στην τρομοκρατική επίθεση στις 9/11 επειδή το παράπλευρο κόστος που προέρχεται από τη μετάβαση από μίας εναλλακτικής λύσης (τελείως νέες πολιτικές προσαρμοσμένες στην τρομοκρατική απειλή) στην προϋπάρχουσα λύση (ταχεία θέσπιση προηγούμενων κατατεθειμένων μέσων συνεργασίας για ποινικές υποθέσεις) ήταν απλά πολύ υψηλό και η πολιτική πίεση για να "γίνει κάτι" υποχρέωσε τα Κράτη Μέλη σε μία άμεση πολιτική αντίδραση (Javier Argomaniz, 2011). Ομοίως, ο Bossong υποστήριξε ότι λόγω της σημασίας των ιστορικών συναφών παραγόντων, μεγάλα μέρη της αντιτρομοκρατικής αντζέντας της Ε.Ε ήταν χαλαρά μόνο συνδεδεμένα με την απειλή της τρομοκρατίας σε μια διαδικασία που προσεγγίζει το μοντέλο του δοχείου των απορριμάτων στην χάραξη της πολιτικής. Αυτό σήμαινε ότι η ενδεχόμενη διαθεσιμότητα προϋπάρχουσων πολιτικών προτάσεων ήταν πιο σημαντική από τη σημασία τους για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (Bossong, 2012).

Τρίτον, αρκετοί συγγραφείς αποδίδουν αυτήν την τάση της Ε.Ε για αυξανόμενη συμμετοχή στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας στις επιπτώσεις των κρίσεων που παρήχθησαν από τις μεγάλες τρομοκρατικές επιθέσεις. Το πιο σημαντικό σε αυτόν τον κοινωνικό εποικοδομητικό λογαριασμό, αυτές οι επιθέσεις οδήγησαν σε μια αλλαγή στην αντίληψη της τρομοκρατίας σε όλη την Ευρώπη και, κατά συνέπεια, επίσης τα όργανα των Κρατών Μελών της Ε.Ε θα πρέπει να τεθούν σε εγρήγορση για την καταπολέμηση αυτής της απειλής για την ασφάλεια (Edwin Bakker, 2006 κ.α). Από την στιγμή που αυτή η απειλή ενσωματώθηκε σε ένα δημόσιο πλαίσιο ως διακρατική, οι εθνικές κυβερνήσεις συμφώνησαν γρήγορα σχετικά με την ανάγκη για μια συντονισμένη Ευρωπαϊκή δράση. Έτσι, αν και εξακολουθούν να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις ανάμεσα στους μελετητές σχετικά με το αν αυτή η αντίληψη της απειλής είναι πραγματικά Ευρωπαϊκή (οφείλεται στο γεγονός ότι μόνο ορισμένες Ευρωπαϊκές χώρες έχουν υποφέρει από παρατεταμένες τρομοκρατικές επιθέσεις εντός των συνόρων τους), υπάρχει μια γενική συμφωνία σχετικά με την άποψη ότι, τουλάχιστον στον διάλογο εντός της Ε.Ε, η τρομοκρατία έχει γίνει αποδεκτή ως μία διακρατική "Ευρωπαϊκή απειλή". Αυτό έχει επιτρέψει στην Ε.Ε στο να παρουσιάσει μια κοινή συζήτηση που έχει λάβει πολιτική συναίνεση και έως ένα βαθμό ενότητα δράσης, παρά το γεγονός ότι αυτή η δράση συχνά διεξάγεται από μόνο μια μικρή ομάδα χωρών εντός της Ένωσης. Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί, ωστόσο, ότι ορισμένοι

συγγραφείς έχουν τονίσει την σημασία των μεγάλων τρομοκρατικών επιθέσεων ως το κλειδί της εξήγησης για τον γνώμονα στην διαμόρφωση της πολιτικής καταπολέμησης της τρομοκρατίας εντός της Ε.Ε, οι οποίες έτειναν να παράγουν μια ιδιαίτερα ασυνεπή (υπέρ)αντίδραση στον απόηχο των μεγάλων επιθέσεων και μία κόπωση των αντιτρομοκρατικών δράσεων σε περιόδους μεταξύ αυτών των μεγάλων επιθέσεων (Bossong, 2012 & Oldrich Bures, 2011).

Τελικά, επιπρόσθετα με τις ανωτέρω απόψεις για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας στο πλαίσιο της Ε.Ε οι οποίες συνδέονται με συγκεκριμένες θεωρίες, υπάρχει επίσης μια σειρά διαφορετικών απόψεων σχετικά με την σημασία των εσωτερικών έναντι των εξωτερικών παραγόντων. Από την μια πλευρά, ορισμένοι ερευνητές έχουν υποστηρίξει ότι η μετατροπή της αρχικής εξωτερικής κρίσης (οι επιθέσεις στις 9/11 στις Η.Π.Α) στην παρατεταμένη Ευρωπαϊκή δράση διευκολύνθηκε από εσωτερικούς και με ειδικές δυνατότητες παράγοντες της Ε.Ε, όπως η συνθήκη της Λισαβόνας με την οποία ενισχύθηκε η εξουσία της Ε.Ε από την άποψη των αρμοδιοτήτων και των μέσων (Jörg Monar, 2015). Εναλλακτικά, από μια πιο λειτουργική προοπτική, άλλοι ερευνητές έχουν τονίσει ότι κάποιοι εσωτερικοί δυναμικοί παράγοντες είναι ένα παραπρόϊόν της ενιαίας αγοράς (Bures, 2011 & Occhipinti, 2015). Ενώ η ελεύθερη κυκλοφορία του κεφαλαίου, των αγαθών, των υπηρεσιών και της εργασίας είναι ευπρόσδεκτα χαρακτηριστικά της κοινής ευρωπαϊκής αγοράς, η ελεύθερη διακίνηση των εγκληματιών και των τρομοκρατών είναι σαφώς ένα ανεπιθύμητο επακόλουθο. Έτσι, ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1980, ένα βασικό επιχείρημα για την ανάληψη από την πλευρά της Ε.Ε ενός ρόλου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας υπήρξε η ανάγκη στο να αποφευχθούν τα δίχως σύνορα δίκτυα της τρομοκρατίας να εκμεταλλευτούν τις διαφορές στους εθνικούς αντιτρομοκρατικούς νόμους και τα υπάρχοντα κενά στα θέματα της διεθνούς αστυνόμευσης και της δικαστικής συνεργασίας κατά μήκος της Ευρώπης. Ως συνέπεια, οι περισσότερες αντιτρομοκρατικές δράσεις της Ε.Ε έχουν διεξαχθεί εντός των συνόρων της Ευρώπης και οι περισσότεροι ειδικοί είναι γενικά μάλλον επιφυλακτικοί σχετικά με τις εξωτερικές προσπάθειες της Ε.Ε., αν και ορισμένοι από την πιο πρόσφατη βιβλιογραφία προτείνουν ότι με το πέρασμα του χρόνου, η Ε.Ε έχει γίνει όλο και περισσότερο αποδεκτή ως δυναμικός εταίρος στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας από μόνη της με τρίτες χώρες λόγω της χρήσης των πολιτικών διαλόγων, των αντιτρομοκρατικών ελέγχων, της ανάπτυξης ικανοτήτων, της οικονομικής βοήθειας καθώς και άλλων μέσων εξωτερικών σχέσεων (Laura C. Ferreira-Pereira and Bruno Oliveira Martins, 2014 κ.α).

Από την άλλη πλευρά, ένα μέρος της βιβλιογραφίας υποστηρίζει πως η ενθάρρυνση για έναν πιο ενεργό ρόλο της Ε.Ε στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας έχει επίσης προέλθει από εξωτερικούς παράγοντες. Αυτό για παράδειγμα περιλαμβάνει το ότι τα πρότυπα της Ε.Ε για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχουν αρχικά συνταχθεί και προωθηθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας και την Ειδική Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης των Ηνωμένων Εθνών (UN) (Oldrich Bures, 2010), καθώς επίσης ιδιαίτερη σημασία αποτέλεσαν της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) και του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO) οι κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές ασφάλειας των μεταφορών της Ε.Ε (Javier Argomaniz, 2015). Τέλος, αρκετοί συγγραφείς έχουν επιστημονήσει την σημαντικότητα της εξωτερικής πίεσης των Ηνωμένων Εθνών στην Ε.Ε και έχουν υποστηρίξει ότι η συνεργασία των Ε.Ε-Η.Π.Α στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας ήταν πολύ σημαντική, ίσως και μερικές φορές ακόμη και αμφιλεγόμενη (π.χ. όσον αφορά την προστασία των δεδομένων σχετικά με το ονομαστικό αρχείο των επιβατών Ε.Ε-Η.Π.Α) (Javier Argomaniz, 2009 & Ariadna Ripoll Servent and Alex MacKenzie, 2012).

Με βάση τους παραπάνω θεωρητικούς προβληματισμούς ως προς την εξέλιξη της πολιτικής καταπολέμησης της τρομοκρατίας από τη Ε.Ε με σημείο εκκίνησης τον Σεπτέμβριο του 2001, στο επόμενο μέρος θα γίνει μια ανάλυση των βασικών προκλήσεων που έχουν παρακωλύσει τις πιο πρόσφατες προσπάθειες της Ε.Ε για την αντιμετώπιση των απειλών κατά της ασφάλειας που ενυπάρχουν στο ζήτημα των Ξένων Μαχητών.

2.2.1.4 Η απουσία ενός κοινού ορισμού των ξένων μαχητών.

Μολονότι τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε έχουν καταφέρει να συμφωνήσουν σε έναν ελάχιστο κοινό προσδιορισμό της τρομοκρατίας ήδη από το 2002, μέχρι τον Φεβρουάριο του 2017, δεν υπήρχε από την πλευρά της Ε.Ε ορισμός των ξένων μαχητών εξαιτίας της έλλειψης μίας κοινής αντίληψης των ποινικών αδικημάτων των ξένων μαχητών σε όλη την Ευρώπη. Για παράδειγμα, από τον Μάρτιο του 2016, η εκπαίδευση των τρομοκρατών αποτελούσε ποινικό αδίκημα για μόνο 14 Κράτη Μέλη και για μόνο 9 Κράτη Μέλη ήταν ποινικοποιημένο το ταξίδι για τους σκοπούς της εκτέλεσης τρομοκρατικών ενεργειών (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, 2016). Ως θεραπεία, η Επιτροπή πρότεινε επικαιροποίηση στην από το 2002 Απόφαση – πλαίσιο του Συμβουλίου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας 2002/475/JHA (τροποποιήθηκε με την απόφαση – πλαίσιο του Συμβουλίου 2008/919/JHA), η οποία καθόρισε το νομικό πλαίσιο για την προσέγγιση της ποινικής νομοθεσίας σχετικά με τα τρομοκρατικά

αδικήματα και τα αδικήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές ομάδες στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε. (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2015). Η πρόταση ήρθε λίγο μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι τον Νοέμβριο του 2015 και δεν συνοδεύτηκε από την αξιολόγηση των επιπτώσεων που απαιτούνται από τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Σύμφωνα με τον θεσμικό απολογισμό, η Επιτροπή εξήγησε ότι αυτό οφειλόταν στην "επείγουσα ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου της ΕΕ για την αύξηση της ασφάλειας υπό το πρίσμα των πρόσφατων τρομοκρατικών επιθέσεων" (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2016). Η έλλειψη ενός αντίκτυπου της αξιολόγησης και της διαβούλευσης με τους ενδιαφερόμενους επανειλημμένα επικρίθηκε (Meijers Committee, 2016) και ήταν αναμφισβήτητο ένας από τους λόγους για τους οποίους η οδηγία τελικά εγκρίθηκε από τον Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Φεβρουάριο του 2017 (Ε.Ε Οδηγία Νο. 2015/0281). Απαιτεί όλα τα κράτη μέλη (εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιρλανδία, και η Δανία, λόγω των επιλογών συμμετοχής τους) να ποινικοποιήσουν τις ακόλουθες πράξεις εντός δώδεκα μηνών: 1. ταξιδεύοντας για τρομοκρατικούς σκοπούς 2. χρηματοδότηση, οργάνωση και διευκόλυνση των ταξιδιών αυτών 3. λήψη κατάρτισης για τρομοκρατικούς σκοπούς 4. και παροχή κεφαλαίων για διάπραξη τρομοκρατικών αδικημάτων 5. και αδικήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές ομάδες ή τρομοκρατικές δραστηριότητες.

Εκτός από την εκμετάλλευση του "παραθύρου ευκαιρίας" που δημιουργείται από τις μεγάλες τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη, δύο τύποι επιχειρημάτων έχουν γίνει από τους υπερεθνικούς διαχειριστές υπέρ των προαναφερθεισών επικαιροποιήσεων στον υφιστάμενο κοινό ορισμό της ΕΕ για την τρομοκρατία στο πλαίσιο του ζητήματος των ξένων μαχητών. Πρώτον, υπογραμμίζοντας τη σημασία των εξωτερικών προτύπων, η με την υποστήριξη του συντονιστή της ΕΕ για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, με συνέπεια υποστηρίχθηκε ότι απαιτούνται επικαιροποιήσεις προκειμένου να ευθυγραμμιστεί η νομοθεσία της ΕΕ με τις απαιτήσεις της Απόφασης 2178 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η οποία απαιτεί από όλα τα κράτη μέλη του ΟΗΕ να ποινικοποιήσουν τα ταξίδια στο εξωτερικό για τρομοκρατικούς σκοπούς και την χρηματοδότηση και διευκόλυνση τέτοιων ταξιδιών (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2015). Ο συντονιστής για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, για παράδειγμα, υποστήριξε ότι εάν δεν ενημερωθεί, η από το 2002 Απόφαση-πλαίσιο για την τρομοκρατία "δεν θα αποτελούσε πλέον το ελάχιστο κριτήριο το οποίο απαιτούσε την ποινικοποίηση της τρομοκρατίας σε όλη την ΕΕ" και θα κινδυνεύουν "να μείνουν πίσω από τις νομικές εξελίξεις "τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε εθνικό επίπεδο (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2014). Πολλά Κράτη Μέλη έχουν παρ' όλα αυτά "εκφράσει δισταγμό να ενημερώσουν την απόφαση-πλαίσιο, αμφισβητώντας την όλη αναγκαιότητα και επικαλούνται τον επείγοντα χαρακτήρα της εφαρμογής της απόφασης 2178 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η οποία θα μπορούσε να επιτευχθεί πιο γρήγορα σε εθνικό επίπεδο" (Διεθνές Κέντρο για τη Μελέτη της Ριζοσπαστικοποίησης, 2015). Αυτό με τη σειρά του υποδηλώνει ότι τα νομικά μέσα σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να μην είναι πάντα η καλύτερη επιλογή όταν πρόκειται για την εφαρμογή των εξωτερικών / παγκόσμιων προτύπων αντιτρομοκρατίας.

Δεύτερον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει προειδοποιήσει επανειλημμένα ότι η υπάρχουσα απουσία κοινών ελάχιστων προτύπων της ΕΕ δημιουργεί κινδύνους για την ύπαρξη κενών-έωλων ποινικών διώξεων. Ομοίως, ο συντονιστής της ΕΕ για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ισχυρίστηκε τον Δεκέμβριο του 2014 ότι η δικαστική απάντηση στο ζήτημα των ξένων μαχητών "Δεν αντικατοπτρίζει την κλίμακα του προβλήματος (περίπου 10 καταδικαστικές αποφάσεις για περίπου 3000 πολίτες / κατοίκους της ΕΕ που συμμετέχουν στο φαινόμενο των ξένων μαχητές)" (Thomas Hegghammer, 2010). Ωστόσο, σύμφωνα με την πιο πρόσφατη έκθεση του Απριλίου 2016 του Διεθνές Κέντρου για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας, γενικοί εισαγγελείς από τα Κράτη Μέλη της ΕΕ ισχυρίστηκαν ότι "δεν φαίνεται να έχουν ανυπέρβλητα προβλήματα στη δίωξη της σχετικής συμπεριφοράς στο ζήτημα των ξένων μαχητών" και "ότι αρκετοί εισαγγελείς και δικαστήρια έχουν μέχρι στιγμής με επιτυχία προχωρήσει στην δίωξη και στην καταδίκη τέτοιων ατόμων και ότι σκληρές ποινές έχουν εκδοθεί σε πολλά Κράτη Μέλη της Ε.Ε." (Διεθνές Κέντρο για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας, 2016). Αυτό με τη σειρά του υπογραμμίζει εκ νέου την προβληματική απουσία εκτίμησης των επιπτώσεων τόσο των υφιστάμενων όσο και των προτεινόμενων νέων μέτρων αντιτρομοκρατικής δράσης της Ε.Ε., τα οποία έχουν πολύ συχνά αναδειχθεί κυρίως μετά από μεγάλες τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη.

2.2.1.5 Διαφορές μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ: πεδία εφαρμογής και αντιλήψεις της απειλής των ξένων αγωνιστών.

Μία δεύτερη πρόκληση για την απάντηση της Ε.Ε στο ζήτημα των ξένων μαχητών οφείλεται στις σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών τόσο ως προς το εύρος των απειλών που σχετίζονται με τους ξένους μαχητές όσο και τις αντιλήψεις τους στα κράτη μέλη της Ε.Ε. Όσον αφορά τα πρώτα, δεν έχει κάθε κράτος μέλος της Ε.Ε το ίδιο μέγεθος των προβλημάτων που σχετίζονται με το ζήτημα

των ξένων μαχητών, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία (βλ. Πίνακα 1), όταν πρόκειται για απόλυτους αριθμούς, μια μεγάλη πλειοψηφία των ξένων μαχητών προέρχονται μόνο από τέσσερις χώρες: το Βέλγιο, την Γαλλία, την Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, με την Βόρεια (κυρίως τη Σκανδιναβία), με αποτέλεσμα οι χώρες της Δυτικής Ευρώπης να αντιπροσωπεύουν πάνω από τα δύο τρίτα του συνολικού αριθμού των ξένων μαχητών στις χώρες της Ε.Ε. Αντίθετα, πολύ λίγοι ξένοι μαχητές προέρχονται από την Ανατολική Ευρώπη, χωρίς να υπάρχει χώρα από αυτήν την περιοχή στην οποία να έχουν αναφερθεί περισσότεροι από 50 ξένοι μαχητές. Τέσσερα κράτη μέλη (η Τσεχική Δημοκρατία, η Λιθουανία, Μάλτα και Ρουμανία) από τα οποία μέχρι σήμερα δεν έχουν αναχωρήσει μεμονωμένα άτομα για τη Συρία / Ιράκ. Μια κάπως διαφορετική εικόνα εμφανίζεται όταν οι αριθμοί των ξένων μαχητών θεωρούνται σε σχέση με το μέγεθος του πληθυσμού, με το Βέλγιο, την Αυστρία, τη Σουηδία και τη Δανία να επηρεάζονται περισσότερο από τα υπόλοιπα Κράτη Μέλη, αλλά οι περιφερειακές διαφορές είναι παρόμοιες με τους απόλυτους αριθμούς των ξένων μαχητών στα Κράτη Μέλη της Νότιας και Ανατολικής Ευρώπης και έχουν συγκριτικά μικρότερο αριθμό ξένων μαχητών σε σύγκριση με τα Σκανδιναβικά και τα Δυτικά Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

Όσον αφορά τις αντιλήψεις για την απειλή που θέτουν οι ξένοι μαχητές, η μελέτη του Απριλίου του 2016 από το Διεθνές Κέντρο για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας διαπίστωσε ότι ενώ η πλειοψηφία των κρατών μελών θεωρεί το φαινόμενο των ξένων μαχητών ως σοβαρό κίνδυνο ασφάλειας για την εθνική τους κοινωνία και έντεκα Κράτη Μέλη έχουν αλλάξει τα επίπεδα απειλών τους από το 2011, όταν η Συριακή σύγκρουση ξεκίνησε και το θέμα των ξένων μαχητών άρχισε να προσελκύει όλο και περισσότερο την προσοχή της κοινής γνώμης, πέντε κράτη μέλη εξακολουθούσαν να θεωρούν ότι το επίπεδο απειλής στη χώρα τους είναι χαμηλό ή κάτω του μέσου όρου (Διεθνές Κέντρο για τη Μελέτη της Ριζοσπαστικοποίησης, 2015). Εναλλακτικά, σύμφωνα με δηλώσεις της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Michèle Coninx, Χάγη-Ιούλιος 2016), μόνο δεκατρία κράτη μέλη είναι "Πολύ προβληματισμένα" σχετικά με τις απειλές που προκάλεσε το φαινόμενο των ξένων μαχητών και πέντε κράτη μέλη "Έντονα στοχευμένα". Ως εκ τούτου, είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι δεν υπάρχει κοινή κοινοτική αντίληψη για το απειλές που θέτει το φαινόμενο των ξένων μαχητών και, κατά συνέπεια, οι απειλές αυτές δεν έχουν ακόμη εσωτερικοποιηθεί στην "Ευρωπαϊκή Αντίληψη" από την εποικοδομητική άποψη. Στην πραγματικότητα, ήταν μάλλον δύσκολο ακόμα στο να συμφωνήσουν πόσοι ξένοι μαχητές προέρχονταν και επέστρεψαν στα κράτη μέλη της Ε.Ε (βλ. Πίνακα 1). Όπως και σημειώθηκε σε μια πρόσφατη έκθεση η οποία (ανεπιτυχώς) προσπάθησε να συγκεντρώσει τον αριθμό των FF από όλους Κράτη μέλη της ΕΕ:

Πρώτον, δεν υπάρχει ένας κοινός και συμφωνημένος ορισμός των ξένων μαχητών και ένα κεντρικό αποθετήριο δεδομένων που συλλέγονται σε επίπεδο κρατών μελών, ορισμένες χώρες συγκεντρώνουν αριθμούς σχετικά με τους ξένους μαχητές και τους ξένους τρομοκράτες μαχητές, μερικές φορές προσθέτοντας όσους ασχολούνται με την τρομοκρατία γενικότερα. Δεύτερον, αρχές συχνά δεν διαθέτουν ακριβή δεδομένα ή δεν μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες τους. Τα δεδομένα από ανοιχτές πηγές σπάνια ταιριάζουν με τους επίσημους κυβερνητικούς αριθμούς και πολλές εκθέσεις χρησιμοποιούν εκτιμήσεις αντί για ακριβείς αριθμούς, που συχνά οδηγούν σε διογκωμένους αριθμούς των ξένων μαχητών. Η τρίτη πρόκληση είναι η διπλή καταμέτρηση των ταξιδιωτών, των επαναπατρισθέντων, αυτών που έχασαν τη ζωή τους στο εξωτερικό, των κατοίκων και των πολιτών (Gilles de Kerchove and Christiane Höhn, 2016).

Παρόλο που η Ευροποι διαθέτει ένα αναλυτικό εργαλείο με στόχο τη συλλογή πληροφοριών που αφορούν την στρατολόγηση και τις ταξιδιωτικές εγκαταστάσεις των υπόπτων, γνωστό ως Εστιακό Σημείο των Ταξιδιωτών, από το 2013, η χρήση του στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε ποικίλλει: περισσότερο από το 90% από τις συνεισφορές των κρατών μελών όσον αφορά την επαλήθευση των ξένων μαχητών πριν από τον Ιανουάριο του 2015 προέκυψαν από μόνο πέντε Κράτη Μέλη. Έτσι, παρόλο που υπάρχουν βάσιμες εκτιμήσεις μεταξύ αυτών 3.000-5.000 πολίτες της ΕΕ ταξίδεψαν στη Συρία και το Ιράκ για να ενταχθούν στον Ισλαμικό Κράτος 'IS' και σε άλλους εξτρεμιστές (βλ. Πίνακα 1), στις αρχές του 2016 εξακολουθούσαν να περιλαμβάνονται στην βάση δεδομένων Εστιακών Σημείων της Ευροποι μόνο 2.786 επαληθευμένοι ξένοι μαχητές που εισήχθησαν από τα κράτη μέλη της Ε.Ε. Επιπλέον, πολλά Κράτη Μέλη δεν εισάγουν συστηματικά πληροφορίες σχετικά με όλους τους ξένους μαχητές που υπάρχουν στο έδαφός τους σε άλλες σχετικές Βάσεις Δεδομένων σε επίπεδο ΕΕ, όπως το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν II και το Ευρωπαϊκό Πληροφοριακό Σύστημα, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να παρεμποδιστούν τα ταξίδια των ξένων μαχητών και να παρακολουθηθούν με πιο αποτελεσματικό τρόπο οι εγκληματικές τους δραστηριότητες (Federica Mogherini, 2016). Σύμφωνα με ανώνυμο αξιωματούχο της Ευροποι (Συνέντευξη 1), αυτό είναι επίσης συνέπεια της ύπαρξης πάρα πολλών βάσεων δεδομένων σε επίπεδο Ε.Ε με περιορισμένη

διασύνδεση της Ε.Ε και των Κρατών Μελών, ακόμα είναι πολύ χρονοβόρα η εισαγωγή της ίδιας καταχώρησης αρκετές φορές και για την Ευγοροί, "χρειάζεται πάρα πολύ ανθρώπινο δυναμικό για έναν απλό έλεγχο ενός ονόματος σε όλες τις υπάρχουσες βάσεις δεδομένων". Επίσης, ένας άλλος αξιωματούχος της Ευγοροί (Συνέντευξη 2), επεσήμανε ότι η Ευγοροί εξακολουθεί να μην έχει πλήρη και άμεση πρόσβαση σε όλα τα υπάρχοντα συστήματα πληροφοριών (π.χ. Visa Πληροφοριακό Σύστημα και Eurodac) λόγω αυστηρών περιορισμών.

Αν και η Επιτροπή και το Συμβούλιο κατέθεσαν πρόσφατα διάφορες προτάσεις (συμπεριλαμβανομένου ενός εργαλείου για την αναζήτηση ταυτόχρονα σε πολλά συστήματα πληροφοριών της Ε.Ε) ιδρύθηκε Ομάδα Εμπειρογνομώνων υψηλού επιπέδου για τα συστήματα πληροφοριών και τη διαλειτουργικότητα τον Ιούνιο 2016 (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2016) παραμένει να δούμε τι διαφορά θα κάνουν στην πράξη. Επιπλέον, είναι αμφισβητήσιμη εάν ακόμη και η τέλεια ανταλλαγή πληροφοριών θα αποτελούσε επαρκή προϋπόθεση την εμφάνιση μιας πανευρωπαϊκής αντίληψης σχετικά με τις απειλές για την ασφάλεια που σχετίζονται με το φαινόμενο των ξένων μαχητών, δεδομένων των προαναφερθέντων διαφορών μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ τόσο σε απόλυτους όσο και σε σχετικούς αριθμούς των ξένων μαχητών. Έτσι, τουλάχιστον σύμφωνα με έναν εποικοδομητικό απολογισμό, η ΕΕ είναι πιθανό να αγωνιστεί να διατηρήσει την πολιτική συναίνεση και την ενότητα της δράσης κατά των ξένων μαχητών, ελλείψει τρομοκρατικών επιθέσεων που συνδέονται με τους ξένους μαχητές στα κράτη μέλη που δεν είχαν επηρεαστεί μέχρι στιγμής. Υπό αυτό το πρίσμα, δεν είναι εκπλήσσει το γεγονός ότι από τον Οκτώβριο του 2016, τα 13 κράτη μέλη που ασχολούνται περισσότερο με το φαινόμενο αυτό των ξένων μαχητών πραγματοποίησαν ξεχωριστές συναντήσεις εμπειρογνομώνων, με την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Επιτροπή και τον συντονισμό της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2015).

2.2.1.6 Έλλειψη συναίνεσης για τα βασικά αίτια της τρομοκρατίας και της ριζοσπαστικοποίησης.

Η τρίτη πρόκληση για την ανταπόκριση της Ε.Ε στο φαινόμενο των ξένων μαχητών προέρχεται από τη μέχρι σήμερα ασαφή συζήτηση μεταξύ των πανεπιστημιακών και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής σχετικά με τα βασικά αίτια της τρομοκρατίας και της ριζοσπαστικοποίησης, τόσο στην Ευρώπη όσο και στο εξωτερικό. Υπάρχει ένα τεράστιο σώμα βιβλιογραφίας αφιερωμένο στην αναζήτηση των λεγόμενων βασικών αιτιών της τρομοκρατίας (Tore Bjorgo, 2005). Τα επιχειρήματα κυμαίνονται από το ρόλο της φτώχειας, της πολιτικής κρίσης, αντιλήψεις για τα παράπονα και τις απειλές, της ανόδου του νεωτερισμού, της επιθετικής επιβολής του δυτικού πολιτισμού, του κενού της δημοκρατίας, της αναζήτησης της ταυτότητας, τους παράγοντες της προσωπικότητας, των θρησκειών, χωρίς όμως κανένας χωριστά από τους παραπάνω παράγοντες να μας παρέχει μια πλήρως ικανοποιητική απάντηση στο ερώτημα γιατί συμβαίνει η τρομοκρατία. Υπάρχει επίσης μία ελάχιστη συμφωνία ως προς τις ποιες εξηγήσεις είναι πιο χρήσιμες από άλλες, έχουν εντοπιστεί πολλές πιθανές αιτιώδεις μεταβλητές αλλά τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχονται για την υποστήριξη τους εξακολουθούν να είναι ασαφή.

Λόγω της έλλειψης συμφωνίας για τα βασικά αίτια της τρομοκρατίας σε μακροοικονομικό επίπεδο, δόθηκε πρόσφατα πολλή προσοχή στην Ευρώπη στο θέμα της ριζοσπαστικοποίησης σε μικροοικονομικό επίπεδο, π.χ., απαντώντας στο ερώτημα του τι κάνει ένα άτομο επιρρεπές σε ριζοσπαστικές απόψεις στον βαθμό που τελικά γίνεται τρομοκράτης. Οι διαδικασίες ριζοσπαστικοποίησης έχουν ειδικότερα συζητηθεί στην Ευρώπη μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στη Μαδρίτη και το Λονδίνο, οι οποίες διεξήχθησαν από "εγχώριους δράστες - νέους ανθρώπους που είχαν μεγαλώσει στη Δύση και διεξήγαγαν τρομοκρατικές επιχειρήσεις στο δικό τους κατώφλι" (Marc Sageman, 2014). Επιπλέον, στην Ευρωπαϊκή πολιτική ο όρος ριζικές αιτίες έχει γίνει πολιτικά εσφαλμένη, δεδομένου ότι δίνει την εντύπωση της αποδοχής και της επιδοκίμασής της τρομοκρατίας ως θεμιτού εργαλείου αποκαθιστώντας τα παράπονα", ώστε μπορεί να υποστηριχθεί ότι "από τα μέσα του 2004, η ευρωπαϊκή αντιτρομοκρατική σκέψη έχει συγκλίνει γρήγορα γύρω από την «ριζοσπαστικοποίηση» ως την μοναδική πιο σημαντική «ριζική αιτία» της τρομοκρατίας στην Ευρώπη (Rik Coolsaet and Tanguy Struye de Swielande, 2008).

Στο πλαίσιο της ακαδημαϊκής συζήτησης, η στροφή της έμφασης της κατανόησης της προς τα κάτω διαδικασίας ριζοσπαστικοποίησης από την αδιευκρίνιστη αναζήτηση καθολικών αιτιών καθολικής οπισθοπορείας της τρομοκρατίας, αντικατοπτρίζει επίσης την αναγνώριση ότι οι άνθρωποι είναι πολύπλοκοι: "Πιάνουν την πυρκαγιά της τρομοκρατίας με μυριάδες τρόπους - μερικοί περιβαλλοντικά, μερικοί μεμονωμένα (ή πιο πιθανό, στις περισσότερες περιπτώσεις, ένα μείγμα των δύο) και αντίθετα από τα μέταλλα, είναι στρατηγικές οι οποίες αλληλεπιδρούν με το περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένων των κυβερνητικών μέτρων αντιμετώπισης) και μπορούν να προσαρμοστούν

με απρόβλεπτες τρόπους" (Jessica Stern, 2014). Δεν υπάρχει επομένως κάποια καθολική οδός στην τρομοκρατία και οι λόγοι για τους οποίους κάποιοι άνθρωποι ριζοσπαστικοποιούνται στο βαθμό που πιάνουν την τρομοκρατική πυρκαγιά είναι βέβαιο ότι θα "διαφέρουν πολύ σε ιστορικές εποχές, σε περιοχές του κόσμου και σε ιδεολογίες" (David H. Schnitzer, 2014). Επιπλέον, η ριζοσπαστικοποίηση που οδηγεί σε πράξεις τρομοκρατίας είναι μια μη γραμμική και πολλών σταδίων διαδικασία και πολλοί ριζοσπάστες δεν καταφεύγουν στην βία για την επιδίωξη των στόχων τους.

Σε απάντηση στην έλλειψη συναίνεσης επί της αρχής όταν πρόκειται για την κατανόηση των περίπλοκων διαδικασιών της ριζοσπαστικοποίησης, η Επιτροπή προσπάθησε αρχικά "να βοηθήσει με την διευκρίνιση των θεμάτων κάνοντας πολλή έρευνα". Συγκεκριμένα, δημιούργησε διάφορες ομάδες από εμπειρογνώμονες όχι μόνο για την αύξηση της κατανόησης των φαινομένων, αλλά και για την παροχή πολιτικών συμβουλών προς την Επιτροπή και τα Κράτη Μέλη σχετικά με την αντιμετώπιση της βίαιης ριζοσπαστικοποίησης. Η πρώτη από αυτές ήταν η Ομάδα των Εμπειρογνώμωνων, η οποία συγκροτήθηκε τον Απρίλιο του 2006 και η οποία διατύπωσε 13 συστάσεις για περαιτέρω έρευνα όσον αφορά ποικίλες περιοχές και θέματα, όπως είναι η επιρροή των γειτονικών κοινωνιών και των κυρίαρχων προβληματισμών ή του αντίκτυπου των ξένων συγκρούσεων. Στη συνέχεια, η Επιτροπή υποστήριξε την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Δικτύου Εμπειρογνώμωνων για την Ακτινοβολία (ENER), ένα πολυεπιστημονικό δίκτυο ακαδημαϊκών, υπεύθυνων για τη χάραξη πολιτικής, αξιωματούχου επιβολής του νόμου και της ασφαλείας, και κοινωνικές οργανώσεις των πολιτών που αποσκοπούν στην πλήρη κατανόηση της βίαιης ριζοσπαστικοποίησης προκειμένου να ενισχυθούν οι προσεγγίσεις της πρόληψης και της καταπολέμησης της τρομοκρατίας στο επίπεδο της ΕΕ και των Κρατών Μελών (Edwin Bakker, 2015). Το πιο πρόσφατο δίκτυο της ΕΕ - το δίκτυο ευαισθητοποίησης σχετικά με την ριζοσπαστικοποίηση (RAN) - αυτό που δημιουργήθηκε το 2011 προκειμένου να συνδεθούν οι επαγγελματίες της πρώτης γραμμής (π.χ. εκπαιδευτικοί, κοινωνικοί λειτουργοί, κοινοτικοί αστυνομικοί) σε όλη την Ευρώπη εργάζονται καθημερινά με αυτούς που είναι ευάλωτοι στη ριζοσπαστικοποίηση, καθώς και με εκείνους που έχουν ριζοσπαστικοποιηθεί. Το οποίο συγκεντρώνει σήμερα περισσότερους από 2.000 εμπειρογνώμονες και επαγγελματίες σε ολόκληρη την ΕΕ, που συναντιούνται σε διάφορες ομάδες εργασίας "προκειμένου να δημιουργήσουν νέες, μακροχρόνιες σχέσεις, αντλούν έμπνευση ο ένας από τον άλλον και αξιολογούν τις βέλτιστες πρακτικές". Η εν λόγω ομάδα εργασίας με εσωτερικές και το εξωτερικές διαστάσεις επικεντρώνεται συγκεκριμένα στο θέμα των ξένων μαχητών (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2015). Από τον Οκτώβριο του 2016, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επίσης χρηματοδοτεί ένα Ευρωπαϊκό Στρατηγικό Δίκτυο Επικοινωνιών με έδρα το Βέλγιο, σκοπός του οποίου είναι η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με τη χρήση στρατηγικών επικοινωνιών για την αντιμετώπιση του βίαιου εξτρεμισμού (Συντονιστής της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, 2016).

Οι εν λόγω ομάδες εμπειρογνώμωνων της ΕΕ δημιούργησαν ένα σημαντικό μέγεθος από νέες γνώσεις μαζί με το δίκτυο ευαισθητοποίησης σχετικά με την ριζοσπαστικοποίηση (RAN) έχουν συμβάλει στη συλλογή ορθών πρακτικών και στην αύξηση της ευαισθητοποίησης μεταξύ των επαγγελματιών από τα Κράτη Μέλη. Σύμφωνα με έναν ετοιμοδομητικό υπολογισμό, πρέπει η όλη προσπάθεια να συμβάλει στην εμφάνιση μιας κοινής αντίληψης σε όλα τα Κράτη Μέλη της ΕΕ. Εναλλακτικά, σύμφωνα με τις απόψεις υπερεθνικών αξιωματούχων, είναι πολύ πιθανό να δημιουργηθούν προσδοκίες μίας κοινής επίλυσης των προβλημάτων οι οποίες στην συνέχεια μπορούν να αξιοποιηθούν από την Επιτροπή ή την Γραμματεία του Συμβουλίου.

2.2.1.7 Δυσκολίες συλλογής αποδεικτικών στοιχείων: δίωξη ή / και επανένταξη.

Η τέταρτη πρόκληση για την απάντηση της Ε.Ε στο ζήτημα των ξένων μάχητων πηγάζει από τις πολλές δυσκολίες στην συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων για την ποινική δίωξη των ξένων μαχητών στα Κράτη Μέλη καθώς και από κύριες διαφορές ανάμεσα στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε όσον αφορά την επανένταξη και την αποκατάσταση των ξένων μαχητών που επιστρέφουν (δηλ. Συμπληρωματικά ή / και εναλλακτικά της ποινικής δίωξης). Ως εκ τούτου, αντιπροσωπεύει επίσης μια μεγάλη πρόκληση για το εγκληματικό μοντέλο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, η οποία ήταν κυρίαρχη προσέγγιση στην Ευρώπη παρόλες τις ουσιαστικές διαφορές μεταξύ του πεδίου εφαρμογής και των αντιλήψεων για την τρομοκρατία σε όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε (Bakker, 2006). Δεδομένου ότι οι περισσότεροι Ευρωπαίοι προτιμούν να αντιλαμβάνονται την τρομοκρατία ως ένα απάνθρωπο έγκλημα και στην συνέχεια ως ένα πρόβλημα επιβολής του νόμου (Argomaniz, 2011 κ.α), είναι η δουλειά της αστυνομίας (με την συνδρομή των υπηρεσιών συλλογής και παροχής πληροφοριών) να βρει τους τρομοκράτες, να τους θέσει υπό κράτηση, να συγκεντρώσει αποδεικτικά στοιχεία για την δίωξη τους ενώπιον δικαστηρίων και στην συνέχεια η δουλειά των ενόρκων και των δικαστών είναι να τους δικάσουν αργότερα. Στην περίπτωση των ξένων μαχητών, ωστόσο,

προσπάθειες ποινικής δίωξης, μαζί τόσο πριν από το ταξίδι τους στη Συρία / Ιράκ όσο και μετά από την επιστροφή τους στην Ευρώπη, παρεμποδίστηκαν από πρακτικές και νομικές δυσκολίες στη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων.

Πρώτον, είναι δύσκολο να ληφθούν αποδείξεις από τα πεδία μάχης στη Συρία και το Ιράκ, αν και η αυξανόμενη ευρύτερη χρήση φωτογραφιών και βίντεο από τρομοκρατικές ομάδες αλλά και από μεμονωμένους ξένους μαχητές, με την δημοσίευση του εν λόγω υλικού στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης, παρέχει μερικές πρόσθετες διαδρομές συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων (Υπηρεσία Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 2015). Δεύτερον, σύμφωνα με την Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Michèle Coninx, Χάγη-Ιούλιος 2016), η συλλογή και η χρήση αποδεικτικών στοιχείων βάσει του Διαδικτύου εναντίον των ξένων μαχητών F.F είναι ιδιαίτερα δύσκολη λόγω της σημαντικών διαφορών ανάμεσα στους εθνικούς νόμους των Κρατών Μελών, ιδιαίτερα ως προς την περίοδο διατήρησης των δεδομένων, της έλλειψης μίας συνολικής εθνικής νομοθεσίας η οποία να είναι σε θέση ικανή ώστε να καλύπτει συναφείς δραστηριότητες στο Διαδίκτυο με τρομοκρατικούς σκοπούς (π.χ. δημιουργία, φιλοξενία και διαχείριση ιστοτόπου με υλικό σχετικό με την τρομοκρατία), των νόμιμων παρεμβάσεων του VoIP (Voice over IP, Φωνή επί διαδικτυακού πρωτοκόλλου) σε ορισμένα Κράτη Μέλη και τα προβλήματα σχετικά με τη δέσμευση προσωπικού λογαριασμού σε ένα κοινωνικό δίκτυο (π.χ. Facebook) όταν ο πάροχος υπηρεσιών Internet βρίσκεται σε μία διαφορετική δικαιοδοσία. Η κ. Michèle Coninx κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια "εναρμονισμένη προσέγγιση στα πλαίσια της Ε.Ε μπορεί να είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση των τεχνικών δυσκολιών και των νομικών προκλήσεων στη συγκέντρωση και το παραδεκτό των ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων.

Τρίτον, δεδομένου ότι ένας ξένος μαχητής μπορεί να διέλθει μέσω τρίτων χωρών και να χρησιμοποιήσει Internet από παρόχους υπηρεσιών εκτός Ε.Ε, υπάρχει σαφής ανάγκη ενίσχυσης της διεθνούς δικαστικής συνεργασίας πάντως. Σύμφωνα με ένα έγγραφο συζήτησης σχετικά με το ζήτημα των ξένων μαχητών από τον συντονιστή της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2014), οι Υπηρεσίες της Ε.Ε δεν έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι στιγμής στρατηγικά σε συνεργασία με τρίτες χώρες, ιδίως εκείνων της Βορείου Αφρικής και της Μέσης Ανατολής. Ενώ η συνεργασία της Eurojust έχει ενισχυθεί με τα Δυτικά Βαλκάνια, την Τουρκία, τις ΗΠΑ και τους εταίρους της Συνθήκης Σένγκεν, δεν υπάρχει συστηματική συνεργασία με τις χώρες της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής. Στην περιοχή της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, στην Eurorol έχει ανατεθεί απλώς η συνεργασία με το Μαρόκο, την Τουρκία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Ομοίως, η CEPOL διοργανώνει εκπαιδευτικά προγράμματα για την περιοχή των Βαλκάνιων, αλλά όχι ακόμη για την περιοχή της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής. Από το 2016, η Επιτροπή και ο Συντονιστής για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας της Ε.Ε ήταν πιο ενεργητικός όσον αφορά την ανάπτυξη πολυάριθμων πακέτων συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας με χώρες από τις γειτονικές περιοχές (Συντονιστής της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, 2016). Ωστόσο, παρόλη την σημασία της, η εξωτερική διάσταση της απάντησης της Ε.Ε στο ζήτημα των ξένων μαχητών δεν φαίνεται να είναι ιδιαίτερα υψηλή στην ημερήσια διάταξη των αρμόδιων υπηρεσιών της Ε.Ε. Λαμβάνοντας υπόψη τις σημαντικές δυσκολίες ως προς ποινική δίωξη των ξένων μαχητών, και επισημαίνοντας ότι δεν αποτελούν σοβαρή απειλή όλοι οι απειρόμενοι / επιστρέφοντες ξένοι μαχητές, κάποιες πρόσφατες μελέτες έχουν υποδείξει ότι οι «μαλακές» προσεγγίσεις συμπεριλαμβανομένης της επανένταξης και της αποκατάστασης μπορεί να είναι οι "πιο έξυπνες σε ορισμένες περιπτώσεις και προειδοποιεί ότι "η υπερβολική καταστολή μπορεί να είναι αντιπαραγωγική, καθώς μπορεί να αυξήσει την αίσθηση της θυματοποίησης που αισθάνονται κάποια τμήματα της κοινωνίας" (Lorenzo Vidino, Livio Pigoñi, and Aglaya Snetkov, 2014 κ.α). Άλλες μελέτες έχουν προκρίνει την χρήση προγραμμάτων αποκατάστασης τόσο ως εναλλακτική όσο και ως συμπλήρωμα της ποινικής δίωξη των ξένων μαχητών κατά τα διάφορα στάδια της ποινικής διαδικασίας (προδικαστική, δίκη / καταδίκη, φυλακής και μετά την φυλακή), λόγω του αυξανόμενου αριθμού ατόμων που είναι πιθανόν να υποστούν και να υπόκεινται σε ποινικές έρευνες και δεδομένου του αυξανόμενου αριθμού των επιστρεφόμενων ξένων μαχητών ως καθώς και η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των νομικών εργαλείων υπεράσπισης εκείνων των ατόμων που είναι ήδη ποινικοποιημένα (Eva Entenmann, 2016). Μια παρόμοια άποψη εξέφρασε και η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κ. Michèle Coninx, ο οποίος υποστήριξε ότι η απάντηση σε ένα τόσο "πολύ περίπλοκο και δυναμικό" φαινόμενο των ξένων μαχητών απαιτεί μια "συνολική προσέγγιση" η οποία περιλαμβάνει εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με τις ποινικές δίωξεις και τις κράτησεις-συλλήψεις.

Από τις αρχές του 2017, ωστόσο, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για τα εγκλήματα που σχετίζονται με τους ξένους μαχητές αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο στα εθνικά νομικά και δικαστικά συστήματα των Κρατών Μελών της Ε.Ε. Παρόλο που φαίνεται, ότι τα περισσότερα Κράτη Μέλη έχουν ήδη ή τουλάχιστον αναπτύσσουν επί του παρόντος, ένα ευρύ σύνολο μέτρων ασφάλειας

και νομοθεσίας για την πρόληψη και την αντιμετώπιση του πρόβληματος των ξένων μαχητών, τόσο ο συγκεκριμένος συνδυασμός όσο και οι συνολικές στρατηγικές διαφέρουν σημαντικά.Ενώ ορισμένα Κράτη Μέλη (κυρίως η Γαλλία) φαίνεται να προτιμούν μια πιο κατασταλτική προσέγγιση με τη χρήση ενός συνδυασμού ποινικών και διοικητικών εργαλείων πρόληψης (π.χ. κατάσχεση ταξιδιωτικών εγγράφων) ή τιμωρίας (π.χ. ανάκληση των αδειών της διαμονής σε αλλοδαπούς), άλλα Κράτη Μέλη επέλεξαν ένα μοντέλο "χωρίς αποκλεισμούς" (κυρίως η Δανία) βασιζόμενη σε μαλακά μέτρα π.χ. προγράμματα καθοδήγησης, επαγγελματικής κατάρτισης, θεραπεία για τραυματισμούς και ψυχολογική υποστήριξη για το μετα-τραυματικό άγχος προσφέρονται στους ξένους μαχητές που επιστρέφουν (Υπηρεσία Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 2015). Δεδομένου ότι αυτές οι εθνικές αποκλίσεις αντικατοπτρίζουν τις ευρύτερες διαφορές των εθνικών αντιπρομοκρατικών εμπειριών, των μοντέλων και των αντιλήψεων σε ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς επίσης και ότι τα πορίσματα των αρχικών περιπτώσιολογικών μελετών σχετικά με τη ριζοσπαστικοποίηση των ξένων μαχητών στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε αναγνώρισαν διαφορετικά μείγματα των παραγόντων ώθησης και έλξης (Rik Coolsaet, 2016), μια εναρμονισμένη προσέγγιση στο επίπεδο της Ε.Ε σε σχέση με το ζήτημα των ξένων μαχητών όπως προβλέπει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είναι απίθανο να εμφανιστεί στο εγγύς μέλλον. Οι παρούσες ουσιαστικές εθνικές διαφορές είναι αδιαμφισβήτητο ότι προέρχονται από την σχετική έλλειψη προγενέστερων προτάσεων πολιτικής σε επίπεδο της Ε.Ε που θα μπορούσαν να προωθήθουν από τους υπερεθνικούς αξιωματούχους χάραξης πολιτικής.

2.2.2 Τα ζητήματα - προκλήσεις της βιοασφάλειας στην Ε.Ε.

Ο όρος βιοασφάλεια χρησιμοποιείται ευρέως με διαφορετικές έννοιες και πλαίσια που βασικά περιλαμβάνουν τις βέλτιστες πρακτικές για την ασφαλή εργασία με βιολογικούς παράγοντες και τοξίνες σε διάφορους χώρους εργασίας και περιβάλλοντος.

Ωστόσο, οι πρωτοβουλίες για τη βιοασφάλεια δεν αναφέρονται μόνο για την προστασία των ανθρώπων και του περιβάλλοντός έναντι των επικίνδυνων βιολογικών παραγόντων, αλλά και στον παγκόσμιο αφοπλισμό των όπλων μαζικής καταστροφής. Ως αποτέλεσμα, τα ζητήματα της βιοασφάλειας θα πρέπει να θεωρούνται σε διεπιστημονική βάση με πολυμερείς συμφωνίες κατά της διάδοσης των βιολογικών όπλων, της προστασίας της δημόσιας υγείας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η Σύμβαση για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα (BTWC) αποτελεί βασικό στοιχείο στις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας για την αντιμετώπιση της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής. Οι βασικές διατάξεις της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC) περιλαμβάνουν τις απαγορεύσεις,την εφαρμογή, την προστασία και την ειρήνη χρήση των βιολογικών και τοξικών όπλων (Millett 2010). Η σύμβαση άνοιξε προς υπογραφή στις 10 Απριλίου 1972 και τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1975. Επί του παρόντος, υπάρχουν 170 συμβαλλόμενα κράτη, τα οποία υπέγραψαν και επικύρωσαν την Σύμβαση BTWC, άλλα 10 κράτη έχουν υπογράψει, αλλά δεν έχουν επικυρώσει τη συνθήκη και 16 κράτη δεν είναι μέλη (UNOG Γραφείο Των Ηνωμένων Έθνων στη Γενεύη, αποτελούμενη από τα Μέλη της Σύμβασης του 2013 για τα βιολογικά όπλα).

Σύμφωνα με το άρθρο IV της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC), κάθε συμβαλλόμενο Κράτος Μέλος, σύμφωνα με το συνταγματικό του διάταγμα, οφείλει να αναλάβει δράσεις για την απαγόρευση και την πρόληψη της ανάπτυξης,της παραγωγής, της αποθεματοποίησης,της απόκτησης βιολογικών παραγόντων, τις τοξίνες, τα όπλα, τον εξοπλισμό και των μέσων παράδοσης αυτών. Επιπρόσθετα, το άρθρο III της Σύμβασης απαιτεί από όλα τα συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη να απέχουν από τη μεταφορά βιολογικών όπλων σε οποιονδήποτε και στο να μην βοηθούν,να μην ενθαρρύνουν οποιονδήποτε να τα παράγει ή να τα αποκτά. Με βάση αυτό, θα πρέπει να εξεταστούν ορισμένα θέματα με συγκεκριμένο τρόπο, δηλαδή τα ποινικά μέτρα,τα μέτρα βιοασφάλειας , τους ελέγχους στις εισαγωγές και στις εξαγωγές, στα μέτρα επιβολής και τόσο η εγχώρια όσο και η διεθνή συνεργασία και βοήθεια.

Είναι ακόμη δύσκολο να εξισορροπηθούν οι προσπάθειες για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας με προσπάθειες αντιμετώπισης της βιοτρομοκρατίας παρά τις μικρές / λεπτές διαφορές μεταξύ των φυσικών και εσκεμμένων εστιών των νόσων (Dembek, 2007, Hunger, 2013). Επιπλέον,ορισμένα κλινικά συμπτώματα που προκαλούνται από βιολογικούς παράγοντες της ανησυχίας για την δημόσια υγεία μπορεί να μιμούνται ορισμένους παράγοντες της ανησυχίας για την βιοτρομοκρατία και αντίστροφα. Για να βοηθήθουν τα συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη στην εφαρμογή του άρθρου X της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC), ένας Διεθνής Κανονισμός για την Υγεία(International Health Regulation IHR) έχει εκδοθεί από την Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (World Health Organization -WHO). Ο Διεθνής Κανονισμός για την Υγεία (IHR) υποστηρίζει, τα

Συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη που συμμετέχουν, στην δημιουργία ικανοτήτων για την προετοιμασία και την ανταπόκριση σε φυσική, τυχαία και σκόπιμη εξάπλωση ασθενειών καθώς και για την βελτίωση των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης στην διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών. Με την υιοθέτηση του Διεθνή Κανονισμού για την Υγεία (IHR), τα συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη γίνονται πιο ευαισθητοποιημένα για τη σύνδεση μεταξύ της δημόσιας υγείας και των βιολογικών όπλων που αντικατοπτρίζει πιο κοντά την ενσωμάτωση των δραστηριοτήτων του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας(WHO) και της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC) στην βιοασφάλεια, την παρακολούθηση των ασθενειών και την υποβολή εκθέσεων.

Ακόμη, η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να αφορά την βιολογική ασφάλεια όπως και τα ζητήματα ασφαλείας. Η μοντέρνα βιοτεχνολογία, συμπεριλαμβανομένης της συνθετικής βιολογίας,είναι ένα αναδυόμενο μέσο με δυνατότητες για την βελτίωση της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, την γεωργία, την βιομηχανία και την γεωργική παραγωγή καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος. Παρ' όλα αυτά, η ανάπτυξη και οι εφαρμογές της μπορεί να έχουν πιθανές παρενέργειες για τον άνθρωπο και τα ζώα, την υγεία καθώς και το περιβάλλον, μετρώντας τους κινδύνους της βιοποικιλότητας. Η νομοθεσία ως προς τα σύγχρονα προϊόντα βιοτεχνολογίας θα πρέπει να διασφαλίζει το δικαίωμα των καταναλωτών να έχουν πρόσβαση σε ασφαλή προϊόντα, πληροφορίες για τα προϊόντα και να ζουν σε ένα ασφαλές και αειφόρο περιβάλλον. Το πρωτόκολλο της Καρθαγένης για την βιοασφάλεια έχει θεσπίσει ένα νομικό πλαίσιο για τη διεθνή συνεργασία στο εμπόριο των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (GMOs) και παρέχει στα συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη τον βασικό προσανατολισμό και το πλαίσιο για την ανάπτυξη συμπληρωματικών εθνικών κανονισμών για τη βιοασφάλεια. Ωστόσο, δεν καλύπτει τους κινδύνους και τις ασφαλείς πρακτικές χειρισμού τέτοιων οργανισμών σε διαφορετικούς χώρους εργασίας.

Ως αποτέλεσμα, τα Συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη υποχρεώθηκαν να επανεξετάσουν την εθνική τους νομοθεσία και / ή να εφαρμόσουν πρόσθετο νόμο (νόμους). Η εθνική εφαρμογή της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC) περιλαμβάνει όχι μόνο νομοθετική ρύθμιση και διοικητικά μέτρα, αλλά και δράσεις να ενισχυθεί η εγγενής συμμόρφωση με την Σύμβαση, τον έλεγχο του συστήματος των εξαγωγών, τη βιολογική ασφάλεια, την επιτήρηση των ασθενειών, την ανίχνευση βιολογικών παραγόντων,την εκπαίδευση και την επαύξηση της ευαισθητοποίησης.

Αυτή η εργασία παρουσιάζει πληροφορίες και για τις δύο,τις διεθνείς και τις εθνικές νομοθεσίες των Κρατών Μελών της Ε.Ε που αφορούν το ζήτημα της βιοασφάλειας. Επίσης θα αναλυθεί η κατάσταση της εθνικής εφαρμογής της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC), η επιβολή κυρώσεων, θέματα και μέτρα για τη λογιστικοποίηση και την ασφάλεια της παραγωγής, την χρήση, την αποθήκευση ιδιαίτερα επικίνδυνων παθογόνων παραγόντων ή δραστηριοτήτων που αφορούν ανθρώπους, φυτά και ζώα όπου υπάρχει μόλυνση και μπορεί να αποτελεί κίνδυνο. Έχουν μελετηθεί τα μέτρα ασφαλείας και προστασίας στα εργαστήρια, συμπεριλαμβανομένης τον εξοπλισμό της εργαστηριακής ασφαλείας, τον εξοπλισμό προστασίας του προσωπικού, τον χειρισμό των αποβλήτων και η αναφορά ατυχημάτων. Επιπλέον,η διπλή χρήση της τεχνολογίας και τα μέτρα ασφαλούς μεταφοράς βιολογικού κινδύνου υλικά, έχουν ληφθεί επίσης υπόψη. Ερευνήθηκαν επίσης,οι κανονισμοί γενετικής μηχανικής, οι δραστηριότητες βιοασφάλειας στα εργαστήρια και οι κώδικες συμπεριφοράς.

2.2.2.1 Οι Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Βιοασφάλεια.

Οι Αναθεωρητικές Διασκέψεις, δεύτερη, τρίτη και τέταρτη, σημείωσαν " Τη σημασία της ... νομοθεσίας σχετικά με την φυσική προστασία των εργαστηρίων και των εγκαταστάσεων για την πρόληψη της μη εξουσιοδοτημένης χρήσης και πρόσβασης και η απομάκρυνση των μικροβιακών ή άλλων βιολογικών παραγόντων ή τοξινών " (Τελική Δήλωση της Τέταρτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1996α; Τελική δήλωση του Τρίτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1991α; Τελική δήλωση της Δεύτερης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1986α). Στην συνέχεια, η έκτη Αναθεωρητική Διάσκεψη "αναγνώρισε ότι τα κράτη πρέπει να λάβουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις ασφαλείας και προστασίας για την προστασία των πληθυσμών και του περιβάλλοντος κατά την εκτέλεση τέτοιων καταστροφών"(Τελική Δήλωση της Έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006α). Επιπλέον, η έκτη Αναθεωρητική Διάσκεψη κάλεσε "τα συμβαλλόμενα κράτη να υιοθετήσουν σύμφωνα με τις συνταγματικές τους διαδικασίες, τις νομοθετικές, τα διοικητικά,τα δικαστικά και άλλα μέτρα, μεταξύ των οποίων της ποινικής νομοθεσία, ώστε να αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ασφαλείας των μικροβιακών ή άλλων βιολογικών παραγόντων ή τοξινών στα εργαστήρια, τις εγκαταστάσεις, και κατά τη διάρκεια της μεταφοράς τους, για την πρόληψη της μη εξουσιοδοτούμενης πρόσβασης και την απομάκρυνση τέτοιων παραγόντων και τοξινών" (Τελική Δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006β).

Η τελική δήλωση της έβδομης Αναθεωρητικής Διάσκεψης ζητεί "την ανάγκη εφαρμογής μέτρων ασφαλείας και προστασίας για την προστασία του ανθρώπινου πληθυσμού και του περιβάλλοντος,

συμπεριλαμβανομένων των ζώων και των φυτών " σύμφωνα με το άρθρο II (Τελική δήλωση της έβδομης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2012α), " Πρέπει να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των μικροβιακών ή άλλων βιολογικών παραγόντων ή τοξινών στα εργαστήρια, στις εγκαταστάσεις και κατά τη διάρκεια της μεταφοράς τους, για να αποτραπεί η μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση και η απομάκρυνση τέτοιων παραγόντων και τοξινών " σύμφωνα με το άρθρο IV (τελική δήλωση της έβδομης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2012β). Καθώς και την ανάγκη για την "λήψη εθνικών μέτρων εφαρμογής" σχετικά με τα πρότυπα για τη βιοασφάλεια , της συνειδητοποίησης μεταξύ των σχετικών επαγγελματιών στον δημόσιο τομέα και τις επιστήμες, την έκδοση σχετικών κωδικών δεοντολογίας, των προγραμμάτων κατάρτισης και εκπαίδευσης, δημιουργία δυνατοτήτων για την επιτήρηση και τον εντοπισμό κρουσμάτων (IHR), τον εξοπλισμό και τα μέσα ελέγχου παράδοσης και μεταφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 13 του άρθρου IV (Τελική Δήλωση της έβδομης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2012β). Ως προς την επιτήρηση και ανίχνευση της νόσου, προηγουμένως η έκτη Αναθεωρητική Διάσκεψη επιβεβαίωσε " την δέσμευση των συμβαλλομένων κρατών να λάβουν τα αναγκαία εθνικά μέτρα για την ενίσχυση των μεθόδων και των δυνατοτήτων εποπτείας και την ανίχνευση εστιών ασθένειας σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο" (τελική δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006γ).

Όσον αφορά τη δημόσια υγεία, την υγεία των ανθρώπων και των ζώων, η τρίτη και η τέταρτη Αναθεωρητική Διάσκεψη κάλεσαν " για μεγαλύτερη διεθνή συνεργασία στον τομέα της δημόσιας υγείας και στον έλεγχο των ασθενειών »(Τελική Δήλωση της Δεύτερης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1986b; Τελική Δήλωση της Τρίτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1991b; Τελική Δήλωση της Τέταρτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1996β). Η τρίτη και τέταρτη Αναθεωρητική Διάσκεψη επιπρόσθετα παρότρυναν " για την παροχή πληροφοριών σχετικά με εθνική επιδημιολογική παρακολούθηση και των συστημάτων καταγραφής δεδομένων, και την βοήθεια, σε διμερές επίπεδο και την συνεργασία με τον ΠΟΥ, τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών και του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων (OIE), όσον αφορά την επιδημιολογική και επιζωοτική επιτήρηση, με ανασκόπηση στις βελτιώσεις όσον αφορά την ταυτοποίηση και την έγκαιρη υποβολή εκθέσεων με τις σημαντικές εστίες ασθενειών στους ανθρώπους και τα ζώα" (Τελική Δήλωση της Τρίτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1991β, Τελική Δήλωση της Τέταρτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 1996β). Η έκτη Αναθεωρητική Διάσκεψη διευρύνει την ζητούμενη περιοχή κα καλεί για παρακολούθηση της νόσου ειδικά για τον άνθρωπο, τα ζώα και τα φυτά (τελική δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006ε), βελτίωση της "επικοινωνίας σχετικά με την παρακολούθηση των ασθενειών σε όλα τα επίπεδα " (τελική δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006στ) και "βελτίωση των εθνικών και περιφερειακών δυνατοτήτων στην έρευνα, ανίχνευση, διάγνωση και καταπολέμηση μεταδοτικών ασθενειών καθώς και άλλες πιθανές απειλές που προέρχονται από βιολογικές ασθένειες και να εντάξουν αυτές τις προσπάθειες σε εθνικά και περιφερειακά σχέδια έκτακτης ανάγκης και διαχείρισης ασθενειών"(Τελική Δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006στ). Επιπλέον, ζητεί επίσης την προώθηση της ανάπτυξης και την παραγωγή εμβολίων και φαρμάκων που χρησιμοποιούνται σε μολυσματικές ασθένειες (Τελική Δήλωση της έκτης Αναθεωρητικής Διάσκεψης 2006 δ κ' στ).

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης παράλληλα με την Σύμβαση για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα (BTWC) έχουν επίσης συλλογικά και ατομικά θεσπίσει αποτελεσματικούς κανονισμούς για την εφαρμογή της βιοασφάλειας. Ο κατάλογος των ισχυόντων νόμων και κανονισμών σχετικά με τη βιοασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε) παρουσιάζεται στον Πίνακα 03.

Πίνακας 03:Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) σχετικά με τον τομέα της βιοασφάλειας.

Name	Objectives
Directive 89/391/EEC, 12 June 1989	Introduces measures to encourage improvements in the safety and health of workers at work
Directive 89/656/EEC, 30 November 1989	Provides minimum health and safety requirements for the use by workers of personal protective equipment at the workplace
Council directive 90/220/EEC, 3 April 1990	On the deliberate release into the environment of GMOs
Council directive 90/219/EEC, 23 April 1990	On the contained use of GMMs
Council directive 90/679/EEC, 26 November 1990	On the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work. Requires manufacturers, importers, distributors and suppliers to provide safety data sheets for microorganisms (Directive 90/679/EEC has been repealed in September 2000 by Directive 2000/54/EC)
Council regulation 2309/93/EEC, 26 July 1993	Lays down community procedures for the authorization and supervision of medicinal products for human and veterinary use and establishing a European Agency for the Evaluation of Medicinal Products
Council directive 93/88/EEC, 12 October 1993	Amends Council Directive 90/679/EEC on the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work to technical progress
Council directive 93/75/EC, 13 September 1993	Establishes minimum requirements for vessels bound for or leaving Community ports and carrying dangerous or polluting goods
Commission directive 94/51/EEC, 7 November 1994	Amends council directive 90/219/EEC to technical progress on the contained use of GMMs

Πίνακας 03:Συνέχεια.

Name	Objectives
Commission directive 94/3/EC, 21 January 1994	Establishes procedures for the notification of interception of a consignment or a harmful organism from third countries and presenting an imminent phytosanitary danger
Commission decision 94/730/EEC, 4 November 1994	Establishes simplified procedures on the deliberate release of genetically modified plants into the environment
Council directive 94/55/EC, 21 November 1994	On the approximation of the laws of the Member States on the transport of dangerous goods by road
Council decision 94/942 CFSP, 19 December 1994	On the joint action adopted by the Council on the basis of Article J 3 of the Treaty on EU on export controls of dual use of goods
Council regulation 94/3381/EC, 19 December 1994	On a community regime for the control of exports of dual-use items and technology
Council directive 95/44/EC, 26 July 1995	Establishes the conditions under which certain harmful organisms, plants, plant products and other objects listed in Annexes I to V of Council Directive 77/93/EEC may be introduced into or moved within the Community for trial or scientific purposes
Council directive 95/44/EC, 25 July 1995	Establishes the conditions under which certain harmful organisms, plants, plant products and other objects listed in Annexes I to V to Council Directive 77/93/EEC may be introduced into or moved within the Community or certain protected zones thereof, for trial or scientific purposes and for work on varietal selections
Commission directive 95/30/EC, 30 June 1995	Adapts council directive 90/679/EEC on the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work to technical progress
Council directive 96/49/EC, 23 July 1996	approximation of laws of the Member States with regard to the transport of dangerous goods by rail
Council common position 96/408/CFSP, 25 June 1996	Relates to preparation for the Fourth Review Conference of the Convention on the prohibition of the development, production and stockpiling of bacteriological (biological) and toxin weapons and on their destruction (BTWC)
Council decision 96/613/CFSP, 22 October 1996	Amends decision 94/942/CFSP on the joint action adopted by the Council on the control of exports of dual-use goods. Contains the list of dual-use goods subject to controls within the EU
Commission directive 96/87/EC, 13 December 1996	Adapts to technical progress Council Directive 96/49/EC on the approximation of the laws of the Member States with regard to the transport of dangerous goods by rail
Commission directive 96/39/EC, 19 June 1996	Amends council directive 93/75/EEC concerning minimum requirements for vessels bound for or leaving Community ports and carrying dangerous or polluting goods
Council directive 97/35/EC	Amends Council directive 90/220/EC on deliberate release into the environment of GMOs
Commission directive 97/59/EC, 7 October 1997	Adapts Council directive 90/679/EEC on the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work to technical progress
Commission directive 97/65/EC, 26 November 1997	Adapts Council directive 90/679/EEC on the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work to technical progress
Commission directive 97/34/EC, 6 June 1997	Amends Council directive 93/75/EEC concerning minimum requirements for vessels bound for or leaving Community ports and carrying dangerous or polluting goods
Commission directive 97/35/EC of 18 June 1997	Updating Council directive 90/220/EEC on the deliberate release into the environment of GMO's
Council directive 98/55/EC, 17 July 1998	Amends Council directive 93/75EEC concerning minimum requirements for vessels bound for or leaving Community ports and carrying dangerous or polluting goods
Commission directive 98/74/EC, 1 October 1998	Amends Council directive 93/75EEC concerning minimum requirements for vessels bound for or leaving Community ports and carrying dangerous or polluting goods
Council common position 98/197/CFSP, 4 March 1998	Promotes the early and successful conclusions of Ad Hoc Group negotiations and requires member States to continue to promote universality of the Convention
Council directive 98/81/EC, 26 October 1998	Amends directive 90/219/EEC on the contained use of GMOs. Requires Member States to take all appropriate measures to avoid adverse effects of GMOs and carry out a risk assessment before release into the environment
Council joint action 1999/878/CFSP, 17 December 1999	Establishes a cooperative program for non-proliferation and disarmament in the Russian Federation
Council common position 1999/346/CFSP, 17 May 1999	Relates to progress towards a legally binding Protocol to strengthen compliance with the BTWC and with a view to the successful completion of substantive work in the Ad Hoc Group by the end of 1999
Council directive 2000/54/EC, 18 September 2000	On the protection of workers from risks related to exposure to biological agents at work

Πίνακας 03:Συνέχεια.

Name	Objectives
Council directive 2000/29/EC, 8 May 2000	On protective measures against the introduction into the Community of organisms harmful to plants or plant products and against their spread within the Community
Council regulation no. 1334/2000	Article 4 extends to items which become subject to export controls if they are intended in their entirety or in part for particular end uses including in connection with the development, production, handling, operation, maintenance, storage, detection, identification, or dissemination of chemical, biological or nuclear weapons or missiles capable of delivering such weapons
Council directive 2000/29/EC, 8 May 2000	On protective measures against introduction into the Community of organisms harmful to plants or plant products and their spread within the Community
Council directive 2001/83/EC, 6 November 2001	On the community code to medicinal products for human use
Council common position 2001/931/CFSP, 21 December 2001	Establishes a list of suspected terrorists, defines terrorism to include those who manufacture, acquire, possess, transport, acquire, supply or use WMD. Requires Member States through police and judicial cooperation to assist each other in preventing and combating terrorist acts
Council directive 2001/82/EC, 6 November 2001	On the community code to veterinary medicinal products
Council directive 2001/18/EC, 12 March 2001	On the deliberate release into the environment of GMOs and repealing Council Directive 90/220/EEC. Establishes a regulatory framework for work on and release of GMOs. Provides risk assessment criteria and emergency response
Council regulation 2001/2432/EC, 20 November 2001	On a Community regime for the control of exports of dual-use items and technology
Council regulation 2002/880/EC, 27 May 2002	On a Community regime for the control of exports of dual-use items and technology
Council decision 2002/381/CFSP, 21 May 2002	Implements joint Action 1999/878/CFSP with a view to contributing to the EU cooperation program for non-proliferation and disarmament in the Russian Federation
Council common position 2002/976/CFSP, 12 December 2002	Most recent amendment of 2002/931/CFSP and its list, contained in the Annex. Also repeals the previous amendment 2002/847/CFSP
Council regulation 149/2003/EC, 27 January 2003	Amending and updating Regulation (EC) No 1334/2000 setting up a Community regime for the control of exports of dual-use items and technology
EC regulation 1504/2004	Includes exceptions from licensing and inclusions of technologies
Council regulation (EC) No 394/2006 of 27 February 2006	Amends and updates Regulation (EC) No 1334/2000 setting up a Community regime for the control of exports of dual-use items and technology
EC regulation number 450/2008	To establish a modern customs code
Council joint action 2008/307/CFSP	To support WHO activities in the area of laboratory biosafety and biosecurity in the framework of the EU Strategy against the proliferation of WMD
Commission directive 2009/41/EC	On the contained use of GMOs (this new Directive repeals Directive 90/219/EEC and its successive amendments Directive 94/51/EC, Directive 98/81/EC and Decision 2001/204/EC)
EC regulation number 428/2009	Sets up a Community regime for the control of exports, transfer, brokering and transit of dual-use items
EC communication COM(2009)273	On strengthening chemical, biological, radiological and nuclear security, which includes a proposal for an EU CBRN Action Plan

ΠΗΓΗ:Ε.Ε 2013

Εκτός από τις νομικές δεσμευτικές συμφωνίες και τα νομοθετικά μέτρα, τα πρότυπα διαχείρισης του βιολογικού κινδύνου διαδραματίζουν επίσης υποστηρικτικό ρόλο. Τα πρότυπα αποτελούν είδος δήλωσης πρόθεσης, ένας κώδικας δεοντολογίας ή καθοδήγησης για την ορθή πρακτική σε μία ορισμένη περιοχή. Τα πρότυπα βασίζονται σε υπάρχουσες διεθνείς νόρμες(WHO) καθώς και σε εθνικές και περιφερειακές (Ε.Ε) νομοθεσίες. Έχουν αναπτυχθεί με την βοήθεια Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων αντιμετωπίζοντας άμεσα θέματα θεμάτων (WHO, FAO, OIE, κ.λπ.) καθώς και με την παροχή εξουσιοδοτήσεων σε ιδρύματα όπως η ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης και του Διεθνούς Οργανισμού για την τυποποίηση. Τα πρότυπα που αναπτύχθηκαν για την βιοασφάλεια και την διαχείριση της πρέπει να είναι εφαρμόσιμα από κυβερνητικά και ιδιωτικά ιδρύματα και ακολούθως, να αποτελούν ένα χρήσιμο εργαλείο για τα συμβαλλόμενα Κράτη Μέλη για μια πιο αποτελεσματική εφαρμογή των υποχρεώσεων της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC).

Κατάλογος των σημαντικότερων προτύπων στον τομέα της βιοασφάλειας και στα πεδία της βιοασφάλειας παρουσιάζονται στον Πίνακα 04.

Πίνακας 04: Διεθνή πρότυπα σχετικά με τους τομείς της βιοασφάλειας[ορισμένα από τα οποία είναι της Ε.Ε (ECDC) ή πολυεθνικά (CWA)].

Name	Objectives
Guidance on regulations for the transport of infectious substances 2013–2014, WHO/HSE/GCR/2012.12	Legislation, classification of infectious substances, preparation of shipments for transport, packaging, labeling and documentation requirements for infectious substances in category A and B, overpacks, reusing and shipping empty packaging, refrigeration, training, transport planning, procedures, incident reporting
Biosafety professional competence CEN CWA 16335:2011	Biological hazards, environment (working), laboratories, personnel, management, training, courses, education, examination (education), risk assessment, safety measures, occupational safety
UN regulations on transport of dangerous goods	These regulations also describe guidelines and regulations of transportation of dangerous pathogens
Laboratory biorisk management standard CWA 15793:2011	Biorisk management system: biorisk policy, planning (hazard identification, risk assessment, risk control), implementation and operation (responsibilities and authorities, personnel training, awareness and competence, consultation and communication, operational control, work practices, personnel protection, waste management, worker health program, infrastructure, transport of biological agents and toxin, personal security), emergency response and contingency plans, checking and corrective actions (data analysis, inventory monitoring and control, accident/incident investigation and preventive actions)
Responsible life sciences research for global health security, WHO guidance, 2010	WHA55.16 and the biorisk management framework for responsible life sciences research (research excellence, ethics, biosafety and laboratory biosecurity), self-assessment questionnaire
Bioterrorism incident pre-planning and response guide, second edition, INTERPOL, 2010	CBRNE threats, biological agents, overt and covert attacks, preparedness and operational response for bioterrorism
Natural ventilation for infection control in health-care settings, WHO guideline, 2009	Definition of ventilation, requirements for natural ventilation, describing the basic principles of design, construction, operation and maintenance for an effective natural ventilation system to control infection in health-care settings
Biosafety in microbiological and biomedical laboratories, CDC, 2009	Biological risk assessment (biological agents, laboratory procedures, work practices), biosafety (safety equipment, facility design and construction, animal facilities, clinical labs, shipment infectious materials), laboratory biosafety level criteria, vivarium biosafety level criteria, laboratory biosecurity, occupational health and immunoprophylaxis, containment for biohazards, decontamination, disinfection, agriculture pathogen biosafety
Green paper on bio-preparedness, EC, 2007	Key principles of bio-preparedness (prevention, protection, security issues related to biological research, public and animal health surveillance, response and recovery)
A code of conduct for biosecurity—reported by the Biosecurity Working Group, 2008	Biological weapons, dual use, threat analysis, life sciences and biological weapons, existing legislation, implementation and compliance with code of conduct
Biorisk management—laboratory biosecurity guidance, WHO/CDS/EPR, 2006	Laboratory biosecurity as a complement to laboratory biosafety, biorisk management, countering biorisks, laboratory biosecurity programme
Biological incident response and environmental sampling (European guideline on principles of field investigation), 2006	Field investigation (attack stages, biological agents, delivery devices, incident types), mission planning, arrival on scene, sampling strategy, safety (environmental, FIT), assessment and crime scene search
International Health Regulation, WHO, 2005	Foster global partnerships, national disease prevention, surveillance, control and response systems, public health security in travel and transport, strengthen WHO global alert and response systems and management of specific risks, obligations and procedures

Πίνακας 04:Συνέχεια

Name	Objectives
Laboratory biosafety manual, fourth edition, WHO, 2004	Microbiological risk assessment, biosafety levels 1-4 (code of practice, lab design and facilities, lab equipment, health and medical surveillance, training, waste handling, chemical, fire, electrical, radiation and equipment safety), laboratory animal facilities levels 1-4, laboratory equipment, good microbiological techniques, biosafety and recombinant DNA technology, safety organization and training, safety checklist
Public health response to biological and chemical weapons, WHO guidance, 2001	Assessing the threat to public health, biological and chemical agents, public health preparedness for biological or chemical incidents and response, legal aspects, international sources of assistance
Guidelines for the collection of clinical specimens during field investigation of outbreaks, WHO/CDS/CSR/EDC/2000.4	Planning and processing for specimen collection, storage, packaging and transport of specimens

ΠΗΓΗ: CEN European committee for standardization, CDC US centers for disease control and prevention, CWA communications workers of America, CBRNE chemical biological radiological nuclear explosive threats

2.2.2.2 Εθνική εφαρμογή.

Σύμφωνα με την Σύμβαση για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC), η βιοασφάλεια πρέπει καλύπτει τα μέτρα για την αντιμετώπιση και την ασφαλή παραγωγή, χρήση, αποθήκευση και μεταφορά εξαιρετικά επικίνδυνων παθογόνων οργανισμών και τοξινών ή τις δραστηριότητες που συνδέουν ανθρώπους, φυτά ή ζώα όπου η μόλυνση ή η δηλητηρίαση μπορεί να αποτελούν κίνδυνο. Εξάλλου, οι διαδικασίες αδειοδότησης, τα μέτρα ασφάλειας, προστασίας και περιορισμού στα εργαστήρια και οι κανονισμοί γενετικής μηχανικής πρέπει να εμπλακούν εξίσου.

Η εθνική εφαρμογή κάθε συμβαλλόμενου Κράτος Μέλος είναι ουσιαστικής σημασίας για την επιβολή των διατάξεων της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC), ως προς την απαγόρευση και την πρόληψη της ανάπτυξης, της παραγωγής, της αποθήκευσης, της απόκτησης, της διατήρησης, της μεταφοράς ή της χρήσης βιολογικών προϊόντων όπλα από οποιοδήποτε άτομο κάτω από τις δικές τους εγχώριες δικαιοδοσίες. Επιπλέον, κάθε χώρα είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει πρόσθετα μέτρα στην ισχύουσα νομοθεσία της για μεγαλύτερη προστασία και πρόληψη της ενθάρρυνσης, της υποκίνησης ή της παροχής βοήθειας σε άλλους.

Η εθνική εφαρμογή της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC) έχει εγκριθεί στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες μέχρι σήμερα, και καθορίζει τα μέτρα για την αντιμετώπιση και την ασφαλή παραγωγή, χρήση και αποθήκευση ιδιαίτερα επικίνδυνων παθογόνων οργανισμών ή δραστηριοτήτων που αφορούν ανθρώπους, φυτά ή ζώα όπου η μόλυνση μπορεί να ενέχει κίνδυνο (Βάση δεδομένων της νομοθεσίας της BTWC, VERTIC 2013).

2.2.2.3 Ποινές.

Τα μέτρα επιβολής κυρώσεων που σχετίζονται με τη βιολογική ασφάλεια εφαρμόζονται στους εθνικούς κανονισμούς της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC). Χώρες χωρίς εθνική εφαρμογή της Σύμβασης για τα Βιολογικά και Τοξικά Όπλα(BTWC) ρυθμίζουν τα ζητήματα που αφορούν την επιβολή κυρώσεων κατά τμήματα από τους εθνικούς Ποινικούς κώδικες, π.χ., στο τμήμα σχετικά με την τιμωρία των εγκλημάτων εναντίον του διεθνούς δικαίου (Βάση δεδομένων για τη νομοθεσία του BTWC, VERTIC 2013).

2.2.2.4 Προστασία των εργαζομένων που εργάζονται με βιολογικούς παράγοντες.

Η οδηγία 2000/54 / Ε.Ε είναι ίσως η σημαντικότερη στην προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που συνδέονται με την έκθεση σε βιολογικούς παράγοντες στην εργασία τους. Εθνικοί κανονισμοί για την προστασία των εργαζομένων που εργάζονται με βιολογικούς παράγοντες έχουν εφαρμοστεί στα περισσότερα των ευρωπαϊκών χωρών (βάση δεδομένων για τη νομοθεσία του BTWC, VERTIC 2013). Η Αυστρία ρυθμίζει το ζήτημα αυτό με το διάταγμα σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που προκαλούνται από τους βιολογικούς παράγοντες, το Διάταγμα για τη εργασία με GMOs στο Βέλγιο (ανάλογη διάταξη ισχύει στην Ελβετία), με τον Νόμο για την προστασία των εργαζομένων, όπου υπάρχει

βιολογικό υλικό εργασίας και των κανονισμών σχετικά με την ασφάλεια τους (ο τελευταίος είναι παρόμοιος με τον κανονισμό της Ιρλανδίας). Στην Γερμανία, εκτός από το διάταγμα για την ασφάλεια, την υγεία και την προστασία κατά την εργασία με βιολογικούς παράγοντες, είναι σε ισχύ και Τεχνικοί Κανονισμοί για τους βιολογικούς παράγοντες και την προστασία της εργασίας.

Στο Βέλγιο έχει εκδοθεί το βασιλικό διάταγμα για την προστασία των εργαζόμενων με βιολογικούς παράγοντες. Ανάλογο διάταγμα για την προστασία των εργαζομένων και την υγεία στην εργασία ισχύει στην Τσεχική Δημοκρατία και τη Γαλλία. Στη Γαλλία, ο Κώδικας εργασίας που επηρεάζει τη χρήση βιολογικών κινδύνων καθώς και η Εντολή για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία έχουν εφαρμοστεί επιπρόσθετα. Οι στόχοι της οδηγίας 2000/54 / Ε.Ε εφαρμόστηκαν επίσης στη Σουηδική, Βρετανική και νορβηγική εθνική νομοθεσία. Διατάξεις της οδηγίας 2000/54 / Ε.Ε έχουν εισαχθεί και στην πολωνική νομοθεσία από τον υπουργό της υγείας στις 22 Απριλίου 2005, για τους επιβλαβείς βιολογικούς παράγοντες για την υγεία στο χώρο εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των εργαζομένων που εκτίθενται επακριβώς σε αυτούς τους παράγοντες. Ταυτόχρονα, ο Κώδικας Εργασίας απαιτεί από τον εργοδότη να αξιολογήσει και να τεκμηριώσει τους σχετικούς επαγγελματικούς κινδύνους με την εκτελεσθείσα εργασία, την χρήση των απαραίτητων προληπτικών μέτρων για τη μείωση του κινδύνου και την ενημέρωση των εργαζομένων σχετικά με τον επαγγελματικό κίνδυνο που συνδέεται με την καθημερινή τους εργασία, και τις αρχές προστασίας του κινδύνου. Κωδικοί εργασίας στη Λευκορωσία και το Καζακστάν, καθώς και η Πράξη του κανονισμού για την εργασία στη FYROM ρυθμίζει ορισμένες πτυχές της ανωτέρω οδηγίας. Στη Μολδαβία, ορισμένες υποχρεώσεις της οδηγίας 2000/54 / Ε.Ε εφαρμόζονται στο νόμο για τη βιοασφάλεια, παρ'όλα αυτά, ο εν λόγω νόμος σχετίζεται κυρίως με GMOs και προϊόντα GMO.

2.2.2.5 Γενετική μηχανική.

Η οδηγία 2009/41/Ε.Ε (κατάργησε και αντικατέστησε τις οδηγίες 2009/41 / Ε.Ε 90/219 / Ε.Ε και 98/81/ΕΚ) είναι η πιο σημαντική στην περιορισμένη χρήση των γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (GMMs). Η Αυστρία, η Ιρλανδία, η Μολδαβία, η Γερμανία, η Νορβηγία, η Πολωνία, η Πορτογαλία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν εφαρμόσει τις υποχρεώσεις της Οδηγίας 2009/41 / Ε.Ε στους εθνικούς κανονισμούς (BTWC Βάση δεδομένων νομοθεσίας, VERTIC 2013). Γενικά, η περιορισμένη χρήση των μη γενετικά τροποποιημένων παθογόνων μικροοργανισμών δεν έχει ληφθεί υπόψη. Στην Ελβετία, ο χειρισμός των GMOs διέπεται από τον νόμο για την τεχνολογία των γονιδίων, ενώ ο χειρισμός των μη γενετικώς τροποποιημένων παθογόνων οργανισμών διέπεται από τους ομοσπονδιακούς νόμους για τις επιδημίες και την προστασία του περιβάλλοντος. Το διάταγμα για την περιορισμένη χρήση των οργανισμών της 25ης Αυγούστου 1999 (στις 23 Νοεμβρίου 1999) ρυθμίζει την περιορισμένη χρήση των οργανισμών, ιδίως των γενετικά τροποποιημένων ή των παθογόνων οργανισμών.

2.2.2.6 Διαχείριση των αποβλήτων.

Η διαχείριση των αποβλήτων ρυθμίζεται σχεδόν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες ως ξεχωριστή νομική πράξη (Γαλλία, Βέλγιο, Γερμανία) την Ολλανδία, την Ελβετία, την Γερμανία, την Πολωνία, την Τουρκία, την Ισπανία, την FYROM, την Λευκορωσία, την Βοσνία, την Ερζεγοβίνη και την Μολδαβία). Στο Βέλγιο και τη Γαλλία, η οδηγία 98/81 / ΕΚ εφαρμόζεται στην εθνική νομοθεσία. Στη Γαλλία, οι απαιτήσεις της ανωτέρω οδηγίας συμπληρώνονται με συγκεκριμένους όρους - κανονισμούς σχετικά με τα απόβλητα που προέρχονται από ιατρική περίθαλψη και επικίνδυνα απόβλητα εν γένει, επιβάλλοντας κανόνες για την αποθήκευση, για την καύση και για την συλλογή από αποκλειστικά εγκεκριμένες εταιρείες. Η Ολλανδία εφαρμόζει την οδηγία 2008/98 / ΕΚ. Μερικές χώρες εφαρμόζουν, τόσο στα GMOs όσο και στα GMO προϊόντα καθώς και στην διαχείριση υλικού, παραρτήματα ισχύοντος νόμου ή κώδικα (Τσεχική Δημοκρατία, Σουηδία). Ο Αλβανικός νόμος για την προστασία του περιβάλλοντος ρυθμίζει την διαχείριση των θεμάτων των επικίνδυνων αποβλήτων. Στην Κροατία ισχύουν και τα δύο, Κανονισμοί για τις Κατηγορίες, Τύποι και Ταξινομήσεις των Απορριμμάτων με κατάλογο αποβλήτων και λίστα των Επικίνδυνων Αποβλήτων και Κανονισμοί για την εποπτεία των διασυνοριακών μετακινήσεων των αποβλήτων (Βάση δεδομένων της νομοθεσίας BTWC, VERTIC 2013).

2.2.2.7 Χειρισμός των Εργαστηριακών Ζώων.

Η Εθνική νομοθεσία σχετικά με τον εργαστηριακό χειρισμό των ζώων παραμελείται σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες. Στη Γαλλία εφαρμόζεται το διάταγμα της 19ης Απριλίου 1988 περί καθορισμού των όρων για την παροχή σε διαπιστευμένα εργαστήρια ζώων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς

πειραματικής και επιστημονικής έρευνας, καθορίζοντας όρους για την έκδοση αδειών για τη διεξαγωγή πειραμάτων με ζώα και καθορίζοντας τους όρους διαπίστευσης, την εγκατάσταση και τη λειτουργία εγκαταστάσεων πειραματισμού σε ζώα. Μερικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της απομόνωσης ή της απομάκρυνσης των άρρωστων ζώων, η απολύμανση, το καταφύγιο ασφαλείας των πτωμάτων ζώων, την απόσταση και άλλα απόβλητα, σε εγκεκριμένο χώρο, το καταφύγιο ασφαλείας ή η υγειονομική περίθαλψη των περιττωμάτων καθώς και η εξάλειψη των φορέων μετάδοσης των μεταδοτικών ασθενειών και ο χειρισμός της ασφάλειας των πτωμάτων ζώων, ρυθμίζονται από τις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με την κτηνιατρική υπηρεσία (π.χ. Αλβανία). Άλλα στοιχεία ρυθμίζονται στον Νόμο για την υγεία και την ευημερία των ζώων (π.χ. Ολλανδία) (Βάση δεδομένων της νομοθεσίας BTWC, VERTIC 2013).

2.2.2.8 Αναφορά ατυχημάτων.

Γενικά, η αναφορά περιστατικών και ατυχημάτων στα εργαστήρια περιλαμβάνεται στα εθνικά διατάγματα και στις πράξεις (Δανία, Ελβετία, Βέλγιο, Πορτογαλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Πολωνία, Σερβία, Τουρκία, Ουκρανία, FYROM, Καζακστάν). Σε ορισμένες χώρες, αυτή η πτυχή είναι που σχετίζονται ειδικά με GMO προϊόντα π.χ., το Αυστριακό Διάταγμα για την Εργασία με GMOs σε Περιορισμένη Χρήση ρυθμίζει τις πτυχές ασφαλείας και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο της περίπτωσης των ατυχημάτων. Ο Νόμος της Τσεχικής Δημοκρατίας για τα GMO προϊόντα καλύπτει την αναφορά ατυχημάτων στα άρθρα 20 και 21, όσον αφορά, αντίστοιχα, το σχέδιο αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών και τα μέτρα που λαμβάνονται σε περίπτωση ατυχήματος. Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει ομοιόμορφος μηχανισμός για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα περιστατικά σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες. Ορισμένες νομικές πράξεις αναφέρονται στην αναγκαιότητα του εν λόγω θέματος, αλλά δεν παρέχουν λεπτομερείς πληροφορίες στο πώς θα υλοποιηθεί ή παρέχουν μόνο γενικές πληροφορίες (Βάση δεδομένων της νομοθεσίας BTWC, VERTIC 2013).

2.2.2.9 Εργαστηριακά μέτρα σχετικά με την βιοασφάλεια.

Η Νομική υποχρέωση για τις Τυπικές Λειτουργικές Διαδικασίες εφαρμόζεται σε πολλές χώρες σε σχέση με τη βιολογική ασφάλεια. Γενικά, οι διαδικασίες για θέματα Καλής Πρακτικής στα Εργαστήρια εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των διευθυντών και των επιβλεπόντων των εργαστηρίων ως προς την επαγγελματική ασφάλεια και των υγειονομικών κανόνων.

2.2.2.10 Μεταφορά των βιολογικών παραγόντων.

Εθνικά μέτρα για την αντιμετώπιση και την ασφαλή μεταφορά των ιδιαίτερα επικίνδυνων παθογόνων παραγόντων ή δραστηριοτήτων από τους ανθρώπους, τα φυτά ή τα ζώα όπου η μόλυνση μπορεί να δημιουργήσει κίνδυνους έχουν ήδη αναλυθεί. Οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έχουν σε ισχύ κανονισμούς σχετικά με τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών -αγαθών (Αυστρία, Κάτω Χώρες, Γερμανία, Βουλγαρία, Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Ισπανία, Λετονία, FYROM, Μολδαβία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σερβία, Σλοβακική Δημοκρατία, Τουρκία, Ουκρανία, Καζακστάν, Ισλανδία, Λιθουανία, Μαυροβούνιο, Ανδόρα). Ορισμένες χώρες έχουν επίσης εφαρμόσει Νόμους για τη μεταφορά των επικίνδυνων εμπορευμάτων (π.χ. Ελβετία) ή και τα δύο (π.χ., Ηνωμένο Βασίλειο, Τσεχική Δημοκρατία) (BTWC Βάση δεδομένων νομοθεσίας, VERTIC 2013).

2.2.2.11 Τεχνολογία διπλής χρήσης.

Εθνικοί νόμοι εφαρμόζουν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ 428/2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος για τον έλεγχο της αλιείας την εξαγωγή, τη μεταφορά, τη διαμεσολάβηση και τη διαμετακόμιση ειδών διπλής χρήσης η οποία εφαρμόζεται άμεσα σε όλες τις χώρες της Ε.Ε (Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο) (βάση δεδομένων για τη νομοθεσία του BTWC, VERTIC 2013). Υποψήφιες χώρες για ένταξη στην ΕΕ είναι η Τουρκία, και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (FYROM).

2.2.2.12 Μέτρα βιοασφάλειας.

Μόνο τρεις ευρωπαϊκές χώρες έχουν νόμο για τη βιοασφάλεια (Σουηδία, Μολδαβία, Τουρκία), αλλά γενικά επικεντρώνονται στα GMOs και στα GMO προϊόντα. Ο φυσικός περιορισμός στα εργαστήρια είναι αφιερωμένος ειδικά στα GMOs. Νόμος για την εθνική ασφάλεια της Ρουμανίας καλύπτει συνολικά τα σχετικά θέματα. Εκτελεστική Εντολή για τον έλεγχο συγκεκριμένων βιολογικών ουσιών, των συστημάτων διανομής και συναφών υλικών εφαρμόζεται στην Δανία. Νομικές απαιτήσεις για την επιβολή ασφαλών αποθηκευτικών χώρων και τον έλεγχο της χρήσης επικίνδυνων παθογόνων και τοξινών παρατίθενται στο Πρόγραμμα 5 του μέρους 7 ως προς την αντιτρομοκρατία, την εγκληματικότητα και την ασφάλεια Νόμος του 2001 και την ασφάλεια των παθογόνων και των τοξινών (εξαιρέσεις για τις επικίνδυνες ουσίες Κανονισμοί του 2002) UK (Βάση δεδομένων για τη νομοθεσία του BTWC, VERTIC 2013).

Δεν υπάρχει νομοθεσία στην Ε.Ε που να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα και να έχει αναπτυχθεί για να αντιμετωπίσει την προστασία των βιολογικών παραγόντων στο εργαστήριο από την απώλεια ή την χρήση αυτών, έτσι, η βασική πτυχή της βιοασφάλειας παραβιάζεται καταρχήν. Παρ' όλα αυτά, λόγω πολλών συνεργιών μεταξύ της βιοασφάλειας και των βιοελέγχων, οι Οδηγίες της Ε.Ε που αναπτύχθηκαν για την προστασία των εργαζομένων από την έκθεση σε βιολογικούς παράγοντες ή σε GMMs ασχολούνται με τα περισσότερα θέματα που σχετίζονται με τη βιοασφάλεια του εργαστηρίου. Συνολικά, οι αρμοδιότητες και οι ευθύνες των υπευθύνων για τη βιοασφάλεια και τους βιοελέγχους είναι κατακερματισμένες. Εξουσιοδοτημένο προσωπικό στην εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στα εργαστήρια παραμελείται στο μεγαλύτερο μέρος των χώρων. Πολλά ιδρύματα εφαρμόζουν κάποιους ελέγχους βιοασφάλειας, αλλά συχνά επικεντρώνονται μόνο στην σωματική ασφάλεια. Η λιγότερη προσοχή επικεντρώνεται στην ασφάλεια των πληροφοριών ή στα οργανωτικά θέματα ασφάλειας, παρά το γεγονός ότι πρέπει να αναγνωρίζεται η εσωτερική απειλή από άτομα με εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στα εργαστήρια.

2.2.2.13 Βιοηθική.

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, εφαρμόζονται εθνικοί κώδικες δεοντολογίας για την επιστημονική έρευνα ή κώδικες βιοηθικής, π.χ., Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Κάτω Χώρες, Ιρλανδία, Λετονία, Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ελβετία, Ιταλία. Στην Ιταλία, επιπλέον εφαρμόστηκε το 2010 Κανόνας για την βιοασφάλεια. Άλλες χώρες χρησιμοποιούν εγχειρίδια ή οδηγούς, π.χ. Καλές πρακτικές για την επιστημονική έρευνα και καλούς τρόπους στην επιστήμη που εκδόθηκε από την Πολωνική Ακαδημία Επιστημών.

2.2.3 Τα ζητήματα – προκλήσεις της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής και της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών στην Ε.Ε.

Μιλώντας στην 53η Διάσκεψη Ασφαλείας του Μονάχου, στις αρχές του 2017, ο Bill Gates παρατήρησε ότι:

« η επόμενη επιδημία θα μπορούσε να προέρχεται από την οθόνη του υπολογιστή μιας τρομοκρατικής πρόθεσης από την χρήση γενετικής μηχανικής για να δημιουργηθεί μια συνθετική έκδοση του ιού της ευλογιάς ... ή ένα σούπερ μεταδοτικό και θανατηφόρο στέλεχος της γρίπης ... Είτε συμβαίνει από μια ιδιορρυθμία της φύσης είτε από την το χέρι ενός τρομοκράτη, επιδημιολόγοι λένε ότι ένα ταχέως μετακινούμενο αερομεταφερόμενο παθογόνο θα μπορούσε να σκοτώσει περισσότερο από 30 εκατομμύρια άτομα σε λιγότερο από ένα έτος» (B Gates, 2017).

Η χρήση χημικών ή βιολογικών όπλων από μη κρατικούς φορείς δεν αποτελεί νέο ζήτημα, αλλά έχει γίνει πιο σημαντική για ορισμένα ευρωπαϊκά κράτη κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτος. Για παράδειγμα, η Σουηδία χαρακτήρισε τη χρήση χημικών όπλων από μη κρατικούς φορείς ως "σοβαρό κίνδυνο και μεγάλη ανησυχία" (Sweden, OPCW 2017). Η Γερμανία δήλωσε ότι "ο κίνδυνος χρήσης βιολογικών παραγόντων ως όπλο, ιδίως από τρομοκρατικές ομάδες, πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη» (UN Office in Geneva 2016) και, πράγματι, η Ε.Ε εξέφρασε "σοβαρή ανησυχία" "για τον κίνδυνο της απόκτησης και χρήσης τοξικών χημικών ουσιών από μη κρατικούς φορείς" (84th Session Of The Executive Council of the OPCW, 2017).

Υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την ανησυχία αυτή, η βιολογία γίνεται σχετικά πιο εύκολη, πιο προσβάσιμη και όλο και πιο ισχυρότερη, ενώ τα χημικά όπλα στα χέρια των μη κρατικών φορέων

στη Συρία και στο Ιράκ είναι μια λυπηρή πραγματικότητα. Ωστόσο, οι σκοτεινές προβλέψεις του αποκαλυπτικού χαρακτήρα των χημικών και βιολογικών όπλων (CBW) στα χέρια μη κρατικών φορέων μάλλον αγνοούν ένα πολύπλοκο σύνολο παραγόντων που τροφοδοτούν τις αποφάσεις να υιοθετήσουν ή να απορρίψουν τέτοια όπλα, αλλά μόνο να τα χρησιμοποιούν.

Σε αυτό το μέρος της εργασίας θα γίνει μια προσπάθεια διερεύνησης ενός ειδικού θέματος που αναλύει τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ της δημόσιας υγείας και την ασφάλειας στην Ευρώπη. Αυτό το μέρος της εργασίας επιδιώκει να διερευνήσει τι μπορεί να μας πει το παρελθόν σχετικά με τον μελλοντικό κίνδυνο υιοθέτησης χημικών και βιολογικών όπλων από μη κρατικούς φορείς με ιδιαίτερη έμφαση στους κινδύνους για την Ευρώπη. Με αυτόν τον τρόπο, αμφισβητούνται ορισμένοι από τους ισχυρότερους ισχυρισμούς σχετικά με ένα επικείμενο σκοτεινό μέλλον των χημικών και των βιολογικών όπλων. Αυτό πραγματοποιείται με την εξετάση διάφορων παραγόντων που είναι πιθανό να τροφοδοτήσουν τον προβληματισμό του ανεξάρτητα από το εάν τέτοια όπλα θα υιοθετηθούν ή και θα χρησιμοποιηθούν από μη κρατικούς φορείς στην Ευρωπαϊκό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού πλεονεκτήματος των CBW, της πολυπλοκότητας τέτοιων τα όπλα, την ιδεολογική συμβατότητα, τους οργανωτικούς παράγοντες, την ορατότητα αυτών τα όπλα και το ευρύτερο ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό πλαίσιο.

Η διερεύνηση αυτών των βασικών παραγόντων υποδηλώνει ότι, αντίθετα με τις πιο ανησυχητικές αξιώσεις, η ελκυστική προσφυγή σε CBW με γιγάντιο αποτέλεσμα είναι πιθανό να παραμείνει μια δυσεύρετη οφθαλμαπάτη τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα. Ωστόσο, η σύνθεση των παραγόντων που αναφέρονται σε αυτήν την εργασία, όπως μικρές ομάδες μη κρατικών φορέων με επιχειρησιακά σχετική εμπειρογνωμοσύνη είναι ήδη σε θέση να διεξάγουν άγριες, χαμηλού επιπέδου, βρώμικες και ευκαιριακές επιθέσεις με χημικά όπλα, και αυτό μπορεί να βελτιωθεί στο μέλλον. Αυτό δείχνει ότι οι προετοιμασίες της δημόσιας υγείας στην Ευρώπη πρέπει να είναι σε θέση ώστε να μπορούν αντιμετωπίσουν ένα ευρύ φάσμα κινδύνων που ενέχουν τα CBW.

Αρχικά θα διεξαχθεί μια συζήτηση γύρω από τη βιβλιογραφία σχετικά με το ζήτημα της τεχνολογικής υιοθέτησης καθορίζοντας ένα πλαίσιο προσανατολισμένο γύρω από έξι συστάδες παραγόντων. Στην συνέχεια η έρευνα προχωράει περιγράφοντας τα όρια της χρήσης του παρελθόντος ως πρόλογο για την κατανόηση των σύγχρονων κινδύνων. Οι συστάδες των παραγόντων διερευνώνται χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα εμπειρικά δεδομένα που σχετίζονται με προηγούμενες περιπτώσεις υιοθέτησης των CBW και λαμβάνοντας υπόψη τις εξελισσόμενες ευκαιρίες και προκλήσεις στο Ευρωπαϊκό πλαίσιο. Κλείνοντας αυτό το μέρος της έρευνας με κάποιες σκέψεις σχετικά με το τι το παρελθόν προτείνει για το μέλλον της υιοθέτησης των CBW στην Ε.Ε.

2.2.3.1 Το Πλαίσιο της υιοθέτησης των CBW από μη Κρατικούς Φορείς.

Η χρήση του όρου "υιοθεσία" αποσκοπεί στο να δηλώσει την πρόθεση και επιλογή ενός μη κρατικού παράγοντα να αποκτήσει χημικά ή βιολογικά όπλα με σκοπό την αφομοίωση τέτοιων όπλων. Αυτό παραμένει ένα σημαντικό μέρος της διαδικασίας της καινοτομίας, όπως σημειώνει ο Michael Horowitz, ένα «βασικό παζλ είναι το πώς οι τρομοκρατικές ομάδες αποφασίζουν αν θα υιοθετήσουν την καινοτομία» (MC Horowitz, 2010).

Για την διερεύνηση αυτού του ζητήματος, η εργασία αυτή αναπτύσσει ένα πλαίσιο για την ανάλυση των CBW από μη κρατικούς φορείς. Το πλαίσιο δεν προτείνεται ως η τέλεια τυπολογία των παραγόντων που επηρεάζουν τη μη κρατική υιοθεσία, ούτε οι ομαδοποιημένοι παράγοντες που οριοθετούνται, ούτε οι απομονωμένες ομάδες μπορούν να αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο. Αντίθετα, αυτά οι παράγοντες αλληλοεπικαλύπτονται και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους, με μερικούς μεγαλύτερους δείκτες από τους άλλους. Παρόλα αυτά, ένα τέτοιο πλαίσιο παρέχει ένα μέσο για να προσπαθήσουμε να αναδείξουμε διαφορετικά ζητήματα και να εξεταστεί το ενδεχόμενο να γίνει αντιληπτός ο κίνδυνος της υιοθέτησης των CBW από μη κρατικούς φορείς στο Ευρωπαϊκό πλαίσιο, όπως φαίνεται στον πίνακα 04 κατωτέρω. Επιπλέον, διεξάγεται η εν λόγω έρευνα με βάση τα καθιερωμένα πλαίσια σκέψης για την υιοθεσία, συγκεκριμένα του Roger (2002) με το πενταπλασιαστικό πλαίσιο για την υιοθέτηση (ειρηνικών) τεχνολογιών σε συνδυασμό με περαιτέρω πληροφορίες από την τρομοκρατία και την υποτροφία για την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένου του έργου, μεταξύ άλλων των, Crenshaw (1985), Ackerman (2014), Jackson (2008), Rasmussen (2010), Bale και Dolnik (1985).

Χρησιμοποιώντας αυτό το πλαίσιο, η έρευνα αυτή αποφεύγει μια τεχνολογικά ντετερμινιστική προσέγγιση για την εξέταση της υιοθέτησης των CBW, υπέρ μιας πιο εποικοδομητικής προσέγγισης και αναγνωρίζει τη σημασία πολλών κοινωνικών παραγόντων στη διαμόρφωση της τεχνολογίας και της καινοτομίας. Αυτό είναι σημαντικό ως αντίδοτο σε πιο τεχνολογικά προκαθορισμένες

προσεγγίσεις οι οποίες υποθέτουν εσφαλμένα ότι "η καινοτομία συνεπάγεται κατ 'ανάγκη στην ευρεία διάδοση νέων τεχνολογιών ή σε τεχνικές απο τρομοκρατικές οργανώσεις » (Rasmussen,2010), όταν αυτό δεν συμβαίνει(MC Horowitz, 2010).

Επιδιώκει επίσης να αντλήσει από την ιστορία, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι οι ιστορίες της υιοθέτησης των CBW από μη κρατικοί φορείς έχουν τους περιορισμούς τους: εν ολίγοις, λόγω των υποθέσεων, των ερμηνειών και των ορισμών για παράδειγμα για το τι συνιστά τα CBW. Εν μέρει, λόγω σημαντικών ελλείψεων των πληροφοριών, μεταξύ άλλων, για τους δράστες, τους παράγοντες που χρησιμοποιήθηκαν, τα κίνητρα στην πραγματικότητα καθώς και της εγκυρότητας ορισμένων αναφερόμενων περιπτώσεων(Robinson, 2016).Ακόμη,επειδή υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις οι οποίες δεν αποτελούσαν απειλή ή απλά ήταν φυσικά φαινόμενα και έχουν λανθασμένα εκληφθεί, ή σκόπιμα έχουν παραπλανήσει την κοινή γνώμη ως, περιπτώσεις χρήσης χημικών και βιολογικών όπλων(J Robinson, J Guillemin and M Meselson,2016,κ.α). Τέτοιες μη περιπτώσεις ενυπάρχουν ίσως λόγω της δύναμης των ισχυρισμών των CBW στην προπαγάνδα και την δαιμονοποίηση των αντιπάλων, όπως ο Ρόμπινσον παρατήρησε "Οι κατηγορίες για συσχέτισμό με τα [CBW] έχουν εδώ και αιώνες ... χρησιμοποιηθεί από καλοπροαίρετους αλλά και απο αδίστακτους ανθρώπους για να καταστρέψουν τους εχθρούς τους και να κακοποιήσουν τους αντιπάλους τους»(JPP Robinson, 2013).

Το θέμα είναι ότι το προηγούμενο ιστορικό των CBW πρέπει να αντιμετωπίζεται με προσοχή γιατί είναι δυνητικά ατελείς, ασυνεπείς και μολυσμένο από την πολιτική και την αβεβαιότητα. Ωστόσο, δεν μπορούν να αγνοηθούν από όσους επιδιώκουν να κατανοήσουν τον μελλοντικό κίνδυνο την υιοθέτησης των CBW από μη κρατικές ομάδες.Παρόλο που οι παράγοντες αυτοί δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την πρόβλεψη συγκεκριμένων αλλαγών στην υιοθέτηση των CBW, υπάρχουν ίσως κάποια γενικευμένα μαθήματα που μπορούν να διδαχθούν από το παρελθόν και που μπορούν να μας ενημερώσουν για την ανάπτυξη ενός πλαισίου σκέψης και προβληματισμού στην υιοθέτηση των CBW στο μέλλον.

Πίνακας 05:Περίληψη των παραγόντων που προσδιορίστηκαν ως σημαντικοί στην υιοθέτηση των CBW.

Relative advantage	The relative advantage of CBW is not just in mass killing, but can also be derived from other possible utilities, such as sabotage, media attention and disruption. Some CBW utilities can be augmented by sensationalist reporting of threats leading to a disproportionate response. However, there are also disadvantages to CBW adoption, including the opportunity costs of pursuing this method of causing harm, the potential for alienating possible constituencies and the risk of backlash.
Complexity	Biology may be getting easier, but it remains relatively complex to achieve weapons with significant effect. Similarly, strategic chemical weapons will be highly complex; however, crude, scruffy chemical weapons are clearly within the means of some radical groups and may be refined in the future.
Ideological compatibility	The frequently invisible, intangible, insipid and indiscriminate nature of CBW and the manner through which they cause harm (through the contamination and destruction of the body from within), has fed into what some see as a “taboo” surrounding CBW, both of which remain subject to special constraints. However, the obloquy chemical weapons is vulnerable to being eroded through the adoption and persistent use of scruffy, improvised chemical weapons.
Organisational Compatibility	The decentralisation of some extremist movements raises the possibility of a larger number of smaller-scale attacks, including attacks potentially using low-level or scruffy chemical weapons. However, decentralisation is likely to work against significant mass destructive CBW programs, which will probably require the centralisation of resources.
Visibility (fashionability)	Biological weapons and strategic chemical weapons continue to lack significant visibility. However, low-level chemical weapons have undoubtedly become more visible, to the extent that they could become grimly fashionable amongst certain groups.
Environmental context	Whilst windows of opportunity to acquire certain dual-use chemicals for hostile use remain, the storage of dual-use agents is comparatively well regulated across Europe, with the environment less conducive to the acquisition and testing of CBW without detection. Moreover, response and resilience in the European context is comparatively more advanced, although European public health preparedness can neither be neglected nor fixated on a particular form of CBW threat.

ΠΗΓΗ: James REVILL 2017,doi.org/10.1017/err.2017.35.

2.2.3.2 Σχετικό πλεονέκτημα και χρήσεις των CBW.

Ο πρώτος παράγοντας είναι το αντιληπτό σχετικό πλεονέκτημα των χημικών ή βιολογικών όπλων σε σχέση με τα υπόλοιπα μέσα πρόκλησης βλάβης. Όπως επισημαίνει ο Rogers, "οι μελετητές αναφέρουν πως έχουν βρεί το σχετικό πλεονέκτημα ότι είναι ένας από τους καλύτερους προγνωστικούς δείκτες του ρυθμού καινοτομίας της υιοθεσίας αυτών"(EM Rogers,1995). Επιπλέον, αρκετοί μελετητές για την τρομοκρατική καινοτομία ανέφεραν το θέμα της σημασίας του πλεονεκτήματος του σχετικού παράγοντα (MC Horowitz, 2010).

Πίνακας 06:Χρήση των CBW και επεξηγηματικά παραδείγματα.

Utility	Example
Economic sabotage	<ul style="list-style-type: none"> • Animal rights activists claimed to contaminate Lucozade (UK, 1991)²⁰ • Poisoning of Sri Lanka tea crops by the LTTE (Sri Lanka, 1983)²¹ • Mau Mau poisoning of livestock (Kenya, 1954)²²
Media attention and prestige	<ul style="list-style-type: none"> • Al Qaeda "chlorine-augmented, vehicle-borne IEDs" (Iraq, 2006)²³ • Animal rights activities media attention to animal testing (UK, 1991)²⁴ • Larry Wayne Harris alerting Americans to the BW threat (US, 1995)²⁵
Incapacitation	<ul style="list-style-type: none"> • Rajneesh use of salmonella to incapacitate voters (Oregon, US, 1984) • The Weather Underground efforts to incapacitate (US, 1970)²⁶ • Teargassing of Czech Gay Pride parade (Czech Republic, 2008)²⁷
Criminal purposes	<ul style="list-style-type: none"> • Kuntal Patel poisoning her "controlling" mother in law (UK, 2014)²⁸ • Carol Anne Bond's chemical assault of love rival (US, 2006)²⁹ • Spread of smallpox in Brazilian indigenous tribes (Brazil, 1957)³⁰
Destabilisation and disruption	<ul style="list-style-type: none"> • SNLA contaminated vodka mailing with caustic acid (UK, 2008)³¹ • Aum Shinrikyo use of Sarin in the Tokyo subway (Japan, 1995)³² • CSA efforts to hasten the apocalypse (US, 1986)³³
Deter and deny	<ul style="list-style-type: none"> • "Pro-life" maloderant attacks on abortion clinics (Florida, 1998)³⁴ • Release of sewer water onto Palestinian land? (Khadder, 1997)³⁵ • Threatened release of chlorine by Muslim forces? (Tuzla, 1992)³⁶

ΠΗΓΗ: James REVILL 2017,doi.org/10.1017/err.2017.35.

Ωστόσο, για να εκτιμηθεί το σχετικό πλεονέκτημα, απαιτεί την κατανόηση των χρήσεων των CBW. Όπως σημειώνεται αλλού "δεν είναι [όλα] τα CBW Όπλα Μαζικής Καταστροφής και όποια σκέψη διαφορετική είναι επικίνδυνη "(J Revill, C McLeish and JP Robinson, 2015), και ούτε είναι θανατηφόρος ο κάθε λόγος για την επιδίωξη τέτοιων όπλων. Αντίθετα, τα CBW μπορεί να

εξυπηρετήσουν πολλούς πιθανούς σκοπούς όπως είναι η δημιουργία φόβου στην τόνωση της προσοχής των μέσων ενημέρωσης σε κάποιο οικονομική συμποτάζ και, πράγματι, υπάρχουν παραδείγματα όπου οι ομάδες έχουν απέφυγει εξαιρετικά θανατηφόρα CBW, όπως στην περίπτωση της λατρείας Rajneesh, εν μέρει για την αποφυγή αδικαιολόγητης προσοχής. Φυσικά σε ορισμένες περιπτώσεις η δολοφονία μπορεί να είναι ένας βασικός στόχος, αλλά μια εστίαση στη δολοφονία των λαών αποτελεί μια σειρά άλλων χρήσεων των CBW η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι εκπληρώνει, κάτι που περιγράφεται στον Πίνακας 05 παραπάνω και απεικονίζει περαιτέρω τόσο τη μακρά ιστορία όσο και την ποικιλομορφία των υιοθετώντων CBW. Η συχνά εντυπωσιακή κάλυψη από τα ΜΜΕ των CBW και η σύνδεση των CBW με την μαζική καταστροφή, προϋποθέτει ότι σε περίπτωση επίθεσης χρησιμοποιώντας αυτά τα όπλα, οι δημόσιες αντιδράσεις μπορεί να είναι δυσανάλογες σε σχέση με τις δυνατότητες που προκαλούν τα ατυχήματα αυτών των όπλων.

Παρόλο που τα CBW διαθέτουν μια σειρά χρήσεων, μερικές από τις οποίες μπορούν να ενισχυθούν μέσω της διαφημιστικής εκστρατείας των μέσων ενημέρωσης -οι φορείς της δημόσιας υγείας πρέπει να προετοιμαστούν ανάλογα - είναι επίσης σαφές ότι υπάρχουν και άλλα μέσα για την επίτευξη των στόχων των μη κρατικών ομάδων. Ο Gill και άλλοι έχουν σίγουρα υποστηρίξει ότι στην περίπτωση της Χαμάς, "το γεγονός ότι οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας είναι φθηνότερες, λιγότερο πιθανό να αποξενώσουν τα συστατικά τους στοιχεία και είναι πιο οικονομικά αποδοτικά μέσα, αυτή η ιδιαίτερη εκδήλωση της βίας είναι πολύ πιο κομψή από μια χημική επίθεση ... "(P Gill, 2013 κ.α) ενώ η έκθεση TE-SAT της Europol για το 2016 ανέφερε ότι "οι τρομοκράτες προτιμούν τη χρήση των συμβατικών πυροβόλων όπλων και εκρηκτικών λόγω της διαθεσιμότητάς τους, της απλότητας και της αποτελεσματικότητας "(Europol, TE-SAT 2016). Πράγματι, οι αυτοσχέδιες εκρηκτικές συσκευές 'IEDs' έχουν χρησιμοποιηθεί για την δολιοφθορά, την αποσταθεροποίηση, την αποδυνάμωση, την αποδιοργάνωση, τον αποκλεισμό μιας περιοχής και την αποτροπή και έχουν χρησιμοποιηθεί ευρέως την Ευρώπη, ενώ οι καταδρομικές επιθέσεις όπως στην περίπτωση στο Μουμπάι έχουν χρησιμοποιηθεί για καταστροφικές συνέπειες στην Νορβηγία και, πιο πρόσφατα, στην Γαλλία.

Επιπλέον, τα CBW έχουν ορισμένα σχετικά μειονεκτήματα έναντι άλλων μέσων πρόκλησης βλάβης. Όπως θα συζητηθεί και παρακάτω, τα CBW είναι περίπλοκα και η επιδίωξη τέτοιων όπλων δημιουργεί κόστη ευκαιρίας, τα οποία συχνά συναντιούνται με την καταπίεση, στο βαθμό που η υιοθέτηση και η χρήση τέτοιων όπλων θα μπορούσαν να αποξενώσουν πολλά άλλα συμπαθητικά συστατικά και ενδεχομένως δημιουργούν μια συγκριτικά πιο ισχυρή απάντηση από τα κράτη και η απόκτηση, η ανάπτυξη ή / και η δοκιμή τέτοιων όπλων μπορεί να αφήσει τις ευάλωτες ομάδες στην ανίχνευση τους, ένα ρίσκο το οποίο είναι ιδιαίτερα έντονο στο ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό πλαίσιο.

Αυτή η έννοια του σχετικού πλεονεκτήματος (και του μειονεκτήματος) και των πολλαπλών εφαρμογών των CBW όπλων αποτελεί ένα σημείωμα προσοχής για τον καθορισμό της ευρωπαϊκής πολιτικής για την πρόληψη της διάδοσης των νέων, υψηλής τεχνολογίας χημικών και βιολογικών όπλων μαζικής καταστροφής, ιδίως εάν μια τέτοια η πολιτική επιδιώκεται με κόστος στις προσπάθειες για την πρόληψη των ολέθριων CBW τα οποία επιφέρουν μαζικές καταστροφές. Πράγματι, υποδηλώνει την ανάγκη να προφυλαχθεί η Ε.Ε και τα Κράτη Μέλη αυτής ενάντια σε ένα φάσμα πιθανών απειλών για την υγεία από τα CBW, που κυμαίνονται από τη χρήση περισσότερων υψηλής τεχνολογίας μορφών χημικών και βιολογικών όπλων με γιγαντιαία επίδραση στον άνθρωπο, σε ευκαιριακές επιθέσεις τοπικού επιπέδου, συμπεριλαμβανομένων των επιθέσεων στη γεωργία, στο ζωικό κεφάλαιο και ακόμη και στο υλικό.

2.2.3.3 Πολυπλοκότητα των CBW.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι "η αντιληπτή πολυπλοκότητα της καινοτομίας όσον αφορά την υιοθεσία και την χρήση "(Rasmussen, 2010). Αυτό είναι σημαντικό στην καινοτομία της βιβλιογραφίας, όπως παρατήρησε ο Rogers, " η πολυπλοκότητα μιας καινοτομίας, όπως γίνεται αντιληπτή από τα μέλη ενός κοινωνικού συστήματος, είναι αρνητική σχετικά με το ποσοστό υιοθέτησής της "(EM Rogers, 1995). Πολλοί μελετητές της τρομοκρατικής καινοτομίας έχουν επίσης υπογραμμίσει το ζήτημα της πολυπλοκότητας (A Dolnik, 2009) ή, όπως δήλωσε ο Cragin και άλλοι, "το πόσο απλή ή πολύπλοκη μια τεχνολογία φαίνεται επηρεάζει τις αντιλήψεις για το πόσο επικίνδυνο θα είναι να υιοθετηθεί "(K Cragin, 2007 κ.α).

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι τρομοκρατικές ομάδες φαίνεται να επέλεξαν σε μεγάλο βαθμό την απλούστερη πορεία προς την επίτευξη των στόχων τους και τα χρησιμοποιούμενα όπλα τείνουν να είναι κοινά/λαϊκά, λειτουργικές συσκευές που χρησιμοποιούνται τοπικά καθώς και άμεσα διαθέσιμα υλικά, παρά εξελιγμένες, "μπαρόκ" τεχνολογίες. Αυτό συμβαίνει βεβαίως στην περίπτωση των IEDs, η ιστορία των οποίων χαρακτηρίζεται σε μεγάλο βαθμό από βαθιές καινοτομίες - αν και παρ' όλα αυτά συχνά αποτελεσματικές - με πολλά μέσα μεταφοράς που ανακυκλώνονται από το παρελθόν (J.Revill, 2016). Επομένως, η πολυπλοκότητα μπορεί να θεωρηθεί σημαντική στην

υιοθέτηση της τεχνολογίας από τρομοκράτες γενικά, αλλά είναι ίσως ιδιαίτερα έντονη στην περίπτωση της τεχνολογίας των CBW.

Ορισμένα CBW μπορεί να είναι σχετικά απλά: "ενισχυμένα με χλώριο, IEDs που μεταφέρονται με το όχημα", όπως εφαρμόστηκαν από την Αλ Κάιντα στο Ιράκ (AQI) από το 2006 έως το 2007 τα οποία δεν είναι πολύπλοκα όπλα (A Welch, 2008). Επιθέσεις στις εγκαταστάσεις παραγωγής χημικών, μια προφανής τακτική των Σερβικών δυνάμεων στις αρχές έως τα μέσα της δεκαετίας του 1990 (T Karasik, 2002), αποτελούσαν σχετικά απλές τεχνολογίες - ειδικά εκρηκτικές ύλες - με τοξικότητα ένα δευτερογενές παραπροϊόν. Η άμεση μόλυνση των τροφίμων (H Mohtadi and A Murshid, 2006) ή των προϊόντων υγειονομικής περίθαλψης (WS Carus, 2001) δεν απαιτούν ιδιαίτερα εξελιγμένα τεχνολογία για τους σκοπούς της εφαρμογής τους - αν και μπορεί να απαιτούν κάποια σημαντική ικανότητα στην καλλιέργεια και στην κλιμάκωση ενός βιολογικού παράγοντα - αν και υπήρξε μια κοινή προσέγγιση στο θέμα των Ευρωπαϊκών περιστατικών με CBW (Kuntal Patel, 2014 κ.α). Ομοίως, η μόλυνση των συστημάτων ύδρευσης, κάτι γνωστό για την Ευρώπη ("Provos" 1960, R Kempton 2007), μπορεί επίσης να επιχειρηθεί σχετικά εύκολα. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις τέτοιες μέθοδοι διάδοσης έχουν αποδώσει αποτελέσματα πολύ μακριά από τη "μαζική καταστροφή" που συνδέεται με τα CBW, αν και αυτό δεν σημαίνει πως μια τέτοια δυνατότητα μπορεί να αγνοηθεί από εκείνους που εργάζονται για την ετοιμότητα της δημόσιας υγείας.

Αν και κάποιες σχετικά απλές προσεγγίσεις θα μπορούσαν να προκαλέσουν σημαντική βλάβη, οι επιθέσεις με μαζικές απώλειες εξακολουθούν να απαιτούν σημαντική εμπειρογνώμοσύνη, κάτι ιδιαίτερα έντονο στο πλαίσιο που αφορά τα βιολογικά όπλα. Η άκρως αποτελεσματική πορεία προς την οπλοποίηση της βιολογίας είναι αναμφισβήτητη μέσω της διαδικασίας των αερολυμάτων, κάτι που αναγνωρίστηκε στα μέσα του περασμένου αιώνα ανοίγοντας τη θεωρητική πιθανότητα χρήσης βιολογικών όπλων σε γιγαντιαία κλίμακα (Trend News Agency, 2008). Ωστόσο, η πραγματοποίηση αυτού του θεωρητικού δυναμικού είναι δύσκολη και χρειάστηκαν δεκαετίες για τα κράτη να αναπτύξουν πιο προβλέψιμα βιολογικά όπλα (SIPRI, 1971), ακόμη και τότε τέτοια όπλα ήταν εξαιρετικά ευάλωτα σε περιβαλλοντικούς παράγοντες (RD Kirby, 2014). Για τις μη κρατικές ομάδες αυτή η πολυπλοκότητα έχει αποδειχθεί σημαντική εμπόδιο στην ανάπτυξη των CBW. Παράδειγμα, ένα από τα καλύτερα βιολογικά προγράμματα όπλων, εκείνα του Aum Shinrikyo, απέτυχαν ποικιλοτρόπως επειδή η ομάδα απέκτησε το λάθος στέλεχος, μολυσμένους ζυμωτήρες και αντιμετώπισαν ανυπερέβλητη παραγωγή και δυσκολίες διάδοσης (R Danzig, 2012 κ.α). Υπάρχουν βέβαια εξαιρέσεις, όπως το γράμμα του 2001 η επίθεση με άνθρακα στις ΗΠΑ. Ωστόσο, αν κάποιος αποδέχεται τα συμπεράσματα του FBI ότι αυτή η περίπλοκη επίθεση με αερόλυμα άνθρακα στο αμερικανικό ταχυδρομικό σύστημα διαπράχθηκε από έναν ερευνητή βιολογικής άμυνας των ΗΠΑ, Dr Bruce Ivins, είναι μια εξαίρεση που αποδεικνύει τον κανόνα.

Για να παρακάμψουμε τις δυσκολίες με την αερολυμάτωση, θα μπορούσε κανείς να χρησιμοποιήσει τους απο άνθρωπο σε άνθρωπο μεταδιδόμενους βιολογικούς παραγόντες ως μέρος μιας αυτοκτονικής βιοτρομοκρατικής ενέργειας. Υπάρχουν καλοί λόγοι ανησυχίας για το πώς οι ακραίοι βιοτρομοκράτες αυτοκτονίας θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν μια τέτοιο τακτική. Ωστόσο, η χρήση εξαιρετικά μεταδοτικών παραγόντων είναι επίσης ελάχιστη προβλέψιμη και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί υπό το πρίσμα των κοινωνικών παραγόντων, όπως η "διαδικασία χωρικής επικοινωνίας μεταξύ ατόμων", που μπορεί να εξηγήσει τη «διαφορά μεταξύ των μεγάλων επιδημιών και των αποτυχημένων επιδημιών» (Derek Cummings Epstein, Shubha Chakravarty, Ramesh Singa και Donald Burke J, 2004).

Η αντίθεση με αυτό το επιχείρημα είναι η αυξανόμενη πρόσβαση στα δεδομένα και η μεταβαλλόμενη ανθρώπινη γεωγραφία των βιοεπιστημών. Περίπου το 83% των ευρωπαϊκών νοικοκυριών είναι σε απευθείας σύνδεση, επιτρέποντας ουσιαστικά την πρόσβαση σε ένα αυξανόμενο σύνολο διαθέσιμων δεδομένων σχετικά με τα CBW, συμπεριλαμβανομένων των αποκαλούμενων βιοτρομοκρατικών "συνταγών" και "σχεδίων" που διατίθενται και στις δύο επικρατούσες τάσεις στις επιστημονικές όσο και στις πιο ανατρεπτικές βιβλιογραφίες στο διαδίκτυο. Είναι επίσης σαφές ότι υπάρχει μια μεταβαλλόμενη ανθρώπινη γεωγραφία στις ευρωπαϊκές βιοεπιστήμες (για ειρηνικούς σκοπούς), με την εμφάνιση 30 ομάδων DIY-bio που βρίσκονται στην Ευρώπη (DIY-bio, 2016) και την συμμετοχή περίπου 80 ευρωπαϊκές ομάδες στον διεθνή διαγωνισμό γενετικής μηχανικής (iGEM) στο Λονδίνο (2016). Αυτό αναδεικνύεται από αναφορές ότι ομάδες όπως η Daesh έχουν σκόπιμα προσπαθήσει να προσλάβουν ξένους μαχητές, συμπεριλαμβανομένων μερικών με πτυχία φυσικής, χημείας, και της επιστήμης των υπολογιστών, οι οποίοι πιστεύουν οι ειδικοί ότι έχουν την ικανότητα να παράγουν θανατηφόρα όπλα από ακατέργαστες ουσίες (Immenkamp, Beatrix 2015).

Παρόλο που δεν θα ήταν σωστό να αγνοήσουμε αυτές τις εξελίξεις, υπάρχει ανάγκη προσοχής εξετάζοντας το βαθμό στον οποίο οι νέες τεχνολογίες και οι γεωγραφικές περιοχές θα διευκολύνουν την υιοθέτηση των χημικών και βιολογικών όπλων από ομάδες που επιδιώκουν να στοχεύσουν σε

ευρωπαϊκές χώρες. Πρώτα, τα δεδομένα δεν είναι πληροφορίες και οι πληροφορίες δεν είναι γνώση, πόσο μάλλον η σιωπηρή γνώση που απαιτείται για τα CBW(K.Vogel,2006 κ.α). Σε πολλές περιπτώσεις απαιτείται κάποιος βαθμός αποφασιστικότητας και αφοσίωσης απλώς για να διαχωριστεί η διαδιακτυακή φαντασία από το γεγονός και να αναγνωριστούν οι λειτουργικά χρήσιμες πληροφορίες (σε συνάφεια με το ευρωπαϊκό πλαίσιο) από τις ανοησίες (ή πληροφορίες σχετικές με άλλα πλαίσια από την Ευρώπη). Δεύτερον, με τις νέες τεχνολογίες υπάρχει η δυνατότητα με τέτοια εργαλεία να ενεργοποιηθούν ορισμένοι, αλλά σίγουρα όχι όλοι, οι φορείς, και ακόμη έτσι οι νέες τεχνολογίες φέρνουν νέες προκλήσεις. CRISPR, η τεχνολογία επεξεργασίας γονιδίων θεωρείται επί του παρόντος ως μια ιδιαίτερη πηγή υποσχέσεων και κινδύνων, η οποία υποτίθεται ότι επιτρέπει "ακόμη και σε μεγάλο βαθμό ανεκπαιδευτους ανθρώπους να χειραγωγήσουν την ίδια την ουσία της ζωής"(DM Gerstein,2016). Όσο μπορεί να είναι τεχνικώς αληθές, ακόμα "τα μη εκπαιδευμένα άτομα" χρειάζονται κάποια καθοδήγηση για την αναγνώριση κατάλληλων περιοχών γενετικών δομών για χειραγώγηση. Εξάλλου, το CRISPR θα έχει μόνο επίδοξους οπλοφόρους μέχρι στιγμής, με την διαδικασία της καλλιέργειας, της κλιμάκωσης και της οπλομετατρατοπής που απαιτεί ακόμα ιδιαίτερη προσοχή και διεπιστημονικές δεξιότητες που δημιουργούνται μέσω "από μεγάλες διεπιστημονικές ομάδες όπως επιστήμονες, μηχανικούς και τεχνικούς"(S.Ben Ouagrham-Gormley,2012), προκειμένου να είναι αποτελεσματική.

Πράγματι, με την όλη πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας, τα βιολογικά όπλα εξακολουθούν να μην είναι χρησιμοποιούνται, εν μέρει λόγω της πολυπλοκότητας αυτών των όπλων ενώ τα χημικά όπλα που χρησιμοποιούνται σήμερα είναι σε μεγάλο βαθμό τα ίδια με τα χημικά όπλα πριν από 100 χρόνια. Όπως και ο Ρόμπινσον σημείωσε ότι «παραμένει σήμερα το ζήτημα ότι, στον σχεδιασμό των CBW, όλο και περισσότερες σοβαρές τεχνολογικές δυσκολίες εμφανίζονται καθώς προσεγγίζεται το φάσμα της μαζικής καταστροφής:όσο μεγαλύτερη και πιο σίγουρη είναι η περιοχή και η αποτελεσματικότητα του όπλου που αναζητείται, τόσο μεγαλύτερες θα είναι και οι πρακτικές δυσκολίες επίτευξής του» (JP Robinson,2006).

Έτσι, αν και η πολυπλοκότητα είναι ένας σημαντικός παράγοντας, δεν αποτελεί επιχείρημα για εφησυχασμό. Μάλλον υπογραμμίζει τη σημασία, πρώτον, της φύλαξης εναντίον της τεχνολογικής έκπληξης, συμπεριλαμβανομένης του σοκ του παλιού και του αυστηρού και, δεύτερον, την ευαισθητοποίηση των ατόμων με τα πιθανά σύνολα δεξιοτήτων να συμβάλλουν σε σοβαρά προγράμματα για κινδύνους διπλής χρήσης και να εμπλακούν επιστήμονες τόσο από το ακαδημαϊκό όσο και από το βιομηχανικό τομέα. Σύμφωνα με προηγούμενες έρευνες, υπάρχει χαμηλό επίπεδο συνειδητοποίησης των κινδύνων διπλής χρήσης μεταξύ ακαδημαϊκών που εργάζονται στους τομείς της χημείας και της βιολογίας σε όλη την Ευρώπη(J.Revill,2009 κ.α) και παρόλο που υπήρξαν αρκετές αξιέπαινες πρωτοβουλίες για την ευαισθητοποίηση και την προώθηση μια νοοτροπίας ευθύνης, όπως μεταξύ άλλων η πρόσφατη Κατευθυντήρια Γραμμή Ηθικής της Χάγης(OPCW,2016), δεν είναι σαφές πόσο ευρέως διακηρύχθηκαν ή διατηρήθηκαν τέτοιες πρωτοβουλίες.

2.2.3.4 Ιδεολογία των CBW.

Ένας τρίτος παράγοντας είναι η συμβατότητα των CBW με την ιδεολογική άποψη των μη κρατικών φορέων. Η ιδεολογία έχει σημασία στο βαθμό που μπορεί να προκαθορίσει τη δυνατότητα υιοθέτησής τους ή όχι (A Moghadam,2013). Όπως ο Ackerman έχει επισημάνει ότι "πρακτικές που απολαμβάνουν μεγαλύτερη νομιμότητα, πολιτισμικά ή άλλως, στο ευρύτερο κοινωνικό σύστημα είναι πιθανό να διαχέονται ταχύτερα απ 'ότι εκείνες που δεν το κάνουν"(MJ Rasmussen,2010). Πολλά μέσα και μέθοδοι πρόκλησης βλάβης - από τη βαλλίστρα έως τον αεροπορικό βομβαρδισμό και τις 'χαζές' σφαίρες - έχουν υποβληθεί σε αμφισβήτηση. Ακόμη σε αντίθεση με άλλα παρόμοια όπλα όπου οι κανόνες έχουν διαβρωθεί, τα χημικά και τα βιολογικά όπλα έχουν παραμείνει σε μεγάλο βαθμό υποκείμενες σε έναν διαπολιτισμικό κανόνα εναντίον της απόκτησης τους, την ανάπτυξη και την χρήση τους, στο βαθμό που ορισμένοι έχουν χαρακτηρίσει τα CBW ως "ταμπού"(RM Price,1997 & C Jefferson, 2009). Επιπλέον, πρόκειται για έναν κανόνα ο οποίος έχει ενισχυθεί και κωδικοποιηθεί μέσω της ανάπτυξης ενός διεθνούς καθεστώτος διακυβέρνησης που περιλαμβάνει συνθηκές, όπως οι Συμβάσεις χημικών και βιολογικών όπλων καθώς και οι εθνικές νομοθεσίες που έχουν θεσπιστεί εφαρμόζονται σχετικά καλά σε όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

Ωστόσο, όπως υποδεικνύει η ιστορία, ο κανόνας κατά των CBW δεν είναι απαραβίαστος. Μάλλον παραμένει ένα κοινωνικό κατασκεύασμα και, ως τέτοιο, παραμένει υπό την επιφύλαξη αλλαγών ιδιαίτερα στις προόδους στην επιστήμη και στην τεχνολογία και σε ένα ταχέως μεταβαλλόμενο πλαίσιο ασφάλειας(J Littlewood,2016). Αυτό αποτελεί μια ιδιαίτερη ανησυχία υπό το φως της υιοθέτησης και της συνεχιζόμενης χρήσης χημικών όπλων από τους παράγοντες που εμπλέκονται

στη συριακή διαμάχη, μια τάση που έχει τη δυνατότητα να διαβρώσει τις έννοιες των CBW ως ιδεολογικό αναθήμα. Όπως δήλωσε ο Guthrie "Υπάρχει σίγουρα ένας τεράστιος κίνδυνος της ομαλοποίησης [της χρήσης χημικών όπλων] ... Αυτός ο τελευταίος ισχυρισμός χρήσης είναι μια πρόσθετη συμβολή στην αργή και σταθερή μείωση της υπόστασής τους ως 'ταμπού' » (R Guthrie,2016).

Επιπλέον, εξακολουθεί να υπάρχει ο κίνδυνος τα CBW να θεωρηθούν περισσότερο ιδεολογικά συμβατά μεταξύ των σύγχρονων βίαιων εξτρεμιστικών ομάδων από ό,τι στο παρελθόν. Σύμφωνα με πρόσφατη Ενημέρωση της Υπηρεσία Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έδειξε σχετικά ότι « Η ISIL / Da'esh θεωρείται να είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη λόγω της ριζοσπαστικής ιδεολογίας της και της δηλωμένης πρόθεσής της να προχωράει σε ενέργειες που προκαλούν 'σοκ': η ομάδα έχει χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά τις τακτικές του 'σοκ' για να προσελκύσει νέα μέλη» (Beatrix Immenkamp,2015).Αυτή η τάση του 'σοκ', συμπεριλαμβανομένης της χρήσης νέων, ακραίων τακτικών, προτείνει ότι τα CBW θα μπορούσαν ενδεχομένως να είναι συμβατά με την τακτική των ομάδων, όπως η Daesh. Εξάλλου, σημαντικές φιγούρες όπως ο Μπιν Λάντεν, καθώς και ορισμένοι ισλαμιστές μελετητές, έχουν ρητά ενθαρρύνει την υιοθέτηση και τη χρήση των CBW. Για παράδειγμα, το περιοδικό ναυαρχίδα της Al Qaeda's το οποίο μνημονεύει τους θρησκευόμενους μελετητές που ενθαρρύνουν τους τζιχαντιστές να "ρίξουν πάνω τους φωτιά, φίδια ή σκορπιούς ... ", " ... Βάλτε αίμα, περιπτώματα ή δηλητήριο στο νερό τους ... ", και" ... χτυπήστε τους με ... φίδια,κορπιούς και ό, τι τους βλάπτει ... ".

Ωστόσο, ενώ είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό,το γεγονός ότι η Daesh δεν ήταν ιδιαίτερα πρόθυμη στην αναγνώριση της ευθύνης για τη χρήση χημικών όπλων στη Συρία (ή το Ιράκ), αν και είναι πρόθυμη να προωθήσει ενεργά άλλες συγκλονιστικές πράξεις. Επιπλέον, η αιτιολόγηση των CBW είναι μάλλον αδύναμη σε οποιαδήποτε κρίσιμη εκτίμηση όπως η φράση "Ρίψη σκορπιών" είναι μια μακριά κραυγή από τα όπλα μαζικής καταστροφής και τα σχόλια των τριών ιμάμηδων αντισταθμίζονται σίγουρα από την δήλωση που αποδίδεται στον πρώτο Χαλίφη προτρέποντας τα στρατεύματα να «ξεπεράσουν τους εχθρούς τους από γενναιότητα και ποτέ από δηλητήριο "(JP Zanders,2003). Παρ'όλα αυτά, η συχνότερη χρήση χαμηλού επιπέδου χημικών ουσιών παραμένει αιτία ανησυχίας εξαιτίας της πρόκλησης που ενέχει στον κανόνα εναντίον τέτοιων όπλων, της ορατότητας που αυτά τα γεγονότα δίνουν στα χημικά όπλα και του δυναμικού για την υιοθέτηση χημικών όπλων που τίνει να γίνει «μαύρη μόδα» μεταξύ των εξτρεμιστικών ομάδων έξω από τη Συρία και το Ιράκ.

2.2.3.5 Οργανωτικοί παράγοντες των CBW.

Οι οργανωτικοί παράγοντες είναι σημαντικοί, κάτι που σημειώνεται από διάφορους μελετητές(MJ Rasmussen,2010 κ.α),όπως έχουν υποστηρίξει οι Kollars και Bristert: «οι αποκεντρωμένοι οργανισμοί υπερέχουν στη δημιουργία νέων ιδεών, αλλά τις εκτελούν ελάχιστα. Αντίστροφα, οι συγκεντρωτικές οργανώσεις μπορούν περισσότερο εύκολα να συντονίζουν τις επιθέσεις, αλλά είναι υποθετικά λιγότερο καινοτόμες » (NA Kollars και PD Bristert, 2014). Αυτό το επιχείρημα επιβεβαιώνεται βεβαίως στο πλαίσιο της καινοτομίας των IED στην Ευρώπη(J Revill,2016).Ωστόσο, ο ρόλος των οργανωτικών παραγόντων στην υιοθέτηση των CBW είναι λιγότερο σαφής, σε ορισμένες καλά τεκμηριωμένες περιπτώσεις περιπτώσεις μελέτες, όπως αυτή του Aum Shinrikyo, που υποδεικνύει ότι η καινοτομία είναι εφικτή σε μερικές ιδιαίτερα συγκεντρωτικές οργανώσεις, αλλά ιδιαίτερα σε εκείνες που έχουν μια ηγεσία με μία "Τεχνικο-φетиχιστική συνάφεια" (AA Nehorayoff, B Ash και DS Smith, 2016) προς αυτά τα όπλα.

Παρόλα αυτά, παραμένει η ανησυχία απο τις πρόσφατες προτροπές από ριζοσπαστικές ομάδες να ενθάρρυνουν όσους δεν κατάφεραν να συμμετάσχουν στη Τζιχάντ απευθείας σε χώρες, όπως το Ιράκ, στο να καταβάλουν μια πολύ πιο αποσπασματική και αποκεντρωμένη Τζιχάντ(Dugald McConnell και Brian Todd,2015).Αυτό έχει επιτευχθεί είτε μέσω των επιθέσεων των "μοναχικών λύκων" που πραγματοποιήθηκαν χωρίς άμεση υποστήριξη (C Ellis, 2016 κ.α) ή, περισσότερο σημαντικές, οι "εξ αποστάσεως καθοδηγούμενες σκευωρίες", δηλαδή "η βία που συλλαμβάνεται και καθοδηγείται από περιοχές ελεγχόμενες από το Ισλαμικό Κράτος, των οποίων η μόνη σύνδεση με τους μελλοντικούς εκτελεστές των τρομοκρατικών επιθέσεων είναι το διαδίκτυο" (R Callimachi,2017).Οι επιθέσεις των "μοναχικών λύκων" είναι συγκριτικά σπάνιες στην Ευρώπη και, αν και μπορούν να είναι καταστροφικές (όπως στην περίπτωση της τρομοκρατικής επίθεσης του Anders Breivik, που αναμφισβήτητα εμπίπτει στην κατηγορία του "μοναχικού λύκου"), μια ανάλυση στις επιθέσεις των "μοναχικών λύκων" στην Ευρώπη από τον Ellis π.χ υποδηλώνει ότι "το 76 τοις εκατό απέτυχε να προκαλέσει θανάτους" (C Ellis, 2016 κ.α).Πιο συνηθισμένο είναι τον τελευταίο καιρό οι σκευωρίες στις οποίες τα άτομα ενθαρρύνονται και καθοδηγούνται απο απόσταση μέσω του διαδικτύου ,σύμφωνα με τον Burke, τέτοιες σκευωρίες περιλαμβάνουν το "Κύμα επίθεσης στη Γαλλία" το 2015 και σειρά περιστατικών στη Γερμανία(J Burke, 2017).

Ούτε οι "μοναχικοί λύκοι" ούτε οι δράστες "των απομακρυσμένων καθοδηγούμενων σκευωριών" στην Ευρώπη έχουν φαινομενικά επιδιώξει να χρησιμοποιήσουν τα CBW και, ακόμη και λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι αποκεντρωμένες οντότητες έχουν διακριθεί στην δημιουργία νέων ιδεών και στο να καταδεικνύουν την ικανότητα τους να τις υλοποιούν, τέτοιες επιθέσεις έχουν μέχρι στιγμής εκτελεστεί με σχετικά απλοποιημένα όπλα. Επίσης σημαντικό είναι ότι τα προγράμματα με CBW πιθανώς να απαιτούν ορισμένες κοινωνικές δεσμεύσεις και εξωτερικούς συσχετισμούς προκειμένου να τεθούν σε λειτουργία- από τις αλυσίδες εφοδιασμού μέχρι την τεχνογνωσία – όπου φαίνεται ότι η υιοθέτηση των CBW σε μεγάλο βαθμό είναι ασυμβίβαστη ή λιγότερο συμβατή στην αποκεντρωμένη και εξ αποστάσεως καθοδηγούμενη τρομοκρατία ή και σε μικρότερες χαλαρά συνδεδεμένες ομάδες. Αυτό, ωστόσο, δεν αποκλείει την δυνατότητα σε ομάδες που ουσιαστικά μοιράζονται λειτουργικά σχετικές πληροφορίες που αφορούν την χαμηλού επιπέδου κ' τα παραμελημένα CBW ή και πράγματι να διευκολύνουν την παράδοση προδρόμων χημικών ουσιών και εξοπλισμού που προορίζεται για Ευρωπαϊκούς στόχους από μακριά (R Callimachi, 2017)..

2.2.3.6 Η ορατότητα και ο χαρακτήρας "μόδας" των CBW.

Ένας πέμπτος παράγοντας είναι η ορατότητα, και ίσως η "μόδα" των CBW. Μη κρατικές ομάδες δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν ένα όπλο που δεν γνωρίζουν αυτοί ή τα δίκτυά τους. Καθώς, λοιπόν, ο δεύτερος στην ιεραρχία της Αλ Κάιντα, ο Ayman Al Zawahiri δήλωσε ότι "... [η Αλ Κάιντα] έγινε ενήμερη για τα [χημικά και βιολογικά όπλα] όταν ο εχθρός επέστησε την προσοχή μας σ' αυτά τα όπλα εκφράζοντας επανειλημμένα την ανησυχία τους ότι μπορούν να παραχθούν φθηνά » (M Leitenberg, 2005). Αντίθετα, όταν υπάρχουν ορατά παραδείγματα επιτυχίας, "Οι στρατιωτικές ομάδες θα επιδιώξουν να μιμηθούν τις τακτικές που θεωρούνται ιδιαίτερα καινοφανείς, αποτελεσματικές και που προκαλούν φόβο » (A Moghadam, 2013). Αυτή η μιμητικού τύπου διαδικασία έχει τεκμηριωθεί καλά και σε άλλες μορφές τρομοκρατικής καινοτομίας (P Gill, 2013 κ.α) και προτείνει ότι υπάρχει το δυναμικό για τα CBW να γίνουν κάπως μια μαύρη "μόδα".

Η μόδα σίγουρα φαίνεται να έχει επηρεάσει την μικρής κλίμακας σκευωρία της ρικίνης, μακρά η πηγή νοητείας μεταξύ των ακροδεξιών εξτρεμιστών στις ΗΠΑ, η επιτυχία της τηλεοπτικής σειράς "Breaking Bad" η οποία αύξησε τον αριθμό των μιμητικών προσπαθειών στην χρήση της ρικίνης σε προσωπικό επίπεδο επιθέσεις, αν και όχι κατά τρόπο που να είναι αναγκαστικά συνεπής με μια ευρύτερη κατανόηση της τρομοκρατίας των CBW (S. Brown, 2015 κ.α). Παρομοίως, οι φάρσες του άνθρακα και τα λευκά γράμματα σε σκόνη αυξήθηκαν μετά την επίθεση Amerigrax το 2001 (FBI, 2001), και από μια ιστορική οπτική, η Γαλλία υπέστη ένα "κύμα ρίψης οξέος" στα τέλη της δεκαετίας του 1880 με μία εκτίμηση "83 αναφερθέντων περιπτώσεων" χημικής επίθεσης μέσω ρίψης οξέος (J Welsh, 2009).

Ένα πιο πρόσφατο παράδειγμα μεγαλύτερης ανησυχίας για την σύγχρονη ευρωπαϊκή ασφάλεια είναι η χρήση των χημικών όπλων στη Συρία. Μια αναφορά με τίτλο NewNormal από την Συριακή Αμερικανική Ιατρική Κοινότητα αναφέρει ότι έχουν αντιμετωπιστεί "θύματα από τουλάχιστον 161 χημικές επιθέσεις" (Syrian American Medical Society, 2016). Ενώ αυτό είναι δύσκολο για να επαληθευτεί, ο Κοινός Ανακριτικός Μηχανισμός (JIM) του ΟΗΕ-ΟΟΣΑ ανέφερε ότι υπάρχουν αποδείξεις ενός μικρού αριθμού επιθέσεων που πραγματοποιήθηκαν στη Συρία, η πλειοψηφία των οποίων διενεργήθηκε από τις Αραβικές Ένοπλες Δυνάμεις της Συρίας (OPCW/UN, 2016), αλλά τουλάχιστον μία επίθεση πιστεύεται ότι διενεργήθηκε από το Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και το Λεβάντ (IS) (Marea, Aleppo governorate, 2015). Ομοίως, η Γαλλική Υπηρεσία Πληροφοριών έχει αναφέρει πέντε (5) "αποδεδειγμένες" περιπτώσεις χρήσης του σαρίν "οι οποίες αποδίδονται στο συριακό καθεστώς", 22 περιπτώσεις το 2005 που έχουν "ισχυρό τεκμήριο χρήσης χλωρίου από το καθεστώς της Συρίας" και τρία περιστατικά "επίθεσης αερίου μουστάρδας που αποδίδεται στην Daesh" (France, 2017). Τέτοιες συνεχιζόμενες αναφορές χρήσης χημικών όπλων στη Συρία δείχνουν ότι τα χημικά όπλα χαμηλού επιπέδου είναι όλο και περισσότερο ορατά, αυξάνοντας την πιθανότητα τα CBW να καταστούν μια μαύρη "μόδα" και ως εργαλείο των μη κρατικών φορέων, κάτι που ενδεχομένως ενισχύεται και από τα εντυπωσιακά πρωτοσέλιδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

2.2.3.7 Το Περιβαλλοντικό πλαίσιο των CBW.

Μια τελική δέσμη παραγόντων είναι το ευρύτερο περιβαλλοντικό πλαίσιο (NA Kollars και PD Bristert, 2014), συμπεριλαμβανομένου του χώρου δοκιμής των όπλων, την έκταση των αντιμέτρων και την ετοιμότητα των πληθυσμών που έχουν στοχοποιηθεί και την διαθεσιμότητα "του περιθωρίου ευκαιρίας". Ο χώρος του έλεγχου και της δοκιμής νέων όπλων έχει προσδιοριστεί ως ιδιαίτερα σημαντική στο έργο του Ρότζερς σχετικά με την "δυνατότητα της δοκιμής", δηλαδή "στον βαθμό τον

οποίο μια καινοτομία μπορεί να πειραματιστεί σε μια περιορισμένη βάση "(EM Rogers, 2002). Αρκετοί μελετητές της τρομοκρατικής καινοτομίας τόνισαν επίσης τη σημασία ενός "φιλόξενου περιβάλλοντος" ως προϋπόθεση για την τρομοκρατική καινοτομία(MJ Rasmussen, 2010), με τον Dolnik να καταδεικνύει πόσο τα ασφαλή καταφύγια παρέχουν χώρο και χρόνο για καινοτομία(K Cragin, 2007 κ.α). Αυτό φαίνεται να συμβαίνει με σημαντικές ιστορικές εκστρατείες με IED(J Revill, 2016), αλλά και σχεδόν ομοίως με σημαντικά γεγονότα των CBW. Για παράδειγμα, το ιαπωνικό θρησκευτικό κίνημα Aum έχει επωφεληθεί από τον σημαντικό χρόνο και χώρο (καθώς και πόρους) για το πρόγραμμα του και σύμφωνα με πληροφορίες "επιχείρησε τουλάχιστον με δέκα χημικές ουσίες σε δέκα επιθέσεις βιολογικών παραγόντων"(AA Nehorayoff, B Ash και DS Smith, 2016), πριν από την «επιτυχία» με το σαρίν στο Τόκιο(R Danzig, 2012 κ.α) ενώ το ινδικό μυστικιστικό κίνημα Rajneesh είχε αρκετές φορές δοκιμάσει τα δηλητήρια πριν "μολυνεί" επιτυχώς με σαλμονέλλα τους μπουφές με σαλάτες. Αντίθετα, η ακραία σκευωρία της τρομοκρατικής οργάνωσης CSA να μολύνει τα αποθέματα ύδατος απέτυχε, αν και, όπως σημειώνει ο Carus, με την πάροδο του χρόνου "τα μέλη της CSA θα μπορούσαν να βρουν πιο αποτελεσματικά μέσα για την μεταφορά κυανίου εάν δεν τους είχε σταματήσει το FBI " (J Tucker,2000). Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό πλαίσιο δεν είναι ιδιαίτερα 'φιλόξενο περιβάλλον' για την απόκτηση και την δοκιμή χημικών ή βιολογικών όπλων, με μια σειρά αντιτρομοκρατικών ενεργειών της Ε.Ε. έχουν αναληφθεί έργα για την ανίχνευση των CBW και την πρόληψη της διάδοσης των υλικών διπλής χρήσης (EU/ECHO, 2016).

Δεύτερον, σχετικά με τα παραπάνω, επισημάνθηκαν κυβερνητικά αντίμετρα από διάφορους μελετητές ως σημαντικούς παράγοντες της "καινοτομίας που οι τρομοκράτες επιδιώκουν να αναπτύξουν ώστε να παρακάμψουν τις νέες διαδικασίες ασφάλειας " (MJ Rasmussen, 2010). Επιπλέον, στην περίπτωση των CBW, η ετοιμότητα των κρατών-στόχων να αντιδράσουν και να απαντήσουν στην χρήση των CBW μπορεί επίσης να επηρεάσει τις μεθόδους και τους στόχους των μη κρατικών φορέων, με ισχυρά συστήματα αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και ανθεκτικά κοινωνικά στρώματα που ενδεχομένως να υπονομεύσουν την προσφυγή στην χρήση των CBW. Από αυτή την άποψη, είναι ενθαρρυντικό στοιχείο ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην "απάντηση και στην ανθεκτικότητα" μέσω έργων, όπως το Πλαίσιο 7 της Ε.Ε, "που καθοδηγείται από τελικούς χρήστες DEmo για το cbrNE "ή το σχέδιο EDEN καθώς και την καθιέρωση της έγκαιρης προειδοποίησης και το σύστημα απόκρισης και το σύστημα ταχείας ειδοποίησης για βιολογικά και χημικά περιστατικά(European Commission Public Health, 2017).

Ένα τρίτο στοιχείο στο περιβαλλοντικό πλαίσιο είναι τα «περιθώρια ευκαιριών» στο να αποκτήθουν και να χρησιμοποιηθούν ενδεχομένως τα CBW με την " χρήση χημικών όπλων σε περιοχές συγκρούσεων ... εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη διαθεσιμότητα και τα μέσα διάδοσης στην περιοχή "(TE-SAT, 2016). Ένας από τους λόγους για την άνοδο και αύξηση των IED στο Ιράκ γύρω στο 2006 ήταν, εν μέρει, η σύγκλιση και η διαθεσιμότητα των συστατικών και των δεξιοτήτων των IED, εν προκειμένου από τα υποκλαπέντα όπλα σε κρυφά σημεία και τα τοπικά διαθέσιμα υλικά και υποστηριζόμενα από την πρώην εμπειρογνωμοσύνη του καθεστώτος του Μπααθισμού(Baathist). Αλλά επίσης, εν μέρει, λόγω των «περιθωρίων ευκαιρίας» για χρήση των IED κατά των συμμαχικών δυνάμεων και το ευρύ φάσμα των τότε προσπελάσιμων στόχων(J Revill, 2016).Ο ίδιος καιροσκοπισμός μπορεί επίσης να ανιχνευθεί σε ορισμένες παλαιότερες περιπτώσεις υιοθέτησης και χρήσης από μη κυβερνητικούς φορείς, των CBW,για παράδειγμα, η κατάσχεση των κυλίνδρων χλωρίου από την στρατιωτική οργάνωση στην Σρι Λάνκα "Tamil Tigers" το 1990 "ήταν ευκαιριακό ότι το χλώριο ήταν άμεσα διαθέσιμο και ικανοποιούσε μια επείγουσα στρατιωτική ανάγκη ". Ενώ όταν η τρομοκρατική οργάνωση "AQI" επαύξησε τα φορητά βόμβες με χλώριο και αυτή η ενέργεια εμφανίζεται επίσης ως ευκαιριακή(JB Tucker, 2010). Όπως και ο Karasik έχει πρότεινε "όσοι χρησιμοποιούν τοξικά όπλα λαμβάνουν επίσης οποιαδήποτε ευκαιρία γίνεται διαθέσιμη "(T Karasik, 2002).

Το ευρωπαϊκό πλαίσιο προσφέρει διάφορες πιθανές πηγές υλικών διπλής χρήσης. Ωστόσο, οι βασικές πρόδρομες ουσίες είναι σε μεγάλο βαθμό "υπό αυστηρό έλεγχο των κυβερνήσεων"(TE-SAT,2016) και ενώ τα χαμηλού επιπέδου συστατικά χημικών όπλων, ειδικά οι τοξικές βιομηχανικές χημικές ουσίες (TIC), μπορεί να είναι ευρέως διαδεδομένες σε όλη την Ευρώπη, τα εμπόδια όμως για την απόκτηση τέτοιων υλικών είναι πιθανό να είναι σχετικά ισχυρότερα, αν και όχι αλάνθαστα. Επιπλέον, υπήρξε επίσης ένας σημαντικός αριθμός εθνικών πρωτοβουλιών (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην ανάπτυξη ποινικής νομοθεσίας και ικανότητας επιβολής) σε όλη την Ευρώπη, καθώς και οι βασικές νομικές και κανονιστικές διατάξεις είναι σε ισχύ στην πλειονότητα των περιπτώσεων. Θα είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τέτοια μέτρα υλοποιούνται απο κοινού και δεν στοχεύουν αποκλειστικά στα WMD, αλλά είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν πράξεις που αφορούν την απόκτηση και την ανάπτυξη, οι οποίες, ενώ είναι ολέθριες, υπολείπονται των προσπαθειών για την απόκτηση όπλων ικανών για την μαζική καταστροφή στους ανθρώπους. Θα είναι επίσης σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα κράτη θα αναπτύξουν την απαιτούμενη ερευνητική εμπειρογνωμοσύνη για την

παρακολούθηση και την δίωξη εγκλημάτων που σχετίζονται με τα χημικά και βιολογικά όπλα. Αυτό μπορεί να απαιτεί συγκεκριμένα σύνολα δεξιοτήτων έτσι ώστε μεταξύ άλλων, να διατηρηθεί η αλυσίδα των αποδεικτικών στοιχείων και η παροχή ισχυρής δικαστικής ανάλυσης, καθώς και να δημιουργηθούν μηχανισμοί συνεργασίας με παράγοντες σε άλλες δικαιοδοσίες και κατά μήκος των εθνικών συνόρων προκειμένου να είναι αποτελεσματικά (Sibylle Bauer και AWetter, 2007).

2.2.4 Το ζήτημα – πρόκληση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος" στα πλαίσια της Ε.Ε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και τα Κράτη Μέλη πρέπει να εντοπίσουν, να κατανοήσουν, να διαχειριστούν και να μετριάσουν τους κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που αντιμετωπίζουν. Οι κίνδυνοι είναι κατά φύση μεταβλητοί και ο συνδυασμός πολλών μεταβλητών αυξάνει ή μειώνει τους κινδύνους. Με άλλα λόγια, υπάρχουν ορισμένες καταστάσεις οι οποίες ενέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενώ άλλες ενδέχεται να έχουν μικρότερο αντίκτυπο. Συνεπώς, είναι απαραίτητο για την ΕΕ και τα Κράτη μέλη να στηρίζουν μια προσέγγιση βασισμένη στον μηχανισμό ανάλυσης κίνδυνου (RBA). Πράγματι, το κάθε ένα μέτρο πρέπει να αξιολογείται επίσης σύμφωνα με μια οικονομικά ανταποδοτική προσέγγιση, δεδομένου ότι η υπερβολική αντίδραση μπορεί να οδηγήσει σε κατασπατάληση των πόρων και σε χαμηλότερη απόδοση ολόκληρου του ρυθμιστικού πλαισίου (Barone, R. & Masciandaro, D 2008).

Από την άποψη αυτή, η πλήρης και σαφής γνώση από την Ε.Ε και τα Κράτη Μέλη είναι απαραίτητη ώστε να τους επιτραπεί να λάβουν τα κατάλληλα και αναλογικά μέτρα για να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους και να αποφύγουν μια υπερβολική αντίδραση. Πράγματι, οι οικονομίες και τα εγκλήματα αλλάζουν τα χαρακτηριστικά τους τόσο γρήγορα που όλα τα θεσμικά όργανα αγωνίζονται να μείνουν μπροστά. Έτσι, η ανάγκη για ενημερωμένες, λεπτομερείς και ακριβείς πληροφορίες θα πρέπει να βρίσκεται στην κορυφή της λίστας των ρυθμιστικών αρχών. Η τέταρτη οδηγία για το ξεπλύμα μαύρου χρήματος και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας προσπαθεί να το πράξει επίσης και με τη θέσπιση μιας νέας στρατηγικής: της εκτίμησης-ανάλυσης των κινδύνων. Μια τέτοια στρατηγική θα πρέπει να περιλαμβάνει το υπερεθνικό επίπεδο (άρθρο 6), το εθνικό επίπεδο (Άρθρο 7) και το επίπεδο των ελεγχόμενων οντοτήτων (άρθρο 8). Αυτά τα επίπεδα συνδέονται και ανατροφοδοτούνται μεταξύ τους με δυναμικό τρόπο, ακόμα κι αν ο υπερισχύον ρόλος αποδίδεται, σε κάποιο βαθμό, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2.2.4.1 Οι λόγοι για την ύπαρξη του RBA.

Η ρύθμιση με βάσει τους κινδύνους γίνεται ολοένα και πιο διαδεδομένη σε ολόκληρο τον κόσμο και σε διάφορους τομείς όπως στο περιβάλλον, στα τρόφιμα, στις νομικές υπηρεσίες και στην χρηματοδότηση (Black, J. 2005 κ.α). Η ρύθμιση που βασίζεται στον κίνδυνο είναι ένα σύνολο στρατηγικών που διαθέτουν οι ρυθμιστικές αρχές ώστε να στοχεύουν σε δημόσιους πόρους και σε εκείνους τους τόπους και δραστηριότητες που αποτελούν απειλή στην ικανότητα των ρυθμιστικών αρχών να επιτύχουν τους στόχους τους (Black, J. & Baldwin, R. ,2010). Έτσι, υιοθετώντας μια τέτοια προσέγγιση, οι ρυθμιστικές αρχές θα τείνουν να επικεντρώνονται σε υψηλότερους κινδύνους και θα ενθαρρύνονται στο να αποσύρουν τους διαθέσιμους πόρους από τους χαμηλότερους κινδύνους. Αυτή η τάση, ωστόσο, δεν ακολουθείται πάντα αυστηρά, αφού οι χαμηλότεροι κίνδυνοι ενδέχεται να έχουν κάποια ικανότητα να παράγουν τόσο σημαντικές βλάβες όσο και πολιτικές διαμάχες και, κατά συνέπεια, μπορεί να ζητηθεί από τις ρυθμιστικές αρχές να αντιμετωπίσουν χαμηλότερους κινδύνους επίσης (Black, J. & Baldwin, R. ,2012).

Όσον αφορά ειδικότερα την καταπολέμηση του ξεπλύματος μαύρου χρήματος (AML), μετά την έκδοση της τεσσαρακοστής αναθεωρημένης σύστασης το 2003 από την FATF, οι έννοιες της εκτίμησης του κινδύνου και της διαχείρισης του κινδύνου έγιναν δύο βασικά στοιχεία στον ορισμό του κανονισμού AML (Dalla Pellegrina, L. & Masciandro, D. ,2009 κ.α).

Από αυτή την άποψη, οι τελευταίες συστάσεις της FAFT επαναλαμβάνουν ότι οι χώρες θα πρέπει να εφαρμόζουν τον RBA για να διασφαλίσουν ότι τα μέτρα για την πρόληψη ή τον μετριασμό του ξεπλύματος μαύρου χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είναι ανάλογα με τους κινδύνους που εντοπίστηκαν. Η χρήση μιας τέτοιας προσέγγισης θα πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση

της αποτελεσματικότητας στην κατανομή των πόρων σε όλη την προσπάθεια της AML και στην καταπολέμηση του καθεστώτος της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (CFT) (FAFT,2012). Συγκεκριμένα, οι συστάσεις της FAFT υποδεικνύουν στις χώρες ότι πρέπει: (α) να προσδιορίσουν τους υψηλότερους κινδύνους και σε ικανοποιητικό βαθμό να τους αντιμετωπίζουν και β) να επιτρέπουν απλουστευμένα μέτρα κατά την αντιμετώπιση χαμηλότερων κινδύνων. Επιπλέον, οι συστάσεις της FAFT επισημαίνουν ότι οι χώρες πρέπει να διαθέτουν: α) εθνικές πολιτικές για τις AML και CFT, ενημερωμένες και περιοδικά αναθεωρημένες ως προς τους κινδύνους που αναγνωρίζονται και (β) έναν μηχανισμό συντονισμού για τέτοιες πολιτικές. Αυτός ο μηχανισμός συντονισμού θα πρέπει επίσης να επεκτείνεται και σε ένα υπερεθνικό / διεθνές επίπεδο, έτσι ώστε οι πολιτικές και οι δραστηριότητες κατά της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας να καταστούν πιο αποτελεσματικές.

Ακολούθως του παραπάνω πλαισίου, η εκτίμηση κινδύνου μπορεί να θεωρηθεί ως μία νέα στρατηγική ενός κανονισμού λειτουργίας με βάση τον κίνδυνο. Πράγματι, η εκτίμηση κινδύνου είναι λειτουργική στη χρήση αποφάσεων που βασίζονται σε τεκμήρια προκειμένου να στοχευθούν οι κίνδυνοι της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Επομένως, η εκτίμηση κινδύνου είναι, θεωρείται ως ένας τρόπος για την αύξηση της αποτελεσματικότητας της AML με τον απαιτούμενο βαθμό ευελιξίας ώστε να καταστεί δυνατή η προσαρμογή στις διάφορες καταστάσεις και παράγοντες. Σε αυτό η Οδηγία IV διαρθρώνει την εκτίμηση κινδύνου σε τρία επίπεδα: της Ε.Ε, στο Εθνικό και στις ελεγχόμενες οντότητες. Ωστόσο, αυτά τα επίπεδα δεν πρέπει να εξετάζονται ως ξεχωριστές μονάδες, δεδομένου ότι η τέταρτη οδηγία προβλέπει, μεταξύ άλλων, μια κυκλική ροή πληροφοριών: από την κορυφή προς την βάση (από την Επιτροπή στα Κράτη Μέλη και, τελικά, στις ελεγχόμενες οντότητες) και από τη βάση προς την κορυφή (από τις ελεγχόμενες οντότητες στα Κράτη Μέλη και, τελικά, στην Επιτροπή). Πράγματι, μόνο μια κυκλική ροή πληροφοριών μπορεί να δημιουργήσει μια πλήρη και σαφή γνώση του κινδύνου που πρέπει να αντιμετωπιστεί στην και εντός της Ε.Ε.

2.2.4.2 Η εκτίμηση του κινδύνου στο επίπεδο της Ε.Ε.

Η τέταρτη Οδηγία αναγνωρίζει ότι η σημασία μιας υπερεθνικής προσέγγισης για την αναγνώριση των κινδύνων έχει ενθαρρυνθεί σε διεθνές επίπεδο. Από την άποψη αυτή, η Οδηγία υποδεικνύει την Επιτροπή ως την καλύτερη αρμόδια υπηρεσία στο να εξετάζει τις διασυννοριακές απειλές που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εσωτερική αγορά και στο να συντονίζει την εκτίμηση των κινδύνων που συνδέονται με τις διασυννοριακές δραστηριότητες. Για να γίνει πράξη αυτό, τα Κράτη Μέλη οφείλουν να κοινοποιούν τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων κινδύνου μεταξύ τους και με τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε, συγκεκριμένα την Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EBA), την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (EIOPA) και την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ESMA) (που αναφέρονται από κοινού ως Ευρωπαϊκές Εποπτικές Αρχές, ESAs).

Η ροή των πληροφοριών και τα πορίσματα της εκτίμησης κινδύνου στο επίπεδο της Ε.Ε πρέπει να συγκεντρώνονται σε μια έκθεση της Επιτροπής. Μία τέτοια έκθεση έπρεπε να είχε εκπονηθεί έως τις 26 Ιουνίου 2017 και η οποία πρέπει να ενημερώνεται τουλάχιστον κάθε δύο χρόνια, δεδομένου ότι μόνο οι επικαιροποιημένες πληροφορίες μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για μια πραγματική λήψη αποφάσεων βάσει τεκμηρίων.

Ειδικότερα, μια τέτοια έκθεση πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα: α) τους τομείς της εσωτερικής αγοράς που χαρακτηρίζονται από τους υψηλότερους κινδύνους, β) τους κινδύνους που χαρακτηρίζουν κάθε σχετικό τομέα, και γ) τα πιο διαδεδομένα μέσα που χρησιμοποιούν οι εγκληματίες για τη νομιμοποίηση των παράνομων δραστηριοτήτων τους. Επιπλέον, με σκοπό την εποικοδομητική χρήση της ροής των πληροφοριών και την διαφορετική εμπειρογνωμοσύνη, η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη: (α) τις γνωμοδοτήσεις των ESAs (η μεικτή επιτροπή έπρεπε να έχει εκδώσει την πρώτη της γνωμοδότηση έως τις 26 Δεκεμβρίου 2016 και να την ανανεώνει κάθε δύο χρόνια), β) τους εμπειρογνώμονες των Κρατών Μελών στους τομείς της καταπολέμησης του ξεπλύματος μαύρου χρήματος και της παράνομης χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, γ) τους εκπροσώπους από τις Μονάδες Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (FIUs) και (δ) από άλλους φορείς της Ένωσης (όπου ενδείκνυται).

Επιπλέον, η έκθεση πρέπει να υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο κάθε δύο χρόνια, ή συχνότερα, εάν χρειάζεται, με ο σκοπός την αποσαφήνιση: τόσο (α) των συμπερασμάτων που προκύπτουν από τις τακτικές αξιολογήσεις του κινδύνου όσο και β) των μέτρων που ελήφθησαν μετά από αυτά τα συμπεράσματα.

Τέλος, φαίνεται ότι η Επιτροπή όχι μόνο έχει την ευθύνη να συντονίζει τις αξιολογήσεις κινδύνου στην και εντός της Ε.Ε, αλλά έχει επίσης την ευθύνη να "καθοδηγεί" τα Κράτη Μέλη στις πολιτικές

τους ως προς την εκτίμηση του κινδύνου. Πράγματι, τα Κράτη Μέλη είναι υποχρεωμένα στο να βασιστούν οι δικές τους εκτιμήσεις κινδύνου στις διαπιστώσεις της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να διατυπώνει συστάσεις στα Κράτη Μέλη και διαθέτει έναν μηχανισμό συμμόρφωσης: αν τα Κράτη Μέλη αποφασίσουν να μην εφαρμόσουν καμία από τις συστάσεις στα εθνικά τους καθεστώτα των AML/CFT, οφείλουν να κοινοποιούν τις αποφάσεις τους αυτές στην Επιτροπή και να τις αιτιολογούν.

2.2.4.3 Η εκτίμηση του κινδύνου σε Εθνικό επίπεδο.

Η τέταρτη οδηγία απαιτεί από τα Κράτη Μέλη να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εντοπίσουν, να αξιολογήσουν, να κατανοήσουν και να μετριάσουν τους κινδύνους της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη υποχρεούνται: α) να ορίσουν μία αρμόδια υπηρεσία ή να δημιουργήσουν ένα συντονιστικό μηχανισμό για την αντιμετώπιση των κινδύνων της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (τα Κράτη Μέλη οφείλουν να κοινοποιούν την ορισμένη αρμόδια υπηρεσία στην Επιτροπή, στις ESAs καθώς και στα υπόλοιπα Κράτη Μέλη) και (β) να διεξάγουν περιοδικές αξιολογήσεις κινδύνου ώστε να διατηρήθουν ενήμερες οι σχετικές πληροφορίες.

Όπως έχει ήδη επισημανθεί, η οδηγία διαρθρώνει τα διάφορα επίπεδα εκτιμήσεις του κινδύνου στην και εντός της Ε.Ε, όπως συνδέονται και ανατροφοδοτούνται μεταξύ τους από κοινού με έναν καθοδηγητικό ρόλο της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, τα Κράτη Μέλη, κατά την διενέργεια των εκτιμήσεων των κινδύνων τους, πρέπει να κάνουν χρήση των διαπιστώσεων της έκθεσης από την Επιτροπή.

Κατά την διενέργεια της εκτίμησης του κινδύνου, κάθε Κράτος Μέλος πρέπει: α) να εντοπίσει τις περιοχές στις οποίες οι ελεγχόμενες οντότητες πρέπει να εφαρμόζουν ενισχυμένα μέτρα και, όπου ενδείκνυται, να διευκρινίζουν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και β) να διαμορφώνουν τις κατάλληλες πληροφορίες ώστε να είναι διαθέσιμες άμεσα στις ελεγχόμενες οντότητες για να διευκολύνθουν στην διενέργεια των δικών τους εκτιμήσεων κινδύνου ως προς την νομιμοποίηση των εσόδων από τις παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Σύμφωνα με την Οδηγία, το εύρος της εκτίμησης κινδύνου σε εθνικό επίπεδο είναι: α) να καταλείπει και να δίνει προτεραιότητα στους πόρους για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και β) να εξασφαλίζει την ύπαρξη των κατάλληλων κανόνων που καταρτίζονται για κάθε τομέα ή περιοχή, σύμφωνα με τους κινδύνους από την νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Τέλος, πάντοτε με στόχο την διάθεση των πληροφοριών σε όλα τα θεσμικά όργανα που συμμετέχουν στην καταπολέμηση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, κάθε Κράτος Μέλος υποχρεούται να ανταλλάσσει τα αποτελέσματα της εκτίμησης του κινδύνου του με την Επιτροπή, τις ESAs καθώς και με τα υπόλοιπα Κράτη Μέλη.

2.2.4.4 Η εκτίμηση του κινδύνου στο επίπεδο των Ελεγχόμενων Οντοτήτων.

Η στρατηγική των AML/CFT δεν θα είχε κάποιο θετικό αποτέλεσμα, αν οι οντότητες που εμπλέκονται στις επιχειρησιακές σχέσεις δεν καλούνταν να διαδραματίσουν έναν σημαντικό ρόλο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Τέταρτη Οδηγία δεν καλεί μόνο αυτές τις οντότητες να διεξάγουν τις δικές τους αξιολογήσεις κινδύνου για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση των κινδύνων από την νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, η Τέταρτη Οδηγία απαιτεί επίσης από τις ελεγχόμενες οντότητες να υιοθετήσουν ανάλογα μέτρα (πολιτικές, ελέγχους και διαδικασίες) για να μετριάσουν και να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τους κινδύνους από την νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων των επιπέδων της Ε.Ε και των Κρατών Μελών αυτής. Με άλλα λόγια, ενώ η Επιτροπή και τα Κράτη Μέλη καλούνται κυρίως να μελετήσουν τα προβλήματα, οι ελεγχόμενες οντότητες καλούνται να μελετήσουν και να ενεργήσουν αναλόγως.

Για λόγους σαφήνειας, σύμφωνα με το άρθρο 2, οι ελεγχόμενες οντότητες είναι: α) τα πιστωτικά ιδρύματα, β) τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα, (γ) οι εξωτερικοί ελεγκτές λογιστές, οι φοροτεχνικοί σύμβουλοι, οι συμβολαιογράφοι και άλλοι ανεξάρτητοι νομικοί επαγγελματίες, όπου συμμετέχουν, είτε

ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό του πελάτη τους σε οποιαδήποτε χρηματοοικονομική ή σε ακίνητη περιουσία συναλλαγή, είτε με την παροχή συνδρομής στον προγραμματισμό ή την διεξαγωγή συναλλαγών για τον πελάτη τους σχετικά με ορισμένες συγκεκριμένες δραστηριότητες , δ) νομικά πρόσωπα, ε) κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις, στ) άλλα πρόσωπα που εμπορεύονται αγαθά, στο βαθμό που οι πληρωμές πραγματοποιούνται ή λαμβάνονται σε μετρητά στο ποσό των 10.000 ευρώ ή περισσότερο, ανεξάρτητα από το εάν η συναλλαγή πραγματοποιείται σε μια ενιαία πράξη ή σε πολλές πράξεις που φαίνεται να συνδέονται και τέλος ζ) οι πάροχοι υπηρεσιών τυχερών παιχνιδιών.

Από την άποψη αυτή, τα Κράτη Μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι ελεγχόμενες οντότητες λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα και, ειδικότερα, ότι τα μέτρα αυτά είναι ανάλογα με την φύση και το μέγεθος των ελεγχόμενων οντοτήτων. Για παράδειγμα, ένα Κράτος Μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι δεν απαιτούνται μεμονωμένες τεκμηριωμένες αξιολογήσεις κινδύνου όπου οι συγκεκριμένοι κίνδυνοι του τομέα είναι σαφείς και κατανοητοί.

Οι αξιολογήσεις κινδύνου από τις ελεγχόμενες οντότητες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες κινδύνου συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τους πελάτες, τις χώρες ή την γεωγραφική τους περιοχή, τα προϊόντα, τις υπηρεσίες, τις συναλλαγές ή τα κανάλια παράδοσης. Για λόγους όπως έχουν ήδη εξηγηθεί, οι αξιολογήσεις κινδύνου των ελεγχόμενων οντοτήτων πρέπει να ενημερώνονται συνεχώς και να είναι άμεσα διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές.

Με βάση τα ευρήματα των αξιολογήσεων κινδύνου, οι ελεγχόμενες οντότητες πρέπει να υιοθετήσουν τα μέτρα τους στα πλαίσια των AML/CFT. Η Τέταρτη Οδηγία παρέχει γενικές ενδείξεις για τα μέτρα αυτά. Ειδικότερα, οι πολιτικές των ελεγχόμενων οντοτήτων πρέπει να στοχεύουν: α) στην ανάπτυξη εσωτερικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων των μοντέλων πρακτικών διαχείρισης του κινδύνου, την δέουσα επιμέλεια του πελάτη, την υποβολή εκθέσεων, την τήρηση αρχείων, τον εσωτερικό έλεγχο, την διαχείριση συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένου, ανάλογα την περίπτωση και σε σχέση με το μέγεθος και την φύση της επιχείρησης, στον διορισμό υπαλλήλου συμμόρφωσης σε επίπεδο διοίκησης και στον έλεγχο των εργαζομένων και β) κατά περίπτωση, όσον αφορά το μέγεθος και τη φύση της επιχείρησης, σε μια ανεξάρτητη ελεγκτική υπηρεσία για τον έλεγχο των εσωτερικών πολιτικών, των ελέγχων και των διαδικασιών που αναφέρονται στο σημείο α).

Τέλος, η Τέταρτη Οδηγία ενισχύει την διεθνή συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μελών όσον αφορά την επιτήρηση των ελεγχόμενων οντοτήτων που λειτουργούν επιχειρήσεις σε άλλο Κράτος Μέλος. Από την άποψη αυτή, πρέπει να δομηθεί ένας διπλός έλεγχος στις πολιτικές των AML / CFT (δηλαδή ένα είδος μαζί "έλεγχου στο Κράτος Μέλος όπου έχει έδρα η ελεγχόμενη οντότητα αλλά "και" έλεγχου στο Κράτος Μέλος όπου έχει δραστηριότητα/υποκατάστημα η ελεγχόμενη οντότητα"). Ειδικότερα, το Κράτος Μέλος 'καταγωγής' όπου είναι δηλαδή ενεργή η έδρα της ελεγχόμενης οντότητας πρέπει να είναι: α) υπεύθυνο για την επίβλεψη της ελεγχόμενης οντότητας σε επίπεδο Ομίλου στην εφαρμογή του συνόλου των πολιτικών και των διαδικασιών στο πλαίσιο των AML / CFT και β) να επιτρέπει την διεξαγωγή επιθεωρήσεων επίσης και στις εγκαταστάσεις που βρίσκονται σε ένα άλλο Κράτος Μέλος 'υποδοχής'. Το Κράτος Μέλος 'υποδοχής' πρέπει να είναι: α) υπεύθυνο για την επιβολή της συμμόρφωσης της εγκατάστασης με τους κανόνες των AML / CFT, (β) να επιτρέπει την διεξαγωγή επιθεωρήσεων και εκτός του χώρου παρακολούθησης, και (γ) να έχει το δικαίωμα να λάβει κατάλληλα και ανάλογα μέτρα για την αντιμετώπιση των σοβαρών παραβάσεων αυτών των κανόνων.

Τέλος, η αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους 'καταγωγής' πρέπει συνεργάζεται στενά με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους 'υποδοχής' και θα πρέπει να την ενημερώνει για τυχόν θέματα που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτίμησή της για την συμμόρφωση της εγκατάστασης με τους κανόνες που ισχύουν στο πλαίσιο των AML / CFT.

2.2.4.5 Δικαιοδοσίες των Τρίτων Χώρων.

Όλες οι προσπάθειες των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε, των Κρατών Μελών και των ελεγχόμενων οντοτήτων θα μπορούσαν να αμβλυνθούν ή ακόμη και να ακυρωθούν από εκείνες τις τρίτες χώρες που έχουν ελλείψεις στα εθνικά τους καθεστώτα στο πλαίσιο των AML / CFT. Στην πραγματικότητα, η μεταβαλλόμενη φύση των απειλών της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, η οποία διευκολύνεται από τη συνεχή εξέλιξη της τεχνολογίας και των μέσων που έχουν στην διάθεση τους οι εγληματίες, απαιτεί την ταχεία προσαρμογή του νομικού πλαισίου όσον αφορά τον υψηλό κίνδυνο από τρίτες χώρες. Με τον τρόπο αυτό, μπορούν να γίνουν σημαντικά βήματα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των υπάρχοντων κινδύνων και να αποτρέψει η εμφάνιση νέων.

Από την άποψη αυτή, η Τέταρτη Οδηγία απαιτεί από την Επιτροπή να εντοπίσει τις υψηλού κινδύνου τρίτες χώρες για την προστασία της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη της τις πληροφορίες από διεθνείς οργανισμούς και τους φορείς καθορισμού προτύπων στον τομέα των AML / CFT, όπως είναι οι δημόσιες δηλώσεις της FATF, η αμοιβαία αξιολόγηση ή οι λεπτομερείς εκθέσεις αξιολόγησης ή οι δημοσιευμένες συμπληρωματικές εκθέσεις, έτσι ώστε να προσαρμόσει τις αξιολογήσεις της στις αλλαγές που πρέπει να υλοποιηθούν εντός αυτής.

Ειδικότερα, οι χώρες υψηλού κινδύνου θα αναγνωρίζονται με βάση τις ακόλουθες πιθανές ελλείψεις: α) στο νομικό και θεσμικό πλαίσιο των AML / CFT, β) στις εξουσίες και διαδικασίες που διαθέτουν οι θεσμοί των τρίτων χωρών, για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και (γ) στην αποτελεσματικότητα των AML / CFT για την αντιμετώπιση των σχετικών κινδύνων.

Αφού εντοπιστούν οι τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, η Επιτροπή δικαιούται, εντός ενός μηνός, να θεσπίσει πράξεις που περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων από και προς σε αυτές τις τρίτες χώρες που περιλαμβάνουν τις άμεσες επενδύσεις, τις κτηματομεσιτικές δραστηριότητες, της παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών ή της παροχής υπηρεσιών εισαγωγής κινητών αξιών στις κεφαλαιαγορές.

2.2.4.6 Αναφορές στην προστασία των δεδομένων και στατιστικά.

Στο σημείο αυτό θα πραγματοποιηθεί μια σύντομη επισκόπηση των σχέσεων μεταξύ των εκτιμήσεων του κινδύνου, της προστασίας των δεδομένων και των στατιστικών στοιχείων.

Από την άποψη αυτή, η Τέταρτη Οδηγία προβλέπει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να υπόκεινται σε επεξεργασία μόνο για λόγους πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Άλλοι λόγοι, όπως είναι οι εμπορικοί σκοποί, απαγορεύονται. Η επεξεργασία των δεδομένων για τους σκοπούς των AML / CFT έχουν χαρακτηριστεί ρητώς ως ζήτημα δημόσιου συμφέροντος υπό το πρίσμα της Οδηγίας για την προστασία των δεδομένων (95/46 / EC).

Επιπλέον, καθώς οι ακριβείς στατιστικές είναι ζωτικής σημασίας για τη σωστή εκτίμηση κινδύνου, η Τέταρτη Οδηγία καθορίζει ορισμένες απαιτήσεις για την ολοκληρωμένη σύνταξη των στατιστικών στοιχείων. Πιο συγκεκριμένα, οι στατιστικές πρέπει να περιλαμβάνουν:

α) Δεδομένα που μετρούν το μέγεθος και τη σημασία των διαφόρων τομέων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των οντοτήτων και των προσώπων και την οικονομική σημασία του κάθε τομέα.

β) Δεδομένα μέτρησης των φάσεων της υποβολής εκθέσεων, της έρευνας και των δικαστικών διαδικασιών του εθνικού καθεστώ των AML / CFT , συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των ύποπτων συναλλαγών που προκύπτουν από εκθέσεις που έγιναν στην FIU, την συνέχεια που δόθηκε σε αυτές εκθέσεις και, σε ετήσια βάση, τον αριθμό των υποθέσεων που διερευνήθηκαν, τον αριθμό των προσώπων στους οποίους ασκήθηκε δίωξη, τον αριθμό των προσώπων που καταδικάστηκαν για τα αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή της χρηματοδότησης τρομοκρατικών ενεργειών, τους τύπους των βασικών αδικημάτων, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες, και την αξία σε ευρώ της ιδιοκτησίας που έχει παγώσει, παρακρατηθεί ή και κατασχεθεί.

γ) Εάν είναι διαθέσιμα, στοιχεία που προσδιορίζουν τον αριθμό και το ποσοστό των εκθέσεων που οδηγούν σε περαιτέρω διερεύνηση, μαζί με την ετήσια έκθεση των ελεγχόμενων οντοτήτων που αναφέρουν λεπτομερώς την χρησιμότητα αυτής αλλά και των συμπληρωματικών εκθέσεων που παρουσίασαν.

δ) Στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των διασυνοριακών αιτήσεων παροχής πληροφοριών (Αιτήματα Διοικητικής Συνδρομής) που έγιναν, ελήφθησαν, αρνήθηκαν και μερικώς ή πλήρως απαντήθηκαν από την FIU.

2.3 Η απάντηση της Ε.Ε μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τελωνειακής Ένωσης (TAXUD, βασικός πυλώνας της Κοινής Αγοράς) στα κύρια ζητήματα κ' προκλήσεις της τρομοκρατίας, της βιοασφάλειας, της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών, της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος".

2.3.1 Ενημερωτικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή** (γαλλικά: *Commission européenne*, αναφέρεται συχνά ως **Κομισιόν**) είναι θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με απώτερο σκοπό την προστασία των κοινοτικών συμφερόντων των κρατών μελών της Ένωσης. Ιδρύθηκε το 1951 και έχει ως έδρα τις Βρυξέλλες, διατηρώντας επίσης γραφεία στο Λουξεμβούργο και αντιπροσωπείες σε όλες τις χώρες της Ένωσης. Η Επιτροπή προτείνει νέες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις, τις οποίες υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί συγχρόνως εκτελεστικό όργανο της Ένωσης, αρμόδιο για την εφαρμογή των κοινών πολιτικών και την εξασφάλιση της εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ενώ παράλληλα διαχειρίζεται τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τον οικονομικό προϋπολογισμό της.

Τα μέλη της ονομάζονται επισήμως *επίτροποι* και συχνά με τον όρο *Ευρωπαϊκή Επιτροπή* αναφερόμαστε στο σώμα των επιτρόπων που ασκούν τη διοίκηση του οργάνου. Από το 2005, μετά τις αλλαγές της συνθήκης της Νίκαιας, κάθε κράτος μέλος εκπροσωπείται από έναν επίτροπο. Σε αντίθεση με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε μέλος της Επιτροπής έχει ευρωπαϊκό ρόλο, διαχειρίζεται ένα χαρτοφυλάκιο που του ανατίθεται από τον πρόεδρο της στην αρχή της θητείας του και το χειρίζεται με ενιαίο Ευρωπαϊκό χαρακτήρα και προσανατολισμό, χωρίς υποδείξεις από εθνικές κυβερνήσεις ή άλλους οργανισμούς.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαφέρει ως προς άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσα από το «δικαίωμα πρωτοβουλίας» στη νομοθετική διαδικασία. Έχει δηλαδή το δικαίωμα να υποβάλλει προτάσεις νέας ευρωπαϊκής νομοθεσίας στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, προκειμένου να προωθήσει τα συμφέροντα της Ένωσης ή να αντιμετωπιστεί ένα πρόβλημα. Λειτουργεί επίσης ως εκτελεστικό όργανο, με αρμοδιότητα στη διαχείριση και εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης, καθώς και τη διαχείριση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων ή την εξασφάλιση της εφαρμογής των πολιτικών που έχουν εγκριθεί από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενεργεί παράλληλα ως «θεματοφύλακας των Συνθηκών», αρμόδια για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της ισχύουσας ευρωπαϊκής νομοθεσίας ή την υποβολή σχεδίων αναθεώρησης των ευρωπαϊκών συνθηκών. Στα πλαίσια αυτού του ρόλου, έχει δικαίωμα να κινήσει σχετικές νομικές διαδικασίες, όταν ένα κράτος μέλος παραβιάζει τη νομοθεσία, και να προσφύγει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την επιβολή χρηματικών ποινών, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του κράτους μέλους. Αρμοδιότητα της Επιτροπής είναι επίσης η εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η διαπραγμάτευση διεθνών συμφωνιών.

Η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενεργεί σύμφωνα με τις πολιτικές κατευθύνσεις που καθορίζει ο πρόεδρός της, ο οποίος διορίζεται κατόπιν πρότασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και έγκρισής της από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο εκλεγμένος πρόεδρος αναλαμβάνει την επιλογή των επιτρόπων από καταλόγους υποψηφίων, όπως αυτοί διαμορφώνονται από τα κράτη μέλη, ενώ η τελική έγκριση για το διορισμό της Επιτροπής δίνεται από το Κοινοβούλιο. Η θητεία της διαρκεί για περίοδο πέντε ετών.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής αναθέτει στους επιτρόπους τους τομείς πολιτικής για τους οποίους θα είναι αρμόδιοι, με δυνατότητα ανακατανομής των αρμοδιοτήτων τους κατά τη διάρκεια της θητείας της Επιτροπής, εφόσον κριθεί αναγκαίο. Κατά κανόνα, οι συνεδριάσεις της Επιτροπής διενεργούνται μία

φορά την εβδομάδα, εμπιστευτικά, αλλά ενδέχεται να οριστούν και έκτακτες συνεδριάσεις αν κριθεί απαραίτητο από τον πρόεδρο, ο οποίος τις συγκαλεί.

Διοικητικά, οργανώνεται σε διαφορετικές «Γενικές Διευθύνσεις» και υπηρεσίες, αρμόδιες για συγκεκριμένους τομείς, καθεμία από τις οποίες διαθέτει έναν Γενικό Διευθυντή ως επικεφαλής, ο οποίος δίνει αναφορά στον αρμόδιο επίτροπο. Οι Γενικές Διευθύνσεις συντάσσουν ουσιαστικά τις νομοθετικές προτάσεις, διενεργώντας ευρείες διαβουλεύσεις και σε συνεργασία με τα αρμόδια υπουργεία των κρατών μελών. Οι προτάσεις αυτές, περιλαμβάνονται στη συνέχεια στην ημερήσια διάταξη κάποιας συνεδρίασης της Επιτροπής και υποβάλλονται προς ψηφοφορία. Η λήψη των αποφάσεων για την έγκριση μίας πρότασης γίνεται κατόπιν ψηφοφορίας κατά τη διάρκεια μίας συνεδρίασης ή με γραπτή διαδικασία, κατά την οποία η πρόταση διανέμεται στους επιτρόπους, οι οποίοι με τη σειρά τους κοινοποιούν επιφυλάξεις τους ή άλλες προτεινόμενες τροποποιήσεις. Προβλέπεται επίσης διαδικασία εξουσιοδότησης ενός ή περισσότερων μελών της Επιτροπής να λάβουν μία απόφαση, με δυνατότητα περαιτέρω εκχώρησης αυτού του δικαιώματος σε Γενικούς Διευθυντές ή επικεφαλής υπηρεσιών της Επιτροπής.

2.3.2 Δράσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής(<https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism>).

2.3.2.1 Κρίση και Τρομοκρατία.

Η τρομοκρατία αποτελεί απειλή που δεν αναγνωρίζει τα σύνορα και μπορεί να επηρεάσει τα κράτη και τους λαούς, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση. Τα κράτη της Ε.Ε και οι πολίτες δεν αποτελούν εξαίρεση. Άτομα και ομάδες που πιστεύουν ότι μπορούν να προωθήσουν τους πολιτικούς τους στόχους χρησιμοποιώντας τον τρόμο, αποτελούν σοβαρή απειλή για τις δημοκρατικές αξίες των κοινωνιών μας και για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών μας, ιδίως με στόχο αδιακρίτως τους αθώους ανθρώπους. Οι πράξεις τρομοκρατίας είναι εγκληματικές και αδικαιολόγητες και πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τέτοιες υπό οποιοσδήποτε συνθήκες.

•Στρατηγική της ΕΕ για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Ο ολοένα και πιο ανοικτός χώρος ελεύθερης κυκλοφορίας της Ε.Ε θα μπορούσε να καταχραστεί από τους τρομοκράτες για να επιτύχουν τους στόχους τους. Στο πλαίσιο αυτό, είναι απαραίτητη η συντονισμένη και συλλογική δράση σε επίπεδο Ε.Ε. Ως εκ τούτου, η Ε.Ε έχει αναπτύξει μια ολιστική αντίδραση κατά της τρομοκρατίας - τη στρατηγική της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η στρατηγική αυτή, που υιοθετήθηκε το 2005, δεσμεύει την Ένωση να καταπολεμήσει την τρομοκρατία σε παγκόσμιο επίπεδο, σεβόμενη ταυτόχρονα τα ανθρώπινα δικαιώματα και επιτρέποντας στους πολίτες της να ζουν σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Είναι χτισμένη γύρω από τέσσερις δέσμες:

- Της Αποτροπής των ανθρώπων στο να στραφούν στην τρομοκρατία και να σταματήσουν τις αναδυόμενες μελλοντικές γενιές τρομοκρατών
- Της Προστασίας των πολιτών και των υποδομών ζωτικής σημασίας, μειώνοντας τις ευπάθειες κατά των επιθέσεων
- Της Επιδίωξης να διερευνηθούν οι τρομοκράτες, να εμποδίσει τον προγραμματισμό, τα ταξίδια και τις επικοινωνίες, να διακόψει την πρόσβαση στη χρηματοδότηση και το υλικό και να φέρει τους τρομοκράτες στη δικαιοσύνη
- Της απάντησης με συντονισμένο τρόπο προετοιμάζοντας τη διαχείριση και την ελαχιστοποίηση των συνεπειών μιας τρομοκρατικής επίθεσης, βελτιώνοντας τις ικανότητες για την αντιμετώπιση των επακόλουθων και λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των θυμάτων.

- Πρόληψη και προστασία.

Ο κύριος ρόλος της Επιτροπής στον τομέα αυτό είναι να βοηθήσει τις κρατικές αρχές της Ε.Ε σε προσεκτικά στοχοθετημένες δράσεις και πρωτοβουλίες, κυρίως στο πλαίσιο των συνιστωσών PREVENT και PROTECT. Όταν είναι απαραίτητο, η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε προσεγγίζοντας το νομικό πλαίσιο, τηρώντας πλήρως τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Για παράδειγμα, η απόφαση πλαίσιο 2002/475/JHA, η οποία τροποποιήθηκε το 2008, παρέχει έναν κοινό ορισμό των τρομοκρατικών και τρομοκρατικών αδικημάτων. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι όλες οι λειτουργικές εργασίες εκτελούνται από τις αρχές επιβολής του νόμου και τις υπηρεσίες πληροφοριών των κρατών μελών της Ε.Ε.

Κατά τα τελευταία έτη, η Επιτροπή έχει αναπτύξει πολιτικές σε όλους τους τομείς που σχετίζονται με την πρόληψη των τρομοκρατικών επιθέσεων και τη διαχείριση των συνεπειών τους, π.χ. στην καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και στην παρεμπόδιση της πρόσβασης σε εκρηκτικές ύλες και σε χημικά, βιολογικά, ακτινολογικά και πυρηνικά υλικά. Η Επιτροπή είναι επίσης υπεύθυνη για το ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας και τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ για το πρόγραμμα παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Αυτή τη στιγμή αναπτύσσει ένα ευρωπαϊκό ισοδύναμο του τελευταίου προγράμματος.

- Ριζοσπαστικοποίηση και στρατολόγηση.

Μία από τις προτεραιότητες είναι η αποτροπή της τρομοκρατίας από τους πολίτες με την αντιμετώπιση των παραγόντων που ευνοούν την εξάπλωσή της, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε ριζοσπαστικοποίηση και στρατολόγηση. Η Επιτροπή παρέχει επίσης βοήθεια στα θύματα της τρομοκρατίας.

- Έρευνα στον τομέα της ασφάλειας.

Δεδομένου ότι η εφαρμογή και η περαιτέρω ανάπτυξη αυτών των πολιτικών βασίζονται στη διαθεσιμότητα τεχνολογιών αιχμής, η Επιτροπή συμμετέχει στη διευκόλυνση της προώθησής τους μέσω ερευνητικών σχεδίων στον τομέα της ασφάλειας.

- Διεθνής συνεργασία.

Λαμβάνοντας υπόψη την παγκόσμια φύση της τρομοκρατίας, η αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας τέτοιας πρόκλησης απαιτεί έντονη διεθνή συνεργασία. Η Επιτροπή εξακολουθεί να είναι αφισιωμένη στη συνεργασία με τις χώρες εταίρους και διεθνείς οργανισμούς, όπως το ΟΗΕ, τη G8, τον OSCE και το Συμβούλιο της Ευρώπης.

- Διαχείριση της κρίσης.

Η Ε.Ε εκτίθεται σε μια σειρά πιθανών κρίσεων και καταστροφών, όπως αυτές που συνδέονται με την αλλαγή του κλίματος ή που προκαλούνται από επιθέσεις των τρομοκρατών και τις κυβερνοεπιθέσεις ή από αποτυχίες σε υποδομές ζωτικής σημασίας. Τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε είναι αρμόδια για τη διαχείριση των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης στην επικράτειά τους και για να αποφασίσουν εάν χρειάζονται εξωτερική βοήθεια. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι καταστροφές είναι συχνά διασυνοριακού χαρακτήρα, ενδέχεται να απαιτούνται πολυμερείς και συντονισμένες απαντήσεις.

- Ικανότητα αντίδρασης της Ε.Ε.

Η Ε.Ε πρέπει να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται σε καταστροφές εντός και εκτός της ΕΕ. Τα διδάγματα που αντλήθηκαν από πρόσφατα γεγονότα υποδεικνύουν ότι υπάρχει περιθώριο περαιτέρω βελτίωσης όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και τη συνοχή, την ταχύτητα ανάπτυξης, τον επιχειρησιακό και πολιτικό συντονισμό και την εσωτερική και εξωτερική προβολή των δράσεων της Ε.Ε.

- Η Στρατηγική Εσωτερικής Ασφάλειας της Ε.Ε.

Οι Ευρωπαίοι πολίτες αναμένουν από την Ε.Ε να λάβει μέτρα για να προστατεύσει τη ζωή και τα περιουσιακά τους στοιχεία, καθώς και να παράσχει αποτελεσματική βοήθεια σε τρίτες χώρες, ως σημαντική έκφραση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης. Η ενίσχυση της ανθεκτικότητας της Ευρώπης σε κρίσεις και καταστροφές αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας σε δράση, η οποία εγκρίθηκε τον Νοέμβριο του 2010. Η στρατηγική απαιτεί αλληλεγγύη ως απάντηση και ευθύνη στην πρόληψη και την ετοιμότητα, με έμφαση σε καλύτερη Ε.Ε την αξιολόγηση του κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου όλων των πιθανών κινδύνων.

Λόγω της ποικιλομορφίας και της σημασίας των κινδύνων για την εσωτερική ασφάλεια, η εσωτερική στρατηγική ασφάλειας της Ε.Ε δίνει έναν βασικό ρόλο στην αξιολόγηση απειλών και κινδύνων στην στήριξη της διαμόρφωσης, της ανάπτυξης και της εφαρμογής της πολιτικής. Η Γενική Διεύθυνση των Εσωτερικών Υποθέσεων είναι η κυρίαρχη υπηρεσία της Επιτροπής για την αξιολόγηση των εκ προθέσεως ανθρωπογενών κινδύνων, όπως εκείνων που θέτει η τρομοκρατία. Η εμπειρία της χρησιμοποιείται επίσης για την ανάπτυξη πολιτικών ασφαλείας σε άλλους τομείς, π.χ. στους τομείς των μεταφορών ή της ενεργειακής ασφάλειας.

- Η Αλληλεγγύη της Ε.Ε.

Η ρήτρα αλληλεγγύης στην Συνθήκη για την Λειτουργία της Ε.Ε(άρθρο 222) εισάγει μια νομική υποχρέωση για την Ε.Ε και τα Κράτη Μέλη της να αλληλοβοηθούνται όταν ένα Κράτος Μέλος της Ε.Ε αποτελεί τον αποδέκτη μιας τρομοκρατικής επίθεσης ή φυσικής ή ανθρωπογενής καταστροφής. Μέσω της εφαρμογής αυτής της ρήτρας, η Ε.Ε επιδιώκει να είναι καλύτερα οργανωμένη και πιο αποτελεσματική στην διαχείριση κρίσεων απο την άποψη τόσο της πρόληψης όσο και της αντιμετώπισης.

- Συντονισμός της Κρίσης.

Τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργηθεί διάφοροι μηχανισμοί συντονισμού κρίσεων για την ενίσχυση της ικανότητας διαχείρισης κρίσεων της Ε.Ε. Οι συντονισμένοι οργανισμοί διαχείρισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και κρίσης της Ε.Ε (EU-CCA) καθορίζουν τους κανόνες για τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε και των πληγέντων κρατών της Ε.Ε κατά τη διάρκεια μιας κρίσης, ενώ οι ολοκληρωμένες ρυθμίσεις της Ε.Ε για την διαχείριση των κρίσεων με τις διασυννοριακές επιπτώσεις (EU-ICMA) διευκολύνουν την πρακτική συνεργασία ανάμεσα στα Κράτη Μέλη. Αυτές παρέχουν μια γενική ρύθμιση για όλους τους τύπους κρίσεων, όπως είναι οι φυσικές και οι ανθρωπογενείς καταστροφές.

Σε επίπεδο Επιτροπής, δημιουργήθηκε το σύστημα ταχείας προειδοποίησης 'ARGUS' προκειμένου να συντονιστεί καλύτερα η ικανότητα αντίδρασης της Επιτροπής. Το 'ARGUS' συγκεντρώνει όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής για τον συντονισμό των προσπαθειών, την αξιολόγηση των βέλτιστων επιλογών δράσης και τη λήψη των κατάλληλων μέτρων αντιμετώπισης κατά τη διάρκεια έκτακτης ανάγκης.

- Ριζοσπαστικοποίηση.

Η Ε.Ε πιστεύει ακράδαντα στην εξάλειψη της τρομοκρατίας από την πηγή της. Επομένως, η πρόληψη των τρομοκρατικών επιθέσεων με την αντιμετώπιση και την παύση της τρομοκρατικής ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης αποτελεί προτεραιότητα για την Ε.Ε, όπως περιγράφεται στην Στρατηγική Εσωτερικής Ασφάλειας της Ε.Ε εν δράσει. Η ριζοσπαστικοποίηση υπό αυτή την έννοια νοείται ως ένα πολύπλοκο φαινόμενο ανθρώπων που περικλείουν μια ριζοσπαστική ιδεολογία που θα μπορούσε να οδηγήσει στην δέσμευση για την διεξαγωγή τρομοκρατικών ενεργειών.

- Απόρριψη της Ιδεολογίας της Τρομοκρατίας.

Η ριζοσπαστικοποίηση και η στρατολόγηση τρομοκρατών δεν περιορίζονται σε μία πίστη ή πολιτική ιδεολογία. Αυτό αποδεικνύεται καλύτερα από το γεγονός ότι η Ευρώπη γνώρισε διάφορα είδη τρομοκρατίας στην ιστορία της. Είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι η μεγάλη πλειοψηφία των Ευρωπαίων, ανεξαρτήτως πεποίθησης ή πολιτικής πεποίθησης, απορρίπτει την ιδεολογία της τρομοκρατίας. Ακόμη και μεταξύ του μικρού αριθμού ανθρώπων που δεν απορρίπτουν μια τέτοια ιδεολογία, μόνο λίγοι γυρίζουν στην τρομοκρατία. Η πρόληψη της τρομοκρατικής ριζοσπαστικοποίησης και στρατολόγησης θα λειτουργήσει μόνο εάν παραμείνουμε πλήρως αφοσιωμένοι στο σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, στην προώθηση της ολοκλήρωσης και του πολιτιστικού διαλόγου και στην καταπολέμηση των διακρίσεων.

- Συνεργασία με τις Τοπικές Κοινότητες.

Η ριζοσπαστικοποίηση που μπορεί να οδηγήσει σε τρομοκρατικές πράξεις βρίσκεται πιο κοντά στα πιο ευάλωτα άτομα. Απαιτεί στενή συνεργασία με τις τοπικές αρχές και την κοινωνία των πολιτών. Ως εκ τούτου, ο πυρήνας της δράσης για τη ριζοσπαστικοποίηση και την πρόσληψη είναι και πρέπει να παραμείνει σε εθνικό επίπεδο. Ωστόσο, η Ε.Ε μπορεί να παράσχει ένα σημαντικό πλαίσιο για τον συντονισμό των εθνικών πολιτικών, την ανταλλαγή πληροφοριών και τον καθορισμό ορθών πρακτικών.

- Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εγρήγορης σχετικά με την Ριζοσπαστικοποίηση.

Στο πλαίσιο της Στρατηγικής Εσωτερικής Ασφάλειας της Ε.Ε σε δράση, η Επιτροπή προωθεί δράσεις που ενδυναμώνουν τις κοινότητες και τις βασικές ομάδες που ασχολούνται με την πρόληψη της τρομοκρατικής ριζοσπαστικοποίησης και στρατολόγησης. Για το σκοπό αυτό, έχει δημιουργήσει ένα πανευρωπαϊκό δίκτυο ευαισθητοποίησης σχετικά με την ριζοσπαστικοποίηση, το οποίο συνδέει βασικές ομάδες ατόμων που συμμετέχουν στην αντιμετώπιση της βίαιης ριζοσπαστικοποίησης σε ολόκληρη την Ε.Ε. Έτσι, οι ερευνητές, οι κοινωνικοί λειτουργοί, οι θρησκευτικοί ηγέτες, οι ηγέτες των νέων, οι αστυνομικοί και άλλοι που συνεργάζονται άμεσα με τις ευάλωτες κοινότητες είναι σε θέση να ανταλλάσσουν ιδέες και βέλτιστες πρακτικές, ιδίως σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης των τρομοκρατικών αφηγημάτων και της στρατολόγησης νέων μελών. Μπορούν να συγκεντρώσουν εμπειρίες και γνώσεις για να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση σχετικά με τη ριζοσπαστικοποίηση και να ενθαρρύνουν αξιόπιστους ηγέτες της κοινής γνώμης να εκφράζουν θετικά μηνύματα που προσφέρουν εναλλακτικές λύσεις στα τρομοκρατικά αφηγήματα.

- Κοινά Πρότυπα της Ε.Ε.

Από το 2005, οι εργασίες σε αυτόν τον τομέα καθοδηγούνται από τη στρατηγική της Ε.Ε για την καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης νέων μελών. Αν και αναγνωρίζει την εξουσία των Κρατών Μελών της Ε.Ε ως παρόχων ασφάλειας, η Στρατηγική περιλαμβάνει κοινά πρότυπα και μέτρα που απασκοπούν στην πρόληψη της τρομοκρατικής ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης, συγκεντρωμένα σε τρεις βασικούς τομείς:

- να διαταράξουν τις δραστηριότητες ατόμων και δικτύων που προσελκύουν τους ανθρώπους στην τρομοκρατία.

- να εξασφαλίσουν ότι οι επικρατούσες απόψεις κυριαρχούν σε σχέση με αυτές του εξτρεμισμού.

- να προωθήσουν την ασφάλεια, τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία και τις ευκαιρίες για όλους πιο έντονα.

- Έρευνα και Μελέτες.

Η Επιτροπή υποστηρίζει την έρευνα και τις μελέτες προκειμένου να κατανοήσει καλύτερα τη διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης, βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν, ιδεολογίες και μηχανισμούς στρατολόγησης. Έχει επίσης δημιουργήσει ένα Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εμπειρογνομώνων για την Ριζοσπαστικοποίηση (ENER) για να προσφέρει μια πλατφόρμα για τη συζήτηση του φαινομένου της ριζοσπαστικοποίησης και να βοηθήσει τους διαμορφωτές πολιτικής σε επίπεδο Ε.Ε και σε εθνικό επίπεδο να συγκεντρώσουν εμπειρογνομοσύνη και να εντοπίσουν και να ανταλλάξουν ορθές πρακτικές στον τομέα της πρόληψης.

Η Επιτροπή έχει επίσης υποστηρίξει την έρευνα σε μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της διάδοσης της προπαγάνδας της τρομοκρατίας, ιδίως στο Διαδίκτυο. Αυτό συμπληρώθηκε με την προώθηση εταιρικής σχέσης δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και διαλόγου μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου και των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου, προκειμένου να μειωθεί το περιεχόμενο της τρομοκρατίας και άλλου παράνομου περιεχομένου στο Διαδίκτυο. Επιπλέον, η Επιτροπή δραστηριοποιήθηκε στην ενίσχυση των τεχνικών πόρων και της τεχνογνωσίας των αρχών επιβολής του νόμου όσον αφορά τα εργαλεία και τις μεθοδολογίες για την ανίχνευση παράνομου ηλεκτρονικού περιεχομένου.

Στο πλαίσιο του Προγράμματος Πρόληψης και Καταπολέμησης του Εγκλήματος - ISEC, η Επιτροπή έχει παράσχει στήριξη σε κυβερνητικούς και μη κυβερνητικούς φορείς για την ανάπτυξη μιας ευρύτες συνεργασίας και δράσεων σε επίπεδο Ε.Ε για την αντιμετώπιση της εν λόγω πρόκλησης και την ενίσχυση της ανοχής των ατόμων και της κοινότητας από την ριζοσπαστικοποίηση.

- Καταπολέμηση της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας.

Η καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας αποτελεί ένα βασικό στοιχείο της στρατηγικής της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Καθώς οι τρομοκράτες και οι υποστηρικτές τους τροποποιούν διαρκώς τους τρόπους συλλογής, μετακίνησης και απόκτησης πρόσβασης στα κεφάλαια, η Ε.Ε πρέπει να προσαρμόσει τα μέσα και τα μέτρα της για να τους στερήσει από τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε εγκληματικές δραστηριότητες.

Η Ε.Ε έχει αναπτύξει μια σειρά μέτρων που στοχεύουν στη μείωση της πρόσβασης των τρομοκρατών στην χρηματοδότηση. Η Τρίτη Οδηγία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες επεκτείνει ρητώς το πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Ο Κανονισμός Ελέγχου Μετρητών (Cash Control Check) απαιτεί την αποκάλυψη μετρητών ή ισοδύναμων ποσών που υπερβαίνουν τα 10.000 ευρώ κατά την είσοδο ή την έξοδο από την Ε.Ε. Ο κανονισμός σχετικά με τις μεταφορές χρημάτων υλοποιεί την Ειδική Σύσταση VII της Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης (Financial Action Task Force, FATF), που είναι ο παγκόσμιος πρότυπος φορέας στον τομέα αυτό, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αναγνωρισμένες πληροφορίες συμφωνούν με τα τραπεζικά εμβάσματα. Η ειδική σύσταση VI της FATF για τα εναλλακτικά εμβάσματα εξετάστηκε από την οδηγία για τις υπηρεσίες πληρωμών.

- Κατάλογος Τρομοκρατών της Ε.Ε.

Η νομοθεσία της Ε.Ε σχετικά με τις διαδικασίες καταχώρισης των προσώπων και των οντοτήτων που σχετίζονται με την τρομοκρατία με σκοπό τη δέσμευση των περιουσιακών τους στοιχείων έχει επανεξεταστεί για την ενίσχυση των συνιστωσών των θεμελιωδών δικαιωμάτων (όπως τα δικαιώματα υπεράσπισης). Επιπλέον, η Συνθήκη της Λισαβόνας (άρθρο 75, TFEU) αναθέτει στην Ε.Ε την αρμοδιότητα καθορισμού πλαισίου διοικητικών μέτρων για κινήσεις κεφαλαίων και πληρωμές, όπως η δέσμευση κεφαλαίων που ανήκουν είτε ως ιδιοκτησία είτε ως κατοχή σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ομάδες ή μη κρατικές οντότητες. Οι διαδικασίες εισαγωγής δεδομένων σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων βασίζονται επί του παρόντος στην κοινή θέση 931/2001, Κανονισμός 2580/2001 και του κανονισμού 881/2002. Η Επιτροπή προωθεί επίσης τη στενή συνεργασία μεταξύ των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών.

- Μη Κερδοσκοπικοί Οργανισμοί(NGOs).

Η μεγάλη πλειοψηφία των μη κερδοσκοπικών οργανώσεων διεξάγει εντελώς νόμιμη και πολύτιμη εργασία. Ωστόσο, η δυνητική ευπάθεια των NGOs για χρηματοδότηση της τρομοκρατίας αποκαλύφθηκε από περιπτώσεις στην Ε.Ε και σε τρίτες χώρες (μελέτες). Οι εθελοντικές κατευθυντήριες γραμμές στον τομέα αυτό θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα μέσο για τη βελτίωση της διαφάνειας και της λογοδοσίας των NGOs και τη μείωση της ενδεχόμενης κατάχρησης τους για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Η Επιτροπή στοχεύει στη στενή συμμετοχή των NGOs και των Κρατών Μελών της Ε.Ε στις εργασίες της στον τομέα αυτό.

- Παγκόσμια Προσέγγιση.

Η Επιτροπή είναι μέλος της FATF και συμβάλλει ενεργά στο έργο της καθώς και στην εφαρμογή των συστάσεων της FATF στην Ε.Ε. Επιπλέον, τα σχετικά ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και τα μέσα του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως η Σύμβαση αριθ. 198 του Συμβουλίου της Ευρώπης, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε αυτό το πλαίσιο και η Επιτροπή στηρίζει τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε για την υλοποίησή τους.

- Σχέδιο Δράσης της Ε.Ε για την Ασφάλεια των Εκρηκτικών Υλών.

Συνηθέστερα, οι τρομοκράτες έχουν χρησιμοποιήσει εκρηκτικά για να προκαλέσουν θύματα και ζημιές. Οι κατ'οίκον εκρηκτικές ύλες, κατασκευασμένες από ορισμένες εύκολα προσιτές χημικές πρόδρομες ουσίες, αποτελούν ένα προτιμώμενο εργαλείο για τους δράστες τρομοκρατικών επιθέσεων. Οι εκθέσεις της Eurorol TE-SAT δείχνουν ότι αυτές οι πρόδρομες χημικές ουσίες εξακολουθούν να αποτελούν σοβαρή απειλή για την Ε.Ε. Ως εκ τούτου, οι προσπάθειες της Επιτροπής επικεντρώνονται στη διασφάλιση μεγαλύτερης ασφάλειας των εκρηκτικών, του εξοπλισμού κατασκευής βομβών και των τεχνολογιών που συμβάλλουν στη διάπραξη τρομοκρατικών ενεργειών.

Ενώ η χρησιμότητα των εκρηκτικών για βιομηχανικούς σκοπούς είναι κοινά αποδεκτή, οι υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής πρέπει να μειώσουν τη δυνατότητα κατάχρησης τους για τρομοκρατικούς σκοπούς προκειμένου να διασφαλίσουν την ασφάλεια των πολιτών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ενεργό συμβολή όλων των ενδιαφερομένων σε επίπεδο της Ε.Ε, σε Εθνικό και σε Βιομηχανικό επίπεδο. Αυτό το σκεπτικό αποτέλεσε τη βάση του σχεδίου δράσης της Ε.Ε για το 2008 για την ενίσχυση της ασφάλειας των εκρηκτικών υλών. Το σχέδιο δράσης περιλαμβάνει 48 μέτρα σχετικά με την πρόληψη, την ανίχνευση και την αντιμετώπιση, καθώς και οριζόντια μέτρα, όπως είναι η ανάπτυξη μηχανισμών και πλατφορμών ανταλλαγής πληροφοριών, η υποστήριξη της έρευνας και η συνεργασία με εταίρους εντός και εκτός της Ε.Ε. Η αναθεώρηση του σχεδίου δράσης της Ε.Ε πραγματοποιήθηκε το 2012. Μια σύνοψη της εφαρμογής από τα Κράτη Μέλη και τους φορείς της Ε.Ε παρέχεται από την έκθεση προόδου του 2012 σχετικά με την εφαρμογή του σχεδίου δράσης της Ε.Ε για την ενίσχυση της ασφάλειας των εκρηκτικών υλών.

Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης τόνισε την ανάγκη εφαρμογής του σχεδίου δράσης και της καλύτερης ενημέρωσης σχετικά με την ασφάλεια των εκρηκτικών. Επιπλέον, ζήτησε την ανάπτυξη νομοθετικού πλαισίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση χημικών πρόδρομων ουσιών στα εκρηκτικά. Στις 2 Σεπτεμβρίου 2014, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 98/2013 για την εμπορία και χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών τέθηκε σε ισχύ με σκοπό την ενίσχυση της προστασίας των πολιτών από την απειλή της τρομοκρατίας.

Η μελλοντική πολιτική προσέγγιση για τη βελτίωση της ασφάλειας των εκρηκτικών αναλύεται στην ανακοίνωση του Μαΐου 2014 σχετικά με μια νέα προσέγγιση της ΕΕ για την ανίχνευση και τον μετριασμό των κινδύνων από τα CBRN-E. Η αναθεωρημένη προσέγγιση αποτελεί το πρώτο βήμα προς την υλοποίηση των συμπερασμάτων του Συμβουλίου που εγκρίθηκαν τον Δεκέμβριο του 2012, το οποίο ενθάρρυνε την Επιτροπή να δημιουργήσει ένα νέο θεματολόγιο των CBRN-E για τον εντοπισμό και τη χρήση συνεργειών μεταξύ του σχεδίου δράσης για την ενίσχυση της ασφάλειας των εκρηκτικών και του σχεδίου δράσης της Ε.Ε για τα χημικά, βιολογικά, ραδιολογικά και πυρηνικά το 2009. Η νέα ανακοίνωση καθορίζει βασικές προτεραιότητες που πρέπει να αντιμετωπιστούν σε επίπεδο της Ε.Ε και προτείνει ορισμένες πρακτικές δράσεις για την επίτευξη προόδου στον τομέα της ανίχνευσης και μετριασμού των κινδύνων από τα CBRN-E.

- Η Νομοθεσία της Ε.Ε για τις Πρόδρομες Ουσίες των Εκρηκτικών Υλών.

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 98/2013 για την εμπορία και τη χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών έθεσε αυστηρότερο κανονιστικό καθεστώς για τις πρόδρομες ουσίες χημικών εκρηκτικών υψηλού κινδύνου, ώστε να μειωθεί η προσβασιμότητα τους στο ευρύ κοινό (ιδιώτες). Επιπλέον, ο κανονισμός εισήγαγε την υποχρέωση των οικονομικών φορέων να αναφέρουν τυχόν ύποπτες συναλλαγές στις οποίες εμπλέκονται τόσο οι περιορισμένες πρόδρομες ουσίες όσο και άλλες μη περιορισμένες ουσίες, οι οποίες επίσης θεωρούνται ανησυχητικές.

Στις 17 Απριλίου 2018, η Επιτροπή ενέκρινε ένα πακέτο για την ασφάλεια, το οποίο περιελάμβανε πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού 98/2013. Η πρόταση στοχεύει να περιορίσει περαιτέρω την πρόσβαση των τρομοκρατών και των εγκληματιών σε πρόδρομες ουσίες εκρηκτικών, κλείνοντας κενά ασφαλείας και ενισχύοντας τους περιορισμούς και τους ελέγχους.

- Μείωση των Κινδύνων.

Οι εργασίες για τη μείωση του κινδύνου κατάχρησης ορισμένων χημικών ουσιών για την κατασκευή οικιακών εκρηκτικών πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής πρόδρομων ουσιών (SCP). Η SCP έχει ήδη συμβάλει στην τροποποίηση της Οδηγίας περί Περιορισμών (που έχει ενσωματωθεί στη νομοθεσία REACH), η οποία μείωσε την πρόσβαση στα υψηλής περιεκτικότητας νιτρικού αμμωνίου λιπάσματα, τα οποία έχουν καταστρατηγηθεί για την παραγωγή οικιακών εκρηκτικών. Επιπλέον, η SCP έχει συνδράμει την Επιτροπή στις εργασίες της για την περαιτέρω μείωση των κινδύνων που συνδέονται με την κατάχρηση των πρόδρομων ουσιών. Το σχέδιο δράσης προωθεί άλλα προληπτικά μέτρα, όπως η ενίσχυση της ασφάλειας σε ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού εμπορικών εκρηκτικών στην Ε.Ε, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής, μεταφοράς, αποθήκευσης, εμπορευματοποίησης και τελικής χρήσης.

Μια ομάδα εμπειρογνομόνων συστάθηκε αποτελούμενη από εκπροσώπους των εθνικών οργανισμών ασφαλείας και των οργάνων της Ε.Ε, προκειμένου να ασχοληθεί με το συγκεκριμένο θέμα της ανίχνευσης εκρηκτικών και των πρόδρομων χημικών ουσιών τους. Αναπτύσσει κατάλληλα σενάρια ανίχνευσης για τον εντοπισμό πιθανών τεχνολογικών κενών.

- Κανονισμός 98/2013 για τις Πρόδρομες Ουσίες των εκρηκτικών υλών.

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 98/2013 για την εμπορία και τη χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλικών εναρμονίζει τους κανόνες σε ολόκληρη την Ευρώπη σχετικά με τη διάθεση, την εισαγωγή, την κατοχή και τη χρήση ορισμένων ουσιών ή μειγμάτων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά κατάχρηση για την παράνομη παρασκευή εκρηκτικών υλών.

Ο κανονισμός περιορίζει την πρόσβαση και τη χρήση επτά χημικών ουσιών από μέλη του ευρύτερου κοινού. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να επιτρέψουν την πρόσβαση του κοινού σε αυτές τις ουσίες μόνο μέσω συστήματος αδειών και εγγραφής. Επιπλέον, ο κανονισμός θεσπίζει υποχρεώσεις για τους οικονομικούς φορείς που διαθέτουν τέτοιες ουσίες στην αγορά. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να εξασφαλίζουν την κατάλληλη επισήμανση των πρόδρομων ουσιών περιορισμένων εκρηκτικών και πρέπει επίσης να αναφέρουν τυχόν ύποπτες συναλλαγές που αφορούν τόσο τις περιορισμένες ουσίες όσο και άλλες μη περιορισμένες ουσίες που θεωρούνται επίσης ανησυχητικές.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, κάθε Κράτος Μέλος αναμένεται να ορίσει μια αρμόδια αρχή και να θεσπίσει τα δικά του μέτρα για την εφαρμογή των περιορισμών και, εάν το επιλέξει, ένα καθεστώς αδειοδότησης ή καταχώρισης. Η αρμόδια αρχή σε κάθε Κράτος Μέλος πρέπει επίσης να δημιουργήσει το δικό του εθνικό σημείο επαφής για την αναφορά ύποπτων συναλλαγών. Η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με τη δημοσίευση του καταλόγου των μέτρων που κοινοποιούνται από τα Κράτη Μέλη και με την κατάρτιση κατευθυντήριων γραμμών για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του κανονισμού.

Στις 30 Νοεμβρίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε κατ'εξουσιοδότηση κανονισμούς 2017/214, 2017/215 και 2017/216, προσθέτοντας ουσίες στο παράρτημα II. Η Μόνιμη Επιτροπή Πρόδρομων Αρχών (SCP), μια ομάδα εμπειρογνομόνων υπό την προεδρία της Επιτροπής και αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών και των βιομηχανικών ενώσεων, επικουρεί την Επιτροπή στις εργασίες της για τη διευκόλυνση και την εναρμόνιση της εφαρμογής του κανονισμού.

Τον Φεβρουάριο του 2017, η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού [COM (2017) 103 τελικό]. Η έκθεση περιγράφει τις κύριες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα Κράτη Μέλη και η αλυσίδα εφοδιασμού και εξετάζει τη σκοπιμότητα και την επιθυμία ενίσχυσης του συστήματος στο μέλλον. Καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η έναρξη ισχύος του κανονισμού συνέβαλε στη μείωση της πρόσβασης σε επικίνδυνες εκρηκτικές πρόδρομες ουσίες, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά τρόπο καταχρηστικό για την παρασκευή οικιακών εκρηκτικών. Προσθέτει, ωστόσο, ότι θα πρέπει να εξετασθούν οι αλλαγές στον κανονισμό προκειμένου να αυξηθεί η ικανότητα όλων όσων εμπλέκονται στην εφαρμογή και επιβολή των περιορισμών και των ελέγχων. Με αυτό το πνεύμα, η Επιτροπή έχει δεσμευθεί να εκτιμήσει προσεκτικά τον αντίκτυπο των πιθανών νέων και ενισχυμένων μέτρων.

- Σύσταση σχετικά με τα άμεσα μέτρα για την πρόληψη της κατάχρησης.

Στις 18 Οκτωβρίου 2017, η Επιτροπή εξέδωσε σύσταση σχετικά με τα άμεσα μέτρα για την πρόληψη της κατάχρησης πρόδρομων εκρηκτικών υλών. Παρά τις προσπάθειες για τον αποτελεσματικό περιορισμό και τον έλεγχο της πρόσβασης σε αυτές τις ουσίες, η απειλή που προκαλούν τα οικιακά εκρηκτικά παρέμεινε υψηλή και πραγματοποιήθηκαν αρκετές επιθέσεις και περιστατικά με πρόδρομες ουσίες εκρηκτικών. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή συνέστησε μια σειρά μέτρων που αποσκοπούν στον περιορισμό της διάθεσης πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών στο ευρύ κοινό και στην ενίσχυση της συνεργασίας με τους παράγοντες της αλυσίδας εφοδιασμού.

- Πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού 98/2013.

Στις 17 Απριλίου 2018, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση κανονισμού σχετικά με την εμπορία και χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών, την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 98/2013 για την εμπορία και χρήση εκρηκτικών υλών πρόδρομοι. Στόχος της πρότασης είναι να ενισχυθούν και να αποσαφηνιστούν οι υφιστάμενοι κανόνες προκειμένου να καλυφθούν τα κενά ασφαλείας και να στερηθούν οι τρομοκράτες τα μέσα για να δράσουν. Η πρόταση συνοδεύτηκε από εκτίμηση των επιπτώσεων, αξιολογώντας τις διαθέσιμες επιλογές πολιτικής. Τα προτεινόμενα μέτρα περιλαμβάνουν:

-Διεύρυνση του καταλόγου των ουσιών που υπόκεινται σε ρύθμιση.

-Τερματισμός των σημερινών συστημάτων εγγραφής.

-Ταχύτερη και καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών.

-Αποσαφήνιση των κανόνων τόσο για τις πωλήσεις εκτός σύνδεσης όσο και για τις πωλήσεις μέσω διαδικτύου.

•Εφαρμογή στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

Όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε πρέπει να λάβουν μέτρα και να ορίσουν τις αρχές για την εφαρμογή και την επιβολή της νομοθεσίας της Ε.Ε. Τα ακόλουθα έγγραφα αναθεωρούνται τακτικά με βάση τις κοινοποιήσεις που λαμβάνουν τα Κράτη Μέλη(Πίνακας 07):

Πίνακας 07: Κατάλογος των μέτρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 98/2013 σχετικά με τις πρόδρομες ουσίες εκρηκτικών στην Ε.Ε.

Austria	Ordinance (Ausgangsstoffverordnung BGBl II Nr. 31/2015) established a registration regime for three substances.
Belgium	A ban is in place. Law of 15 July 2016 implementing Regulation (EU) 98/2013 lays down rules.
Bulgaria	A ban is in place. Decree № 283 of 29.12.2015 lays down rules.
Croatia	The Law on the implementation of Regulation EU 98/2013 (Narodne novine broj: 41/2016 02.05.2016) established a registration regime for three substances.
Cyprus	A ban is in place. The Law of 15 July 2016 [C-2016/11317] and Law 26(I)/2017 lay down rules.
Czech Republic	Act No. 25/2014 Coll. established a licensing and registration regime.
Denmark	Act no. 1623 of 26 December 2013 and Order no. 956 of 28 August 2014 maintain a pre-existing licensing regime.
Estonia	A ban is in place. The Chemicals Act of 29.10.2015 lays down rules.
Finland	Law 653/2014 established a licensing regime.
France	Law 2016-731 of 3 June 2016 established a registration regime.
Germany	The Chemicals Prohibition Ordinance (ChemVerbotsV) maintains a registration regime.
Greece	A ban is in place. The Joint Ministerial Decision , reg.no 23056/ΔΤΒΝ 464/(Gazet. Off. 687 Β' 16.3.2016) lays down rules on penalties.
Hungary	Decree 274/2016 of 15 September 2016 established a registration regime.
Ireland	Statutory Instrument No. 611 of 2014 established a licensing regime.
Italy	A ban is in place. Rules on penalties are laid down by L. 17 April 2015, n. 43 (Gazet. Off. 20 April 2015, n. 91.)
Latvia	A ban is in place. Rules on penalties are laid down in the Criminal Law and the Latvian Administrative Infringements Code.
Lithuania	Measures have been adopted which establish a registration regime.
Luxembourg	A ban is in place. Mémorial A n° 484 of 12 May 2017 lays down rules.

Πίνακας 07(Συνέχεια):

Malta	L.N. 359 of 2014 Product Safety Act (Cap. 427) established a combined registration and licensing regime for three substances.
Netherlands	The Law on explosives precursors established a licensing regime.
Norway	A ban is in place. Regulation 588 of 2 June 2015 lays down rules.
Poland	A ban is in place. Law of 13 April 2016 on the safety of trading in explosives precursors lays down rules.
Portugal	Decree-law nº 56/2016 of 29.08.2016 established a licensing regime.
Romania	A ban is in place.
Slovakia	Act 262 of 10 September 2014 established a licensing and registration regime for three substances.
Slovenia	A ban is in place. Decree No. 28/2016 of 15.04.2016 lays down rules.
Spain	A ban is in place.
Sweden	Lag (2014:799) om sprängämnesprekursorer established a licensing regime for three substances.
United Kingdom	Poisons Act 1972 [as amended] and Statutory Rule No. 224 of 2014 (for Northern Ireland) established a licensing regime.

Πηγή:<https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism/explosives/explosives-precursors>(Last update: 18/01/2019).

- Εκθέσεις της Επιτροπής.

Η Επιτροπή ενέκρινε τις ακόλουθες εκθέσεις βάσει του κανονισμού:

1.ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ σχετικά με την εφαρμογή και την εκχώρηση εξουσιών στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 98/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εμπορία και χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών [COM (2017) 103 τελικό].

2.ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 98/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2013, για την εμπορία και χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών, εξετάζοντας τις δυνατότητες μεταφοράς σχετικά με το νιτρικό αμμώνιο από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 [COM (2015) 122 τελικό].

- Διασφάλιση του επικίνδυνου υλικού.

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι περισσότερες τρομοκρατικές επιθέσεις πραγματοποιήθηκαν με συμβατικά μέσα, όπως τα πυροβόλα όπλα και τα εκρηκτικά. Παρ' όλα αυτά, υπάρχει πιθανότητα οι τρομοκρατικές οργανώσεις να στραφούν ενδεχομένως σε μη συμβατικά όπλα, όπως χημικά, βιολογικά, ακτινολογικά ή πυρηνικά (CBRN) υλικά, που ενδεχομένως να οδηγήσουν σε μεγάλο αριθμό ατυχημάτων και να προκαλέσουν τεράστιες κοινωνικοοικονομικές ζημιές.

- Ενίσχυση της ασφάλειας των CBRN.

Η διασφάλιση υλικών των CBRN αποτελεί μέρος των δραστηριοτήτων της Επιτροπής από το 2006. Μετά από έκθεση της ειδικής ομάδας των CBRN, στην οποία συμμετείχαν εμπειρογνώμονες του

δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, η Επιτροπή υπέβαλε ανακοίνωση για την ενίσχυση της ασφάλειας των CBRN στην έρευνα της Ε.Ε ,συμπεριλαμβανομένου ενός σχεδίου δράσης της Ε.Ε στον τομέα των CBRN.

- Σχέδιο Δράσης των CBRN.

Το σχέδιο δράσης των CBRN αποτελείται από 124 δράσεις. Κύριος στόχος της είναι να συμπληρώσει τα εθνικά μέτρα που καλύπτουν τα υφιστάμενα κενά και να προωθήσουν την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών. Λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των δράσεων και το επίπεδο φιλοδοξιών του Σχεδίου Δράσης, θα θέσει την πολιτική ατζέντα στον τομέα αυτό για τα επόμενα τρία έως πέντε χρόνια.

Το σχέδιο δράσης επικεντρώνεται σε τρεις κύριες πτυχές:

-Πρόληψη: να εξασφαλιστεί ότι η μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση σε ανησυχητικά υλικά των CBRN είναι όσο το δυνατόν πιο δύσκολη.

-Ανίχνευση: να έχει ικανότητα ανίχνευσης των CBRN υλικών προκειμένου να αποτρέψει ή να ανταποκριθεί σε συμβάντα των CBRN.

-Ετοιμότητα και ανταπόκριση: να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά σε συμβάντα που εμπλέκονται σε υλικά των CBRN και να ανακάμπτει από αυτά όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Η εφαρμογή του σχεδίου δράσης αποτελεί βασικό μέρος της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας της Ε.Ε σε δράση. Μια επαναξιολόγηση του σχεδίου δράσης πραγματοποιήθηκε το 2012 στην έκθεση προόδου του 2012 για την εφαρμογή του σχεδίου δράσης της Ε.Ε στον τομέα των CBRN όπου προβλέπεται επισκόπηση της εφαρμογής του από τα Κράτη Μέλη και τους φορείς της Ε.Ε. Η έκθεση υπογράμμισε επίσης τη σημασία της ανάπτυξης μιας πιο αποτελεσματικής στρατηγικής και γενικής προσέγγισης των πολιτικών των CBRN και των εκρηκτικών. Τον Νοέμβριο του 2012, το σχέδιο συμπερασμάτων του Συμβουλίου ξεκίνησε μια συζήτηση σχετικά με τη νέα ατζέντα έρευνας των CBRNE. Ταυτόχρονα βλέπουμε ολοένα και περισσότερα αποτελέσματα από δράσεις που ξεκίνησαν στο πλαίσιο του Σχεδίου Δράσης, π.χ. ένα CBRN Γλωσσάριο. Η πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι να χρησιμοποιήσει το Γλωσσάριο προκειμένου να επιτευχθεί μια κοινή αντίληψη των όρων που σχετίζονται με την περιοχή των CBRN. Το Γλωσσάριο πρέπει να χρησιμοποιείται όχι μόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και εκτός των συνόρων του, π.χ. κατά την εφαρμογή της Πρωτοβουλίας της Ε.Ε για την Αντιμετώπιση των Κινδύνων των CBRN από τα Κέντρα Αριστείας(EU CBRN CoE).

- Επικοινωνία μίας νέας προσέγγισης για τον εντοπισμό και τον μετριασμό των κινδύνων των CBRN-E σε επίπεδο Ε.Ε.

Στις 5 Μαΐου 2014, η Επιτροπή ενέκρινε την ανακοίνωση σχετικά με μια νέα προσέγγιση για τον εντοπισμό και τον μετριασμό των κινδύνων των CBRN-E σε επίπεδο Ε.Ε. Στην ανακοίνωση, η Επιτροπή προτείνει ένα σύνολο 30 δράσεων που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της πρακτικής συνεργασίας για τον εντοπισμό και τον περιορισμό των κινδύνων των CBRN-E σε επίπεδο Ε.Ε, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τη βιομηχανία, των φορέων χειρισμού υλικών CBRN-E (κατασκευαστές εξοπλισμού και υπηρεσίες ασφαλείας φορέων) και άλλων ενδιαφερομένων. Θα αναπτυχθούν συγκεκριμένα εργαλεία, από υλικό καθοδήγησης, κατάρτισης, ευαισθητοποίησης και δοκιμαστικές δραστηριότητες.

Η ανακοίνωση είναι αποτέλεσμα εκτεταμένων διαβουλεύσεων με τα Κράτη Μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, οι οποίοι ακολούθησαν τις εκθέσεις προόδου του 2012 για το σχέδιο δράσης της Ε.Ε στον CBRN τομέα και το σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της ασφάλειας των εκρηκτικών υλών. Οι εκθέσεις προόδου αποκάλυψαν ότι παρόλο που υπάρχουν πολλά σημαντικά επιτεύγματα, η εφαρμογή των σχεδίων δράσης είναι ανομοιογενής.

- Πολιτική προστασία.

Προκειμένου να συνδράμει την Επιτροπή στα καθήκοντά της, συστάθηκε μια συμβουλευτική ομάδα CBRN το 2010, με σύνθεση παρόμοια με εκείνη της Ομάδας CBRN. Η συμβουλευτική ομάδα συνεδριάζει επίσης σε υποομάδες για τα θέματα B, C και RN αντίστοιχα. Υποομάδες και εργαστήρια δημιουργούνται επίσης ad hoc για να επικεντρωθούν σε διάφορους τομείς και θέματα ενδιαφέροντος, όπως μια ομάδα για την εκπόνηση σεναρίων, την διερεύνηση των εσωτερικών απειλών κλπ. Επιπλέον, η Επιτροπή έχει αναπτύξει ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την ευελιξία στον CBRN τομέα και για την βελτίωση των CBRN εργασιών στο πλαίσιο του μηχανισμού πολιτικής προστασίας της Ε.Ε. Στόχος του είναι να εξασφαλίσει καλύτερους δεσμούς μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων πολιτικής προστασίας στον τομέα των CBRN και να αντιμετωπίσει τα διαπιστωμένα κενά με συνεκτικό τρόπο.

- Κρίσιμη υποδομή.

Η κρίσιμη υποδομή είναι ένα στοιχείο ή ένα σύστημα που είναι απαραίτητο για τη διατήρηση ζωτικών κοινωνικών λειτουργιών. Η ζημιά σε μια κρίσιμη υποδομή, η καταστροφή ή η διατάραξη από φυσικές καταστροφές, η τρομοκρατία, η εγκληματική δραστηριότητα ή η κακόβουλη συμπεριφορά μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην ασφάλεια της Ε.Ε και στην ευημερία των πολιτών της.

- Αύξηση της προστασίας.

Η μείωση των τρωτών σημείων των υποδομών ζωτικής σημασίας και η αύξηση της ανθεκτικότητας τους είναι ένας από τους σημαντικότερους στόχους της Ε.Ε. Πρέπει να διασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας και οι δυσμενείς επιπτώσεις των διαταραχών στην κοινωνία και τους πολίτες πρέπει να περιοριστούν όσο το δυνατόν περισσότερο.

Το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα για την Προστασία της Υποδομής Ζωτικής Σημασίας (EPCIP) καθορίζει το γενικό πλαίσιο δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στη βελτίωση της προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας στην Ευρώπη - σε όλα τα Κράτη της Ε.Ε και σε όλους τους σχετικούς τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Οι απειλές στις οποίες το πρόγραμμα αποσκοπεί να ανταποκριθεί δεν περιορίζονται μόνο στην τρομοκρατία, αλλά περιλαμβάνουν και εγκληματικές δραστηριότητες, φυσικές καταστροφές και άλλα αίτια ατυχημάτων. Εν ολίγοις, επιδιώκει να παράσχει μια διατομεακή προσέγγιση όλων των κινδύνων. Το EPCIP υποστηρίζεται από τακτικές ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ στο πλαίσιο των συνεδριάσεων των σημείων επαφής του CIP.

Ένας βασικός πυλώνας αυτού του προγράμματος είναι η οδηγία του 2008 για τις ευρωπαϊκές υποδομές ζωτικής σημασίας. Καθιερώνει μια διαδικασία για τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας και μια κοινή προσέγγιση για την αξιολόγηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους. Η οδηγία έχει τομεακό πεδίο εφαρμογής, ο οποίος εφαρμόζεται μόνο στους τομείς της ενέργειας και των μεταφορών.

Η οδηγία απαιτεί επίσης από τους ιδιοκτήτες / φορείς εκμετάλλευσης της καθορισμένης ECΙ να καταρτίζουν Σχέδια Ασφαλείας Λειτουργίας (προηγμένα σχέδια συνέχισης των επιχειρήσεων) και να ορίζουν συνδέσμους ασφαλείας (συνδέοντας τον ιδιοκτήτη / φορέα εκμετάλλευσης με την εθνική αρχή που είναι αρμόδια για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας).

- Χρηματοδότηση.

Η Επιτροπή χρηματοδότησε κατά τη διάρκεια της περιόδου 2007-2012 πάνω από 100 διαφορετικά σχέδια στο πλαίσιο του προγράμματος πρόληψης, ετοιμότητας και διαχείρισης των συνεπειών της τρομοκρατίας και άλλων σχετικών με την ασφάλεια κινδύνων (CIPS). Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί για την προστασία των πολιτών και των υποδομών ζωτικής σημασίας από τρομοκρατικές επιθέσεις και άλλα συμβάντα που αφορούν την ασφάλεια, προωθώντας την πρόληψη και την ετοιμότητα, συγκεκριμένα βελτιώνοντας την προστασία των κρίσιμων υποδομών και αντιμετωπίζοντας τη διαχείριση κρίσεων. Ο βασικός στόχος είναι να υποστηριχθούν οι προτεραιότητες πολιτικής του CIP παρέχοντας εμπειρογνομοσύνη και επιστημονική βάση για την καλύτερη κατανόηση των κριτηρίων και των αλληλεξαρτήσεων σε όλα τα επίπεδα.

- Σύνδεση των πόρων.

Η Επιτροπή ανέπτυξε ένα δίκτυο προειδοποιητικής πληροφόρησης για τις υποδομές ζωτικής σημασίας (CIWIN), το οποίο παρέχει ένα σύστημα πολλαπλών επιπέδων με βάση το διαδίκτυο για την ανταλλαγή ιδεών, μελετών και ορθών πρακτικών για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας. Η πύλη CIWIN, η οποία έχει τεθεί σε λειτουργία από τα μέσα Ιανουαρίου του 2013, χρησιμεύει επίσης ως αποθήκη για πληροφορίες σχετικά με το CIP. Η πρωτοβουλία αυτή επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει και να συμβάλει στην προστασία των κρίσιμων υποδομών στην Ευρώπη.

Επίσης, η Επιτροπή δημιούργησε ένα ευρωπαϊκό δίκτυο αναφοράς για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας (ERN-CIP) για να «προωθήσει την εμφάνιση καινοτόμων, προσόντων, αποτελεσματικών και ανταγωνιστικών λύσεων ασφαλείας μέσω της δικτύωσης των ευρωπαϊκών πειραματικών δυνατοτήτων». Στόχος του είναι η διασύνδεση των υφιστάμενων ευρωπαϊκών εργαστηρίων και εγκαταστάσεων, προκειμένου να πραγματοποιηθούν πειράματα ασφαλείας που σχετίζονται με την υποδομή και να δοκιμαστεί νέα τεχνολογία, όπως ο εξοπλισμός ανίχνευσης.

- **Ανασκόπηση.**

Λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις μετά την έγκριση της ανακοίνωσης EPCIP του 2006, έχει καταστεί αναγκαία μια επικαιροποιημένη προσέγγιση για την πολιτική της Ε.Ε για το CIP. Επιπλέον, το άρθρο 11 της οδηγίας 2008/114/EK για τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας αναφέρεται σε ειδική διαδικασία αναθεώρησης της οδηγίας. Ως εκ τούτου, διεξήχθη συνολική επανεξέταση σε στενή συνεργασία με τα Κράτη Μέλη και τους ενδιαφερόμενους φορείς το 2012. Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα αυτής της ανασκόπησης συνοψίζονται σε έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής. Βάσει των αποτελεσμάτων αυτής της επανεξέτασης και λαμβάνοντας υπόψη άλλα στοιχεία του τρέχοντος προγράμματος, η Επιτροπή ενέκρινε ένα έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για το 2013 σχετικά με μια νέα προσέγγιση στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την προστασία της υποδομής ζωτικής σημασίας. Προβλέπει μια αναθεωρημένη και πρακτικότερη εφαρμογή των δραστηριοτήτων στις τρεις κύριες ροές επεξεργασίας όπως είναι η πρόληψη, η ετοιμότητα και η αντίδραση. Η νέα προσέγγιση αποσκοπεί στην οικοδόμηση κοινών εργαλείων και κοινής προσέγγισης στην Ε.Ε για την προστασία και την ανθεκτικότητα των υποδομών ζωτικής σημασίας, λαμβάνοντας καλύτερα υπόψη τις αλληλεξαρτήσεις.

- **Πρόγραμμα παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (TFTP).**

Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας (TFTP) έχει δημιουργήσει σημαντικές πληροφορίες που βοήθησαν στην ανίχνευση των τρομοκρατικών σκευωριών και τον εντοπισμό των δημιουργών τους. Μια συμφωνία των Ε.Ε-ΗΠΑ για την ανταλλαγή χρηματοοικονομικών πληροφοριών διασφαλίζει την προστασία της ιδιωτικής ζωής των πολιτών της Ε.Ε και παρέχει στις αρχές επιβολής του νόμου των ΗΠΑ και της Ε.Ε ένα ισχυρό εργαλείο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

- **Συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ στο πλαίσιο της συμφωνίας TFTP.**

Η συμφωνία TFTP δημιουργήθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ λίγο μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Έκτοτε, η συμφωνία TFTP δημιούργησε σημαντικές πληροφορίες που ήταν επωφελείς τόσο για τις ΗΠΑ όσο και για τα Κράτη της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η έκθεση σχετικά με την αξία της παρεχόμενης αναζητήσης δεδομένων TFTP που δημοσιεύθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2013 καταδεικνύει τα σημαντικά οφέλη της συμφωνίας TFTP για τις διεθνείς προσπάθειες καταπολέμησης της τρομοκρατίας.

Η συμφωνία TFTP μεταξύ Ε.Ε και ΗΠΑ, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2010, προβλέπει τις κατάλληλες διασφαλίσεις για την αντιμετώπιση των θεμιτών ανησυχιών σχετικά με την ασφάλεια, την ιδιωτική ζωή και τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

- **Κύρια χαρακτηριστικά της συμφωνίας TFTP.**

Η συμφωνία διασφαλίζει τα δικαιώματα προστασίας δεδομένων σχετικά με τη διαφάνεια, τα δικαιώματα πρόσβασης, τη διόρθωση και τη διαγραφή ανακριβών δεδομένων. Εξασφαλίζει αμερόληπτα δικαιώματα διοικητικής προσφυγής και διασφαλίζει ότι κάθε πρόσωπο του οποίου τα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τη Συμφωνία, θα έχει το δικαίωμα να αναζητήσει στη δικαστική έννομη προστασία των ΗΠΑ οποιαδήποτε δυσμενή διοικητική ενέργεια. Η συμφωνία αναγνωρίζει περαιτέρω την αρχή της αναλογικότητας ως κατευθυντήρια αρχή για την εφαρμογή της.

Στα πλαίσια της συμφωνίας, μια ευρωπαϊκή δημόσια αρχή - Eurropol - αξιολογεί κατά πόσον τα δεδομένα που ζητούνται σε μια δεδομένη περίπτωση είναι απαραίτητα για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη χρηματοδότησή της. Η Eurropol επαληθεύει επίσης ότι κάθε αίτηση είναι προσαρμοσμένη όσο το δυνατόν στενότερα ώστε να ελαχιστοποιείται το μέγεθος των ζητούμενων δεδομένων. Εάν μια αίτηση για δεδομένα δεν πληροί αυτούς τους όρους, δεν μπορούν να μεταφερθούν δεδομένα βάσει της Συμφωνίας.

Όλες οι έρευνες που διεξάγονται σχετικά με τα παρεχόμενα δεδομένα παρακολουθούνται από ανεξάρτητους εποπτικούς φορείς, μεταξύ άλλων από πρόσωπα που διορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σύμφωνα με τις διατάξεις της συμφωνίας, έχουν τη δυνατότητα να επανεξετάσουν σε πραγματικό χρόνο και αναδρομικά όλες τις αναζητήσεις των παρεχόμενων δεδομένων, να ζητήσουν πρόσθετες πληροφορίες για να δικαιολογήσουν τη σχέση τρομοκρατίας αυτών των αναζητήσεων και την εξουσία να εμποδίζουν οποιαδήποτε ή όλες τις αναζητήσεις που φαίνεται να παραβιάζουν τις διασφαλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 της συμφωνίας.

Η συμφωνία εξουσιοδοτεί επίσης την Ε.Ε να προβεί σε σημαντική αναθεώρηση όλων των πτυχών της. Μια πρώτη τέτοια επανεξέταση πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του 2011, ακολουθούμενη

από έκθεση της Επιτροπής τον Μάρτιο. Η δεύτερη έκθεση δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2012. Η έκθεση σχετικά με την τέταρτη επαναξιολόγηση που διεξήχθη τον Μάρτιο του 2016, εγκρίθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2017.

- **Ισοδύναμο σύστημα της Ε.Ε.**

Η Επιτροπή αξιολόγησε τις πιθανές επιλογές για ένα σύστημα παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (EU TFTS) όσον αφορά την αναγκαιότητα, την αναλογικότητα, τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας και τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ως αποτέλεσμα αυτής της αξιολόγησης, η Επιτροπή κατέληξε, στην ανακοίνωσή της της 27ης Νοεμβρίου 2013, στο συμπέρασμα ότι, σε αυτό το στάδιο, δεν κατέστη σαφής η παρουσίαση μιας πρότασης για τη θέσπιση ενός TFTS της ΕΕ.

Ωστόσο, δεδομένης της ταχέως εξελισσόμενης μορφής χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, η Επιτροπή θα αναλύσει την ανάγκη για συμπληρωματικούς μηχανισμούς της συμφωνίας ΤFTP ΕΕ-ΗΠΑ για την κάλυψη οποιωνδήποτε δυνητικών κενών (δηλαδή συναλλαγών που αποκλείονται από τη συμφωνία ΤFTP μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ - σε ευρώ - και μπορεί να μην είναι δυνατή η παρακολούθηση με άλλο τρόπο).

2.3.2.2 Συνεργασία των υπηρεσιών επιβολής του νόμου .

Απαιτείται αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των Κρατών Μελών της Ε.Ε για την πρόληψη και την καταπολέμηση των διασυνοριακών σοβαρών εγκλημάτων και της τρομοκρατίας στην Ε.Ε. Οι αρχές επιβολής του νόμου των Κρατών Μελών κατά παράδοση συνεργάζονται ad hoc, διμερώς ή πολυμερώς. Η Ε.Ε επιδιώκει να διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μελών, με στόχο την επίτευξη ταχύτερης, ασφαλέστερης και πιο διαρθρωμένης συνεργασίας.

Η Επιτροπή και οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου της ΕΕ, όπως η Ευροπόλ, δεν διαθέτουν αυτόνομες ερευνητικές ικανότητες και δεν είναι υπεύθυνοι για τις λειτουργικές δραστηριότητες επιβολής του νόμου. Αυτό παραμένει ευθύνη των Κρατών Μελών της Ε.Ε.

Ωστόσο, η Επιτροπή και οι οργανισμοί της Ε.Ε συμβάλλουν στην ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου εντός της Ε.Ε:

Προτείνοντας ένα κοινό πολυετές στρατηγικό πλαίσιο της Ε.Ε, όπως περιγράφεται στην ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια 2015-2020.

Με τη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών, ιδίως μέσω νομοθεσίας της ΕΕ, όπως το PNR της Ε.Ε (Αρχείο με τα ονόματα των επιβατών), δημιουργώντας και διαχειρίζοντας βάσεις δεδομένων όπως το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) ή το Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS), προωθώντας την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Κρατών Μελών και της Ευροπόλ μέσω βάσεων δεδομένων της και ασφαλών συνδέσεων, προτείνοντας ένα κοινό ευρωπαϊκό μοντέλο ανταλλαγής πληροφοριών (EIXM) και βοηθώντας τα Κράτη Μέλη στην εφαρμογή των υφιστάμενων νομικών μέσων, όπως είναι η Σουηδική Απόφαση Prüm.

Προωθώντας την επιχειρησιακή συνεργασία, κυρίως μέσω του Πολιτικού Κύκλου της Ε.Ε για το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα / EMPACT, όπου τα κράτη μέλη οργανώνουν πάνω από 200 κοινές επιχειρησιακές ενέργειες της Ε.Ε κατά του οργανωμένου εγκλήματος ετησίως.

Μέσω της νομοθεσίας της Ε.Ε που οργανώνει τη διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μελών της Ε.Ε, όπως οι κοινές έρευνες κατά του διασυνοριακού εγκλήματος, οι κοινές περιπολίες, οι διασυνοριακές επιδρομές ή οι επιθεωρήσεις, και μέσω επιχειρησιακής υποστήριξης προς τα Κράτη Μέλη που παρέχεται από οργανισμούς της Ε.Ε όπως η Ευροπόλ και η CEPOL.

Υποστηρίζοντας δράσεις των κρατών μελών μέσω της χρηματοδότησης, της κατάρτισης, της έρευνας και της καινοτομίας.

- **Ανταλλαγή πληροφοριών.**

Η έγκαιρη πρόσβαση σε ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες και σε πληροφορίες σχετικές με τα εγκλήματα είναι ουσιώδους σημασίας για τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου ώστε να προλαμβάνουν, να ανιχνεύουν και να διερευνούν επιτυχώς την εγκληματική δραστηριότητα.

Το λεγόμενο Πρόγραμμα της Χάγης (2005-2010) εισήγαγε την αρχή της «διαθεσιμότητας» ως κατευθυντήρια ιδέα για την ανταλλαγή πληροφοριών για την επιβολή του νόμου. Αυτή η έννοια σημαίνει ότι σε ολόκληρη την Ένωση, οι πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου σε ένα Κράτος Μέλος θα πρέπει επίσης να καθίστανται προσιτές στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων Κρατών Μελών. Το λεγόμενο "πρόγραμμα της Στοκχόλμης" (2010-2015) υπογράμμισε

την ανάγκη συνοχής και ενοποίησης για την ανάπτυξη περαιτέρω μέσω συνεργασίας για την επιβολή του νόμου στην Ε.Ε.

Η Επιτροπή και οι οργανισμοί παρέχουν ορισμένα μέσα για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου.

Το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) είναι σήμερα το πιο διαδεδομένο μέσο ανταλλαγής πληροφοριών. Οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για να συμβουλευονται τις προειδοποιήσεις σχετικά με τα επιθυμητά ή αγνοούμενα πρόσωπα και αντικείμενα, τόσο εντός της Ε.Ε όσο και στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ. Το SIS αναβαθμίστηκε στις αρχές του 2015 για να διευκολύνει και να επιταχύνει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τους υπόπτους τρομοκρατών και να ενισχύσει τις προσπάθειες των Κρατών Μελών να ακυρώσουν τα ταξιδιωτικά έγγραφα προσώπων που θεωρούνται ύποπτα ότι επιθυμούν να ενταχθούν σε τρομοκρατικές ομάδες εκτός της Ε.Ε. Η Επιτροπή θα αξιολογήσει το SIS το 2015-2016 για να αξιολογήσει εάν οι νέες επιχειρησιακές ανάγκες απαιτούν νομοθετικές αλλαγές, όπως η εισαγωγή πρόσθετων κατηγοριών για την ενεργοποίηση προειδοποιήσεων.

Το 2012, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση σχετικά με το ευρωπαϊκό μοντέλο ανταλλαγής πληροφοριών (EIXM). Τα κύρια νομικά μέσα που καλύπτει το EIXM είναι η αποκαλούμενη απόφαση του Συμβουλίου του Prüm και η σουηδική πρωτοβουλία. Η EIXM αξιολόγησε το τοπίο ανταλλαγής πληροφοριών της Ε.Ε και συνέστησε συγκεκριμένα μέτρα για τον τρόπο αύξησης της αποτελεσματικότητας και βελτίωσης της εφαρμογής των υφιστάμενων μέσων συνεργασίας. Η Επιτροπή διέταξε το 2014 τη διεξαγωγή εξωτερικής μελέτης αξιολόγησης για την αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα Κράτη Μέλη είχαν εφαρμόσει τις συστάσεις του EIXM. Η μελέτη έδειξε ότι οι σχετικές δραστηριότητες εφαρμόστηκαν από τα Κράτη Μέλη και την Ευροπολ, αλλά ότι εξακολουθούν να υπάρχουν πρόσθετες εργασίες. Με την ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια, η Επιτροπή υπογραμμίζει τους βασικούς τομείς στους οποίους απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες.

Η Ευροπολ στηρίζει επίσης τα Κράτη Μέλη παρέχοντας δυνατότητες ανταλλαγής πληροφοριών και ανάλυσης, ιδίως μέσω της αίτησης για την ανταλλαγή ασφαλών πληροφοριών (SIENA). Η SIENA δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες με ταχεία, ασφαλή και φιλική προς το χρήστη επικοινωνία μεταξύ τους, με την Ευροπολ ή με τρίτους που έχουν συνάψει συμφωνία συνεργασίας με την Ευροπολ.

Το 2011, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας με στόχο τη δημιουργία συστήματος δεδομένων PNR (PNR) της ΕΕ. Σύμφωνα με την πρόταση, κάθε κράτος μέλος θα συλλέγει δεδομένα επιβατών από τις αεροπορικές εταιρείες και θα επεξεργάζεται τα δεδομένα αυτά για την πρόληψη, κράτηση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών εγκλημάτων και σοβαρών εγκλημάτων. Η πρόταση περιέχει ορισμένες εγγυήσεις προστασίας δεδομένων, καθώς και λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών PNR μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ Κρατών Μελών και τρίτων χωρών.

Μετά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου του Απριλίου 2014, η οποία κήρυξε άκυρη την οδηγία περί διατήρησης δεδομένων, η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί τις εξελίξεις σε εθνικό επίπεδο και θα δρομολογήσει ευρείες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη για την εκτίμηση της πιθανής μελλοντικής ανάγκης, και την προστιθέμενη αξία των λύσεων της Ε.Ε για τη χρήση δεδομένων επικοινωνιών.

- Μητρώο ονομάτων επιβατών (PNR).

Τα δεδομένα PNR (Passenger Name Record) είναι πληροφορίες που παρέχουν οι επιβάτες και συλλέγονται από τους αερομεταφορείς για να επιτρέπουν τις κρατήσεις και τη διεξαγωγή της διαδικασίας check-in. Αποτελεί αρχείο των ταξιδιωτικών απαιτήσεων κάθε επιβάτη που διατηρούνται στα συστήματα ελέγχου κράτησης και αναχώρησης των μεταφορέων. Μπορεί να περιέχει ένα ευρύ φάσμα πληροφοριών, όπως ημερομηνίες ταξιδιού, διαδρομή ταξιδιού, πληροφορίες εισιτηρίων, στοιχεία επικοινωνίας, ταξιδιωτικό πρακτορείο, μέσα πληρωμής, αριθμός θέσης και πληροφορίες για τις αποσκευές.

Η συλλογή και επεξεργασία δεδομένων PNR θεωρείται από πολλά κράτη, εντός και εκτός της Ε.Ε, ως σημαντικό εργαλείο επιβολής του νόμου που επιτρέπει την πρόληψη, ανίχνευση και διερεύνηση της τρομοκρατίας και άλλων μορφών σοβαρής εγκληματικότητας (όπως τα ναρκωτικά και η εμπορία ανθρώπων, και άλλοι). Ταυτόχρονα, η χρήση δεδομένων PNR για σκοπούς επιβολής του νόμου συνεπάγεται την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, η οποία εγείρει σημαντικά ζητήματα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Η οδηγία PNR

Στις 27 Απριλίου 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν την οδηγία (ΕΕ) 2016/681 σχετικά με τη χρήση δεδομένων από τα ονόματα των επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών εγκλημάτων και σοβαρών εγκλημάτων (οδηγία PNR). Η οδηγία προβλέπει συγκεκριμένα την υποχρέωση των αερομεταφορέων να μεταφέρουν στα κράτη μέλη τα δεδομένα PNR που έχουν συλλέξει κατά τη συνήθη πορεία των δραστηριοτήτων τους. Τα κράτη μέλη πρέπει να δημιουργήσουν συγκεκριμένους φορείς υπεύθυνους για την αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων PNR, που ονομάζονται μονάδες στοιχείων επιβατών. Η οδηγία ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα δεδομένα PNR που συλλέγονται και προβλέπει τις αναγκαίες διασφαλίσεις προστασίας δεδομένων. Τα κράτη μέλη πρέπει να μεταφέρουν την οδηγία πριν από τον Μάιο του 2018.

Κύριες διατάξεις της οδηγίας PNR:

Οι αερομεταφορείς πρέπει να διαβιβάζουν δεδομένα PNR στα κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι τα δεδομένα αυτά συλλέγονται από τους αερομεταφορείς κατά την κανονική πορεία των εργασιών τους.

Τα Κράτη Μέλη πρέπει να ιδρύσουν ή να ορίσουν ειδικούς φορείς (μονάδα στοιχείων επιβατών) που θα είναι υπεύθυνοι για τη συλλογή, αποθήκευση και επεξεργασία των δεδομένων PNR που έχουν ληφθεί από τους αερομεταφορείς. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να εγκρίνουν κατάλογο των αρχών που έχουν το δικαίωμα να ζητούν ή να λαμβάνουν δεδομένα PNR ("αρμόδιες αρχές").

Οι μονάδες στοιχείων επιβατών πρέπει να συγκρίνουν τα δεδομένα PNR με τις σχετικές βάσεις δεδομένων επιβολής του νόμου και να τα επεξεργάζονται με προκαθορισμένα κριτήρια, προκειμένου να εντοπίζουν πρόσωπα που ενδεχομένως εμπλέκονται σε τρομοκρατικό έγκλημα ή σοβαρό έγκλημα. Οι μονάδες στοιχείων επιβατών πρέπει επίσης να απαντούν, κατά περίπτωση, σε δεόντως αιτιολογημένες αιτήσεις για δεδομένα PNR που προέρχονται από τις προαναφερόμενες αρμόδιες αρχές, την Ευροπολ, άλλα Κράτη Μέλη ή τρίτες χώρες.

Τα δεδομένα PNR ή το αποτέλεσμα επεξεργασίας δεδομένων PNR μπορούν να ανταλλάσσονται μεταξύ των Κρατών Μελών και με την Ευροπολ, κατά περίπτωση, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της επεξεργασίας των δεδομένων PNR σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οδηγία εφαρμόζεται κυρίως στις πτήσεις εκτός Ε.Ε. Ωστόσο, τα Κράτη Μέλη μπορούν να αποφασίσουν να το εφαρμόσουν και στις πτήσεις εντός της Ε.Ε ή σε επιλεγμένες πτήσεις εντός της Ε.Ε, υπό την προϋπόθεση της κοινοποίησης προς την Επιτροπή σχετικά.

Η οδηγία προβλέπει σειρά διασφαλίσεων για την προστασία των δεδομένων, όπως:

- Τα δεδομένα PNR μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και των αδικημάτων που απαριθμούνται εξαντλητικά στο παράρτημα II.
- Τα δεδομένα PNR πρέπει να διαγραφούν μετά από 5 έτη και πρέπει να αποπροσωπούνται μέσω αποκρύψεων μετά από 6 μήνες.
- Απαγόρευση της επεξεργασίας δεδομένων που θα μπορούσαν να αποκαλύψουν τη φυλή ή την εθνοτική καταγωγή ενός ατόμου, πολιτικές απόψεις, θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, υγεία, σεξουαλική ζωή ή γενετήσιο προσανατολισμό.
- Την εποπτεία της επεξεργασίας δεδομένων PNR από ανεξάρτητη εθνική εποπτική αρχή.
- Αναγνώριση των δικαιωμάτων πρόσβασης, διόρθωσης, διαγραφής και περιορισμού των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, καθώς και τα δικαιώματα αποζημίωσης και δικαστικής προσφυγής

Η εφαρμογή της οδηγίας PNR:

Η Επιτροπή συνδράμει ενεργά τα Κράτη Μέλη ώστε να εξασφαλίσουν την έγκαιρη εφαρμογή της οδηγίας PNR. Λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα στήριξης της Επιτροπής περιέχονται στο σχέδιο εφαρμογής της οδηγίας PNR που υποβλήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2016.

Οι μορφώτυποι δεδομένων και τα πρωτόκολλα διαβίβασης που πρέπει να χρησιμοποιούνται από τους αερομεταφορείς κατά τη διαβίβαση δεδομένων PNR σε μονάδες στοιχείων επιβατών καθορίζονται από την Επιτροπή μέσω εκτελεστικής απόφασης που εγκρίνεται μέσω διαδικασίας επιτροπολογίας.

Συμφωνίες τρίτων χωρών:

Ένας αυξανόμενος αριθμός τρίτων χωρών ζητεί δεδομένα PNR από αερομεταφορείς που εκτελούν πτήσεις από την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ε.Ε έχει μέχρι στιγμής συνάψει διεθνείς συμφωνίες PNR με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά και την Αυστραλία, επιτρέποντας στους αερομεταφορείς να μεταφέρουν δεδομένα PNR στις εν λόγω τρίτες χώρες. Μια τέτοια συνεργασία μπορεί να αποφέρει σημαντικά οφέλη για την ασφάλεια, σε τομείς όπως ξένους τρομοκράτες που ταξιδεύουν σε ζώνες διενέξεων για τρομοκρατική εκπαίδευση, παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ή μετακίνηση σεξουαλικών παραβατών.

Το 2010, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο «Σχετικά με τη σφαιρική προσέγγιση όσον αφορά τις διαβιβάσεις δεδομένων από τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών σε τρίτες χώρες» προκειμένου να καθορίσει τα στοιχεία της εξωτερικής πολιτικής PNR της Ε.Ε. Η παρούσα ανακοίνωση καθόρισε ένα σύνολο γενικών κριτηρίων που πρέπει να πληρούνται από τις μελλοντικές διμερείς συμφωνίες PNR, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ορισμένες αρχές προστασίας δεδομένων και διασφαλίσεις. Αυτά τα γενικά κριτήρια αποτέλεσαν τη βάση των επαναδιαπραγματεύσεων των συμφωνιών PNR με τις ΗΠΑ, την Αυστραλία και τον Καναδά, με αποτέλεσμα τη σύναψη νέων συμφωνιών PNR με τις δύο πρώτες χώρες που υπόκεινται σε τακτικές ανασκοπήσεις και αξιολόγηση. Ωστόσο, η προβλεπόμενη νέα συμφωνία Ε.Ε-Καναδά δεν τέθηκε σε ισχύ επειδή το Νοέμβριο του 2014 το Κοινοβούλιο ψήφισε να ζητήσει τη γνώμη του Δικαστηρίου σχετικά με το εάν το σχέδιο συμφωνίας συμβιβάζεται με τις Συνθήκες και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Μετά την έκδοση της γνώμης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σχετικά με την προβλεπόμενη συμφωνία PNR με τον Καναδά, η Επιτροπή προτίθεται να επανεξετάσει την τρέχουσα προσέγγιση όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων PNR σε τρίτες χώρες, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα αυξανόμενα αιτήματα των τρίτων χωρών με σαφή και συνεπή τρόπο, εξετάζοντας μια πρότυπη συμφωνία που καθορίζει τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι τρίτες χώρες για να μπορούν να λαμβάνουν δεδομένα PNR από την Ε.Ε.

2.3.2.3 Ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια.

Γιατί μια νέα ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια;

Η Ε.Ε και τα Κράτη Μέλη της αντιμετωπίζουν αρκετές νέες και πολύπλοκες απειλές για την ασφάλεια, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για περαιτέρω συνεργίες και στενότερη συνεργασία σε όλα τα επίπεδα. Πολλά από τα σημερινά προβλήματα ασφαλείας πηγάζουν από την αστάθεια στην άμεση γειτονιά της Ε.Ε και τις μεταβαλλόμενες μορφές ριζοσπαστικοποίησης, βίας και τρομοκρατίας. Οι απειλές καθίστανται όλο και πιο ποικίλες και πιο διεθνείς, καθώς και όλο και περισσότερο διασυνοριακές και διατομεακές.

Αυτές οι απειλές απαιτούν αποτελεσματική και συντονισμένη ανταπόκριση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο η Ένωση μπορεί να προσφέρει προστιθέμενη αξία για να στηρίξει τα κράτη μέλη για τη διασφάλιση της ασφαλείας.

Η ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια υλοποιεί τις πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Jean-Claude Juncker στον τομέα της ασφαλείας και αντικαθιστά την προηγούμενη στρατηγική εσωτερικής ασφαλείας (2010-2014).

Ποιες είναι οι προτεραιότητες της ευρωπαϊκής ατζέντας για την ασφάλεια για τα επόμενα 5 χρόνια;

Ενώ η Ε.Ε πρέπει να παραμείνει σε επαγρύπνηση για άλλες αναδυόμενες απειλές που απαιτούν επίσης συντονισμένη ανταπόκριση της Ε.Ε, η Ατζέντα δίνει προτεραιότητα στην τρομοκρατία, το οργανωμένο έγκλημα και το έγκλημα στον κυβερνοχώρο ως αλληλένδετες περιοχές με ισχυρή διασυνοριακή διάσταση, όπου η δράση της Ε.Ε μπορεί να κάνει πραγματική διαφορά. Η ημερήσια διάταξη βασίζεται στις δράσεις που αναλήφθηκαν τα τελευταία χρόνια, στο πλαίσιο της προηγούμενης στρατηγικής για την εσωτερική ασφάλεια, εξασφαλίζοντας συνεπή και συνεχή δράση.

Η Ε.Ε έχει ήδη θεσπίσει ένα φάσμα νομικών, πρακτικών και υποστηρικτικών εργαλείων για την υποστήριξη ενός ευρωπαϊκού χώρου εσωτερικής ασφαλείας. Τώρα είναι καιρός να εργαστούμε καλύτερα και πιο στενά μαζί. Η επιτυχία των μέσων που έχει θέσει σε εφαρμογή τα τελευταία χρόνια τα τελευταία χρόνια βασίζεται καταρχήν στην κατανομή αρμοδιοτήτων, την αμοιβαία εμπιστοσύνη και

την αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων, των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της Ε.Ε, των Κρατών Μελών και των εθνικών αρχών.

Η ευρωπαϊκή ατζέντα για την ασφάλεια αποσκοπεί στην ενίσχυση των μέσων που παρέχει η Ε.Ε στις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος. Συγκεκριμένα, η Ατζέντα επικεντρώνεται στη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών και της επιχειρησιακής συνεργασίας μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου. Επίσης, κινητοποιεί διάφορα μέσα της Ε.Ε για τη στήριξη δράσεων μέσω της κατάρτισης, της χρηματοδότησης, της έρευνας και της καινοτομίας. Τέλος, η Ατζέντα καθορίζει ορισμένες στοχοθετημένες δράσεις που πρέπει να αναληφθούν σε επίπεδο Ε.Ε, προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος και του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

• Αντιμετώπιση των απειλών κατά της ασφάλειας με σεβασμό στις ευρωπαϊκές αξίες.

Για να μεγιστοποιηθούν τα οφέλη από τα υφιστάμενα μέτρα της Ε.Ε και, όπου χρειάζεται, να δοθούν νέες και συμπληρωματικές δράσεις, όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς πρέπει να συνεργαστούν με βάση πέντε βασικές αρχές:

-Εξασφάλιση της πλήρους συμμόρφωσης με τα θεμελιώδη δικαιώματα.

-Εξασφάλιση περισσότερης διαφάνειας, λογοδοσίας και δημοκρατικού ελέγχου.

-Εξασφάλιση καλύτερης εφαρμογής και εφαρμογής των υφιστάμενων νομικών μέσων της Ε.Ε.

-Παροχή μιας πιο συνδυασμένης διυπηρεσιακής και διατομεακής προσέγγισης.

-Ενοποίηση όλων των εσωτερικών και εξωτερικών διαστάσεων της ασφάλειας.

2.3.2.4 Διασφάλιση των συνόρων της Ε.Ε.

Στις 15 Δεκεμβρίου 2015, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υιοθέτησε ένα σημαντικό σύνολο μέτρων για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε και την προστασία του χώρου Σένγκεν χωρίς εσωτερικά σύνορα. Οι προτάσεις θα συμβάλουν στην αποτελεσματικότερη διαχείριση της μετανάστευσης, στη βελτίωση της εσωτερικής ασφάλειας στην Ε.Ε και στη διασφάλιση της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων. Η Επιτροπή προτείνει μια ευρωπαϊκή συνοριακή και ακτοφυλακή για να εξασφαλιστεί η ισχυρή και επιμερισμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων. Η Επιτροπή προτείνει επίσης την τροποποίηση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν προκειμένου να εισαχθούν, στα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε, συστηματικοί έλεγχοι σε σχέση με τις σχετικές βάσεις δεδομένων για όλα τα άτομα που εισέρχονται ή εξέρχονται από τον χώρο Σένγκεν. Ένα ενιαίο ευρωπαϊκό ταξιδιωτικό έγγραφο για την επιστροφή θα διευκολύνει την αποτελεσματική επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών.

Η Επιτροπή παρουσίασε επίσης μια σύσταση για ένα εθελοντικό καθεστώς ανθρωπιστικής εισδοχής με την Τουρκία. Εάν οι παράτυπες εισροές στην Ευρώπη μέσω της Τουρκίας μειωθούν με επιτυχία, τα Κράτη Κέλη καλούνται να παραδεχθούν από την Τουρκία άτομα που χρήζουν διεθνούς προστασίας τα οποία έχουν εκτοπιστεί από τη σύγκρουση στη Συρία και έχουν καταχωριστεί από τις τουρκικές αρχές πριν από τις 29 Νοεμβρίου 2015.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε επίσης πρακτικό εγχειρίδιο για την εφαρμογή και τη διαχείριση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Παρακολούθησης των Συνόρων (EUROSUR), δύο εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή των ενεργειών στην Ελλάδα και την Ιταλία και μια έκθεση προόδου για τη διαχείριση της κρίσης των προσφύγων στη Δυτική Βαλκανίων.

Επιπλέον, η Επιτροπή δημοσίευσε την 8η εξαμηνιαία έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του χώρου Σένγκεν και τις εκθέσεις σχετικά με την πορεία των προσφύγων.

2.4 Ενιαία αγορά αγαθών στην Ε.Ε.

Η ενιαία αγορά προϊόντων της Ε.Ε αποτελείται από 500 εκατομμύρια καταναλωτές και 21 εκατομμύρια μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (SMEs). Το εμπόριο εντός της εσωτερικής αγοράς είναι ουσιαστικής σημασίας για την ανάπτυξη των επιχειρήσεων και τις επενδύσεις προς το εσωτερικό. Ο κύριος στόχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι να εξασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην αγορά και να θέσει υψηλά πρότυπα ασφάλειας για τους καταναλωτές και την προστασία του περιβάλλοντος.

Τα οφέλη της ενιαίας αγοράς των εμπορευμάτων:

Οι επιχειρήσεις της ΕΕ επωφελούνται από:

- Μια «εγχώρια αγορά» άνω των 500 εκατομμυρίων καταναλωτών για τα προϊόντα τους.
- Ευκολότερη πρόσβαση σε ένα ευρύ φάσμα προμηθευτών και καταναλωτών.
- Χαμηλότερο κόστος μονάδας.
- Περισσότερες εμπορικές ευκαιρίες.

Οι πολίτες της ΕΕ επωφελούνται από:

- Χαμηλότερες τιμές.
- Περισσότερη καινοτομία και ταχύτερη τεχνολογική ανάπτυξη.
- Υψηλότερα πρότυπα ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος.

2.4.1 Ρύθμιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων Γαλάζιος Οδηγός «Blue Guide» του 2016.

2.4.1.1 Ιστορική οπτική.

Οι στόχοι των πρώτων οδηγιών εναρμόνισης εστιάζονταν στην εξάλειψη των εμποδίων και στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην ενιαία αγορά. Πλέον, οι εν λόγω στόχοι συμπληρώνονται από μια ολοκληρωμένη πολιτική που επιδιώκει να διασφαλίζει ότι στην αγορά θα κυκλοφορούν μόνο ασφαλή και με άλλον τρόπο συμμορφούμενα προϊόντα, ώστε να μπορούν οι έντιμοι οικονομικοί φορείς να επωφελούνται από ισότιμους όρους ανταγωνισμού και, έτσι, να προωθείται παράλληλα η αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών και των επαγγελματιών της Ε.Ε, καθώς και η ανταγωνιστικότητα της ενιαίας αγοράς της Ε.Ε. Οι πολιτικές και οι νομοθετικές τεχνικές έχουν εξελιχθεί τα τελευταία 40 χρόνια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, ιδίως στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, γεγονός που συμβάλλει στη σημερινή επιτυχία της ενιαίας αγοράς. Ιστορικά, η νομοθεσία της Ε.Ε για τα εμπορεύματα έχει εξελιχθεί μέσα από τα εξής τέσσερα βασικά στάδια:

- την παραδοσιακή ή «παλαιά» προσέγγιση, με λεπτομερή κείμενα που περιλαμβάνουν όλες τις απαραίτητες τεχνικές και διοικητικές απαιτήσεις,
- τη «νέα προσέγγιση», που αναπτύχθηκε το 1985 και περιόριζε το περιεχόμενο της νομοθεσίας σε «βασικές απαιτήσεις», αφήνοντας τις τεχνικές λεπτομέρειες στα ευρωπαϊκά εναρμονισμένα πρότυπα. Αυτό, με τη σειρά του, οδήγησε στην ανάπτυξη ευρωπαϊκής πολιτικής τυποποίησης με σκοπό τη στήριξη της εν λόγω νομοθεσίας,
- τη δημιουργία των μέσωσ αξιολόγησης της συμμόρφωσης που κρίθηκαν απαραίτητα από την εφαρμογή των διαφόρων ενωσιακών πράξεων εναρμόνισης, τόσο της «παλαιάς» όσο και της «νέας» προσέγγισης,
- το «νέο νομοθετικό πλαίσιο» (2), που εγκρίθηκε τον Ιούλιο του 2008, στηρίζεται στη νέα προσέγγιση και συμπληρώνει το συνολικό νομοθετικό πλαίσιο με όλα τα αναγκαία στοιχεία για την αποτελεσματική αξιολόγηση της συμμόρφωσης, τη διαπίστευση και την εποπτεία της αγοράς, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των προϊόντων που προέρχονται από χώρες εκτός της Ένωσης.

2.4.1.2 Το «Νέο Νομοθετικό Πλαίσιο».

Προς τα τέλη της δεκαετίας του '90, η Επιτροπή άρχισε να εξετάζει την αποτελεσματική εφαρμογή της νέας προσέγγισης. Το 2002 ξεκίνησε ευρεία διαβούλευση και, στις 7 Μαΐου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπέρ μιας πιθανής αναθεώρησης ορισμένων στοιχείων της νέας προσέγγισης. Αυτό οδήγησε με τη σειρά του στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Ενίσχυση της εφαρμογής των οδηγιών της νέας προσέγγισης» (15).

Διαπιστώθηκε σαφής και απερίφραστη συναίνεση όσον αφορά την ανάγκη επικαιροποίησης και επανεξέτασης. Εξίσου σαφή ήταν τα κυριότερα στοιχεία στα οποία έπρεπε να δοθεί προσοχή: συνολική συνέπεια και συνοχή, διαδικασία κοινοποίησης, διαπίστευση, διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης (ενότητες), σήμανση CE και εποπτεία της αγοράς (συμπεριλαμβανομένης της αναθεώρησης των διαδικασιών ρήτρας διασφάλισης). Στις 9 Ιουλίου 2008 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν έναν κανονισμό και μία απόφαση (16) που εντάσσονταν στη δέσμη νομοθετικών πράξεων για τα προϊόντα (δέσμη «Ayrat» (17)).

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και η απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ συγκέντρωσαν, στο νέο νομοθετικό πλαίσιο (NNΠ), όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για την αποτελεσματική λειτουργία ενός ολοκληρωμένου κανονιστικού πλαισίου με σκοπό την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των βιομηχανικών προϊόντων με τις απαιτήσεις που θεσπίστηκαν για την προστασία των διαφόρων δημόσιων συμφερόντων, καθώς και την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 έθεσε τη νομική βάση για τη διαπίστευση και την εποπτεία της αγοράς και παγίωσε τη σημασία του όρου «σήμανση CE», καλύπτοντας με αυτόν τον τρόπο το σχετικό κενό. Με την απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ επικαιροποιήθηκαν, εναρμονίστηκαν και ενοποιήθηκαν τα διάφορα τεχνικά μέσα που προβλέπονταν ήδη από την υφιστάμενη ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης (και όχι μόνο από τις οδηγίες της νέας προσέγγισης): ορισμοί, κριτήρια για τον καθορισμό και την κοινοποίηση των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, κανόνες για τη διαδικασία κοινοποίησης, διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης (ενότητες) και κανόνες για τη χρήση αυτών, μηχανισμοί διασφάλισης, αρμοδιότητες των οικονομικών φορέων και απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας.

Στο NNΠ λαμβάνονται υπόψη όλοι οι οικονομικοί φορείς της αλυσίδας εφοδιασμού — κατασκευαστές, εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι, διανομείς και εισαγωγείς— καθώς και ο αντίστοιχος ρόλος τους ως προς τα προϊόντα. Πλέον, οι εισαγωγείς έχουν σαφείς υποχρεώσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση των προϊόντων και, όταν ένας διανομέας ή εισαγωγέας τροποποιεί ένα προϊόν ή το διακινεί με τη δική του επωνυμία, εξομοιώνεται με τον κατασκευαστή και υπέχει τις ίδιες υποχρεώσεις με αυτόν ως προς το προϊόν.

Το NNΠ αναγνωρίζει επίσης τις διάφορες πτυχές των αρμοδιοτήτων των εθνικών αρχών: των κανονιστικών αρχών, των αρχών κοινοποίησης, των αρχών εποπτείας του εθνικού οργανισμού διαπίστευσης, των αρχών εποπτείας της αγοράς, των αρχών ελέγχου των προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες κ.ά., υπογραμμίζοντας ότι οι αρμοδιότητες αυτές εξαρτώνται από τις δραστηριότητες που διεξάγονται.

Το NNΠ μετατόπισε την έμφαση της ενωσιακής νομοθεσίας σε σχέση με την πρόσβαση στην αγορά. Προηγουμένως, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης επικεντρωνόταν στη «διάθεση στην αγορά», έννοια που εντάσσεται στην παραδοσιακή ορολογία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, δηλαδή εστιάζεται στην πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά της Ε.Ε. Το NNΠ, αναγνωρίζοντας την ύπαρξη της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, εστιάζεται στη διαθεσιμότητα των προϊόντων στην αγορά, δίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο μεγαλύτερη βαρύτητα στα όσα συμβαίνουν μετά την πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν καθίσταται διαθέσιμο. Αυτό ανταποκρίνεται επίσης στο σκεπτικό της θέσπισης ενωσιακών διατάξεων για την εποπτεία της αγοράς. Η εισαγωγή της έννοιας της διαθεσιμότητας ενός προϊόντος στην αγορά διευκολύνει τον εντοπισμό του κατασκευαστή που ευθύνεται για τη διάθεση μη συμμορφούμενου προϊόντος. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η συμμόρφωση αξιολογείται με βάση τις νομικές απαιτήσεις που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία καθίσταται για πρώτη φορά διαθέσιμο ένα προϊόν.

Η σημαντικότερη αλλαγή που επέφερε το NNΠ στο νομοθετικό περιβάλλον της Ε.Ε ήταν η χάραξη ολοκληρωμένης πολιτικής στον τομέα της εποπτείας της αγοράς. Αυτό άλλαξε σημαντικά την ισορροπία των ενωσιακών νομοθετικών διατάξεων: ενώ ήταν θεμελιωδώς προσανατολισμένες στον καθορισμό απαιτήσεων τις οποίες έπρεπε να πληρούν τα προϊόντα κατά τη διάθεσή τους στην αγορά, πλέον δίνουν την ίδια έμφαση σε θέματα επιβολής σε όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων.

2.4.1.3 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 επιβάλλει σαφείς υποχρεώσεις στα κράτη μέλη που δεν χρειάζεται να μεταφέρουν τις διατάξεις του (μολονότι πολλά από αυτά μπορεί να χρειαστεί να λάβουν εθνικά μέτρα για να προσαρμόσουν το εθνικό νομοθετικό τους πλαίσιο). Οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού εφαρμόζονται άμεσα στα κράτη μέλη, σε όλους τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς (κατασκευαστές, διανομείς, εισαγωγείς) καθώς και στους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης και τους οργανισμούς διαπίστευσης. Πλέον, οι οικονομικοί φορείς δεν έχουν μόνο υποχρεώσεις αλλά και άμεσα δικαιώματα, τα οποία μπορούν να διεκδικήσουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε περίπτωση μη τήρησης των διατάξεων του κανονισμού από τις εθνικές αρχές ή από άλλους οικονομικούς φορείς.

Σε περίπτωση που υφίστανται άλλες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, ο κανονισμός εφαρμόζεται κατά πρώτο και κύριο λόγο α) δεδομένου του άμεσα εφαρμοστέου χαρακτήρα του, που σημαίνει ότι οι εθνικές αρχές και οι οικονομικοί φορείς καλούνται να εφαρμόσουν τις διατάξεις του κανονισμού ως έχουν (η πλειονότητα των άλλων νομοθετικών πράξεων περιλαμβάνεται σε οδηγίες), και β) λόγω του ειδικού νόμου (*lex specialis*), που σημαίνει ότι, όταν ένα θέμα ρυθμίζεται από δύο διαφορετικές πράξεις, εφαρμόζεται, κατά πρώτον, ο πιο ειδικός νόμος.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008, ελλείπει ειδικότερης νομοθεσίας σε σχέση με τα ζητήματα που καλύπτονται από τις διατάξεις του, εφαρμόζεται παράλληλα, σε συνδυασμό με την υφιστάμενη νομοθεσία και συμπληρωματικά προς αυτή. Εάν η υφιστάμενη νομοθεσία περιλαμβάνει διατάξεις παρόμοιες με εκείνες του κανονισμού, οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει να εξετάζονται μία προς μία, ώστε να καθοριστεί ποια είναι η πιο συγκεκριμένη.

Σε γενικές γραμμές, σχετικά λίγα νομοθετικά κείμενα της Ε.Ε περιλαμβάνουν διατάξεις που αφορούν τη διαπίστευση. Ως εκ τούτου, μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 είναι γενικής εφαρμογής στον εν λόγω τομέα. Όσον αφορά την εποπτεία της αγοράς (η οποία περιλαμβάνει τον έλεγχο των προϊόντων από τρίτες χώρες), η κατάσταση είναι πιο σύνθετη, καθώς σε ορισμένες πράξεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης περιλαμβάνονται διάφορες διατάξεις σχετικά με τα ζητήματα που καλύπτονται από τον κανονισμό (π.χ. στη νομοθεσία για τα φαρμακευτικά και τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα προβλέπεται συγκεκριμένη διαδικασία πληροφόρησης).

2.4.1.4 Απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ.

Η απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ συνιστά «ιδιάζουσα» (*sui generis*) απόφαση, που σημαίνει ότι δεν έχει αποδέκτες και, ως εκ τούτου, δεν έχει ούτε άμεση ούτε έμμεση εφαρμογή. Αποτελεί πολιτική δέσμευση των τριών θεσμικών οργάνων της ΕΕ, δηλαδή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Αυτό σημαίνει ότι, για να εφαρμοστούν οι διατάξεις της εν λόγω απόφασης στο ενωσιακό δίκαιο, πρέπει είτε να μεταφερθούν κατά λέξη (*expressis verbis*) στη μελλοντική νομοθεσία είτε να ενσωματωθούν σε αυτή. Τα τρία θεσμικά όργανα έχουν πράγματι δεσμευθεί να τηρούν και να χρησιμοποιούν με τον συστηματικότερο δυνατό τρόπο τις διατάξεις της συγκεκριμένης απόφασης κατά την κατάρτιση νομοθεσίας για τα προϊόντα. Ως εκ τούτου, κάθε σχετική μελλοντική πρόταση πρέπει να εξετάζεται με βάση την απόφαση αυτή και οι παρεκκλίσεις από τα περιεχόμενά της να αιτιολογούνται δεόντως.

2.4.1.5 Η Οδηγία για την γενική ασφάλεια των προϊόντων.

Στόχος της οδηγίας 2001/95/ΕΚ (19) για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΟΓΑΠ) είναι η επίτευξη υψηλού βαθμού ασφάλειας σε όλη την ΕΕ όσον αφορά τα καταναλωτικά προϊόντα που δεν καλύπτονται από την τομεακή ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Σε ορισμένα θέματα, η συγκεκριμένη οδηγία συμπληρώνει επίσης τις διατάξεις της τομεακής νομοθεσίας. Η βασικότερη διάταξη της οδηγίας είναι ότι οι παραγωγοί υποχρεούνται να διαθέτουν στην αγορά μόνο ασφαλή προϊόντα (20). Η ΟΓΑΠ προβλέπει επίσης διατάξεις για την εποπτεία της αγοράς με στόχο την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των καταναλωτών.

Η οδηγία για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων έχει θεσπίσει το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για τα επικίνδυνα μη εδωδιμα προϊόντα (RAPEX, σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης) μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Το RAPEX εξασφαλίζει την ταχεία ενημέρωση των αρμόδιων αρχών σχετικά με επικίνδυνα προϊόντα. Με την επιφύλαξη ορισμένων προϋποθέσεων, οι κοινοποιήσεις μέσω RAPEX μπορούν να ανταλλάσσονται και με χώρες μη μέλη της ΕΕ. Σε περίπτωση που τα προϊόντα παρουσιάζουν σοβαρούς κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των

καταναλωτών σε διάφορα κράτη μέλη, η ΟΓΑΠ δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να λαμβάνει προσωρινές αποφάσεις σχετικά με μέτρα σε ενωσιακό επίπεδο, τα λεγόμενα «μέτρα έκτακτης ανάγκης». Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει επίσημη απόφαση (με διάρκεια ισχύος ενός έτους αλλά με δυνατότητα ανανέωσης για ένα έτος), με την οποία θα καλεί τα κράτη μέλη να περιορίσουν ή να εμποδίσουν την εμπορία προϊόντων που εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών. Στη συνέχεια, το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης διευρύνθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008, ώστε να εφαρμόζεται σε όλα τα εναρμονισμένα βιομηχανικά προϊόντα ανεξάρτητα από τον τελικό χρήστη (δηλαδή στα επαγγελματικά προϊόντα), καθώς και στα προϊόντα που εγκυμονούν κινδύνους για άλλα προστατευόμενα συμφέροντα εκτός από την υγεία και την ασφάλεια, π.χ. για το περιβάλλον.

● Πεδίο εφαρμογής των ενωσιακών νομοθετικών πράξεων:

- Περιορισμός της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό (οδηγία 2011/65/ΕΕ)
- Συσκευές αερίου (οδηγία 2009/142/ΕΚ)
- Απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα (οδηγία 2009/125/ΕΚ)
- Απλά δοχεία πίεσης (οδηγία 2009/105/ΕΚ και οδηγία 2014/29/ΕΕ)
- Ασφάλεια των παιχνιδιών (οδηγία 2009/48/ΕΚ)
- Ηλεκτρολογικό υλικό που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί εντός ορισμένων ορίων τάσεως (οδηγία 2006/95/ΕΚ και οδηγία 2014/35/ΕΕ)
- Μηχανήματα (οδηγία 2006/42/ΕΚ)
- Ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα (οδηγία 2004/108/ΕΚ και οδηγία 2014/30/ΕΕ)
- Όργανα μετρήσεων (οδηγία 2004/22/ΕΚ και οδηγία 2014/32/ΕΕ)
- Όργανα ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας (οδηγία 2009/23/ΕΚ και οδηγία 2014/31/ΕΕ)
- Εγκαταστάσεις με συρματόσχοινα για τη μεταφορά προσώπων (οδηγία 2000/9/ΕΚ)
- Ραδιοεξοπλισμός και τηλεπικοινωνιακός τερματικός εξοπλισμός (οδηγία 1999/5/ΕΚ και οδηγία 2014/53/ΕΕ)
- Ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα (οδηγία 90/385/ΕΚ)
- Ιατροτεχνολογικά προϊόντα (οδηγία 93/42/ΕΟΚ)
- Ιατροτεχνολογικά βοηθήματα που χρησιμοποιούνται στη διάγνωση in vitro (οδηγία 98/79/ΕΚ)
- Εξοπλισμός υπό πίεση (οδηγία 97/23/ΕΚ και οδηγία 2014/68/ΕΕ)
- Μεταφερόμενος εξοπλισμός υπό πίεση (οδηγία 2010/35/ΕΚ)
- Συσκευές αερολυμάτων (αεροζόλ) (οδηγία 75/324/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε)
- Ανεκκυστήρες (οδηγία 95/16/ΕΚ και οδηγία 2014/33/ΕΕ)
- Σκάφη αναψυχής (οδηγία 94/25/ΕΚ και οδηγία 2013/53/ΕΕ)
- Συσκευές και συστήματα προστασίας που προορίζονται για χρήση σε εκρήξιμες ατμόσφαιρες (οδηγία 94/9/ΕΚ και οδηγία 2014/34/ΕΕ)
- Εκρηκτικές ύλες εμπορικής χρήσης (οδηγία 93/15/ΕΟΚ και οδηγία 2014/28/ΕΕ)
- Είδη πυροτεχνίας (οδηγία 2013/29/ΕΕ)
- Κανονισμός σχετικά με τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1222/2009]
- Μέσα ατομικής προστασίας (οδηγία 89/686/ΕΟΚ)
- Εξοπλισμός πλοίων (οδηγία 96/98/ΕΚ και οδηγία 2014/90/ΕΕ)
- Εκπομπή θορύβου στο περιβάλλον από εξοπλισμό προς χρήση σε εξωτερικούς χώρους (οδηγία 2000/14/ΕΚ)
- Εκπομπές από κινητήρες μη οδικών κινητών μηχανημάτων (οδηγία 97/68/ΕΚ όπως τροποποιήθηκε)
- Ενεργειακή επισήμανση (οδηγία 2010/30/ΕΚ)

2.4.1.6 Προϊόντα που εισάγονται από χώρες εκτός Ε.Ε.

- Κάθε προϊόν, ανεξαρτήτως προέλευσης, πρέπει να συμμορφώνεται με την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης όταν καθίσταται διαθέσιμο στην ενωσιακή αγορά.
- Τα προϊόντα που προέρχονται από χώρες εκτός της Ε.Ε., προτού φθάσουν στον τελικό χρήστη στην Ε.Ε., υπάγονται στο καθεστώς της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία και ελέγχονται από τις αρχές που είναι αρμόδιες για τους συνοριακούς ελέγχους.

Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης εφαρμόζεται όταν ένα προϊόν καθίσταται διαθέσιμο ή τίθεται σε λειτουργία για πρώτη φορά στην αγορά της Ένωσης. Εφαρμόζεται επίσης στα χρησιμοποιημένα και τα μεταχειρισμένα προϊόντα που εισάγονται από τρίτη χώρα, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων που προκύπτουν από την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ηλεκτρικών ή ηλεκτρονικών αποβλήτων, όταν εισέρχονται για πρώτη φορά στην ενωσιακή αγορά, αλλά όχι στα εν λόγω προϊόντα που ήδη κυκλοφορούν στην αγορά. Εφαρμόζεται ακόμη και στα χρησιμοποιημένα και τα μεταχειρισμένα προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες και τα οποία κατασκευάστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης.

Η βασική αρχή των κανόνων της Ε.Ε για τα προϊόντα είναι ότι τα προϊόντα, ανεξαρτήτως προέλευσής τους, πρέπει να συμμορφώνονται με την εφαρμοστέα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης όταν καθίστανται διαθέσιμα στην ενωσιακή αγορά. Το ίδιο ισχύει για τα προϊόντα που κατασκευάζονται στην Ε.Ε, καθώς και για τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες.

Τα προϊόντα που προέρχονται από χώρες εκτός Ε.Ε, προτού φθάσουν στον τελικό χρήστη στην Ε.Ε, πρέπει να προσκομίζονται στο τελωνείο υπό το καθεστώς θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία. Σκοπός της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία είναι να εκπληρώνονται όλες οι διατυπώσεις εισαγωγής, ώστε τα προϊόντα να μπορούν να διατίθενται στην ενωσιακή αγορά όπως κάθε προϊόν που παρασκευάζεται στην Ε.Ε. Ως εκ τούτου, όταν τα προϊόντα προσκομίζονται στο τελωνείο υπό το καθεστώς θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία, μπορεί, κατά κανόνα, να θεωρηθεί ότι τα προϊόντα διατίθενται στην ενωσιακή αγορά και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να συμμορφώνονται με την εφαρμοστέα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Ωστόσο, είναι επίσης πιθανό ότι η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και η διάθεση στην αγορά δεν πραγματοποιούνται ταυτόχρονα. Η διάθεση στην αγορά συντελείται τη στιγμή κατά την οποία προσφέρεται το προϊόν για διανομή, κατανάλωση ή χρήση για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Η διάθεση στην αγορά μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, για παράδειγμα στην περίπτωση των διαδικτυακών πωλήσεων από τους οικονομικούς φορείς που είναι εγκατεστημένοι εκτός Ε.Ε, ακόμη και αν ο φυσικός έλεγχος της συμμόρφωσης των προϊόντων μπορεί να πραγματοποιείται το νωρίτερο κατά την άφιξή τους στα τελωνεία στην Ε.Ε. Η διάθεση στην αγορά μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί μετά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Οι τελωνειακές αρχές και οι αρχές εποπτείας της αγοράς έχουν την υποχρέωση και την εξουσία, βάσει αναλύσεων κινδύνου, να ελέγχουν τα προϊόντα που φθάνουν από τρίτες χώρες και να παρεμβαίνουν όταν κρίνεται αναγκαίο πριν από τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία, ανεξάρτητα από το πότε θεωρείται ότι διατίθενται στην ενωσιακή αγορά. Σκοπός είναι να αποτραπεί η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και, κατά συνέπεια, η διάθεση στο ενωσιακό έδαφος προϊόντων που δεν συμμορφώνονται με την οικεία ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης (69).

Όσον αφορά τα προϊόντα που εισάγονται από χώρες εκτός της Ε.Ε, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης αναθέτει ειδικό ρόλο στον εισαγωγέα. Ο εισαγωγέας αναλαμβάνει ορισμένες υποχρεώσεις που, σε έναν βαθμό, αντικατοπτρίζουν τις υποχρεώσεις των εγκατεστημένων στην Ε.Ε κατασκευαστών (70). Όσον αφορά τα προϊόντα που εισάγονται από χώρες εκτός Ε.Ε, ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μπορεί να διεκπεραιώσει ορισμένα καθήκοντα για λογαριασμό του κατασκευαστή (71). Ωστόσο, αν ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ενός κατασκευαστή τρίτης χώρας διαθέσει το προϊόν σε έναν διανομέα ή σε έναν καταναλωτή στην Ε.Ε, δεν ενεργεί πλέον ως απλός εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αλλά καθίσταται εισαγωγέας, με αποτέλεσμα να υπόκειται στις ίδιες υποχρεώσεις με τους εισαγωγείς.

2.4.1.7 Γεωγραφική εφαρμογή [ΚΡΑΤΗ ΕΟΧ/ΕΖΕΣ, ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑΦΗ (ΥΧΕ), ΤΟΥΡΚΙΑ]

- Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης εφαρμόζεται στα κράτη μέλη της Ε.Ε καθώς και σε ορισμένα ευρωπαϊκά εδάφη, στον βαθμό που απαιτείται για την υλοποίηση των ρυθμίσεων που ορίζονται στις συνθήκες προσχώρησης των σχετικών Κρατών Μελών.
- Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο έχει συναφθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας. Η εν λόγω συμφωνία επεκτείνει την εσωτερική αγορά σε αυτά τα τρία κράτη ΕΖΕΣ —κοινώς γνωστά ως κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ.
- Η συμφωνία τελωνειακής ένωσης μεταξύ της Ε.Ε και της Τουρκίας έχει σκοπό να εξασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων μεταξύ της Ε.Ε και της Τουρκίας, με την εξάλειψη των ελέγχων στα σύνορα της Ε.Ε με την Τουρκία κατά την εισαγωγή προϊόντων.

Σκοπός της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης για τα προϊόντα που εγκρίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 114 και 115 της ΣΛΕΕ είναι η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Συνεπώς, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν μπορεί να διαχωρίζεται από τις διατάξεις της Συνθήκης για

την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, και το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης θα πρέπει να συμπίπτει με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής των άρθρων 30 και 34 έως 36 της ΣΛΕΕ.

Δυνάμει του άρθρου 355 της ΣΛΕΕ, και σε συνδυασμό με το άρθρο 52 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), η Συνθήκη και, κατά συνέπεια, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυνάμει του άρθρου 355 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Συνθήκη εφαρμόζεται επίσης στη Γουαδελούπη, τη Γαλλική Γουιάνα, τη Μαρτινίκα, τη Ρεϊνιόν, τον Άγιο Μαρτίνο, τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Καναρίους Νήσους. Επιπλέον, η Συνθήκη και η νομοθεσία εναρμόνισης για τα προϊόντα που εγκρίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 114 και 115 της ΣΛΕΕ εφαρμόζονται σε ορισμένα ευρωπαϊκά εδάφη στον βαθμό που απαιτείται για την υλοποίηση των ρυθμίσεων που ορίζονται στην εκάστοτε συνθήκη προσχώρησης (83).

Ωστόσο, δεν εφαρμόζεται ούτε στις Φερόες Νήσους, στη Γροιλανδία, στο Ακρωτήριο και στη Δεκέλεια, ούτε στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη που διατηρούν ιδιαίτερες σχέσεις με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όπως το Γιβραλτάρ. Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν εφαρμόζεται στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, και ιδίως στα εξής: Νέα Καληδονία και εξαρτήσεις, Γαλλική Πολυνησία, Γαλλικά Εδάφη του Νοτίου Ημισφαιρίου και της Ανταρκτικής, Νήσοι Ουάλλις και Φουτούνα, Σεν Πιερ και Μικελόν, Άγιος Βαρθολομαίος, Αρούμπα, Κουρασάο, Άγιος Μαρτίνος, Ολλανδικές Αντίλλες (Μπονέρ, Σάμπα και Άγιος Ευστάθιος), Ανγκουίλα, Νήσοι Κάιμαν, Νήσοι Φόκλαντ, Νήσοι Νότια Γεωργία και Νότιες Σάντουιτς, Μονσεράτ, Πίτκερν, Αγία Ελένη και εξαρτήσεις, Βρετανικό Έδαφος Ανταρκτικής, Βρετανικό Έδαφος του Ινδικού Ωκεανού, Νήσοι Τερκ και Κάικος, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι και Βερμούδες.

2.4.1.8 ΚΡΑΤΗ ΕΟΧ/ΕΖΕΣ.

Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1994, καλύπτει το σύνολο της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης την οποία αφορά ο παρών οδηγός. Ως εκ τούτου, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης που καλύπτεται από τον παρόντα οδηγό εφαρμόζεται επίσης στα κράτη «ΕΟΧ/ΕΖΕΣ», δηλαδή στην Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Σκοπός της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ είναι να δημιουργηθεί ένας δυναμικός και ομοιογενής Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος, με βάση κοινούς κανόνες και ισότιμους όρους ανταγωνισμού.

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των κρατών μελών, των δημόσιων φορέων, των επιχειρήσεων ή των φυσικών προσώπων αυτών θεωρείται —βάσει της συμφωνίας για τον ΕΟΧ— ότι ισχύουν εξίσου και για τις χώρες ΕΟΧ/ΕΖΕΣ. Με αυτό τον τρόπο, εξασφαλίζεται ότι τα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ και οι οικονομικοί φορείς τους υπόκεινται στα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους ενωσιακούς εταίρους τους. Για παράδειγμα, οι οδηγίες της νέας προσέγγισης και οι λοιπές πράξεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης ενσωματώνονται και εφαρμόζονται στα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ ακριβώς όπως στα κράτη μέλη —αν και η ρήτρα διασφάλισης έχει τροποποιηθεί. Ως εκ τούτου, η καθοδήγηση που παρέχεται από τον παρόντα οδηγό στα κράτη μέλη παρέχεται και στα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ. Για τους σκοπούς της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, οι αναφορές στις πράξεις της Κοινότητας (νυν Ένωσης) ή στην κοινή αγορά νοούνται ως αναφορές στα εδάφη των συμβαλλόμενων μερών. Αντίστοιχα, ένα προϊόν δεν διατίθεται μόνο στην αγορά της ΕΕ αλλά και στην αγορά του ΕΟΧ (δηλαδή στις εθνικές αγορές των κρατών μελών καθώς και της Ισλανδίας, του Λιχτενστάιν και της Νορβηγίας).

Η συμφωνία για τον ΕΟΧ τροποποιείται συνεχώς με βάση τις αποφάσεις της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ, οι οποίες λαμβάνονται με γνώμονα τις αλλαγές στη σχετική ενωσιακή νομοθεσία. Για την επίτευξη και τη διατήρηση ενιαίας ερμηνείας και εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας, δημιουργήθηκαν το Δικαστήριο της ΕΖΕΣ και η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ. Η συμφωνία για τον ΕΟΧ εξασφαλίζει τη στενή συνεργασία της Επιτροπής με τις διοικήσεις των κρατών ΕΟΧ/ΕΖΕΣ. Η Επιτροπή ζητεί άτυπες συμβουλές από τους εμπειρογνώμονες των εν λόγω κρατών με τον ίδιο τρόπο που θα ζητούσε συμβουλές από τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών. Όσον αφορά τις επιτροπές που επικουρούν την Επιτροπή στο έργο της, υπάρχει στενή συνεργασία. Το Συμβούλιο του ΕΟΧ συνεδριάζει δύο φορές ετησίως, ενώ η Μεικτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή του ΕΟΧ και η Συμβουλευτική Επιτροπή του ΕΟΧ συνέρχονται σε τακτική βάση.

• Διαδικασία ρήτρας διασφάλισης.

Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ είναι υπεύθυνη για την εξέταση των κοινοποιήσεων της ρήτρας διασφάλισης από τα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ. Η εν λόγω αρχή προβαίνει σε διαβουλεύσεις με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και ανταλλάσσει πληροφορίες με την Επιτροπή για τις σχετικές εξελίξεις. Η αρχή διαβιβάζει την απόφασή της στα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ καθώς και στην Επιτροπή με σκοπό την ανάληψη δράσης. Εάν ένα κράτος ΕΟΧ/ΕΖΕΣ δεν τηρήσει τη σχετική απόφαση, η Εποπτεύουσα Αρχή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει. Όταν ένα κράτος μέλος ενεργοποιεί τη ρήτρα διασφάλισης, προβλέπονται διαβουλεύσεις μεταξύ της Επιτροπής και της Εποπτεύουσας Αρχής. Η Επιτροπή

διαβιβάζει την απόφασή της στην Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ, η οποία τη διαβιβάζει με τη σειρά της στα κράτη ΕΟΧ/ΕΖΕΣ για περαιτέρω ενέργειες. Εάν ένα κράτος ΕΟΧ/ΕΖΕΣ δεν τηρήσει τη σχετική απόφαση, η Εποπτεύουσα Αρχή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει.

2.4.1.9 Μονακό, Άγιος Μαρίνος και Ανδόρα.

Το διμερές εμπόριο προϊόντων μεταξύ της Ε.Ε και του Μονακό, του Αγίου Μαρίνου και της Ανδόρας διευκολύνεται από τις συμφωνίες τελωνειακής ένωσης: το Μονακό έχει τελωνειακή ένωση με τη Γαλλία και αποτελεί μέρος του τελωνειακού εδάφους της Ε.Ε, ενώ τόσο ο Άγιος Μαρίνος όσο και η Ανδόρα έχουν συνάψει συμφωνία τελωνειακής ένωσης με την Ε.Ε. Ωστόσο, τα προϊόντα που προέρχονται από τις χώρες αυτές πρέπει να συμμορφώνονται με το ενωσιακό κεκτημένο, προκειμένου να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ε.Ε (84).

2.4.1.10 Τουρκία.

Η Ε.Ε δημιούργησε τελωνειακή ένωση με την Τουρκία το 1995 (απόφαση αριθ. 1/95 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας, 96/142/ΕΚ). Η συμφωνία τελωνειακής ένωσης καλύπτει το εμπόριο κατεργασμένων προϊόντων και μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων μεταξύ Τουρκίας και Ε.Ε, και συνεπάγεται συμμόρφωση της Τουρκίας με το σύνολο της ενωσιακής νομοθεσίας για τα προϊόντα. Σκοπός της εν λόγω συμφωνίας είναι να εξασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των κατεργασμένων προϊόντων και μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων μεταξύ Ε.Ε και Τουρκίας, μέσω της εξάλειψης των ελέγχων που πραγματοποιούνται στα σύνορα της ΕΕ με την Τουρκία κατά την εισαγωγή προϊόντων.

Τα άρθρα 5 έως 7 της απόφασης προβλέπουν την απαγόρευση των μέτρων που έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους τελωνειακούς δασμούς μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας, αντικατοπτρίζοντας τα άρθρα 34-36 της ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 66 της απόφασης, τα άρθρα 5 έως 7 της εν λόγω πράξης πρέπει, για τους σκοπούς της εκτέλεσης και της εφαρμογής τους στα προϊόντα που καλύπτονται από τη συμφωνία της τελωνειακής ένωσης, να ερμηνεύονται σύμφωνα με την οικεία νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ, και ειδικότερα με την υπόθεση *Cassis de Dijon* σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση.

Κατά συνέπεια, όσον αφορά τους τομείς στους οποίους η Τουρκία έχει ευθυγραμμίσει τη νομοθεσία της με την ενωσιακή νομοθεσία, τα προϊόντα που κατασκευάζονται και/ή κυκλοφορούν νομίμως στην Τουρκία πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα με τα προϊόντα που κατασκευάζονται και/ή κυκλοφορούν νομίμως στην ΕΕ και δεν πρέπει να υπόκεινται σε ελέγχους κατά την εισαγωγή τους. Το ίδιο σκεπτικό ισχύει και για τους μη εναρμονισμένους τομείς στους οποίους η Τουρκία έχει ευθυγραμμίσει τη νομοθεσία της με τα άρθρα 34-36 της ΣΛΕΕ. Η απόφαση υποχρεώνει επίσης την Τουρκία να εφαρμόζει την ενωσιακή νομοθεσία για τα προϊόντα και τις ποιοτικές υποδομές, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις σήμανσης CE, τους κοινοποιημένους οργανισμούς, την εποπτεία της αγοράς, τη διαπίστευση, την τυποποίηση, τη μετρολογία και την αμοιβαία αναγνώριση στον μη εναρμονισμένο τομέα.

Μια άλλη απόφαση (απόφαση αριθ. 2/97 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας), που υπεγράφη το 1997, καθορίζει τον κατάλογο των νομικών πράξεων της ΕΕ, περιλαμβανομένου μέρους του κεκτημένου για τα βιομηχανικά προϊόντα, οι οποίες αφορούν την κατάργηση των τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο και τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής τους από την Τουρκία. Το παράρτημα I της εν λόγω απόφασης εξασφαλίζει ότι, μετά την έκδοση των νομοθετικών πράξεων του παραρτήματος II της εν λόγω απόφασης από την Τουρκία, θα εφαρμόζονται οι ίδιοι κανόνες και διαδικασίες στην ΕΕ και στην Τουρκία όσον αφορά τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των πράξεων που παρατίθενται στο παράρτημα II της απόφασης. Ωστόσο, πολλές από τις νομοθετικές πράξεις του παραρτήματος II αντικαταστάθηκαν σταδιακά από νέες ενωσιακές οδηγίες και κανονισμούς.

Το 2006 το Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας εξέδωσε νέα απόφαση (1/2006), η οποία προέβλεπε τον ορισμό των τουρκικών κοινοποιημένων οργανισμών και την αναγνώριση των εκθέσεων δοκιμών και των πιστοποιητικών που εκδίδουν οι εν λόγω οργανισμοί στην Τουρκία. Τα συμβαλλόμενα μέρη υπέγραψαν δηλώσεις που επιβεβαιώνουν ότι η τουρκική νομοθεσία είναι ισοδύναμη με την ενωσιακή νομοθεσία όσον αφορά σειρά κανονισμών και οδηγιών της νέας προσέγγισης.

Στον μη εναρμονισμένο τομέα, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των οικονομικών φορέων που προμηθεύουν την αγορά της ΕΕ με προϊόντα από την Τουρκία καθορίζονται στην ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Διευκόλυνση της πρόσβασης προϊόντων στην αγορά άλλου

κράτους μέλους: η πρακτική εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης». Ο τουρκικός φορέας διαπίστευσης (TURKAK) είναι μέλος του οργανισμού Ευρωπαϊκής Συνεργασίας για τη Διαπίστευση (EA) και έχει συνάψει διάφορες συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης με τον εν λόγω οργανισμό. Τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από τους διαπιστευμένους από τον TURKAK τουρκικούς οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης πρέπει να θεωρούνται ισοδύναμα με εκείνα που εκδίδονται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οι οποίοι είναι διαπιστευμένοι από τους εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης των κρατών μελών της ΕΕ. Στον τομέα της τυποποίησης, την 1η Ιανουαρίου 2012 το Τουρκικό Ινστιτούτο Προτύπων (TSE) απέκτησε την ιδιότητα του πλήρους μέλους τόσο στην ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης (CEN) όσο και στην ευρωπαϊκή επιτροπή ηλεκτροτεχνικής τυποποίησης (CENELEC).

2.4.1.11 Απαιτήσεις για τα προϊόντα.

- Μεγάλο μέρος της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης περιορίζει τη νομοθετική εναρμόνιση σε μια σειρά βασικών απαιτήσεων δημόσιου συμφέροντος.

- Οι βασικές απαιτήσεις καθορίζουν τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν ή τους κινδύνους που πρέπει να αντιμετωπιστούν αλλά δεν προσδιορίζουν τις τεχνικές λύσεις για τον σκοπό αυτό.

Θεμελιώδεις χαρακτηριστικό μεγάλου μέρους της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης είναι ότι περιορίζει τη νομοθετική εναρμόνιση στις βασικές απαιτήσεις δημόσιου συμφέροντος. Οι εν λόγω απαιτήσεις αφορούν την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των χρηστών (συνήθως των καταναλωτών και των εργαζομένων), αλλά μπορεί επίσης να καλύπτουν και άλλες θεμελιώδεις απαιτήσεις (για παράδειγμα, την προστασία της περιουσίας, των ανεπαρκών πόρων ή του περιβάλλοντος).

Οι βασικές απαιτήσεις έχουν σχεδιαστεί για να παρέχουν και να εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας. Οι απαιτήσεις αυτές είτε απορρέουν από ορισμένους κινδύνους που σχετίζονται με το προϊόν (π.χ. φυσική και μηχανική ανθεκτικότητα, αναφλεξιμότητα, χημικές, ηλεκτρικές ή βιολογικές ιδιότητες, υγιεινή, ραδιενέργεια, ακρίβεια) είτε αφορούν το προϊόν ή τις επιδόσεις του (π.χ. διατάξεις που αφορούν τα υλικά, τον σχεδιασμό, την κατασκευή, τη διαδικασία παρασκευής, τις οδηγίες που καταρτίζονται από τον κατασκευαστή) είτε προσδιορίζουν τον βασικό στόχο προστασίας (π.χ. μέσω ενός επεξηγηματικού καταλόγου). Συχνά, μάλιστα, αποτελούν συνδυασμό όλων των ανωτέρω. Ως εκ τούτου, αρκετές ενωσιακές πράξεις εναρμόνισης μπορεί να εφαρμόζονται ταυτόχρονα για ένα συγκεκριμένο προϊόν, αφού οι βασικές απαιτήσεις των διαφόρων ενωσιακών πράξεων εναρμόνισης πρέπει να εφαρμόζονται ταυτόχρονα, ώστε να καλύπτουν όλα τα σχετικά δημόσια συμφέροντα.

Οι βασικές απαιτήσεις πρέπει να εφαρμόζονται με γνώμονα τον εγγενή κίνδυνο ενός δεδομένου προϊόντος. Ως εκ τούτου, οι κατασκευαστές πρέπει να διεξάγουν ανάλυση κινδύνου ώστε, πρώτον, να εντοπίζουν όλους τους πιθανούς κινδύνους που μπορεί να ενέχει το προϊόν και να καθορίζουν τις βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για το προϊόν. Η εν λόγω ανάλυση πρέπει να τεκμηριώνεται και να περιλαμβάνεται στον τεχνικό φάκελο. Επιπλέον, ο κατασκευαστής πρέπει να τεκμηριώνει την αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζει τους εντοπιζόμενους κινδύνους, ώστε να εξασφαλίζεται ότι το προϊόν πληροί τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις (π.χ. με την εφαρμογή εναρμονισμένων προτύπων). Εάν το εναρμονισμένο πρότυπο εφαρμόζεται μόνο εν μέρει ή δεν καλύπτει όλες τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις, τότε θα πρέπει να τεκμηριώνεται ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις που δεν καλύπτονται από το εν λόγω πρότυπο.

Οι βασικές απαιτήσεις καθορίζουν μεν τα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν ή τους κινδύνους που πρέπει να αντιμετωπιστούν αλλά όχι και τις τεχνικές λύσεις για τον σκοπό αυτό. Η εκάστοτε τεχνική λύση μπορεί να παρέχεται από ένα πρότυπο ή από άλλες τεχνικές προδιαγραφές ή να καταρτίζεται σύμφωνα με γενικές μηχανοτεχνικές ή επιστημονικές γνώσεις που παρέχονται στη σχετική βιβλιογραφία κατά τη διακριτική ευχέρεια του κατασκευαστή. Αυτή η ευελιξία παρέχει στους κατασκευαστές τη δυνατότητα να επιλέγουν τον τρόπο με τον οποίο θα ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις. Επιτρέπει επίσης, για παράδειγμα, την προσαρμογή των υλικών και του σχεδιασμού του προϊόντος στην τεχνολογική πρόοδο. Αντίστοιχα, η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης που βασίζεται σε βασικές απαιτήσεις δεν καθιστά απαραίτητη την τακτική προσαρμογή στην τεχνολογική πρόοδο, δεδομένου ότι η αξιολόγηση του κατά πόσον πληρούνται ή όχι οι απαιτήσεις βασίζεται στο επίπεδο τεχνολογίας που ίσχυε κατά τη χρονική στιγμή διάθεσης του προϊόντος στην αγορά.

Οι βασικές απαιτήσεις ορίζονται στα σχετικά τμήματα ή παραρτήματα μιας δεδομένης ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης. Μολονότι στις βασικές απαιτήσεις δεν περιλαμβάνονται λεπτομερείς κατασκευαστικές προδιαγραφές, ο βαθμός αναλυτικής διατύπωσης διαφέρει μεταξύ των διαφόρων ενωσιακών πράξεων εναρμόνισης (153). Η διατύπωση θα πρέπει να είναι αρκετά ακριβής ώστε να δημιουργεί, κατά τη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία, νομικά δεσμευτικές υποχρεώσεις που

μπορούν να εκτελεστούν, καθώς και να διευκολύνει την υποβολή αιτημάτων εναρμόνισης από την Επιτροπή προς τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης με σκοπό τη δημιουργία εναρμονισμένων προτύπων. Επιπλέον, διατυπώνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διευκολύνεται η αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις αυτές, ακόμα και αν δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα ή αν ο κατασκευαστής επιλέγει να μην τα εφαρμόσει.

2.4.1.12 Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις: ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΑ.

- Για τους όρους «πρότυπο», «εθνικό πρότυπο», «ευρωπαϊκό πρότυπο», «εναρμονισμένο πρότυπο» και «διεθνές πρότυπο» ισχύουν συγκεκριμένοι ορισμοί.
- Τα πρότυπα εφαρμόζονται οικειοθελώς.
- Τα «εναρμονισμένα πρότυπα» είναι «ευρωπαϊκά πρότυπα» που έχουν εκδοθεί κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής για την εφαρμογή ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης.
- Τα εναρμονισμένα πρότυπα παρέχουν τεκμήριο συμμόρφωσης με τις βασικές απαιτήσεις που επιδιώκουν να καλύψουν.

Στον κανονισμό (Ε.Ε) αριθ. 1025/2012 (154) παρέχονται ορισμοί για τους όρους «πρότυπο», «εθνικό πρότυπο», «ευρωπαϊκό πρότυπο», «εναρμονισμένο πρότυπο» και «διεθνές πρότυπο».

- Τα «πρότυπα» ορίζονται ως τεχνικές προδιαγραφές που έχουν εγκριθεί από αναγνωρισμένο φορέα τυποποίησης, για επανειλημμένη ή διαρκή εφαρμογή, των οποίων η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική.
- Ως «ευρωπαϊκά πρότυπα» νοούνται τα «πρότυπα» που έχουν εκδοθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης που παρατίθενται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (Ε.Ε) αριθ. 1025/2012 (155).
- Με βάση τους δύο πρώτους ορισμούς που προαναφέρθηκαν, τα «εναρμονισμένα πρότυπα» είναι «ευρωπαϊκά πρότυπα» που έχουν εκδοθεί κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής για την εφαρμογή νομοθεσίας εναρμόνισης της Ένωσης. Τα εναρμονισμένα πρότυπα εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε οικειοθελή βάση.

Ο ορισμός ενός «εναρμονισμένου προτύπου», στο πλαίσιο του κανονισμού (Ε.Ε) αριθ. 1025/2012, δεν περιορίζεται στα εναρμονισμένα πρότυπα που στηρίζουν τη νομοθεσία για την εναρμόνιση των προϊόντων, καθώς με τον κανονισμό ενσωματώνεται η χρήση των εναρμονισμένων προτύπων στη νομοθεσία για την εναρμόνιση των υπηρεσιών κατά τρόπο αντίστοιχο με την ενωσιακή νομοθεσία για την εναρμόνιση των προϊόντων.

2.4.1.13 Ο ρόλος των εναρμονισμένων προτύπων.

Τα εναρμονισμένα πρότυπα καταρτίζονται και δημοσιεύονται όπως τα άλλα ευρωπαϊκά πρότυπα, σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανονισμούς των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης. Σύμφωνα με τους κανονισμούς αυτούς, όλα τα ευρωπαϊκά πρότυπα πρέπει να μεταφέρονται σε εθνικό επίπεδο από τους εθνικούς φορείς τυποποίησης. Η μεταφορά αυτή σημαίνει ότι τα εν λόγω ευρωπαϊκά πρότυπα πρέπει να εφαρμόζονται ακριβώς όπως τα εθνικά πρότυπα και ότι όλα τα αντικρουόμενα εθνικά πρότυπα πρέπει να καταργηθούν εντός ορισμένης περιόδου.

Τα εναρμονισμένα πρότυπα είναι ευρωπαϊκά πρότυπα στα οποία ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 και η τομεακή ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δίνουν ειδική σημασία. Τα εναρμονισμένα πρότυπα εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε οικειοθελή βάση. Ωστόσο, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι ο ορισμός του εναρμονισμένου προτύπου δεν περιέχει καμία αναφορά στη δημοσίευση του τίτλου του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όσο ο τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου δεν δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, το εναρμονισμένο πρότυπο (ή μέρη αυτού) δεν παρέχει τεκμήριο συμμόρφωσης με τις βασικές ή άλλες απαιτήσεις που επιδιώκει να καλύψει. Η Επιτροπή καλεί επισήμως τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να υποβάλουν εναρμονισμένα πρότυπα εκδίδοντας αίτημα (εντολή) τυποποίησης. Ο ρόλος και η διαμόρφωση του αιτήματος τυποποίησης που απευθύνει η Επιτροπή στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης παρουσιάζονται αναλυτικά στο εγχειρίδιο για την ευρωπαϊκή τυποποίηση. Πριν από αυτό, η Επιτροπή προβαίνει σε διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη. Ο καθορισμός προτύπων βάσει συναίνεσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 προϋποθέτει ευρεία διαβούλευση με τις τομεακές αρχές σε εθνικό επίπεδο. Επομένως, το αίτημα παρέχει ισχυρές ενδείξεις ως προς τις προσδοκίες των δημόσιων αρχών.

Οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης θα λάβουν επισήμως θέση σχετικά με το αίτημα της Επιτροπής σύμφωνα με τους εσωτερικούς τους κανονισμούς. Με την αποδοχή του αιτήματος και τις επακόλουθες εργασίες στον τομέα της τυποποίησης δρομολογείται η περίοδος αναμονής για τους

εθνικούς φορείς τυποποίησης, όπως προβλέπεται από τους εσωτερικούς τους κανονισμούς και, στην περίπτωση των εναρμονισμένων προτύπων, και στον κανονισμό (Ε.Ε) αριθ. 1025/2012.

Η κατάρτιση και η έγκριση των εναρμονισμένων προτύπων βασίζονται στον κανονισμό (Ε.Ε) αριθ. 1025/2012 και στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές για τη συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης και της Επιτροπής και της ΕΖΕΣ, της 28ης Μαρτίου 2003. Υπάρχουν αρκετές απαιτήσεις, αρχές και δεσμεύσεις που αφορούν την τυποποίηση, όπως η συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών (π.χ. των κατασκευαστών, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, των ενώσεων καταναλωτών, των ενδιαφερομένων από τον τομέα του περιβάλλοντος και των συνδικαλιστικών οργανώσεων), ο ρόλος των δημόσιων αρχών, η ποιότητα των προτύπων και η ομοιόμορφη μεταφορά των ευρωπαϊκών προτύπων στο εσωτερικό της Ένωσης μέσω των εθνικών φορέων τυποποίησης.

Οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης είναι αρμόδιοι για τον προσδιορισμό, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα, και την κατάρτιση εναρμονισμένων προτύπων κατά την έννοια της οικείας νομοθεσίας της εσωτερικής αγοράς καθώς και για την υποβολή καταλόγου εγκεκριμένων εναρμονισμένων προτύπων στην Επιτροπή. Το τεχνικό περιεχόμενο αυτών των εναρμονισμένων προτύπων υπάγεται εξ ολοκλήρου στην ευθύνη των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης. Όταν οι δημόσιες αρχές συμφωνήσουν σχετικά με ένα αίτημα, η αναζήτηση τεχνικών λύσεων θα πρέπει καταρχήν να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των ενδιαφερομένων μερών. Σε ορισμένους τομείς, όπως το περιβάλλον, η υγεία και ασφάλεια, η συμμετοχή των δημόσιων αρχών σε τεχνικό επίπεδο είναι σημαντική κατά τη διαδικασία τυποποίησης. Ωστόσο, η ενωσιακή νομοθεσία για την εναρμόνιση των προϊόντων δεν προβλέπει διαδικασία βάσει της οποίας οι δημόσιες αρχές θα επαληθεύουν ή θα εγκρίνουν συστηματικά, είτε σε επίπεδο Ένωσης είτε σε εθνικό επίπεδο, το περιεχόμενο των εναρμονισμένων προτύπων που έχει εγκριθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης. Εντούτοις, ο διάλογος μεταξύ των φορέων τυποποίησης και των δημόσιων αρχών και, κατά περίπτωση, η συμμετοχή τους στη διαδικασία τυποποίησης θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι όροι του αιτήματος τυποποίησης είναι κατανοητοί και ότι οι προβληματισμοί των πολιτών λαμβάνονται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας.

Οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης αποφασίζουν σχετικά με το πρόγραμμα εργασιών για τα εναρμονισμένα πρότυπα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα. Έχουν επίσης τη δυνατότητα να προσδιορίζουν τα υφιστάμενα πρότυπα που κρίνουν, έπειτα από εξέταση και πιθανή αναθεώρηση, ότι πληρούν τους όρους του αιτήματος, ή να τροποποιούν υφιστάμενα πρότυπα προκειμένου να είναι σε θέση να ανταποκρίνονται σε αυτούς τους όρους. Κατά τον ίδιο τρόπο, έχουν τη δυνατότητα να προσδιορίζουν τα διεθνή ή τα εθνικά πρότυπα και να τα εγκρίνουν ως ευρωπαϊκά πρότυπα, καθώς και να τα υποβάλλουν στην Επιτροπή ως εναρμονισμένα πρότυπα. Σε κάποιες περιπτώσεις είναι επίσης πιθανό ορισμένα μόνο μέρη ή ορισμένες ρήτρες του εναρμονισμένου προτύπου να καλύπτουν μια βασική απαίτηση και μόνο αυτά τα μέρη ή οι ρήτρες να παρέχουν τεκμήριο συμμόρφωσης μετά τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

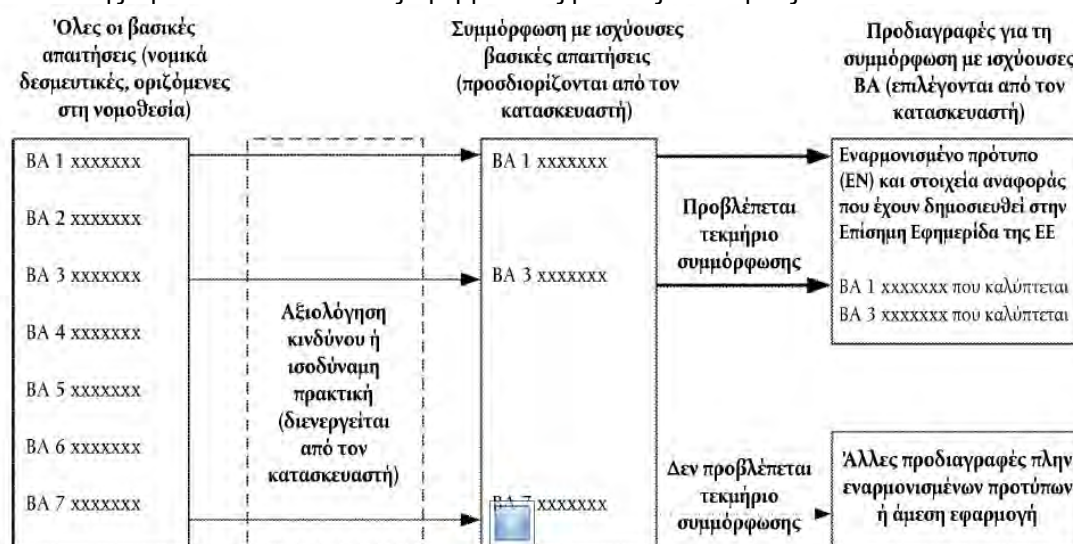
Ένα εναρμονισμένο πρότυπο πρέπει να αντιστοιχεί στις σχετικές βασικές ή άλλες νομικές απαιτήσεις της οικείας νομοθεσίας σύμφωνα με το αντίστοιχο αίτημα τυποποίησης. Ένα εναρμονισμένο πρότυπο μπορεί να περιέχει προδιαγραφές που όχι μόνο να συνδέονται με βασικές απαιτήσεις αλλά να αφορούν και άλλα ζητήματα τα οποία δεν υπάγονται σε ρύθμιση. Στην περίπτωση αυτή, οι εν λόγω προδιαγραφές πρέπει να διαχωρίζονται σαφώς από τις προδιαγραφές που καλύπτουν τις βασικές απαιτήσεις. Ένα εναρμονισμένο πρότυπο δεν χρειάζεται απαραίτητα να καλύπτει όλες τις βασικές απαιτήσεις, αλλά πρέπει να καθίσταται πάντα σαφές ποια απαίτηση «επιδιώκει να καλύψει» διότι, διαφορετικά, ο κατασκευαστής που συμμορφώνεται με ένα εναρμονισμένο πρότυπο, του οποίου τα στοιχεία αναφοράς έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, δεν θα γνωρίζει με βάση ποιες απαιτήσεις θα ισχύει το «τεκμήριο συμμόρφωσης», και οι δημόσιες αρχές δεν θα γνωρίζουν με βάση ποιες βασικές απαιτήσεις θα πρέπει να αποδέχονται ένα τεκμήριο συμμόρφωσης.

Οι σχετικές βασικές ή άλλες νομικές απαιτήσεις που επιδιώκεται να καλυφθούν υποδεικνύονται συνήθως σε χωριστό ενημερωτικό παράρτημα του εναρμονισμένου προτύπου. Όταν οι βασικές απαιτήσεις καλύπτονται μόνο εν μέρει, θα πρέπει να αναφέρεται σαφώς στο πρότυπο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το πεδίο εφαρμογής ενός εναρμονισμένου προτύπου μπορεί επίσης να επισημαίνει τις σχετικές απαιτήσεις με επαρκή σαφήνεια (π.χ. όταν γίνεται σαφής αναφορά στους καλυπτόμενους κινδύνους που συνδέονται με την ασφάλεια). Οι εν λόγω πληροφορίες σχετικά με την «επιδιωκόμενη κάλυψη των βασικών ή άλλων απαιτήσεων» που παρέχονται σε ένα εναρμονισμένο πρότυπο ορίζουν επομένως το πεδίο εφαρμογής του επονομαζόμενου «τεκμηρίου συμμόρφωσης με τις νομικές απαιτήσεις». Πρέπει να υπάρξει σαφής διαχωρισμός μεταξύ της «συμμόρφωσης με ένα πρότυπο» και του «τεκμηρίου συμμόρφωσης (κατά την εφαρμογή εναρμονισμένου προτύπου)». Η «συμμόρφωση με ένα πρότυπο» παραπέμπει συνήθως σε μια κατάσταση «πλήρους εφαρμογής» του

προτύπου. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, στην περίπτωση της εθελοντικής πιστοποίησης με βάση ένα πρότυπο. Για τους σκοπούς του «τεκμηρίου συμμόρφωσης», επαρκεί η εφαρμογή μόνο εκείνων των διατάξεων που συνδέονται με τις βασικές ή άλλες νομικές απαιτήσεις που επιδιώκεται να καλυφθούν.

Τα εναρμονισμένα πρότυπα δεν αντικαθιστούν ποτέ τις νομικά δεσμευτικές βασικές απαιτήσεις. Μια προδιαγραφή που περιλαμβάνεται σε ένα εναρμονισμένο πρότυπο δεν αποτελεί εναλλακτική επιλογή έναντι της σχετικής βασικής ή άλλης νομικής απαίτησης παρά μόνο πιθανό τεχνικό μέσο συμμόρφωσης με την εν λόγω απαίτηση. Στη νομοθεσία εναρμόνισης για τους κινδύνους, αυτό σημαίνει ειδικότερα ότι ο κατασκευαστής διατηρεί πάντα, ακόμα και όταν εφαρμόζει εναρμονισμένα πρότυπα, την πλήρη ευθύνη για την αξιολόγηση του συνόλου των κινδύνων που παρουσιάζει το εν λόγω προϊόν, ούτως ώστε να καθορίζεται ποιες βασικές (ή άλλες) απαιτήσεις είναι εφαρμοστέες. Έπειτα από αυτή την αξιολόγηση, ο κατασκευαστής μπορεί να επιλέξει να εφαρμόσει προδιαγραφές που περιλαμβάνονται σε εναρμονισμένα πρότυπα για την υλοποίηση «μέτρων μείωσης του κινδύνου» τα οποία καθορίζονται μέσω των εναρμονισμένων προτύπων. Στη νομοθεσία εναρμόνισης για τους κινδύνους, τα εναρμονισμένα πρότυπα παρέχουν συνήθως ορισμένα μέσα μείωσης ή εξάλειψης των κινδύνων, ενώ οι κατασκευαστές παραμένουν εξ ολοκλήρου υπεύθυνοι για την αξιολόγηση κινδύνου με σκοπό τον εντοπισμό των σχετικών κινδύνων και των εφαρμοστέων βασικών απαιτήσεων, ούτως ώστε να επιλεγούν κατάλληλα εναρμονισμένα πρότυπα ή άλλες προδιαγραφές.

Ο ρόλος των εναρμονισμένων προτύπων κατά τη συμμόρφωση με τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις που ορίζονται από έναν κατασκευαστή — Γενική προσέγγιση για τις περιπτώσεις όπου ο κατασκευαστής πρέπει να εντοπίσει τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις:

Όταν τα εναρμονισμένα πρότυπα δεν αναφέρουν σαφώς τις βασικές απαιτήσεις που επιδιώκουν να καλύψουν, ενδέχεται να καθίστανται λιγότερο χρήσιμα για τους κατασκευαστές, καθώς υπάρχει μικρότερη ασφάλεια δικαίου ως προς το πραγματικό «πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου συμμόρφωσης». Μια ασαφής ή εσφαλμένη ένδειξη των βασικών απαιτήσεων που επιδιώκουν να καλύψουν μπορεί επίσης να οδηγήσει, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην υποβολή επίσημων αντιρρήσεων ως προς τα εναρμονισμένα πρότυπα (βλ. σημείο 4.1.2.5). Όταν ένα εναρμονισμένο πρότυπο καλύπτει μέρος μόνο των βασικών απαιτήσεων που ορίζονται ως εφαρμοστέες από έναν κατασκευαστή ή μόνο ορισμένες πτυχές τους, ο κατασκευαστής πρέπει επίσης να εφαρμόσει άλλες σχετικές τεχνικές προδιαγραφές ή να αναπτύξει λύσεις σύμφωνα με γενικές τεχνικές ή επιστημονικές γνώσεις που ορίζονται στην τεχνική και επιστημονική βιβλιογραφία, προκειμένου να ικανοποιήσει όλες τις εναπομένουσες βασικές απαιτήσεις της οικείας νομοθεσίας. Παρομοίως, όταν ένας κατασκευαστής αποφασίσει να μην εφαρμόσει όλες τις διατάξεις που περιέχονται σε ένα εναρμονισμένο πρότυπο και οι οποίες θα διαμόρφωναν υπό κανονικές συνθήκες το τεκμήριο συμμόρφωσης, πρέπει, βάσει της αξιολόγησης κινδύνου που πραγματοποιεί, να αναφέρει στον τεχνικό φάκελο με ποιον τρόπο επιτυγχάνεται η συμμόρφωση ή ότι οι σχετικές βασικές απαιτήσεις δεν ισχύουν για το προϊόν του. Ορισμένες φορές, τα πρότυπα μπορεί να περιέχουν σφάλματα ή να υπόκεινται σε διαφορετικές ερμηνείες. Εάν ένας κατασκευαστής εντοπίζει τέτοιου είδους σφάλματα ή ασάφειες, θα πρέπει αρχικά να επικοινωνεί με τον εθνικό φορέα τυποποίησης ζητώντας διευκρινίσεις.

2.4.1.14 Απαιτήσεις ΙΧΝΗΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.

Η ιχνηλασιμότητα είναι η ικανότητα εντοπισμού του ιστορικού του προϊόντος.

- Οι απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας επιτρέπουν τον εντοπισμό του ιστορικού του προϊόντος και στηρίζουν την εποπτεία της αγοράς. Επιτρέπουν δε στις αρχές εποπτείας της αγοράς να εντοπίσουν τους υπεύθυνους οικονομικούς φορείς και να λάβουν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη συμμόρφωση του προϊόντος.
- Οι απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας περιλαμβάνουν την επισήμανση του προϊόντος και τον εντοπισμό των οικονομικών φορέων στην αλυσίδα διανομής.

Για την κανονιστική αρχή, η ιχνηλασιμότητα είναι σημαντική διότι επιτρέπει την αποτελεσματική επιβολή μέσω της εποπτείας της αγοράς και τη λήψη διορθωτικών μέτρων όπως, μεταξύ άλλων, αποσύρσεις και ανακλήσεις. Επιτρέπει την ανίχνευση των επισφαλών ή μη συμμορφούμενων προϊόντων στην αλυσίδα διανομής και καθορίζει τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες των οικονομικών φορέων κατά μήκος της αλυσίδας. Η ιχνηλασιμότητα επιτρέπει στις αρχές εποπτείας της αγοράς να ανιχνεύουν τα προϊόντα έως την πύλη του εργοστασίου και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από εκεί έως τον τελικό χρήστη.

Για τον κατασκευαστή, η ιχνηλασιμότητα είναι σημαντική διότι επιτρέπει τον αποτελεσματικό έλεγχο της διαδικασίας παραγωγής και των προμηθευτών πριν από την εμπορία των προϊόντων, καθώς και τον έλεγχο της αλυσίδας διανομής τους μετά τη διάθεση του προϊόντος στην αγορά. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, οι κατασκευαστές είναι σε θέση να μειώσουν τον αντίκτυπο των ανακλήσεων ή των αποσύρσεων ανάλογα με το πόσο αναλυτικό είναι το σύστημα ιχνηλασιμότητάς τους.

Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης είναι περιοριστική ως προς τους σκοπούς της αλλά όχι και ως προς τα μέσα για την επίτευξη αυτών των σκοπών. Αυτό σημαίνει ότι η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης προβλέπει απαιτήσεις για την ιχνηλασιμότητα των προϊόντων που καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά, χωρίς να ορίζει τους τρόπους με τους οποίους θα επιτευχθούν ή θα υλοποιηθούν αυτές οι απαιτήσεις. Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης είναι επίσης τεχνολογικά ουδέτερη, κάτι που σημαίνει ότι δεν καθορίζει ποια τεχνολογία πρέπει να χρησιμοποιείται, π.χ. για την εκτύπωση ή τη μορφοποίηση. Οι κατασκευαστές πρέπει να επιλέξουν το σύστημα ιχνηλασιμότητας που θεωρούν το πλέον κατάλληλο σε σχέση με τα προϊόντα τους και το σύστημα κατασκευής και διανομής τους.

Η αναγραφή του ονόματος και της διεύθυνσης του κατασκευαστή και, για τα εισαγόμενα προϊόντα, και του εισαγωγέα στο προϊόν αποτελεί βασική απαίτηση ιχνηλασιμότητας. Σε περίπτωση ανάγκης, επιτρέπει στις αρχές εποπτείας της αγοράς να επικοινωνήσουν άμεσα με τον οικονομικό φορέα που είναι αρμόδιος για τη διάθεση ενός επισφαλούς ή μη συμμορφούμενου προϊόντος στην αγορά της Ένωσης.

Δεν υπάρχει ρητή υποχρέωση να προηγούνται της διεύθυνσης οι ενδείξεις «Κατασκευάζεται από», «Εισάγεται από» ή «Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος». Ωστόσο, οι πληροφορίες αυτές δεν πρέπει να παραπλανούν τον τελικό χρήστη και τις αρχές εποπτείας της αγοράς όσον αφορά τον τόπο κατασκευής και τη διεύθυνση κάθε οικονομικού φορέα. Εάν δεν αναγράφονται αυτές οι φράσεις, οι αρχές εποπτείας της αγοράς θα αποφασίζουν τον ρόλο κάθε οικονομικού φορέα. Στη συνέχεια, εναπόκειται στον οικονομικό φορέα να αποδείξει ότι διαθέτει διαφορετικό ρόλο. Δεν είναι υποχρεωτική η μετάφραση των ενδείξεων «Κατασκευάζεται από», «Εισάγεται από» ή «Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος» σε όλες τις αναγκαίες γλώσσες. Οι εν λόγω ενδείξεις θεωρούνται κατανοητές σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ε.Ε.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και η απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ για κοινό πλαίσιο εμπορίας των προϊόντων ορίζουν τις ισχύουσες πρακτικές όσον αφορά την ιχνηλασιμότητα μέσω της απαίτησης ειδικών σημάνσεων ιχνηλασιμότητας. Οι διατάξεις αναφοράς της απόφασης αριθ. 768/2008/ΕΚ που αντικατοπτρίζονται στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης υποχρεώνουν:

1. Τους κατασκευαστές να αναφέρουν τα ακόλουθα τρία στοιχεία: α) το όνομα, β) την καταχωρισμένη εμπορική επωνυμία τους ή το καταχωρισμένο εμπορικό σήμα τους και γ) τη διεύθυνσή τους πάνω στο προϊόν ή, όταν δεν είναι δυνατόν, στη συσκευασία του ή σε συνοδευτικό του έγγραφο. Η διεύθυνση πρέπει να υποδεικνύει ένα μοναδικό σημείο επικοινωνίας με τον κατασκευαστή.

2. Τους εισαγωγείς να αναφέρουν τα ακόλουθα τρία στοιχεία: α) το όνομα, β) την καταχωρισμένη εμπορική επωνυμία τους ή το καταχωρισμένο εμπορικό σήμα τους και γ) τη διεύθυνση επικοινωνίας τους, πάνω στο προϊόν ή, όταν δεν είναι δυνατόν, στη συσκευασία του ή σε συνοδευτικό του έγγραφο.

3. Τους κατασκευαστές να εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα τους φέρουν αριθμό τύπου, παρτίδας, σειράς ή μοντέλου ή άλλο στοιχείο που επιτρέπει την ταυτοποίησή τους ή, όταν δεν το επιτρέπει το μέγεθος ή η φύση του προϊόντος, εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες αυτές αναγράφονται στη συσκευασία ή σε έγγραφο που συνοδεύει το προϊόν.

4. Τους οικονομικούς φορείς να αναφέρουν τυχόν οικονομικούς φορείς που τους προμήθευσαν με προϊόν ή στους οποίους προμήθευσαν οι ίδιοι προϊόν.

2.4.1.15 Τεχνικός Φάκελος.

- Ο κατασκευαστής πρέπει να καταρτίζει τεχνικό φάκελο.
- Ο τεχνικός φάκελος πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τον σχεδιασμό, την κατασκευή και τη λειτουργία του προϊόντος.

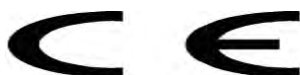
Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης υποχρεώνει τον κατασκευαστή να καταρτίζει τεχνικό φάκελο που να περιλαμβάνει πληροφορίες οι οποίες θα αποδεικνύουν τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις. Ο εν λόγω φάκελος μπορεί να εντάσσεται στα έγγραφα του συστήματος διασφάλισης της ποιότητας εάν η νομοθεσία προβλέπει διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης βάσει συστήματος ποιότητας (ενότητες Δ, Ε, Η και οι παραλλαγές τους). Ο τεχνικός φάκελος πρέπει να είναι διαθέσιμος κατά τη στιγμή που διατίθεται το προϊόν στην αγορά, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική προέλευση ή την τοποθεσία του προϊόντος (203). Ο τεχνικός φάκελος πρέπει να τηρείται για διάστημα 10 ετών από την ημερομηνία διάθεσης του προϊόντος στην αγορά, εκτός αν η εφαρμοστέα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης προβλέπει ρητά διαφορετικό χρονικό διάστημα (204). Αυτό αποτελεί ευθύνη του κατασκευαστή ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση. Δεδομένου ότι η έννοια της «διάθεσης στην αγορά» αφορά κάθε μεμονωμένο προϊόν, η χρονική περίοδος πρέπει να υπολογίζεται από τη στιγμή που το μεμονωμένο προϊόν που καλύπτεται από τον τεχνικό φάκελο διατίθεται στην αγορά.

Το περιεχόμενο του τεχνικού φακέλου καταρτίζεται σε κάθε ενωσιακή πράξη εναρμόνισης, σύμφωνα με τα οικεία προϊόντα. Κατά κανόνα, ο φάκελος πρέπει να περιέχει περιγραφή του προϊόντος και της προβλεπόμενης χρήσης του και να καλύπτει τον σχεδιασμό, την κατασκευή και τη λειτουργία του προϊόντος. Οι λεπτομέρειες που περιλαμβάνονται στον φάκελο εξαρτώνται από το είδος του προϊόντος και από το τι θεωρείται αναγκαίο από τεχνική άποψη για να αποδειχθεί η συμμόρφωση του προϊόντος με τις βασικές απαιτήσεις της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης ή, αν έχουν εφαρμοστεί τα εναρμονισμένα πρότυπα, η συμμόρφωση του προϊόντος με τα πρότυπα αυτά μέσω της επισήμανσης των βασικών απαιτήσεων που καλύπτονται από τα πρότυπα.

Οι απαιτήσεις του παραρτήματος II της απόφασης αριθ. 768/2008/ΕΚ αφορούν το περιεχόμενο του τεχνικού φακέλου που συνδέεται με την απόδειξη της συμμόρφωσης του προϊόντος προς την εφαρμοστέα νομοθεσία εναρμόνισης. Επιπλέον, η απαίτηση για «επαρκή ανάλυση και εκτίμηση του/των κινδύνου/-ων» υποχρεώνει τον παρασκευαστή πρώτα να προσδιορίσει όλους τους πιθανούς κινδύνους του προϊόντος και να καθορίσει τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις. Η εν λόγω ανάλυση πρέπει να τεκμηριώνεται και να περιλαμβάνεται στον τεχνικό φάκελο. Επιπλέον, ο κατασκευαστής πρέπει να τεκμηριώνει την αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζει τους εντοπιζόμενους κινδύνους, ώστε να εξασφαλίζεται ότι το προϊόν πληροί τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις (π.χ. με την εφαρμογή εναρμονισμένων προτύπων). Εάν το εναρμονισμένο πρότυπο εφαρμόζεται μόνο εν μέρει ή δεν καλύπτει όλες τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις, τότε θα πρέπει να τεκμηριώνεται στον τεχνικό φάκελο και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις που δεν καλύπτονται από το εν λόγω πρότυπο.

Σε περίπτωση που ένα προϊόν υποβάλλεται σε εκ νέου σχεδιασμό και αξιολόγηση της συμμόρφωσής του, ο τεχνικός φάκελος πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις εκδόσεις του, να περιγράφει τις αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν, τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να ταυτοποιηθούν οι διάφορες εκδόσεις του προϊόντος και να περιέχει πληροφορίες σχετικά με τις διάφορες αξιολογήσεις της συμμόρφωσης. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ότι η αρχή εποπτείας της αγοράς σε όλη τη διάρκεια ζωής ενός προϊόντος δεν θα έρχεται αντιμέτωπη με προγενέστερες εκδόσεις του προϊόντος που δεν θα συνοδεύονται από την αντίστοιχη έκδοση του τεχνικού φακέλου. Ορισμένες ενωσιακές πράξεις εναρμόνισης επιτάσσουν την κατάρτιση του τεχνικού φακέλου σε γλώσσα αποδεκτή από τον κοινοποιημένο οργανισμό (205). Για την κατάλληλη εκτέλεση των διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης που απαιτούν επαλήθευση από τρίτους, ο φάκελος πρέπει να είναι πάντα σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο κοινοποιημένος οργανισμός, ακόμα και αν αυτό δεν αναφέρεται ρητά στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης.

2.4.1.16 Καθορισμός και ρόλος της σήμανσης CE.

- Η σήμανση CE υποδηλώνει τη συμμόρφωση του προϊόντος με τη νομοθεσία της Ένωσης που εφαρμόζεται για το προϊόν και προβλέπει τη σήμανση CE.
- Η σήμανση CE τοποθετείται στα προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν στην αγορά του ΕΟΧ και της Τουρκίας, είτε κατασκευάζονται στον ΕΟΧ είτε στην Τουρκία είτε σε άλλη χώρα.

Η σήμανση CE αποτελεί βασική ένδειξη (αλλά όχι απόδειξη) της συμμόρφωσης ενός προϊόντος με τη νομοθεσία της ΕΕ και επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων στην αγορά του ΕΟΧ και της Τουρκίας, είτε αυτά κατασκευάζονται στον ΕΟΧ είτε στην Τουρκία είτε σε άλλη χώρα. Τα κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ —κράτη μέλη της ΕΕ, χώρες της ΕΖΕΣ: Ισλανδία, Νορβηγία, Λιχτενστάιν) δεν επιτρέπεται να περιορίζουν τη διάθεση προϊόντων που φέρουν σήμανση CE στην αγορά, εκτός αν τέτοια μέτρα δικαιολογούνται με βάση στοιχεία που αποδεικνύουν έλλειψη συμμόρφωσης του προϊόντος. Αυτό ισχύει και για προϊόντα που κατασκευάζονται σε τρίτες χώρες και πωλούνται στον ΕΟΧ.

Η σήμανση CE δεν υποδηλώνει ότι ένα προϊόν κατασκευάστηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η σήμανση CE υποδηλώνει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην/στις εκάστοτε ενωσιακή/-ές νομοθεσία/-ες εναρμόνισης. Επομένως, πρέπει να θεωρείται βασική πληροφορία για τις αρχές των κρατών μελών, καθώς και για άλλους ενδιαφερομένους (για παράδειγμα, τους διανομείς). Η σήμανση CE δεν εξυπηρετεί εμπορικούς σκοπούς, δηλαδή δεν αποτελεί μέσο εμπορικής προώθησης. Η σήμανση CE αποτελεί το ορατό αποτέλεσμα μιας ολόκληρης διαδικασίας που περιλαμβάνει την αξιολόγηση της συμμόρφωσης υπό ευρεία έννοια και υποδεικνύει ότι ένα προϊόν χαρακτηρίζεται από τον κατασκευαστή ως συμμορφούμενο με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης.

2.4.1.17 Σχέση με την ισχύουσα νομοθεσία .

- Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 ορίζονται οι γενικές αρχές που διέπουν τη σήμανση CE, ενώ στην απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ ορίζονται οι κανόνες που διέπουν την τοποθέτησή της.
- Τα κείμενα της τομεακής ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης που προβλέπουν τη σήμανση CE βασίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και στην απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ.

Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 περιέχονται ο ορισμός, ο μορφότυπος και οι γενικές αρχές που διέπουν τη σήμανση CE. Στην απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ προβλέπονται οι διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης που οδηγούν στην τοποθέτησή της. Η τομεακή ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης που προβλέπει την τοποθέτηση της σήμανσης CE συνάδει κυρίως με τις αρχές του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και της απόφασης αριθ. 768/2008/ΕΚ. Κατά κανόνα (219), η σήμανση CE μπορεί να εισαχθεί σε νομοθετική πράξη της Ένωσης ως σήμανση της νομικής συμμόρφωσης αν:

- χρησιμοποιείται η μέθοδος πλήρους εναρμόνισης, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι απαγορεύονται αποκλίνουσες εθνικές κανονιστικές διατάξεις που καλύπτουν τους ίδιους τομείς με την εν λόγω νομοθετική πράξη.

- η ενωσιακή πράξη εναρμόνισης περιλαμβάνει διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ.

Ωστόσο, υπάρχει μία εξαίρεση στον κανόνα αυτόν. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, μια πλήρως εναρμονισμένη νομοθεσία που συνάδει με την απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ μπορεί να προβλέπει διαφορετική σήμανση αντί της σήμανσης CE. Για παράδειγμα, η οδηγία για τον εξοπλισμό πλοίων δεν προβλέπει σήμανση CE αλλά ειδικό σήμα συμμόρφωσης -το πηδαλιόσχημο σήμα. Η χρήση του πηδαλιόσχημου σήματος υπόκειται επίσης στις γενικές αρχές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και στην απόφαση 768/2008/ΕΚ, και οποιαδήποτε αναφορά στη σήμανση CE νοείται ως αναφορά στο πηδαλιόσχημο σήμα. Ομοίως, στον μεταφερόμενο εξοπλισμό υπό πίεση, η σήμανση π αντικαθίσταται από τη σήμανση CE.

2.4.1.18 Άλλες υποχρεωτικές Σημάνσεις.

Αρκετά ενωσιακά νομοθετήματα εναρμόνισης προβλέπουν πρόσθετες σημάνσεις που είναι συμπληρωματικές και δεν επικαλύπτονται με τη σήμανση CE.

Τα εικονογράμματα ή άλλες ενδείξεις που καταδεικνύουν, για παράδειγμα, την κατηγορία χρήσης συμπληρώνουν, σύμφωνα με ορισμένα ενωσιακά νομοθετήματα εναρμόνισης, τη σήμανση CE, αλλά δεν εντάσσονται σε αυτήν ούτε την αντικαθιστούν. Σε γενικές γραμμές, οι ενδείξεις αυτές ακολουθούν τις ίδιες αρχές με τη σήμανση CE. Ορισμένα παραδείγματα:

- το ενεργειακό σήμα της ΕΕ για τα ενεργειακά προϊόντα,
- η ειδική σήμανση της προστασίας από εκρήξεις που απαιτείται για τις συσκευές και τα συστήματα προστασίας που προορίζονται για χρήση σε εκρήξιμες ατμόσφαιρες,
- το στοιχείο ταυτοποίησης της κλάσης του εξοπλισμού που απαιτείται για τον ραδιοεξοπλισμό (κλάση 2),
- η συμπληρωματική μετρολογική επισήμανση που απαιτείται για όργανα μετρήσεων και όργανα ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας.

2.4.1.19 Διαπίστευση βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

‘Διαπίστευση είναι η βεβαίωση, από εθνικό οργανισμό διαπίστευσης βάσει εναρμονισμένων προτύπων, ότι ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διαθέτει την τεχνική επάρκεια για την εκτέλεση συγκεκριμένης δραστηριότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης’.

Η διαπίστευση, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τη σειρά προτύπων EN ISO/IEC 17000 από εθνικά αναγνωρισμένους οργανισμούς διαπίστευσης που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Συνεργασίας για τη Διαπίστευση (ΕΣΔ), αποτελεί τεχνική αξιολόγηση της επάρκειας του οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης που ζητεί κοινοποίηση. Παρότι δεν αποτελεί απαίτηση, παραμένει σημαντικό και προτιμώμενο μέσο για την αξιολόγηση της επάρκειας και της ακεραιότητας των οργανισμών που πρόκειται να κοινοποιηθούν. Για τον λόγο αυτό, οι εθνικές κοινοποιούσες αρχές πρέπει να θεωρούν τη διαπίστευση ως την προτιμώμενη τεχνική βάση για την αξιολόγηση των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, ώστε να μειώνονται οι διαφορές στα κριτήρια που εφαρμόζονται για την κοινοποίηση.

Η διαπίστευση παρέχει έγκυρη δήλωση της επάρκειας, της επαγγελματικής ακεραιότητας και της αμεροληψίας των οργανισμών που πρόκειται να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Συνεπάγεται επίσης τακτική παρακολούθηση και εποπτεία των διαπιστευμένων οργανισμών. Όταν εθνικός οργανισμός διαπίστευσης διαπιστώνει ότι ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης στον οποίο χορήγησε πιστοποιητικό διαπίστευσης δεν διαθέτει πλέον επάρκεια ή δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του, μπορεί να ανακαλέσει το πιστοποιητικό διαπίστευσης. Στην περίπτωση αυτή, η κοινοποίηση του οργανισμού αίρεται και ο οργανισμός δεν δικαιούται πλέον να διενεργεί δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης βάσει της σχετικής νομοθεσίας.

Η προτίμηση που δίνεται στη διαπίστευση βασίζεται στη διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους, η οποία εξασφαλίζει ότι ο οργανισμός διαπίστευσης εποπτεύει επαρκώς τους φορείς αξιολόγησης πιστότητας τους οποίους διαπιστεύει. Ωστόσο, μπορεί να προκύψουν περιπτώσεις όπου ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν έχει αξιολογηθεί ικανοποιητικά από ομοτίμους, αλλά μπορεί ωστόσο να έχει αξιολογήσει κοινοποιημένους οργανισμούς. Σε περίπτωση που ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν έχει αξιολογηθεί από ομοτίμους για την ειδική δραστηριότητα διαπίστευσης, αλλά εξακολουθεί να αξιολογεί την επάρκεια ενός οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, η κοινοποίηση του εν λόγω οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης δεν πρέπει να θεωρείται διαπιστευμένη για τους σκοπούς της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης.

Εάν ένας εθνικός οργανισμός διαπίστευσης είχε παλαιότερα αξιολογηθεί επιτυχώς από ομοτίμους για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, αλλά έχει ανασταλεί βάσει μεταγενέστερης αξιολόγησης από ομοτίμους, οι νέες κοινοποιήσεις των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης που είχαν αξιολογηθεί από τον εν λόγω εθνικό οργανισμό διαπίστευσης θα πρέπει επίσης να θεωρούνται μη διαπιστευμένες. Κατ' αρχήν, τα πιστοποιητικά διαπίστευσης που εκδίδονταν μέχρι τη στιγμή της αναστολής της αξιολόγησης από ομοτίμους του εθνικού οργανισμού διαπίστευσης πρέπει να εξακολουθήσουν να αναγνωρίζονται από τις εθνικές αρχές.

Εάν οι λόγοι της αναστολής του εθνικού οργανισμού διαπίστευσης εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την επάρκεια των κοινοποιημένων οργανισμών, η αρμόδια αρχή κοινοποίησης θα πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύει να εξασφαλίσει την επάρκεια των κοινοποιημένων οργανισμών, καθώς και σχετικά με τυχόν διορθωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της άρσης της κοινοποίησης.

Παρότι η διαπίστευση είναι το προτιμώμενο μέσο για την επαλήθευση της επάρκειας των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να διενεργούν την αξιολόγηση τα ίδια. Μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 την 1η Ιανουαρίου 2010, σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να αποδεικνύεται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη ότι ο αξιολογηθείς οργανισμός πληροί όλες τις ισχύουσες κανονιστικές απαιτήσεις. Επιπλέον, ο κοινοποιημένος οργανισμός πρέπει να υπόκειται σε τακτική εποπτεία παρόμοια με την πρακτική που έχουν θεσπίσει οι οργανισμοί διαπίστευσης.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 καθορίζει το νομοθετικό πλαίσιο για τη διαπίστευση σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο και θεσπίζει συνολική πολιτική με τους κανόνες, τις διαδικασίες και τις υποδομές διαπίστευσης. Μέλημα της Επιτροπής από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 υπήρξε η ενίσχυση της διαπίστευσης ως τρόπου υποστήριξης της επάρκειας των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης και, επομένως, της αξιοπιστίας και της αποδοχής των πιστοποιητικών και άλλων βεβαιώσεων που απαιτούνται για τη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών. Στη δεκαετία του 1990 η διαπίστευση έτεινε να καταστεί εμπορική και ανταγωνιστική δραστηριότητα, μειώνοντας έτσι την αξιοπιστία της ως τελευταίας βαθμίδας ελέγχου. Ωστόσο, το ΝΝΠ επιβεβαίωσε ότι στην ΕΕ η διαπίστευση αποτελεί μη εμπορική και μη ανταγωνιστική δημόσια δραστηριότητα, η οποία υπόκειται τόσο στις εθνικές όσο και στις ευρωπαϊκές αρχές.

Το ενισχυμένο σύστημα διαπίστευσης της ΕΕ που θεσπίστηκε κατ' αυτόν τον τρόπο είναι σύμφωνο με τα πρότυπα, τους κανόνες και τις πρακτικές των διεθνών οργανισμών στον συγκεκριμένο τομέα. Στόχος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 είναι να διασφαλίζεται ότι η διαπίστευση εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Η Ευρωπαϊκή Συνεργασία για τη Διαπίστευση (ΕΣΔ), ο ευρωπαϊκός οργανισμός εθνικών οργανισμών διαπίστευσης, αναγνωρίζεται από τον κανονισμό, από τις κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες υπέγραψαν τα κράτη μέλη (συμπεριλαμβανομένης της ΕΖΕΣ) και η Επιτροπή την 1η Απριλίου 2009, και επωφελείται προνομιακής σχέσης με την Επιτροπή μέσω της υπογραφής συμφωνίας-πλαisiού εταιρικής σχέσης. Στο πλαίσιο αυτό, πρωταρχικός ρόλος της ΕΣΔ είναι η συμβολή στην εναρμόνιση των ευρωπαϊκών υπηρεσιών διαπίστευσης για τη στήριξη της αμοιβαίας αναγνώρισης και αποδοχής πιστοποιητικών διαπίστευσης σε ολόκληρη την Ένωση και η εφαρμογή αυστηρού συστήματος αξιολόγησης από ομοτίμους, το οποίο ελέγχει την επάρκεια των εθνικών οργανισμών διαπίστευσης και την ισοδυναμία των υπηρεσιών τους.

Στον τομέα της διαπίστευσης, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 καθιέρωσε ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα το οποίο καλύπτει τόσο τον ρυθμιζόμενο τομέα, όπου η διαπίστευση επιβάλλεται από τη νομοθεσία, όσο και τον μη ρυθμιζόμενο τομέα. Στη δεύτερη περίπτωση, εάν ένας οργανισμός επιθυμεί εθελοντικά να εξασφαλίσει διαπίστευση, μπορεί να αποταθεί μόνο στους οργανισμούς διαπίστευσης οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, αποφεύγοντας έτσι την ύπαρξη ανταγωνιστικών συστημάτων, ανεξαρτήτως των αρχών στις οποίες βασίζονται.

2.4.1.20 Διασυνοριακή Διαπίστευση.

‘ Η δυνατότητα να ζητήσει ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διαπίστευση από εθνικό οργανισμό διαπίστευσης άλλου κράτους μέλος προβλέπεται μόνο σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων’.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης, είτε είναι τρίτοι είτε είναι εσωτερικά όργανα, υποχρεούνται, όταν ζητούν διαπίστευση, να τη ζητούν από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι. Υπάρχουν εξαιρέσεις στον γενικό αυτό κανόνα: η δυνατότητα να ζητήσει ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διαπίστευση από εθνικό οργανισμό διαπίστευσης άλλου κράτους μέλος περιορίζεται σε περιπτώσεις στις οποίες

- δεν υπάρχει εθνικός οργανισμός διαπίστευσης στο οικείο κράτος μέλος ούτε άλλος εθνικός οργανισμός διαπίστευσης όπου υπόκειται [άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α)],
- ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν παρέχει τη ζητούμενη υπηρεσία διαπίστευσης [άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β)],
- ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν υποβλήθηκε επιτυχώς σε αξιολόγηση από ομοτίμους σε σχέση με τη δραστηριότητα αξιολόγησης της συμμόρφωσης για την οποία ζητείται διαπίστευση, δηλαδή ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στην πολυμερή συμφωνία της ΕΣΔ για τη διαπίστευση της σχετικής δραστηριότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης [άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ)].

Το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού συνδέεται στενά με την αρχή του μη ανταγωνισμού, της οποίας αποτελεί λογική συνέπεια. Η διάταξη για τη διασυνοριακή διαπίστευση του άρθρου 7 θεωρείται πολύ αυστηρή και αδικαιολόγητα επαχθής για τους οργανισμούς αξιολόγησης της

συμμόρφωσης με πολυεθνική δραστηριότητα οι οποίοι έχουν τα κεντρικά γραφεία τους σε ένα κράτος μέλος και τοπικές οντότητες/εγκαταστάσεις σε άλλα κράτη μέλη που εργάζονται υπό την εποπτεία των κεντρικών γραφείων και υπό το ίδιο σύστημα ποιότητας και υπό την ίδια διοίκηση, καθώς συνεπάγεται δαπανηρές επαναλήψεις αξιολογήσεων. Υπάρχει κίνδυνος ανταγωνιστικού μειονεκτήματος σε σχέση με οργανισμούς τρίτων χωρών. Σε περίπτωση αυστηρής νομικής ερμηνείας του άρθρου 7, οι πολυεθνικοί οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης ενδέχεται, λόγω των δομών τους, να μην επωφελούνται από το πλεονέκτημα του ενιαίου πιστοποιητικού διαπίστευσης το οποίο είναι επαρκές σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ, παρότι η αποφυγή των πολλαπλών διαπιστεύσεων είναι ένας από τους στόχους του κανονισμού.

Η επανάληψη περιπτώσεων αξιολογήσεων και οι επιβαρύνσεις των πολυεθνικών οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης πρέπει να αποφεύγονται και να διασφαλίζεται παράλληλα ο κατάλληλος έλεγχος των τοπικών οντοτήτων των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Πρέπει να υπάρχει ανταλλαγή πληροφοριών και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ εθνικών οργανισμών διαπίστευσης για την αξιολόγηση, την επαναξιολόγηση και την εποπτεία των τοπικών εγκαταστάσεων πολυεθνικών οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, όπου απαιτείται. Βάσει της αμοιβαίας αναγνώρισης όλων των αξιολογήσεων που διενεργούν τα μέλη της ΕΣΔ, κάθε επανάληψη των αξιολογήσεων οργανωτικών πτυχών ή απαιτήσεων πρέπει να αποφεύγεται αυστηρά.

Εφόσον απαιτείται και κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, ο τοπικός εθνικός φορέας διαπίστευσης πρέπει να παρέχει στις εθνικές αρχές άλλου κράτους μέλους τις σχετικές πληροφορίες σχετικά με τη διενέργεια διαπίστευσης ως προς εθνικές νομοθετικές απαιτήσεις του εν λόγω κράτους μέλους και/ή απαιτήσεις που περιγράφονται σε σχετικά εθνικά τομεακά συστήματα. Οι εθνικές αρχές των κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένος ο τοπικός εθνικός οργανισμός διαπίστευσης πρέπει να ενημερώνονται σχετικά.

Οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης με τοπικές εγκαταστάσεις (ανεξάρτητα από τη νομική προσωπικότητά τους), εφόσον οι τελευταίες λειτουργούν βάσει του ίδιου συνολικού συστήματος ποιότητας και της ίδιας διοίκησης και εφόσον τα κεντρικά γραφεία διαθέτουν τα μέσα ώστε να επηρεάζουν και να ελέγχουν ουσιαστικά τις δραστηριότητές τους, μπορούν να θεωρούνται ενιαίος οργανισμός όσον αφορά την ασκούμενη δραστηριότητα αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Επομένως, ένας τέτοιος οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης μπορεί να ζητεί διαπίστευση από τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης των κεντρικών γραφείων του, της οποίας το πεδίο μπορεί επίσης να περιλαμβάνει τις δραστηριότητες που ασκούνται από την τοπική εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, η διαπίστευση πολλαπλών εδρών επιτρέπεται βάσει του κανονισμού μόνον εάν ο διαπιστευμένος οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διατηρεί την τελική ευθύνη για τις δραστηριότητες που εκτελούν οι τοπικές εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το πεδίο της διαπίστευσης πολλαπλών εδρών. Το πιστοποιητικό διαπίστευσης που εκδίδει ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης του τόπου εγκατάστασης των κεντρικών γραφείων αναφέρει μία νομική οντότητα —τα κεντρικά γραφεία—, και αυτή είναι η νομική οντότητα στην οποία χορηγείται η διαπίστευση και η οποία είναι υπεύθυνη για τις διαπιστευμένες δραστηριότητες του οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε δραστηριότητας εκτελείται από την τοπική εγκατάσταση η οποία περιλαμβάνεται στο πεδίο της διαπίστευσης. Εάν οι εν λόγω τοπικές εγκαταστάσεις εκτελούν βασικές δραστηριότητες (οι οποίες απαριθμούνται στο πρότυπο EN ISO/IEC 17011), στο πιστοποιητικό διαπίστευσης (και στα παραρτήματά του) πρέπει να ορίζεται σαφώς η διεύθυνση των εν λόγω τοπικών εγκαταστάσεων.

Η τοπική εγκατάσταση δικαιούται να παρέχει απευθείας στην τοπική αγορά βεβαιώσεις συμμόρφωσης στο πλαίσιο της διαπίστευσης πολλαπλών εδρών, αλλά μόνο για λογαριασμό του διαπιστευμένου οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Επομένως, τα εν λόγω διαπιστευμένα πιστοποιητικά και οι εκθέσεις εκδίδονται στο πλαίσιο της διαπίστευσης, με την ονομασία και τη διεύθυνση των κεντρικών γραφείων χωρίς τον λογότυπο της τοπικής εγκατάστασης. Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει να αναφέρονται στο πιστοποιητικό ή στην έκθεση αξιολόγησης της συμμόρφωσης τα στοιχεία επικοινωνίας της τοπικής εγκατάστασης που εκδίδει το σχετικό πιστοποιητικό ή την έκθεση.

Η διαπίστευση πολλαπλών εδρών προορίζεται για χρήση μόνο από εταιρείες εντός του ίδιου οργανισμού και όταν τα κεντρικά γραφεία διατηρούν την ευθύνη για τις δραστηριότητες που εκτελούν και για τα πιστοποιητικά / τις εκθέσεις που εκδίδουν οι τοπικές εγκαταστάσεις. Η ευθύνη πρέπει να αποδεικνύεται βάσει συμβατικών ή ισοδύναμων έννομων σχέσεων μεταξύ των κεντρικών γραφείων και της τοπικής οντότητας και εσωτερικών κανονισμών οι οποίοι προσδιορίζουν περαιτέρω τις σχέσεις αυτές όσον αφορά τη διαχείριση και τις αρμοδιότητες.

Η λύση της διαπίστευσης πολλαπλών εδρών μπορεί να εφαρμόζεται σε κάθε είδους τοπικές οντότητες (θυγατρικές, παραρτήματα, αντιπροσωπείες, γραφεία κ.λπ.), ανεξάρτητα από τη νομική προσωπικότητά τους, και ισχύει καταρχήν για κάθε είδους οργανισμούς αξιολόγησης της

συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων εργαστηρίων και οργανισμών επιθεώρησης και πιστοποίησης, εφόσον ασκούν σαφώς προσδιορισμένες δραστηριότητες συναφείς για τον σκοπό της διαπίστευσης.

Η λύση της διαπίστευσης πολλαπλών εδρών αποκλείεται όταν δεν πληρούνται οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις, δηλαδή ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ενιαίος οργανισμός όσον αφορά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης και τα κεντρικά γραφεία δεν διατηρούν την τελική ευθύνη για τις δραστηριότητες των τοπικών οντοτήτων. Στην περίπτωση αυτή, καθώς αποτελούν χωριστές νομικές οντότητες, οι τοπικές εγκαταστάσεις πρέπει να υποβάλλουν ατομική αίτηση διαπίστευσης στον τοπικό εθνικό οργανισμό διαπίστευσης. Ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρείται ότι η τοπική οντότητα παρέχει την υπηρεσία αξιολόγησης της συμμόρφωσης εντελώς ανεξάρτητα από τα κεντρικά γραφεία.

Σε περίπτωση διαπίστευσης πολλαπλών εδρών, η αρχική αξιολόγηση και οι επαναξιολογήσεις πρέπει να διενεργούνται σε στενή συνεργασία με τον αντίστοιχο τοπικό εθνικό οργανισμό διαπίστευσης και τον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης των κεντρικών γραφείων που λαμβάνει την απόφαση διαπίστευσης, ενώ η εποπτεία πρέπει να ασκείται σε συνεργασία με τον τοπικό εθνικό οργανισμό διαπίστευσης ή από τον εν λόγω οργανισμό. Ο πολυεθνικός οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης πρέπει να συνεργάζεται πλήρως με τους εμπλεκόμενους εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης. Οι τοπικές οντότητες δεν μπορούν να απορρίπτουν τη συμμετοχή του τοπικού εθνικού οργανισμού διαπίστευσης στη διαδικασία αξιολόγησης, επαναξιολογήσεων και εποπτείας. Εναρμονισμένοι κανόνες για τη συνεργασία εθνικών οργανισμών διαπίστευσης περιέχονται στη διασυννομοιακή πολιτική της ΕΣΔ. Η διαχείριση της διαπίστευσης πολλαπλών εδρών πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διασυννομοιακής πολιτικής της ΕΣΔ ώστε να διασφαλίζεται η συμμετοχή του τοπικού εθνικού οργανισμού διαπίστευσης.

Η διαπίστευση πολλαπλών εδρών δεν υπερισχύει της υπεργολαβίας, η οποία παραμένει βιώσιμη λύση στην περίπτωση που ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης ενδέχεται να επιθυμεί να αναθέσει στο πλαίσιο υπεργολαβίας μέρος των δραστηριοτήτων του σε νομικές οντότητες οι οποίες είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος αλλά δεν ανήκουν στον ίδιο οργανισμό, δηλαδή δεν ανήκουν σε πολυεθνικό οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Στην περίπτωση αυτή, ο υπεργολάβος δεν καλύπτεται από τη διαπίστευση του οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Ο διαπιστευμένος οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης μπορεί να αναθέσει στο πλαίσιο υπεργολαβίας συγκεκριμένα μέρη των δραστηριοτήτων αξιολόγησης της συμμόρφωσης σε διαφορετική νομική οντότητα σύμφωνα με το ισχύον πρότυπο οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης για το οποίο διαθέτει διαπίστευση και μόνο στην έκταση που επιτρέπεται από το συγκεκριμένο πρότυπο. Ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει στον εθνικό οργανισμό διαπίστευσης ότι οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο υπεργολαβίας ασκούνται με υπεύθυνο και αξιόπιστο τρόπο, συνεπή με τις ισχύουσες απαιτήσεις για τις συγκεκριμένες δραστηριότητες. Η διαπιστευμένη βεβαίωση αξιολόγησης της συμμόρφωσης πρέπει να εκδίδεται αποκλειστικά στο όνομα και υπό την ευθύνη του διαπιστευμένου οργανισμού αξιολόγησης της συμμόρφωσης, δηλαδή της νομικής οντότητας στην οποία χορηγείται η διαπίστευση. Υπεύθυνος για τη συμβατική σχέση με τον πελάτη παραμένει ο διαπιστευμένος οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

2.4.1.21 Εποπτεία της αγοράς.

‘Τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της διαθεσιμότητας στην αγορά και της χρήσης μη συμμορφούμενων προϊόντων’.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008, οι εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς διαθέτουν σαφείς υποχρεώσεις για τον προδραστικό έλεγχο των προϊόντων που καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά, την οργάνωσή τους και τη διασφάλιση του συντονισμού μεταξύ τους σε εθνικό επίπεδο, καθώς και για τη συνεργασία τους σε επίπεδο ΕΕ. Οι οικονομικοί φορείς είναι σαφώς υποχρεωμένοι να συνεργάζονται με τις εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς και να λαμβάνουν διορθωτικά μέτρα, όπου είναι αναγκαίο. Οι εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς έχουν την αρμοδιότητα να επιβάλλουν κυρώσεις, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνεται η καταστροφή των προϊόντων.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 περιέχει τις διατάξεις του κανονισμού 339/93 σχετικά με τον έλεγχο των προϊόντων από τρίτες χώρες. Οι έλεγχοι αυτοί εντάσσονται πλέον στις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς και, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008, οι εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς και οι τελωνειακές αρχές υποχρεώνονται να συνεργάζονται με τρόπο που διασφαλίζει την απρόσκοπτη λειτουργία του συστήματος. Οι έλεγχοι αυτού του είδους πρέπει να διενεργούνται με

τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, σύμφωνα με τους κανόνες του ΠΟΕ και βάσει των ίδιων κανόνων και προϋποθέσεων που ισχύουν για τους ελέγχους εποπτείας της εσωτερικής αγοράς.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει την ευθύνη να διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών αρχών (σε σχέση με τα εθνικά τους προγράμματα εποπτείας της αγοράς, τις μεθοδολογίες τους για την αξιολόγηση του κινδύνου κ.λπ.) με σκοπό τη διασφάλιση μιας εποπτείας της αγοράς που θα καλύπτει ολόκληρη την ΕΕ και την εξασφάλιση της δυνατότητας των κρατών μελών να διαθέτουν από κοινού τα μέσα τους.

Στόχος της εποπτείας της αγοράς είναι να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα πληρούν τις εφαρμοστέες απαιτήσεις που εγγυώνται υψηλό επίπεδο προστασίας δημόσιων συμφερόντων, όπως η υγεία και η ασφάλεια εν γένει, η υγεία και η ασφάλεια στον χώρο εργασίας και η προστασία των καταναλωτών, του περιβάλλοντος και της ασφάλειας, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι η ελεύθερη κυκλοφορία τους δεν περιορίζεται πέραν των όσων προβλέπονται από την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης ή κάθε άλλον σχετικό ενωσιακό κανόνα. Με την εποπτεία της αγοράς εξασφαλίζεται για τους πολίτες ισοδύναμο επίπεδο προστασίας σε ολόκληρη την ενιαία αγορά, ανεξαρτήτως της προέλευσης του προϊόντος. Ακόμα, η εποπτεία της αγοράς είναι σημαντική για τα συμφέροντα των οικονομικών φορέων, καθώς βοηθά στην εξάλειψη του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Οι δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς δεν αποσκοπούν αποκλειστικά στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας, αλλά και στην εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας που στοχεύει στην προάσπιση και άλλων δημόσιων συμφερόντων, για παράδειγμα μέσω ρύθμισης της ακρίβειας των μετρήσεων, της ηλεκτρομαγνητικής συμβατότητας, της ενεργειακής απόδοσης, της προστασίας των καταναλωτών και του περιβάλλοντος, σύμφωνα με την αρχή του «υψηλού επιπέδου προστασίας» που ορίζεται στο άρθρο 114 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν την αποτελεσματική εποπτεία της αγοράς τους. Υποχρεούνται να οργανώνουν και να επιτελούν το έργο της παρακολούθησης των προϊόντων που καθίστανται διαθέσιμα ή εισάγονται στην αγορά. Τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, της οδηγίας 2001/95/ΕΚ και της λοιπής ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, καθώς και μη εναρμονισμένων, εθνικών νομοθεσιών που είναι σε ισχύ τηρούνται στην ΕΕ και, ιδίως, να αποτρέπουν τη διαθεσιμότητα στην αγορά και τη χρήση μη συμμορφούμενων και/ή επισφαλών προϊόντων.

Η εποπτεία της αγοράς θα πρέπει να επιτρέπει τον εντοπισμό και τη διατήρηση ή απόσυρση των επισφαλών προϊόντων ή των προϊόντων που δεν συμμορφώνονται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις που ορίζονται στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, καθώς και την επιβολή κυρώσεων σε ασυνείδητους ή ακόμη και παράνομους οικονομικούς φορείς. Αναμένεται επίσης να λειτουργήσει ως ισχυρό αποτρεπτικό μέσο. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει:

- να εφαρμόζουν ορθώς τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας και να παρέχουν τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων αναλογικών προς τις αντίστοιχες παραβάσεις,
- να ερευνούν τα προϊόντα (όποια και αν είναι η προέλευσή τους) που εισάγονται στην αγορά τους, με σκοπό να διασφαλίζουν ότι έχουν υποβληθεί στις απαραίτητες διαδικασίες, ότι τηρούνται οι απαιτήσεις σήμανσης και τεκμηρίωσης και ότι έχουν σχεδιαστεί και κατασκευαστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης.

Προκειμένου να είναι αποτελεσματικές, οι προσπάθειες εποπτείας της αγοράς θα πρέπει να είναι ομοιόμορφες σε ολόκληρη την Ένωση. Αυτό αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι κάθε σημείο των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης συνιστά σημείο πρόσβασης για μεγάλο όγκο προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες. Εάν είναι πιο «χαλαρές» σε ορισμένα μέρη της Ένωσης από ό,τι σε άλλα, δημιουργούνται αδύναμα σημεία που απειλούν το δημόσιο συμφέρον και δημιουργούν μη δίκαιους όρους συναλλαγής. Κατά συνέπεια, πρέπει να υπάρχει αποτελεσματική εποπτεία της αγοράς σε όλο το μήκος των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης.

Προκειμένου να διασφαλίζονται η αναγκαία αντικειμενικότητα και αμεροληψία, η εποπτεία της αγοράς πρέπει να διενεργείται από τις αρχές των κρατών μελών. Ορισμένοι έλεγχοι (π.χ. δοκιμές, επιθεωρήσεις) μπορούν να ανατίθενται σε άλλους φορείς, αλλά οι επίσημες αρχές πρέπει να διατηρούν την πλήρη ευθύνη για τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε συνέχεια των ελέγχων αυτών. Οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της εποπτείας της αγοράς μπορούν να εκτελούνται σε διαφορετικές χρονικές στιγμές κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής ενός προϊόντος, μετά τη διάθεσή του στην αγορά, όπως η διανομή, η θέση σε λειτουργία ή η τελική χρήση. Ως εκ τούτου, μπορούν να ασκούνται σε διάφορα σημεία, π.χ. σε εγκαταστάσεις εισαγωγέων, διανομέων χονδρικής ή λιανικής, εταιρειών ενοικίασης, χρηστών κ.λπ.

2.4.1.22 Έλεγχος από τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

- Η εποπτεία της αγοράς πραγματοποιείται στο στάδιο της εμπορίας των προϊόντων.
- Οι δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς μπορούν να οργανώνονται με διάφορους τρόπους ανάλογα με τη φύση του προϊόντος και τις νομικές απαιτήσεις, και μπορούν να περιλαμβάνουν έλεγχο των επίσημων απαιτήσεων μέχρι ενδεδειγμένες εργαστηριακές δοκιμές.
- Όλοι οι οικονομικοί φορείς διαθέτουν ρόλο και υποχρεώσεις στο πλαίσιο της εποπτείας της αγοράς.

Οι αρχές εποπτείας της αγοράς ελέγχουν τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις νομικές απαιτήσεις που ισχύουν κατά τη στιγμή της διάθεσης του προϊόντος στην αγορά ή της έναρξης λειτουργίας του. Έτσι, η εποπτεία της αγοράς δεν πραγματοποιείται επισήμως στα στάδια του σχεδιασμού και της παραγωγής που προηγούνται της επίσημης ανάληψης ευθύνης από τον κατασκευαστή όσον αφορά τη συμμόρφωση των προϊόντων, συνήθως με την τοποθέτηση της σήμανσης CE. Ωστόσο, τίποτα δεν εμποδίζει τις αρχές εποπτείας της αγοράς και τους οικονομικούς φορείς να συνεργάζονται κατά το στάδιο του σχεδιασμού και της παραγωγής. Τέτοιου είδους συνεργασία μπορεί να βοηθήσει στην ανάληψη προληπτικών δράσεων και στον εντοπισμό πιθανών προβλημάτων σχετικών με την ασφάλεια και τη συμμόρφωση το συντομότερο δυνατόν.

Άλλες εξαιρέσεις από την αρχή βάσει της οποίας η εποπτεία της αγοράς μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μετά την επίσημη ανάληψη ευθύνης από τον κατασκευαστή για τα προϊόντα είναι οι εμπορικές εκθέσεις και οι επιδείξεις. Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης παρέχει κατά κανόνα τη δυνατότητα παρουσίασης προϊόντων που δεν φέρουν σήμανση CE σε εμπορικές εκθέσεις και επιδείξεις, υπό την προϋπόθεση ότι ένα εμφανές σήμα καταδεικνύει σαφώς ότι τα προϊόντα απαγορεύεται να διατεθούν στην αγορά ή να τεθούν σε λειτουργία έως ότου συμμορφωθούν και ότι κατά τις επιδείξεις λαμβάνονται δέοντα μέτρα, κατά περίπτωση, για την προστασία των δημόσιων συμφερόντων. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να παρακολουθούν την τήρηση αυτής της υποχρέωσης.

Προκειμένου να είναι αποδοτική η εποπτεία της αγοράς, οι πόροι πρέπει να επικεντρώνονται σε περιπτώσεις όπου ενδέχεται να παρουσιαστούν αυξημένοι κίνδυνοι ή αυξημένη συχνότητα μη συμμορφώσεων ή σε περιπτώσεις ειδικού συμφέροντος. Για τον σκοπό αυτό μπορούν να χρησιμοποιηθούν στατιστικές και διαδικασίες αξιολόγησης των κινδύνων. Για να είναι σε θέση να παρακολουθούν τα προϊόντα στην αγορά, οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να διαθέτουν κατάλληλες αρμοδιότητες, ικανότητες και πόρους:

- ώστε να επισκέπτονται τακτικά εμπορικές, βιομηχανικές και αποθηκευτικές εγκαταστάσεις,
- ώστε να επισκέπτονται τακτικά, κατά περίπτωση, χώρους εργασίας και άλλες εγκαταστάσεις όπου τα προϊόντα τίθενται σε λειτουργία,
- για τη διοργάνωση τυχαίων και επιτόπιων επισκέψεων,
- ώστε να λαμβάνουν δείγματα των προϊόντων και να τα υποβάλλουν σε εξετάσεις και δοκιμές,
- ώστε να ζητούν, μέσω υποβολής αιτιολογημένου αιτήματος, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες.

Το πρώτο επίπεδο ελέγχου είναι οι έλεγχοι εγγράφων και οι οπτικοί έλεγχοι, για παράδειγμα όσον αφορά τη σήμανση CE και την τοποθέτησή της, τη διαθεσιμότητα δήλωσης συμμόρφωσης E.E, τις πληροφορίες που συνοδεύουν το προϊόν και την ορθή επιλογή διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Ωστόσο, ενδέχεται να απαιτούνται διεξοδικότεροι έλεγχοι για την επαλήθευση της συμμόρφωσης του προϊόντος, για παράδειγμα όσον αφορά την ορθή εφαρμογή της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης, τη συμφωνία με τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις και τα περιεχόμενα της δήλωσης συμμόρφωσης της E.E.

Στην πράξη, μεμονωμένες δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς μπορούν να εστιάζουν σε συγκεκριμένες πτυχές των απαιτήσεων. Πέραν των δραστηριοτήτων εποπτείας της αγοράς που αποσκοπούν ρητά στον έλεγχο των προϊόντων που καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά, υπάρχουν και άλλοι δημόσιοι μηχανισμοί που, αν και δεν σχεδιάστηκαν συγκεκριμένα για τον σκοπό αυτό, μπορούν εντούτοις να έχουν ως συνέπεια την αποκάλυψη περιπτώσεων μη συμμόρφωσης. Για παράδειγμα, οι επιθεωρήσεις εργασίας που ελέγχουν την ασφάλεια στον χώρο εργασίας μπορεί να ανακαλύψουν ότι ο σχεδιασμός ή η κατασκευή ενός μηχανήματος ή εξοπλισμού προσωπικής προστασίας που φέρει σήμανση CE δεν συνάδει με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις.

Πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση ενός προϊόντος κατά τη στιγμή διάθεσής του στην αγορά μπορούν επίσης να ληφθούν στο πλαίσιο επιθεωρήσεων του προϊόντος σε χρήση ή μέσω της διερεύνησης των παραγόντων που προκάλεσαν ατύχημα. Καταγγελίες από καταναλωτές ή άλλους χρήστες σχετικά με το προϊόν ή από κατασκευαστές ή διανομείς σχετικά με την ύπαρξη αθέμιτου ανταγωνισμού μπορούν επίσης να παράσχουν πληροφορίες για σκοπούς που άπτονται της εποπτείας της αγοράς. Οι δραστηριότητες παρακολούθησης των προϊόντων που καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά μπορούν να κατανεμηθούν σε περισσότερες αρχές σε εθνικό επίπεδο, για παράδειγμα με βάση λειτουργικά ή γεωγραφικά κριτήρια. Στις περιπτώσεις που τα ίδια προϊόντα υποβάλλονται σε έλεγχο από περισσότερες από μία αρχές (για παράδειγμα, τελωνεία και μια

τομεακή αρχή ή τοπικές αρχές), είναι αναγκαίος ο συντονισμός μεταξύ των υπηρεσιών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους.

Πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται οικειοθελώς, όπως η πιστοποίηση του προϊόντος ή η εφαρμογή συστήματος διαχείρισης ποιότητας, δεν μπορούν να κρίνονται επί ίσοις όροις με τις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς που διεξάγονται από μια αρχή. Παρόλα αυτά, μπορούν να συμβάλλουν στην εξάλειψη των κινδύνων και των περιπτώσεων έλλειψης συμμόρφωσης. Ωστόσο, οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να είναι αμερόληπτες όσον αφορά όλες τις οικειοθελείς σημάνσεις και ρυθμίσεις, οι οποίες μπορούν να ληφθούν υπόψη, με διαφανή τρόπο και χωρίς διακρίσεις, μόνο για τον σκοπό της αξιολόγησης των κινδύνων και της συμμόρφωσης. Αντίστοιχα, τα προϊόντα δεν πρέπει να εξαιρούνται από τις πράξεις εποπτείας της αγοράς, ακόμα και αν έχουν υποβληθεί σε πιστοποίηση ή άλλες οικειοθελείς πρωτοβουλίες.

Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης παρέχει δύο διαφορετικά εργαλεία που επιτρέπουν στις αρχές εποπτείας της αγοράς να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με το προϊόν: τη δήλωση συμμόρφωσης Ε.Ε και τον φάκελο τεχνικής τεκμηρίωσης (τεχνικός φάκελος). Αυτά πρέπει να διατίθενται από τον κατασκευαστή, τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο που είναι εγκατεστημένος στην Ένωση ή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, από τον εισαγωγέα. Αλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, όπως οι διανομείς, δεν υποχρεούνται να καταστήσουν διαθέσιμα τα παραπάνω. Ωστόσο, αναμένεται ότι θα βοηθήσουν την αρχή εποπτείας της αγοράς να τα αποκτήσει. Επιπλέον, η αρχή εποπτείας της αγοράς μπορεί να ζητήσει από τον κοινοποιημένο οργανισμό να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη διενέργεια της αξιολόγησης συμμόρφωσης για το συγκεκριμένο προϊόν.

Η δήλωση συμμόρφωσης Ε.Ε πρέπει να διατίθεται στην αρχή εποπτείας της αγοράς χωρίς καθυστέρηση, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματός της. Συνοδεύει το προϊόν, όπου αυτό απαιτείται από συγκεκριμένη ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Μπορεί να διατίθεται για σκοπούς εποπτείας σε κάθε κράτος μέλος, για παράδειγμα μέσω διοικητικής συνεργασίας. Ο τεχνικός φάκελος πρέπει να καθίσταται διαθέσιμος στην αρχή εποπτείας της αγοράς εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, ως απόκριση σε αιτιολογημένο αίτημα. Η αρχή δεν μπορεί να υποβάλλει συστηματικά τέτοιου είδους αιτήματα. Γενικά, το αίτημα αυτό μπορεί να υποβάλλεται στο πλαίσιο τυχαίων ελέγχων που πραγματοποιούνται για σκοπούς εποπτείας της αγοράς ή όταν συντρέχουν λόγοι ανησυχίας ότι ένα προϊόν δεν παρέχει το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας από κάθε άποψη.

Ωστόσο, αναλυτικότερες πληροφορίες (για παράδειγμα, πιστοποιητικά και αποφάσεις του κοινοποιημένου οργανισμού) μπορούν να ζητηθούν σε περιπτώσεις που υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη συμμόρφωση του προϊόντος με την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Ο πλήρης τεχνικός φάκελος πρέπει να ζητείται μόνο στις περιπτώσεις που είναι σαφώς αναγκαίος και όχι, για παράδειγμα, σε περίπτωση που πρέπει να ελεγχθεί μόνο κάποια λεπτομέρεια.

Το εν λόγω αίτημα πρέπει να αξιολογείται σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και, συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη διασφάλισης της υγείας και ασφάλειας προσώπων και άλλων δημόσιων συμφερόντων που προβλέπονται στην ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, καθώς και την ανάγκη προστασίας των οικονομικών φορέων από άσκοπη επιβάρυνση. Επιπλέον, η αδυναμία προσκόμισης του φακέλου κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος από εθνική αρχή εποπτείας της αγοράς, με αποδεκτή καθυστέρηση, μπορεί να συνιστά επαρκή λόγο αμφισβήτησης της συμμόρφωσης του προϊόντος με τις βασικές απαιτήσεις της ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης.

Σε περίπτωση αιτιολογημένου αιτήματος, αρκεί ο κατασκευαστής να παράσχει το τμήμα του τεχνικού φακέλου που αφορά την εικαζόμενη μη συμμόρφωση και με το οποίο μπορεί να αποδειχθεί ότι το ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί από τον κατασκευαστή. Ως εκ τούτου, τυχόν αίτημα μετάφρασης του τεχνικού φακέλου θα πρέπει να περιορίζεται στα εν λόγω τμήματα αυτού. Εάν η αρχή εποπτείας της αγοράς θεωρεί ότι η μετάφραση είναι αναγκαία, πρέπει να καθορίζει σαφώς το τμήμα του φακέλου που πρέπει να μεταφραστεί και να παρέχει επαρκή χρόνο για τον σκοπό αυτό. Δεν μπορούν να επιβληθούν άλλες προϋποθέσεις σχετικά με τη μετάφραση, όπως απαίτηση για διαπιστευμένο ή αναγνωρισμένο από τις δημόσιες αρχές μεταφραστή.

Οι εθνικές αρχές μπορεί να κάνουν δεκτές και άλλες γλώσσες που είναι κατανοητές από αυτές αλλά διαφορετικές από την επίσημη γλώσσα ή τις επίσημες γλώσσες του κράτους τους. Η γλώσσα που επιλέγεται θα μπορούσε να είναι και μια τρίτη γλώσσα, εφόσον γίνει δεκτή από την εν λόγω αρχή.

Πρέπει να είναι δυνατή η διάθεση του τεχνικού φακέλου στην Ένωση. Ωστόσο, δεν χρειάζεται να διατηρείται στο εσωτερικό της Ένωσης, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Η απαίτηση για τη διάθεση του φακέλου του δεν σημαίνει ότι το πρόσωπο που φέρει αυτή την ευθύνη πρέπει το ίδιο να φυλάσσει τον τεχνικό φάκελο, εφόσον είναι σε θέση να τον προσκομίσει κατόπιν αιτήματος της εθνικής αρχής. Το όνομα και η διεύθυνση του προσώπου που φυλάσσει τον φάκελο δεν χρειάζεται να αναγράφονται ρητά στο προϊόν ή στη συσκευασία του, εκτός εάν προβλέπεται κάτι διαφορετικό. Επιπλέον, ο τεχνικός φάκελος μπορεί να

διατηρείται και να αποστέλλεται στις αρχές εποπτείας της αγοράς σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα διάθεσής του εντός χρονικού διαστήματος ανάλογου με τον συγκεκριμένο κίνδυνο ή τη συγκεκριμένη έλλειψη συμμόρφωσης. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι όποιος λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα περιεχόμενα του τεχνικού φακέλου στο πλαίσιο δραστηριοτήτων εποπτείας της αγοράς δεσμεύεται από υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία.

2.5 Τελωνειακή Ένωση.

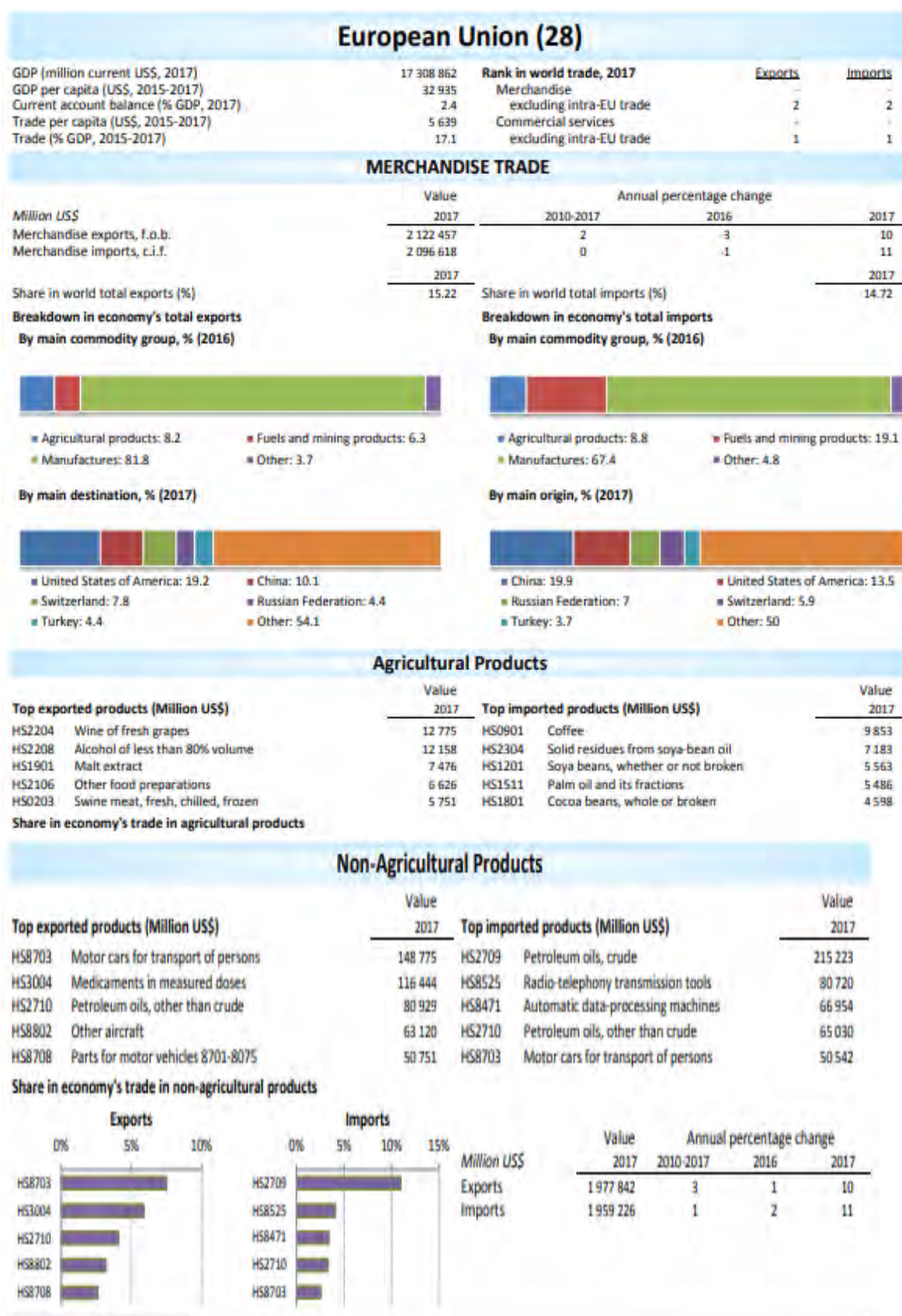
Σήμερα, η Τελωνειακή Ένωση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί ένα μοναδικό παράδειγμα σε μία περιοχή όπου και στα 28 Κράτη Μέλη ισχύει ένα ενιαίο σύστημα χειρισμού των εισαγωγών, των εξαγωγών και των διαμετακομίσεων των αγαθών και εφαρμόζεται ένα κοινό πλαίσιο κανόνων που ονομάζεται Ενωσιακός Τελωνειακός Κώδικας (*Union Customs Code, UCC*).

Ένα ενιαίο σύστημα τελωνειακών δασμών χρησιμοποιείται στις εισαγωγές εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν υφίστανται τελωνειακοί δασμοί στα σύνορα μεταξύ των κρατών της Ε.Ε. Οι δασμοί στα αγαθά εκτός εκείνων της Ε.Ε γενικά πληρώνονται στο πρώτο σημείο εισόδου και στην συνέχεια δεν έχουν επιπλέον επιβάρυνση και ελέγχους καθότι όλα τα αγαθά κινούνται ελεύθερα μέσα στην Τελωνειακή Ένωση της Ε.Ε.

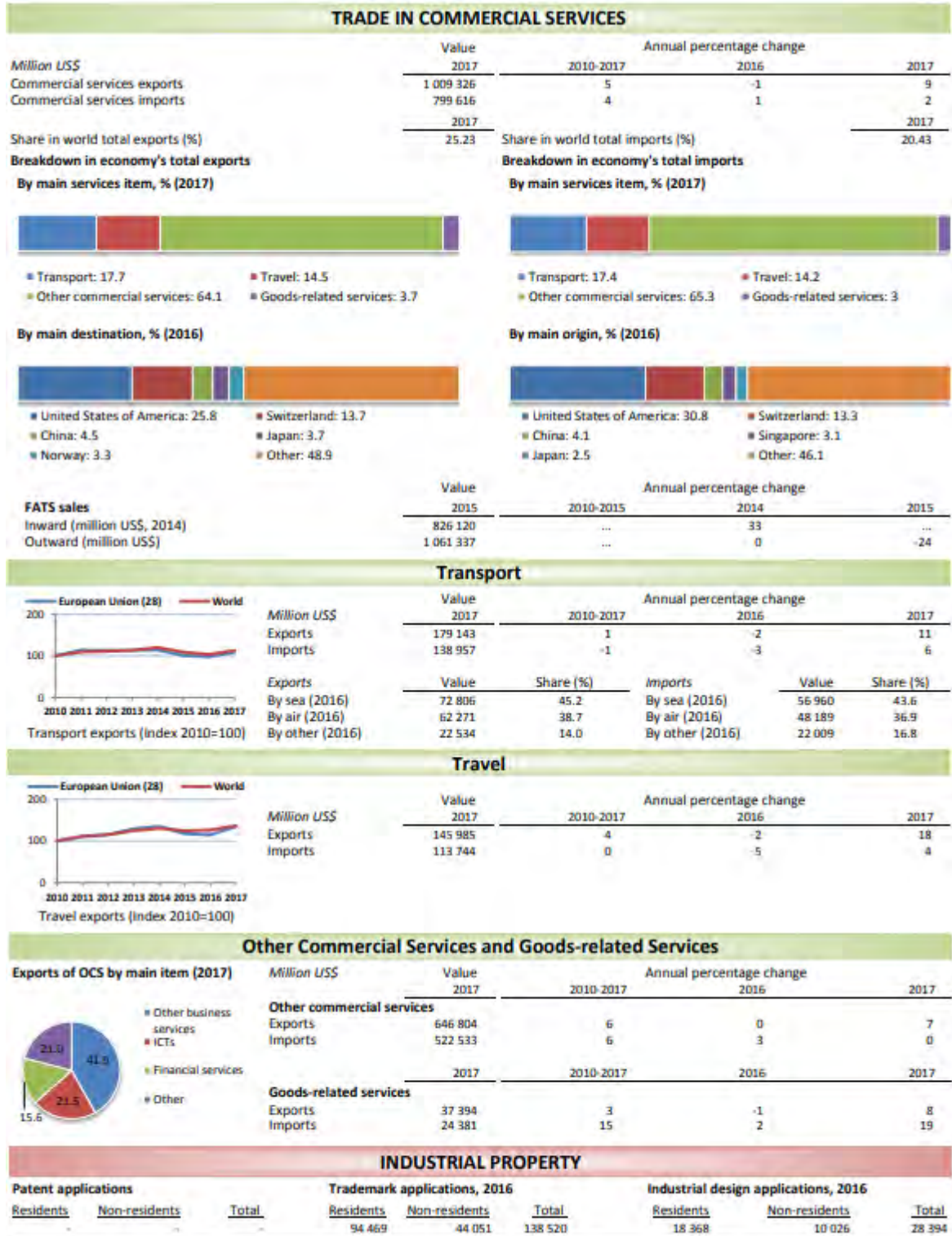
Στην πράξη, η Τελωνειακή Ένωση (TAXUD, Taxation and Customs Union) της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενυπάρχει και λειτουργεί μέσα από τις 28 εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες που δρουν ως μία. Περισσότεροι από 114.000 στελέχη εκτελούν ποικίλους ρόλους και δουλεύουν για την ασφάλεια, ως σύνολο, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά συνέπεια του Ευρωπαϊκού Πολίτη 24 ώρες την ημέρα και 365 ημέρες του χρόνου. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτείνει την τελωνειακή νομοθεσία της Ε.Ε και ελέγχει την εφαρμογή της.

Η Ε.Ε αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους εμπόρους στον κόσμο. Το 2015, η συνολική αξία του παγκόσμιου εμπορίου ανήλθε στα 23 τρις €. Η Ε.Ε είναι ένας από τους κύριους παίκτες στον κόσμο όσον αφορά το εμπόριο και τον εφοδιασμό της αλυσίδας ανεφοδιασμού, μαζί με τις Η.Π.Α και την Κίνα, με ένα μερίδιο της τάξης του 15% του συνολικού παγκόσμιου εμπορίου.

Πίνακας 08: Το Εμπορικό Προφίλ της Ε.Ε(28) 2016-2017.

Πίνακας 08:Συνέχεια.

ΠΗΓΗ: WTO 2019

(https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/E28_e.pdf)

Πίνακας 09: Κύριοι εμπορικοί εταίροι της Ε.Ε(28) 2017-2018.

Main trading partners - EU28

bn €

	EU28 exports to			EU28 imports from			Trade balance	
	Jan-Nov 17	Jan-Nov 18	Growth	Jan-Nov 17	Jan-Nov 18	Growth	Jan-Nov 17	Jan-Nov 18
United States	345.0	374.4	8.5%	237.5	245.4	3.3%	107.4	129.0
China	180.4	193.5	7.3%	345.3	363.4	5.2%	-164.9	-169.9
Switzerland	138.4	146.1	5.6%	102.8	101.0	-1.8%	35.5	45.2
Russia	79.7	79.1	-0.8%	132.3	154.7	16.9%	-52.6	-75.6
Turkey	77.4	72.2	-6.7%	64.3	70.3	9.3%	13.1	2.0
Norway	46.7	50.1	7.3%	66.9	77.0	15.1%	-20.2	-26.9
Japan	55.7	59.3	6.5%	63.9	65.2	2.0%	-8.2	-5.9
South Korea	46.0	45.5	-1.1%	47.9	47.4	-1.0%	-2.0	-1.8
India	37.3	41.1	10.2%	41.0	42.9	4.6%	-3.6	-1.8
Canada	34.8	38.4	10.3%	28.8	28.4	-1.4%	6.0	9.9

ΠΗΓΗ: Eurostat 10/2019 - 15 January 2019 (trade.ec.europa.eu/doclib/html/151969.htm)

Πίνακας 10: Τα 28 Κράτη Μέλη της Τελωνιακής Ένωσης (TAXUD).

ΠΗΓΗ: https://ec.europa.eu/taxation_customs/facts-figures/28-eu-member-states-links-national-customs-websites_en.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η Μεγάλη Βρετανία έχει υποβάλλει αίτημα αποχώρησης (2018) από την Ε.Ε. (BREXIT) και βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με τις Βρυξέλλες για την ολοκλήρωση της εξόδου της.

2.5.1 Τελωνειακή ένωση και νέες απειλές, νέες απαντήσεις (Βρυξέλλες, Έκθεση Προόδου 20.7.2018).

Ο κόσμος έχει αλλάξει ριζικά κατά τα πρώτα 50 έτη ύπαρξης της τελωνειακής ένωσης, όπως έχει αλλάξει και ο ρόλος των τελωνειακών αρχών της Ε.Ε. Ως κατ' εξοχήν αρμόδια αρχή για την επιτήρηση της κυκλοφορίας εμπορευμάτων διαμέσου των εξωτερικών συνόρων, τα τελωνεία αποτελούν σήμερα την πρώτη γραμμή άμυνας έναντι επικίνδυνων και εγκληματικών δραστηριοτήτων που συνδέονται με εμπορικές συναλλαγές. Ενδεικτικά, αναφέρονται το εμπόριο μη συμμορφούμενων ή επικίνδυνων εμπορευμάτων, η παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, πυροβόλων όπλων και ναρκωτικών, άγριων ειδών και άλλες μορφές παράνομης διακίνησης, η απάτη, η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα. Όλα τα εμπορεύματα που εισέρχονται στην Ε.Ε, εξέρχονται από αυτήν ή διέρχονται μέσω αυτής (συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων που μεταφέρονται από ταξιδιώτες) υπόκεινται σε τελωνειακή επιτήρηση και, ενδεχομένως, σε τελωνειακούς ελέγχους.

Τα τελωνεία διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στη διασφάλιση της προστασίας και της ασφάλειας της κοινωνίας μας, καθώς και στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε και των κρατών μελών της. Επομένως, η καθιέρωση ελέγχων εντός κοινού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων αποτελεί σημαντική πρόκληση γι' αυτά. Για να επιτύχουν τον στόχο τους, οι τελωνειακές αρχές πρέπει να εξισορροπήσουν τον ρόλο τους, έτσι ώστε να διευκολύνουν το νόμιμο εμπόριο και να διαφυλάξουν την απρόσκοπτη λειτουργία των αλυσίδων εφοδιασμού που είναι απαραίτητες για την οικονομία μας, συμβάλλοντας, συγχρόνως και στην προστασία και την ασφάλεια των πολιτών της Ε.Ε.

Προκειμένου να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η τελωνειακή ένωση, ένας από τους κύριους στόχους του κώδικα είναι να ολοκληρωθεί η μετάβαση του τελωνειακού περιβάλλοντος σε ένα ηλεκτρονικό περιβάλλον χωρίς χαρτί, καθώς και να προβλεφθεί μεγαλύτερη ψηφιακή ενσωμάτωση σε επίπεδο ΕΕ.

Επομένως, η Επιτροπή εξακολουθεί, από κοινού με τα κράτη μέλη και τις επιχειρήσεις, να αναπτύσσει τα διαφορετικά συστήματα ΤΠ που υποστηρίζουν την εφαρμογή του κώδικα. Τα συστήματα ΤΠ στο σύνολό τους θα εκσυγχρονίσουν και θα εναρμονίσουν περαιτέρω τις διαδικασίες εισαγωγής, εξαγωγής και διαμετακόμισης, ενώ συγχρόνως θα εισαγάγουν νέες έννοιες, όπως ο κεντρικός τελωνισμός.

Ωστόσο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δεν θα μπορέσουν να παραδώσουν όλα τα συστήματα έως το 2020. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στον περιορισμένο διαθέσιμο χρόνο και στον περιορισμό των χρηματοδοτικών πόρων που είναι διαθέσιμοι στο πλαίσιο του προγράμματος Τελωνεία 2020, καθώς και στον βαθμό περιπλοκότητας και φιλοδοξίας των πολυάριθμων διασυνδεδεμένων στοιχείων. Επομένως, η Επιτροπή έχει εγκρίνει πρόταση (COM,2018) τροποποίησης του άρθρου 278 του κώδικα με σκοπό να παρατείνει τη νόμιμη προθεσμία (μεταβατική περίοδο) για την παράδοση ορισμένων εφαρμογών ΤΠ από το 2020 στο 2025.

2.5.2 Σύστημα ελέγχου των εισαγωγών (ICS2).

Η μεταρρύθμιση του συστήματος παροχής εκ των προτέρων πληροφόρησης για τα φορτία (ICS) της ΕΕ όσον αφορά τα εμπορεύματα που εισέρχονται στην ΕΕ παρουσιάζει πρόοδο.

Η στρατηγική και το σχέδιο μετάβασης του συστήματος ελέγχου των εισαγωγών (ICS2) εγκρίθηκε από τα κράτη μέλη τον Δεκέμβριο του 2017. Σύμφωνα με το σχέδιο, το πρόγραμμα ICS2 θα εφαρμοστεί σε τρεις επιχειρησιακές φάσεις, ως εξής: i) εμπορεύματα σε ταχυδρομικές αποστολές και ταχυμεταφορές με αεροπορική μεταφορά [συνοπτικές διασαφήσεις εισόδου (ENS) πριν από τη φόρτωση και ελάχιστες απαιτήσεις δεδομένων]· ii) νέες απαιτήσεις ENS για το σύνολο των αεροπορικών μεταφορών· και iii) ολοκλήρωση της μεταρρύθμισης με τη συμπερίληψη απαιτήσεων ENS στις θαλάσσιες, οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές.

Η εφαρμογή του ICS2 μετά το 2020 εξαρτάται επίσης από το κατά πόσον μπορούν να εξασφαλιστούν τα απαραίτητα κεφάλαια στο πλαίσιο του προσεχούς πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Εν προκειμένω, η Επιτροπή υπέβαλε πρόσφατα πρόταση για τη θέσπιση του νέου προγράμματος «Τελωνεία» (COM,2018).

2.5.3 Άλλα έργα και συστήματα.

Τα ηλεκτρονικά τελωνεία, που στηρίζονται ιδίως από το πολυετές στρατηγικό σχέδιο (MASP) για τα ηλεκτρονικά τελωνεία αποτελεί σημαντική εξέλιξη για την τελωνειακή ένωση της Ε.Ε. Η πρωτοβουλία αυτή αποσκοπεί στην αντικατάσταση των τελωνειακών διαδικασιών σε έντυπη μορφή με ηλεκτρονικές διαδικασίες σε επίπεδο ΕΕ, με σκοπό τη δημιουργία ενός πιο αποτελεσματικού και σύγχρονου τελωνειακού περιβάλλοντος. Η επικαιροποίηση του MASP ολοκληρώθηκε στο τέλος του 2017, αφού το Συμβούλιο εξέφρασε τη συμφωνία του για τη μετάθεση της προθεσμίας ολοκλήρωσης ορισμένων συστημάτων ΤΠ.

Το σύστημα «Επιτήρηση 3» έχει τεθεί σε λειτουργία από έως τον Οκτώβριο του 2018. Ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει να επιφέρουν τις απαραίτητες αλλαγές στα εθνικά τους συστήματα για την τροφοδότηση του συστήματος επιτήρησης με τα σχετικά δεδομένα. Σύμφωνα με τον κώδικα, τα κράτη μέλη διαθέτουν μεταβατική περίοδο έως το 2020 για να εκπληρώσουν την εν λόγω υποχρέωση. Το φόρουμ για τις ψηφιακές υπηρεσίες μεταφορών και εφοδιαστικής (Digital Transport and Logistic Forum - DTLF) βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη και η εντολή του αναμένεται να παραταθεί για 2-3 χρόνια.

Στις αρχές του 2016, η Επιτροπή δρομολόγησε το πιλοτικό έργο eManifest (ηλεκτρονικό δηλωτικό εμπορευμάτων) που αποσκοπεί στη δημιουργία εναρμονισμένου ηλεκτρονικού συνόλου δεδομένων σχετικά με τα φορτία το οποίο περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τις διατυπώσεις θαλάσσιων μεταφορών και τις τελωνειακές διατυπώσεις, όταν τα πλοία καταπλέουν στους ευρωπαϊκούς λιμένες ή αποπλέουν από αυτούς.

Στον τομέα της συμμόρφωσης και της ασφάλειας των προϊόντων, η Επιτροπή πρότεινε να συνδεθούν η τελωνειακή εποπτεία και η εποπτεία της αγοράς με σκοπό να διευκολυνθεί μεταξύ των αρμόδιων αρχών η ανταλλαγή πληροφοριών που σχετίζονται με τον κίνδυνο .

2.5.4 Προσέγγιση βάσει συστημάτων (SBA).

Η προσέγγιση βάσει συστημάτων (SBA) είναι μέθοδος ελέγχου για αξιόπιστους οικονομικούς φορείς που εστιάζει στα εσωτερικά συστήματα ελέγχου των δραστηριοτήτων τους και μετριάξει τους κινδύνους που σχετίζονται με την τελωνειακή συμμόρφωση. Οι εργασίες του δικτύου SBA και της αντίστοιχης ομάδας έργου ολοκληρώθηκαν και η τελική έκθεση SBA υποβλήθηκε στην ομάδα τελωνειακής πολιτικής τον Δεκέμβριο του 2017. Η έκθεση αυτή αξιολογεί την SBA ως αποτελεσματική, αποδοτική και σταθερή μέθοδο ελέγχου και σύστησε την εκτενέστερη χρήση της στο μέλλον.

2.5.5 Έλεγχοι αξιοπιστίας.

Οι έλεγχοι αξιοπιστίας είναι αυτόματοι έλεγχοι που εισάγονται στο στάδιο εκτελωνισμού των εισαγωγών. Πρόκειται για μέτρα ελέγχου της συμβατότητας των εγγραφών στην τελωνειακή διασάφηση σε σχέση με τρεις παραμέτρους: i) τις νομικές πτυχές (έλεγχος της συμβατότητας των εγγραφών σε σχέση με τις νομικές παραμέτρους της περιγραφής των εμπορευμάτων)· ii) τις ποσοτικές πτυχές [έλεγχος της αξιοπιστίας δηλωμένων στοιχείων (π.χ. καθαρή μάζα/μονάδα, ή καθαρή μάζα/συμπληρωματική μονάδα)]· και iii) τις τιμές [έλεγχος της αξιοπιστίας δηλωμένων τιμών (αξία/μονάδα)]. Μέχρι σήμερα έχουν εισαχθεί 428 τέτοια μέτρα μέσω του Ενοποιημένου Δασμολογίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (TARIC).

2.5.6 Συμμόρφωση και ασφάλεια των προϊόντων.

Τον Δεκέμβριο του 2017 η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση κανονισμού σχετικά με τη συμμόρφωση με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης για τα προϊόντα και την επιβολή της η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της διάρθρωσης του νομικού πλαισίου για τους ελέγχους εμπορευμάτων που εισέρχονται στην ΕΕ, πράγμα που θα βελτιώσει επίσης τη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών επιτήρησης της αγοράς για την πραγματοποίηση αποτελεσματικότερων ελέγχων στα εισαγόμενα προϊόντα. Η πρόταση παρέχει νομική βάση για ισχυρότερη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών επιτήρησης της αγοράς, συνεργασία που θα διευκολύνεται από ενωσιακό δίκτυο για τη συμμόρφωση των προϊόντων, καθώς και από ολοκληρωμένες εθνικές στρατηγικές επιτήρησης της αγοράς που καλύπτουν τις εισαγωγές και τις ψηφιακές αλυσίδες εφοδιασμού, τις βασικές ανταλλαγές πληροφοριών και δεδομένων μεταξύ των τελωνειακών αρχών

και των αρχών επιτήρησης της αγοράς, και τη διεθνή συνεργασία και εναρμόνιση με έννοιες του κώδικα, όπως το καθεστώς του εγκεκριμένου οικονομικού φορέα (ΑΕΟ).

2.5.7 Αύξηση των ικανοτήτων για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του κοινού πλαισίου διαχείρισης των κινδύνων και για την γρηγορότερη αντιμετώπιση των νεοεμφανιζόμενων κινδύνων.

Τα Κράτη Μέλη έχουν προσδιορίσει επιπλέον ικανότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της διαχείρισης των κινδύνων, καθώς και για τη γρηγορότερη αντίδραση στους νεοεμφανιζόμενους κινδύνους. Οι αναλύσεις συνήθων αναγκών σε ανθρώπινους και άλλους πόρους κατέληξαν γενικά στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται περισσότεροι πόροι ή ότι οι υφιστάμενοι πόροι θα πρέπει να ενισχυθούν ή να εκσυγχρονιστούν για την ενίσχυση της ικανότητας διαχείρισης των κινδύνων. Σύμφωνα με την ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕΕΣ), τον Δεκέμβριο του 2017, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να διενεργούν περισσότερους και καλύτερους τελωνειακούς ελέγχους με ομοιόμορφη εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας.

Μεταξύ των διαφόρων άλλων σημαντικών αναγκών περιλαμβάνονται ο συντονισμός δραστηριοτήτων, σε εσωτερικό ή εξωτερικό επίπεδο, με άλλους εθνικούς οργανισμούς και με τις τελωνειακές αρχές άλλων κρατών μελών, καθώς και η εφαρμογή νέων εργαλείων, δεδομένων ή μεθόδων για τις πρακτικές που εφαρμόζονται ως προς την ανάλυση κινδύνου.

Πολλά Κράτη Μέλη έχουν ήδη ενεργήσει με βάση τα αποτελέσματα των αναλύσεων τους και έχουν αντιμετωπίσει τις διαπιστωθείσες αδυναμίες. Επιπλέον, ορισμένες τελωνειακές υπηρεσίες έχουν αναδιοργανωθεί και έχει βελτιωθεί ο εσωτερικός συντονισμός τους.

2.5.8 Εφαρμογή του κοινού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων (CRMF).

Τα κράτη μέλη έχουν αναφέρει σημαντικές εξελίξεις στα εθνικά τους συστήματα ΤΠ. Ωστόσο, το εμπόδιο που επισημαίνεται συχνότερα όσον αφορά την αποτελεσματική εφαρμογή του CRMF σε εθνικό επίπεδο φαίνεται να είναι η κακή ποιότητα, η διαθεσιμότητα ή η χρηστικότητα των δεδομένων. Ένα επιπλέον πρόβλημα είναι η έλλειψη πρόσβασης στα δεδομένα των άλλων κρατών μελών.

Έχει αναπτυχθεί μοντέλο κύκλου αξιολόγησης CRMF με όλα τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή δημιούργησε υποομάδα CRMF που υπέβαλε έκθεση σχετικά με τον πιλοτικό κύκλο αξιολόγησης, τον Δεκέμβριο του 2017, με διασταυρούμενο έλεγχο μεταξύ του κύκλου αξιολόγησης CRMF και των επιδόσεων της τελωνειακής ένωσης (CUP) προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι δύο αυτές συνιστώσες αλληλοσυμπληρώνονται και εφαρμόζουν συνεκτικές προσεγγίσεις. Επίσης, υπήρξε στενός συντονισμός στο πλαίσιο της υποομάδας, ώστε να βελτιωθούν και να αναπτυχθούν περαιτέρω οι δείκτες επιδόσεων στον τομέα των ελέγχων με την επαναχρησιμοποίηση δεδομένων, όταν ήταν αναγκαίο, και την αποφυγή της αλληλεπικάλυψης στο πλαίσιο της συλλογής δεδομένων.

Στην έκθεση για τον πιλοτικό κύκλο αξιολόγησης CRMF περιγράφονται τα ζητήματα που θα ληφθούν υπόψη, με την επιφύλαξη περαιτέρω συζήτησης και καθορισμού προτεραιοτήτων με τα κράτη μέλη, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα των πόρων. Στην έκθεση προτείνεται να δοθεί επιπλέον έμφαση στις οργανωτικές ικανότητες συνεργασίας. Στην έκθεση έγινε επίσης απολογισμός της εφαρμογής του CRMF μέχρι σήμερα και αναγνωρίστηκαν τα σημαντικά κοινά επιτεύγματα που έχουν σημειωθεί από τη στιγμή που δημιουργήθηκε το CRMF. Μεταξύ των επιτευγμάτων αυτών περιλαμβάνονται τα εξής: i) η δημιουργία διευρωπαϊκών δικτύων εμπειρογνομόνων σε ζητήματα κινδύνου· ii) η εφαρμογή κοινών κριτηρίων κινδύνων· και iii) η εν εξελίξει ανάπτυξη του κοινού συστήματος διαχείρισης κινδύνων της ΕΕ με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών για τους κινδύνους, την υποστήριξη των τομέων ελέγχου με προτεραιότητα και τη διευκόλυνση των δράσεων για την αντιμετώπιση τελωνειακών κρίσεων.

2.5.9 Κριτήρια χρηματοοικονομικού κινδύνου .

Η απόφαση σχετικά με τα κριτήρια χρηματοοικονομικών κινδύνων (FRC) αποσκοπεί στην ανάπτυξη κοινής ενωσιακής προσέγγισης σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης των χρηματοοικονομικών κινδύνων στην Ε.Ε. Αναποκρίνεται σε ορισμένες από τις αδυναμίες που προσδιορίστηκαν στην ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕΕΣ) του Δεκεμβρίου 2017.

Η απόφαση καθορίζει τα κοινά κριτήρια κινδύνου που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ειδών χρηματοοικονομικών κινδύνων, όπως: οικονομικοί φορείς σε

κίνδυνο, εμπορεύματα σε κίνδυνο, υποτίμηση της δασμολογητέας αξίας, διαφυγή δασμών αντιντάμπινγκ, εσφαλμένη κατάσταση, αθέμιτες ποσοστώσεις, αθέμιτη προτιμησιακή καταγωγή, αθέμιτες αναστολές, τελωνειακές διαδικασίες σε κίνδυνο (π.χ. CP 42) και τελωνειακές απλουστεύσεις. Τα κριτήρια χρηματοοικονομικού κινδύνου θα χρησιμοποιούνται στην καθημερινή ηλεκτρονική διαδικασία διαχείρισης των κινδύνων με σκοπό την εναρμόνιση της διαδικασίας επιλογής για τους τελωνειακούς ελέγχους.

Η πρωτοβουλία αυτή θα δώσει στα Κράτη Μέλη τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους κατά τρόπο ισοδύναμο στα εξωτερικά σύνορα, χωρίς αδικαιολόγητη επιβάρυνση του νόμιμου εμπορίου. Θα καθορίσει επίσης τον πλέον κατάλληλο χρόνο και τόπο για τον έλεγχο ανάλογα με το πεδίο και τη φύση του κινδύνου, καθώς και τη διαθεσιμότητα δεδομένων και τεκμηρίωσης.

2.5.10 Συνεργασία με την Europol.

Στον τομέα ελέγχου προτεραιότητας για τα πυροβόλα όπλα, η Επιτροπή και τα Κράτη Μέλη διερεύνησαν νέες μορφές συνεργασίας με την αστυνομία. Στο πλαίσιο αυτό, διεξήχθη ειδική δράση με την Ευρωπόλ για τα αεροβόλα όπλα, καθώς και επιχείρηση για την καταπολέμηση της διακίνησης πυροβόλων όπλων μέσω δεμάτων ταχείας ταχυδρομικής αποστολής, το 2017. Οι δραστηριότητες αυτές κατέδειξαν με σαφήνεια την προστιθέμενη αξία της συνεργασίας μεταξύ των τελωνείων και της αστυνομίας με τη χρήση νέων μορφών συνεργασίας.

Η Ευρωπόλ αναπτύσσει περαιτέρω τη συνεργασία της με τις τελωνειακές αρχές. Στην έκθεσή της για την εφαρμογή της στρατηγικής επισκόπησης σχετικά με την Ευρωπόλ και τα τελωνεία («Strategic Review: Europol and customs») επιβεβαιώθηκε η ανάγκη περαιτέρω ενίσχυσης της παρουσίας τελωνειακών υπαλλήλων στην Ευρωπόλ, και ιδίως η ανάγκη πρόσβασης των τελωνειακών αρχών στην εφαρμογή δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών (SIENA) της Ευρωπόλ.

Επιπλέον, ενισχύθηκε περαιτέρω η συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και της Ευρωπόλ. Η OLAF είναι συναφής υπηρεσία στο έργο ανάλυσης «COPY» της Ευρωπόλ όσον αφορά την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος σε σχέση με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΔΙ). Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794 για την Ευρωπόλ, η OLAF διαθέτει έμμεση πρόσβαση στις πληροφορίες, στις βάσεις δεδομένων της Ευρωπόλ. Η OLAF υπέγραψε επίσης πρόσφατα μνημόνιο συμφωνίας με την Ευρωπόλ σχετικά με την ασφαλή επικοινωνία και έχει συνδεθεί στο σύστημα SIENA, γεγονός που αναμένεται να διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ των δύο αυτών οργανισμών.

2.5.11 Συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex)

Η θέσπιση του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή (EBCG), το 2016, προετοιμάζει το έδαφος για βελτιωμένη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των εργασιών του Οργανισμού, με βάση τη στρατηγική συμπληρωματικότητα μεταξύ των διαφορετικών καθηκόντων.

Ο κανονισμός αυτός παρέσχε στον Frontex νέα εντολή, ενσωματώνοντάς τον ακόμα περισσότερο στη διαχείριση των συνόρων και της μετανάστευσης. Ο Οργανισμός έχει πλέον την εντολή να αντιμετωπίζει πιθανούς κινδύνους στα εξωτερικά σύνορα, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην αντιμετώπιση των σοβαρών μορφών εγκληματικότητας με διασυνοριακή διάσταση και εξασφαλίζοντας υψηλό επίπεδο εσωτερικής ασφάλειας εντός της Ε.Ε.

2.5.12 Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια.

Ως θυροφύλακες των συνόρων της Ε.Ε για τη ροή των εμπορευμάτων, τα τελωνεία της Ε.Ε διαδραματίζουν καίριο ρόλο για την προστασία της Ε.Ε και των πολιτών της, καθώς και για την προστασία των διεθνών αλυσίδων εφοδιασμού, από εγκληματικές ενέργειες και τρομοκρατικές επιθέσεις.

Με την εφαρμογή της στρατηγικής της Ε.Ε και του σχεδίου δράσης για τη διαχείριση τελωνειακών κινδύνων, η Επιτροπή συμβάλλει στην εφαρμογή του ευρωπαϊκού θεματολογίου για την ασφάλεια, το οποίο αποτελεί κεντρική συνιστώσα του γενικού στόχου για τη δημιουργία ενός χώρου δικαιοσύνης και θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Τα τελευταία δύο χρόνια, η Επιτροπή έχει εκδώσει αρκετές νομοθετικές προτάσεις που αποσκοπούν στην αποκοπή των πηγών χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Οι πλέον σημαντικές είναι οι

προτάσεις που αφορούν: i) την παράνομη διακίνηση ρευστών διαθεσίμων ii) το παράνομο εμπόριο πολιτιστικών αγαθών και iii) την πιστοποίηση τύπου ΕΕ του εξοπλισμού ελέγχου ασφαλείας των αερολιμένων. Η Επιτροπή εξακολουθεί επίσης να εφαρμόζει σχέδια δράσης της ΕΕ: i) για την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου και της χρήσης πυροβόλων όπλων και εκρηκτικών· ii) για την ενίσχυση της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας· και iii) για την καταπολέμηση της παράνομης εμπορίας άγριων ειδών.

2.5.13 Σχέδιο δράσης για την «Ενίσχυση της χημικής, βιολογικής, ραδιολογικής και πυρηνικής (ΧΒΡΠ) ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (σχέδιο δράσης της ΕΕ στον τομέα ΧΒΡΠ).

Για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας έναντι ΧΒΡΠ απειλών ως προς την πρόληψη, την ετοιμότητα και την αντίδραση πρέπει να πραγματοποιηθούν σημαντικές επενδύσεις από τα Κράτη Μέλη. Απαιτείται επομένως στενότερη συνεργασία σε επίπεδο Ε.Ε με σκοπό την αμοιβαία μάθηση, τη συγκέντρωση εμπειρογνώσις και μέσων και την αξιοποίηση των συνεργειών σε διασυνοριακό επίπεδο. Μια βασική προτεραιότητα του σχεδίου δράσης της Ε.Ε στον τομέα ΧΒΡΠ είναι η εγγύηση της ασφάλειας των συνόρων και της ικανότητας ανίχνευσης με σκοπό την αποτροπή της παράνομης εισόδου ΧΒΡΠ υλικών. Η προσαρμογή των συστημάτων πληροφοριών για τα φορτία είναι απαραίτητη για την ενίσχυση της παρακολούθησης και των ελέγχων βάσει κινδύνου των διεθνών αλυσίδων εφοδιασμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν εισέρχονται παράνομα στην ΕΕ ΧΒΡΠ υλικά.

2.5.14 Σχέδιο δράσης της ομάδας «Τελωνειακή συνεργασία».

Τον Μάιο του 2017, η Ε.Ε ενέκρινε νέο τετραετές σχέδιο για την καταπολέμηση του σοβαρού διεθνούς και οργανωμένου εγκλήματος. Το σχέδιο αυτό, που είναι γνωστό ως «κύκλος πολιτικής της Ε.Ε», καθορίζει τις βασικές προτεραιότητες για το έγκλημα για το διάστημα 2018-2021. Η συμμετοχή των τελωνειακών αρχών στην εφαρμογή του κύκλου πολιτικής αυξήθηκε στη συνέχεια σε σχέση με τα προηγούμενα έτη.

Ωστόσο, η συμμετοχή τους παραμένει επιλεκτική και περιορισμένη σε ορισμένες προτεραιότητες για το έγκλημα (ιδίως προτεραιότητες όσον αφορά την απάτη που συνδέεται με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης/την ενδοκοινοτική απάτη αφανούς εμπόρου (ΕΑΑΕ) και το περιβαλλοντικό έγκλημα). Οι συνέργειες μεταξύ του κύκλου πολιτικής της Ε.Ε για το 2018-2021 και το ένατο σχέδιο δράσης της ομάδας «Τελωνειακή συνεργασία» (2018-2020) ενισχύθηκαν περαιτέρω μέσω συμπληρωματικών δράσεων που ανέλαβαν οι ίδιοι φορείς, μέσω κοινών αστυνομικών και τελωνειακών επιχειρήσεων, κ.λπ.

Επιπλέον, το ένατο σχέδιο δράσης της ομάδας «Τελωνειακή συνεργασία» περιλαμβάνει δράση για την «καλύτερη ενσωμάτωση των τελωνειακών αρχών στην αξιολόγηση απειλής όσον αφορά το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (SOCTA της ΕΕ)» που καλύπτει τη συμμετοχή των τελωνειακών αρχών στην SOCTA της Ε.Ε, καθώς και την ευρύτερη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και της Ευρωπόλ. Έμφαση δίνεται στον προσδιορισμό τομέων που χρήζουν βελτιώσεων, στην ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, στην ευαισθητοποίηση και στην κατάρτιση.

2.5.15 Συνεργασία των τελωνειακών αρχών και των συνοριακών φυλάκων.

Οι τελωνειακές αρχές και οι συνοριοφύλακες είναι στρατηγικοί εταίροι στα καθήκοντα ελέγχου των συνόρων στα εξωτερικά σύνορα της Ε.Ε. Τον Οκτώβριο του 2017 εκπονήθηκαν αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές για τη συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των συνοριοφυλάκων με βάση την αξιολόγηση που διενεργήθηκε το 2015-2017. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές υπογραμμίζουν τη σημασία της στρατηγικής συνεργασίας και επισημαίνουν τους βασικούς τομείς συνεργασίας μεταξύ των δυο αρχών.

2.5.16 Το πρόγραμμα εγκεκριμένου οικονομικού φορέα (ΑΕΟ).

Το πρόγραμμα ΑΕΟ βασίζεται στην έννοια της εταιρικής σχέσης των τελωνείων με τις επιχειρήσεις η οποία εισήχθη από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων (ΠΟΤ). Πρόκειται για θεμελιώδες μέτρο όσον αφορά την ασφάλεια της αλυσίδας εφοδιασμού που δίνει στους νομοταγείς και αξιόπιστους

εμπορευόμενους που συμμορφώνονται οικειοθελώς με ευρύ φάσμα κριτηρίων τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τη μεγαλύτερη δυνατή απλούστευση και διευκόλυνση. Το 2018 σηματοδοτεί τη δέκατη επέτειο του προγράμματος ΑΕΟ της ΕΕ.

Τα κράτη μέλη έχουν αναπτύξει αποτελεσματικές διαδικασίες για την εφαρμογή των νομικών απαιτήσεων ΑΕΟ, οι οποίες εξασφαλίζουν υψηλή ποιότητα, καθώς και συνεπή και αποτελεσματική διαχείριση του προγράμματος.

Οι κύριες αλλαγές όσον αφορά τη νομοθεσία ΑΕΟ στο πλαίσιο του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών πράξεων αυτού συνδέονται με τις συνολικές αλλαγές πολιτικής και διάρθρωσης σύμφωνα με τον κώδικα. Οι εν λόγω αλλαγές ήταν το αποτέλεσμα διδαγμάτων που αντλήθηκαν κατά τα 10 έτη πρακτικής εφαρμογής του προγράμματος ΑΕΟ της Ε.Ε. Οι κατευθυντήριες γραμμές ΑΕΟ επικαιροποιήθηκαν το 2016.

Στις εκθέσεις για τις επιδόσεις της τελωνειακής ένωσης (ΕΤΕ) έχουν χρησιμοποιηθεί ορισμένοι δείκτες για τον υπολογισμό του αντίκτυπου της έννοιας ΑΕΟ. Η διαδικασία ΕΤΕ παρέχει έναν μηχανισμό για τον υπολογισμό και την αξιολόγηση των επιδόσεων της τελωνειακής ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της έννοιας ΑΕΟ, σε σχέση με τους στρατηγικούς στόχους της ΕΕ. Στο πλαίσιο του κύριου τομέα περί διευκόλυνσης/ανταγωνιστικότητας, η έννοια των φορέων ΑΕΟ αναλύεται με βάση γενικά στοιχεία. Σε αυτά περιλαμβάνεται σειρά εγκρίσεων και αιτήσεων σε επίπεδο ΕΕ, η συμμετοχή των φορέων ΑΕΟ στην αλυσίδα εφοδιασμού και οι πτυχές ελέγχου που σχετίζονται με τη διευκόλυνση των φορέων ΑΕΟ.

2.5.17 Εκ των προτέρων ηλεκτρονικές πληροφορίες για τα φορτία πριν από τη φόρτωση (PLACI) και σύνδεση αυτών με την εφαρμογή του ICS2, ιδίως σε ό,τι αφορά τους ταχυδρομικούς φορείς και τις υπηρεσίες ταχυμεταφορών.

Μετά την επιτυχημένη τροποποίηση της σύμβασης της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης (ΠΤΕ) με σκοπό την καθιέρωση υποχρεώσεων υποβολής εκ των προτέρων ηλεκτρονικών πληροφοριών για τις ταχυδρομικές αποστολές, η Επιτροπή συνεργάστηκε στενά με φορείς του ταχυδρομικού τομέα για την από κοινού ανάπτυξη αποτελεσματικών διεθνών προτύπων για την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης, με τις λιγότερες δυνατές διαταραχές. Η Επιτροπή συνεργάστηκε επίσης στενά με διεθνείς εταίρους (όπως οι Η.Π.Α., η Αυστραλία και ο Καναδάς). Επί του παρόντος, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες εξαιρούνται ακόμη από την απαίτηση υποβολής πληροφοριών. Οι ταχυδρομικές ροές είναι ιδιαίτερα ευάλωτες.

Επομένως η λήψη εκ των προτέρων ηλεκτρονικών πληροφοριών για τις ταχυδρομικές αποστολές θα είναι ιδιαίτερα σημαντική για την ενίσχυση της ασφάλειας των αεροπορικών φορτίων προς την Ε.Ε και για την αντιμετώπιση των χρηματοοικονομικών κινδύνων που είναι εγγενείς σε αυτό το είδος συναλλαγών. Η πρώτη έκδοση του νέου συστήματος ICS2 θα καλύπτει τις ταχυδρομικές αποστολές με αεροπορική μεταφορά και, επομένως, θα καλύψει το υπάρχον κενό στις περισσότερες συναλλαγές που εμπίπτουν στο μοντέλο των ταχυδρομικών δραστηριοτήτων.

2.5.18 Αξιοποίηση των δυνατοτήτων της διεθνούς Τελωνειακής συνεργασίας.

Η συνεργασία και η ανταλλαγή τελωνειακών πληροφοριών με τρίτες χώρες διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στον τομέα της τελωνειακής ένωσης και της κοινής εμπορικής πολιτικής. Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μπορούν να βελτιώσουν τη διαχείριση των τελωνειακών κινδύνων και να καταστήσουν το νόμιμο εμπόριο πιο γρήγορο και λιγότερο δαπανηρό με τη στοχοθέτηση των τελωνειακών ελέγχων και με την απλούστευση των τελωνειακών διαδικασιών. Μαζί με τις απαραίτητες διασαφήσεις πριν από την άφιξη, συμβάλλουν στην ασφάλεια και στην προστασία της Ε.Ε, ενισχύοντας τους ελέγχους για την παρεμπόδιση της εισόδου επικίνδυνων εμπορευμάτων, όπλων, εκρηκτικών και ειδών διπλής χρήσης και για την πρόληψη παραβιάσεων των ΔΔΙ, καθώς και για την παρεμπόδιση της εισόδου και της παράνομης διακίνησης πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών.

Η Επιτροπή εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση στον Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων (ΠΟΤ), ιδίως όσον αφορά την υπεράσπιση των συμφερόντων της ΕΕ και των κρατών μελών της σε ζητήματα που σχετίζονται με την ονοματολογία και την κατάταξη των εμπορευμάτων, αλλά και όσον αφορά οριζόντια θέματα, όπως το ηλεκτρονικό εμπόριο, η φορολογική και τελωνειακή συνεργασία και η ασφάλεια και η προστασία.

2.5.19 Πρωτοβουλίες για την ανταλλαγή τελωνειακών πληροφοριών με τρίτες χώρες.

Έχουν αναληφθεί διάφορες πρωτοβουλίες που δίνουν στις τελωνειακές αρχές της Ε.Ε και των τρίτων χωρών τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν ορισμένες τελωνειακές πληροφορίες σε συγκεκριμένες περιστάσεις με βάση:

- Διεθνείς συμφωνίες και αποφάσεις που εκδίδονται από οργανισμούς που έχουν συσταθεί με διεθνείς συμφωνίες (π.χ. αυτοτελείς συμφωνίες τελωνειακής συνεργασίας και αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής ή κεφάλαια για την τελωνειακή και εμπορική διευκόλυνση που περιλαμβάνονται στις συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών· συμφωνίες περί διευκόλυνσης και ασφάλειας των συναλλαγών· συμφωνίες διαμετακόμισης· αποφάσεις της μεικτής επιτροπής τελωνειακής συνεργασίας σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των προγραμμάτων εγκεκριμένων οικονομικών φορέων/έμπιστων συναλλασσομένων)· και
- μη δεσμευτικές νομικά συμφωνίες ή πιλοτικά έργα [π.χ. διαβίβαση στοιχείων δελτίου TIR στη Ρωσία· ευφείς και ασφαλείς εμπορικές γραμμές (Smart and Secure Trade Lanes - SSTL) με την Κίνα]. Ο στρατηγικός στόχος των SSTL είναι να υποβληθούν σε δοκιμή τα μέτρα ασφαλείας που εφαρμόζονται στις αλυσίδες υλικοτεχνικού εφοδιασμού, να διευκολυνθεί η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τελωνείων, να καθοριστούν κοινοί κανόνες για τους κινδύνους και να αναγνωριστούν αμοιβαία οι τελωνειακοί έλεγχοι και τα προγράμματα εμπορικών εταιρικών σχέσεων.

Συνοψίζοντας, η διαχείριση των κινδύνων είναι μια διαδικασία που δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένες δράσεις με καθορισμένη αρχή και τέλος. Αντιμέτωπες με νέες απειλές και προκλήσεις, οι τελωνειακές αρχές πρέπει να βρίσκονται σε συνεχή δράση και να προσαρμόζονται συνεχώς, ώστε να συμβάλλουν στην ασφάλεια και στην προστασία των πολιτών της ΕΕ, αποφεύγοντας συγχρόνως αδικαιολόγητες αρνητικές επιπτώσεις στη ρευστότητα του διεθνούς εμπορίου.

Οι τελωνειακές αρχές αντιμετωπίζουν συνεχείς προκλήσεις, ιδίως ως προς τα πρωτοφανή επίπεδα τρομοκρατίας και άλλων απειλών κατά της ασφάλειας. Δεδομένου ότι οι εισαγωγές εμπορευμάτων της ΕΕ αυξάνονται συνεχώς, τα τελωνεία πρέπει να συνεργάζονται με τις αρχές επιτήρησης της αγοράς για την αποτροπή της εισόδου στην αγορά επισφαλών ή μη συμμορφούμενων προϊόντων. Οι τελωνειακές αρχές αντιμετωπίζουν επίσης πολλές άλλες προκλήσεις, όπως η εμφάνιση του ηλεκτρονικού εμπορίου και το φαινόμενο της υποτίμησης της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, γεγονός που μπορεί να τις εμποδίσει να επιτύχουν το πλήρες δυναμικό απόδοσής τους.

Επιπλέον, η εφαρμογή των συστημάτων ΤΠ που απαιτούνται για τη συλλογή και την ανταλλαγή δεδομένων συνεχίζεται και σημειώνει ικανοποιητική πρόοδο, αν και η τελική ημερομηνία ολοκλήρωσης ορισμένων συστημάτων χρειάστηκε να μετατεθεί από το 2020 στο 2025.

2.5.20 Έλεγχος προϊόντων τρίτων χωρών από τις Τελωνειακές Αρχές(ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ Ε.Ε).

Τα σημεία εισόδου στην Ε.Ε είναι σημαντικά για την παρεμπόδιση της εισόδου μη συμμορφούμενων και επισφαλών προϊόντων από τρίτες χώρες. Ως σημεία υποχρεωτικής διέλευσης όλων των προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες, είναι κατάλληλα για την παρεμπόδιση της διοχέτευσης και της ελεύθερης κυκλοφορίας επισφαλών και μη συμμορφούμενων προϊόντων στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, τα τελωνεία διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη στήριξη των αρχών εποπτείας της αγοράς, καθώς διενεργούν ελέγχους ασφαλείας και συμμόρφωσης των προϊόντων στα εξωτερικά σύνορα.

Ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να αποφευχθεί η διαθεσιμότητα μη συμμορφούμενων ή επισφαλών προϊόντων, εισαγόμενων από τρίτες χώρες, στην αγορά της Ένωσης είναι η διενέργεια επαρκών ελέγχων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ελέγχου των εισαγωγών. Αυτό απαιτεί τη συμμετοχή των τελωνειακών αρχών και τη συνεργασία μεταξύ αυτών και των αρχών εποπτείας της αγοράς.

Οι αρχές που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των προϊόντων που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές ή οι αρχές εποπτείας της αγοράς, ανάλογα με την εθνική οργανωτική δομή, είναι οι πλέον ενδεδειγμένες για τη διενέργεια των αρχικών ελέγχων, στο πρώτο σημείο εισόδου, όσον αφορά την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των εισαγόμενων προϊόντων. Υπάρχουν ειδικές κατευθυντήριες γραμμές για τους ελέγχους των εισαγωγών στον τομέα της ασφαλείας και της συμμόρφωσης των προϊόντων(http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_en.pdf). Για τους σκοπούς αυτών των

ελέγχων, οι αρχές που είναι αρμόδιες για τους ελέγχους των προϊόντων στα εξωτερικά σύνορα χρειάζονται κατάλληλη τεχνική υποστήριξη προκειμένου να διενεργούν ελέγχους σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων σε επαρκή κλίμακα. Μπορούν να διενεργούν ελέγχους των εγγράφων, των ίδιων των προϊόντων ή εργαστηριακούς ελέγχους. Χρειάζονται επίσης κατάλληλους ανθρώπινους και χρηματοδοτικούς πόρους.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 σχετικά με τους ελέγχους συμμόρφωσης με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης στην περίπτωση προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες καθιστά υποχρεωτική την ενεργό συμμετοχή των τελωνειακών αρχών στις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς και στα συστήματα πληροφόρησης που προβλέπονται από τους ευρωπαϊκούς και τους εθνικούς κανόνες. Το άρθρο 27 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 προβλέπει την υποχρεωτική συνεργασία μεταξύ των υπαλλήλων των τελωνειακών αρχών και των υπαλλήλων των αρχών εποπτείας της αγοράς. Η υποχρεωτική συνεργασία προβλέπεται επίσης στο άρθρο 13 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, στο οποίο ορίζεται ότι οι έλεγχοι που εκτελούνται από τις τελωνειακές και άλλες αρχές πραγματοποιούνται σε στενή συνεργασία των εν λόγω αρχών μεταξύ τους.

Επιπλέον, οι βασικές αρχές της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής που προβλέπονται στο άρθρο 24 του κανονισμού επεκτείνονται στις αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διενέργεια των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα, κατά περίπτωση (άρθρο 27 παράγραφος 5).

Η συνεργασία σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα για μια κοινή προσέγγιση που θα ακολουθείται από τις τελωνειακές αρχές και τις αρχές εποπτείας της αγοράς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ελέγχου. Αυτό δεν θα πρέπει να παρεμποδίζεται από το γεγονός ότι διάφορα υπουργεία και αρχές ενδέχεται να είναι αρμόδια για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

Οι τελωνειακές αρχές έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008:

- να αναστέλλουν τη διάθεση προϊόντων σε περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες ότι τα προϊόντα παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο για την υγεία, την ασφάλεια, το περιβάλλον ή άλλο θέμα δημόσιου συμφέροντος και/ή ότι δεν πληρούν τις υποχρεώσεις όσον αφορά την τεκμηρίωση και/ή τη σήμανση και/ή ότι φέρουν πλαστή ή παραπλανητική σήμανση CE (άρθρο 27 παράγραφος 3),
- να μην επιτρέπουν τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 29,
- να εξουσιοδοτούν τη διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία κάθε προϊόντος που συμμορφώνεται με τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης και/ή δεν παρουσιάζει κινδύνους για κανένα δημόσιο συμφέρον,
- σε περίπτωση αναστολής της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία, οι τελωνειακές αρχές πρέπει να ενημερώνουν αμέσως την αρμόδια εθνική αρχή εποπτείας της αγοράς, η οποία έχει στη διάθεσή της τρεις εργάσιμες ημέρες για να διεξαγάγει προκαταρκτική έρευνα σχετικά με τα προϊόντα και να αποφασίσει:
- εάν αυτά μπορούν να αποδεσμευτούν, εφόσον δεν παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια ή δεν θεωρείται ότι παραβιάζουν την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης,
- εάν δεν πρέπει να αποδεσμευτούν, εφόσον απαιτούνται περαιτέρω έλεγχοι για την εξακρίβωση της ασφάλειας και της συμμόρφωσής τους.

Οι τελωνειακές αρχές πρέπει να γνωστοποιούν τις αποφάσεις τους για αναστολή της διάθεσης ενός προϊόντος στις αρχές εποπτείας της αγοράς, που με τη σειρά τους πρέπει να είναι σε θέση να αναλάβουν δέουσα δράση. Από τη στιγμή της γνωστοποίησης πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ τεσσάρων περιπτώσεων.

A. Τα εν λόγω προϊόντα παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο. Εάν η αρχή εποπτείας της αγοράς βεβαιώσει ότι τα προϊόντα παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο, πρέπει να απαγορεύει τη διάθεσή τους στην αγορά της Ε.Ε. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να ζητούν από τις τελωνειακές αρχές να αναγράφουν στο εμπορικό τιμολόγιο που συνοδεύει το προϊόν, και σε κάθε άλλο σχετικό συνοδευτικό έγγραφο, τη φράση «Dangerous product — release for free circulation not authorised — Regulation (EC) No 765/2008» [«Επικίνδυνο προϊόν — Δεν επιτρέπεται η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008»]. Οι αρχές των κρατών μελών μπορούν επίσης να αποφασίσουν να καταστρέψουν τα προϊόντα ή να τα καταστήσουν μη λειτουργικά με άλλον τρόπο, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο και αναλογικό. Η αρχή εποπτείας της αγοράς πρέπει να χρησιμοποιεί στις περιπτώσεις αυτές το σύστημα ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών — RAPEX. Κατά συνέπεια, οι αρχές εποπτείας της αγοράς σε όλα τα κράτη μέλη ενημερώνονται και μπορούν με τη σειρά τους να ενημερώνουν τις εθνικές τελωνειακές αρχές σχετικά με προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες και φέρουν χαρακτηριστικά που εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την ύπαρξη σοβαρού κινδύνου. Οι εν λόγω πληροφορίες έχουν ιδιαίτερη σημασία για τις τελωνειακές αρχές όταν αφορούν

μέτρα που προβλέπουν την απαγόρευση ή την απόσυρση από την αγορά προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες.

Οι παρατηρήσεις των αρχών εποπτείας της αγοράς σχετικά με το εάν εμπορεύματα θεωρούνται μη ασφαλή ή μη συμμορφούμενα είναι ζωτικής σημασίας για τη διαχείριση τελωνειακών κινδύνων και τις διαδικασίες ελέγχου. Εξασφαλίζει ότι οι έλεγχοι μπορούν να εστιάζονται σε επικίνδυνα φορτία, ώστε να διευκολύνεται το νόμιμο εμπόριο.

Επιπλέον, όταν μη συμμορφούμενα ή μη ασφαλή προϊόντα διατίθενται στην εσωτερική αγορά, είναι συχνά εξαιρετικά δύσκολο να προσδιοριστεί ο τρόπος με τον οποίο εισήλθαν στην ΕΕ. Η συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών εποπτείας της αγοράς ενθαρρύνεται με σκοπό να βελτιωθεί ο εντοπισμός στις περιπτώσεις αυτές.

Β. Τα εν λόγω προϊόντα δεν συμμορφώνονται με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ακόμα και να απαγορεύουν τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά, εάν απαιτείται, σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες. Σε περίπτωση απαγόρευσης της διάθεσης του προϊόντος στην αγορά, οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να ζητούν από τις τελωνειακές αρχές να αναγράψουν στο εμπορικό τιμολόγιο που συνοδεύει το προϊόν, και σε κάθε άλλο σχετικό συνοδευτικό έγγραφο, τη φράση «Product not in conformity — release for free circulation not authorised — Regulation (EC) No 765/2008» [«Μη συμμορφούμενο προϊόν — Δεν επιτρέπεται η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008»].

Γ. Τα εν λόγω προϊόντα δεν παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο και δεν μπορούν να θεωρούνται μη συμμορφούμενα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Στην περίπτωση αυτή, τα προϊόντα πρέπει να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι υπόλοιπες απαιτήσεις και διατυπώσεις που αφορούν την εν λόγω θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Δ. Οι τελωνειακές αρχές δεν έχουν ενημερωθεί σχετικά με την εκτέλεση οποιασδήποτε ενέργειας από τις αρχές εποπτείας της αγοράς. Εάν, εντός τριών εργάσιμων ημερών από την αναστολή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία, οι αρχές εποπτείας της αγοράς δεν έχουν κοινοποιήσει στις τελωνειακές αρχές τη λήψη μέτρων, το προϊόν πρέπει να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι υπόλοιπες απαιτήσεις και διατυπώσεις που αφορούν την εν λόγω θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Η όλη διαδικασία από την αναστολή έως τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή την απαγόρευση του προϊόντος από τις τελωνειακές αρχές θα πρέπει να ολοκληρωθεί χωρίς καθυστέρηση για να αποφευχθεί η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο, αλλά δεν είναι απαραίτητο να ολοκληρωθεί εντός τριών εργάσιμων ημερών. Η αναστολή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει για όσο χρόνο απαιτείται για τη διενέργεια από τις αρχές εποπτείας της αγοράς των κατάλληλων ελέγχων για τα προϊόντα και τη λήψη της τελικής απόφασης. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων δεν περιορίζεται πέραν των όσων προβλέπονται από την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης ή κάθε άλλη σχετική νομοθεσία της Ε.Ε. Για τον σκοπό αυτό, οι αρχές εποπτείας της αγοράς ασκούν τις δραστηριότητές τους όσον αφορά τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες — συμπεριλαμβανομένης της αλληλεπίδρασης με τους σχετικούς οικονομικούς φορείς— με τον ίδιο χαρακτήρα επείγοντος και τις ίδιες μεθοδολογίες που ισχύουν για τα προϊόντα που προέρχονται από την Ε.Ε.

Στην περίπτωση αυτή, η αρχή εποπτείας της αγοράς ενημερώνει τις τελωνειακές αρχές εντός των τριών αυτών εργάσιμων ημερών ότι εκκρεμεί η τελική της απόφαση σχετικά με τα προϊόντα. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία παραμένει σε αναστολή μέχρις ότου ληφθεί τελική απόφαση από την αρχή εποπτείας της αγοράς. Η κοινοποίηση αυτή παρέχει στις τελωνειακές αρχές τη δυνατότητα να παρατείνουν την αρχική περίοδο αναστολής. Τα προϊόντα θα παραμείνουν υπό τελωνειακή επιτήρηση ακόμη και αν επιτραπεί από τις τελωνειακές αρχές η αποθήκευσή τους σε άλλο μέρος.

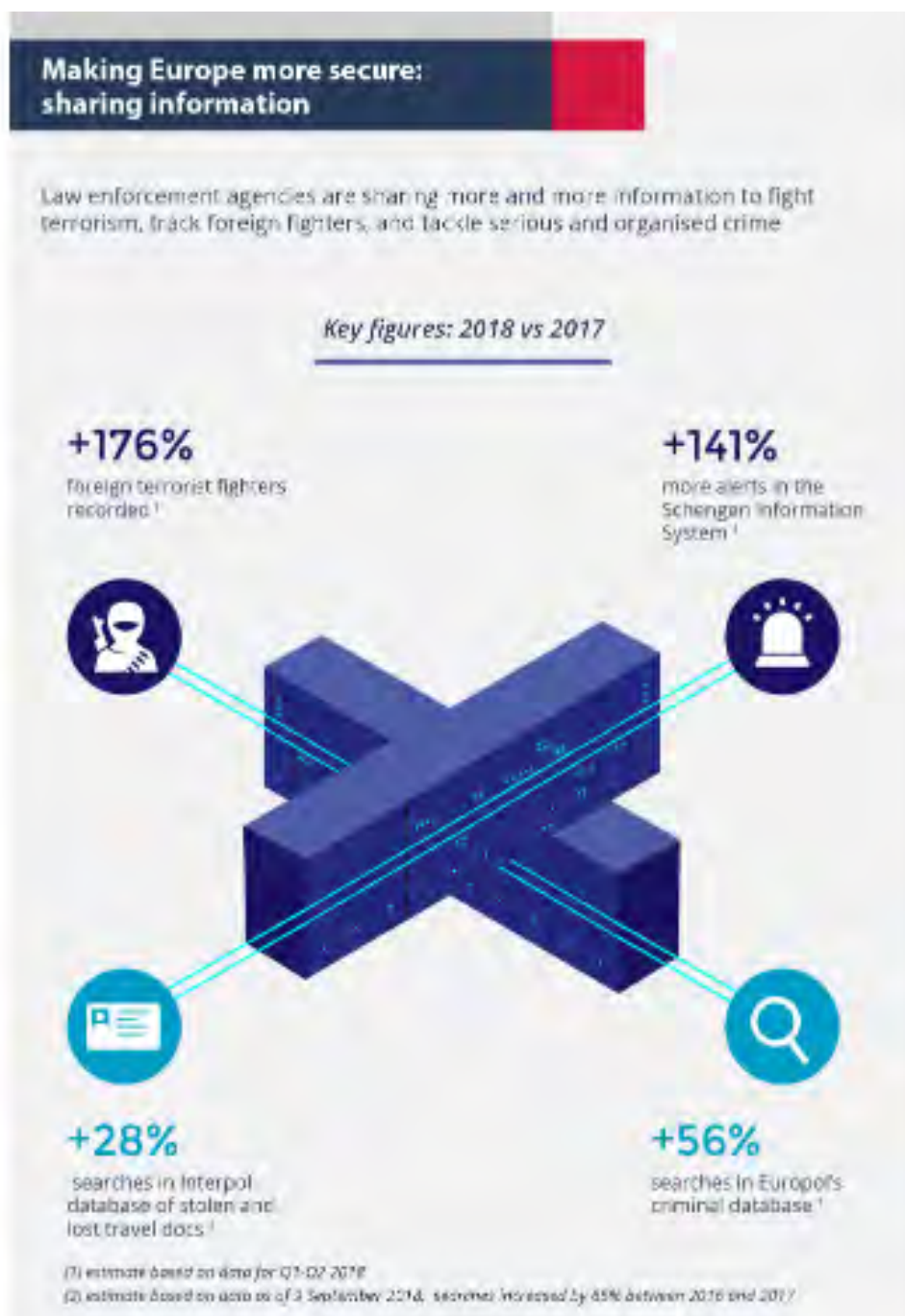
2.6.Ενδεικτικά στατιστικά στοιχεία της Ε.Ε ως προς τους ελέγχους κατά της τρομοκρατίας, της ενίσχυσης της βιοσφάλειας, της μη διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών, της παράνομη εκτροπή της διπλής χρήσης των αγαθών και του ξέπλυματος μαύρου χρήματος.

Πίνακας 11: Χρονοδιάγραμμα δράσεων της Ε.Ε κατά της τρομοκρατίας.

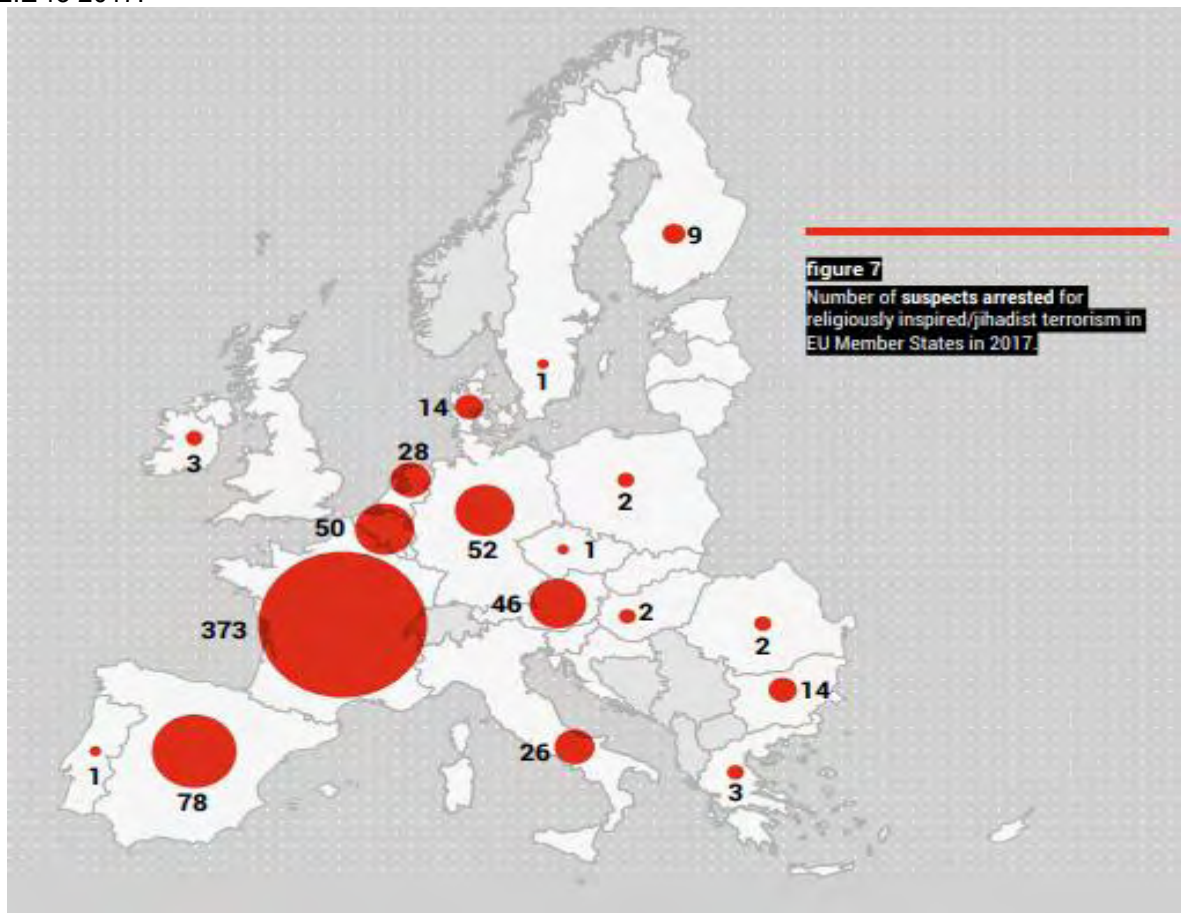
ΠΗΓΗ: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 2019 (<https://www.consilium.europa.eu/en/policies/fight-against-terrorism/foreign-fighters/>)

Πίνακας 12: Συγκριτικά στοιχεία **2017-2018** των Υπηρεσιών Επιβολής του Νόμου στην Ε.Ε στα πλαίσια της μάχης κατά της τρομοκρατίας, στον εντοπισμό των Ξένων Μαχητών και στην αντιμετώπιση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος.

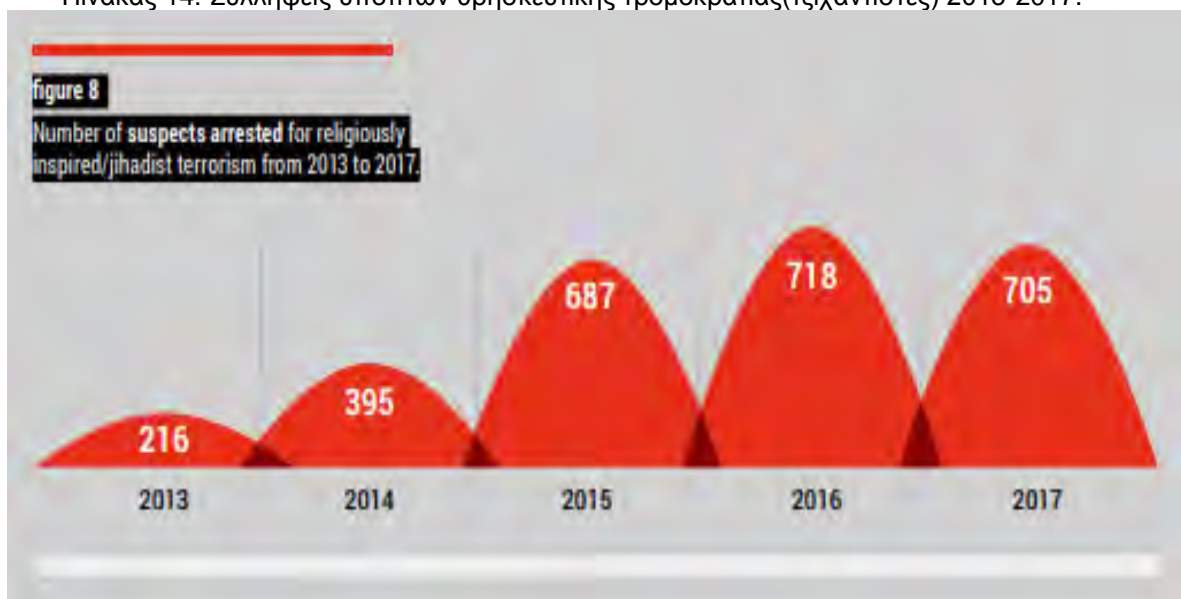
ΠΗΓΗ: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 2019 (<https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/making-europe-more-secure-sharing-information/>)

Πίνακας 13: Συλλήψεις υπόπτων θρησκευτικής τρομοκρατίας(τζιχαντιστές) στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε το 2017.

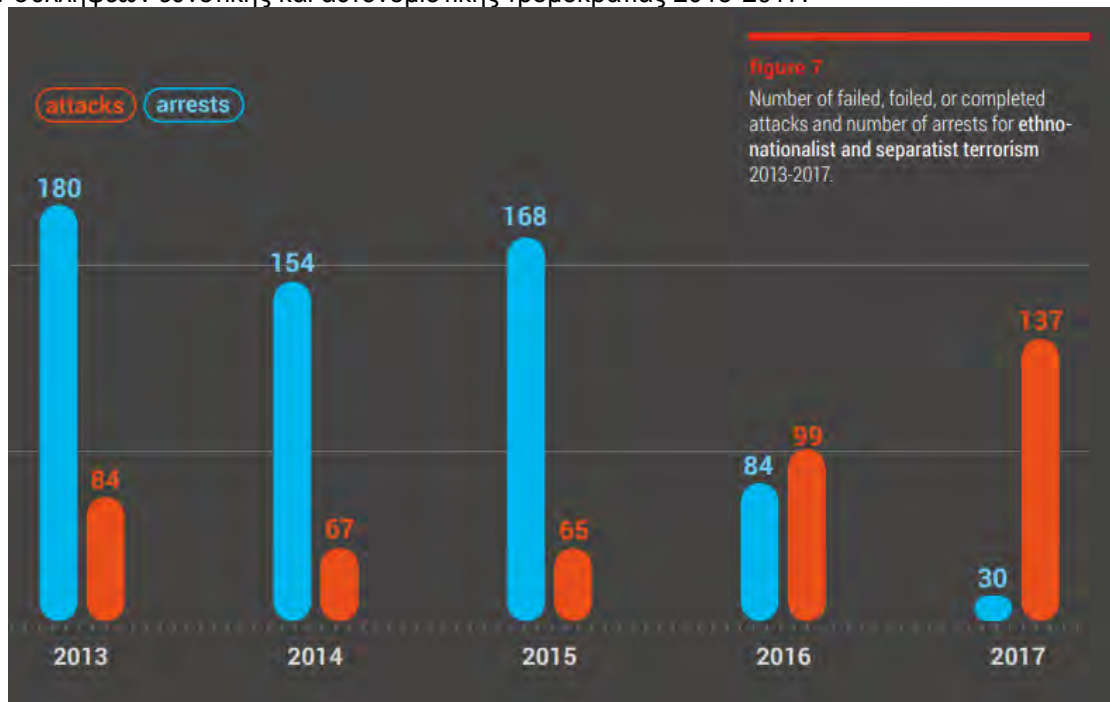
ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 14: Συλλήψεις υπόπτων θρησκευτικής τρομοκρατίας(τζιχαντιστές) 2013-2017.

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 15:Αριθμός των αποτυχημένων,ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων και αριθμός των συλλήψεων εθνοτικής και αυτονομιστικής τρομοκρατίας 2013-2017.

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 16:Αριθμός των αποτυχημένων,ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων και αριθμός των συλλήψεων υπόπτων εθνοτικής και αυτονομιστικής τρομοκρατίας στα Κράτη Μέλη της Ε.Ε το 2017.

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 17: Σύνοψη των αποτυχημένων, ματαιωμένων ή και ολοκληρωμένων επιθέσεων το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά κατηγορία.

Member State	Jihadist	Left-wing	Right-wing	Separatist	Single issue	Not specified	Total
Belgium	2	-	-	-	-	-	2
Finland	1	-	-	-	-	-	1
France	11	1	-	42	-	-	54
Germany	1	1	-	-	-	-	2
Greece	-	8	-	-	-	-	8
Italy	1	7	-	-	-	6	14
Spain	2	7	-	7	-	-	16
Sweden	1	-	-	-	-	-	1
United Kingdom	14	-	5	88	-	-	107
Total	33	24	5	137	0	6	205

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 18: Συλλήψεις το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά κατηγορία.

Member State	Jihadist	Left-wing	Separatist	Right-wing	Not specified	Total
France	373	10	13	15	-	411
Spain	78	3	10	-	-	91
Germany	52	-	3	3	-	58
Belgium	50	-	-	-	-	50
Austria	46	-	2	-	-	48
Netherlands	28	-	2	-	5	35
Italy	26	11	-	2	-	39
Denmark	14	-	-	-	3	17
Greece	3	12	-	-	-	15
Bulgaria	14	-	-	-	-	14
Ireland	3	-	-	-	8	11
Finland	9	-	-	-	-	9
Hungary	2	-	-	-	-	2
Poland	2	-	-	-	-	2
Romania	2	-	-	-	-	2
Czech Republic	1	-	-	-	-	1
Portugal	1	-	-	-	-	1
Sweden	1	-	-	-	-	1
United Kingdom	-	-	-	-	412*	412
Total	705	36	30	20	428	1219

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 19:Καταδίκες και Ποινές(Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου) 2015-2017.

Member State	2015	2016	2017
Austria	29	26	18
Belgium	120	136	85
Czech Republic	-	-	8
Denmark	1	8	4
Estonia	-	2	2
Finland	-	4	2
France	14	66	120
Germany	17	30	34
Greece	38	3	19
Hungary	-	2	-
Italy	-	11	23
Lithuania	1	1	2
Netherlands	18	42	46
Poland	-	-	4
Portugal	-	1	1
Slovenia	1	1	-
Spain	166	154	69
Sweden	2	4	3
United Kingdom	106	89	125
Total	513	580	565

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 20:Αριθμός των ετυμηγοριών το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε και ανά είδος τρομοκρατίας,όπως απαγγέλθηκαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Member State	Jihadist	Separatist	Left-wing	Right-wing	Not specified	Total
Austria	18	-	-	-	-	18
Belgium	81	4	-	-	-	85
Czech Republic	3	-	5	-	-	8
Denmark	4	-	-	-	-	4
Estonia	2	-	-	-	-	2
Finland	2	-	-	-	-	2
France	114	8	-	-	-	122
Germany	27	3	-	4	-	34
Greece	2	-	17	-	-	19
Italy	23	-	-	-	-	23
Lithuania	-	1	-	-	1	2
Netherlands	37	7	-	-	2	46
Poland	4	-	-	-	-	4
Portugal	1	-	-	-	-	1
Spain	31	26	14	-	-	71
Sweden	3	-	-	-	-	3
United Kingdom*	-	-	-	-	125	125
Total	352	49	36	4	128	569

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 21:Αριθμός με τις ετυμηγορίες,τις καταδίκες και τις απαλλαγές το 2017 ανά Κράτος Μέλος της Ε.Ε ,όπως απαγγέθηκαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Member State	Convictions	Acquittals	Total	Acquittals In %
Austria	17	1	18	6%
Belgium	71	14	85	16%
Czech Republic	2	6	8	75%
Denmark	4		4	0%
Estonia	2		2	0%
Finland		2	2	100%
France	117	5	122	4%
Germany	32	2	34	6%
Greece	15	4	19	21%
Italy	22	1	23	4%
Lithuania	1	1	2	50%
Netherlands	32	14	46	30%
Poland	3	1	4	25%
Portugal		1	1	100%
Spain	60	11	71	15%
Sweden	1	2	3	67%
United Kingdom'	125		125	

ΠΗΓΗ: Europol (TESAT 2018)

Πίνακας 22: Κοινές δράσεις Ε.Ε – Συμβουλίου και Αποφάσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο της Στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της διάδοσης των Όπλων Μαζικής Καταστροφής.

Project identification	Title	Objective	Contractor	Amount (EUR)	Execution period
IFS/2016/373918	Strengthening cross-border capacity for control and detection of CBRN substances	EU CBRN CoE CBRN cross border security in the North of Africa and Sahel (P55)	AGENCE FRANCAISE D'EXPERTISE TECHNIQUE INTERNATIONALE	3 500 000	30.9.2019
IFS/2016/372955	ON-SITE TECHNICAL ASSISTANCE TO THE CHEMICAL, BIOLOGICAL, RADIOLOGICAL AND NUCLEAR CENTRES OF EXCELLENCE SECRETARIATS in Algiers and Tashkent	EU CBRN CoE On-site technical assistance (Algiers, Amman, Tashkent)	ENCONET CONSULTING GMBH	2 130 250	10.11.2019
IFS/2016/369616	Support to the development, adoption and implementation of CBRN Needs Assessments, National and Regional CBRN Action Plans, their promotion and visibility	EU CBRN CoE. Promotion, adoption, implementation and visibility of CBRN Needs EU CBRN CoE. Assessments, National and Regional CBRN Action Plans	UNITED NATIONS INTERREGIONAL CRIME AND JUSTICE RESEARCH INSTITUTE	2 000 000	31.8.2017
IFS/2016/378224	P58 — Provision of specialised equipment for CBRN forensics in the SEEE CoE Region	EU CBRN CoE. Forensics equipment.	In preparation	1 871 115	Mid 2018
IFS/2016/376203	Study on the sustainability of the EU CBRN CoE's capacity building activities	EU CBRN CoE. Educational component.	FONDAZIONE ALESSANDRO VOLTA PER LA PROMOZIONE DELL UNIVERSITA DELLA RICERCA SCIENTIFICA DELL ALTA FORMAZIONE E DELLA CULTURA	298 900	31.3.2018
IFS/2016/377943	Strengthening the CBRN Centre of Excellence Regional Secretariat for the Gulf Cooperation Council Region	EU CBRN CoE. On-site technical assistance (GCC region)	Senior expert	425 000	02/2019

Πίνακα 22: Συνέχεια

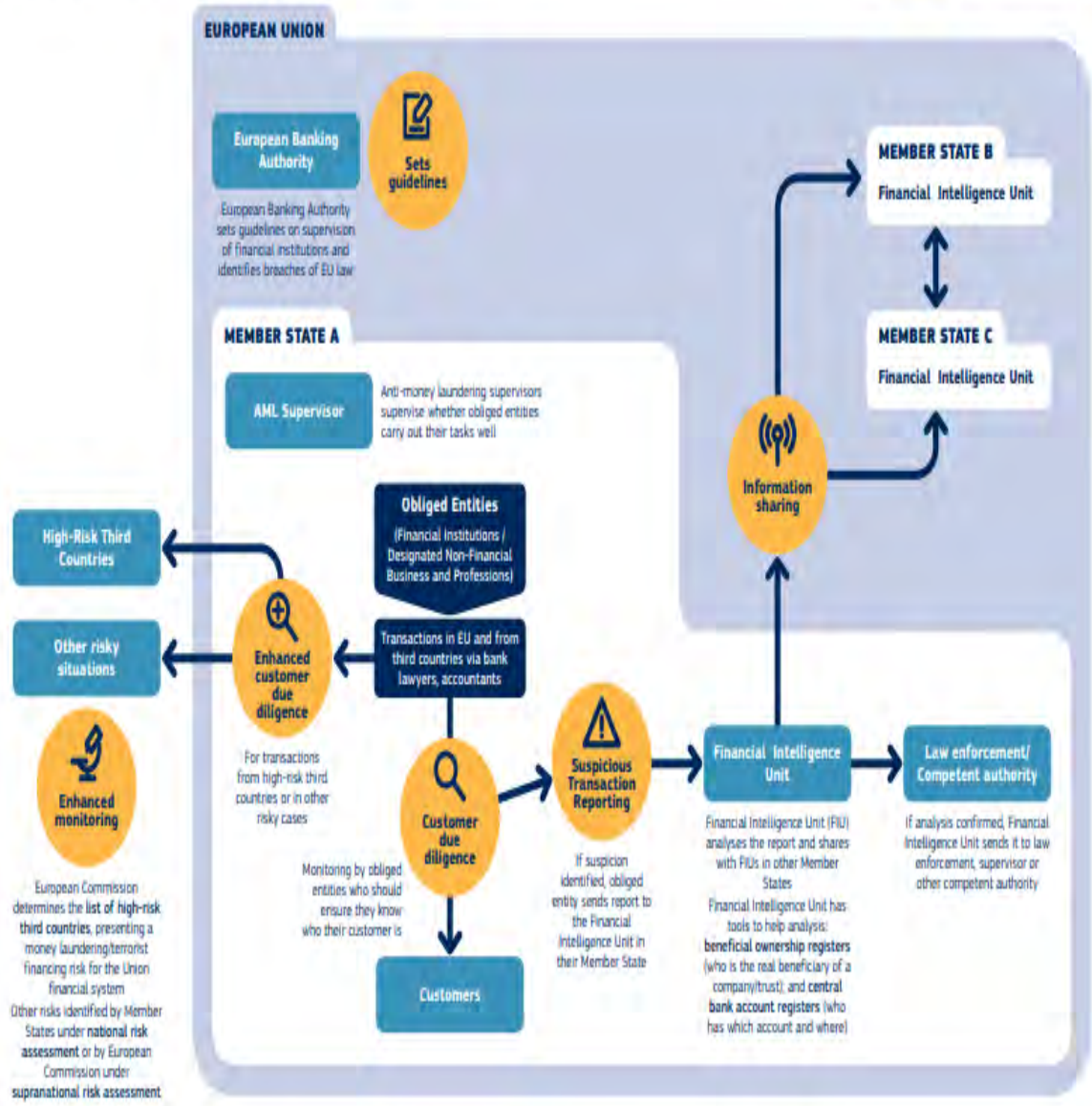
Project identification	Title	Objective	Contractor	Amount (EUR)	Execution period
IFS/2016/374993	P57 "Strengthening crime scene forensics capabilities in investigating CBRN incidents in the South-East and Eastern Europe Centres of Excellence region"	EU CBRN CoE. Strengthening crime scene forensics capabilities	CENTRE D'ETUDE DE L'ENERGIE NUCLEAIRE FONDATION D'UTILITE PUBLIQUE	1 399 670	14.1.2020
IFS/2016/381687	Worldwide technical support to the EU CBRN Centres of Excellence.	EU CBRN CoE. Portal, NAQs, NAPs, technical evaluations, communication.	EC DG JRC	3 500 000	Mid 2018
IFS/2016/378793	Supporting the EC organising European Summer School 2017 and Conference in Export Control	European Summer School 2017 and Conference in Export Control	LDK CONSULTANTS ENGINEERS & PLANNERS SA	277 167,75	8.3.2018
IFS/2016/378848	Assistance on evaluation of Export Control Outreach P2P program	Evaluation of P2P programme	ESPONA	20 000	17.2.2017
IFS/2016/377918	Support to the EU CBRN Risk Mitigation Centres of Excellence initiative and its mechanisms. Towards the consolidation of the regional secretariats.	EU CBRN CoE. Regional Secretariats.	UNITED NATIONS INTERNATIONAL CRIME AND JUSTICE RESEARCH INSTITUTE	3 000 000	14.1.2018
IFS/2016/378686	EU CBRN Centres of Excellence NFP meeting 2017	EU CBRN CoE annual international meeting.	ITALTRENDC&T SPA	235 587	6.4.2017
IFS/2017/388844 (EC)	P2P Summer School 2018 and other meetings in the frame of the Instrument contributing to Stability and Peace (IcSP)	EU outreach programme for dual-use items	LDK CONSULTANTS ENGINEERS & PLANNERS	227 940,75	1.10.2018
IFS/2017/38130 (EC)	SEACHEM — Sound management of chemicals and their associated wastes in South-East Asia	EU CBRN CoE. Chemical Waste management	SUSTAINABLE CRIMINAL JUSTICE SOLUTIONS	2 999 815	29.8.2020
IFS/2017/384876 (EC)	Recommitment — Feasibility study for the establishment of the Wildlife Forensics Training Academy in South Africa (2015/370-291)	EU CBRN CoE	NEDERLANDS FORENSISCH INSTITUUT NET	174 515,29	29.9.2017
IFS/2017/384772 (EC)	2017 International Meeting of EU CBRN CoE National Focal Points, Brussels	EU CBRN CoE annual international meeting.	LDK CONSULTANTS ENGINEERS & PLANNERS	233 799	16.2.2018
IFS/2017/384614 (EC)	Project development and donor coordination for the establishment of Wildlife Forensics Training Academies in Africa	EU CBRN CoE. Forensics Training	NEDERLANDS FORENSISCH INSTITUUT NET	350 000	24.9.2018
IFS/2017/384445 (EC)	Technical Assistance for the implementation of the EU Export Control programme in partner countries	EU outreach programme for dual-use items	CENTRE D'ETUDE DE L'ENERGIE NUCLEAIRE FONDATION D'UTILITE PUBLIQUE	297 750	6.4.2019
IFS/2017/381687 (EC)	Administrative arrangement. Worldwide institutional technical support to the EU CBRN Centres of Excellence.	EU CBRN CoE	CENTRE D'ETUDE DE L'ENERGIE NUCLEAIRE FONDATION D'UTILITE PUBLIQUE	3 411 384	31.12.2017

ΠΗΓΗ: Ετήσια έκθεση προόδου σχετικά με την υλοποίηση της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, 2018/C 172/01)

Πίνακας 23: Η πρόληψη του ξεπλύματος χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σε ολόκληρη την Ε.Ε.

Preventing money laundering and terrorist financing across the EU

How does it work in practice?

ΠΗΓΗ: Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2019.

3. Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (Η.Π.Α).

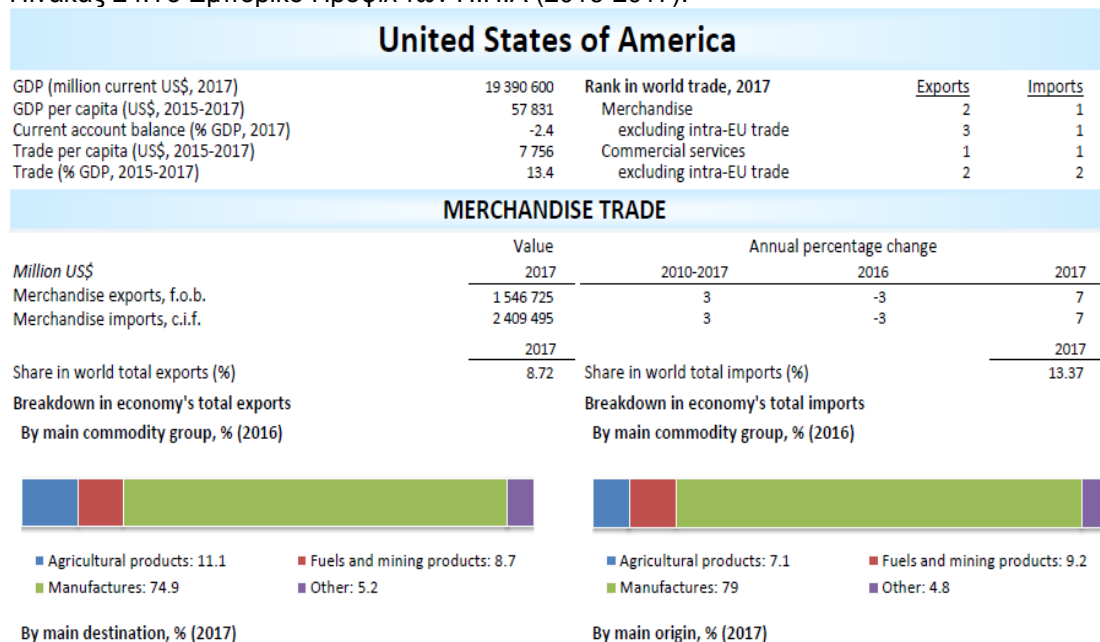
United States International Trade Commission

3.1 Εισαγωγικά στοιχεία των Η.Π.Α. (United States International Trade Commission, Recent Trends in U.S. Services Trade: 2018 Annual Report).

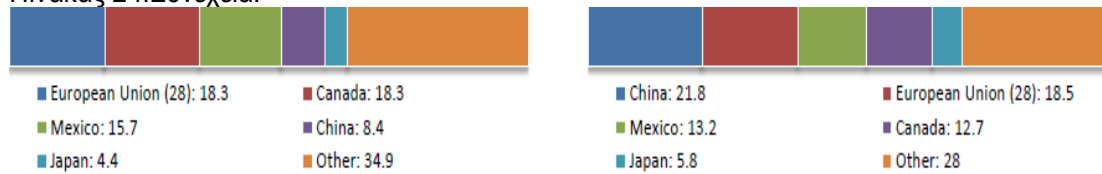
Οι Ηνωμένες Πολιτείες, με πληθυσμό 328.135.532 (<http://www.worldometers.info/world-population/us-population/>), παρέμειναν οι μεγαλύτερες στον κόσμο εξαγωγείς αλλά και εισαγωγείς διασυνοριακών υπηρεσιών το 2016 (Πίνακας 24). Εξαγωγές διασυνοριακών υπηρεσιών στις ΗΠΑ ανήλθαν σε 733,6 δισ. δολ. το 2016 και οι εισαγωγές ανήλθαν σε 483,1 δισ. δολάρια. Αν και οι εξαγωγές των διασυνοριακών υπηρεσιών στις ΗΠΑ αυξήθηκαν μόνο 0,2% το 2016, οι Ηνωμένες Πολιτείες παρέμειναν ιδιαίτερα ανταγωνιστικές στην παγκόσμια αγορά αγορά υπηρεσιών, το μερίδιο των παγκόσμιων εξαγωγών ήταν περισσότερο από το διπλάσιο σε σχέση με το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο είναι το αμέσως επόμενο μεγαλύτερο μεμονωμένο κράτος εξαγωγέας το 2016.

Προκαταρκτικά στοιχεία δείχνουν ότι οι διασυνοριακές εξαγωγές υπηρεσιών αυξήθηκαν κατά 3,8%, ήτοι 761,7 δισ. Δολάρια το 2017, ενώ οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 6,8%, ήτοι στα \$ 516,0 δισ. Πωλήσεις από αλλοδαπές θυγατρικές εταιρείες παροχής υπηρεσιών στις Η.Π.Α. ανήλθαν σε 1,4 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2015, ενώ οι αγορές από συνδεδεμένες με τις ΗΠΑ εταιρείες ξένων υπηρεσιών ανήλθαν σε 952,5 δισ. δολάρια.

Πίνακας 24: Το Εμπορικό Προφίλ των Η.Π.Α (2016-2017).

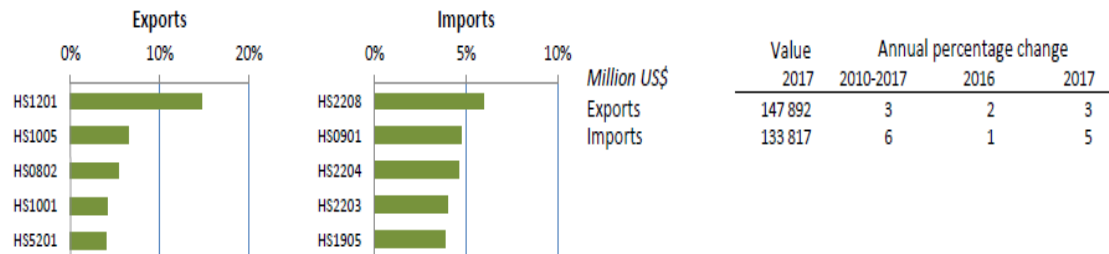
Πίνακας 24: Συνέχεια.

Agricultural Products

Top exported products (Million US\$)	Value 2017	Top imported products (Million US\$)	Value 2017
HS1201 Soya beans, whether or not broken	21 658	HS2208 Alcohol of less than 80% volume	7 991
HS1005 Maize (corn)	9 566	HS0901 Coffee	6 315
HS0802 Other nuts, fresh or dried	7 939	HS2204 Wine of fresh grapes	6 174
HS1001 Wheat and meslin	6 126	HS2203 Beer made from malt	5 328
HS5201 Cotton, not carded or combed	5 829	HS1905 Bread, pastry, other bakers' wares	5 124

Share in economy's trade in agricultural products

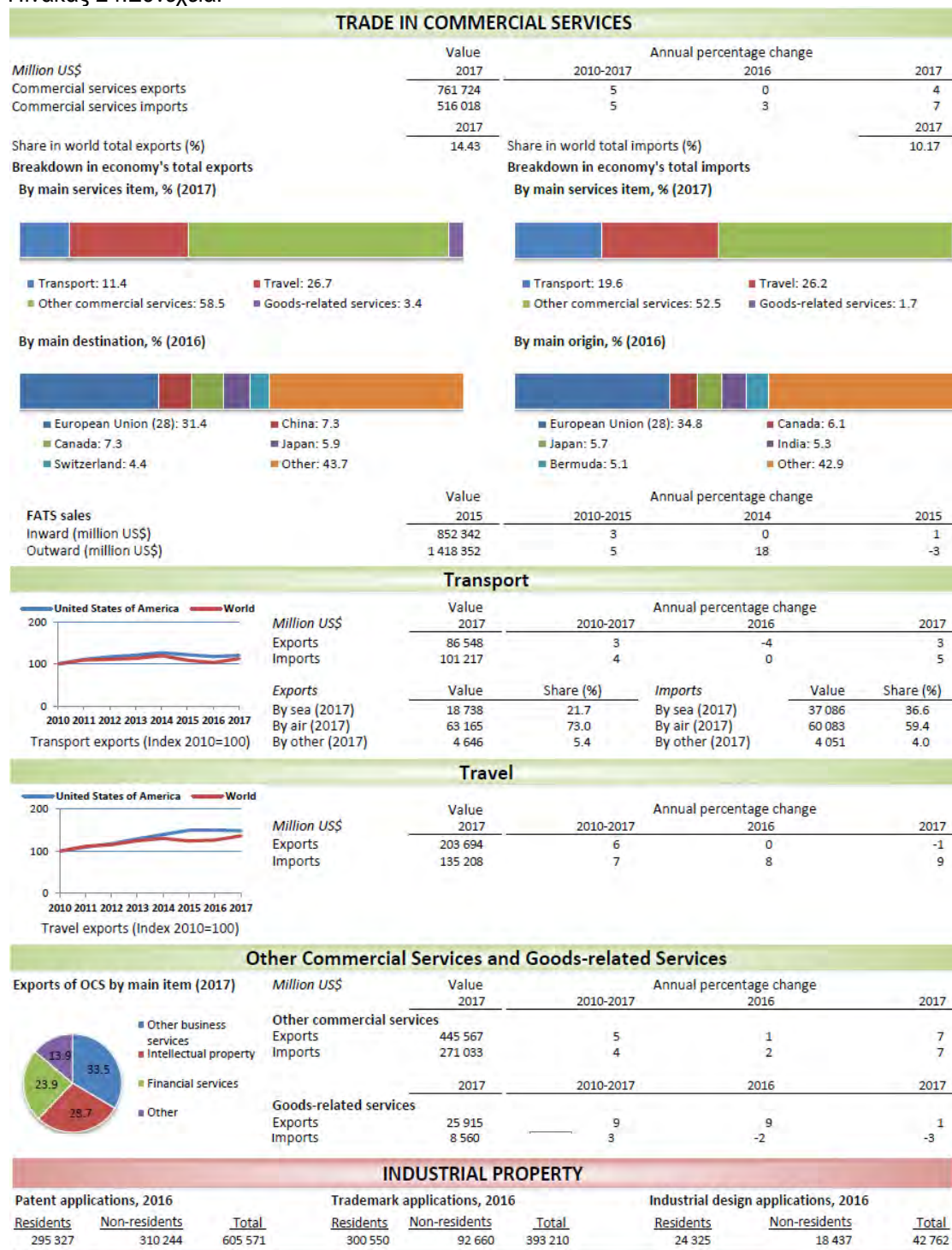
Non-Agricultural Products

Top exported products (Million US\$)	Value 2017	Top imported products (Million US\$)	Value 2017
HS2710 Petroleum oils, other than crude	77 841	HS8703 Motor cars for transport of persons	179 579
HS8703 Motor cars for transport of persons	53 581	HS2709 Petroleum oils, crude	139 051
HS8708 Parts for motor vehicles 8701-8075	44 949	HS8525 Radio-telephony transmission tools	116 431
HS8542 Electronic integrated circuits	38 409	HS8471 Automatic data-processing machines	97 193
HS8525 Radio-telephony transmission tools	33 265	HS8708 Parts for motor vehicles 8701-8075	66 636

Share in economy's trade in non-agricultural products

Πίνακας 24:Συνέχεια.

ΠΗΓΗ:WTO 2019 (https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles_US_e.pdf)

Οι 10 πρώτες χώρες εξαγωγών αντιπροσώπευαν συνολικά το 53,5% των παγκόσμιων διασυνοριακών εξαγωγών ιδιωτικών υπηρεσιών το 2016, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν το μεγαλύτερο μερίδιο (15,2%). Οι εξαγωγές διασυνοριακών υπηρεσιών στις ΗΠΑ ανήλθαν σε 733,6 δισ. Δολάρια, ενώ οι εισαγωγές των ΗΠΑ ανήλθαν σε 483,1 δισ. Δολάρια. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ένα εμπορικό πλεόνασμα σε υπηρεσίες ύψους 250,4 δισ. Δολαρίων. Οι κύριες εξαγωγικές αγορές ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο, η Κίνα, ο Καναδάς, η Ιρλανδία και η Ιαπωνία, οι οποίες μαζί αντιπροσώπευαν το 35,8% των αμερικανικών εξαγωγών διασυνοριακών υπηρεσιών το 2016.

Ομοίως, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γερμανία, η Ιαπωνία, ο Καναδάς και η Ινδία αποτέλεσαν τις χώρες με το μεγαλύτερο ποσοστό σε εισαγωγές υπηρεσιών στις ΗΠΑ και συγκέντρωσαν συνολικά το 33,5% αυτών των εισαγωγών. Όπως και τα προηγούμενα έτη, οι ταξιδιωτικές υπηρεσίες και οι ναύλοι επιβατών αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο τομεακό μερίδιο των συναλλαγών στις διασυνοριακές υπηρεσίες των Η.Π.Α., αντιπροσωπεύοντας από κοινού το 33,4% των εξαγωγών υπηρεσιών των ΗΠΑ (244,7 δισ. Δολάρια) και 33,3% των εισαγωγών (160,8 δισ. Δολάρια).

Οι υπηρεσίες που παρέχονται σε ξένες αγορές από τοπικές θυγατρικές αμερικανικών πολυεθνικών εταιρειών (δηλαδή αμερικανικές ξένες θυγατρικές) ανήλθαν σε 1,4 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2015. Οι μεγαλύτερες αγορές πωλήσεων υπηρεσιών από αμερικανικές αλλοδαπές θυγατρικές ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο (15,8%), ο Καναδάς (8,3) και η Ιρλανδία (7,9%). Οι αγορές από θυγατρικές ξένων εταιρειών που εδρεύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες ανήλθαν σε 952,5 δισεκατομμύρια δολάρια το 2015. Τα μεγαλύτερα μερίδια αγορών προέρχονταν από επιχειρήσεις με έδρα την Ιαπωνία (16,0 τοις εκατό), το Ηνωμένο Βασίλειο (14,1 τοις εκατό) και Γερμανία (13,9%).

3.1.2 Εισαγωγές και Εξαγωγές των Η.Π.Α (<https://www.thebalance.com/u-s-imports-and-exports-components- and- statistics-3306270>).

Το 2017, το συνολικό εμπόριο των Η.Π.Α με ξένες χώρες ήταν 5,2 τρισεκατομμύρια δολάρια. Πραγματοποιήθηκαν 2,3 τρισεκατομμύρια δολάρια στις εξαγωγές και 2,9 τρισεκατομμύρια δολάρια στις εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών. Οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν ο τρίτος μεγαλύτερος εξαγωγέας στον κόσμο μετά την Κίνα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν ο δεύτερος μεγαλύτερος εισαγωγέας στον κόσμο μετά την κορυφαία Ε.Ε.

•Εξαγωγές.

Τα προϊόντα συνεισφέρουν τα δύο τρίτα των εξαγωγών των ΗΠΑ (1,4 τρισεκατομμύρια δολάρια). Το ένα τρίτο των εξαγόμενων αγαθών είναι κεφαλαιουχικά αγαθά (533 δισεκατομμύρια δολάρια). Η μεγαλύτερη υποκατηγορία είναι τα εμπορικά αεροσκάφη (121 δισεκατομμύρια δολάρια). Άλλα κεφαλαιουχικά αγαθά περιλαμβάνουν βιομηχανικές μηχανές (57 δισεκατομμύρια δολάρια), ημιαγωγοί (48 δισεκατομμύρια δολάρια) και τηλεπικοινωνίες (38 δισεκατομμύρια δολάρια). Ηλεκτρικές συσκευές (43 δισεκατομμύρια δολάρια) και ιατρικό εξοπλισμό (35 δισεκατομμύρια δολάρια) είναι επίσης σημαντικοί συντελεστές.

Το ένα τρίτο των εξαγόμενων προϊόντων είναι βιομηχανικές προμήθειες (463 δισεκατομμύρια δολάρια). Η μεγαλύτερη υποκατηγορία είναι οι χημικές ουσίες (77 δισεκατομμύρια δολάρια). Ακολουθούν τα προϊόντα πετρελαίου (71 δισεκατομμύρια δολάρια), το μαζούτ (38 δισεκατομμύρια δολάρια) και το πλαστικό (34 δισεκατομμύρια δολάρια). Ο μη νομισματικός χρυσός είναι 21 δισεκατομμύρια δολάρια.

Μόνο το 13 τοις εκατό των αμερικανικών εξαγωγών αγαθών είναι καταναλωτικά αγαθά (198 δισεκατομμύρια δολάρια). Οι μεγαλύτερες κατηγορίες είναι τα φαρμακευτικά προϊόντα (51 δισεκατομμύρια δολάρια), τα κινητά τηλέφωνα (27 δισεκατομμύρια δολάρια) και τα διαμάντια πολύτιμων λίθων (21 δισεκατομμύρια δολάρια).

Τα αυτοκίνητα συνεισφέρουν το 10% όλων των εξαγόμενων αγαθών. Το 2017, ήταν 158 δισεκατομμύρια δολάρια.

Μόνο 9 τοις εκατό των εξαγόμενων προϊόντων είναι τρόφιμα, ζωοτροφές και ποτά (133 δισεκατομμύρια δολάρια). Οι τρεις μεγάλες είναι η σόγια (22 δισεκατομμύρια δολάρια), το κρέας και τα πουλερικά (19 δισεκατομμύρια δολάρια) και το καλαμπόκι (10 δισεκατομμύρια δολάρια). Οι εξαγωγές τροφίμων μειώνονται καθώς πολλές χώρες δεν συμπαθούν τα πρότυπα επεξεργασίας τροφίμων των ΗΠΑ. Αυτό ήταν ένα σημαντικό κομμάτι της επιτυχούς διαπραγμάτευσης της διοίκησης του Ομπάμα για τη Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων.

Οι υπηρεσίες αποτελούν το ένα τρίτο των εξαγωγών των ΗΠΑ (778 δισεκατομμύρια δολάρια). Η μεγαλύτερη ενιαία κατηγορία είναι οι ταξιδιωτικές υπηρεσίες, στα 291 δισ. Δολάρια. Οι υπολογιστικές και επιχειρηματικές υπηρεσίες εξάγουν 191 δισεκατομμύρια δολάρια. Η επόμενη κατηγορία είναι τα δικαιώματα και οι αμοιβές αδείας, στα 124 δισεκατομμύρια δολάρια. Άλλες ιδιωτικές υπηρεσίες, όπως οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, προσθέτουν 121 δισεκατομμύρια δολάρια. Οι κυβερνητικές και στρατιωτικές συμβάσεις προσθέτουν 20 δισ. Δολάρια.

•Εισαγωγές.

Περισσότερο από το 80% των εισαγωγών από τις ΗΠΑ είναι αγαθά (2,4 τρισεκατομμύρια δολάρια). Τα κεφαλαιουχικά αγαθά (641 δισεκατομμύρια δολάρια) συνεισφέρουν 27 τοις εκατό. Αυτό

περιλαμβάνει υπολογιστές (128 δισεκατομμύρια δολάρια) και τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό, συμπεριλαμβανομένων των ημιαγωγών (128 δισεκατομμύρια δολάρια).

Ακολουθούν τα καταναλωτικά αγαθά (602 δισεκατομμύρια δολάρια). Από αυτό, η κατηγορία κινητού τηλεφώνου και τηλεόρασης (121 δισεκατομμύρια δολάρια) είναι η μεγαλύτερη. Ακολουθεί η ένδυση και τα υποδήματα (123 δισεκατομμύρια δολάρια). Οι εισαγωγές φαρμακευτικών προϊόντων ανέρχονται σε 110 δισ. Δολάρια. Οι καταναλωτικές δαπάνες των ΗΠΑ εξαρτώνται από αυτά τα εισαγόμενα προϊόντα χαμηλού κόστους.

Ελάχιστα λιγότερο από το ένα τέταρτο των εισαγωγών είναι βιομηχανικά μηχανήματα και εξοπλισμός (508 δισεκατομμύρια δολάρια). Η μεγαλύτερη υποκατηγορία είναι το πετρέλαιο και τα πετρελαιοειδή, στα 183 δισ. Δολάρια.

Η τέταρτη μεγαλύτερη κατηγορία εισαγωγής είναι τα οχήματα, τα ανταλλακτικά και οι κινητήρες αυτοκινήτων (359 δισεκατομμύρια δολάρια). Η κατηγορία τροφίμων, τροφών και ποτών είναι η μικρότερη, στα 138 δισεκατομμύρια δολάρια.

Οι υπηρεσίες αποτελούν το 18% των εισαγωγών (534 δισεκατομμύρια δολάρια). Η μεγαλύτερη κατηγορία είναι οι υπηρεσίες ταξιδίων και μεταφορών στα 236 δισ. Δολάρια. Το επόμενο είναι οι υπηρεσίες των επιχειρήσεων και των υπολογιστών στα 141 δισεκατομμύρια δολάρια. Η τράπεζα και η ασφάλεια είναι \$ 76 δισεκατομμύρια. Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό είναι οι εισαγωγές κρατικών υπηρεσιών σε 21 δισεκατομμύρια δολάρια.

Δεδομένου ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες εισάγουν περισσότερο από ότι εξάγει, το εμπορικό της έλλειμμα είναι \$ 502 δισεκατομμύρια. Παρόλο που η Αμερική εξάγει δισεκατομμύρια σε πετρέλαιο, καταναλωτικά αγαθά και προϊόντα αυτοκινήτου, εισάγει ακόμη περισσότερα (Πίνακας 25).

Πίνακας 25: Εισαγωγές και Εξαγωγές των Η.Π.Α 2018.

ΠΗΓΗ: Thebalance.com, Τελευταία ενημέρωση 22 Αυγούστου 2018 (<https://www.thebalance.com/us-imports-and-exports-components-and-statistics-3306270>).

3.1.3 Η κίνηση των Διεθνών Επιβατών στις Η.Π.Α (USA Office of the Assistant Secretary for Aviation and International Affairs 06.2018).

Από τους αερομεταφορείς των ΗΠΑ και του εξωτερικού μεταφέρθηκαν 233,1 εκατομμύρια επιβάτες μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και του υπόλοιπου κόσμου για το έτος που έληξε τον Ιούνιο του 2018, αυξημένο κατά 5% από το την ίδια δωδεκάμηνη περίοδο ένα χρόνο νωρίτερα. Το μερίδιο αγοράς της Αμερικανικής σημαίας μειώθηκε από 1% σε 47% έναντι της προηγούμενης δωδεκάμηνης περιόδου(Πίνακας 25).

Πίνακας 26: Κίνηση των Διεθνών Επιβατών στις Η.Π.Α(Ιούνιος 2018)

ΠΗΓΗ:USA Office of the Assistant Secretary for Aviation and International Affairs 06.2018(<https://www.transportation.gov/sites/dot.gov/files/docs/mission/office-policy/aviation-policy/328666/us-international-air-passenger-and-freight-statistics-june-2018.pdf>).

•Κυκλοφορία επιβατών.

Η αεροπορική επιβατική κίνηση μεταξύ των ΗΠΑ και του υπόλοιπου κόσμου κατά το μήνα Ιούνιο του 2018 αυξήθηκε 7% από τον Ιούνιο του 2017 σε 22.395.707 επιβάτες. Οι αεροπορικές εταιρείες των ΗΠΑ μεταφέρουν το 48% των συνολικών επιβατών που ταξιδεύουν ή από διεθνείς προορισμούς. Οι αμερικανοί και ξένοι επιβάτες με πτήσεις τσιάρτερ αντιπροσώπευαν το 0,85% των Διεθνών πτήσεων.

Η μεγαλύτερη διεθνής περιφερειακή πύλη των Η.Π.Α. ήταν οι Ηνωμένες Πολιτείες στην Ευρώπη, όπου 67,7 εκατομμύρια επιβάτες μεταφέρθηκαν κατά το τέλος του έτους 2018. Η Ευρώπη ακολουθείται από την Κεντρική Αμερική με 42,0 εκατομμύρια επιβάτες και την Άπω Ανατολή με 35,1 εκατομμύρια επιβάτες. Σε συνδυασμό, αυτό αντιπροσωπεύει το 62% της συνολικής επιβατικής κίνησης προς και από τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως και για την προηγούμενη δωδεκάμηνη περίοδο για τις ίδιες περιοχές.

•Τάσεις χώρων.

Οι πέντε πρώτες πύλες για τις επιβατικές διεθνείς πτήσεις των Η.Π.Α. για το τέλος Ιουνίου του 2018 ήταν ο Καναδάς, το Μεξικό, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιαπωνία και η Γερμανία. Από τις 25 κορυφαίες αγορές της χώρας, οι 21 βιώνουν αυξήσεις στην επιβατική κίνηση κατά την περίοδο αυτή και οι τέσσερις είχαν απώλειες στην κυκλοφορία. Το μερίδιο σημαίας των ΗΠΑ ήταν σε έξι από τις 25 κορυφαίες αγορές της χώρας, αμετάβλητες σε έξι χώρες και μειώθηκαν στα υπόλοιπα 13 στις αγορές χωρών.

•Τάσεις στις Πύλες Εισόδου-Εξόδου.

Τα πέντε κορυφαία εσωτερικά αεροδρόμια των επιβατικών πτήσεων για το έτος που έληξε τον Ιούνιο του 2018 ήταν Νέα Υόρκη, (JFK), Λος Άντζελες, Καλιφόρνια (LAX), Μαϊάμι, FL (MIA), Σαν Φρανσίσκο, CA (SFO) (ORD). Οι συντελεστές φόρτωσης ήταν 80% ή υψηλότεροι σε 28 από τα 40 κορυφαία αεροδρόμια εσωτερικής πύλης. Αυτό το διάστημα 35 από τους 40 κορυφαίους αερολιμένες εσωτερικής πύλης παρουσίασαν ετήσια αύξηση επιβατών, τέσσερα οι αγορές έχασαν την κυκλοφορία και μια αγορά δεν γνώρισε ανάπτυξη.

Οι πέντε πρώτες ξένες τακτικές πύλες για τους επιβάτες για το τέλος του Ιουνίου 2018 ήταν το Λονδίνο, η United Kingdom (LHR), Τορόντο, Καναδάς (YYZ), Κανκούν, Μεξικό (CUN), Πόλη του Μεξικού, Μεξικό (MEX) και Παρίσι, Γαλλία (CDG). Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, 35 διεθνείς πύλες κατέγραψαν συντελεστή φορτίου 80% ή υψηλότερες και 35 πύλες εμφάνισαν θετική ετήσια ανάπτυξη. Οι πέντε(5) κορυφαίες διεθνείς πύλες των Η.Π.Α. ήταν η Νέα Υόρκη (JFK) προς Λονδίνο (LHR), η Χονολουλού (HNL) προς Τόκιο (NRT), το Λος Άντζελες (LAX) προς Λονδίνο (LHR), Νέα Υόρκη (LGA) προς Τορόντο (YYZ) και Νέα Υόρκη (JFK) προς Παρίσι (CDG) που αντιπροσωπεύουν το 23% των συνολικών κορυφαίων 40 διεθνών επιβατών πύλης.

3.1.4 Εισαγωγές κ' Εξαγωγές των Η.Π.Α μέσω της θαλάσσιας διακίνησης (Εμπορευματοκιβώτια-containers).(<https://www.icontainers.com/export/>)

• Η εξαγωγική δραστηριότητα στις ΗΠΑ ανήλθε σε 1,84 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2014, που αντιπροσωπεύει το 13% της αμερικανικής οικονομίας. Οι ΗΠΑ είναι μία από τις μεγαλύτερες εξαγωγικές χώρες στον κόσμο, με μεγάλα λιμάνια στην Ατλαντική Θάλασσα, τον Κόλπο του Μεξικού και την ακτή του Ειρηνικού, επιτρέποντας την πρόσβαση σε όλες τις μεγάλες αγορές, συμπεριλαμβανομένης της Ευρώπης, της Νότιας Αμερικής και της Ασίας.

Με περίπου 70.000 λιμάνια στα δέκα κορυφαία λιμάνια των ΗΠΑ, η κίνηση έχει μειωθεί περίπου κατά 5% ετησίως για τα τελευταία χρόνια. Στην εποχή του ηλεκτρονικού εμπορίου και της νέας παγκόσμιας οικονομίας, οι εξαγωγικές συναλλαγές είναι μια αναπτυσσόμενη βιομηχανία.

Οι αεροπορικές μεταφορές αποτελούν περίπου το 3,7% της χωρητικότητας σε εμπορευματοκιβώτια που αποστέλλονται παγκοσμίως. Οι περισσότερες αεροπορικές μεταφορές αποτελούνται από ευπαθή ή ευαίσθητα στο χρόνο αγαθά. Το κόστος για την αποστολή με αεροπορική μεταφορά είναι περίπου διπλάσιο από το ναύλο, αλλά μπορεί να εξαρτάται περισσότερο από τον τελικό προορισμό.

Τα εμπορεύματα πρέπει να διέρχονται από το τελωνείο στο λιμένα προέλευσης και στο λιμένα προορισμού. Τα τελωνεία θα απαιτήσουν τα προαναφερόμενα έγγραφα για να καθαρίσουν τα εμπορεύματα και θα μπορούν να επιθεωρήσουν το φορτίο σε τυχαία αναζήτηση, σε αντίθεση με τις έρευνες που πραγματοποιούν οι πράκτορες της TSA στα αεροδρόμια. Τα έγγραφα υποβάλλονται ηλεκτρονικά από τον μεταφορέα.

Πίνακας 27: Τα δέκα κορυφαία εμπορεύματα εξαγωγής για τις ΗΠΑ(2014).

1	Machines, engines, pumps:	\$219, 566, 232, 000 (13.5% of total exports)
2	Electronic equipment:	\$171, 966, 197, 000 (10.6%)
3	Oil:	\$157, 213, 437,000 (9.7%)
4	Vehicles:	\$135, 797, 903, 000 (8.4%)
5	Aircraft, spacecraft	\$124, 831, 567,000 (7.7%)
6	Medical, technical equipment:	\$84, 879, 104,000 (5.2%)
7	Gems, precious metals, coins:	\$65, 522, 480, 000 (4.0%)
8	Plastics:	\$63, 025, 216,000 (3.9%)
9	Pharmaceuticals:	\$43, 967, 977, 000 (2.7%)
10	Organic chemicals:	\$42, 255, 264, 000 (2.6%)

ΠΗΓΗ: <https://www.icontainers.com/export/2014>.

Πίνακας 28: Οι δέκα πρώτες εξαγωγικές θύρες των ΗΠΑ σε μικρούς τόνους (2.000 λίβρες) το 2014.

1	Port of Louisiana, LA	84,215,716
2	Port of Houston, TX	78,623,053
3	Port of Hampton Roads, VA	60,610,399
4	Port of Long Beach, Ca	24,584,469
5	Port of NY/NJ	24,165,189
6	Port of Plaquemines Parish, LA	22,974,084
7	Port of Los Angeles, CA	21,974,579
8	Port of New Orleans, LA	19,213,846
9	Port of Mobile, AL	16,511,605
10	Port of Corpus Christi, TX	14,822,051

ΠΗΓΗ: <https://www.icontainers.com/export/>.

•Οι αμερικανικές εισαγωγές ανήλθαν σε 2.16 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2015, δίνοντάς της την τιμή να είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας στον κόσμο. Κατά τα προηγούμενα πέντε έτη, οι εισαγωγές των ΗΠΑ αυξήθηκαν με ρυθμό 3,1% ετησίως. Συνολικά, οι εισαγωγές της αυξήθηκαν κατά 20% από 1,8 τρισεκατομμύρια δολάρια το 2010. Οι κορυφαίες εισαγωγές προέρχονται από την Κίνα, οι εταίροι της NAFTA από τον Καναδά και το Μεξικό, την Ιαπωνία και τη Γερμανία. Τα προϊόντα αποτελούν το μεγαλύτερο όγκο - περίπου το 80% των συνολικών εισαγωγών προς τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα πλέον εισαγόμενα προϊόντα είναι μηχανήματα όπως υπολογιστές και εξοπλισμός εκπομπής, αυτοκίνητα και χημικά προϊόντα, όπως συσκευασμένα φάρμακα. Τα δύο μεγαλύτερα λιμάνια του, το λιμάνι του Λος Άντζελες και το λιμάνι του Long Beach, θεωρούνται σημαντικές πύλες εμπορευματοκιβωτίων για τις συναλλαγές με την Ασία. Συνολικά, αντιπροσωπεύουν πάνω από το ένα τέταρτο του μεριδίου αγοράς της Βόρειας Αμερικής.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι αεροπορικές μεταφορές αποτελούν περίπου το 3,7% των εμπορευματοκιβωτίων που αποστέλλονται. Το μεγαλύτερο μέρος αποτελείται από φθαρτά ή χρονικά ευαίσθητα εμπορεύματα. Το κόστος των αεροπορικών ναυτιλιακών μεταφορών είναι περίπου διπλάσιο από εκείνο των ναυτιλιακών εμπορευματικών μεταφορών. Αλλά αυτό ποικίλλει από τον προορισμό στον προορισμό.

Τα εμπορεύματα που μεταφέρονται με θαλάσσιες μεταφορές πρέπει να διέρχονται από το τελωνείο τόσο στο λιμένα προέλευσης όσο και στο λιμένα προορισμού. Τα τελωνεία σε όλο τον κόσμο απαιτούν συνήθως τα προαναφερθέντα έγγραφα για την απελευθέρωση των αγαθών. Μπορούν επίσης να ζητήσουν να επιθεωρήσουν το εμπόρευμα είτε τυχαία είτε υπό αμφισβήτηση.

Πίνακας 29:Οι δέκα(10) κορυφαίες χώρες εισαγωγής των Η.Π.Α(2015).

Country	Imports
1. China	\$458 billion (21%)
2. Mexico	\$291 billion (13.0%)
3. Canada	\$289 billion (13.0%)
4. Japan	\$129 billion (6.0%)
5. Canada	\$123 billion (13.0%)
6. South Korea	\$72.7 billion (3.4%)
7. United Kingdom	\$54.7 billion (2.5%)
8. India	\$44.1 billion (2.0%)
9. Italy	\$43 billion (2.0%)
10. France	\$39.1 billion (1.8%)

ΠΗΓΗ: <https://www.icontainers.com/import/>.

Πίνακας 30: Τα δέκα(10) κορυφαία προϊόντα εισαγωγής των Η.Π.Α(2015)

Product	Value
1. Cars	\$169 billion (7.8%)
2. Crude petroleum	\$120 billion (5.6%)
3. Computers	\$91 billion (4.2%)
4. Vehicle parts	\$66.7 billion (3.1%)
5. Packaged medicaments	\$64.6 billion (3.0%)
6. Broadcasting equipment	\$54.8 billion (2.5%)
7. Refined petroleum	\$45.5 billion (2.1%)
8. Telephones	\$38.4 billion (1.8%)
9. Integrated circuits	\$28.1 billion (1.3%)
10. Video displays	\$24.5 billion (1.1%)

ΠΗΓΗ: <https://www.icontainers.com/import/>.

3.2 Τα κύρια ζητήματα-προκλήσεις που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Η.Π.Α στα πλαίσια των διακρατικών και πολυεθνικών ελέγχων.

3.2.1 Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας.

Ο πόλεμος κατά της Αλ Κάιντα φαίνεται ατελείωτος, αλλά κάθε πόλεμος πρέπει να τελειώσει. Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους σημείωσαν δραματική πρόοδο ενάντια σε μια τεράστια τρομοκρατική οργάνωση που είναι γνωστή για τον σχολαστικό σχεδιασμό της, τις συντονισμένες επιθέσεις και την λαϊκή υποστήριξη. Η λαϊκή υποστήριξη που κατείχε έπεσε, ο ηγέτης τους είναι νεκρός και οι εξελίξεις στον Αραβικό κόσμο έχει στρέψει την εστία του πίσω στην καταπολέμηση των τοπικών εχθρών και στην πειρατεία των τοπικών εξεγέρσεων. Σε σύγκριση με μια δεκαετία πριν, η απειλή ενάντια των Ηνωμένων Πολιτειών, του Ηνωμένου Βασιλείου και των δυτικών συμμάχων είναι αρκετά πιο μειωμένη. Αν και μπορεί ακόμα να εμπνεύσει μικρές επιθέσεις, η οργάνωση που επιτέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 2001, έχει περιθωριοποιηθεί. Η έρευνα για το πώς τελειώνει η τρομοκρατία έχει επηρεάσει τις πολιτικές αποφάσεις (Audrey Kurth Cronin, 2006 κ.α) για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Αλλά τι γίνεται με την άλλη πλευρά αυτού του νομίσματος - τον πόλεμο εναντίον της Αλ Κάιντα. Πρόσφατα δημοσιευμένα βιβλία για τον τερματισμό του πολέμου το έχουν αγνοήσει (Simon and Schuster, 2010 κ.α). Πώς ακριβώς θα τελειώσει;

Για τους Αμερικανούς, η απάντηση στις επιθέσεις της Αλ Κάιντα το 2001 ήταν πάντα ένας «πόλεμος». Ενάντια στις ανησυχίες των εμπειρογνομόνων και των συμμάχων, το Κογκρέσο ολοκλήρωσε την συζήτηση των ΗΠΑ για τον «πόλεμο» κ' «το έγκλημα» τρεις ημέρες μετά την επίθεση στις 11η Σεπτεμβρίου (Michael Howard, 2008 κ.α). Με σχεδόν 3000 νεκρούς Αμερικανούς που βρίσκονται κάτω από τα θερμά θραύσματα, η κατάσταση φάνηκε σαφής: ότι μια άλλη επίθεση ήταν επικείμενη. Μόνο μια προληπτική στρατιωτική ενέργεια θα μπορούσε να προστατεύσει τη χώρα από περαιτέρω σφαγές, είτε με συμβατικά όπλα είτε με όπλα μαζικής καταστροφής. Το 2001 η Άδεια Χρήσης Στρατιωτικής Δύναμης (AUMF), τόσο ισχυρή όσο είναι οποιαδήποτε επίσημη δήλωση πολέμου που προηγήθηκε αυτής, δέσμευε τη γραφειοκρατία στο πλαίσιο της σύγκρουσης με την έννοια του «πολέμου» παρά ως ένα πρόβλημα επιβολής του νόμου - και ήταν ένας πόλεμος χωρίς καθορισμένο τέλος (Curtis A. Bradley & Jack L. Goldsmith). Ακόμη και οι δηλώσεις πολέμου του 1941 κατά της Αυτοκρατορικής Ιαπωνίας και της Ναζιστικής Γερμανίας είχαν καλέσει τον Πρόεδρο να φέρει την (τις) σύγκρουση (-ες) σε επιτυχή τερματισμό» (US Declaration of State of War with Japan, Dec. 8, 1941 & Declaration of State of War with Germany, Dec. 11, 1941). Η απεριόριστη έγκριση του 2001 ακολουθήθηκε από μια σειρά συνεχόμενων ψηφισμάτων που παρείχαν χρηματοδότηση ανοιχτού τύπου, όπου το 94% των οποίων διατέθηκε στο Τμήμα άμυνας (Amy Belasco, 2011). Για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής των ΗΠΑ, καλώντας τον αγώνα "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας" και στη συνέχεια "πόλεμο κατά της Αλ Κάιντα και των θυγατρικών της" δεν ήταν μόνο σημασιολογία.

Η εκκαθάριση στο Αφγανιστάν και το Ιράκ είναι ευθεία σύγκριση στο να σταματήσουν τον πόλεμο εναντίον της Αλ Κάιντα. Για τις Ηνωμένες Πολιτείες και οι δύο «υπερπόντιες επιχειρήσεις έκτακτης ανάγκης» ολοκληρώνονται όταν τα στρατιωτικά στρατεύματα των ΗΠΑ αποσυρθούν και τεθεί σε ισχύ μια συμφωνία σχετικά με την κατάσταση των δυνάμεων για να καλυφθούν οι μετασυγκρουσιακές ετοιμασίες. Ωστόσο, οι υπεύθυνοι σχεδιασμού συχνά ξεχνούν ότι και οι δύο επιχειρήσεις ξεκίνησαν ως αναπόσπαστο μέρος της παγκόσμιας αντίδρασης στις θανατηφόρες επιθέσεις κατά του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου, του Πενταγώνου και, τελικά, ενός χωραφιού στην Πενσυλβανία. Το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν δεν είναι και το τέλος του πολέμου που άρχισε το 2001. Με συνεχιζόμενες μικρότερες επιχειρήσεις των ΗΠΑ από τις Φιλιππίνες έως το Κέρας της Αφρικής, μια βιώσιμη στρατηγική πρέπει επίσης να ζυγίζει τα μέσα και να στοχεύει στον τερματισμό του συνεχιζόμενου πολέμου ενάντια της Αλ Κάιντα. Η εναλλακτική λύση είναι η μετακίνηση θέλοντας και μη από τις υπερβολικές δαπάνες στην υποχρηματοδότηση, από την παράνοια στον εφησυχασμό, από την βραχυπρόθεσμη αντίδραση στην μακροχρόνια παρακμή.

Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας έχει παραμείνει ανοιχτός στο χρόνο, τη γεωγραφία, και τους πόρους - συμπεριλαμβανομένων των χρημάτων, του ταλέντου και της προληπτικής θανατηφόρου δύναμης. Οι ασαφείς άκρες και τα μέσα τοποθετούν τις πράξεις των ΗΠΑ έξω από τα γνωστά στρατηγικά, νομικά και ηθικά πλαίσια για την αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων τους. Έχουν επικρατήσει οι στρατιωτικές επιχειρήσεις και τακτικές, από δύο μαζικές αντεπιχειρήσεις σε υψηλού επιπέδου ειδικές επιχειρήσεις με drone, με μια παραμελημένη βιώσιμη μακροπρόθεσμη προσέγγιση (Audrey Kurth Cronin, 2013). Προσπάθειες για τη δημιουργία μίας

ισορροπημένης στρατηγικής σε όλες τις πτυχές της αμερικανικής εξουσίας (στρατιωτική, διπλωματική, επιβολής του νόμου) έχουν αποτύχει, δεν υποστηρίζονται ούτε από τη νομική ούτε από την οικονομική υποστήριξη της εκστρατείας μετά την 9/11. Χωρίς τον οραματισμό ενός τέλους, οι υπεύθυνοι για τη χάραξη πολιτικής δεν ταξινομούν τα καθημερινά τους σχέδια έτσι ώστε ο σκοπός και τα μέσα να ευθυγραμμίζονται. Μέσω των ασύγκριτων επιχειρησιακών, πληροφοριακών, και των ειδικών επιχειρήσεων δυνατοτήτων, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών έκανε τεράστια πρόοδο, σκοτώνοντας τον Μπιν Λάντεν και συνθλιβοντας την ηγεσία. Ωστόσο, ακόμη και όταν η αλ-Κάιντα χάνει, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν φαίνονται να κερδίζουν. Σε αυτόν τον πόλεμο, κανείς δεν φαίνεται να γνωρίζει τι σημαίνει «νίκη».

Το έγκλημα είναι ατελείωτο, αλλά οι πόλεμοι τελειώνουν. Σε αντίθεση με τον λαϊκό μύθο, οι πόλεμοι δεν φτάνουν όλοι στο κλείσιμο με τελετές παράδοσης σε θωρηκτά, με διαπραγματεύσεις για την σύναψη συνθηκών στα γαλλικά παλάτια ή ακόμα και σε εκκενώσεις με ελικόπτερα από τις στέγες πρεσβειών (Hew Strachan & Holger Afflerbach, 2012). Ούτε επιστρέφουν απαραίτητα στο status quo ante bellum: Η πορεία στον πόλεμο αλλοιώνει αμετάκλητα το στρατηγικό τοπίο. Ο αμερικανικός λαός δεν θα ξαναβιώσει ποτέ την αίσθηση της ασφάλειας όπως πριν από την επίθεση στις 9/11 καθώς οι παρεμβατικές διαδικασίες ασφάλειας και η συλλογή πληροφοριών δεν θα εξαφανιστούν ποτέ. Και αυτή δεν είναι η πρώτη άδεια χρήσης βίας κατά ενός μη κρατικού φορέα: ντόπιοι Αμερικανοί, πειρατές και έμποροι σκλάβων όλοι έχουν εξουσιοδοτηθεί από παλαιότερες εγκρίσεις (Bradley & Goldsmith). Όμως, ενώ η τρομοκρατία ποτέ δεν τελειώνει από μόνη της, οι πόλεμοι από τη φύση τους απαιτούν μια διάκριση μεταξύ του «Πολέμου» και της «ειρήνης». Μέχρι στιγμής, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών δεν έχει καμία ιδέα πώς να χαρακτηρίσει την «ειρήνη».

Μια σοβαρή παράλειψη. Όλοι οι μεγάλοι στρατηγοί συμφωνούν ότι ο πόλεμος δεν μπορεί να διεξαχθεί με επιτυχία χωρίς σαφείς αντιλήψεις για μια τελική κατάσταση, πράγμα που καθοδηγεί, διαμορφώνει και εστιάζει τις επιχειρήσεις. Πάνω από 2500 χρόνια πριν στην αρχαία Κίνα, ο Sun Zi έγραψε για τη χαοτική εποχή των εμπόλεμων κρατών ότι «δεν έχει υπάρξει ποτέ ένας παρατεταμένος πόλεμος από τον οποίο μια χώρα να έχει ωφεληθεί» και «επομένως αυτό που είναι ουσιαστικό στον πόλεμο είναι η νίκη και όχι οι παρατεταμένες επιχειρήσεις» (Sun Zi, *The Art of War*, translated by Samuel B. Griffith, Oxford: Oxford UP 1963). Αυτό αντανakλάται στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, ο Θουκυδίδης έγραψε στον πέμπτου αιώνα π.χ., «είναι ένα συνηθισμένο λάθος στην πορεία προς τον πόλεμο να ξεκινήσει το λάθος τέλος, να ενεργήσει πρώτος και να περιμένει την καταστροφή για να συζητήσει το θέμα» (Speech by the Athenians to the Spartan assembly, 432 BC). Στο δεύτερο βιβλίο με τίτλο 'On War', ο von Clausewitz παρατηρεί, «ακόμα εφόσον ο στόχος αυτός δεν είναι αυτός που θα οδηγήσει άμεσα σε ειρήνη, παραμένει δευτερεύον και πρέπει να εκληφθεί ως μέσο ... Αυτό που παραμένει στο τέλος του δρόμου, λοιπόν, είναι μόνο εκείνα τα αντικείμενα που οδηγούν άμεσα στην ειρήνη» (Carl von Clausewitz, 1976 κ.α). Απευθείας από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Col. J.F.C. Fuller παρατήρησε ότι «η προετοιμασία του πολέμου ενάντια στον πόλεμο, από τη μεγάλη στρατηγική πλευρά, είναι το κύριο πρόβλημα της ειρήνης, όπως και η επίτευξη της ειρηνικής ευημερίας είναι το κύριο πρόβλημα του πολέμου» (Col. J.F.C. Fuller, 1923). Και, ακολούθως από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο βρετανός στρατηγός Basil Liddell Hart υποστήριξε, «ενώ ο ορίζοντας της στρατηγικής περιορίζεται από τον πόλεμο, η μεγάλη όμως στρατηγική κοιτάζει πέρα από τον πόλεμο για την επακόλουθη ειρήνη. Δεν πρέπει μόνο να συνδυάζει τα διάφορα μέσα, αλλά και να ρυθμίζει έτσι τη χρήση τους για να αποφευχθεί η βλάβη στη μελλοντική κατάσταση της ειρήνης - για την ασφάλεια και την ευημερία» (B.H. Liddell Hart, 1954 & 1967).

Τον εικοστό αιώνα, η έλευση των πυρηνικών όπλων σήμαινε πως στην αμερικανική στρατηγική σκέψη κυριάρχησε περισσότερο η οικονομία και η μηχανική παρά η ιστορία. Αλλά ακόμη και έτσι, η επιτακτική ανάγκη του τερματισμού του πολέμου οδήγησε στην έκδοση βιβλίων όπως το κλασικό του Fred Ikle 1971, 'Κάθε Πόλεμος πρέπει να Τελιώνει', το οποίο δημοσιεύθηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ (Ikle, 1971). Καμία χώρα δεν έχει επωφεληθεί ποτέ από έναν ατελείωτο πόλεμο, και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αποτελούν εξαίρεση. Οι Αμερικανοί υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να οραματίζονται το τέλος αυτού του πολέμου ή θα εξαντλήσει περαιτέρω τις αμερικανικές δυνάμεις, θα στρεβλώσει τον στρατηγικό τους προγραμματισμό και θα τους τυφλώσει ως προς τις άλλες απειλές.

Η σκέψη για το πώς θα τελειώσει αυτός ο πόλεμος είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχή διεξαγωγή του. Ωστόσο, όσο περισσότερο μάχονται οι Ηνωμένες Πολιτείες, τόσο περισσότερο η τροχιά του πολέμου φαίνεται να αυξάνεται. Δώδεκα χρόνια μετά την 11η Σεπτεμβρίου, ο επικεφαλής αξιωματούχος του υπουργείου άμυνας της αμερικής ο Michael Sheehan είπε στο Κογκρέσο ότι ο πόλεμος με την Αλ Κάιντα θα συνεχίσει «για 10 ή 20 χρόνια» ακόμα (Michael Sheehan, 2013). Πώς θα μπορούσε αυτό να είναι; Σαφώς η Αλ Κάιντα δεν είναι η ίδια οργάνωση που ήταν πριν από μια δεκαετία. Τι σημαίνει «επιτυχία» (Philip H. Gordon, 2007). Στην συνέχεια θα διερευνηθεί η τρέχουσα

απάντηση των ΗΠΑ σε ιστορικό πλαίσιο, και θα παρουσιαστούν προτάσεις στο πως ο πόλεμος εναντίον της Αλ Κάιντα μπορεί πραγματοποιηθεί.

3.2.1.1 Η τρέχουσα απάντηση των ΗΠΑ στην Αλ Κάιντα.

Μέσα από τα χρόνια μετά την επίθεση στις 9/11, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν εξελίξει την απάντησή τους στην Αλ Κάιντα, από μεγάλες πολεμικές επιχειρήσεις, καταστέλοντας εξεγέρσεις και οικοδομώντας έθνη στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, προς αντιπαράβολή την παρακμή της αλ-Κάιντα με την άνοδο των επιθετικών αμερικανικών ειδικών επιχειρήσεων και την παραστρατιωτική δραστηριότητα των πληροφοριών σε παγκόσμιο επίπεδο. Έλλειψη ενός ισχυρού πλαισίου για τη στρατηγική και τον τερματισμό του πολέμου, οι Ηνωμένες Πολιτείες αντικατέστησαν την πραγματική απειλή της Αλ-Κάιντα με τη δυνατότητα της Αλ Κάιντα (ή «συνεργάτες») σε ένα διευρυνόμενο φάσμα θέσεων.

Μια απρόβλεπτη κληρονομιά της οριοθέτησης της αλ-Κάιντα ως «παγκόσμια εξέγερση» μέσα στο 2005 ήταν η ώθηση για δράση των ΗΠΑ εναντίον «της διακρατικής βίας και του εξτρεισμού "παγκοσμίως το 2012(David J. Kilcullen, 2005). Οι μουσουλμανικές εξεγέρσεις κατά μήκος του κόσμου έγιναν το βασικό μέλημα των ΗΠΑ. Αυτό ήταν μια κρίσιμη μετατόπιση από πλευράς της Αμερικής στο να επιτύχει το τέλος, από την προστασία της αμερικανικής πατρίδας και την πρόληψη από μια ακόμη επίθεση, για την υπεράσπιση όλων των τμημάτων του κόσμου από τη δυνατότητα μιας ισλαμιστικής εξτρεμιστικής οντότητας να διατηρήσει κάποιο κομμάτι της επικράτειας, οπουδήποτε. Ο πρώην αξιωματούχος του NSC Mary Habeck το έθεσε με αυτόν τον τρόπο:

'Η νίκη ενάντια στην Αλ Κάιντα δεν εξαρτάται από τον αριθμό των σωμάτων, αλλά μάλλον θα έμοιαζε σαν νίκες εναντίον άλλων αντάρτων:όπως μέσω της διάδοσης της ασφάλειας στους πληθυσμούς στην Σομαλία, την Υεμένη, το Σαχέλ και αλλού,της αποτροπής της επιστροφής της Αλ Κάιντα σε αυτές τις εκκαθαρισμένες περιοχές και της ενδυνάμωσης των νόμιμων κυβερνήσεων να μπορούν να ελέγχουν και να αστυνομεύουν τα δικά τους εδάφη. Με αυτά τα δεδομένα, δεν έχουμε ακόμη νικήσει την Αλ Κάιντα και στην πραγματικότητα πέρα από το Ιράκ, το Αφγανιστάν και τη Σομαλία, δεν έχουμε εμπλακεί με τον εχθρό σχεδόν καθόλου(Mary Habeck, 2012). '

Αυτό σημαίνει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να ξεκινήσουν έναν πόλεμο με τον βίαιο εξτρεισμό οπουδήποτε και έτσι να διενεργήσει μια ανοιχτού τύπου παγκόσμια εκστρατεία παντού - μια κλασική συνταγή για αυτοκρατορική υπερβολή.

Μια παγκόσμια προοπτική αναδύθηκε επίσης από την ατυχή τάση των ΗΠΑ να εξισώσουν τα αποτυχημένα κράτη με την απειλή της Αλ Κάιντα (ή την δυνητικά απειλή της Αλ Κάιντα), τραβώντας έτσι πολλά άγνωστα σημεία της υψηλίου στην αμερικανική σφαίρα ενδιαφέροντος(Joshua Kurlantzick,2012). Μαζί με το αίτημα για μηδενικό κίνδυνο στις ΗΠΑ, μια τέτοια στενή σκέψη απέδωσε αντιδραστικές και εκστρατευτικές απαντήσεις αντί της ιεράρχησης σύμφωνα με τα διαρκή συμφέροντα των ΗΠΑ για την λήψη της απόφασης στο πού θα ενεργήσει. Ένα ελαφρύ στρατιωτικό αποτύπωμα δεν ήταν τόσο ελαφρύ όταν δεν διέθετε ένα στρατηγικό πλαίσιο και παγκόσμια όρια. Με την απουσία ενός μακροπρόθεσμου στρατηγικού σχεδιασμού, οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να υποφέρουν από τέσσερα κοινά συμπτώματα σε όλους τους παρατεταμένους πολέμους: τα μέσα έγιναν σκοπός, οι τακτικές έγιναν στρατηγική, τα όρια έγιναν θολά, και η αναζήτηση για μια τέλεια ειρήνη αντικατέστησε την πραγματικότητα.

3.2.1.2 Όταν τα Μέσα έγιναν Σκοπός.

Μόλις οποιαδήποτε δημοκρατία εισέλθει σε πόλεμο, είναι εξαιρετικά είναι δύσκολο να αξιολογηθεί ο πόλεμος με βάση μια αντικειμενική ισορροπία ανάμεσα στα μέσα και στον σκοπό. Μετά την έκχυση του αίματος - ειδικά εκείνων των αθώων μη στρατιωτικών, που θα μεταδοθεί στα έντρομα βλέμματα εκατομμυρίων σε όλο τον κόσμο - είναι δύσκολο να ληφθεί το είδος της αντισηπτικής προσέγγισης των σκοπών,των τρόπων και των μέσων που βρίσκονται στο επίκεντρο της στρατηγικής σκέψης. Όλοι οι πόλεμοι διεγείρουν συναισθήματα όπως ο θυμός,η εκδίκηση,τα αντίποινα και της προστασίας του μη ανακτήσιμου κόστος . Ένα από τα τρία στοιχεία της τριάδα του Clausewitz είναι "η πρωταρχική βία, το μίσος και η εχθρότητα, τα οποία πρόκειται να θεωρηθούν ως τυφλή φυσική δύναμη ", μετά από όλα, και ίσως ποτέ άλλοτε τόσο από ό, τι όταν εμπλέκεται η τρομοκρατία(Carl von Clausewitz,1832). Η απουσία εναλλακτικής είναι η αγορά,η κατασκευή και δημιουργία περισσότερων

μέσων. Στο απόηχο μεγάλων επιθέσεων, το φυσικό ένστικτο των φορέων χάραξης πολιτικής είναι η επίθεση εναντίον του εχθρού και η συγκέντρωση των μέγιστων κρατικών πόρων για την στήριξη της κυβερνητικής πρωταρχικής πηγής νομιμότητας, η οποία είναι η προστασία των πολιτών της. Όπως ο Πρόεδρος Ομπάμα και στην συνέχεια ο σύμβουλος για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, John Brennan, δήλωσε τον Απρίλιο 2012, η αμερικανική στρατηγική για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας "καθοδηγείται από την ύψιστη ευθύνη του Προέδρου, για την υπεράσπιση της ασφάλειας και της προστασίας του Αμερικανικού λαού"(John O. Brennan,2012).

Επομένως, σε μια εκστρατεία για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας,η διατήρηση των μέσων και των σκοπών σε μία γραμμή είναι εξαιρετικά δύσκολη, ειδικότερα αν δεν έχουν τεθεί όρια σε αυτά τα μέσα από την αρχή. Αυτό ήταν σίγουρα η περίπτωση των Ηνωμένων Πολιτειών, με την άνευ προηγούμενη ανοιχτή Εξουσιοδότηση της Χρήσης Στρατιωτικής Δύναμης ενάντια στην Τρομοκρατία(AUMF) το 2001 και τα συνεχιζόμενα ψηφίσματα που την ακολούθησαν. Μερικές από τις αξιοσημείωτες επιτυχίες της εκστρατείας ενάντια της Αλ Κάιντα έχουν προκύψει από σοφές και επικεντρωμένες πολιτικές: οι Ηνωμένες Πολιτείες έχει πλέον καλύτερη συλλογή πληροφοριών, περισσότερη συνεργασία με συμμάχους και συνεργάτες, διευρυμένη επιχειρησιακή ικανότητα, αξιοσημείωτα τεχνολογικά πλεονεκτήματα και πολύ καλύτερες άμυνες ενάντια των απειλών. Αλλά υπάρχει ένα σημείο στο οποίο τα περισσότερα μέσα - περισσότερες επιχειρήσεις, περισσότεροι αναλυτές, περισσότερα δεδομένα, περισσότερες αναφορές, περισσότερες οργανώσεις- μπορεί να καταστούν αντιπαραγωγικά. Σε αυτό το σημείο, το οριακό όφελος δεν υπερβαίνει πλέον το κόστος, διότι η μείωση του κινδύνου τη τρομοκρατίας στο μηδέν είναι αδύνατη.

Από την τρομοκρατική επίθεση στις 9/11, οι Ηνωμένες Πολιτείες δημιούργησαν ένα τεράστιο οικοδόμημα απο αντιτρομοκρατικές ικανότητες, ειδικότερα στην ανάλυση των πληροφοριών,στις στρατιωτικές επιχειρήσεις και στην εθνική ασφάλεια. Σε απάντηση της 9/11, τουλάχιστον 263 κυβερνητικοί οργανισμοί των ΗΠΑ έχουν δημιουργηθεί ή αναδιοργανωθεί. Υπάρχουν περίπου 1271 κυβερνητικές οργανώσεις και 1931 ιδιωτικές εταιρείες που εργάζονται σε προγράμματα που σχετίζονται με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την εθνική ασφάλεια και τις πληροφορίες, σε περίπου 10.000 τοποθεσίες κατά μήκος των Ηνωμένων Πολιτειών, και περισσότερα από τα δύο τρίτα αυτής της δυναμικής κατοικεί στο Τμήμα Άμυνας(Dana Priest & William M. Arkin,2010). Ειδικότερα ανάπτυξη της ικανότητας συλλογής πληροφοριών ήταν εντυπωσιακή. Το σύστημα έχει καταστεί πλεονάζων, δύσκαμπτο και σχεδόν ανεξέλεγκτο. Μεμονωμένες οντότητες μέσα σε αυτήν την νέα τεράστια γραφειοκρατία ανταγωνίζονται για πόρους, πρόσβαση και έλεγχο των πληροφοριών. Οι αναλυτές της Υπηρεσίας πληροφοριών δημοσιεύουν περίπου 50.000 αναφορές πληροφοριών κάθε χρόνο, συχνά περιπτές ή επικαλυπτόμενες. Ο Στρατηγός των ΗΠΑ υπεύθυνος για την λειτουργία των πιο απόρρητων προγραμμάτων του Πενταγώνου παρατήρησε,

'Δεν γνωρίζω καμία υπηρεσία με την αρμοδιότητα, την ευθύνη ή μια διαδικασία που να εφαρμόζεται για τον συντονισμό όλων αυτών των αλληλεπιδράσεων και των εμπορικών δραστηριοτήτων Η πολυπλοκότητα αυτού του συστήματος αψηφά την περιγραφή Επειδή [το σύστημα] δεν διαθέτει μια συγχρονισμένη διαδικασία , αυτό οδηγεί αναπόφευκτα σε μια παραφωνία μηνυμάτων, μειωμένη αποτελεσματικότητα και σε μια γενικότερη απώλεια. Συνεπώς, δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε αποτελεσματικά το κατά πόσον κάνει πιο ασφαλείς της Η.Π.Α'.

Στις πληροφοριακές υποδομές, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορούσαν να ξεδεύουν πέρα από το σημείο της οριακής απόδοσης. Μεγάλο μέρος των αναφορών στερείται πρωτοτυπίας, επειδή είναι πρωτογενείς πληροφορίες, είναι πεπερασμένες και οι αναλυτές αναγκάζονται να επαναδιατυπώσουν ότι είναι ήδη σε κυκλοφορία. Ως αποτέλεσμα, υπάρχει μεγαλύτερη εξάρτηση από τους ανώτερους αξιωματούχους στην ανθρώπινη συντόμευση της απόσταξης και της επαναδιατύπωσης αυτών που χρειάζονται να γνωρίζουν, να σχεδιάζουν και να απαλείφθουν από ένα καθημερινό τσουνάμι πληροφοριών και αναφορών τις οποίες δεν μπορούν λογικά να απορροφήσουν. Οι περισσότερες πληροφορίες δεν οδηγούν αναγκαστικά σε καλύτερα αποτελέσματα, επειδή η ανθρώπινη ικανότητα να απορροφήσει είναι πεπερασμένη: Όταν οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων δεν έχουν χρόνο να διαβάσουν ή ακόμη και να σκεφτούν, η ώριμη κρίση αντικαθίσταται από την ενστικτώδη αντίδραση. Εν τω μεταξύ, η απογοήτευση με τη μεγάλη και δυσκίνητη γραφειοκρατία των πληροφοριακών υποδομών οδηγεί τους υπεύθυνους χάραξης της πολιτικής να χρησιμοποιήσουν τη διακριτική τους χρηματοδότηση για να την συντομεύσουν: Ένα αποτέλεσμα είναι οι συμβάσεις με ιδιώτες, οι οποίοι με τη σειρά τους τροφοδοτούν συγκεκριμένες πληροφορίες,οι οποίες στηρίζονται στις φήμες, απευθείας στους ανώτερους αξιωματούχους. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τους New York Times, ο πρώην πράκτορας της CIA, Duane R. Clarridge, διήυθνε ένα ιδιωτικό δίκτυο κατασκόπων στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Υπό διερεύνηση για παραβίαση των κανονισμών, το συμβόλαιο με το Υπουργείου Άμυνας τερματίστηκε τον Μάιο του 2011, αλλά ο Clarridge συνέχισε προφανώς τις επιχειρήσεις με ιδιωτική χρηματοδότηση(Mark Mazetti, 2011). Τα μεγάλα δεδομένα στη συλλογή πληροφοριών είναι παρομοίως υπερεκτιμημένα, αλλάζοντας την εστίαση των αναλυτών από την

αιτιώδη συνάφεια στην συσχέτιση - ακόμη και όταν οι έμπειροι τρομοκράτες θέλουν μόνο να αποσυνδεθούν από το δίκτυο ή να σταματήσουν την χρήση του κινητού τηλεφώνου. Σε μια δεκαετία, οι ΗΠΑ έχουν φτάσει από το να έχουν πολύ λίγη κατανόηση για την Αλ Κάιντα και πολύ λίγους ενημερωμένους αναλυτές, στην παραγωγή συντριπτικά μεγάλων δεδομένων όπου τα μικρά σφυρίγματα χάνονται από τον παραγόμενο θόρυβο.

Εν τω μεταξύ, οι δαπάνες για τα αμυντικά μέτρα έχουν επίσης αυξηθεί δραματικά, με τις ετήσιες πιστώσεις του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ (DHS) να έχουν αυξηθεί από 29 δισεκατομμύρια δολάρια το 2003 σε 48 δισεκατομμύρια δολάρια το 2012 (William L. Painter & Jennifer E. Lake, 2012). Προφανώς, δεν καταβάλλονται όλες αυτές οι δαπάνες για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, αλλά και για την ασφάλεια των συνόρων, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την ασφάλειά τους Κυβερνοχώρου, επίσης, ο πρώτος στρατηγικός στόχος του τμήματος είναι «η πρόληψη της τρομοκρατίας και η ενίσχυση της ασφάλειας» (Department of Homeland Security Strategic, 2012). Μολονότι υφίσταται από το 2003, το DHS έχει τώρα 192.000 άτομα πολιτικό εργατικό δυναμικό, καθιστώντας το ως το τρίτο μεγαλύτερο αμερικανικό εκτελεστικό τμήμα μετά το Υπουργείο Άμυνας (771.614 πολιτικό εργατικό δυναμικό) και το Υπουργείο Βετεράνων (312.878 πολιτικό εργατικό δυναμικό) (Curtis W. Copeland, 2011). Πράγματι, αυτά τα τρία τμήματα του υπουργικού συμβουλίου αντιπροσωπεύουν τώρα περίπου 60% του συνολικού εργατικού δυναμικού που απασχολείται στον εκτελεστικό κλάδο. Ωστόσο, τα κεφάλαια του DHS δαπανώνται συχνά με ελάχιστη ή καθόλου σύνδεση με το επίπεδο του κινδύνου (US General Accountability Office, 2012). Η ενίσχυση του DHS, ιδιαίτερα η αεροπορική και η ασφάλεια των συνόρων, αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα, αλλά μεταξύ 2002 και 2010 υπήρξαν επίσης περίπου 33 δισεκατομμύρια δολάρια σε επιχορηγήσεις για βοήθεια των Πολιτειών, στα πλαίσια της εθνικής ασφάλειας σε συγκεκριμένες αστικές περιοχές και κρίσιμες μεταφορικές κατηγορίες (όπως τα λιμάνια και τα σιδηροδρομικά συστήματα) (Shawn Reese, 2010).

Η ευπάθεια των τρόπων μεταφοράς στις τρομοκρατικές επιθέσεις, ιδίως οι αεροπορικές, οι υπόγειες γραμμές και οι σιδηρόδρομοι, είναι ευρέως αναγνωρισμένη και σημαντική και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Αλλά πρέπει να αξιολογηθεί κατά των εμφανών εγγενών αδυναμιών του συστήματος στο σύνολό του, καθώς η αμερικανική υποδομή, συμπεριλαμβανομένων των δρόμων, των συστημάτων αεροπορίας, των γεφυρών, του δικτύου των αποχετεύσεων, των δημόσιων συγκοινωνιών, και του ηλεκτρικού δικτύου (τα περισσότερα από τα οποία χτίστηκαν τη δεκαετία του 1950 και του 1960) βρίσκεται σε σοβαρή κατάσταση αποσύνθεσης (Ashley Halsey, 2011). Το αποτέλεσμα είναι με αινιγματικές στρεβλώσεις: Έχοντας σχεδόν σκοτωθεί άνθρωποι στο μετρό της Νέας Υόρκης από τον Najibullah Zazi τον Σεπτέμβριο του 2009 προχώρησε σε μεγαλύτερο βαθμό από κάθε άποψη στην πραγματικότητα με τον θάνατο εννέα ανθρώπων και τον τραυματισμό 80 σε σύγκρουση στο μετρό στην Washington, DC, τρεις μήνες νωρίτερα. Η ψυχολογία της μάζας είναι εμφανώς ελλιπής στην αξιολόγηση του κινδύνου και στη μακρόπνοη άποψη - η τρομοκρατία είναι σχεδιασμένη να το εκμεταλλεύεται. Οι ηγέτες πρέπει να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι.

Χωρίς στρατηγικό πλαίσιο, τα μέσα των ΗΠΑ γίνονται από μόνα τους σκοποί. Τα ατέρμονα μέσα επέκτασης είναι ένα πρόβλημα όχι μόνο επειδή η αμερικανική κυβέρνηση δαπανά με έναν αναποτελεσματικό τρόπο, αλλά γιατί επίσης υπάρχει ένα βαρύ κόστος ευκαιρίας. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να είναι προετοιμασμένοι για άλλα σοβαρά προβλήματα όπως η διάδοση των όπλων, οι πανδημικές ασθένειες, η επιδείνωση των εκπαιδευτικών συστημάτων, η διακρατική εγκληματικότητα του διαδικτύου και η παγκόσμια οικονομική αστάθεια. Ως συνταξιούχος ναύαρχος ο Ντένις Μπλερ, πρώην διευθυντής της εθνικής υπηρεσίας πληροφοριών, παρατήρησε: «μετά την 9/11 όταν αποφασίσαμε να επιτεθούμε στον βίαιο εξτρεμισμό, το κάναμε όπως το κάνουμε τόσο συχνά σε αυτή τη χώρα ... Η στάση ήταν, αν αξίζει να το κάνουμε, αξίζει πιθανότατα και να το παρακάνουμε».

3.2.1.3 Όταν οι τακτικές γίνονται στρατηγική.

Ένα δεύτερο πρόβλημα σε κάθε ατελείωτο πόλεμο είναι ότι οι τακτικές παίρνουν σταδιακά την θέση της στρατηγικής (Audrey Kurth Cronin, 2010). 'Πιό ενδιαφέρον από το τελικό αποτέλεσμα είναι η τελειότητα των εργαλείων και η επιδεξιότητα των εξαρτημάτων και οι ελιγμοί που διαμορφώνουν το μέρος του εγχειρήματος', έγραψε ο Ικλέ για τον πόλεμο του Βιετνάμ το 1971 (Iklié, 1971). Με την μεγάλη έμφαση που δίνεται στις επιθέσεις με drone και στις ειδικές επιχειρήσεις, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών ζητά από τη CIA να διεξάγει τον πόλεμο, με έναν στρατηγικό τρόπο που δεν είναι σχεδιασμένος να είναι, πιέζοντας παράλληλα τις στρατιωτικές Υπηρεσίες να γίνουν περισσότερο σαν την CIA.

Η αρχική απάντηση στις τρομοκρατικές επιθέσεις της Αλ Κάιντα το 2001 ήταν να χρησιμοποιηθεί στρατιωτική δύναμη σε μεγάλες επιχειρήσεις στο έδαφος, με εισβολές και κατάληψη εδαφών στο Αφγανιστάν και στη συνέχεια στο Ιράκ. Μεταξύ της διοίκησης του Μπους και του Ομπάμα, υπήρξε

μια στροφή από την έμφαση των στρατευμάτων στην καταπολέμηση της «Αλ Κάιντα» στο έδαφος (η οποία, ειδικά στην αρχή, σημαίνει σχεδόν κυριολεκτικά ότι όλοι έπρεπε να τους πυροβολούν) στην μεγαλύτερη εξάρτηση της στόχευσης συγκεκριμένων εχθρικών ηγετών. Συγκεκριμένα, μαζί με την αποστολή περισσότερων στρατευμάτων στο Αφγανιστάν λίγο μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, ο Πρόεδρος Ομπάμα εξουσιοδότησε μια δραματική επέκταση του προγράμματος της CIA στην χρήση των drone για την στόχευση των ηγετών της Αλ Κάιντα καθώς και άλλων μαχητών στα σύνορα μεταξύ του Αφγανιστάν και του Πακιστάν(Scott Shane,2009). Επίσης, η διοίκηση αύξησε σημαντικά τον ρόλο των δυνάμεων των ειδικών επιχειρήσεων στο θέατρο των επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν αλλά και πέρα από αυτό. Η λογική ήταν να περιοριστεί η βία σε όσους σκόπευαν να επιτεθούν στις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και στους συμμάχους τους, προκειμένου να αποφευχθεί η αποστολή περισσότερων δυνάμεων, σε υψηλού ρίσκου μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις όπου ελλοχεύουν μεγάλες απώλειες σε ένα τραχύ και άγνωστο έδαφος.

Η επακόλουθη αύξηση της χρήσης των μη επανδρωμένων οχημάτων (drones) τόσο από τον αμερικανικό στρατό όσο και από τη CIA ήταν πρωτοφανής. Από λιγότερα από 50 που είχε το 2001, το Πεντάγωνο έχει τώρα 7000 εναέρια drones. Η Πολεμική Αεροπορία των ΗΠΑ εκπαιδευσε 350 πιλότους drones το 2011, οι οποίοι ήταν περισσότεροι από τον συνολικό αριθμό των συμβατικών πιλότων μαχητών και βομβιστών που εκπαιδεύτηκαν (250). Υπάρχουν 16 επιχειρησιακά και εκπαιδευτικά κέντρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, από τη Βόρεια Ντακότα, την Καλιφόρνια, τη Νέα Υόρκη, και το Οχάιο, και ένα δέκατο έβδομο κέντρο βρίσκεται στο στάδιο του σχεδιασμού(Elisabeth Bumiller & Thom Shanker,2011).Χρειάζονται για να υποστηρίξουν μια δραματική αύξηση των επιχειρήσεων στο εξωτερικό. Ο αριθμός των επιθέσεων με drones που χρησιμοποιείται στην περιοχή Hindu Kush του Πακιστάν κατά τη διάρκεια της δεύτερης διοίκησης Μπους (2004-08) ήταν 42. Κατά τη διάρκεια της Διοίκησης του Ομπάμα, το ποσοστό των επιθέσεων αυξήθηκε σε 53 το 2009 και κορυφώθηκε στις 122 το 2010. Ανταποκρινόμενο εν μέρει στην εχθρότητα του προγράμματος μεταξύ του πακιστανικού λαού, καθώς και στην μείωση των πιθανών στόχων, ο αριθμός των επιθέσεων άρχισε τότε να μειώνεται, από 73 το 2011 σε 48 το 2012 και σε 19 το 2013(New America Foundation, 2013). Εν τω μεταξύ, οι επιθέσεις με drones στην Υεμένη επίσης αυξήθηκαν, με έναν επιταχυντικό ρυθμό ιδίως μετά τον νέο Πρόεδρο της Υεμένης, Abdo Rabbo Mansour Hadi, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα τον Φεβρουάριο του 2012(Gregory D. Johnson, 2012 & Jo Becker and Scott Shane, 2012). Ενώ ο ακριβής αριθμός στην Υεμένη είναι δύσκολο να προσδιοριστεί, το Γραφείο Διερευνητικής Δημοσιογραφίας ανέφερε ότι υπήρξαν μεταξύ 54 και 64 επιβεβαιωμένες αμερικανικές επιθέσεις με drone μεταξύ του 2002 και του 2013(The Bureau of Investigative Journalism, 2013 & Scott Shane, Mark Mazzetti, and Robert F. Worth,2010). Τον Ιούνιο του 2011, οι Ηνωμένες Πολιτείες επίσης άρχισαν να πραγματοποιούν επιθέσεις με drone σε Σομαλία, με τον αριθμό που σύμφωνα με αναφορές είναι λιγότερος από δέκα(The Bureau of Investigative Journalism, 2012). Πράγματι, οι δραστηριότητες των ΗΠΑ στην Αφρική αυξήθηκαν, με μια σημαντική αύξηση των ειδικών επιχειρήσεων και των παραστρατιωτικών δραστηριοτήτων της CIA στην Ανατολική Αφρική, συμπεριλαμβανομένης της σύλληψης ή της δολοφονίας πολυάριθμων μελών της al-Shabaab στην περιοχή και κοντά στο Μογκαντίσου, και αεροπορικές επιδρομές στα στρατόπεδα εκπαίδευσης της al-Shabaab(Sean D. Naylor, 2011).Η CIA παρουσιάζεται πλέον ως μια παραστρατιωτική οργάνωση παρά ως υπηρεσία κατασκοπείας, που αναπτύσσει συνεργάτες σε όλο τον κόσμο(Shane,2010 κ.α).

Ένα ατυχές αποτέλεσμα, το οποίο προέκυψε από το ότι η τακτική ανέλαβε έναν τόσο σημαντικό ρόλο είναι ότι οι πολιτικοί ηγέτες αναλώθηκαν υπερβολικά στις λεπτομέρειες και έχασαν την οπτική τους ως προς τον στρατηγικό σκοπό του πολέμου. Όπως έγραψε ο Ικλέ κατά τη διάρκεια του πολέμου του Βιετνάμ, «οι ανώτεροι πολιτικοί μπορεί να διστάσουν να επιμείνουν στο ότι αυτές οι καλοσχεδιασμένες εκστρατείες μπορούν να συνδέονται με κάποιες σαφείς ιδέες για τον τερματισμό του πόλεμου, ενώ εξαντλούν την εξουσία και την ενέργεια τους για να επιβλέπουν μερικές τακτικές λεπτομέρειες του αγώνα » (Iklé, 1971). Αυτό συμβαίνει επίσης στον πόλεμο των ΗΠΑ εναντίον της Αλ Κάιντα. Το 2010, ο πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα τέθηκε άμεσα υπεύθυνος σε μια μυστική διαδικασία με 'υποψήφιους' ως προς την στόχευση των ανώτερων στελεχών της Αλ Κάιντα, τα ονόματα των οποίων εμφανίζονται σε μια 'λίστα θανάτου'.Με την επανεξέταση των προσωπικών βιογραφικών στοιχείων και σύμφωνα με προσωπικές πληροφορίες που εγκρίνουν την απόφαση για το αν θα λάβουν ή όχι θανατηφόρα δράση εναντίον ατόμων,ο Πρόεδρος Ομπάμα προσπάθησε να διατηρήσει τον στενό έλεγχο της χρήσης αυτής της νέας τεχνολογίας. Ο στόχος του, σύμφωνα με τους ανώτερους συνεργάτες του, ήταν να εφαρμόσει την προαιώνια παράδοση του «δικαίου πολέμου» σε κάθε απόφαση στόχευσης, χρησιμοποιώντας μια αυστηρή λίστα ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της εγγύτητας της απειλής, της αξιοπιστίας της πληροφορίας και της μη εφικτότητας της σύλληψης (Jo Becker and Scott Shane, 2012). Ιδιαίτερα στον απόηχο των σχεδόν επιτυχημένων τρομοκρατικών προσπαθειών του 2009, η διοίκηση Ομπάμα ήταν αποφασισμένη να μετριάσει την απειλή για τους Αμερικανούς πολίτες στο αμερικανικό έδαφος. Αλλά με τον τρόπο αυτό, ο πρόεδρος κινδύνευε να

γίνει «Επικεφαλής τακτικής», αφήνοντας στην άκρη μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις των συμφερόντων των ΗΠΑ υπέρ μιας έντονης εστίασης στην χρήση των drones.

Τα drones και οι σχετικές τεχνολογίες είναι απαραίτητες τακτικές, αλλά όχι στρατηγικές. Δεν είναι καθόλου σαφές ποιο είναι το ευρύτερο σχέδιο για τη χρήση μη επανδρωμένων εναέριων οχήματα στο πλαίσιο των αμερικανικών συμφερόντων. Ένα μέσο του πολέμου το οποίο φαίνεται να έχει γίνει μια πολιτική και όχι το αντίστροφο. Είναι αδιαπραγμάτευτο το γεγονός ότι η κορυφαία προτεραιότητα είναι η προστασία των αμερικανικών ζώων, αλλά η εκτεταμένη χρήση των drones έχει ένα εξαναγκαστικό κόστος στην εναλλαγή των νομικών, πολιτικών και ηθικών διαστάσεων που δεν αντισταθμίζεται παράλληλα με το οριακό βραχυπρόθεσμο όφελος στην ασφάλεια που επιδιώκεται. Για παράδειγμα, μια συνέπεια μιας τόσο μεγάλης εξάρτησης από τα drones είναι ότι οι τρομοκράτες σχεδόν ποτέ δεν έχουν συλληφθεί, μια πρακτική που εξαλείφει την λήψη πρόσθετων πληροφοριών μέσω της ανάκρισής τους. Αυτό είναι ένα σοβαρό μειονέκτημα από την άποψη του ζωτικού ρόλου που έχουν διαδραματίσει αυτές οι πληροφορίες σε άλλες επιτυχείς αντιτρομοκρατικές εκστρατείες. Διακινδυνεύει επίσης εκτεταμένες εκτελέσεις Αμερικανών κρατουμένων σε μελλοντικούς πολέμους. Ο Πρόεδρος Ομπάμα έχει ακόμη και προσωπικά εγκεκριμένα drones για χρήση εναντίον Αμερικανών πολιτών σε αυτόν τον πόλεμο, συσχετίζοντας το Γραφείο Προεδρίας με μια αμφιλεγόμενη πρακτική που ενδέχεται να υπονομεύσει τις συνταγματικές διασφαλίσεις υπέρ των εκτελέσεων στο όνομα της προληπτικής αυτοάμυνας. Όλες αυτές οι αποφάσεις λαμβάνονται υπό το πρίσμα μίας αέναης κατάστασης του επείγοντος του πολέμου ενάντια σε μια πραγματική απειλή. Όμως οι νομικές, οι ηθικές και οι στρατιωτικές επιπτώσεις τους μπορεί κάποια μέρα να κοστίσουν περισσότερες αμερικανικές ζωές και οικονομικές απώλειες από ό,τι είναι πιθανό να προκύψουν από μια τρομοκρατική επίθεση της σημερινής εξασθενημένης Αλ Κάιντα (Cronin, 2013).

Με λίγα λόγια, όλες αυτές οι τακτικές έχουν σημαντικά στρατηγικά αποτελέσματα, αλλά δεν λειτουργούν προσθετικά σε μια στρατηγική. Η στρατηγική δεν γίνεται από κάτω προς τα πάνω αλλά από πάνω προς τα κάτω. Είναι το αποτέλεσμα αυτού του πολέμου, και όχι μόνο οι τακτικές νίκες που ενυπάρχουν μέσα σε αυτόν, που θα εξυπηρετήσει τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του έθνους (Iklé, 1971). Η τρομοκρατία ενυπάρχει στο τακτικό επίπεδο του πολέμου. Η απάντηση των Η.Π.Α άρχισε σε επιχειρησιακό επίπεδο και έχει τώρα μεταναστεύσει σε τακτικό επίπεδο. Αλλά τα εθνικά συμφέροντα της Αμερικής είναι στο μεγάλο στρατηγικό επίπεδο. Επί του παρόντος, οι τακτικές οδηγούν την αμερικανική πολιτική και όχι το αντίστροφο, και δεν υπάρχει κανένα τέλος στον ορίζοντα.

3.2.1.4 Η αναζήτηση μιας τέλει ειρήνης η οποία αντικαθιστά την πραγματικότητα.

Είναι κοινό για τις Η.Π.Α, όταν έχουν ξεκινήσει έναν πόλεμο, να αναζητούν ένα επίπεδο ασφάλειας που είναι μεγαλύτερο από αυτό που υπήρχε πριν ξεκινήσουν οι μάχες (Iklé, 1971). Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, το κλασικό παράδειγμα ήταν η απόφαση να επεκταθούν οι αμερικανικοί στόχοι πολέμου από τον Ιούλιο έως τον Σεπτέμβριο του 1950 ώστε να συμπεριληφθεί η διάσχιση του 38ου παραλλήλου και να εξαλειφθεί η κυβέρνηση της Βόρειας Κορέας στην Πιονγκγιάνγκ, και να δημιουργηθεί ένα ενιαίο κορεατικό κράτος υπό μη-κομμουνιστική κυριαρχία. Κανείς δεν θέλει να διακινδυνεύσει άλλη μια τραγωδία όπως της 11ης Σεπτεμβρίου. Αλλά αυτός ο πόλεμος δεν μπορεί να τελειώσει με πλήρη νίκη, δηλαδή με μια πλήρης στρατιωτική επιτυχία την οποία θα ακολουθήσει η πλήρης εξάλειψη της τρομοκρατικής απειλής. Αυτό είναι μια φαντασία.

Ο σκοπός της πάλης συχνά αλλάζει κατά τη διάρκεια ενός πολέμου. Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες απέχουν πολύ από το να νικήσουν την Αλ Κάιντα, προδικάζουν το τέλος των Η.Π.Α με αναλυτικούς όρους. Στην επιβεβαιωτική του ακρόαση τον Ιούλιο του 2011 ενώπιον της Επιτροπής Πληροφοριών της Γερουσίας, ο νέος επικεφαλής του Εθνικού Κέντρου Καταπολέμησης της Τρομοκρατίας, ο Μάθιου Ολσεν, δήλωσε «θα όριζε την στρατηγική ήττα της Αλ Κάιντα ως "τον τερματισμό της απειλής της Αλ Κάιντα" και όλων των συνεργατών της που θέτουν για τις Ηνωμένες Πολιτείες και τα συμφέροντά της σε όλο τον κόσμο» (Eric Schmitt, 2011). Αυτό είναι ένα χρυσό πρότυπο το οποίο πρέπει να εφαρμοστεί και σε άλλες επικίνδυνες αντι-αμερικανικές τρομοκρατικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένης της Χεζμπολάχ, τις Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας (FARC) και την Kahane Chai, ακόμα όμως οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν βρίσκονται σε «πόλεμο» μαζί τους. Μια ανοιχτή κοινωνία δεν είναι ποτέ εντελώς άτρωτη - μια άλλη επίθεση θα συμβεί, όπως το 2013 ο βομβαρδισμός του Μαραθώνα της Βοστώνης το απέδειξε οδυνηρά.

Εξετάζοντας την ιστορία της τρομοκρατίας, οι Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκονται σε μία σχετικά ασφαλή περίοδο. Μετά την τραγωδία της 11ης Σεπτεμβρίου, ο αριθμός των ανθρώπων οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους από τρομοκρατικές επιθέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες από τις 12 Σεπτεμβρίου του 2001 μέχρι το τέλος της δεκαετίας ήταν μόνο 14 (σε 129 περιστατικά, συμπεριλαμβανομένου των ανεπιτυχών προσπαθειών), ένα αξιοσημείωτο επίτευγμα για την αμερικανική αντιτρομοκρατία (The Global Terrorism Database). Κάθε θάνατος ήταν θλιβερός, αλλά αυτό ήταν μια μικροσκοπική φιγούρα

σε σύγκριση με τις προηγούμενες δεκαετίες. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1970, 160 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από τρομοκρατικές επιθέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε 1328 τρομοκρατικά περιστατικά. Στη δεκαετία του 1980, σημειώθηκαν 44 θάνατοι (σε 389 επεισόδια) και στην δεκαετία του 1990 σημειώθηκαν 202 θάνατοι (σε 328 περιστατικά). Με άλλα λόγια, κατά τα εννέα έτη που ακολούθησαν την 9/11, ο αριθμός των ανθρώπων που πέθαναν από τρομοκρατικές επιθέσεις (και απόπειρες τρομοκρατικών επιθέσεων) στις Ηνωμένες Πολιτείες έπεσε στα χαμηλότερα επίπεδα από τότε που άρχισαν να συλλέγονται αυτές οι στατιστικές.

Άλλοι θέλουν ένα πλήρες τέλος στην απειλή των επιθέσεων οπουδήποτε, που σχετίζονται με οποιονδήποτε τρόπο με την Αλ Κάιντα. Ο βομβαρδισμός στην Βοστώνη το 2013, του οποίου η σύνδεση με την Αλ Κάιντα αμφισβητείται, σκότωσε τρεις και τραυματίστηκαν άλλοι 264. Η τελευταία μεγάλη επίθεση της αλ-Κάιντα στο δυτικό έδαφος συνέβη το 2005 (οι Επιθέσεις στο Λονδίνο στις 7/7). Η κατάργηση τελείως της απειλής πρόσθετων προσπαθειών είναι αδύνατη με την απουσία της πλήρους εξόντωσης (η οποία θα εισήγαγε πρόσθετα δεοντολογικά και πρακτικά προβλήματα) (Cronin, 2009). Το καλύτερο που μπορούν να κάνουν οι ΗΠΑ είναι να εφαρμόσουν μια πολιτική εγρήγορσης στην όλη διαδικασία άντλησης και αποτελεσματικής επεξεργασίας των πληροφοριών που σχετίζονται είτε άμεσα είτε έμμεσα με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας, την αποτελεσματική άμυνα, την συμμετοχή ενός καλά ενημερωμένου πληθυσμού, και προσεκτικά ελεγχόμενες επιχειρήσεις κατά των ενεργών και των επικείμενων απειλών.

Υπάρχουν σημαντικές διαφορές ως προς τον τρόπο με τον οποίο οι αναλυτές της αντιτρομοκρατίας ορίζουν την «νίκη» σε αυτόν τον πόλεμο εναντίον της Αλ Κάιντα και, στο βαθμό που αυτοί καθοδηγούν τη μελλοντική πολιτική και καθορίζουν τα μέσα στην επίτευξη της «ειρήνης», οι διαφορές αυτές έχουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές συνέπειες για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η νίκη πρέπει να ορίζεται ως ο τερματισμός των τρομοκρατικών επιθέσεων ή των απόπειρων επιθέσεων εναντίον των ΗΠΑ και των συμφερόντων τους, ή όχι σημαντικές τρομοκρατικές επιθέσεις σε αμερικανικό έδαφος του είδους που ενορχηστρώθηκε από την Αλ Κάιντα στις 9/11, αν είναι πιο κοντά στον πρώτο ορισμό, είναι ένα πρότυπο που δεν υπήρχε στις Ηνωμένες Πολιτείες από το 1970, όπου και από τότε άρχισε να τηρείται ένα αξιοπρεπές αρχείο. Αν είναι πιο κοντά στον δεύτερο ορισμό, οι ΗΠΑ μπορεί να είναι ήδη εκεί. Η επίτευξη της 'νίκης' σημαίνει ότι κανένας συνεργάτης της αλ-Κάιντα δεν επιτίθεται σε κανέναν και πουθενά, ή μήπως σημαίνει ότι οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους έχουν εξαλείψει την Αλ-Κάιντα που επιτέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και την εμπόδισαν να αναζωπυρωθεί; Αν είναι πιο κοντά στο πρώτο, οι ΗΠΑ θα αναγκαστούν σε μια αέναη τακτική, αντιδραστική λειτουργία. Εάν είναι πιο κοντά στο τελευταίο, τότε μπορεί να επιτευχθεί σύντομα. Σε μικρό χρονικό διάστημα όλοι όσοι συμμετείχαν άμεσα στην πραγματοποίηση των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου θα είναι είτε σε κράτηση είτε νεκροί. Ίσως είναι καιρός να διευρυνθεί η εστίαση σε άλλες πειστικές στρατηγικές ευκαιρίες και προβλήματα –για παράδειγμα, συμπεριλαμβανομένων και άλλων κρατικών και μη κρατικοί φορέων που είναι πιο πιθανό από την αλ-Κάιντα να αποκτήσουν ή και να κάνουν χρήση των όπλων μαζικής καταστροφής. Το πώς αναλώνουν οι ΗΠΑ τους πόρους τους και διαχειρίζονται αυτή την απειλή θα είναι ένας σημαντικός παράγοντας στο αν θα επιτευχθεί ο εξοβελισμός της αλ-Κάιντα στα βάθη της ιστορίας και να ηγηθεί ως μια μεγάλη δύναμη που θα εμπνεύσει τους άλλους να ακολουθήσουν στον εικοστό πρώτο αιώνα. Εάν οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι κάποιος που αυτοαποκαλείται ως «Αλ Κάιντα» πρέπει να είναι ανύποτος στο να βλάψει κάποιον για να τελειώσει αυτός ο πόλεμος, τότε αυτός ο πόλεμος δεν θα τελειώσει ποτέ.

Σχετικά με τη «νίκη» είναι η έντονη ανάγκη να οικοδομηθεί ψυχολογική ανθεκτικότητα μεταξύ του αμερικανικού λαού, έτσι ώστε να μην είναι αντικείμενο χειραγώγησης από τις απειλές επιθέσεων. Καμία καμπάνια δεν λειτουργεί καλά χωρίς μακροπρόθεσμη και αποτελεσματική άμυνα, που σημαίνει όχι μόνο ασφάλεια για την πατρίδα αλλά και ανθεκτικότητα-σθένος του λαού. Οι αμερικανοί υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής είναι άνθρωποι όντα που ανταποκρίνονται στην ευρεία πολιτική πίεση που έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες στο να διατηρηθούν εντελώς άτρωτοι κατά την διάρκεια της διοίκησής τους. Ο στόχος του 'Μηδενικού κινδύνου' τους αναθέτει ένα αδύνατο καθήκον με τον ταυτόχρονο καθορισμό της γραμμής της Αλ Κάιντα πολύ χαμηλά. Η Αλ Κάιντα μπορεί να σκοτώσει ανθρώπους, ναι. Αλλά δεν μπορεί να κερδίσει αυτόν τον 'πόλεμο' γιατί αυτό εξαρτάται τουλάχιστον εν μέρει στον αμερικανικό λαό. Οι υπερβολικές αντιδράσεις σε ολοκληρωμένες ή σε απόπειρες τρομοκρατικών επιθέσεων αποτελούν τεράστια στρατηγική αδυναμία, αυξάνοντας το κίνητρο για να ξεκινήσει η ενορχήστρωση τέτοιων προσπαθειών. Τραγικά όπως είναι, οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να απορροφήσουν το είδος των μικρότερων επιθέσεων που η αλ-Κάιντα μπορεί τώρα να ενορχηστρώσει (ή να εμπνεύσει) και να συνεχίσει να ηγείται κατά συνέπεια στον κόσμο οικονομικά, στρατιωτικά και πολιτικά.

3.2.2 Βιοασφάλεια και Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Η έρευνα σχετικά με τους εξαιρετικά παθογόνους μικροοργανισμούς στα εργαστήρια βιοασφάλειας επιπέδου 3 και 4 είναι ζωτικής σημασίας για την ανθρώπινη δημόσια υγεία, καθώς παρέχει ευκαιρίες για την ανάπτυξη εμβολίων και καινοτόμων θεραπειών, όπως επίσης και βελτιωμένων διαγνωστικών μεθόδων για την πρόληψη επιδημιών και τη βελτιστοποίηση της περίθαλψης των μεμονωμένων ασθενών. Ωστόσο, η εργασία με αυτούς τους παθογόνους οργανισμούς απαιτεί ελέγχους και προφυλάξεις που εγγυώνται την ασφάλεια των ανθρώπων και του περιβάλλοντος, καθώς μπορούν να διαδοθούν λόγω ενός εργαστηριακού ατυχήματος, ανεπαρκών εργαστηριακών πρακτικών, ή σκόπιμη αφαίρεση και μετέπειτα απελευθέρωση (βιοτρομοκρατική επίθεση).

Σύμφωνα με το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών (CDC), μια βιοτρομοκρατική επίθεση αποτελεί την σκόπιμη απελευθέρωση ιών ή βακτηρίων που χρησιμοποιούνται για την πρόκληση ασθενειών ή και θάνατο σε ανθρώπους, ζώα ή φυτά. Η πρώτη τεκμηριωμένη χρήση των μικροοργανισμών ως βιοεπίθεση έχει καταγραφεί το 1346 στην Caffa (τώρα Feodosia στην Ουκρανία) από τους Μογγόλους, οι οποίοι εκσφενδόνιζαν τα σώματα των θυμάτων πανώλης πάνω από τα τείχη της πόλης για να μολύνουν τους γύρω πληθυσμούς και να ενθαρρύνουν την διάδοση της νόσου (Dennis DT, 2000 & Jacobs MK., 2004 κ.α). Από τότε, έχουν προταθεί πολλοί μικροοργανισμοί ως βιοτρομοκρατικοί παράγοντες και έχουν καταγραφεί αρκετές απόπειρες. Το 1972 κυρώθηκε η Σύμβαση της Γενεύης η οποία αφορούσε την απαγόρευση της ανάπτυξης, της παραγωγής και της αποθεματοποίησης των βακτηριολογικών (βιολογικών) και τοξικών όπλων και την καταστροφή τους (<http://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%201015/τόμος-1015-I-14860-pdf>). Ωστόσο, πολλές συμβαλλόμενες χώρες (συμπεριλαμβανομένης της Σοβιετικής Ένωσης και του Ιράκ) συνέχισαν τις έρευνες και την παραγωγή των βιολογικών παραγόντων. Για παράδειγμα το 1979, διαπιστώθηκε ότι οι Ρώσοι συνέχισαν τις μελέτες τους σχετικά με το *Bacillus anthracis*, όπως αποκαλύφθηκε από μια επιδημία του άνθρακα η οποία είχε ως αποτέλεσμα 64 θανάτους στην πόλη του Sverdlovsk (τώρα Ekaterinburg). Το περιστατικό αυτό συνέβη σε μια στρατιωτική εγκατάσταση, και προέκυψε από τυχαία απελευθέρωση σπορίων άνθρακα (Meselson M, Guillemin J, Hugh-Jones M, 1994 κ.α). Τέλος, μια σειρά επιθέσεων με άνθρακα πραγματοποιήθηκαν στις ΗΠΑ το 2001 [O'Toole T, Henderson DA, 2002 & Kietmann WF, Ruoff KL., 2001 κ.α), στις οποίες γράμματα που περιείχαν σπόρια άνθρακα ταχυδρομήθηκαν σε αρκετά γραφεία μέσων ενημέρωσης και σε δύο γεωργισιαστές του Δημοκρατικού Κόμματος, σκοτώνοντας πέντε ανθρώπους και μολύνοντας 17 άλλους. Κάποιοι παρατηρητές προσπάθησαν αρχικά να συνδέσουν τις επιθέσεις με την αλ-Κάιντα, ωστόσο, με βάση τις γονιδιωματικές αναλύσεις, η αστυνομική έρευνα κατέληξε σε έναν Αμερικανό μικροβιολόγο που ονομάζονταν Bruce Edwards Ivins. Ο Δρ. Ivins ήταν διευθυντής ενός στρατιωτικού εργαστηρίου στο Fort Detrick (Maryland) που ειδικεύεται στα βιολογικά όπλα και συγκεκριμένα, αυτό το εργαστήριο συνέβαλε στην ανάπτυξη των εμβολίων του άνθρακα. Ο Ivins είχε ιστορικό προβλημάτων ψυχικής υγείας και αντιμετώπιζε μια δύσκολη εποχή επαγγελματικά το 2001, διότι ένα εμβόλιο του άνθρακα στο οποίο εργαζόταν εκείνο το διάστημα δεν επιτύγχανε τα επιθυμητά αποτελέσματα (Bhattacharjee Y., 2011). Πρέπει να σημειωθεί ότι και τα δύο αυτά ατυχήματα (στη Ρωσία και τις ΗΠΑ) σημειώθηκαν σε στρατιωτικά ιδρύματα που μελετούσαν στρατιωτικά βιολογικά όπλα και μικροοργανισμούς που σχετίζονται με την βιοτρομοκρατία. Κατά συνέπεια, όλες οι χώρες που εργάζονται με αυτά τα «δύσκολα» βακτήρια τιμωρήθηκαν λόγω της κακής διαχείρισης σε αυτές τις εγκαταστάσεις.

Συγκεκριμένα, έχει γίνει όλο και πιο δύσκολη η αντιμετώπιση της πανώλης και της τουλαραιμίας, ασθένειες που σκοτώνουν τους ανθρώπους φυσικά, σε αντίθεση με τις 'επιθέσεις βιοτρομοκρατίας', οι οποίες προκλήθηκαν στην πραγματικότητα από την ελλιπή στρατιωτική διαχείριση. Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια, η κοινή γνώμη έχει αρχίσει να ανησυχεί όλο και περισσότερο για την απειλή της βιοτρομοκρατίας. Πράγματι, η απειλή της βιοτρομοκρατίας έχει υπερβολικά προβληθεί από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ανεβάζοντας τον αβάσιμο φόβο σε δυσανάλογα επίπεδα σε σύγκριση με την πραγματική απειλή. Για την επεξήγηση αυτού του γεγονότος, σύμφωνα με τη πληροφοριακή βάση δεδομένων της γνώσης, υπάρχουν 6852 δημοσιεύσεις με τη λέξη-κλειδί «βιοτρομοκρατία» και 73609 αναφορές από το 1995 μέχρι σήμερα. Κατά την ίδια περίοδο, πέντε άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους μετά από μια ψευδή «βιοτρομοκρατική επίθεση», η οποία αντιστοιχεί σε αναλογία 1370 δημοσιεύσεων ανά θάνατο! Για παράδειγμα, στη Γαλλία, δεν υπήρξε ποτέ καμία περίπτωση βιοτρομοκρατίας που να έχει ταυτοποιηθεί. Όπως περιγράφηκε προηγουμένως για ορισμένες ιογενείς αναπνευστικές λοιμώξεις (McConnell J, 2014), ο αριθμός των δημοσιεύσεων που πραγματοποιήθηκαν είναι δυσανάλογος σε σχέση με το πραγματικό πρόβλημα της δημόσιας υγείας. Σε αντίθεση, για παράδειγμα, η φυματίωση σκοτώνει κάθε χρόνο 1.4 εκατομμύρια ανθρώπους σε παγκόσμιο επίπεδο (Borgdorff MW, 2013), και η αναδυόμενη επιδημία κλώνος του Πεκίνου, η οποία προκάλεσε τουλάχιστον το 13% των θανάτων από φυματίωση (180 000),

οδήγησε σε 856 δημοσιεύσεις, οι οποίες έφεραν συνολικά 1596 άτομα αναφορές μέχρι το 2013 και αναλογία 0,0047 δημοσιεύσεων ανά θάνατο! Είναι αυτονόητο ότι η επιστημονική κοινότητα πρέπει να επαγρυπνήσει το κοινό για τις αναδυόμενες λοιμώξεις και τους σχετικούς κινδύνους με τους μολυσματικούς παράγοντες. Ωστόσο, οι αντιδράσεις πρέπει να παραμείνουν ανάλογες με τον αριθμό των περιπτώσεων και των θανάτων, καθώς αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις στις κυβερνήσεις και τους διεθνείς οργανισμούς και τις στρατηγικές αποφάσεις που έχουν τεθεί σε εφαρμογή. Τόσο οι επιθέσεις με άνθρακα όσο και η επίθεση στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου τον Σεπτέμβριο του 2001 οδήγησαν σε σημαντικές αυξήσεις της χρηματοδότησης από την κυβέρνηση των ΗΠΑ για την έρευνα στον βιολογικό πόλεμο και την ετοιμότητα.

Περισσότερα από 180 παθογόνοι οργανισμοί έχουν αναφερθεί ως πιθανοί παράγοντες της βιοτρομοκρατίας (Πίνακας 31). Ο CDC έχει ταξινομήσει αυτούς τους παράγοντες σε τρεις διαφορετικές κατηγορίες σύμφωνα με την μολυσματικότητα, την επιδημικότητα, την αντίληψη του κοινού, τον αντίκτυπο και το κόστος και την πολυπλοκότητα των μέτρων αντιμετώπισής τους (Bossi P, Garin D, Guihot A, 2006 κ.α). Η κατηγορία Α περιλαμβάνει τους πιο επικίνδυνους μικροοργανισμούς που μπορούν εύκολα να διαδοθούν ή να μεταδοθούν από άτομο σε άτομο, με αποτέλεσμα την υψηλή θνησιμότητα, με πιθανές επιπτώσεις όσον αφορά την δημόσια υγεία. Αυτοί οι παθογόνοι οργανισμοί μπορεί να προκαλέσουν τον δημόσιο πανικό και την κοινωνική αναταραχή και απαιτούν συγκεκριμένες δράσεις για την διατήρηση της ετοιμότητας στον χώρο της δημόσιας υγείας. Η κατηγορία Β περιλαμβάνει παράγοντες που είναι σχετικά εύκολο να διαδοθούν, προκαλούν μέτρια νοσηρότητα και χαμηλή θνησιμότητα, και απαιτούν ενίσχυση των διαγνωστικών ικανοτήτων καθώς και ειδική εποπτεία. Η κατηγορία Γ περιλαμβάνει αναδυόμενους μολυσματικούς παράγοντες που θα μπορούσαν να κατασκευαστούν για μαζική διασπορά στο μέλλον λόγω της διαθεσιμότητάς τους και της ευκολίας παραγωγής και διάδοσης, καθώς και των δυνατοτήτων τους να προκαλούν υψηλά ποσοστά νοσηρότητας και θνησιμότητας, με αποτέλεσμα να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην υγεία.

Μετά το 2001, ένα ευρύτερο σύστημα ελέγχων σχετικά με την κατοχή, τη χρήση και τη μεταφορά επιλεγμένων παραγόντων εφαρμόστηκαν συμπεριλαμβανομένων της φυλάκισης και των προστίμων. Επιλεγμένοι βιολογικοί παράγοντες και τοξίνες (BSAT) καθορίστηκαν από το Υπουργείο των ΗΠΑ της Υγείας και των Ανθρωπίνων Υπηρεσιών και του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ σύμφωνα με τον CDC. Αυτοί οι BSATs θεωρούνται ότι είναι παθογόνοι οργανισμοί ή βιολογικές τοξίνες που έχουν την δυνατότητα να αποτελέσουν σοβαρή απειλή για την υγεία των ανθρώπων, των ζώων ή των φυτών, και διαχωρίζονται σε τρεις κατηγορίες: (i) Επιλογή από το Υπουργείο των ΗΠΑ των Υπηρεσιών Υγείας και Ανθρωπίνων Υπηρεσιών των παραγόντων και των τοξινών που επηρεάζουν τους ανθρώπους. (ii) Επιλογή από το Υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ παραγόντων και τοξινών που επηρεάζουν τη γεωργία και (iii) αλληλοεπικαλυπτόμενοι παράγοντες και τοξίνες που επηρεάζουν και τα δύο (http://www.selectagents.gov/πόροι/List_of_Select_Agents_and_Toxins_2013-09-10.pdf).

Ο πραγματικός φόβος της βιοτρομοκρατίας άρχισε μετά το 2001, όταν τα υπό αεροπειρατεία αεροσκάφη χρησιμοποιήθηκαν ως πύραυλοι και οι επιθέσεις με άνθρακα ακολούθησαν μετά από το ξέσπασμα αυτών των γεγονότων. Αυτά τα γεγονότα της βιοτρομοκρατίας, σε αντίθεση με τα άλλα που προηγήθηκαν και ανεξάρτητα από το πραγματικό πολύ περιορισμένο μέγεθός τους, είχαν παγκόσμιο αντίκτυπο και άλλαξαν την αντίληψη της κοινής γνώμης. Επιπλέον, η βιοτρομοκρατία είχε δραματοποιηθεί από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η αντιληπτή απειλή είναι τώρα πολύ μεγαλύτερη από την πραγματική απειλή. Επειδή δεν έχουν ακόμα υποστεί οι Η.Π.Α ένα μαζικό συμβάν βιολογικού πολέμου, τα προτεινόμενα σενάρια βιοτρομοκρατίας μπορούν να αμφισβητηθούν και, πράγματι, φαίνονται πολύ απίθανα. Εάν επρόκειτο να συμβεί κάτι τέτοιο, ο κοινωνικός αντίκτυπος θα μπορούσε να είναι καταστροφικός, όπως συνέβη το 2001 μετά τις επιθέσεις με άνθρακα στις ΗΠΑ, στη Γαλλία για παράδειγμα, περισσότερα από 4500 ύπνια πακέτα εντοπίστηκαν, αλλά δεν βρέθηκε κάποιο τοξικό προϊόν (Thibault FN, Forcet S, Lachenaud L, Vidal D. R, 2009).

ΠΙΝΑΚΑΣ 31: Παθογόνοι οργανισμοί που έχουν αναφερθεί ως πιθανοί παράγοντες της βιοτρομοκρατίας.

Category	Bacteria	Viruses	Toxins	Parasites
A	<i>Bacillus anthracis</i> (anthrax) <i>Yersinia pestis</i> (plague) <i>Francisella tularensis</i> (tularemia) <i>Brucella</i> species (brucellosis) Food safety threats (e.g. <i>Salmonella</i> species, <i>Escherichia coli</i> O157:H7, <i>Shigella</i> , <i>Staphylococcus aureus</i>)	Variola virus (smallpox) Haemorrhagic fever viruses (Ebola, Marburg, Lassa and Machupo viruses)	<i>Clostridium botulinum</i> toxin	–
B	Glanders (<i>Burkholderia mallei</i>) Meliodosis (<i>Burkholderia pseudomallei</i>) Psittacosis (<i>Chlamydia psittaci</i>) Q-fever (<i>Coxiella burnetii</i>) Typhus (<i>Rickettsia prowazekii</i>) Cholera (<i>Vibrio cholerae</i>)	Viral encephalitis (alphaviruses, e.g. Venezuelan, eastern or western equine encephalitis)	Epsilon toxin of <i>Clostridium perfringens</i> Ricin toxin of <i>Ricinus communis</i> Abrin toxin of <i>Abrus precatorius</i> Staphylococcal enterotoxin B	<i>Cryptosporidium parvum</i>
C	Multidrug-resistant <i>Mycobacterium tuberculosis</i>	Nipah virus Hantavirus SARS H1N1 HIV/AIDS Encephalomyelitis viruses (TBE, others)	–	–

HIV, human immunodeficiency virus; TBE, Tick Borne Encephalitis.

ΠΗΓΗ: Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών στις Η.Π.Α(CDC).

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι αρχές και οι ερευνητές έχουν αναπτύξει κανονισμούς και κατευθυντήριες γραμμές που περιγράφουν τα περιοριστικά μέτρα, τους ελέγχους και τις οδηγίες εργασίας, ειδικά για επιλεγμένους παράγοντες και τοξίνες που είναι βιολογικοί παράγοντες ή βιολογικές τοξίνες που έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν σε πράξεις βιοτρομοκρατίας και αποτελούν σοβαρή απειλή είτε για τη δημόσια υγεία και την ασφάλεια είτε για την γεωργική βιομηχανία και τα ζώα. Πολλαπλές, συμπληρωματικές και μερικές φορές αλληλοεπικαλυπτόμενες απαιτήσεις για την βιοασφάλεια και το βιοσύστημα υπάρχουν σε όλο τον κόσμο, και μερικές φορές αυτοί οι κανονισμοί είναι ανοιχτοί στην ερμηνεία και συνεπώς και λογικά υπόκεινται στο ενδεχόμενο της εσφαλμένης ερμηνείας. Όλα αυτά τα μέτρα, σύμφωνα με την αυξανόμενη σημασία της βιοασφάλειας και της βιοπροστασίας, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, έχουν σοβαρές συνέπειες στα εργαστήρια και ακόμη μεγαλύτερες συνέπειες στα αναφερόμενα εργαστήρια. Στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, αυτό ειδικά αφορά εργαστήρια επιπέδου βιοασφάλειας 3, καθώς ο αριθμός των εργαστηρίων επιπέδου 4 στον κόσμο είναι σχετικά μικρός.

3.2.2.1 Κόστος της βιοτρομοκρατίας.

Η έρευνα σχετικά με τους μολυσματικούς παράγοντες, ιδίως εκείνων που αναφέρονται στους BSAT, είναι ζωτικής σημασίας τη δημόσια υγεία και την εθνική ασφάλεια. Ωστόσο, η μακρά λίστα των κανονισμών και των προτύπων έχουν σημαντικό αντίκτυπο όχι μόνο στους ερευνητές αλλά επίσης και στη διοικητική και στην υποστηρικτική υποδομή των ιδρυμάτων που ασχολούνται με την έρευνα των λοιμωδών παραγόντων (Jaax J., 2005). Οι επιστήμονες που θα επιλέξουν να ακολουθήσουν την έρευνα τέτοιων παθογόνων παραγόντων θα αντιμετωπίσουν πιθανώς με μια μακρά και περιπετειώδη διαδικασία. Μεταξύ του 2001 και του 2012, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση των ΗΠΑ δαπάνησε 60 δισεκατομμύρια δολάρια σε μέτρα και ελέγχους βιοάμυνας, σύμφωνα με τις αναλύσεις από το Κέντρο Βιοασφάλειας του Πανεπιστημίου του Πίτσμπουργκ, του Ιατρικού Κέντρου στη Βαλτιμόρη, Μέριλαντ (Hayden EC., 2011). Αυτά τα χρήματα συνέβαλαν στον εκσυγχρονισμό του συστήματος της δημόσιας υγείας των ΗΠΑ, και το σχέδιο BioShield έχει ετοιμάσει ένα απόθεμα 20 εκατομμύρια δόσεων του εμβολίου ευλογιάς, 28,75 εκατομμύρια δόσεις του εμβολίου κατά του άνθρακα και 1,98 εκατομμύρια δόσεις τεσσάρων φαρμάκων που χρησιμοποιείται για τη θεραπεία των επιπλοκών της ευλογιάς, του άνθρακα, και της 'αλλαντίασης', δηλητηρίαση από ακάθαρτη τροφή. Ωστόσο, όπως περιγράφεται από τον Hayden (Hayden EC., 2011), μεγάλο μέρος των χρημάτων της βιοάμυνας δεν πήγε στην έρευνα. Για παράδειγμα, το CDC έλαβε αρκετά από αυτά τα χρήματα (17,4 δισεκατομμύρια δολάρια), αλλά η μεγαλύτερη πλειοψηφία των χρημάτων διατέθηκε στην υποδομή της δημόσιας υγείας. Συνολικά, μόνο 11,99 δισεκατομμύρια δολάρια από τα 60 δισεκατομμύρια δολάρια δαπανήθηκαν για προγράμματα που ασχολήθηκαν με την έρευνα στο πλαίσιο της βιοάμυνας (περίπου 1 δισεκατομμύριο δολάρια ανά έτος).

Ωστόσο, η αύξηση των νόμων σχετικά με τους BSAT και τα BSAT εργαστήρια είχε σημαντικές συνέπειες, καθώς τα κόστη της συνεχιζόμενης και αυξανόμενης ασφάλειας, προστασίας και των ελέγχων υπερβαίνουν κατά πολύ τα ληφθέντα κεφάλαια από τα ιδρύματα για την κάλυψη του κόστους

εγκαταστάσεων, συντήρησης και λειτουργίας. Έτσι, ελλείπει συνεχούς χρηματοδότησης, αυτά τα ιδρύματα πρέπει να είναι πρόθυμα και ικανά ώστε να δεσμεύουν κεφάλαια για να αντιμετωπίσουν την πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση. Ο Dias καθώς και άλλοι (Dias MB, Reyes-Gonzalez L, Veloso FM, Casman EA., 2010) διεξήγαγαν μια βιβλιογραφική ανάλυση του ιού B. anthracis και του Ebola μεταξύ 1992 και 2007 στις ΗΠΑ, για να προσδιορίσουν αν οι αρνητικές συνέπειες των νόμων σχετικά με τους BSAT μπορούν να εντοπιστούν. Αυτοί οι συγγραφείς σημείωσαν ότι, μετά το 2002, ο αριθμός των δημοσιεύσεων σχετικά με αυτούς τους δύο παθογόνους οργανισμούς αυξήθηκαν, ωστόσο, το πιο εντυπωσιακό αποτέλεσμα που παρατηρήθηκε δεν συνδέθηκε με τους μεμονωμένους συγγραφείς ή τα ιδρύματα, αλλά συνδέθηκε με την απώλεια της αποτελεσματικότητας (διπλάσια έως και πενταπλάσια αύξηση του κόστους της έρευνας στους BSAT).

Στα εργαστήρια βιοασφάλειας επιπέδου 3 και 4, οι περιορισμοί στην έρευνα σχετικά με τους κανονισμούς βιοασφάλειας, τα θέματα ασφαλείας και ελέγχων, οι περιορισμοί του ερευνητικού χώρου και οι φυσικοί περιορισμοί στις πειραματικές διαδικασίες, αποτελούν μια πραγματικότητα. Επιπλέον, θα υπάρξουν διάφορες συνέπειες με την ενίσχυση των κανονισμών: (i) αύξηση της γραφειοκρατίας κατά τη μεταφορά των στελεχών σε ολόκληρη τον κόσμο και την ενδυνάμωση των διαδικασιών αντίληψης των στελεχών · (ii) αύξηση των διαδικασιών ποιότητας στα εργαστήρια, ιδιαίτερα στις εργασίες για τη διατήρηση του περιορισμού, την προστασία των εργαζομένων και την προστασία των βιολογικών δειγμάτων στα εργαστήρια (π.χ. τα πρωτόκολλα για τις μετακινήσεις ανθρώπων και δειγμάτων, καθώς και για τα απόβλητα και για την αδρανιοποίηση - αποστείρωση). iii) τροποποιήσεις του επιπέδου βιοασφάλειας στα εργαστήρια που δεν συμμορφώνονται ακόμα με τους νέους Κανονισμούς και (iv) αύξηση των διαδικασιών εκπαίδευσης του προσωπικού (μακρύτερη και πιο πολύπλοκη εκπαίδευση) (Shurtleff AC, Garza N, Lackemeyer M, 2012 & Tierno A, Plateau E., 2012 κ.α). Όλα αυτά τα μέτρα θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στους προϋπολογισμούς των εργαστηρίων και θα οδηγήσουν σε σημαντική απώλεια χρόνου, όπως καθώς και στην αναποτελεσματικότητα στην έρευνα και στην επιστημονική δημοσίευση.

3.2.3 Τα ζητήματα – προκλήσεις της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής και της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών στις Η.Π.Α.

Τα όπλα μαζικής καταστροφής (WMD) εισήχθησαν στο πεδίο της μάχης ως σύγχρονα όπλα μέσα στον 20ο αιώνα και εξελίχθηκαν σε εξαιρετικά προηγμένα όπλα βοηθούμενα από τις προόδους που σημείωσαν οι τρόποι μεταφοράς τους. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και την εποχή του Ψυχρού Πολέμου, σημειώθηκε κάθετη και οριζόντια εξάπλωση των WMD σε όλο τον κόσμο. Κατά συνέπεια, τα όπλα μαζικής καταστροφής, μέχρι σήμερα, προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις στο διεθνές περιβάλλον ασφαλείας. Τα μέτρα της διεθνούς κοινότητας και των Η.Π.Α στην καταπολέμηση της εξάπλωσης των όπλων μαζικής καταστροφής αποτελούνται από πολυεπίπεδα στάδια, και συγκεκριμένα: καθεστώς μη διάδοσης που βασίζονται σε πολυμερείς συνθήκες, αποτελεσματικά μέτρα μη διάδοσης μέσω του συνασπισμού των πρόθυμων, μέτρα μη διάδοσης σύμφωνα με τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) και καθεστώς ελέγχου των εξαγωγών.

Εν τω μεταξύ, τα διεθνή πρότυπα ασφαλείας άλλαξαν δραματικά μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στις 11^{ου} Σεπτεμβρίου το 2001 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό οδήγησε σε μια νέα σοβαρή ανησυχία: την διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD) σε μη κρατικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των τρομοκρατών (Minerva Shobo, 2010). Αυτές οι αλλαγές αύξησαν την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινότητας στο ότι η απειλή των όπλων μαζικής καταστροφής δεν περιοριζόταν πλέον μόνο στον φόβο της πραγματικής χρήσης των πυρηνικών, βιολογικών και χημικών (NBC) όπλων ως μέσο επίθεσης στο πεδίο της μάχης, και ότι τα WMD αντιπροσώπευαν πλέον μεγαλύτερο φάσμα κινδύνων. Ως εκ τούτου, οι Η.Π.Α άρχισαν να επανεξετάζουν την ανάγκη για υπεράσπιση από την απειλή των χημικών, βιολογικών, ραδιολογικών και πυρηνικών (CBRN) σεναρίων τρομοκρατίας καθώς και οποιαδήποτε άλλα πιθανά συμβάντα CBRN, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που προκαλούνται από ατυχήματα και φυσικές καταστροφές. Συγκεκριμένα, έχει αναγνωριστεί ευρέως ότι οι αποτελεσματικές απαντήσεις είναι απαραίτητες στις περιπτώσεις της απελευθέρωσης στο περιβάλλον και της μόλυνσης από επικίνδυνα υλικά (HAZMAT) ή επικίνδυνα εμπορεύματα (DG) που βρίσκονται γενικά σε εκβιομηχανικές κοινωνίες.

Στο συμβατικό πλαίσιο, ήταν απαραίτητο οι Η.Π.Α καθώς και τα υπόλοιπα κράτη να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα κατά των NBC όπλων υπό το φως της απειλής της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής, WMD. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά είναι ανεπαρκή για την αντιμετώπιση των

σύγχρονων απειλών των CBRN που συνεπάγονται ένα ευρύ φάσμα κινδύνων. Οι ολοκληρωμένες απαντήσεις είναι αναγκαίες, οι οποίες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ένα ευρύτερο πεδίο απειλών, όπως τις περιφερειακές συγκρούσεις, τους ασύμμετρους πολέμους, τις καταστροφικών τρομοκρατικές ενέργειες, σε συνδυασμό με την ταχεία εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και της διάδοσης της τεχνολογίας που οδηγεί σε μαζική καταστροφή (Han H. Kuhl, 2012). Εν ολίγοις, η άμυνα των CBRN είναι μια έννοια που έχει ευρύ πεδίο εφαρμογής και αναφέρεται σε ένα ολοκληρωμένο σύνολο μέτρων που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση διαφόρων σεναρίων CBRN που θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν στην πραγματικότητα, υλοποιούμενα μέσω του συντονισμού διαφόρων τομέων της κοινωνίας.

Σε γενικές γραμμές, όταν προκύψει μια CBRN κατάσταση, θα πρέπει να ληφθούν απαντήσεις σύμφωνα με τα στάδια του κύκλου της διαχείρισης των κρίσεων, αν και οι απαντήσεις θα επηρεαστούν από τη φύση της απειλής, καθώς και από την έκταση των ζημιών. Αυτά τα βήματα θα περιλαμβάνουν την ειδοποίηση, την κατεύθυνση εκκένωσης, τον καθορισμό ζωνών, την δημιουργία χώρων απαγόρευσης εισόδου, της ανίχνευσης, της απολύμανσης, της ταξινόμησης, των ιατρικών αντιμέτρων και της αναγνώρισης. Οι απαντήσεις θα γίνουν κυρίως από τους πρώτους ανταποκριτές, δηλαδή από τους ειδικούς σε θέματα HAZMAT, από την αστυνομία και την πυροσβεστική υπηρεσία, καθώς και ομάδες με εξειδικευμένη τεχνολογία, όπως την ομάδα ιατρικής βοήθειας καταστροφών (DMAT). Εάν η κατάσταση των CBRN είναι πέρα από τις δυνατότητες των πρώτων ανταποκριτών, τότε ο στρατός πιθανότατα θα βοηθήσει ή θα συμμετάσχει, είτε άμεσα ή έμμεσα. Αλλά, κατ' αρχήν, η άμυνα των CBRN προϋποθέτει ότι οι διάφοροι κλάδοι, συμπεριλαμβανομένης της κυβέρνησης, των σχετικών οργανισμών, των εταιρειών και των εθελοντών, θα συντονιστούν και θα συνεργαστούν στην προσπάθεια απάντησης και επομένως προϋποθέτει μια ισχυρά δομημένη εγχώρια διακυβέρνηση.

Η απειλή της διάδοσης των WMD πέραν των κρατικών συνόρων θα μπορούσε, κατ' επέκταση, να χρησιμεύσει ως πηγή των CBRN απειλών, επιτρέποντας να χρησιμοποιηθούν τα όπλα NBC στον πόλεμο μεταξύ των κρατών καθώς και ως στόχο ή ως μέσο μίας τρομοκρατικής επίθεσης. Από αυτή την άποψη, η καταπολέμηση της διάδοσης των WMD θα οδηγήσει επίσης σε μείωση των CBRN απειλών που θα μπορούσαν να εκδηλωθούν σήμερα ή στο μέλλον.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες συνεργάζονται στενά με τους συμμάχους και με τις φιλικές κυβερνήσεις για να ανταποκριθούν στην κρίση παρέχοντας ανθρωπιστική βοήθεια, ενίσχυση της ασφάλειας των συνόρων και αυξάνοντας τις δυνατότητες ανίχνευσης των WMD στην ευρύτερη περιοχή, ωστόσο το δύσκολο έδαφος και οι μακριές, μη ελεγχόμενες παραμεθόριες περιοχές περιπλέκουν τις προσπάθειες του εντοπισμού και της αποτροπής της κίνησης των δυνατοτήτων που σχετίζονται με τα WMD. Επιπλέον, καθώς η αβεβαιότητα σχετικά με την ασφάλεια και τη θέση των όπλων που σχετίζονται με τα WMD και τις ικανότητες τους έχει αυξηθεί, οι αξιωματούχοι των ΗΠΑ είναι όλο και περισσότερο ανήσυχτοι με την προοπτική μίας πυρηνικής ή βιολογικής τρομοκρατικής επίθεσης εναντίον της πατρίδας τους ή των υπερπόντιων συμφερόντων των ΗΠΑ. Υπό το πρίσμα αυτών των ανησυχιών, το Τμήμα της Εσωτερικής Ασφάλειας έχει επαυξήσει την Εθνική Συμβουλευτική Απειλή από το Αυξανόμενο επίπεδο στο Υψηλό και το Northern Command των ΗΠΑ (USNORTHCOM) έχει αυξήσει την ετοιμότητα στις χημικές, βιολογικές, ακτινολογικές, πυρηνικές και εκρηκτικές (CBRNE) απειλές από το επίπεδο 4 στο επίπεδο 2, αυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο την ετοιμότητα σε ορισμένες μονάδες του Υπουργείου Άμυνας (DOD) στην παροχή υποστήριξης στις πολιτικές αρχές σε περίπτωση περιστατικού WMD εντός της εδαφικής επικράτειας των Η.Π.Α.

Η υποδομή απάντησης στα WMD είναι επικεντρωμένη κατά κύριο λόγο σχετικά με την τρομοκρατική απειλή. Τα τελευταία χρόνια, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει αναλάβει πολλά πρόσθετα προγράμματα και δραστηριότητες που αποσκοπούν στην ενίσχυση των εθνικών δυνατοτήτων πρόληψης και απάντησης στην τρομοκρατία των WMD, μονομερώς και σε συνδυασμό με τους διεθνείς εταίρους. Ενώ πολλές από αυτές τις προσπάθειες αντιπροσωπεύουν σημαντικές προόδους από την τρομοκρατική επίθεση στις 9/11, έχουν επίσης συμβάλει στην θέαση της απειλής περιορισμένα ως απομονωμένες τρομοκρατικές επιθέσεις και όχι ως ένα πολύπλοκο και μεγάλης κλίμακας παγκόσμιο ενδεχόμενο. Ωστόσο, αυτά τα προγράμματα, οι δραστηριότητες, και ικανότητες αποτελούν την υποδομή που θα ήταν διαθέσιμη προς απάντηση σε ένα περιστατικό μεγάλης κλίμακας ή σε ενδεχόμενη επίθεση με WMD σε παγκόσμιο επίπεδο.

3.2.4 Το ζήτημα – πρόκληση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξέπλυμα μαύρου χρήματος" στις Η.Π.Α.

Ο David Aufhauser, ο γενικός σύμβουλος του υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ από το 2001 έως το 2004, δήλωσε ότι « ο φόβος κυκλοφορεί σε τρεις μορφές νομισμάτων: στο μίσος, στην παραχάραξη της θρησκείας και των χρημάτων»(Opening Statement David D. Aufhauser, 2003). Από τις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 (9/11) οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ηγηθεί ενός διεθνούς καθεστώτος για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας τρομοκρατίας. Ένας από τους πρωταρχικούς στόχους αυτού του καθεστώτος ήταν η διακοπή της ταμειακής ροής των ξένων τρομοκρατικών οργανώσεων. Οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχουν προέλθει σε μεγάλο βαθμό από τη νομοθεσία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (AML) και χρησιμοποιήθηκαν για την αντιμετώπιση του καρτέλ των ναρκωτικών και του επιχειρηματικού εγκλήματος στα τέλη του 20ού αιώνα. Αυτές οι προσπάθειες, ωστόσο, κατά βάση παρερμήνευσαν την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και την εξελισσόμενη φύση της παγκόσμιας τρομοκρατικής απειλής, η οποία βασίζεται όλο και περισσότερο στις επιθέσεις των "μοναχικών λύκων"(Brian J. Phillips, 2017). Αυτό το είδος του τρόμου διαφέρει από το οργανωμένο έγκλημα στο ότι δεν απαιτεί σταθερή ταμειακή ροή για την επίτευξη των στόχων του. Επιπλέον, οι στρατηγικές καταπολέμησης της AML δεν ανταποκρίνονται στις τακτικές που χρησιμοποιούν σήμερα οι τρομοκράτες στην απόκτηση και στην μεταφορά των χρημάτων, από την αυτοχρηματοδότηση στο σύστημα hawala(Patrick M. Jost & Harjit Singh Sandhu, 1960).

Δυστυχώς, αυτή η αποτυχημένη προσέγγιση επιβλήθηκε από τις χώρες υψηλού εισοδήματος στον υπόλοιπο κόσμο μέσω της Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης (FATF), μιας διακυβερνητικής οργάνωσης που καθορίζει τα πρότυπα και προωθεί τις πολιτικές για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας(<http://www.fatf-gafi.org/about/>). Το αποτέλεσμα ήταν ιδιαίτερα επαχθής για τις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες δεν μπορούν να αφιερώσουν τους αναγκαίους πόρους για την εφαρμογή της AML αλλά επίσης δεν μπορούν να μην φοβούνται ότι δεν θα αντέξουν οικονομικά αν τεθούν στη μαύρη λίστα από την FATF.

Οι τρομοκρατικές ομάδες και τα εγκληματικά δίκτυα μοιράζονται πολλά από τα ίδια χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων και των πηγών χρηματοδότησης. Ο Yuri Fedotov, εκτελεστικός διευθυντής του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα, δήλωσε ότι τα εγκληματικά κέρδη από την διακίνηση ναρκωτικών, το διεθνές οργανωμένο έγκλημα και το ξέπλυμα χρήματος αντιπροσωπεύουν ένα αυξανόμενο μερίδιο της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας(Press Release, U.N., 2011). Ωστόσο, οι κυβερνήσεις τείνουν να αντιμετωπίζουν την τρομοκρατία διαφορετικά από το οργανωμένο έγκλημα. Ιστορικά, αυτό οφείλεται στην «εξάριση του πολιτικού αδικήματος» στην έκδοση που χρονολογείται από τον δέκατο ένατο αιώνα(Charles L. Cantrell, 1977 & James J. Kinneally III, 1987). Μετά την Γαλλική Επανάσταση και τα έργα των συγγραφέων όπως ο John Locke και ο John Stuart Mill, υπήρξε μια αυξανόμενη αποδοχή από τις κυβερνήσεις ότι τα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες - συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος υποθέσεως - πρέπει να προστατεύονται και ότι η μη παρέμβαση στις εσωτερικές πολιτικές υποθέσεις άλλων κρατών επηρέασαν θετικά την παγκόσμια τάξη(Charles L. Cantrell, 1977 & James J. Kinneally III, 1987). Έτσι, τα πολιτικά αδικήματα άρχισαν να θεωρούνται ξεχωριστά από άλλα εγκλήματα. Ως αποτέλεσμα, οι συνθήκες που εκδόθηκαν τυπικά εξάρισαν τους πολιτικούς παραβάτες(M. CHERIF BASSIOUNI, 2008). Η επιρροή της πολιτικής εξάρισης μπορεί να βρεθεί στη σύσταση της INTERPOL, η οποία περιορίζει την εξουσία της σε "εγκλήματα απλού δικαίου" και απαγορεύει ρητά "οποιαδήποτε παρέμβαση σε δραστηριότητες πολιτικού χαρακτήρα".

Μια τέτοια εκτεταμένη προστασία για τα πολιτικά αδικήματα αργότερα αποδείχτηκε ιδιαίτερα προβληματική για τις προσπάθειες αντιτρομοκρατικών ενεργειών πολλών χωρών(Rabia Anne Cebeci, 1988 κ.α), καθώς οι τρομοκρατικές επιθέσεις συχνά υποκινούνται με πολιτικά κίνητρα(ROBERT A. PAPE, 2005). Σε απάντηση, οι κυβερνήσεις άρχισαν να αντιμετωπίζουν την τρομοκρατία όπως και τα άλλα εγκλήματα. Αρχίζοντας τη δεκαετία του 1980, χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο υπέγραψαν διμερείς συμφωνίες που περιορίζαν το πεδίο των πολιτικών απαλλαγών για να αποκλείσουν τις τρομοκρατικές πράξεις(Charles L. Cantrell, 1977 & James J. Kinneally III, 1987). Βασιζόμενοι στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1978 για την Καταστολή της Τρομοκρατίας, η Συμπληρωματική Συνθήκη ΗΠΑ-Ηνωμένου Βασιλείου του 1985 "αποτελεσματικά κατήγγησε την πολιτική εξάριση"(Antje C. Petersen, 1992). Παρά την εξέλιξη των συνθηκών που εκδόθηκαν σε σχέση με τις τρομοκρατικές πράξεις, μόλις μετά την τρομοκρατική επίθεση στις 9/11 η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας άρχισε να αντιμετωπίζεται όμοια με το οργανωμένο έγκλημα(Louise I. Shelley, 2005 κ.α).

Πριν από την 9/11, η κυβέρνηση των ΗΠΑ απλά δεν ήξερε πώς να καταπολεμήσει τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Το Ομοσπονδιακό Γραφείο Διερεύνησης ασχολήθηκε με τις περιπτώσεις χρηματοδότησης της τρομοκρατίας "με λίγη όμως ελπίδα ότι θα είναι σε θέση να προβεί σε ποινική υπόθεση ή να σταματήσει με κάποιο τρόπο μια επιχείρηση", καθώς τα χρήματα έτειναν να μετακινούνται προς το εξωτερικό και οι Ηνωμένες Πολιτείες συχνά δεν διέθεταν συνθήκες αμοιβαίων δικαστικών συνδρομών (MLATs) (Dan E. Stigall, 2016) με τις χώρες που είχαν τα οικονομικά αρχεία που χρειάζονταν για την κατασκευή μιας υπόθεσης (John Roth, Douglas Greenburg & Serena Wille, 2004). Όταν η Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών (C.I.A) επικρίθηκε για την έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τις χρηματοδοτήσεις της Al-Qaeda πριν από την 9/11, απάντησε ότι " η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας είναι ένας εξαιρετικά σκληρός στόχος". Η Στρατηγική του 2001 για την αντιμετώπιση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, που εκδόθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών μόλις δέκα ημέρες πριν από την 9/11, ασχολήθηκε κυρίως με τη διακίνηση των ναρκωτικών και με τις διεθνείς απάτες υψηλού επιπέδου, χωρίς να ασχοληθεί με την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας σε καμία από τις πενήντα σελίδες της.

Λόγω της πίεσης που άσκησε η διοίκηση Μπους για να αναληφθεί δράση μετά την 9η Σεπτεμβρίου, κατέφυγε στη χρήση μιας «ταχείας συναρμολόγησης» της ισχύουσας νομοθεσίας για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης των παράνομων εσόδων από τη δεκαετία του 1980 και του 1990, η οποία αρχικά είχε ως στόχο την καταπολέμηση των καρτέλ των ναρκωτικών και την καταπολέμηση του επιχειρηματικού εγκλήματος (Richard J. Maiman, 2010). Το αποτέλεσμα ήταν ο Τίτλος III του νόμου PATRIOT των ΗΠΑ (USA PATRIOT Act of 2001), ο οποίος αφορά την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και συνίσταται κυρίως σε τροποποιήσεις του νόμου περί της τραπεζικής μυστικότητας το 1970 (Bank Secrecy Act of 1970) και του νόμου περί ελέγχου της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες το 1986 (Money Laundering Control Act of 1986). Ο κύριος στόχος των τροπολογιών ήταν «να φέρουν την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων που τιμωρούνται βάσει των ομοσπονδιακών νόμων για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες» (MARTIN A. WEISS, 2005). Ομοίως, οι Οκτώ Ειδικές Συστάσεις της FATF ανέτρεψαν γρήγορα τις Αρχικές 40 Συστάσεις της FATF από το 1990 (PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004).

Οι συστάσεις της FATF λειτουργούν ως ένα σύνολο αρχών που προορίζονται να εφαρμοστούν σε εθνικό επίπεδο μέσω «νόμων, κανονισμών, μέτρων επιβολής και άλλων μέτρων» (FATF Guidance, 2013). Όπως είναι και ο νόμος περί απορρήτου των τραπεζών και ο νόμος περί ελέγχου της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, οι σαράντα συστάσεις της FATF είχαν αρχικά ως στόχο να «καταπολεμήσουν την κατάχρηση των χρηματοοικονομικών συστημάτων από άτομα που νομιμοποιούν χρήματα από ναρκωτικά» (FATF Recommendations, 2016). Όμως, όπως ο νόμος PATRIOT και η FATF υιοθέτησε την προσέγγιση της επέκτασης των μέτρων κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, ώστε να συμπεριλάβει την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και να θεωρηθούν και οι δύο αυτές περιπτώσεις ως "ανάλογες" (PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004). Αυτό πραγματοποιήθηκε με την υιοθέτηση των Οκτώ Ειδικών Συστάσεων, οι οποίες, εκτός από την έμφαση σε μερικά « πιο συναφή θέματα για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας », μιμούνται σε μεγάλο βαθμό τις Αρχικές Σαραντά Συστάσεις. Ως αποτέλεσμα, "Οι υπηρεσίες της AML [χρησιμοποιούν] σχεδόν ταυτόσημες πολιτικές για την αντιμετώπιση αυτών των δύο απειλών » (J.C. Sharman, 2006). Επειδή οι ίδιες πολιτικές χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση τόσο της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες όσο και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, οι πολιτικές μπορούν εύστοχα να αναφέρονται ως "το παγκόσμιο καθεστώς καταπολέμησης της τρομοκρατίας".

3.2.4.1 Πώς το παραδοσιακό μοντέλο αντιμετωπίζει την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Το καθεστώς της AML είχε εξαιρετικά περιορισμένη επιτυχία στην αντιμετώπιση τόσο της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες όσο και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Η απόδοση του μοντέλου AML είναι συγκριτικά χαμηλή στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου οι συνολικές δεσμεύσεις και κατασχέσεις εσόδων από εγκλήματα ανήλθαν σε μόλις κάτω από \$ 700 εκατ. το 2001" (PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004). Σε σύγκριση με τα συνολικά χρήματα που 'πλύθηκαν' (κατ'εκτίμηση ύψους 300 δισεκατομμυρίων δολαρίων), τα κατασχεθέντα κεφάλαια αντιπροσωπεύουν μόνο τα 23 σεντς από κάθε 100 δολάρια που 'ξεπλένονται'. Δεν άλλαξαν πολλά μέχρι το 2014, όταν το Υπουργείο Οικονομικών κατέσχεσε μόλις πάνω από 800 εκατομμύρια δολάρια από εγκληματικά κέρδη από συνολικά 300 δισεκατομμύρια δολάρια, ή 27 σεντς από κάθε 100 δολάρια που 'ξεπλένονται' (U.S. DEP'T TREASURY, 2014). Και πάλι, οι πιθανότητες να αποφευχθούν οι συνέπειες των νομικών διαδικασιών είναι αρκετά καλές για εκείνους που προχωρούν στο ξέπλυμα μαύρου χρήματος: αντιμετωπίζουν μόνο 5% πιθανότητα να καταδικαστούν σε ετήσια βάση (PETER

REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004). Στο βαθμό που το ποσοστό καταδίκης αποτιμά τον αποτρεπτικό χαρακτήρα, το καθεστώς AML δεν παρέχει πολλά κίνητρα για τους ενδεχόμενους χρηματοδότες της τρομοκρατίας να απέχουν από τέτοιες ενέργειες. Σε σύγκριση με το Ηνωμένο Βασίλειο, των οποίων τα αριθμητικά στοιχεία είναι ήδη αρκετά χαμηλά, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν ιστορικά να παρουσιάσουν εξαιρετικά χαμηλή απόδοση τόσο από την άποψη του ποσοστού των κατασχεθέντων παράνομων κεφαλαίων όσο και του ποσοστού των εγκληματιών που καταδικάστηκαν. Δεν θεωρείτε ωφέλιμο στα πλαίσια της παρούσας εργασίας να γίνει αναφορά στα ακόμα πιο απερίγραπτα αποτελέσματα που έχουν βρεθεί σε άλλα εκβιομηχανοποιημένα έθνη.

Δεν πρέπει να προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι απόπειρες εφαρμογής του ίδιου μοντέλου της AML για την απαγόρευση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχουν αποτύχει σε μεγάλο βαθμό. Η έκθεση του Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ το 2015 για τη χρηματοδότηση των παγκόσμιων τρομοκρατικών οργανώσεων αποκαλύπτει ότι μόνο το 24% των τρομοκρατικών κονδυλίων προήλθε από εγκληματικές δραστηριότητες όπως το λαθρεμπόριο, την διακίνηση των ναρκωτικών και την απάτη (PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004). Ωστόσο, αυτά είναι τα ίδια τα αδικήματα που παράγουν την συντριπτική πλειοψηφία των χρημάτων που 'ξεπλένονται'. Δεδομένου ότι μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ηνωμένου Βασιλείου η AML ανακόπτει περίπου το 0,25% των 'πλυμένων' κεφαλαίων, μπορούμε λογικά να συμπεράνουμε ότι θα επιτύχει να αποτρέψει μόνο το 0,06% της τρομοκρατικής χρηματοδότησης, το οποίο αποτελεί ένα εξαιρετικά μικροσκοπικό ποσό. Ενώ η διακοπή των ταμειακών ροών αποδείχθηκε ιδιαίτερα δύσκολη, η πλευρά της δίωξης της στρατηγικής της AML φαίνεται να ήταν πιο επιτυχημένη, αν και το υπουργείο Οικονομικών έχει συχνά την τάση να εξισώνει τα στοιχεία της σχετικά με τις πραγματικές καταδίκες και τις εκκρεμείς υποθέσεις. Από το 2001, υπήρξαν 229 υποθέσεις χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που «είτε οδήγησαν σε καταδίκες είτε ακόμα εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις εναντίον προσώπων». Ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν λάβει 100 καταδικαστικές αποφάσεις σε υποθέσεις χρηματοδότησης της τρομοκρατίας από το 2010 (FATF Report, 2015) σε παγκόσμιο επίπεδο η εικόνα είναι πολύ πιο προβληματική. "Μόνο 33 υποθέσεις - το 17% των οποίων διερευνήθηκαν - καταγράφηκαν και από τις οποίες καμία δεν κατέληξε σε καταδίκη για αδικήματα χρηματοδότησης της τρομοκρατίας" (FATF Report, 2015). Η μόνη χώρα που ξεπερνά τις Ηνωμένες Πολιτείες στις καταδίκες, με πάνω από 800 (Bill Law, 2015), είναι η Σαουδική Αραβία, μια χώρα που θεωρεί και εξισώνει μια ειρηνική διαμαρτυρία κατά της διακριτικής και απάνθρωπης μεταχείρισης των μειονοτήτων με μια πράξη τρομοκρατίας.

Αυτό δεν σημαίνει ότι όλες οι προσπάθειες για την απαγόρευση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχουν αποτύχει, ή ακόμα και ότι τα μικρά ποσά που κατάσχονται δεν αξίζει να επιδιωχθούν. Ο Ramzi Yousef, ο εγκέφαλος πίσω από τον βομβαρδισμό του World Trade Center το 1993, τότε με θλίψη ομολόγησε στις αρχές ότι ο ίδιος και οι συνωμότες του δεν μπορούσαν να κατασκευάσουν μία βόμβα με επαρκή δύναμη λόγω έλλειψης κεφαλαίων. Η AML βοήθησε επίσης στο να αποτραπεί μια επίθεση εναντίον της Αυστραλιανής στρατιωτικής βάσης στη Σομαλία το 2009, (AUSTRALIAN TRANSACTION REP. & ANALYSIS CTR. 2015) γεγονός που υποδηλώνει ότι μπορεί να είναι χρήσιμη για την αντιμετώπιση μεγάλης κλίμακας, διεθνώς ενορχηστρωμένων επιθέσεων. Επιπλέον, αν και η AML δεν μπορεί να κάνει πολλά για να εμποδίσει το χαμηλό λειτουργικό κόστος των τρομοκρατών, μπορεί όμως να προκαλέσει βλάβη στην υποδομή υποστήριξής τους, συμπεριλαμβανομένης της στρατολόγησης, της εκπαίδευσης και της υλικοτεχνικής υποστήριξης (Thomas J. Biersteker & Sue E. Eckert, 2008). Ωστόσο, οι τρόποι με τους οποίους οι τρομοκράτες αποκτούν και μετακινούν τα χρήματα έχει γίνει πολύ πιο δύσκολο στο να αντιμετωπιστούν και η ολοένα αυξανόμενη σημασία απειλή του 'μοναχού λύκου' δεν μπορεί να υποχωρήσει μέσω της AML. Πάρτε, για παράδειγμα, το επιχείρημα ότι η AML μπορεί να βοηθήσει στην υπονόμηση της υποδομής υποστήριξης των μεγάλων παγκόσμιων τρομοκρατικών οργανώσεων όπως η ISIS. Παρόλο που αυτό μπορεί να ισχύει, είναι επίσης αλήθεια ότι η ISIS δεν απαιτεί πολλούς πόρους για να εμπνεύσει επιθέσεις 'μοναχικού λύκου'. Πράγματι, "ο νούμερο ένα λόγος παρακίνησης των εθελοντών των επιθέσεων είναι οι αφηγήσεις της προπαγάνδας των μαχητικών ομάδων στα βίντεο, στις κασέτες ήχου και στα έντυπα", τα οποία είναι σχετικά φθηνά για να παραχθούν και να διαδοθούν (Robert A. Pape, 2017).

Από τις 9/11, το Υπουργείο Οικονομικών των Η.Π.Α έχει μπλοκάρει ή παγώσει 147 εκατομμύρια δολάρια σε περιουσιακά στοιχεία των τρομοκρατών. Ωστόσο, τα περισσότερα από αυτά τα περιουσιακά στοιχεία αδρανοποιήθηκαν ως επακόλουθο της 11η Σεπτεμβρίου, όταν οι τρομοκρατικές ομάδες "πίστηκαν απροετοίμαστοι" (WALTER ENDERS & TODD SANDLER, 2012). Από τότε, οι τρομοκράτες έχουν προσαρμοστεί στο παγκόσμιο καθεστώς της AML. Το 2005, μόνο 13,8 εκατομμύρια δολάρια σε περιουσιακά στοιχεία των τρομοκρατικά αδρανοποιήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, το ήμισυ των οποίων οφείλεται στην εκ νέου στόχευση της Χαμάς (Thomas J. Biersteker & Sue E. Eckert, 2008). Ενώ η Δύση έχει γίνει όλο και πιο αποτελεσματική στην αντιμετώπιση

ορισμένων μορφών χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ειδικότερα στα Κράτη που χρηματοδοτούν τον τρόπο (το 2013, η αμερικανική κυβέρνηση παγώσε 2,3 δισεκατομμύρια δολάρια περιουσιακών στοιχείων τεσσάρων τέτοιων κρατών) (U.S. DEP'T TREASURY, 2013) και στις μεγάλες χρηματοπιστωτικές συναλλαγές (οι νέοι κανονισμοί απαιτούν από τις τράπεζες να καταθέτουν SAR για συναλλαγές άνω των \$ 5,000) (FinCEN SAR, 2012), οι τρομοκράτες έχουν γίνει πιο ειδικοί στην αποφυγή των μέτρων επιβολής του νόμου. Οι τρομοκράτες χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο τις επιθέσεις 'μοναχικών λύκων' οι οποίες είναι εξαιρετικά δύσκολες στην πρόβλεψή τους (Elliot Balch, 2015), στην απαγόρευση της αυτοχρηματοδότησης τους και στις δωρεές που λαμβάνουν, και στην ανίχνευση των άτυπων συστημάτων της μεταφοράς των χρημάτων τους (PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, 2004). Ενώ μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι το παγκόσμιο καθεστώς της AML έχει κάνει τις τρομοκρατικές επιθέσεις μεγάλης κλίμακας καθώς και τις τρομοκρατικές επιθέσεις με υψηλές απώλειες πολύ δύσκολες στο να επιτύχουν, υπάρχουν ελάχιστα στοιχεία στο ότι τα καθεστώτα της AML στις αναπτυσσόμενες χώρες συνέβαλαν στην πρόληψη τέτοιων επιθέσεων. Για παράδειγμα, η προγραμματισμένη επίθεση στη βάση του Αυστραλιανού στρατού στη Σομαλία παρεμποδίστηκε από τις απαιτήσεις της Αυστραλίας στην υποβολή αναφορών στις συναλλαγές, και όχι από τη Σομαλία (AUSTRALIAN TRANSACTION REP. & ANALYSIS CTR, 2015).

3.3 Η απάντηση των Η.Π.Α στα κύρια ζητήματα κ' προκλήσεις της τρομοκρατίας, της βιοασφάλειας, της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών και της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος".

3.3.1 Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.

Το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας ιδρύθηκε το 2002, συνδυάζοντας 22 διαφορετικά ομοσπονδιακά τμήματα και οργανισμούς σε ένα ενοποιημένο, ολοκληρωμένο Υπουργικό χαρτοφυλάκιο. Έντεκα ημέρες μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, ο διοικητής της Πενσυλβανίας Tom Ridge διορίστηκε ως ο πρώτος διευθυντής του Γραφείου Εσωτερικής Ασφάλειας του Λευκού Οίκου. Το γραφείο εποπτεύει και συντονίζει μια συνολική εθνική στρατηγική για τη διαφύλαξη της χώρας από την τρομοκρατία και για την αντιμετώπιση τυχόν μελλοντικών επιθέσεων.

Με το πέρασμα του Νόμου για την Εσωτερική Ασφάλεια από το Κογκρέσο τον Νοέμβριο του 2002, το Τμήμα Εσωτερικής Ασφάλειας ιδρύθηκε τυπικά σε ένα αυτόνομο, υπουργικό επίπεδο για να συντονίσει περαιτέρω και να ενοποιήσει τις προσπάθειες εθνικής ασφάλειας ανοίγοντας τις πόρτες του την 1η Μαρτίου, 2003.

Πίνακας 32: Υπηρεσίες που υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.

Lead up to 9/11	Today
The U.S. Customs Service (Treasury)	U.S. Customs and Border Protection - inspection, border and ports of entry responsibilities U.S. Immigration and Customs Enforcement - customs law enforcement responsibilities
The Immigration and Naturalization Service (Justice)	U.S. Customs and Border Protection - inspection functions and the U.S. Border Patrol U.S. Immigration and Customs Enforcement - immigration law enforcement: detention and removal, intelligence, and investigations U.S. Citizenship and Immigration Services - adjudications and benefits programs
The Federal Protective Service	U.S. Immigration and Customs Enforcement until 2009); currently resides within the National Protection and Programs Directorate
The Transportation Security Administration (Transportation)	Transportation Security Administration
Federal Law Enforcement Training Center (Treasury)	Federal Law Enforcement Training Center
Animal and Plant Health Inspection Service (part)(Agriculture)	U.S. Customs and Border Protection - agricultural imports and entry inspections
Office for Domestic Preparedness (Justice)	Responsibilities distributed within FEMA
The Federal Emergency Management Agency (FEMA)	Federal Emergency Management Agency
Strategic National Stockpile and the National Disaster Medical System (HHS)	Returned to Health and Human Services, July, 2004
Nuclear Incident Response Team (Energy)	Responsibilities distributed within FEMA
Domestic Emergency Support Teams (Justice)	Responsibilities distributed within FEMA
National Domestic Preparedness Office (FBI)	Responsibilities distributed within FEMA
CBRN Countermeasures Programs (Energy)	Science & Technology Directorate
Environmental Measurements Laboratory (Energy)	Science & Technology Directorate
National BW Defense Analysis Center (Defense)	Science & Technology Directorate
Plum Island Animal Disease Center (Agriculture)	Science & Technology Directorate
Federal Computer Incident Response Center (GSA)	US-CERT , Office of Cybersecurity and Communications in the National Protection and Programs Directorate
National Communications System (Defense)	Office of Cybersecurity and Communications in the National Protection and Programs Directorate
National Infrastructure Protection Center (FBI)	Dispersed throughout the Department, including Office of Operations Coordination and Office of Infrastructure Protection
Energy Security and Assurance Program (Energy)	Integrated into the Office of Infrastructure Protection
U.S. Coast Guard	U.S. Coast Guard
U.S. Secret Service	U.S. Secret Service

ΠΗΓΗ: Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ 2019(<https://www.dhs.gov/who-joined-dhs>)

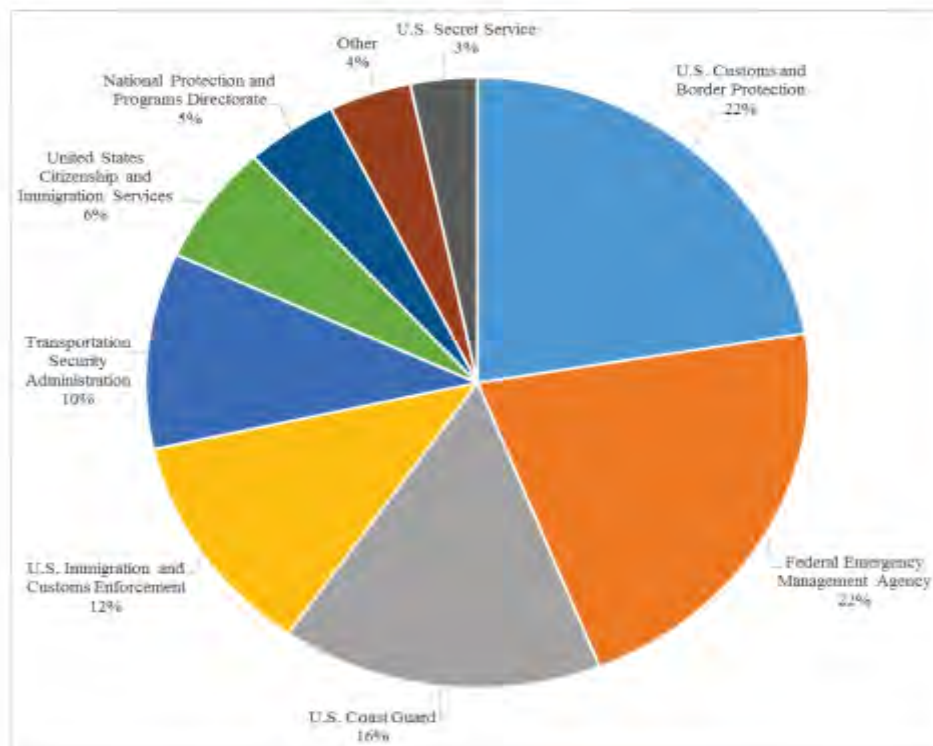
Πίνακας 33: Επιχειρησιακές και Υποστηρικτικές Υπηρεσίες που υπάγονται στο Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.

ΠΗΓΗ: Προϋπολογισμός του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ (https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/dhsagency_financial_report_fy_2018)

Πίνακας 34: Ο Προϋπολογισμός των Υπηρεσιών του DHS για το 2019.

FY 2019 Percent of Total Budget Authority by Organization
\$74,438,719

ΠΗΓΗ: DHS2019 (<https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/DHS20BIB202019.pdf>).

3.3.2 Η αποστολή του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.

Το όραμα του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας είναι να εξασφαλίσει μια πατρίδα που να είναι ασφαλής και ανθεκτική ενάντια στην τρομοκρατία και τους άλλους κινδύνους.

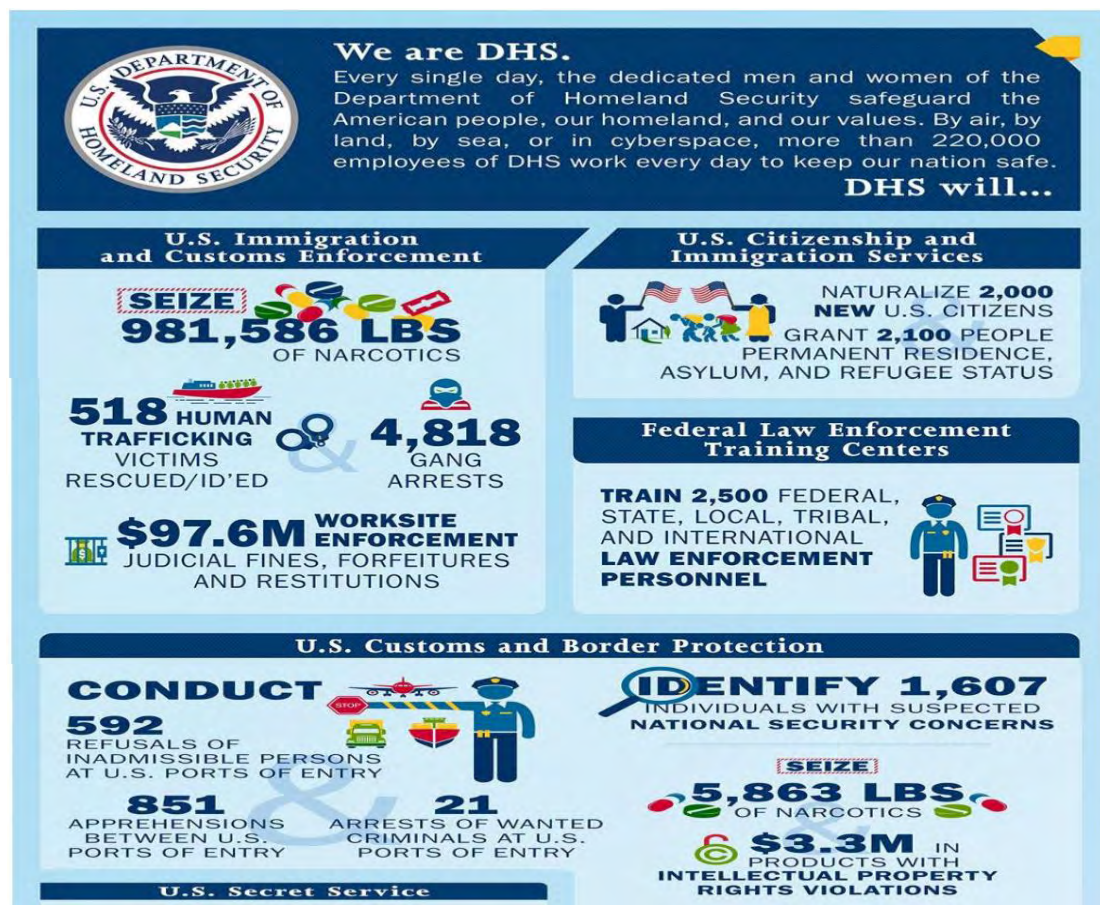
Τρεις βασικές έννοιες αποτελούν τη βάση της εθνικής στρατηγικής των ΗΠΑ για την εσωτερική ασφάλεια που σχεδιάστηκε για να επιτύχει αυτό το όραμα:

- Ασφάλεια,
- Αντοχή, και
- Τελωνείο και Ανταλλαγή.

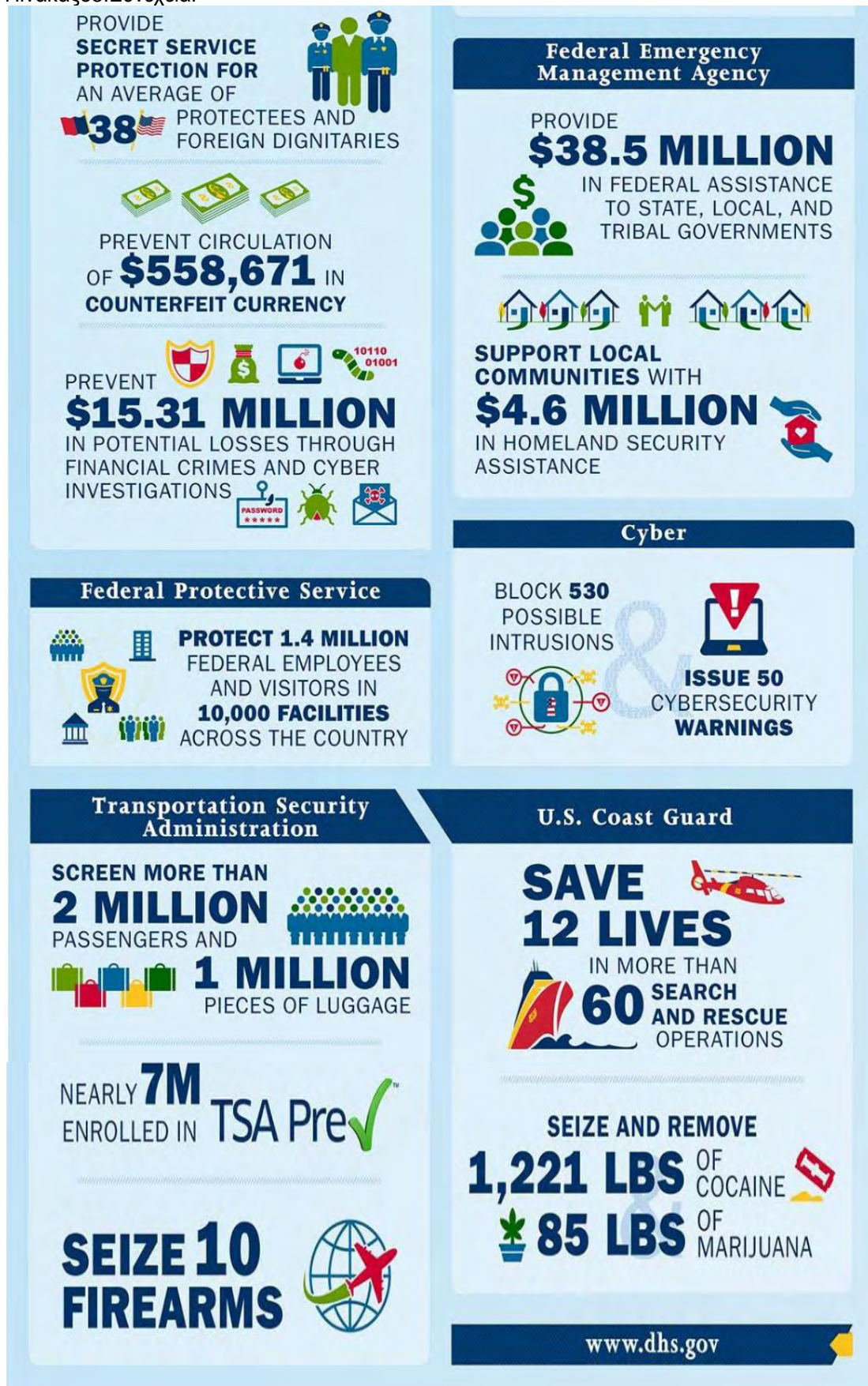
Με τη σειρά τους, αυτές οι βασικές έννοιες οδηγούν ευρείς τομείς δραστηριότητας που η διαδικασία της Τετραετής Ανασκόπησης της Εσωτερικής Ασφάλειας(QHSR) ορίζει ως αποστολές του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας. Οι αποστολές αυτές είναι σε ολόκληρο τον οργανισμό και δεν περιορίζονται στο Τμήμα Εσωτερικής Ασφάλειας. Αυτές οι αποστολές και οι συναφείς στόχοι και σκοποί μας λένε λεπτομερώς τι σημαίνει να προλαμβάνεις, να προστατεύεις, να ανταποκρίνεσαι και να ανακάμπτεις, καθώς και να χτίζεις ασφάλεια, να εξασφαλίζεις την ανθεκτικότητα και να διευκολύνεις τα τελωνεία και τις ανταλλαγές.

Εκατοντάδες χιλιάδες άτομα από όλη την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, την πολιτεία, τις τοπικές, τις φυλετικές και τις τοπικές κυβερνήσεις, τον ιδιωτικό τομέα και άλλους μη κυβερνητικούς οργανισμούς είναι υπεύθυνοι για την εκτέλεση αυτών των αποστολών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που αλληλεπιδρούν τακτικά με το κοινό, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη δημόσια ασφάλεια και προστασία, οι οποίοι κατέχουν και λειτουργούν τις κρίσιμες υποδομές και υπηρεσίες του έθνους μας, οι οποίοι διεξάγουν έρευνα και αναπτύσσουν τεχνολογία και παρακολουθούν, προετοιμάζουν και ανταποκρίνονται στις αναδυόμενες απειλές και καταστροφές. Αυτοί οι επαγγελματίες της ασφαλείας στις Η.Π.Α πρέπει να έχουν μια ξεκάθαρη την αίσθηση του τι χρειάζεται για να επιτευχθεί το πρωταρχικό όραμα που έχει διατυπωθεί παραπάνω.

Πίνακας 35: Έλεγχος του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ το 2018 .

Πίνακας 35: Συνέχεια.

ΠΗΓΗ: Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ (<https://www.dhs.gov/DHSwill>)

3.3.3 Έλεγχοι και δράσεις καταπολέμησης της τρομοκρατίας του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των Η.Π.Α.(DHS).Αποτροπή της τρομοκρατίας και ενίσχυση της ασφάλειας.
(<https://www.dhs.gov/topic/preventing-terrorism>)

Η προστασία του αμερικανικού λαού από τρομοκρατικές απειλές είναι η ιδρυτική αρχή και η ύψιστη προτεραιότητά του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας. Οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας για την αντιτρομοκρατία επικεντρώνονται σε τρεις στόχους:

A.Πρόληψη τρομοκρατικών επιθέσεων.

B.Αποτροπή της μη εξουσιοδοτημένης απόκτησης, εισαγωγής, μετακίνησης ή χρήσης χημικών, βιολογικών, ραδιολογικών και πυρηνικών υλικών και δυνατοτήτων στις Ηνωμένες Πολιτείες. και

Γ.Μειώση της τρωτότητας των υποδομών ζωτικής σημασίας και των βασικών πόρων, της ουσιαστικής ηγεσίας και των σημαντικών γεγονότων από τρομοκρατικές επιθέσεις και άλλους κινδύνους.

- Ασφάλεια των Μεταφορών.

Η Υπηρεσία Διαχείρισης της Ασφάλειας των Μεταφορών (TSA) χρησιμοποιεί μια στρατηγική βασισμένη στην ανάλυση των κινδύνων για την διασφάλιση των συστημάτων μεταφοράς των ΗΠΑ, σε στενή συνεργασία με τους φορείς του τομέα των μεταφορών, καθώς και με τους εταίρους της κοινότητας επιβολής του νόμου και των υπηρεσιών πληροφοριών.

-Μία συνοπτική εικόνα της TSA.

Η Υπηρεσία Ασφάλειας των Μεταφορών (TSA) δημιουργήθηκε μετά την 9η Σεπτεμβρίου για να ενισχύσει την ασφάλεια των εθνικών μεταφορικών συστημάτων εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ελεύθερη κυκλοφορία των ανθρώπων και του εμπορίου. Μέσα σε ένα χρόνο, η TSA ανέλαβε την ευθύνη για την ασφάλεια στα αεροδρόμια του έθνους και ανέπτυξε ομοσπονδιακό εργατικό δυναμικό για να ελέγξει όλους τους επιβάτες και τις αποσκευές των εμπορικών αεροπορικών εταιρειών.

Η TSA επικεντρώνεται τώρα στο έλεγχο του 100% όλων των επιβατών σε, από και εντός των Ηνωμένων Πολιτειών μέσω του προγράμματος Secure Flight της TSA. Χρησιμοποιείται η πιο σύγχρονη τεχνολογία για να παραμείνει η TSA μπροστά στις εξελισσόμενες απειλές και στο να συνεχίσει τις προσπάθειές της για τον έλεγχο του 100% του φορτίου, ανεξάρτητα από το πού και πώς κινείται.

-Βελτίωση της ασφάλειας μέσω της στρωματοποιημένης ανάλυσης του κινδύνου.

Η TSA εφαρμόζει μια πολυεπίπεδη προσέγγιση βασισμένη στην ανάλυση του κινδύνου για την εξασφάλιση ασφαλών συστημάτων μεταφορών στις ΗΠΑ, σε στενή συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη στον τομέα των αεροπορικών, σιδηροδρομικών, διαμετακομιστικών, αυτοκινητοδρόμων και αγωγών, καθώς και των εταίρων της κοινότητας επιβολής του νόμου και των υπηρεσιών πληροφοριών. Ο οργανισμός καθιερώνει συνεχώς το πρότυπο για την αριστεία στην ασφάλεια των μεταφορών μέσω των ανθρώπων, των διαδικασιών, των τεχνολογιών και της χρήσης της νοημοσύνης για να κατευθύνει τις επιχειρήσεις.

Χρησιμοποιούνται επίπεδα ασφάλειας για να διασφαλιστούν η ασφάλεια του ταξιδιώτη και του συστήματος μεταφορών του Αμερικανικού Έθνους. Η γενικότερη αίσθηση του κοινού είναι πως η TSA είναι περισσότερο συνδεδεμένη με τα σημεία ελέγχου των αεροδρομίων που λειτουργούν οι αξιωματικοί της για την ασφάλεια των μεταφορών.

Αυτά τα σημεία ελέγχου, ωστόσο, αποτελούν μόνο ένα στρώμα ασφαλείας από τους πολλά σε ισχύ για την προστασία της αεροπορίας. Τα περισσότερα μέτρα ασφαλείας τόσο ορατά όσο και αόρατα για το κοινό περιλαμβάνουν:

1. Συγκέντρωση και ανάλυση πληροφοριών.
2. Έλεγχος των δηλωτικών των επιβατών από τους καταλόγους παρακολούθησης.
3. Ομάδα σκύλων για τυχαίους ελέγχους στα αεροδρόμια.
4. Ομοσπονδιακοί αξιωματικοί στον αέρα.
5. Ομοσπονδιακοί αξιωματικοί στον διάδρομο απογείωσης και προσγείωσης.

• Αεροπορική Ασφάλεια.

Το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των Η.Π.Α εργάζεται για την αύξηση της βασικής γραμμής για την ασφάλεια των αερομεταφορών σε ολόκληρο τον κόσμο, εφαρμόζοντας ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας, τόσο ορατά όσο και αόρατα για το κοινό, σε όλα τα αεροδρόμια του τελευταίου σημείου αναχώρησης σε 105 χώρες σε όλο τον κόσμο. Τα μέτρα αυτά θα εφαρμοστούν σε φάσεις, σε συντονισμό με τους διεθνείς εταίρους μας των Η.Π.Α.

Για τα Αεροδρόμια.

Υπάρχουν περισσότεροι από 280 αερολιμένες τελευταίου σημείου αναχώρησης με απευθείας πτήσεις προς τις ΗΠΑ, σε 105 χώρες σε όλο τον κόσμο. Τα ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας περιλαμβάνουν αλλά δεν περιορίζονται σε:

1. Βελτίωση του συνολικού ελέγχου των επιβατών.
2. Διεξαγωγή αυξημένου ελέγχου των προσωπικών ηλεκτρονικών συσκευών.
3. Αυξημένα πρωτόκολλα ασφαλείας γύρω από τα αεροσκάφη και στις περιοχές των επιβατών.

Για τους ταξιδιώτες.

Τα ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας είναι τόσο εμφανή όσο και αόρατα και οι επιβάτες που ταξιδεύουν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες όπου ενδέχεται να βρουν επιπρόσθετο έλεγχο του προσώπου, της ιδιοκτησίας και των ηλεκτρονικών συσκευών τους. Αυτός ο ενισχυμένος έλεγχος μπορεί να οδηγήσει σε εκτεταμένους χρόνους αναμονής. Επιπλέον δεν επιτρέπονται αλλαγές στα στοιχεία στις παραδιδόμενες αποσκευές και στις ελεγμένες αποσκευές.

• Έλεγχος των εμπορευματικών φορτίων.

Η διασφάλιση της παγκόσμιας αλυσίδας εφοδιασμού, εξασφαλίζοντας παράλληλα την ομαλή λειτουργία της, είναι απαραίτητη για την εθνική ασφάλεια και οικονομική ευημερία των Η.Π.Α. Αυτό το ζωτικό σύστημα παρέχει τα αγαθά που τροφοδοτούν τις εσωτερικές κρίσιμες υποδομές και υποστηρίζουν τον τρόπο ζωής στις Η.Π.Α. Άλλα έθνη παγκοσμίως βασίζονται επίσης στα αγαθά που μεταφέρονται από το παγκόσμιο σύστημα εφοδιαστικής αλυσίδας - με αυτό το πνεύμα, είναι

πραγματικά ένα παγκόσμιο πλεονέκτημα ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να εργαστούν από κοινού για να το ενισχύσουν.

Το Τμήμα χρησιμοποιεί μια προσέγγιση πολλαπλών στρωμάτων για την ασφάλεια των αερομεταφορών, συμπεριλαμβανομένων βελτιωμένων προδιαγραφών ελέγχου ακόμα και για τους γνωστούς και διαπιστευμένους μεταφορείς, ομάδων σκύλων ανίχνευσης εκρηκτικών και μυστικούς ελέγχους και επιθεωρήσεις χωρίς ενημέρωση κατά την διακίνηση των φορτίων.

- Η Εθνική Στρατηγική για την Ασφάλεια της Παγκόσμιας Εφοδιαστικής Αλυσίδας θέτει δύο στόχους:

1. Την προώθηση της αποτελεσματικής και ασφαλούς κυκλοφορίας των αγαθών.
2. Την ενίσχυση ενός παγκόσμιου συστήματος εφοδιαστικής αλυσίδας που είναι προετοιμασμένο και μπορεί να αντέξει τις εξελισσόμενες απειλές και κινδύνους και την ταχεία ανάκαμψη από τις διαταραχές.

Καθώς η TSA εργάζεται για την επίτευξη των στόχων της, έχει ενισχύσει και εντατικοποιήσει τις προσπάθειές της σε ολόκληρη την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών και με άλλους τους βασικούς ενδιαφερόμενους. Επιπλέον, συνεχίζει και ενισχύει τις προσπάθειες της στην διαχείριση του κινδύνου.

Η διεθνής κοινότητα σημείωσε επίσης σημαντική πρόοδο στην προστασία της παγκόσμιας αλυσίδας εφοδιασμού μέσω του προγράμματος Global Shield, το οποίο ξεκίνησε το 2011 σε συνεργασία με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων, το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα και την Interpol.

Η πρωτοβουλία για την ασφάλεια των εμπορευματοκιβωτίων (CSI) είναι ένα πρόγραμμα που αποσκοπεί στην αύξηση της ασφάλειας για τα εμπορευματοκιβώτια που αποστέλλονται στις Ηνωμένες Πολιτείες από όλο τον κόσμο. Το CSI αντιμετωπίζει την απειλή για την ασφάλεια των συνόρων και το παγκόσμιο εμπόριο που δημιουργείται από τη δυνατότητα τρομοκρατικής χρήσης ενός ναυτιλιακού εμπορευματοκιβωτίου για την παράδοση ενός όπλου. Η πρωτοβουλία για την ασφάλεια των εμπορευματοκιβωτίων (CSI) επιτρέπει στο τελωνείο και την προστασία των συνόρων των ΗΠΑ (CBP) να συνεργαστεί με τις τελωνειακές υπηρεσίες της κυβέρνησης υποδοχής για να εξετάσει εμπορευματικά φορτία 'εμπορευματοκιβώτια- container' υψηλού κινδύνου σε ξένους θαλάσσιους λιμένες πριν φορτωθούν σε πλοία προοριζόμενα για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η Υπηρεσία Ασφάλειας των Μεταφορών (TSA) είναι υπεύθυνη για τη διασφάλιση της ασφάλειας όλων των τρόπων μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένου του φορτίου που τοποθετείται σε αεροπλάνα και επικεντρώνεται ιδιαίτερα στα αεροσκάφη μεταφοράς επιβατών.

- Έλεγχος φορτίων.

Όπως απαιτείται από την Πράξη της 9/11, ελέγχεται το 100% όλων των φορτίων που μεταφέρονται από τους επιβάτες στα αεροσκάφη που αναχωρούν από τα αεροδρόμια των Η.Π.Α. καθώς αντίστοιχα και των αποσκευών τους.

Το διεθνές εισερχόμενο εναέριο φορτίο είναι πιο ασφαλές από ποτέ, με το 100% των αναγνωρισμένων φορτίων υψηλού κινδύνου να ελέγχονται.

Η CBP ελέγχει τώρα το 100 τοις εκατό των νότιων σιδηροδρομικών μεταφορών για παράνομα όπλα, ναρκωτικά και μετρητά, έχει επεκτείνει την κάλυψη του Unmanned Aircraft System (UAS) σε όλο το νοτιοδυτικό σύνορο και έχει ολοκληρώσει 651 μίλια περιφράξεων.

Η CBP έχει αναπτύξει Συστήματα Ανίχνευσης της Ακτινοβολίας στις πύλες καθώς και άλλες τεχνολογίες ανίχνευσης ακτινοβολίας στα λιμάνια, στις πύλες των χερσαίων συνόρων και στις ταχυδρομικές εγκαταστάσεις σε όλο τον κόσμο. Το 2003, τα συστήματα αυτά ανίχνευαν μόνο το 68% των φορητών και των επιβατικών οχημάτων που έφταναν κατά μήκος των βόρειων συνόρων, δεν εγκαταστάθηκαν συστήματα στα σύνορα νοτιοδυτικά και μόνο ένα εγκαταστάθηκε σε ένα θαλάσσιο λιμάνι. Σήμερα, αυτά τα συστήματα ανιχνεύουν το 100 τοις εκατό όλων των εμπορευματοκιβωτίων και των επιβατικών οχημάτων που φθάνουν στις Η.Π.Α. μέσω των χερσαίων σημείων εισόδου, καθώς και πάνω από το 99 τοις εκατό των εμπορευματοκιβωτίων που φθάνουν μέσω των θαλάσσιων σημείων εισόδου.

●Αποτελέσματα της ασφάλειας των μεταφορών.

-Αεροπορική Ασφάλεια.

Περισσότεροι από 1,8 εκατομμύρια επιβάτες έλαβαν ταχεία επιθεώρηση διαχείρισης της ασφάλειας των μεταφορών (TSA) μέσω των λωρίδων ασφάλειας TSA Pre[✓]™ από την έναρξη της πρωτοβουλίας τον Οκτώβριο του 2011. Η TSA Pre[✓]™ διατίθεται επί του παρόντος σε 18 αεροδρόμια για επιλεγμένα δρομολόγια συμμετεχόντων αεροπορικών εταιρειών και μελών του Προγράμματος της CBP Trusted Traveler. Η United Airlines, η US Airways, η American Airlines, η Alaska Airlines και η Delta Air Lines προσφέρουν τα πλεονεκτήματα του TSA Pre[✓]™ σε εκείνους τους συχνούς ταξιδιώτες τους που πληρούν τις προϋποθέσεις.

Στο πλαίσιο του προγράμματος TSA Secure Flight, το οποίο υλοποιήθηκε πλήρως το Νοέμβριο του 2010, η DHS διεξάγει ταυτοποίηση λίστας επιβατών για το 100 τοις εκατό των καλυμμένων αερομεταφορέων αεροσκαφών των ΗΠΑ και των ξένων αεροπορικών πτήσεων που εκτελούν δρομολόγια προς, από ή εντός των Η.Π.Α. Το πρόγραμμα αυτό αναγνωρίζει τα άτομα που μπορεί να αποτελούν απειλή για την αεροπορία ή την εθνική ασφάλεια και τους ορίζει για ενισχυμένο έλεγχο ή, κατά περίπτωση, τους απαγορεύει να επιβιβαστούν σε αεροσκάφος.

Παρόλο που η TSA δεν διεξάγει έλεγχο προσώπων στο εξωτερικό, απαιτεί από τα αεροδρόμια που αποτελούν το τελευταίο σημείο αναχώρησης προς τις ΗΠΑ να πληρούν τα αυστηρά πρότυπα ασφαλείας. Η TSA αξιολογεί τα προγράμματα ασφαλείας όλων των αμερικανικών και ξένων αερομεταφορέων που εξυπηρετούν τα τελευταία σημεία αναχώρησης. Εάν ταξιδεύετε στις Ηνωμένες Πολιτείες, πρέπει να συμπληρώσετε τις φόρμες συμμετοχής.

Κατά το οικονομικό έτος 2011, η TSA πραγματοποίησε πάνω από 100 αξιολογήσεις αεροδρομίων και περισσότερες από 1.900 επιθεωρήσεις αερομεταφορέων για να αξιολογήσει την εφαρμογή διεθνών και της TSA απαιτήσεων για πτήσεις προς τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Μέχρι σήμερα στη FY 2012, η TSA έχει ολοκληρώσει περισσότερες από 70 αξιολογήσεις αεροδρομίων και περισσότερες από 1.000 επιθεωρήσεις αερομεταφορέων. Η TSA διεξάγει επίσης διεθνή εκπαίδευση στον τομέα της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας σε χώρες σε όλο τον κόσμο, εστιάζοντας σε στρατηγικές ασφαλείας που βασίζονται σε αναλύσεις του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των φορτίων, των τεχνικών ελέγχου, των εκτιμήσεων τρωτότητας και διαχείρισης της ασφάλειας των αεροδρομίων.

-Ασφάλεια στην διακίνηση των φορτίων μέσω της θάλασσας.

Η αμερικανική ακτοφυλακή προστατεύει από τα δυνητικά επικίνδυνα φορτία. Η ανταλλαγή πληροφοριών για τις θαλάσσιες μεταφορές καθιστά την πληροφορία της θαλάσσιας ακτοφυλακής διαθέσιμη στο κοινό.

Από το οικονομικό έτος 2003, η DHS διανεμήθηκαν επιχορηγήσεις ύψους σχεδόν 2,6 δισεκατομμυρίων δολαρίων για το πρόγραμμα επιχορηγήσεων ασφάλειας λιμένων (PSGP) – διανεμήθηκαν βάσει της ανάλυσης του κινδύνου - για την προστασία των υποδομών κρίσιμης σημασίας από την τρομοκρατία, την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης του θαλάσσιου τομέα και τις δυνατούτες διαχείρισης του κινδύνου, καθώς και την υποστήριξη της εφαρμογής της ταυτοποίησης των διαπιστευτηρίων των εργαζομένων στις μεταφορές (TWIC).

- Ασφάλεια στην επιφανειακή διακίνηση των φορτίων.

Η TSA εξασφαλίζει και διασφαλίζει τις μαζικές μεταφορές και τις σιδηροδρομικές μεταφορές μέσω ποικίλων προγραμμάτων. Με την εκτίμηση βασικών και συνεργατικών κινδύνων στις περιοχές μαζικής διέλευσης και επιβατικών σιδηροδρόμων, η TSA είναι σε θέση να εμπλέξει τους κρατικούς και τοπικούς εταίρους για τον εντοπισμό τρόπων μείωσης των τρωτών σημείων, αξιολόγησης του κινδύνου και βελτίωσης των προσπαθειών ασφαλείας. Οι αξιολογήσεις αυτές διεξάγονται με έμφαση στα 100 μεγάλα συστήματα μαζικής διέλευσης και επιβατικών σιδηροδρόμων όσον αφορά τον όγκο των επιβατών. Αυτή η ομάδα αντιπροσωπεύει πάνω από το 80% όλων των χρηστών των δημοσίων συγκοινωνιών.

Centers for Disease Control and Prevention

CDC 24/7: Saving Lives, Protecting People™

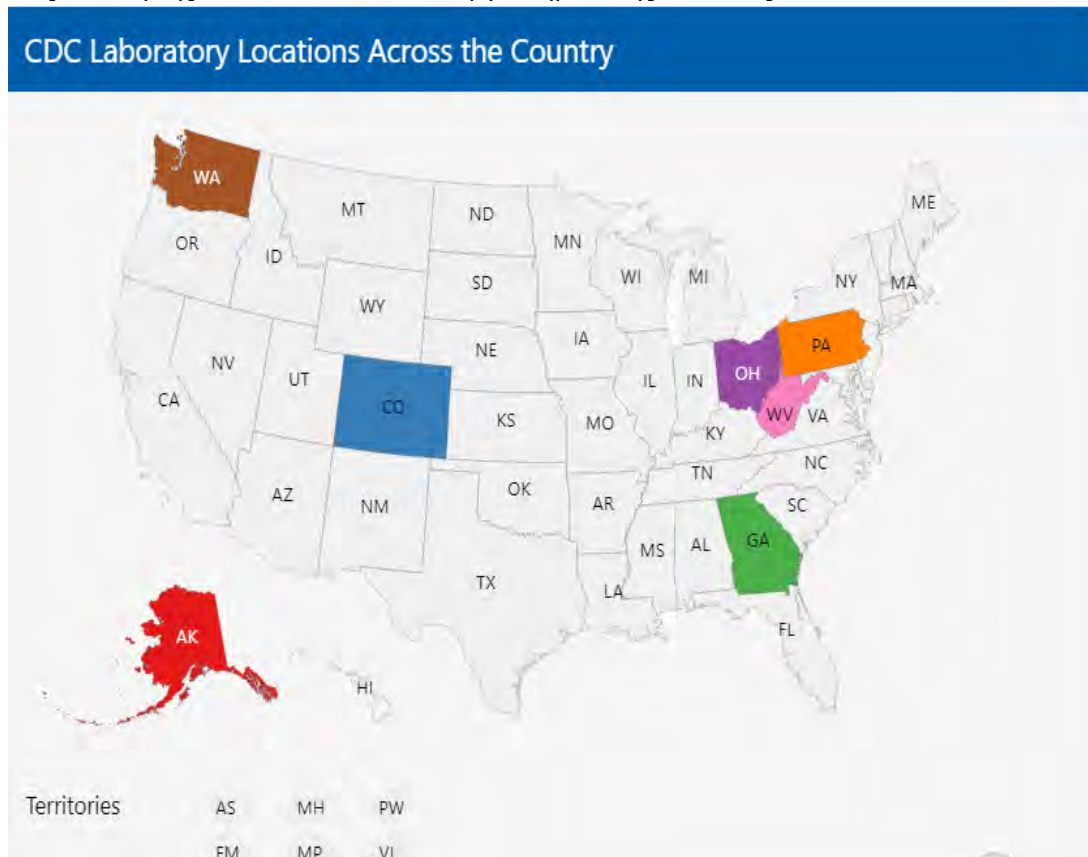
3.3.4 Βιοασφάλεια και Βιοπροστασία - Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Ασθενειών(CDC) στις Η.Π.Α.

Πίνακας 36: Η χρηματοδότηση των CDC κατά το οικονομικό έτος (FY) 2017.

ΠΗΓΗ:Ετήσια έκθεση της ασφάλειας της υγείας των CDC 2017 (<https://www.cdc.gov/about/report/docs/2017healthsecurityreport.pdf>).

Πίνακας 37: Χάρτης των τοποθεσιών των εργαστηρίων της CDC στις ΗΠΑ.

ΠΗΓΗ: CDC 2019 (<https://www.cdc.gov/labs/protecting-america.html>)

-Πώς τα εργαστήρια 'CDC' προστατεύουν τους Αμερικανούς.

Τα CDC έχουν περισσότερους από 1700 επιστήμονες, που εργάζονται σε περισσότερα από 200 εργαστήρια αιχμής σε όλη την Αμερική από την Ατλάντα έως το Spokane, το Ft Collins, το Cincinnati, το Pittsburgh, το Morgantown, το Anchorage και το San Juan. Ενώ τα εργαστήρια των CDC διαφέρουν ως προς τις λειτουργίες και την τεχνογνωσία τους, διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο και ενοποιούνται από μια ενιαία αποστολή: την προστασία της ζωής και της υγείας του αμερικανικού λαού 24/7. Οι επιστήμονες των εργαστηρίων CDC εργάζονται 24 ώρες το εικοσιτετράωρο / 7/7 σε περισσότερα από 200 εργαστήρια αιχμής σε όλη την έκταση των ΗΠΑ ως βασική γραμμή άμυνας έναντι αναδυόμενων απειλών για την υγεία. Οι επιστήμονες ασχολούνται με μια σειρά κρίσιμων εργασιών, μεταξύ των οποίων η έρευνα, η παρακολούθηση και οι διαγνωστικοί έλεγχοι αναφοράς που προστατεύουν το αμερικανικό κοινό. Οι επιστήμονες των CDC και το λοιπό προσωπικό χρησιμοποιούν την τελευταία λέξη της τεχνολογίας για να:

1. Εντοπίσουν μολυσματικούς οργανισμούς, εστίες τροφιμογενών και απειλές βιοασφάλειας.
2. Προστατέψουν την παροχή αίματος στην Αμερική.
3. Έλεγχος των γενετικών και άλλων παραγόντων κινδύνου για την υγεία.
4. Προσδιορίσουν τους κινδύνους για το περιβάλλον και το χώρο εργασίας.
5. Παρακολουθούν την υγεία των κοινοτήτων.

Τα ζωτικά σημασίας εργαστήρια δημόσιας υγείας της CDC επίσης:

1. Διατηρούν μια τεράστια βιβλιοθήκη αναφοράς παθογόνων οργανισμών από την οποία εργαστήρια από όλο τον κόσμο εξαρτώνται στο να βοηθηθούν στην αναγνώριση επικίνδυνων μικροβίων.
2. Αναπτύσσουν διαγνωστικές δοκιμές και εργαλεία, όπως η προηγμένη τεχνολογία μοριακής ανίχνευσης που βοηθάει τους επιστήμονες να ανιχνεύουν πιο γρήγορα τις απειλές για την υγεία.
3. Ανακαλύπτουν νέους τρόπους για να εξετάζουν γρήγορα τις μολυσματικές ασθένειες στον τομέα των στρατιωτικών, νομαρχιακών και τοπικών δημόσιων υγειονομικών εργαστηρίων με την τεχνογνωσία και τα δεδομένα που χρειάζονται για την προστασία των πολιτών τους

3.3.4.1 Ελέγχοι των επιβατών των αεροπορικών εταιρειών (<https://www.cdc.gov/ncezid/what-we-do/2018-highlights/safeguarding-travelers.html>).

Ο μακροχρόνιος συντονισμός του CDC με τους ομοσπονδιακούς, κρατικούς και τοπικούς εταίρους για τη προστασία των σημείων εισόδου στις Η.Π.Α από μεταδοτικές ασθένειες τέθηκε υπό δοκιμασία τον Σεπτέμβριο του 2018, όταν μια εμπορική αεροπορική εταιρεία από το Ντουμπάι ειδοποίησε τον αερολιμένα JFK για περίπου 100 άρρωστους επιβάτες. Οι αξιωματικοί каранτίνας του CDC συνεργάστηκαν με τους αξιωματικούς των τελωνείων και τους συνοριοφύλακες των ΗΠΑ για να απομονώσουν γρήγορα τους επιβάτες του αεροσκάφους και για να τους ελέγξουν για ασθένειες. Οι τοπικοί εταίροι μετέφεραν τους ασθενείς στο νοσοκομείο για περαιτέρω αξιολόγηση, όπου αρκετοί επιβάτες είχαν θετικό αποτέλεσμα για τη γρίπη. Οι υπόλοιποι επιβάτες ελέγχθηκαν και αφέθηκαν ελεύθεροι. Την επόμενη ημέρα, άλλες δύο πτήσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες ανέφεραν ασθενείς επιβάτες, με έναν ταξιδιώτη να έχει θετικό αποτέλεσμα για τη γρίπη. Αυτά τα γεγονότα δείχνουν πώς ο σχολαστικός σχεδιασμός των CDC και οι καθημερινοί έλεγχοι στο παρασκήνιο προστατεύουν τους ανθρώπους στις Ηνωμένες Πολιτείες.

3.3.4.2 Βελτίωση της ποιότητας των ιατρικών αρχείων των αιτούντων μεταναστών.

Το 2018, οι Ηνωμένες Πολιτείες ξεκίνησαν ένα ηλεκτρονικό σύστημα, eMedical USA, για να βελτιώσουν την ποιότητα των αρχείων των αιτούντων μεταναστών και να βοηθήσουν τους γιατρούς που έχουν εκπαιδευτεί και έχουν άδεια άσκησης στο εξωτερικό (γιατροί της πρώτης γραμμής) για να ανιχνεύουν καταστάσεις υγείας όπως είναι η φυματίωση. Το σύστημα βελτιώνει τη μεταφορά σημαντικών ιατρικών πληροφοριών και βελτιώνει την ικανότητα των CDC να επανεξετάζουν την ποιότητα των ιατρικών εξετάσεων μειώνοντας τον κίνδυνο ότι οι γιατροί της πρώτης γραμμής θα χάσουν ασθενείς με φυματίωση που μεταναστεύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το προσωπικό των CDC, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ, ανέπτυξε, δοκίμασε και καθιέρωσε το ηλεκτρονικό ιατρικό σύστημα, εκπαιδευσε τους αμερικανούς ιατρούς της πρώτης γραμμής και το προσωπικό τους στη χρήση του και ανέπτυξε τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης που είναι απαραίτητες για τη χρήση του eMedical. Το σύστημα θα χρησιμοποιηθεί τελικά από σχεδόν 700 Αμερικανούς ιατρούς σε 150 χώρες.

3.3.4.3 Άμεση ανταπόκριση στην πρώτη γνωστή περίπτωση εισαγωγής του ιού των Άνδεων στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ο ιός των Άνδεων βρίσκεται σε όλο τον κόσμο σε τρωκτικά και μπορεί να προκαλέσει σοβαρές ή ακόμα και θανατηφόρες ασθένειες στους ανθρώπους. Ο ιός των Άνδεων είναι ένας τύπος του hantavirus που βρίσκεται στη Νότια Αμερική και είναι το μόνο στέλεχος του hantavirus που μπορεί να εξαπλωθεί και μεταξύ των ανθρώπων. Τα CDC έχουν συνεργαστεί με διάφορες πολιτείες το 2018 για να διερευνήσουν την πρώτη γνωστή εισαγόμενη περίπτωση λοίμωξης από τον ιό των Άνδεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο άρρωστος ήταν ένας ταξιδιώτης που μολύνθηκε κατά την επίσκεψή του στη Νότια Αμερική και που θα μπορούσε να έχει εκθέσει και άλλους όταν πετούν πίσω στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα CDC και τα τοπικά και κρατικά υγειονομικά τμήματα ανταποκρίθηκαν γρήγορα και διεξήγαγαν έρευνες για τον εντοπισμό και την ενημέρωση των ατόμων που εκτέθηκαν στον άρρωστο επιβάτη στο αεροπλάνο. Κανείς άλλος δεν μολύνθηκε.

3.3.4.4 Έλεγχοι για τον εντοπισμό της νόσου Zika και ιστορίες επιτυχίας.

Καθώς οι ειδικοί του CDC εργάζονται 24 ώρες το 24ωρο για τον έλεγχο, τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της νόσου Zika, υποστηρίζουν την ανταπόκριση σε πολλές διαφορετικές ικανότητες. Το Κέντρο Επιχειρήσεων Έκτακτης Ανάγκης (EOC) του CDC ενεργοποιήθηκε για τη νόσο Zika στις 22 Ιανουαρίου 2016 και μεταφέρθηκε σε ενεργοποίηση επιπέδου 1 - το υψηλότερο επίπεδο - στις 8 Φεβρουαρίου 2016. Το EOC είναι το κέντρο ελέγχου για την παρακολούθηση και τον συντονισμό της επείγουσας αντίδρασης στη νόσο Zika, φέρνοντας σε επαφή επιστήμονες του CDC με εξειδίκευση σε arboviruses όπως είναι και η νόσος Zika, η αναπαραγωγική υγεία, οι γενετικές ανωμαλίες, οι αναπτυξιακές ανικανότητες και η υγεία των ταξιδιών.

3.3.4.5 Οι έλεγχοι των CDC για την προστασία από την βιοτρομοκρατία—η απάντηση στις επιθέσεις με Άνθρακα το 2001.

Αρχίζοντας τον Οκτώβριο του 2001, μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον, οι Ηνωμένες Πολιτείες υπέφεραν από μια άλλη εθνική τρομοκρατία που προκλήθηκε από πολλαπλές τρομοκρατικές επιθέσεις με τη χρήση σπορίων *B. Anthracis* (άνθρακα) και με πολλές εκθέσεις. Τα CDC βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή της αντίδρασης του αμερικανικού έθνους, εργαζόνταν όλο το εικοσιτετράωρο με κρατικούς και τοπικούς υπαλλήλους υγείας για να προσδιορίσουν την πηγή των επιθέσεων, να ελέγξουν τις ζημιές και να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο έκθεσης στο ευρύ κοινό.

3.3.5 Έλεγχοι και δράσεις για την αντιμετώπιση της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ(DHS). (<https://www.dhs.gov/topic/weapons-mass-destruction>)

Οι Ηνωμένες Πολιτείες αντιμετωπίζουν έναν αυξανόμενο κίνδυνο από τρομοκράτες και αδίστακτα κράτη που επιδιώκουν να κάνουν χρήση τα όπλα μαζικής καταστροφής. Ένα όπλο μαζικής καταστροφής είναι μια πυρηνική, ακτινολογική, χημική, βιολογική ή άλλη συσκευή που προορίζεται να βλάψει έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας εργάζεται καθημερινά για να εμποδίσει τους τρομοκράτες και άλλους παράγοντες απειλής να χρησιμοποιήσουν αυτά τα όπλα για να βλάψουν τους Αμερικανούς.

Καθώς εξελίσσεται η τρομοκρατία, το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας πρέπει να εξελιχθεί και για να παραμείνει μπροστά από τον 'εχθρό'. Αναλύονται συνεχώς οι άμυνες των Ηνωμένων Πολιτειών και καθορίζονται οι διαδικασίες στο πώς μπορούν να βελτιωθούν. Για παράδειγμα, διεξάγεται έρευνα και ανάπτυξη (R&D) για την κατασκευή νέου εξοπλισμού για την ανίχνευση λαθραίου υλικού ή όπλων.

Μέσω προσεκτικού συντονισμού με αξιωματούχους σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, έχουν αυξηθεί οι δυνατότητες πρόληψης και αντίδρασης του προσωπικού δημόσιας ασφάλειας στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό επιτευχθεί μέσω της εκπαίδευσης, των ασκήσεων και της όλης υποστήριξης προς τους επιχειρησιακούς εταίρους.

Το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας εργάζεται επίσης για την ενίσχυση της ικανότητας του Έθνους να συλλέγει και να αναλύει ιατροδικαστικά στοιχεία από επιθέσεις WMD προκειμένου να εντοπίσει τους δράστες. Η ικανότητα προσδιορισμού του ποιος είναι υπεύθυνος για μια επίθεση είναι καθοριστικής σημασίας για την πρόληψη των επόμενων επιθέσεων.

3.3.5.1 Το Γραφείο για την Αντιμετώπιση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής(CWMD).

Η αποστολή του Γραφείου Αντιμετώπισης των Όπλων Μαζικής Καταστροφής (CWMD) είναι να αντιμετωπίσει τις προσπάθειες τρομοκρατών ή άλλων φορέων απειλής να διεξάγουν επιθέσεις εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών ή των συμφερόντων τους χρησιμοποιώντας όπλα μαζικής καταστροφής.

Το Γραφείο Καταπολέμησης των Όπλων Μαζικής Καταστροφής (CWMD) είναι ένα υποστηρικτικό μέρος του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας. Στις 21 Δεκεμβρίου 2018, ο Πρόεδρος Trump υπέγραψε το νόμο για την καταπολέμηση των όπλων μαζικής καταστροφής και την πλήρη σύσταση και εξουσιοδότηση του CWMD.

●Στρατηγικοί Στόχοι.

-Ενίσχυση των δυνατοτήτων του έθνους στο να αποτρέψει τους τρομοκράτες και άλλους φορείς απειλών από τη χρήση όπλων μαζικής καταστροφής.

-Υποστήριξη των επιχειρησιακών εταίρων για το κλείσιμο των κενών στις δυνατότητες κατά μήκος του δρόμου των αντιπάλων.

-Επένδυση και ανάπτυξη των καινοτόμων τεχνολογιών για να την ικανοποίηση των απαιτήσεων των συνεργατών και την βελτίωση των διαδικασιών.

3.3.5.2 Εγχώριο Γραφείο Εντοπισμού των Πυρηνικών(DNDO).

Το Εγχώριο Γραφείο Εντοπισμού των Πυρηνικών (DNDO) είναι ένα γραφείο που έχει στελεχωθεί από κοινού με το Γραφείο για την Αντιμετώπιση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής(CWMD) του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας (DHS). Το DNDO είναι η κυριότερη οντότητα στην κυβέρνηση των ΗΠΑ για την εφαρμογή εγχώριων προσπαθειών ανίχνευσης των πυρηνικών για μια διαχειρίσιμη και συντονισμένη απάντηση στις ραδιολογικές και πυρηνικές απειλές, καθώς και την ενσωμάτωση των ομοσπονδιακών πυρηνικών ιατροδικαστικών προγραμμάτων. Επιπλέον, το DNDO είναι επιφορτισμένο με τον συντονισμό και την ανάπτυξη μίας παγκόσμιας αρχιτεκτονικής στο εντοπισμό και της αναφοράς των πυρηνικών, με εταίρους από ομοσπονδιακές, κρατικές, τοπικές και διεθνείς κυβερνήσεις και τον ιδιωτικό τομέα.

●Στρατηγικοί Στόχοι.

-Η ανάπτυξη μιας ενιαίας στρατηγικής της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών για μια ισχυρή Αρχιτεκτονική Παγκόσμιας Πυρηνικής Ανίχνευσης (GNDA) και αποτελεσματικές δυνατότητες Εθνικής Τεχνικής Πυρηνικής Ιατρικής (NTNF).

-Η επένδυση και ανάπτυξη καινοτόμων τεχνολογιών για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των συνεργατών και να βελτιωθούν οι λειτουργίες τους.

-Η ενίσχυση των λειτουργιών GNDA και NTNF, εξασφαλίζοντας την ετοιμότητά τους.

-Το DNDO να αποτελέσει έναν οργανισμό που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως σημείο αναφοράς, όσον αφορά την εμπειρογνωμοσύνη του προσωπικού, τις ευκαιρίες και το ηθικό του.

U.S. Customs and
Border Protection

3.3.5.3 Πρωτοβουλία(PSI) της Υπηρεσίας Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων των ΗΠΑ(CBP) για την αντιμετώπιση της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD).
(<https://www.cbp.gov/border-security/international-initiatives/proliferation>)

Η πρωτοβουλία για την ασφάλεια κατά της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD) αποτελεί παγκόσμια προσπάθεια να σταματήσει η διακίνηση των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD), των συστημάτων μεταφοράς τους και των σχετικών υλικών τους προς και από τις Η.Π.Α και τους μη κρατικούς φορείς οι οποίοι αποτελούν απειλή. Τέθηκε σε ισχύ από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών το 2003, ενώ η Υπηρεσία Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων των ΗΠΑ (CBP) άρχισε να συμβάλει από νωρίς σε αυτήν την πρωτοβουλία, στην συνέχεια η PSI επέκτεινε τις δραστηριότητές της προκειμένου να προσθέσει νέες συνεργασίες στην όλη προσπάθεια επιβολής του νόμου.

Σήμερα, πάνω από 100 χώρες σε όλο τον κόσμο έχουν προσχωρήσει στην PSI υιοθετώντας την "Δήλωση των Αρχών Παρεμπόδισης" - μια πολιτική δήλωση όπου οι χώρες δεσμεύονται να αναλάβουν μια σειρά από ενέργειες για να σταματήσουν το παράνομο εμπόριο των WMD και των συναφών τους υλικών, μεταξύ των οποίων:

- Λαμβάνοντας συγκεκριμένες ενέργειες για την υποστήριξη των προσπαθειών απαγόρευσης από το έδαφος, τον αέρα και τη θάλασσα.
- Ανάπτυξη διαδικασιών για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών με άλλες χώρες.
- Ενίσχυση των εθνικών νομικών αρχών για τη διευκόλυνση της απαγόρευσης.

Βασικές δραστηριότητες για υποστήριξη της CBP στην PSI.

Η συμμετοχή της CBP στην PSI παρέχει στην κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών (USG) εμπειρογνωμοσύνη στα τελωνειακά θέματα και το πλήρες φάσμα των προγραμμάτων επιβολής του νόμου της CBP, συμπεριλαμβανομένης της στόχευσης και της ανάλυσης, των εργαλείων αυτοματισμού, της τεχνολογίας, της κράτησης και της επιθεώρησης, των πληροφοριών και της

ανταλλαγής πληροφοριών, της επαφής της με τον βιομηχανικό κλάδο καθώς επίσης με τις μεθόδους για την παύση των δικτύων διάδοσης μέσω των ενεργειών μετά την παρεμπόδιση. Η CBP υποστηρίζει ενεργά την PSI μέσω των συνεδριάσεων, των ασκήσεων, των εργαστηρίων και των άλλων δραστηριοτήτων δημιουργίας ικανοτήτων της Ομάδας Επιχειρησιακών Εμπειρογνομώνων (OEG).

Η CBP υποστηρίζει την Οδηγία για την Πρωτοβουλία της Ασφάλειας της Διάδοσης, η οποία θέτει το Γραφείο των Διεθνών Υποθέσεων (INA) της ως την πρωταρχική πολιτική και προγραμματική συνεισφορά της CBP στη PSI. Η συνολική προσέγγιση του INA στη συμμετοχή του στο PSI περιλαμβάνει:

- Συντονισμός και διαβούλευση με τα αρμόδια γραφεία της CBP και τους εμπειρογνώμονες στα εξεταζόμενα αντικείμενα.
- Δέσμευση στην ανάπτυξη της πολιτικής των ΗΠΑ μέσω του συντονισμού με τους διύπηρεσιακούς εταίρους.
- Τακτική συμμετοχή στις διεθνείς δραστηριότητες της PSI.
- Ανάλυση στο κατά πόσον μπορεί να ενισχυθεί η διεθνής κατάρτιση, η τεχνική βοήθεια και η ανάπτυξη των ικανοτήτων, ώστε να συμπεριληφθούν στους στρατηγικούς στόχους της απαγόρευσης.

Συγκεκριμένα, από την εφαρμογή της προσπάθειας της PSI για τις Κρίσιμες Ικανότητες και Πρακτικές (CCP), η CBP υπήρξε βασικός διεθνής συνεργάτης σε έναν αριθμό από «εργαλεία» και «πόρους» της CCP που μπορούν να βοηθήσουν τους διεθνείς εταίρους να βελτιώσουν τις ικανότητές τους για να ανταποκριθούν στην Δήλωση των Αρχών απαγόρευσης της PSI.

3.3.6 Έλεγχοι και δράσεις για την αντιμετώπιση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος" του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ(DHS).

(<https://www.dhs.gov/trade-transparency>)

- Παρεμπόδιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Από την τρομοκρατική επίθεση στις 9/11, το DHS επέκτεινε σημαντικά την ικανότητά του να εντοπίζει και να εμποδίζει την χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και του εγκλήματος μέσω της καταπολέμησης του λαθρεμπορίου των μετρητών, κλείνοντας τις αδυναμίες στο χρηματοπιστωτικό, εμπορικό και μεταφορικό τομέα των Η.Π.Α, καταπολεμώντας τις μαζικές απάτες στο μάρκετινγκ, καθώς και τις οργανώσεις λαθρεμπορίου και εμπορίας των ανθρώπων και της διερεύνησης των οργανωμένων εγκληματικών δακτυλίων στο λιανικό εμπόριο.

- Εθνικό κέντρο καταπολέμησης του λαθρεμπορίου των χρημάτων(NBCSC).

Η υπηρεσία μετανάστευσης και τελωνείων (ICE) των Η.Π.Α καθώς και το γραφείο ερευνών ασφαλείας(HSI) του Υπουργείου εσωτερικής ασφάλειας(DHS),στο οποίο υπάγεται το εθνικό κέντρο καταπολέμησης του λαθρεμπορίου των χρημάτων αναγνωρίζει, διερευνά και εμποδίζει τις δραστηριότητες του λαθρεμπορίου των χρημάτων σε όλο τον κόσμο. Το κέντρο βρίσκεται στο ICE Law Enforcement Support Center στο Williston, Vt. και λειτουργεί 24 ώρες την ημέρα.

Οι αυστηρότεροι ομοσπονδιακοί νόμοι κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και τα μέτρα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που υιοθετήθηκαν από τα παραδοσιακά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ανάγκασαν τις εγκληματικές οργανώσεις να μεταθέσουν την κίνηση των παράνομων προϊόντων τους έξω από την καθιερωμένη χρηματοπιστωτική βιομηχανία. Για να αποφευχθεί ο έλεγχος της επιβολής του νόμου, αυτές οι εγκληματικές οργανώσεις χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο μη παραδοσιακές μεθόδους για τη μετακίνηση κεφαλαίων τους, συμπεριλαμβανομένου του λαθρεμπορίου των μετρητών μέσα, έξω και δια μέσω των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το κέντρο βοηθά τις ομοσπονδιακές, κρατικές, διαφυλετικές, τοπικές και ξένες αρχές επιβολής του νόμου στις προσπάθειές τους να περιορίσουν τη ροή χρηματοδότησης που υποστηρίζει εγκληματικές επιχειρήσεις. Παρέχει σε πραγματικό χρόνο πληροφόρηση σε τακτικό επίπεδο, ερευνητική υποστήριξη και τεχνογνωσία στη μεταφορά και διακίνηση του λαθρεμπορίου των μετρητών. Με την επικοινωνία με το εθνικό κέντρο λαθρεμπορίου των μετρητών, οι υπάλληλοι επιβολής του νόμου αποκτούν πρόσβαση σε χρηματοοικονομική ερευνητική εμπειρογνωμοσύνη που θα τους βοηθήσει να παρακολουθήσουν καλύτερα το ίχνος του παράνομου χρήματος, να κατάσχουν και να αποστερούν τα έσοδα από εγκληματικές δραστηριότητες.

- Ακρωγωνιαίος λίθος.

Ο ακρωγωνιαίος λίθος είναι η πρωτοβουλία της ICE να ανιχνεύει και να κλείνει τις αδυναμίες των χρηματοπιστωτικών, εμπορικών και μεταφορικών τομέων των ΗΠΑ που μπορούν να αξιοποιηθούν από τα εγκληματικά δίκτυα. Οι φορείς επιβολής του νόμου μοιράζονται εγκληματικές τυπολογίες και μεθόδους με επιχειρήσεις και βιομηχανίες που διαχειρίζονται τα ίδια τα συστήματα που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι τρομοκράτες και οι εγκληματικές οργανώσεις. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών επιτρέπει στην οικονομική και εμπορική κοινότητα να λαμβάνει προφυλάξεις για να προστατευθεί από την εκμετάλλευση. Σε αντάλλαγμα, η ICE λαμβάνει πληροφορίες για να ερευνήσει διεξοδικότερα αυτά τα πολύπλοκα και εξελιγμένα εγκληματικά προγράμματα.

- Απάτη και παραποίηση.

Η απάτη βάσει εγγράφων και παροχών αποτελεί σοβαρή απειλή για την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια ασφάλεια. Δημιουργούν ευπάθειες που μπορούν να επιτρέψουν σε τρομοκράτες, εγκληματίες και παράνομους αλλοδαπούς να εισέλθουν, να ζητήσουν απασχόληση και τελικά να παραμείνουν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η απάτη βάσει εγγράφων και παροχών αποτελούν στοιχεία πολλών εγκλημάτων που συνδέονται με τη μετανάστευση, όπως το λαθρεμπόριο και την εμπορία ανθρώπων, την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας, την επιβολή του χώρου εργασίας, την επιβολή της τήρησης των θεωρήσεων(visa) και τις έρευνες για την εθνική ασφάλεια.

- Στόχευση ποινικών οργανώσεων.

Για να καταπολεμηθεί αυτό το είδος απάτης, οι έρευνες εσωτερικής ασφάλειας των Ηνωμένων Πολιτειών για τη μετανάστευση και την τελωνειακή επιβολή συνεργάζονται με ομοσπονδιακούς, κρατικούς και τοπικούς ομολόγους για τη δημιουργία της Ομάδας Αντιμετώπισης της Απάτης και της Παραποίησης των Εγγράφων (Task Force Document and Benefit Fraud) για να στοχεύσουν στις εγκληματικές οργανώσεις και τους δικαιούχους πίσω από αυτά τα παράνομα συστήματα.

Οι αρμοδιότητες διερεύνησης των μυστικών υπηρεσιών περιλαμβάνουν εγκλήματα που αφορούν απάτες των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, απάτες μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των

τηλεπικοινωνιών, πλαστά έγγραφα αναγνώρισης, απάτες συσκευών πρόσβασης, απάτες προκαταβολής, ηλεκτρονικές μεταφορές κεφαλαίων και νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

- **Μαζική απάτη του μάρκετινγκ.**

Η μαζική απάτη του μάρκετινγκ έχει γίνει πιο διαδεδομένη τα τελευταία χρόνια, χάρη εν μέρει στην εξάπλωση της τεχνολογίας επικοινωνιών χαμηλού κόστους που καθιστά ευκολότερη την εξαπάτηση των θυμάτων σε παγκόσμια κλίμακα. Για παράδειγμα, οι τηλεπωλήσεις ή οι απάτες κλοπής ταυτότητας συντονίζονται συχνά από υπερπόντιες τοποθεσίες.

Στο πλαίσιο της δέσμευσής της για την καταπολέμηση της μαζικής απάτης του μάρκετινγκ, η ICE συμμετέχει στην Ομάδα Εργασίας Διεθνούς Απάτης του Μάρκετινγκ, η οποία ιδρύθηκε το 2007.

- **Το πρόγραμμα STAMP.**

Το πρόγραμμα STAMP (που αφορά το Λαθρεμπόριο και την Παράνομη Διακίνηση των Περιουσιακών Στοιχείων, των Χρημάτων και των Εσόδων) αντιμετωπίζει τις οργανώσεις λαθρεμπορίου και παράνομης διακίνησης των ανθρώπων με μια επιθετική στάση κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Το Γραφείο (HSI) Ερευνών Ασφάλειας της ICE ακολουθεί τις διαδρομές των χρημάτων για τον εντοπισμό των βασικών μελών των εγκληματικών οργανώσεων που εμπλέκονται στην δραστηριότητα του λαθρεμπορίου και της παράνομης διακίνησης των ανθρώπων. Η κατάσχεση αυτών των περιουσιακών στοιχείων είναι ζωτικής σημασίας για τον τερματισμό των οργανώσεων αυτών.

- **Πρωτοβουλία SEARCH**

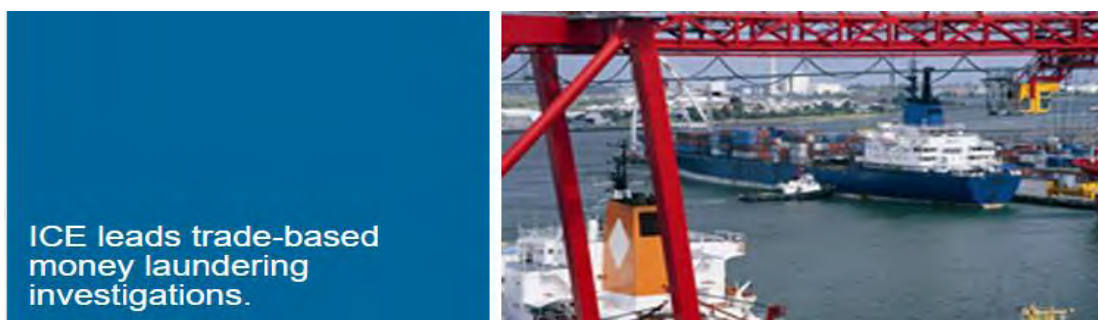
Μέσω της πρωτοβουλίας SEARCH, το HSI αναζητά ενεργά και διερευνά στοιχεία που σχετίζονται με οργανωμένους κύκλους εγκληματικότητας στον λιανικό χώρο που έχουν διεθνή εμβέλεια. Οι έρευνες της πρωτοβουλίας SEARCH συχνά επικεντρώνονται στον τρόπο με τον οποίο οι οργανωμένοι κύκλοι εγκληματικότητας στον λιανικό χώρο, κερδίζουν, μετακινούν και αποθηκεύουν τα κεφάλαια τους.

Παραδείγματα Ελέγχων:

- Τα χρήματα που έχουν μεταφερθεί λαθραία ή έχουν μεταφερθεί με τραπεζικά εμβάσματα έξω από τις Ηνωμένες Πολιτείες για την υποστήριξη παράνομων δραστηριοτήτων.

- Κλεμμένα περιουσιακά στοιχεία που έχουν εξαχθεί παράνομα από τις Η.Π.Α.

- Παράνομοι αλλοδαποί που εμπλέκονται σε οργανωμένη, παράνομη δραστηριότητα στις Ηνωμένες Πολιτείες.

- **Εμπορική Διαφάνεια.**

Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στο εμπόριο (TBML) είναι η διαδικασία συγκάλυψης των εγκληματικών εσόδων μέσω του εμπορίου για τη νομιμοποίηση της παράνομης προέλευσής τους. Η TBML, αντί να αποτελεί ενιαία δραστηριότητα, αναφέρεται σε μια ποικιλία συστημάτων που χρησιμοποιούνται από κοινού για τη συγκάλυψη των εγκληματικών εσόδων, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνουν τη μεταφορά παράνομων αγαθών, την παραποίηση εμπορικών εγγράφων και την παραποίηση των χρηματοοικονομικών συναλλαγών που σχετίζονται με το εμπόριο με σκοπό την ενσωμάτωση των εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Οι ποινικές και τρομοκρατικές οργανώσεις συχνά εκμεταλλεύονται τα παγκόσμια συστήματα εμπορίου για να διακινήσουν τις αξίες τους σε όλο τον κόσμο, χρησιμοποιώντας σύνθετα και μερικές φορές συγκεχυμένα συστήματα που συνδέονται με νόμιμες εμπορικές συναλλαγές. Εκτιμάται ότι το

ετήσιο ξέπλυμα παράνομου χρήματος από το εμπόριο υπερβαίνει τα δισεκατομμύρια δολάρια και αυξάνεται κάθε χρόνο.

Η ICE δημιούργησε τη Μονάδα Διαφάνειας Εμπορίου(ΤΤU)(για τον προσδιορισμό των παγκόσμιων τάσεων TBML και τη διεξαγωγή μόνιμης ανάλυσης των εμπορικών δεδομένων που παρέχονται μέσω συνεργασιών με μονάδες διαφάνειας εμπορικών συναλλαγών άλλων χωρών. Ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους για τον εντοπισμό περιπτώσεων και προτύπων του TBML είναι μέσω της ανταλλαγής και της επακόλουθης ανάλυσης των εμπορικών δεδομένων για ανωμαλίες που θα ήταν εμφανείς μόνο με την εξέταση και των δύο πλευρών μιας εμπορικής συναλλαγής.

Η μονάδα(ΤΤU)(αυτή σχηματίζεται όταν η ICE και οποιοσδήποτε από τους εμπορικούς εταίρους των Ηνωμένων Πολιτειών συμφωνούν να ανταλλάσσουν εμπορικά δεδομένα για τον προσδιορισμό της σύγκρισης και της ανάλυσης. Με τη χρήση υπερσύγχρονου λογισμικού και αποδεδειγμένων τεχνικών έρευνας, η μονάδα μπορεί εύκολα να εντοπίσει προηγούμενες άγνωστες συναλλαγές.

Για να βοηθήσει στην ανάλυση των δεδομένων, η ICE έχει αναπτύξει ένα εξειδικευμένο σύστημα πληροφορικής που ονομάζεται Σύστημα Διαφάνειας Ανάλυσης Δεδομένων & Έρευνας για το Εμπόριο. Περιέχοντας τόσο στοιχεία για το εγχώριο όσο και για το εξωτερικό εμπόριο, το σύστημα επιτρέπει στους χρήστες να βλέπουν και τις δύο πλευρές μιας εμπορικής συναλλαγής, καθιστώντας τη διαφανή και στις δύο χώρες. Αυτό το εργαλείο διερεύνησης έχει αποδειχθεί αποτελεσματικό στον εντοπισμό διεθνών εμπορικών ανωμαλιών και οικονομικών παρατυπιών ενδεικτικών TBML, τελωνειακής απάτης, λαθρεμπορίου και ακόμη και φοροδιαφυγής.

Η ICE εγκαινίασε την ιδέα της Μονάδας Διαφάνειας Εμπορίου (ΤΤU)(στην Ουάσινγκτον, το 2004, και στη συνέχεια καθιέρωσε εταιρικές σχέσεις με το εξωτερικό για την Εμπορική Διαφάνεια με αρκετές χώρες.

Επιπλέον, η ΤΤU του ICE συνεργάζεται επίσης με συνεργάτες μεταξύ των οργανισμών και με διεθνείς οργανισμούς, όπως η Ομάδα Εργασίας Χρηματοοικονομικής Δράσης, για την ευαισθητοποίηση σε αυτό το παγκόσμιο ζήτημα.

Καθώς αυξάνεται το δίκτυο των μονάδων διαφάνειας συναλλαγών, θα υπάρξει και ανοικτή ανταλλαγή εμπορικών δεδομένων μεταξύ όλων των συμμετεχουσών χωρών. Αυτό θα διαδραματίσει έναν όλο και πιο σημαντικό ρόλο στην αποτροπή της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και του διακρατικού εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

4.Εμπειρική έρευνα στον Ελλαδικό χώρο & συνοπτική αναφορά στην άποψη των Πολιτών και των συναφών φορέων των Η.Π.Α.

4.1 Σκοπός – Στόχοι της εμπειρικής έρευνας.

Ο σκοπός– στόχος της παρούσας εμπειρικής έρευνας όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των δράσεων κ' ελέγχων των Ελληνικών Αρχών και κατά συνέπεια των Αρχών της Ε.Ε στην αντιμετώπιση των σημερινών κύριων ζητημάτων(της τρομοκρατίας, της βιοασφάλειας, της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής,της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών και της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος") στα πλαίσια των διασυνοριακών-πολυεθνικών ελέγχων της μετακίνησης των ατόμων,της διακίνησης των αγαθών και της μεταφοράς των χρημάτων,είναι η διερεύνηση,ο εντοπισμός και η ανάδειξη των :

A.Του βαθμού ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών στους εν λόγω ελέγχους.

B. Του βαθμού ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη,του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

4.2 Μέθοδος Δειγματοληψίας.

Η τεχνική που θα ακολουθηθεί είναι η απλή τυχαία δειγματοληψία (simple random sampling). Η απλή, τυχαία δειγματοληψία εξασφαλίζει σε κάθε μέλος του πληθυσμού την ίδια πιθανότητα να συμπεριληφθεί στο δείγμα (Παππάς, Θ. 2002).

∴ Πλεονεκτήματα της απλής τυχαιάς δειγματοληψίας:

Η ευκολία χρήσης αποτελεί το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της απλής τυχαιάς δειγματοληψίας. Αντίθετα με τις πιο πολύπλοκες μεθόδους δειγματοληψίας, όπως είναι η διαστρωματοποιημένη τυχαία δειγματοληψία και η δειγματοληψία πιθανότητας, δεν υπάρχει ανάγκη διαίρεσης του πληθυσμού σε υποπληθυσμούς ή λήψη οποιωνδήποτε άλλων πρόσθετων βημάτων πριν από την τυχαία επιλογή μελών του πληθυσμού.

Ένα απλό τυχαίο δείγμα πρέπει να είναι μια αμερόληπτη αντιπροσώπευση μιας ομάδας. Θεωρείται ένας δίκαιος τρόπος επιλογής δείγματος από μεγαλύτερο πληθυσμό, δεδομένου ότι κάθε μέλος του πληθυσμού έχει ίσες πιθανότητες να επιλεγεί.

∴ Μειονεκτήματα της απλής τυχαιάς δειγματοληψίας:

Ένα σφάλμα δειγματοληψίας μπορεί να συμβεί με ένα απλό τυχαίο δείγμα εάν το δείγμα δεν καταλήξει να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τον πληθυσμό που υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύει. Για το λόγο αυτό, η απλή τυχαία δειγματοληψία χρησιμοποιείται πιο συχνά όταν ο ερευνητής δεν γνωρίζει πολλά για τον πληθυσμό. Αν ο ερευνητής ήξερε περισσότερο, θα ήταν καλύτερο να χρησιμοποιήσει μια διαφορετική τεχνική δειγματοληψίας, όπως διαστρωματωμένη τυχαία δειγματοληψία, η οποία συμβάλλει στην ερμηνεία των διαφορών στο εσωτερικό του πληθυσμού, όπως η ηλικία, η φυλή ή το φύλο. Άλλα μειονεκτήματα περιλαμβάνουν το γεγονός ότι για τη δειγματοληψία από μεγάλους πληθυσμούς, η διαδικασία μπορεί να είναι χρονοβόρα και δαπανηρή σε σύγκριση με άλλες μεθόδους.

4.3 Οι συμμετέχοντες.

Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν σε έντυπη μορφή από 01.05.2019 έως 20.05.2019 προς συμπλήρωση σε ένα αντιπροσωπευτικό μέρος των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών(Τελωνεία, Αστυνομία) και σε διάφορες πόλεις, σύμφωνα πάντα με τους διαθέσιμους πόρους της εν λόγω εργασίας. Οφείλουμε να τονίσουμε σε αυτό το σημείο ότι κατά την διανομή των ερωτηματολογίων, σκοπίμως και προς πλήρωση των στόχων της παρούσας έρευνας, δεν υπήρχε κάποιος περιορισμός ως προς την ηλικία, το φύλλο, το μορφωτικό επίπεδο ή την επαγγελματική ιεραρχική θέση των ερωτηθέντων.

4.4 Μέθοδος συλλογής και ανάλυσης δεδομένων.

Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν σε έντυπη (με άμεση παράδοση και παραλαβή) μορφή και εμπεριέχουν «Κλειστού» τύπου ερωτήσεις. Οι απαντήσεις είναι με την μορφή της κλίμακας Likert - O Rensis Likert πρότεινε (1932) μια 5-βαθμη κλίμακα διαφωνίας-συμφωνίας (δίπολη), που έκτοτε χρησιμοποιείται ευρύτατα στις έρευνες πεδίου. Τα ερωτηματολόγια συμπληρώθηκαν στα ελληνικά και ελέγχθηκαν ως προς την ακρίβεια των ερωτήσεων και την ευκολία κατανόησης τους. Όπου κρίθηκε απαραίτητο έγιναν διορθώσεις. Στην συνέχεια τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν σε έντυπη μορφή. Τα συλλεχθέντα δεδομένα αναλύθηκαν ποσοτικά και ποιοτικά με το λογισμικό **IBM / SPSS**. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκαν διάφορες στατιστικές τεχνικές και τα αποτελέσματα χρησιμοποιήθηκαν ως προς την ικανοποίηση των στόχων της παρούσας μελέτης.

Σχετικά με τη διατύπωση των ερωτήσεων που αφορούν το λεξιλόγιο και τη φρασεολογία του ερωτηματολογίου, οι ερωτήσεις προφανώς ακολουθούν τους κανόνες της γραμματικής και του συντακτικού. Ειδικότερα:

- Είναι διατυπωμένες με σαφήνεια και με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι κατανοητές από όλους τους χρήστες.
- Δεν περιέχουν τεχνικούς όρους, ιδιωτισμούς, λέξεις σπάνιες και δύσκολες.
- Από πλευράς περιεχομένου οι ερωτήσεις, είναι απλές και περιεκτικές.

4.5 Δεοντολογικές ανησυχίες και διαδικασίες.

Οι ερωτηθέντες δε χρειάστηκε να δηλώσουν το ονομά τους.Τα ερωτηματολόγια ζητούν λίγα μόνο προσωπικά στοιχεία για κάθε συμμετέχοντα(π.χ αν είναι άντρας ή γυναίκα,σε ποιο μορφωτικό επίπεδο ανήκει).Τα ερωτηματολόγια έλαβαν αύξοντα αριθμό και τα δεδομένα που περιέχουν καταχωρήθηκαν σε υπολογιστικό φύλλο.Τα δεδομένα καταχωρήθηκαν και ελέχθηκαν προσεκτικά ώστε να διασφαλιστεί η ακρίβειά τους και στη συνέχεια τα συμπληρωμένα ερωτηματολόγια θα παραμείνουν διαθέσιμα για περαιτέρω διερεύνηση για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα.Η διασφάλιση της εμπιστευτικότητας και της ανωνυμίας σημαίνει ότι από τη συμμετοχή σε αυτή την δημοσκόπηση δεν πρόκειται να υπάρξει καμία αρνητική επίπτωση.

4.6 Ευρήματα της Εμπειρικής Έρευνας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Η στατιστική επεξεργασία έγινε με τη χρήση του στατιστικού πακέτου **SPSS 21.0.0.0**.

Επειδή ο αριθμός των ερωτηματολογίων είναι αρκετά υψηλός (ανέρχεται σε 110), θεωρείται ότι τα δεδομένα που προέκυψαν από την επεξεργασία των ερωτηματολογίων ακολουθούν προσεγγιστικά την κανονική κατανομή.

Οπότε για την στατιστική ανάλυση χρησιμοποιήθηκαν παραμετρικοί έλεγχοι (όπως π.χ. independent t-tests, one-way ANOVA).

Σημειώνεται ότι δεν υπήρξαν ελλείπουσες παρατηρήσεις και όλα τα ερωτηματολόγια ήταν απαντημένα στο σύνολο των πεδίων.

4.6.1 ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ.

I. ΦΥΛΟ

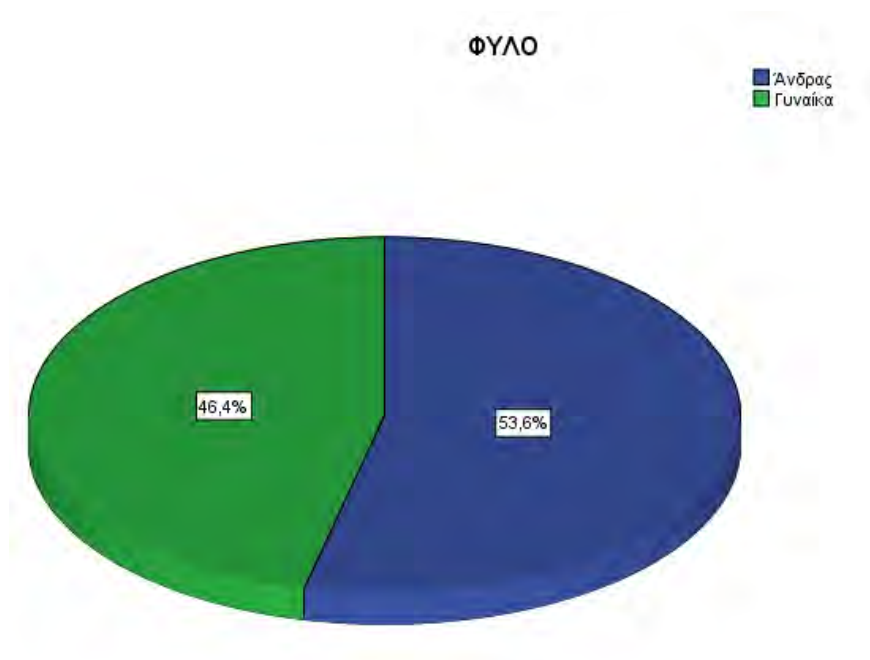
Η κατανομή των συμμετεχόντων ανά φύλο φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Φύλο	Συχνότητα	%	Αθροιστική Συχνότητα
Άνδρας	59	53,6	53,6
Γυναίκα	51	46,4	100,0
Σύνολο	110	100,0	

Από τους 110 ερωτηθέντες, οι 59 είναι άνδρες (ποσοστό 53,6%) και 51 είναι γυναίκες (ποσοστό 46,4%).

Η κατανομή ανά φύλο φαίνεται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 01: Φύλο

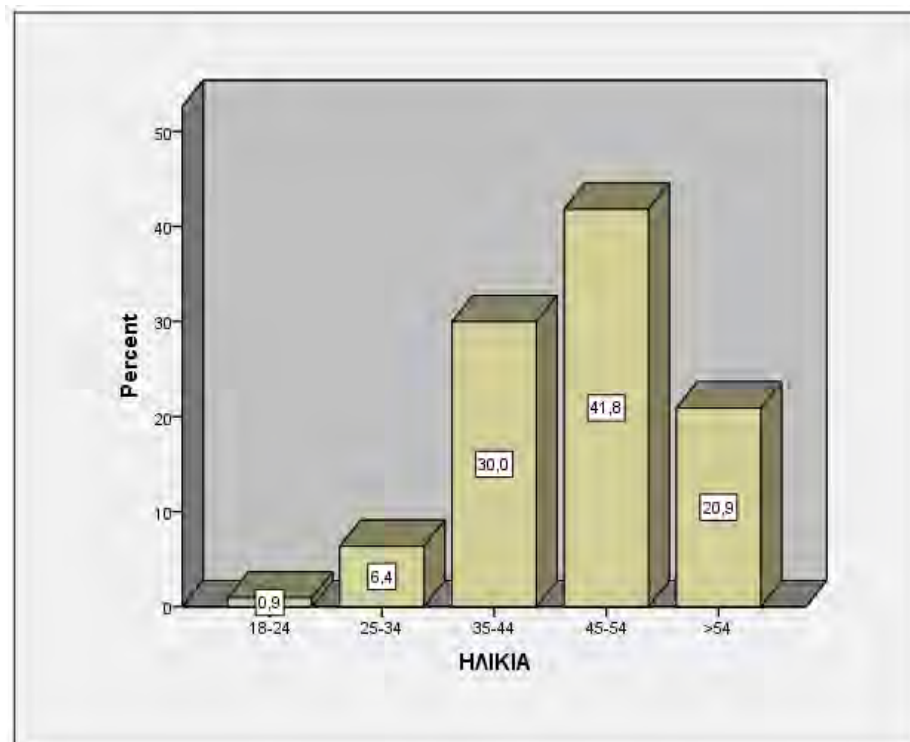
II. ΗΛΙΚΙΑ

Η κατανομή των συμμετεχόντων ανά ηλικία, φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Ηλικία	Συχνότητα	%	Αθροιστική Συχνότητα
18-24	1	0,9	0,9
25-34	7	6,4	7,3
35-44	33	30,0	37,3
45-54	46	41,8	79,1
>54	23	20,9	100,0
Σύνολο	110	100,0	

Από τους 110 ερωτηθέντες, μόνον 1 είναι ηλικίας 18-24 ετών (ποσοστό 0,9%), οι 7 ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα 25-34 (ποσοστό 6,4%), 33 στην ηλικιακή ομάδα 35-44 (ποσοστό 30,0%), 46 στην ηλικιακή ομάδα 45-54 (ποσοστό 41,8%) και 23 είναι μεγαλύτεροι των 54 ετών (ποσοστό 20,9%). Η κατανομή ανά ηλικία φαίνεται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 02: Ηλικία

III.ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

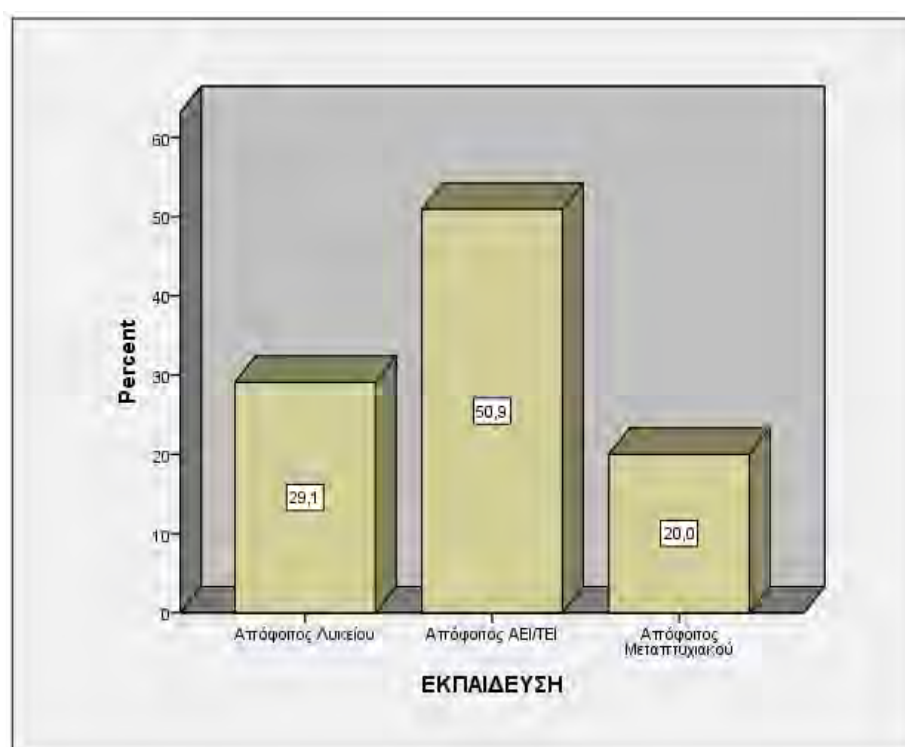
Η κατανομή των συμμετεχόντων με βάση την εκπαίδευση φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Εκπαίδευση	Συχνότητα	%	Αθροιστική Συχνότητα
Απόφοιτος Λυκείου	32	29,1	29,1
Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	56	50,9	80,0
Απόφοιτος Μεταπτυχιακού	22	20,0	100,0
Σύνολο	110	100,0	

Από τους 110 ερωτηθέντες, 32 (ποσοστό 29,1%) είναι απόφοιτοι Λυκείου, οι 56 (ποσοστό 50,9%) είναι απόφοιτοι ΑΕΙ/ΤΕΙ και 22 (ποσοστό 20,0%) είναι απόφοιτοι Μεταπτυχιακού. Κανένας δεν δήλωσε κάτοχος διδακτορικού.

Τα παραπάνω φαίνονται διαγραμματικά και στο παρακάτω ραβδόγραμμα.

Γράφημα 03: Εκπαίδευση

IV. ΕΙΣΟΔΗΜΑ

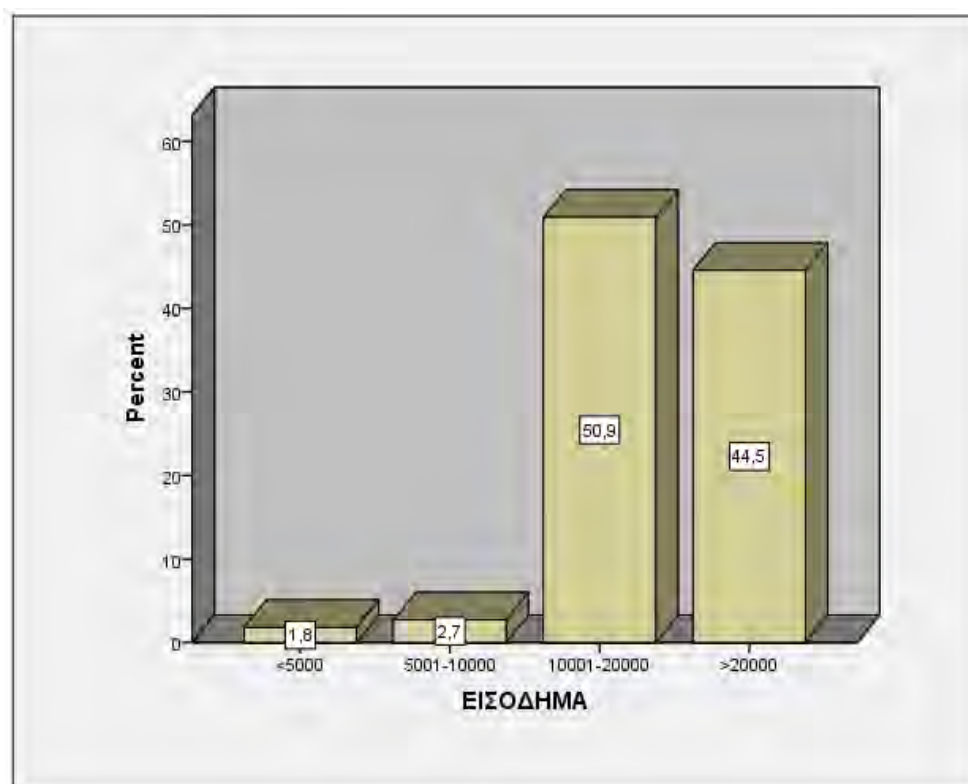
Η κατανομή των συμμετεχόντων με βάση το καθαρό οικογενειακό εισόδημα του ατόμου που απαντά στο ερωτηματολόγιο, φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Εισόδημα	Συχνότητα	%	Αθροιστική Συχνότητα
<5000	2	1,8	1,8
5001-10000	3	2,7	4,5
10001-20000	56	50,9	55,5
>20000	49	44,5	100,0
Σύνολο	110	100,0	

Όπως προκύπτει, από τους 110 ερωτηθέντες, οι 2 (ποσοστό 1,8%) έχουν εισόδημα μικρότερο των 5000 ευρώ, 3 (ποσοστό 2,7%) μεταξύ 5001-10000, 56 (ποσοστό 50,9%) μεταξύ 10001-20000 και 49 (ποσοστό 44,5%) μεγαλύτερο των 20000 ευρώ.

Τα παραπάνω φαίνονται διαγραμματικά και στο παρακάτω ραβδόγραμμα.

Γράφημα 04: Εισόδημα

V. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

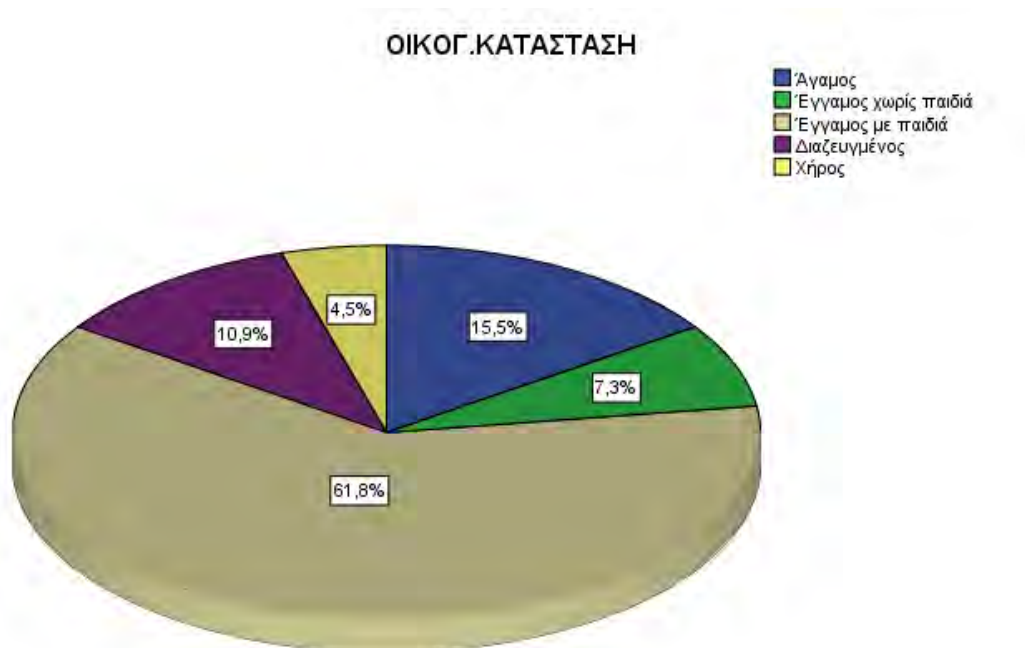
Όσον αφορά την οικογενειακή κατάσταση, τα στοιχεία φαίνονται στον παρακάτω πίνακα.

Οικογενειακή κατάσταση	Συχνότητα	%	Αθροιστική Συχνότητα
Άγαμος	17	15,5	15,5
Έγγαμος χωρίς παιδιά	8	7,3	22,7
Έγγαμος με παιδιά	68	61,8	84,5
Διαζευγμένος	12	10,9	95,5
Χήρος	5	4,5	100,0
Σύνολο	110	100,0	

Όσον αφορά την οικογενειακή κατάσταση, από τους 110 συμμετέχοντες 17 (ποσοστό 15,5%) δηλώνουν άγαμοι, 8 (ποσοστό 7,3%) είναι έγγαμοι χωρίς παιδιά, 68 (ποσοστό 61,8%) είναι έγγαμοι με παιδιά, 12 (ποσοστό 10,9%) είναι διαζευγμένοι και 5 (ποσοστό 4,5%) χήροι.

Τα παραπάνω φαίνονται διαγραμματικά και στο παρακάτω γράφημα πίτας

Γράφημα 05: Οικογενειακή κατάσταση

4.6.2 ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

A.Ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών στους πολυεθνικούς ελέγχους.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την **τρομοκρατία**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2

- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 38: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς την τρομοκρατία.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	N
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	2	24	34	40	10	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	1	15	43	40	11	110
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	10	32	37	26	5	110
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	6	32	44	24	4	110

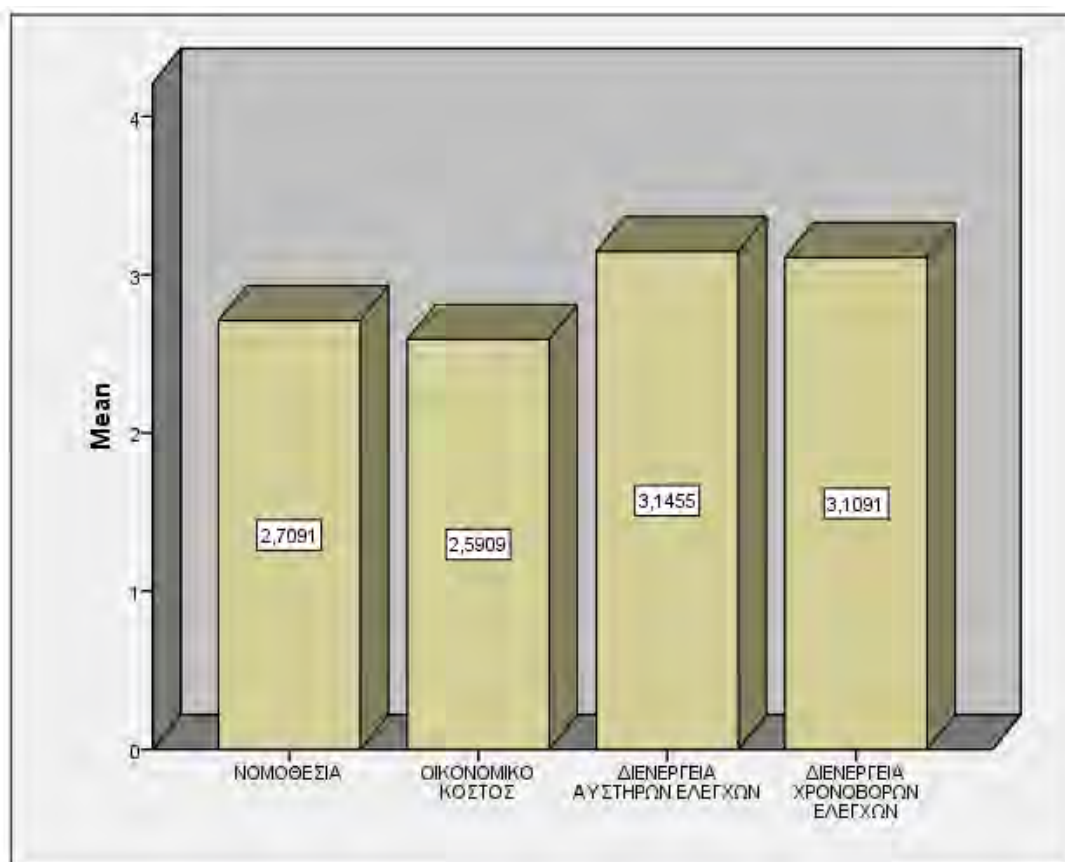
Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 39: Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς την τρομοκρατία.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	2,7091	0,9712	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2,5909	0,8813	1	5
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	3,1455	1,030	1	5
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	3,1091	0,9321	1	5

Τα παραπάνω φαίνονται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 06: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την τρομοκρατία.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την **βιοασφάλεια**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 40: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη βιοασφάλεια.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	1	14	38	40	17	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	0	15	43	32	20	110
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	3	27	35	36	9	110
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	1	30	40	30	9	110

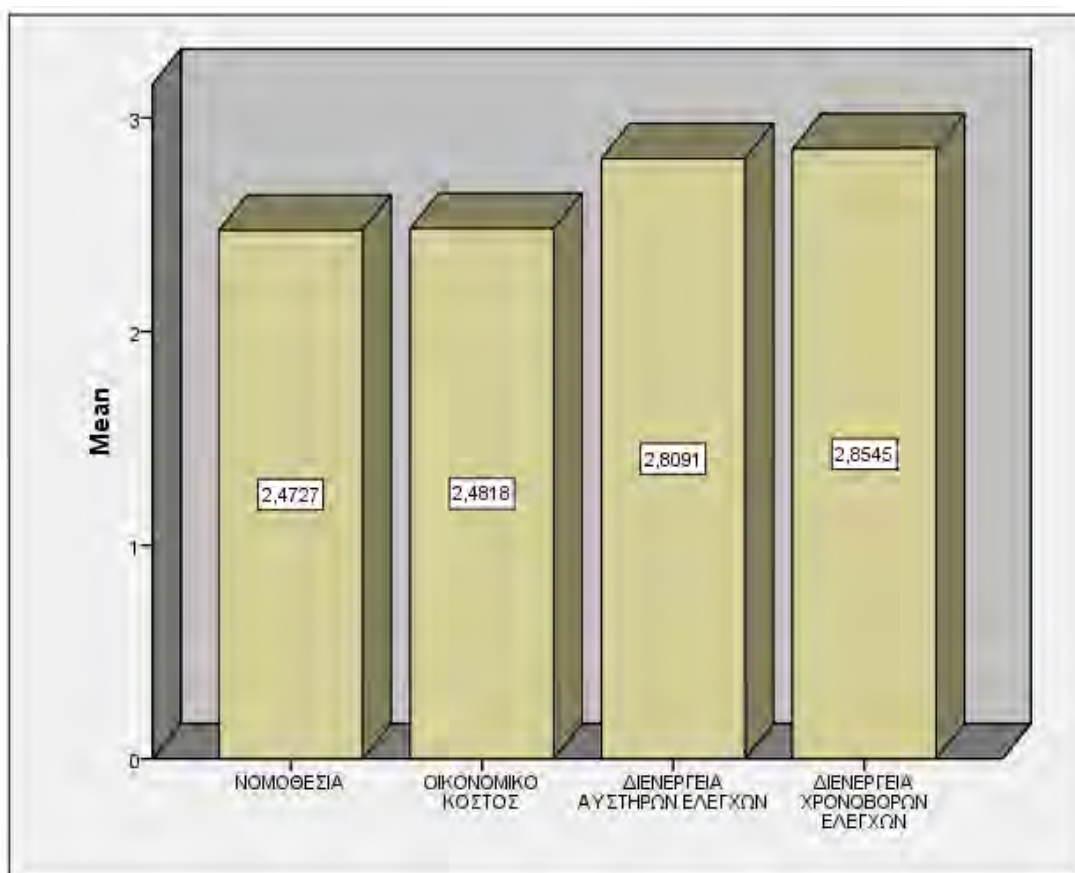
Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 41: Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη βιοασφάλεια.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,4727	0,9362	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,4818	0,9461	1	5
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,88091	,9914	1	5
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,8545	,9473	1	5

Τα παραπάνω φαίνονται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 07: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη βιοασφάλεια.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη **διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 42: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς τη διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	N
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	5	20	28	45	12	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2	16	44	31	17	110
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	8	30	37	28	7	110
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	5	25	47	26	7	110

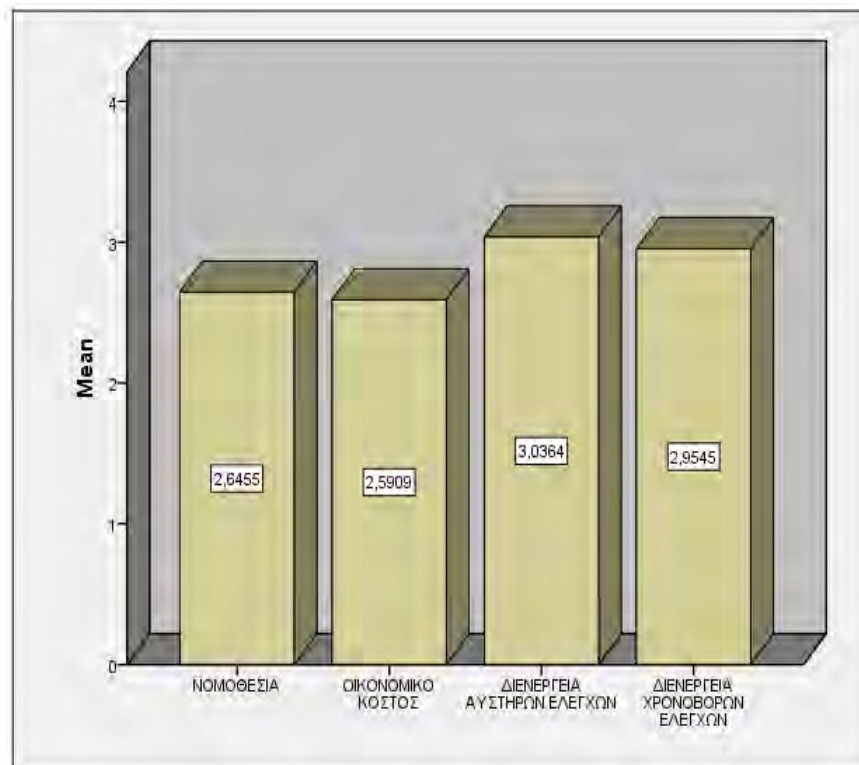
Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 43: Περιγραφικά στοιχεία για τη διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,6455	1,0461	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,5909	0,9803	1	5
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	3,0364	1,0401	1	5
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,9545	0,9520	1	5

Τα παραπάνω φαίνονται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 08: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη μη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής.

Ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς το **ξέπλυμα του μαύρου χρήματος**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 44: Απαντήσεις για ενημέρωση/αντίληψη ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2	25	34	38	11	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	1	20	48	31	10	110
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	5	27	39	32	7	110
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	4	28	40	31	7	110

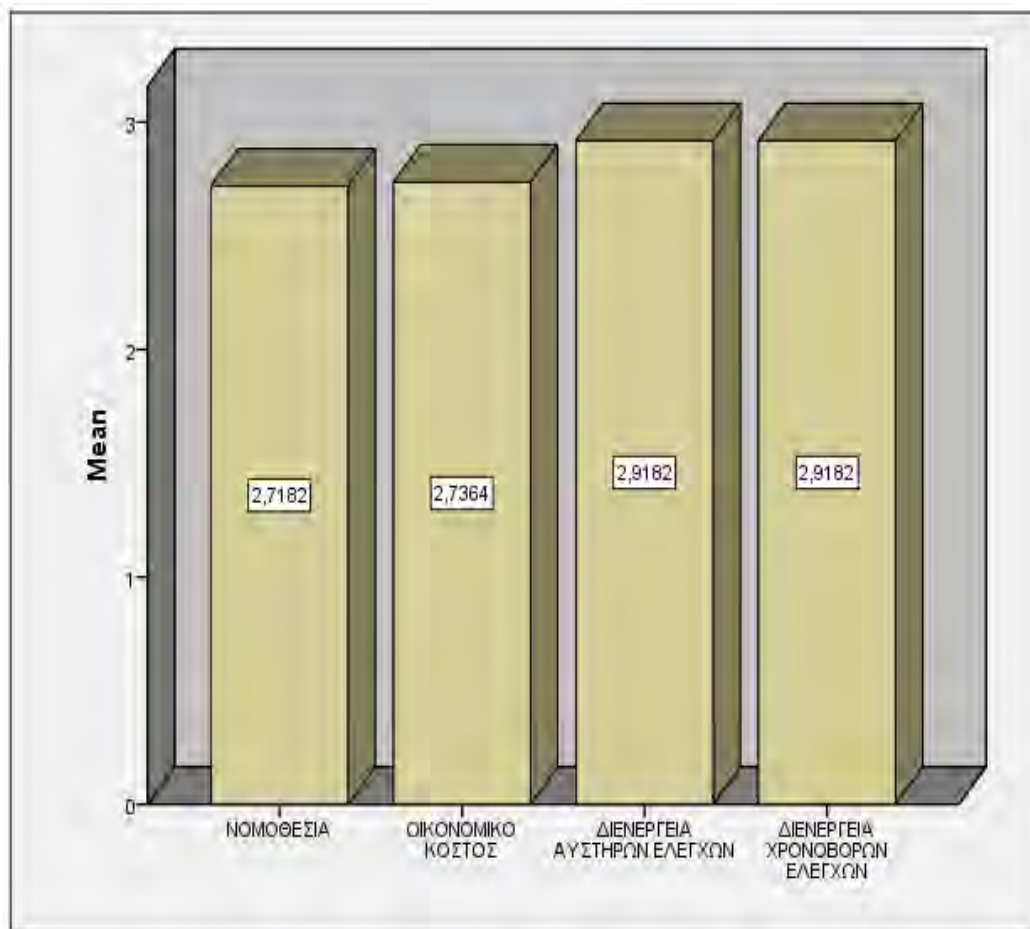
Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 45: Περιγραφικά στοιχεία για ενημέρωση/αντίληψη ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,7162	0,9871	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,7364	0,8953	1	5
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,9182	0,9870	1	5
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,9182	0,9693	1	5

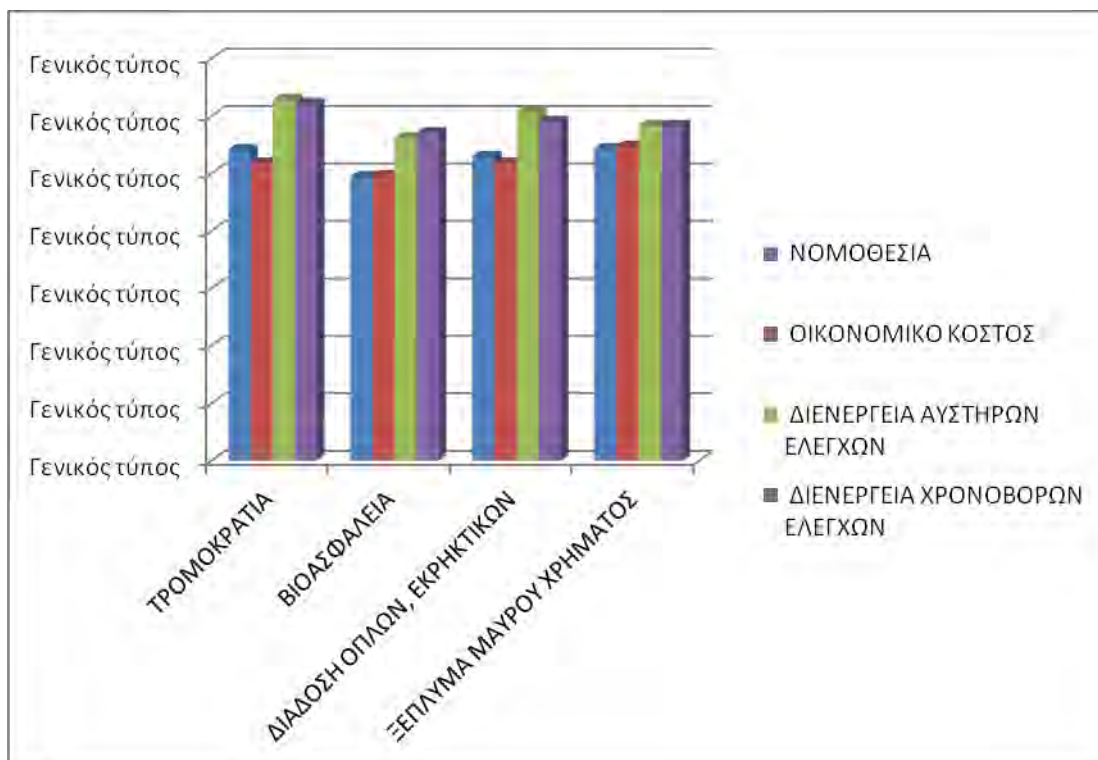
Τα παραπάνω φαίνονται στο παρακάτω γράφημα.

Γράφημα 09: Βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Το παρακάτω γράφημα συγκρίνει τον βαθμό ενημέρωσης ως προς τη νομοθεσία και το οικονομικό κόστος των ελέγχων, όσο και τον βαθμό αντίληψης για το αν διενεργούνται αυστηροί και χρονοβόροι έλεγχοι στα τέσσερα πεδία της έρευνας: την τρομοκρατία, τη βιοασφάλεια, τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής και το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Γράφημα 10: Σύγκριση βαθμού ενημέρωσης – αντίληψης.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Παρατηρείται ότι οι μέσες τιμές για όλες τις προτάσεις που εκφράζουν και στα τέσσερα πεδία της έρευνας, τον βαθμό ενημέρωσης ως προς τη νομοθεσία και το οικονομικό κόστος των ελέγχων είναι μικρότερες του 3, που είναι η μέση τιμή της πεντάβαθμης κλίμακας Likert. Αυτό σημαίνει ότι τα στελέχη των Τελωνειακών και Αστυνομικών Αρχών δεν θεωρούν ότι είναι ικανοποιητικά ενημερωμένα ως προς τη νομοθεσία και το οικονομικό κόστος των ελέγχων ως προς την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την βιοασφάλεια, τη μη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής και για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος.

Όσον αφορά τον βαθμό αντίληψης για το αν διενεργούνται αυστηροί έλεγχοι και χρονοβόροι έλεγχοι, οι μέσες τιμές είναι μεγαλύτερες από ότι για τον βαθμό ενημέρωσης στα αντίστοιχα πεδία, που σημαίνει ότι τα στελέχη των Τελωνειακών και Αστυνομικών Αρχών έχουν θετικότερη αντίληψη για τη διενέργεια αυστηρών και χρονοβόρων ελέγχων, σε σχέση με την ενημέρωση, αν και εν γένει η αντίληψη αυτή είναι ουδέτερη (μέσες τιμές κοντά στο 3) ή ελαφρώς αρνητική (μέσες τιμές ελαφρώς μικρότερες του 3).

Καλύτερη είναι η αντίληψη για τους ελέγχους για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (μέσες τιμές ελαφρώς μεγαλύτερες του 3). Ακολουθεί η αντίληψη για τους ελέγχους για τη μη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής (μέσες τιμές κοντά στο 3), και για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος (μέσες τιμές ελαφρώς μικρότερες του 3). Μικρότερος και ξεκάθαρα αρνητικός είναι ο βαθμός αντίληψης για τη διενέργεια αυστηρών και χρονοβόρων ελέγχων για τη βιοασφάλεια.

Β. Ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως προς την **τρομοκρατία**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 46: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς την τρομοκρατία.

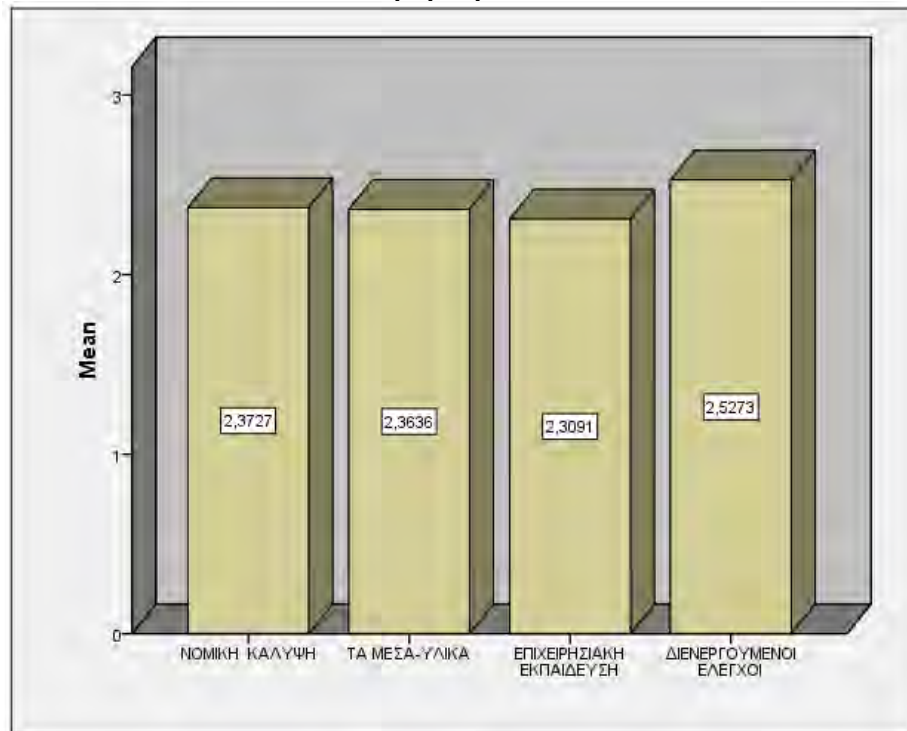
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	N
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2	5	58	52	13	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ- ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2	9	30	55	14	110
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2	7	27	61	13	110
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2	15	30	55	8	110

Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 47: Περιγραφικά στοιχεία για την ικανοποίηση ως προς την τρομοκρατία.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	2,3727	,8222	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2,3636	,8753	1	5
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2,3091	,8321	1	5
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	2,5273	,8852	1	5

Γράφημα 11: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς την τρομοκρατία.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως προς την **βιοασφάλεια**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 48: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς τη βιοασφάλεια.

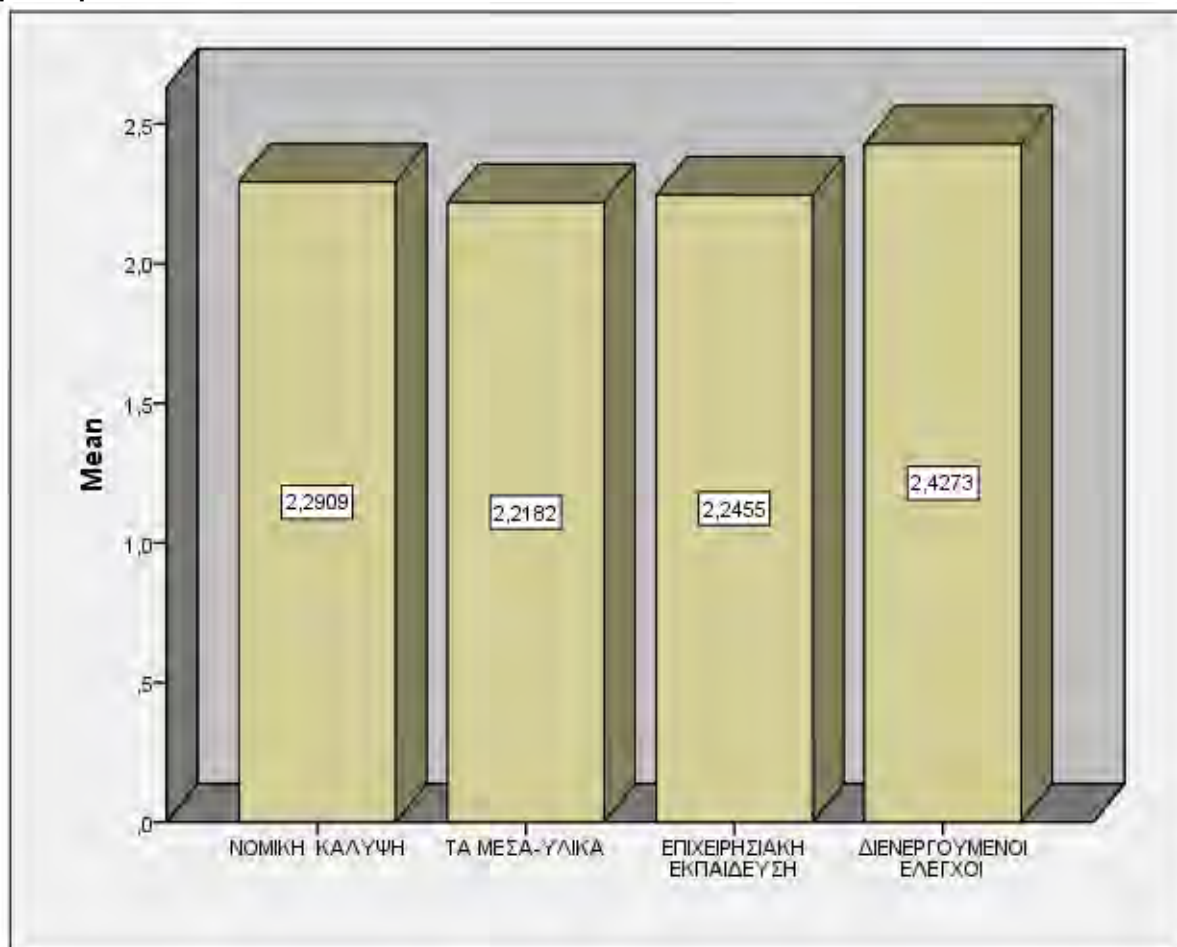
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	0	4	40	50	16	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ- ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	0	4	32	58	16	110
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	0	9	24	62	15	110
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	1	8	38	51	11	110

Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 49: Περιγραφικά στοιχεία για ικανοποίηση ως προς τη βιοασφάλεια.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,2909	0,7583	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,2182	0,7341	1	5
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,2455	0,7922	1	5
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	2,4273	0,8071	1	5

Γράφημα 12: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη βιοασφάλεια.

Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως προς τη **διάδοση των όπλων, εκρηκτικών και των υλικών μαζικής καταστροφής**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 50: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.

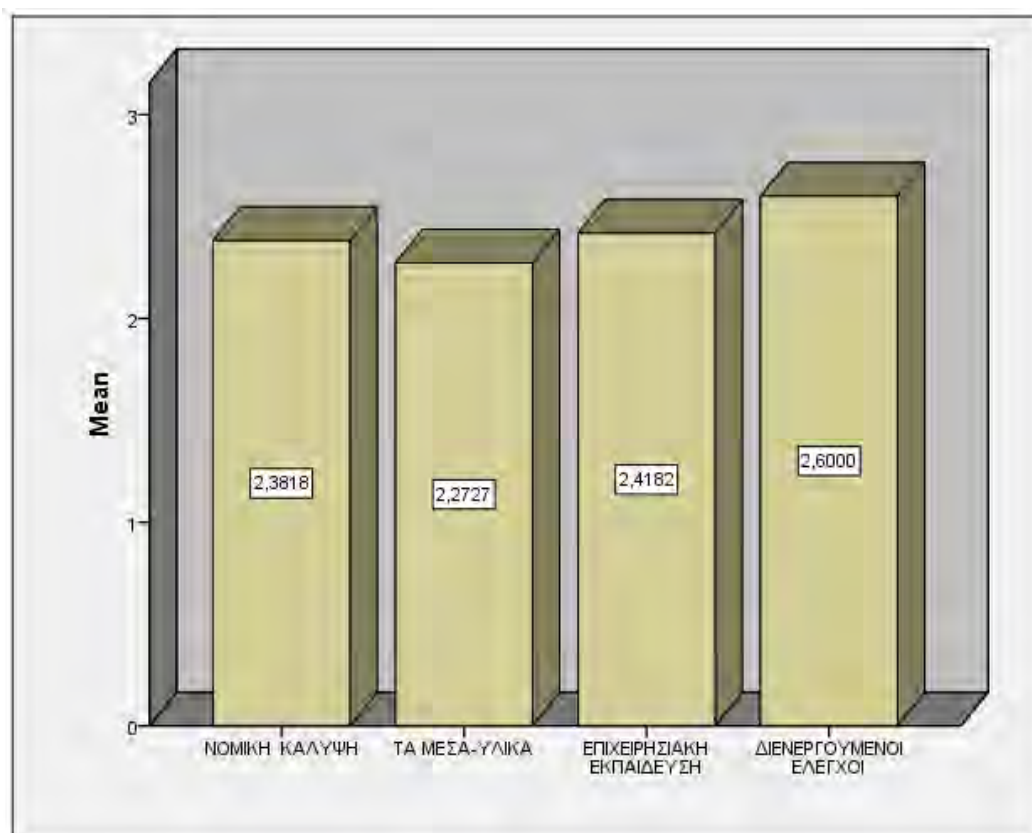
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	1	9	31	59	10	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	1	6	30	58	15	110
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2	8	33	58	9	110
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2	14	41	44	9	110

Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 51: Περιγραφικά στοιχεία για ικανοποίηση ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,3818	0,80100	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,2727	0,8003	1	5
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,4182	0,8174	1	5
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	2,6000	0,8801	1	5

Γράφημα 13: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής.

Ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να απαντήσουν σε τέσσερις προτάσεις, με σκοπό να εκτιμηθεί ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως προς το **ξέπλυμα του μαύρου χρήματος**, με δυνατότητα επιλογών :

- Διαφωνώ απόλυτα=1
- Διαφωνώ =2
- Ούτε Συμφωνώ ούτε Διαφωνώ =3
- Συμφωνώ =4
- Συμφωνώ απόλυτα=5

Ο πίνακας που ακολουθεί, παρουσιάζει τις απαντήσεις, όπως δόθηκαν από τους 110 συμμετέχοντες και όπου φαίνεται πώς απαντήθηκε κάθε πρόταση.

Πίνακας 52: Απαντήσεις για την ικανοποίηση ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

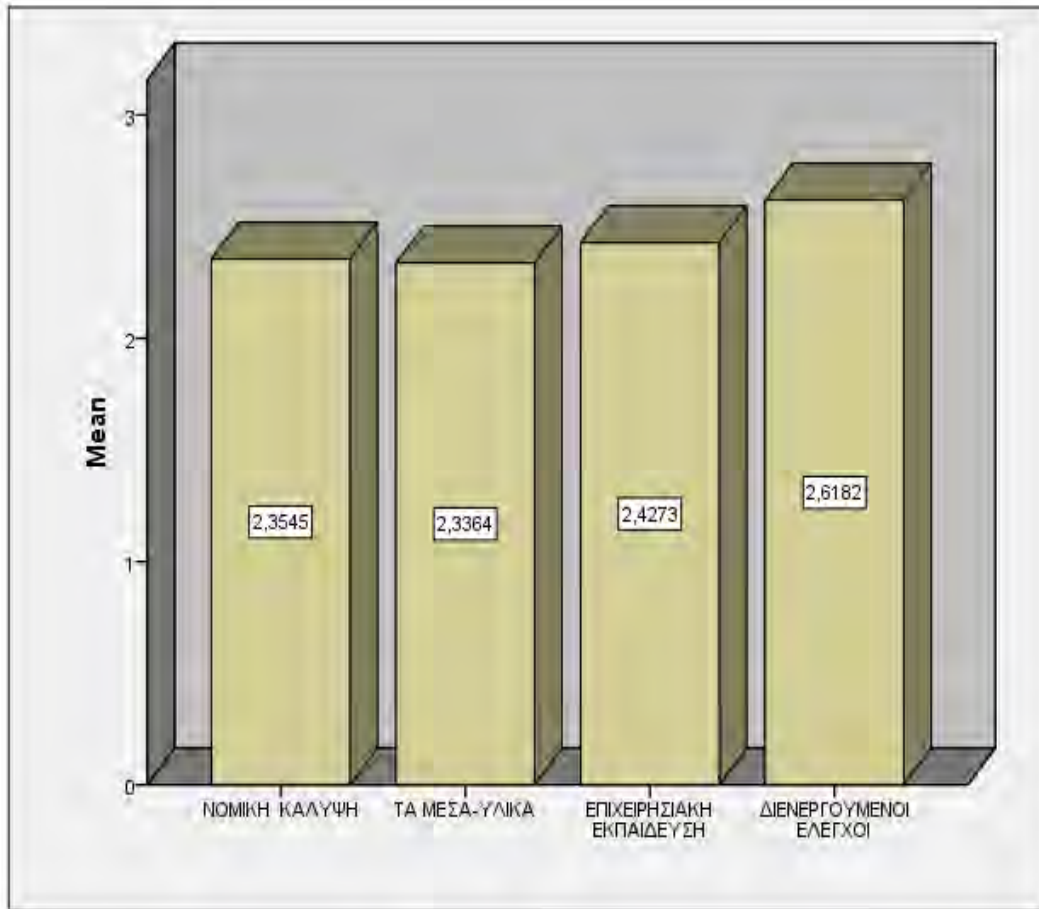
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΝΟΛΟ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	0	7	38	52	13	110
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	0	9	29	62	10	110
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	1	11	30	60	8	110
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2	16	35	52	5	110

Ακολούθως, υπολογίστηκαν η μέση τιμή, η τυπική απόκλιση, η ελάχιστη και μέγιστη τιμή για κάθε πρόταση.

Πίνακας 53: Περιγραφικά στοιχεία για την ικανοποίηση ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

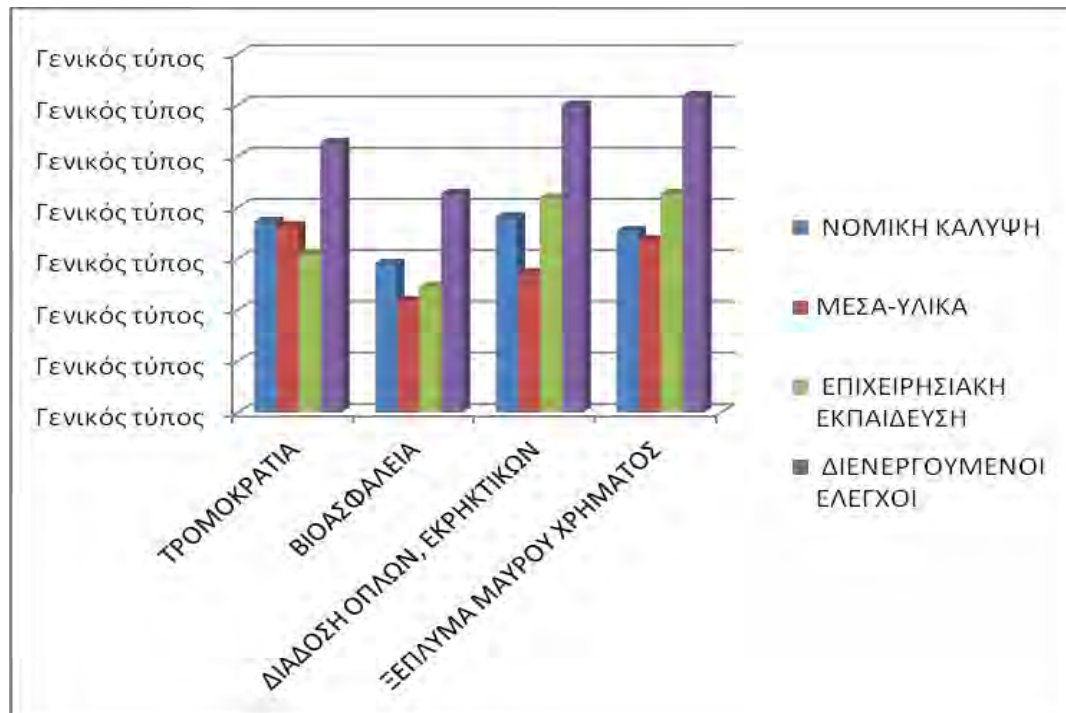
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	min	max
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,3545	0,7731	1	5
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ- ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,3364	0,7582	1	5
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,4273	0,8071	1	5
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	2,6182	0,8573	1	5

Γράφημα 14: Βαθμός ικανοποίησης για τους πολυεθνικούς ελέγχους ως προς το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Το παρακάτω γράφημα συγκρίνει τον βαθμό ικανοποίησης ως προς τη νομική κάλυψη, τα διαθέσιμα μέσα-υλικά, την επιχειρησιακή εκπαίδευση καθώς και τους ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, στα τέσσερα πεδία της έρευνας: την τρομοκρατία, τη βιοασφάλεια, τη διάδοση όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής και το ξέπλυμα μαύρου χρήματος.

Γράφημα 15: Σύγκριση βαθμού ικανοποίησης.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Παρατηρείται ότι οι μέσες τιμές για όλες τις προτάσεις που εκφράζουν και στα τέσσερα πεδία της έρευνας, τον βαθμό ικανοποίησης ως προς τη νομική κάλυψη, τα μέσα-υλικά που διαθέτει στους εργαζόμενους η Υπηρεσία, την επιχειρησιακή εκπαίδευση και τους διενεργούμενους ελέγχους, είναι μικρότερες του 3, που είναι η μέση τιμή της πεντάβαθμης κλίμακας Likert. Επομένως η ικανοποίηση είναι αρνητική.

Μάλιστα ο βαθμός ικανοποίησης είναι μικρότερος από τον βαθμό ενημέρωσης/αντίληψης για τα αντίστοιχα πεδία, όπως προκύπτει από την επεξεργασία των ερωτήσεων του πρώτου μέρους.

Εν γένει αρνητική είναι η ικανοποίηση για τη νομική κάλυψη, τα διαθέσιμα μέσα και εξοπλισμό και την επιχειρησιακή εκπαίδευση, ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων και στους τέσσερις τομείς.

Ελαφρώς μεγαλύτερη -αν και αρνητική- πάντως είναι η ικανοποίηση των στελεχών των Τελωνειακών και Αστυνομικών Αρχών από τους διενεργούμενους ελέγχους, εύρημα που συμφωνεί και με τον βαθμό αντίληψης ως προς τη διενέργεια ελέγχων.

4.6.3 ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ/ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ

Ι) ΜΕ ΤΟ ΦΥΛΟ

Από τον έλεγχο της συσχέτισης των απαντήσεων με το φύλο, δεν προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων βαθμών ενημέρωσης /αντίληψης ανάμεσα στα δύο φύλα.

Η στατιστική σημαντικότητα ελέγχθηκε ως εξής: Κατ' αρχήν ελέγχθηκε η ομοιογένεια ή μη των διασπορών για άνδρες και γυναίκες, με βάση το Levene's Test for Equality of Variances. Στη συνέχεια, με δεδομένη την ομοιογένεια ή μη των διασπορών με χρήση independent t-test ελέγχθηκε

αν είναι στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων τιμών που προκύπτουν για κάθε κριτήριο μεταξύ ανδρών και γυναικών. Για όλα τα κριτήρια $p\text{-value}=\text{sig}>0,05$, επομένως η μηδενική υπόθεση για ισότητα βαθμών ενημέρωσης/αντίληψης δεν απορρίπτεται.

II)ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ

Από τον έλεγχο της συσχέτισης των απαντήσεων με την ηλικία, με χρήση one-way ANOVA, δεν προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων βαθμών ενημέρωσης/αντίληψης μεταξύ των διαφόρων ηλικιακών κλάσεων, εφόσον $p\text{-values}>0,05$ σε επίπεδο σημαντικότητας 5% για κάθε κριτήριο.

III)ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Από τον έλεγχο της συσχέτισης των απαντήσεων με την εκπαιδευτική βαθμίδα αποφοίτησης του ερωτώμενου, με χρήση one-way ANOVA, δεν προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων βαθμών ενημέρωσης/αντίληψης μεταξύ των διαφόρων ηλικιακών κλάσεων, εφόσον $p\text{-values}>0,05$ σε επίπεδο σημαντικότητας 5% για κάθε κριτήριο.

4.6.4 ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ.

I) ΜΕ ΤΟ ΦΥΛΟ

Πίνακας 54: Διαφορές βαθμού ικανοποίησης με βάση το φύλο.

	ΦΥΛΟ	N	ΜΕΣΟΣ ΒΑΘΜΟΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ			
ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ	Άνδρας	59	2,51
	Γυναίκα	51	2,22
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Άνδρας	59	2,59
	Γυναίκα	51	2,10
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Άνδρας	59	2,51
	Γυναίκα	51	2,08
ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ	Άνδρας	59	2,68
	Γυναίκα	51	2,35
ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ			
ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ	Άνδρας	59	2,34
	Γυναίκα	51	2,24
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Άνδρας	59	2,32
	Γυναίκα	51	2,10
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Άνδρας	59	2,41
	Γυναίκα	51	2,06
ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ	Άνδρας	59	2,54
	Γυναίκα	51	2,29
ΔΙΑΔΟΣΗ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ, ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ			

ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ	Άνδρας	59	2,49
	Γυναίκα	51	2,25
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Άνδρας	59	2,36
	Γυναίκα	51	2,18
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Άνδρας	59	2,54
	Γυναίκα	51	2,27
ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ	Άνδρας	59	2,69
	Γυναίκα	51	2,49
ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ			
ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ	Άνδρας	59	2,53
	Γυναίκα	51	2,16
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Άνδρας	59	2,46
	Γυναίκα	51	2,20
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Άνδρας	59	2,59
	Γυναίκα	51	2,24
ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ	Άνδρας	59	2,75
	Γυναίκα	51	2,47

Παρατηρείται ότι οι **γυναίκες εν γένει είναι λιγότερο ικανοποιημένες, από τους άνδρες**. Ωστόσο οι διαφορές αυτές δεν είναι όλες στατιστικά σημαντικές.

Η στατιστική σημαντικότητα ελέγχθηκε ως εξής: Κατ' αρχήν ελέγχθηκε η ομοιογένεια ή μη των διασπορών για άνδρες και γυναίκες, με βάση το Levene's Test for Equality of Variances. Αν $p\text{-value}=\text{sig}>0,05$ οι διασπορές για τα δύο φύλα είναι ίσες, διαφορετικά όχι.

Στη συνέχεια, με δεδομένη την ομοιογένεια ή μη των διασπορών με χρήση independent t-test ελέγχθηκε αν είναι στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων τιμών που προκύπτουν για κάθε κριτήριο μεταξύ ανδρών και γυναικών. Για όσα κριτήρια $p\text{-value}=\text{sig}>0,05$, δεν προκύπτει στατιστικά σημαντική διαφορά του βαθμού ικανοποίησης ανάμεσα στα δύο φύλα, ενώ αν $p\text{-value}=\text{sig}<0,05$ τότε είναι στατιστικά σημαντική.

Στατιστικά σημαντικές είναι οι διαφορές στον βαθμό ικανοποίησης μεταξύ γυναικών και ανδρών ως προς τη νομική κάλυψη για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, ως προς τα μέσα-υλικά για την τρομοκρατία, ως προς την επιχειρησιακή εκπαίδευση για τρομοκρατία, βιοασφάλεια και ξέπλυμα μαύρου χρήματος και ως προς τους ελέγχους για την τρομοκρατία, αφού για αυτά τα κριτήρια $p\text{-value}=\text{sig}<0,05$.

II) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ

Από τον έλεγχο της συσχέτισης των απαντήσεων με την ηλικία, με χρήση one-way ANOVA, δεν προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων τιμών που προκύπτουν για κάθε κριτήριο μεταξύ των διαφόρων ηλικιακών κλάσεων, εφόσον $p\text{-values}>0,05$ σε επίπεδο σημαντικότητας 5% για κάθε κριτήριο.

III) ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Από τον έλεγχο της συσχέτισης των απαντήσεων με την εκπαίδευση, παρατηρείται ότι οι **απόφοιτοι μεταπτυχιακού είναι λιγότερο ικανοποιημένοι από τους αποφοίτους ΑΕΙ/ΤΕΙ και Λυκείου**.

Ωστόσο οι διαφορές στον βαθμό ικανοποίησης δεν είναι όλες στατιστικά σημαντικές. Η στατιστική σημαντικότητα ελέγχθηκε, με χρήση one-way ANOVA.

Στατιστικά σημαντικές είναι οι διαφορές στον βαθμό ικανοποίησης ως προς τη νομική κάλυψη, τα μέσα-υλικά και ως προς την επιχειρησιακή εκπαίδευση για τη διάδοση όπλων και εκρηκτικών καθώς και ως προς τα μέσα-υλικά για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, αφού για αυτά τα κριτήρια $p\text{-value} = \text{sig} < 0,05$, με χαμηλότερη ικανοποίηση των κατόχων μεταπτυχιακού τίτλου, όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Πίνακας 55: Διαφορές βαθμού ικανοποίησης με βάση την εκπαίδευση.

ΔΙΑΔΟΣΗ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ, ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ			
ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ	Απόφοιτος Λυκείου	32	2,38
	Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	56	2,60
	Απόφοιτος Μεταπτυχιακού	22	1,95
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Απόφοιτος Λυκείου	32	2,38
	Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	56	2,41
	Απόφοιτος Μεταπτυχιακού	22	1,77
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Απόφοιτος Λυκείου	32	2,83
	Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	56	2,46
	Απόφοιτος Μεταπτυχιακού	22	2,05
ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ			
ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ	Απόφοιτος Λυκείου	32	2,31
	Απόφοιτος ΑΕΙ/ΤΕΙ	56	2,48
	Απόφοιτος Μεταπτυχιακού	22	2,00

4.7 Η άποψη των Πολιτών και τους συναφών φορέων των Η.Π.Α, μέσω των διαδικτυακών στατιστικών πηγών όπως είναι η 'https:// today.yougov.com' η 'www.pewresearch.org' κ.α, στα ζητήματα των ελέγχων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της προστασίας της βιοασφάλειας, της μη διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών και της αποτροπής της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες "ξεπλύμα μαύρου χρήματος", στα ευρύτερα πλαίσια των διασυνοριακών-πολυεθνικών ελέγχων.

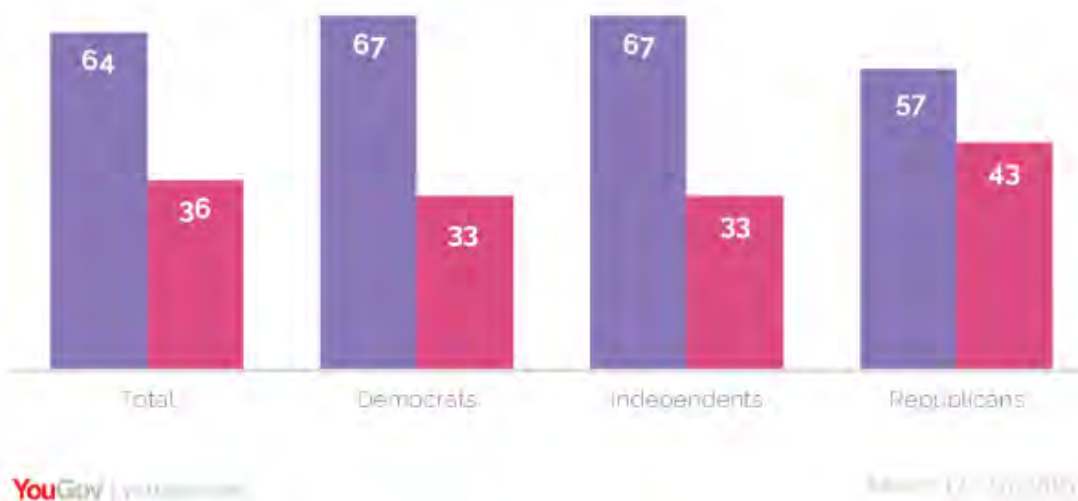
- Έλεγχοι & Τρομοκρατία(<https://today.yougov.com/topics/politics/articles-reports/2019/03/26/terrorism-in-america-constitutional-rights>).

Έξι στους δέκα Αμερικανούς (64%) δίνουν προτεραιότητα στην προστασία των συνταγματικών τους δικαιωμάτων. Για πολλούς Αμερικανούς, η τρομοκρατία ορίζεται από τους δράστες, όχι από τις πράξεις. Στην πιο πρόσφατη δημοσκόπηση του Economist / YouGov οι περισσότεροι Αμερικανοί πιστεύουν ότι μια τρομοκρατική επίθεση στο έδαφος των Η.Π.Α. τους επόμενους 12 μήνες δεν είναι πολύ πιθανή (θέτοντας τις πιθανότητες μιας επίθεσης σε λιγότερο από 50%, αν και πολύ λίγοι λένε ότι είναι λιγότερο από 1%). Θα έδιναν προτεραιότητα στην προστασία των ατομικών δικαιωμάτων για όλους τους Αμερικανούς έναντι της προστασίας της τρομοκρατίας, η οποία θα περιόριζε τα συνταγματικά τους δικαιώματα όταν τα δύο αυτά ζητήματα βρίσκονται σε αντίθεση μεταξύ τους.

ΠΙΝΑΚΑΣ 56:Ατομικά Δικαιώματα και καταπολέμηση της Τρομοκρατίας.

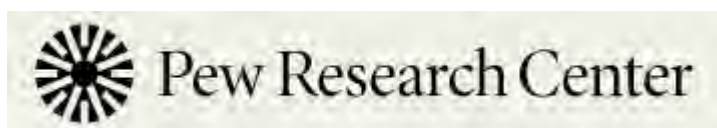
Americans prioritize individual rights over terrorism protection that limits a person's Constitutional rights

- No American should have his or her Constitutional rights limited, even if that makes it harder for the government to combat terrorism
- In order for the government to better protect the American people, some Americans might have to have their Constitutional rights limited

ΠΗΓΗ: YOUGOV ΜΑΡΤΙΟΣ 2019(<https://today.yougov.com/topics/politics/articles-reports/2019/03/26/terrorism-in-america-constitutional-rights>).

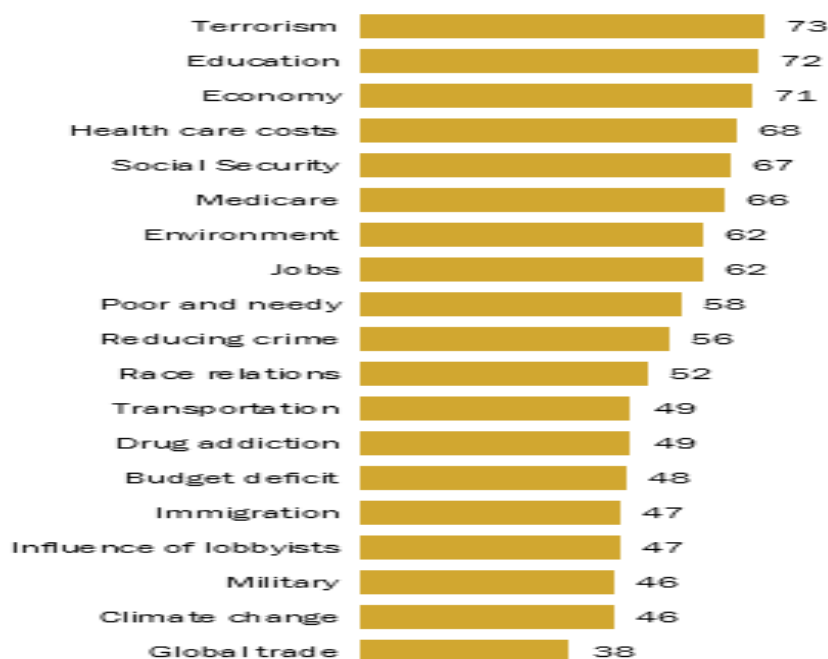
Αυτό δεν σημαίνει ότι οι Αμερικανοί δεν θέλουν να προστατευθούν από την τρομοκρατία. Η πλειοψηφία των ενηλίκων βλέπει την τρομοκρατία ως ένα πολύ σημαντικό θέμα για αυτούς προσωπικά. Οι Ρεπουμπλικανοί (64%) είναι πιο πιθανό να το σκεφτούν, γεγονός που μπορεί να εξηγήσει γιατί οι Ρεπουμπλικανοί είναι λίγο πιο πρόθυμοι από τους Δημοκρατικούς να πιστεύουν ότι ορισμένοι Αμερικανοί ίσως χρειαστούν να χάσουν τα συνταγματικά τους δικαιώματα για να προστατέψουν καλύτερα τη χώρα. Και οι δύο πλευρές δίνουν προτεραιότητα στην προστασία των πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών έναντι της προστασίας από τρομοκρατικές επιθέσεις, αλλά για τους Δημοκρατικούς αυτό το περιθώριο είναι 71% έως 29%, για τους Ρεπουμπλικάνους, είναι 61% έως 39%.

- Έλεγχοι & Τρομοκρατία(<https://www.pewresearch.org/fact-tank/2018/09/11/defending-against-terrorism-has-remained-a-top-policy-priority-for-americans-since-9-11/>).

ΠΙΝΑΚΑΣ 57:Οι προτεραιότητες των Αμερικανών Πολιτών για το 2018.

Public's policy priorities for 2018
% who say _____ is a top priority for Trump and Congress

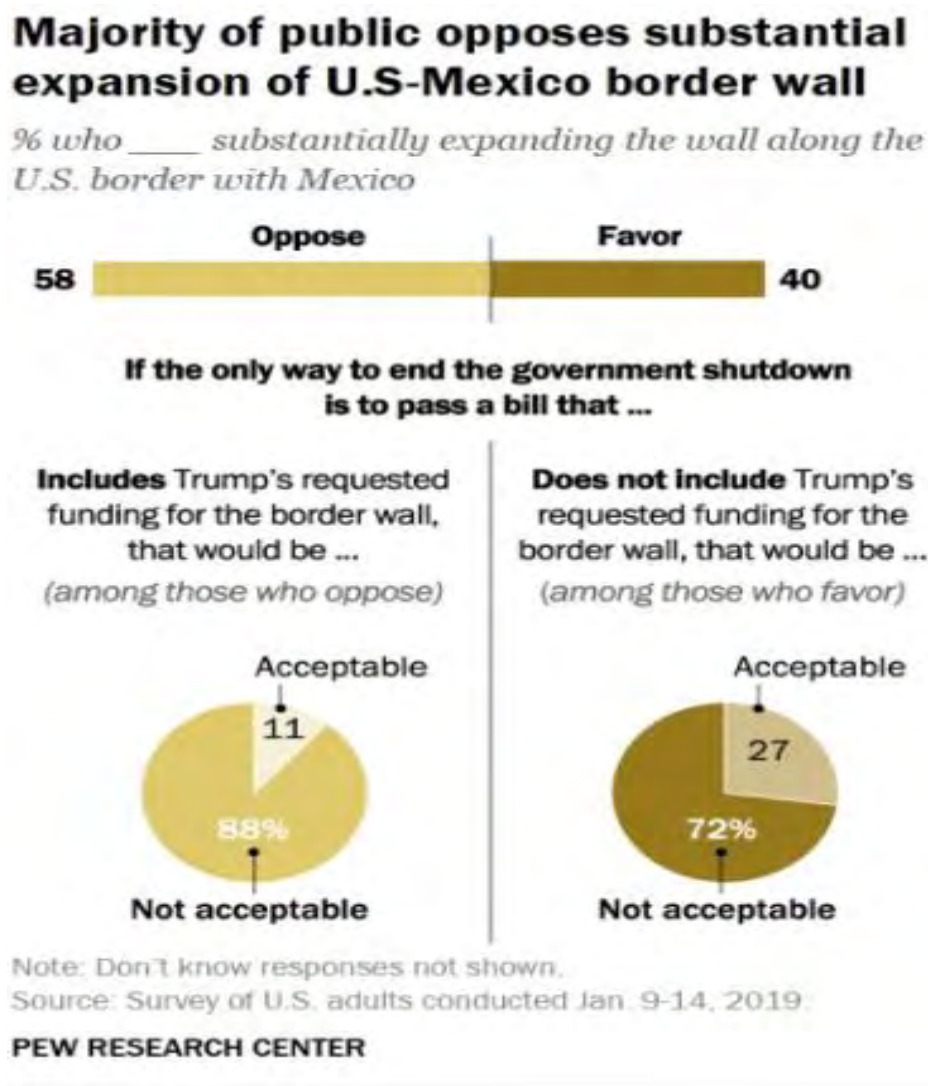
Source: Survey of U.S. adults conducted Jan. 10-15, 2018
PEW RESEARCH CENTER

-Εξωτερική πολιτική: Η προστασία της χώρας από την τρομοκρατία παραμένει μία από τις κορυφαίες πολιτικές προτεραιότητες του κοινού. Η πλειοψηφία των Αμερικανών (67%) λέει ότι η τρομοκρατία θα πρέπει να αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα φέτος, αν και αυτό διαφέρει πολύ από το κόμμα. Εξετάζοντας τις ξένες συγκρούσεις, το κοινό των ΗΠΑ διαχωρίζεται ως προς το αν η απόσυρση στρατιωτικών δυνάμεων από τη Συρία είναι το σωστό (43%) ή λάθος (45%) απόφαση. Πολλοί Αμερικανοί (65%) δεν πιστεύουν ότι το Trump έχει σαφές σχέδιο αντιμετώπισης της κατάστασης στη

Συρία. Αυτό περιλαμβάνει την πλειοψηφία των Ρεπουμπλικανών (56%) και μια ακόμη μεγαλύτερη πλειοψηφία των Δημοκρατικών (91%).

-Το τοίχος των συνόρων: Η πλειοψηφία των Αμερικανών (58%) εξακολουθεί να αντιτίθεται στην ουσιαστική επέκταση του τοίχου κατά μήκος των συνόρων μεταξύ ΗΠΑ και Μεξικού, σύμφωνα με έρευνα του Pew Research Center που πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο 2019. Ενώ η γνώμη για τον τοίχο δεν άλλαξε πολύ από πέρυσι, οι κομματικές απόψεις ήταν πιο διαιρεμένες από ποτέ: η ρεπουμπλικανική στήριξη του τείχους ήταν σε υψηλά επίπεδα και η δημοκρατική στήριξη ήταν σε νέα χαμηλά επίπεδα. Ένα μεγαλύτερο μερίδιο των Δημοκρατών και των ανεξάρτητων ρεπουμπλικανών (69%) δήλωσε το 2019 ότι η επέκταση του τείχους θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση της παράνομης μετανάστευσης από ό,τι είπε το 2017 (58%).

ΠΙΝΑΚΑΣ 58: Η άποψη των Αμερικανών Πολιτών στο ζήτημα της επέκτασης του τοίχους στα σύνορα με το Μεξικό (2019).

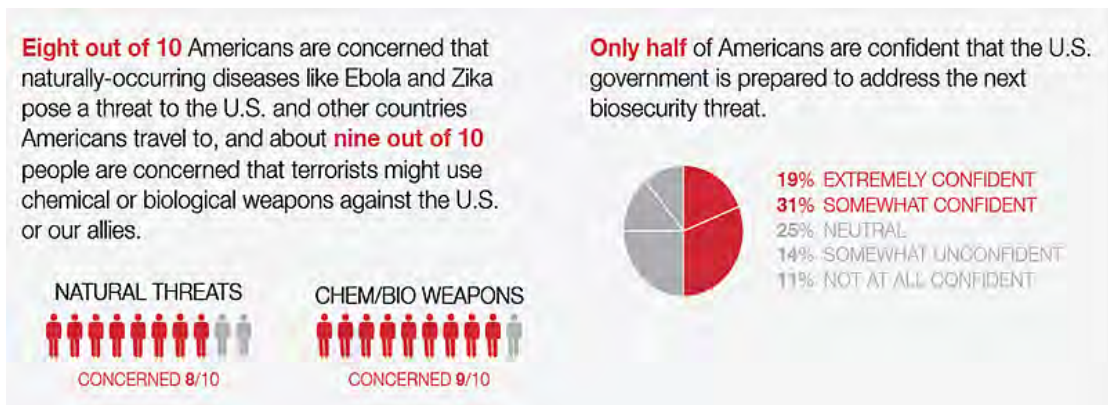
- Έλεγχος & Βιοασφάλεια(<https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll>).

Οι αμερικανικές αντιλήψεις για την προετοιμασία της βιοασφάλειας:

Πάνω από το 80% των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι η κυβέρνηση πρέπει να επενδύσει περισσότερο στη βιοασφάλεια.

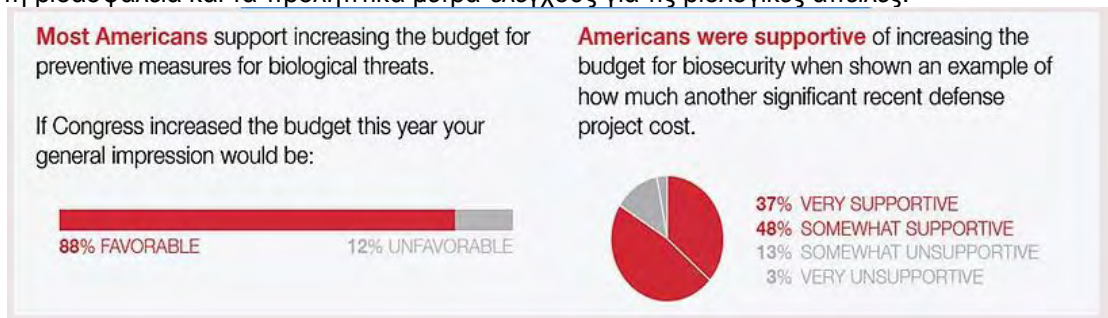
Η Συμμαχία για τη Βιοασφάλεια, η Ομάδα Μελέτης της Blue Ribbon για την Biodefense και η Trust for America's Health, διενήργησε έρευνα σε ενήλικες Αμερικανούς για να μάθουν για τις εντυπώσεις του κοινού σχετικά με την ετοιμότητα των Η.Π.Α για απειλές βιοασφάλειας και την προθυμία τους να επενδύσουν πόρους για τη βελτίωση της ετοιμότητας. Η έρευνα ξεκίνησε από τις 28 έως τις 30 Μαρτίου 2016.

ΠΙΝΑΚΑΣ 59:Οι ανησυχίες των Αμερικανών Πολιτών προ το ότι οι φυσικές ασθένειες και τα χημικά ή βιολογικά όπλα αποτελούν απειλές στις Ηνωμένες Πολιτείες.

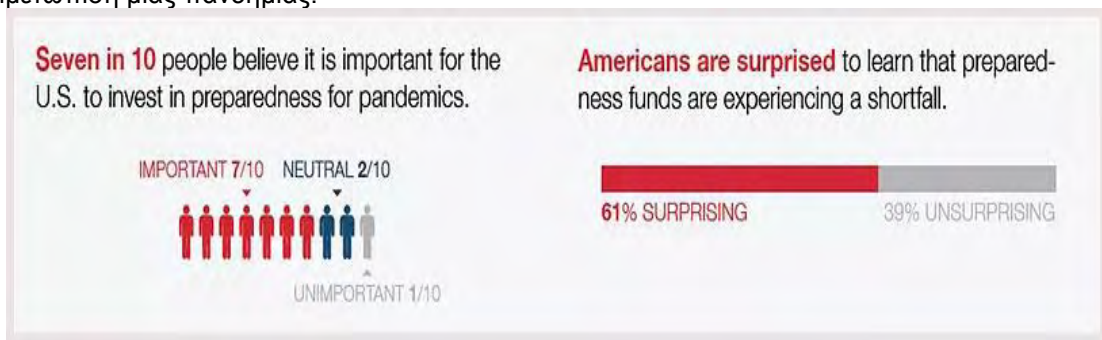
ΠΗΓΗ: <https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll.2016>

ΠΙΝΑΚΑΣ 60:Οι περισσότεροι Αμερικανοί Πολίτες υποστηρίζουν την αύξηση του προϋπολογισμού για τη βιοασφάλεια και τα προληπτικά μέτρα-ελέγχους για τις βιολογικές απειλές.

ΠΗΓΗ: [https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll\(2016\)](https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll(2016)).

ΠΙΝΑΚΑΣ 61: Η έκπληξη των Αμερικανών Πολιτών για την ελλιπή χρηματοδότηση των κονδυλίων της ετοιμότητας, πιστεύουν ότι είναι σημαντικό για τις ΗΠΑ να επενδύσουν στην ετοιμότητα για την αντιμετώπιση μίας πανδημίας.

ΠΗΓΗ: <https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll.2016>.

GALLUP®

- Έλεγχοι & Αποτροπή της διάδοσης των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών.

- Αμερικανική κοινή γνώμη, Τρομοκρατία και όπλα (<https://news.gallup.com/opinion/polling-matters/192695/american-public-opinion-terrorism-guns.aspx>).

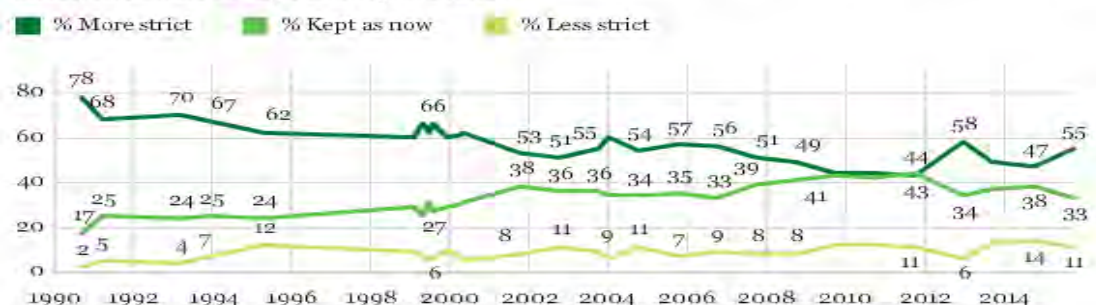
Ανασκόπηση της αμερικανικής κοινής γνώμης μετά τους μαζικούς πυροβολισμούς στο Ορλάντο (2016), που άφησε 49 νεκρούς και περισσότερους από 50 τραυματίες.

Ποιες είναι οι αμερικανικές στάσεις σχετικά με τον έλεγχο όπλων;

Η πλειοψηφία των Αμερικανών - 55% - τάσσεται υπέρ αυστηρότερων νόμων για τον έλεγχο των όπλων, υψηλότερο από ό, τι σε πολλά σημεία τα τελευταία χρόνια από την ανάληψη των καθηκόντων του προέδρου Μπαράκ Ομπάμα και για το πού αυτή ήταν η στάση κατά τη διάρκεια των ετών George W. Bush, αλλά κάτω από τα προηγούμενα σημεία συμπεριλαμβανομένου του 78% το 1990, όταν τέθηκε το ερώτημα για πρώτη φορά.

ΠΙΝΑΚΑΣ 62: Η άποψη των Αμερικανών Πολιτών ως προς την αυστηρότητα των νόμων για τον έλεγχο της πώλησης των όπλων (1990-2016).

In general, do you feel that the laws covering the sale of firearms should be made more strict, less strict or kept as they are now?

GALLUP

ΠΗΓΗ: GALLUP Ιούνιος 2016 (<https://news.gallup.com/opinion/polling-matters/192695/american-public-opinion-terrorism-guns.aspx>).

- Τέσσερις στους 10 Αμερικανούς Πολίτες φοβούνται ότι θα πέσουν θύματα μαζικών πυροβολισμών (<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>).

Αυτά τα στοιχεία προέρχονται από δημοσκόπηση της Gallup που πραγματοποιήθηκε στις 5-11 Οκτωβρίου 2017, μετά από τους μαζικούς πυροβολισμούς στο Λας Βέγκας στις 1 Οκτωβρίου 2017 με 58 νεκρούς. Το άγχος των Αμερικανών είναι παρόμοιο με το επίπεδο που διαπιστώθηκε μετά τους μαζικούς πυροβολισμούς του Σαν Μπερναρντίνο τον Δεκέμβριο του 2015, που άφησε 14 νεκρούς.

ΠΙΝΑΚΑΣ 63: Διαφορές στο επίπεδο της ανησυχίας των Αμερικανών Πολιτών ανά υποομάδα για το γεγονός στο να γίνουν θύματα μαζικών πυροβολισμών.

Differences by Subgroup in Worry About Being a Victim of a Mass Shooting	
	Very or somewhat worried
	%
Gender	
Men	26
Women	53
Age	
18 to 34	47
35 to 54	41
55 and older	33
Gun or non-gun owner	
Personally own gun	23
Do not personally own gun	47
Gun laws	
Want stricter gun laws	50
Want gun laws the same or less strict	24

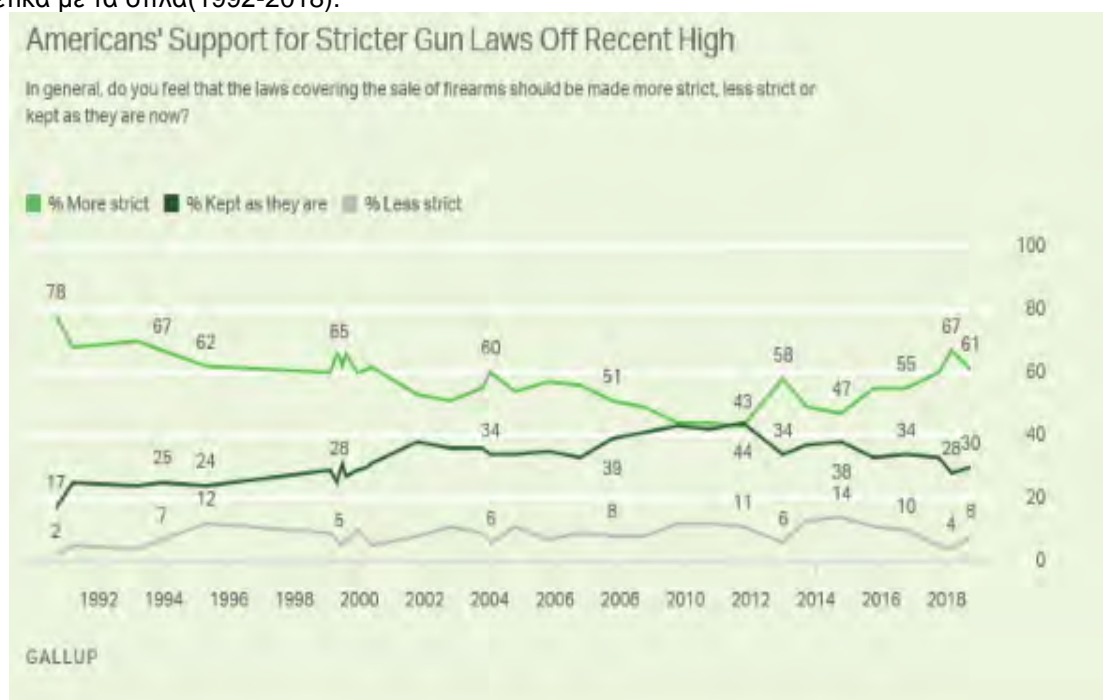
GALLUP, OCT. 5-11, 2017

ΠΗΓΗ: GALLUP Οκτώβριος 2017 (<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>).

- Έξι στους 10 Αμερικανούς Πολίτες υποστηρίζουν αυστηρότερους νόμους σχετικά με την πώληση των όπλων(<https://news.gallup.com/poll/243797/six-americans-support-stricter-gun-laws.aspx>).

Εξήντα ένα τοις εκατό των Αμερικανών προτιμούν αυστηρότερους νόμους για την πώληση των πυροβόλων όπλων, λίγο πιο κάτω από τον Μάρτιο, όταν δήλωσε αυτό το 67% λίγο μετά τους πυροβολισμούς στο πάρκο του Parkland, στις 14 Φεβρουαρίου 2018. Η τρέχουσα ανάγνωση είναι παρόμοια με το 60% μετά τους μαζικούς πυροβολισμούς στο Λας Βέγκας. Μαζί με τον Μάρτιο, αντικατοπτρίζει το υψηλότερο ποσοστό υπέρ των αυστηρότερων νόμων για τα πυροβόλα όπλα σε μια χρονική περίοδο τουλάχιστον δύο δεκαετιών. Αυτά τα στοιχεία προέρχονται από την έρευνα του Gallup που διεξήχθη στις 1-10 Οκτωβρίου 2018, καθώς οι υποστηρικτές του ελέγχου των όπλων έχουν προχωρήσει στην επίθεση για να καταστήσουν τους αυστηρότερους νόμους ένα σημαντικό ζήτημα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 64: Η άποψη-υποστήριξη των Αμερικανών Πολιτών στην αυστηροποίηση των νόμων σχετικά με τα όπλα(1992-2018).

ΠΗΓΗ: GALLUP Οκτώβριος 2018(<https://news.gallup.com/poll/243797/six-americans-support-stricter-gun-laws.aspx>).

- Οι Δάσκαλοι των Η.Π.Α. δίνουν προτεραιότητα στον έλεγχο των πυροβόλων όπλων για την αποτροπή των μαζικών πυροβολισμών(<https://news.gallup.com/poll/231224/teachers-prioritize-gun-control-prevent-shootings.aspx>).

Οι εκπαιδευτικοί των ΗΠΑ είναι πολύ πιο πιθανό να δουν περιορισμούς στην ιδιοκτησία όπλων ως τον καλύτερο τρόπο για την αποφυγή των πυροβολισμών στα σχολεία έναντι οποιασδήποτε άλλης προσέγγισης. Ερώτηση σε μορφή ανοιχτού τύπου, τι θα μπορούσε να γίνει για να αποφευχθούν οι πυροβολισμοί στα σχολεία των ΗΠΑ, το 33% αναφέρει αυστηρότερους νόμους περί πυροβόλων όπλων, το 22% λέει απαγόρευση όπλων επίθεσης ή άλλων τύπων όπλων και το 10% περίπου ένας στους πέντε δασκάλους αναφέρει καλύτερη χρηματοδότηση για υπηρεσίες ψυχικής υγείας και ένα άλλο 6% λέει να διαθέσει περισσότερους πόρους ψυχικής υγείας στα σχολεία. Δεκαπέντε τοις εκατό βλέπουν τη βελτίωση της ασφάλειας του σχολείου ως τον καλύτερο τρόπο για την πρόληψη πυροβολισμών.

ΠΙΝΑΚΑΣ 65: Οι δάσκαλοι είναι πιο πιθανό να αναφέρουν τον έλεγχο των όπλων ως τον τρόπο πρόληψης των σχολικών πυροβολισμών.

Teachers Are Most Likely to Mention Gun Control as the Way to Prevent School Shootings	
In your opinion, what is one thing that could be done to prevent school shootings from occurring in the United States? [OPEN-ENDED]	
	% Mentioning
Stricter gun laws / Gun control	33
Ban assault weapons, certain types of guns	22
Funding for better mental health care / More effective services available to students	19
More security at schools / Bulletproof doors, windows / Armed guards	15
Stricter background / Mental health checks before purchase of firearms	10
Arm staff, teachers	7
More resources, funding for teachers, psychologists, counselors	6
No "one thing" / Can't prevent school shootings	4
Better parenting / More parental involvement / Breakdown of family	4
Limit exposure to violent entertainment / video games / TV / movies	3
Less media coverage of shootings / Do not glorify the shooter	3
More respect for others / More religion / Better morals	3
Give schools more autonomy / Less government control	2
More discipline / Accountability for students	2
Building relationships with and between students / Get to know students better	2
Better follow-up / Communication on suspicious actions / "If you see something say something"	2
Repeal the Second Amendment / Get rid of guns	1
Disband the National Rifle Association	1
Improve data sharing between agencies (Police, FBI, schools)	1
Smaller class size / Better teacher to student ratio	1
Other	3
No opinion	6
U.S. Teacher poll, March 5-12, 2018; Percentages total more than 100% due to multiple mentions	
GALLUP PANEL	

ΠΗΓΗ: GALLUP Μάρτιος 2018(<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>).

ΠΙΝΑΚΑΣ 66: Οι δάσκαλοι πιστεύουν ότι διάφορες προτάσεις που σχεδιάστηκαν για να ενισχύσουν τους νόμους περί πυροβόλων όπλων θα ήταν πιο αποτελεσματικές στην πρόληψη των σχολικών πυροβολισμών(<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>).

Teachers Believe Various Proposals Designed to Toughen Gun Laws Would Be Most Effective in Preventing School Shootings

Below is a list of other proposals to reduce the frequency and severity of school shootings. Please rate how effective you think each of the following would be in preventing school shootings.

	Very effective	Somewhat effective	Not too effective	Not effective at all
	%	%	%	%
Requiring background checks for all gun sales	57	30	9	4
Banning the sale of the AR-15 and other semi-automatic assault weapons	57	18	9	16
Banning "bump stocks" or other mechanisms that can convert ordinary guns into automatic weapons	52	22	12	12
Instituting new programs to identify, assess and manage students who may pose a threat	48	37	13	1
Raising the age at which people can purchase certain firearms	45	28	11	15
Increasing training for police officers and first responders on how to respond to active shootings	41	43	11	4
Installing more security checkpoints and security systems for allowing people into schools	33	47	18	2
Increasing the number of school security personnel at schools	25	53	21	1
Instituting federal programs to help schools develop emergency response plans	21	40	30	8

U.S. Teacher poll, March 5-12, 2018

GALLUP PANEL

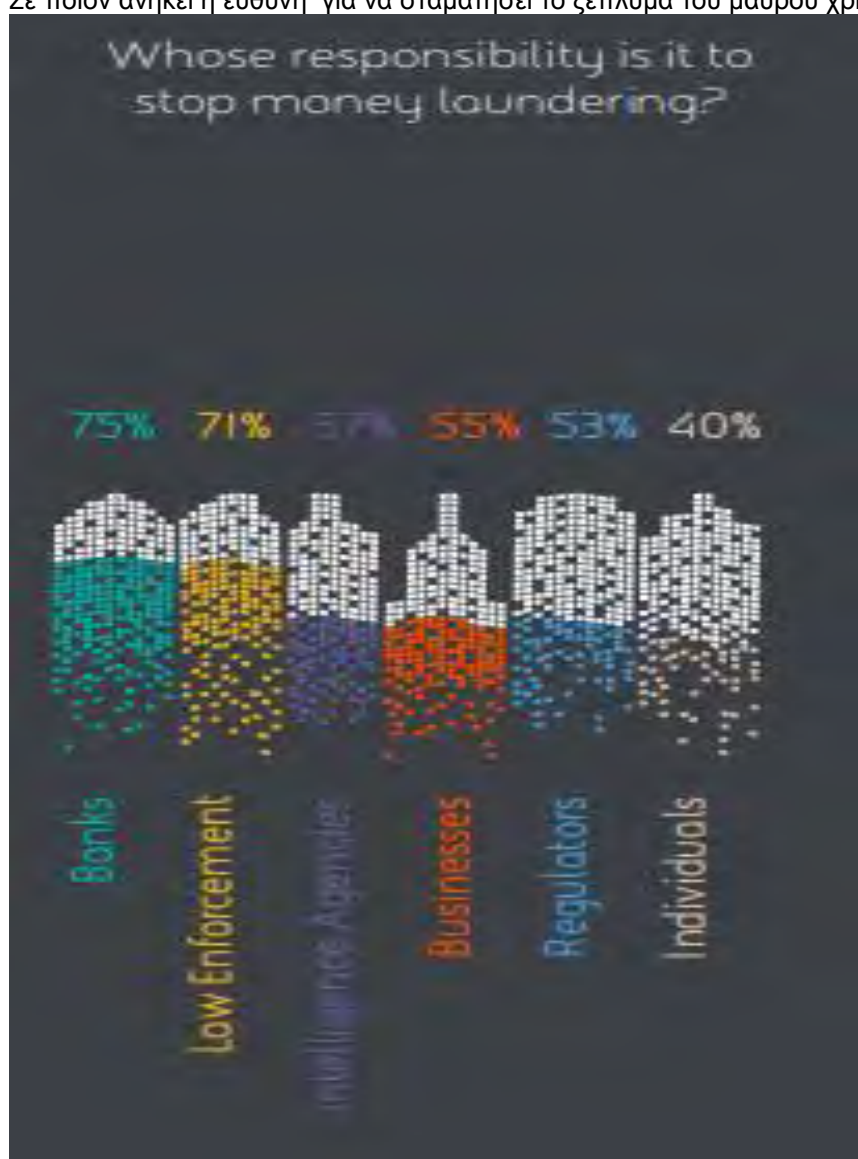
ΠΗΓΗ: GALLUP Μάρτιος 2018(<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>).

- Έλεγχος & Αποτροπή της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες 'Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος'(https://www.acams.org/).

ACAMS®

-Στοιχεία της έρευνας:Ζητήθηκε,τον Απρίλιο του 2018, από 300 επαγγελματίες των Η.Π.Α και του Η.Β που προέρχονται απο τον χώρο της τεχνολογίας και εργάζονται σε οργανισμούς με περισσότερους από 1.000 υπαλλήλους για τη στάση τους απέναντι στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες - καθώς επίσης και ποια τεχνολογία νόμιζουν πως χρησιμοποιούν οι τράπεζες για να την νικήσουν.

ΠΙΝΑΚΑΣ 67: Σε ποιόν ανήκει η ευθύνη για να σταματήσει το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος;

ΠΗΓΗ: www.ACAMS/20Infographic/20Apr2018.

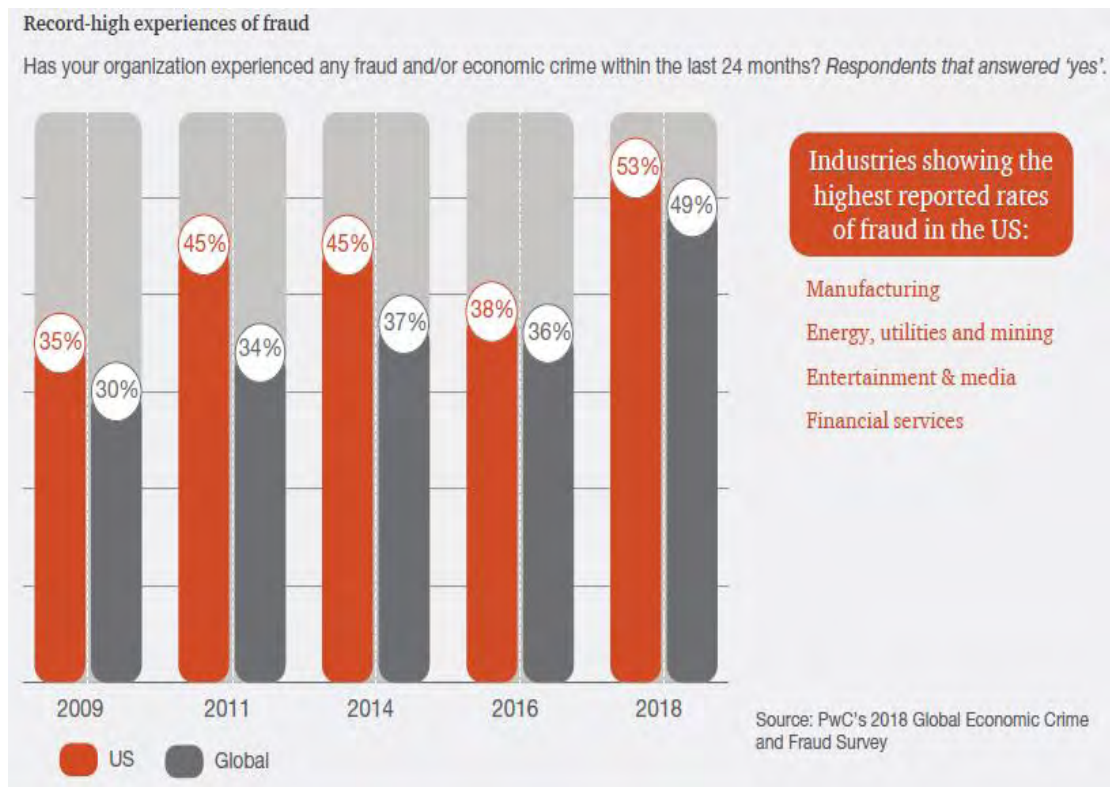
ΠΙΝΑΚΑΣ 68:Τι νομίζετε ότι κάνουν οι τράπεζες για την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες;

ΠΗΓΗ: www.ACAMS/20Infographic/20Apr2018.

-Στοιχεία της έρευνας: Τα αποτελέσματα της παγκόσμιας έρευνας(2018) του οικονομικού εγκλήματος και απάτης είναι δραματικά.Το οικονομικό έγκλημα που έχει αναφερθεί- στις ΗΠΑ και παγκοσμίως - έφτασε στο υψηλότερο ποσοστό της 20ετούς ιστορίας της Έρευνας. Τα πλούσια δεδομένα και πληροφορίες από 7.228 παγκόσμιες οργανώσεις σε 123 χώρες προσφέρουν ένα στιγμιότυπο για τον τρόπο με τον οποίο η εκτεταμένη απειλή απάτης επηρεάζει μια ευρεία σειρά εταιρειών. Οι ΗΠΑ δείχνουν μια αποσύνδεση από τις παγκόσμιες τάσεις σε διάφορα μέτωπα, συμπεριλαμβανομένων των ποσοστών απάτης, στο ποιοί είναι οι απατεώνες, και στις εσωτερικές μεθόδους πρόληψης.

ΠΙΝΑΚΑΣ 69:Το 53% των ερωτηθέντων στις ΗΠΑ ανέφεραν ότι έπεσαν θύματα οικονομικού εγκλήματος τους τελευταίους 24 μήνες.

ΠΗΓΗ: PwC's 2018 Global Economic Crime and Fraud Survey
 (<https://www.pwc.com/gx/en/services/advisory/forensics/economic-crime-survey.html>)

ΠΙΝΑΚΑΣ 70: Ποιες είναι οι μορφές απάτης που αντιμετώπισαν οι οργανισμοί τους τελευταίους 24 μήνες;

ΠΗΓΗ: PwC's 2018 Global Economic Crime and Fraud Survey
<https://www.pwc.com/gx/en/services/advisory/forensics/economic-crime-survey.html>

ΠΙΝΑΚΑΣ 71: Ποιος διαπράττει το οικονομικό έγκλημα;

ΠΗΓΗ: PwC's 2018 Global Economic Crime and Fraud Survey
<https://www.pwc.com/gx/en/services/advisory/forensics/economic-crime-survey.html>

ΠΙΝΑΚΑΣ 72: Πώς οι αμερικανικοί οργανισμοί εντοπίζουν την οικονομική απάτη;

ΠΗΓΗ: PwC's 2018 Global Economic Crime and Fraud Survey

(<https://www.pwc.com/gx/en/services/advisory/forensics/economic-crime-survey.html>)

Απο τα παραπάνω εκτεθέντα στατιστικά στοιχεία ως απόρροια της παγκόσμιας έρευνας για την οικονομική απάτη το 2018 απο την PricewaterhouseCoopers(PwC's) καταδεικνύεται ότι:

- Ένα υψηλό ποσοστό ήτοι το 53% των ερωτηθέντων στις ΗΠΑ ανέφεραν ότι έπεσαν θύματα οικονομικού εγκλήματος.
- Στο ερώτημα 'ποιες είναι οι μορφές απάτης που αντιμετώπισαν οι οργανισμοί τους τελευταίους 24 μήνες' η απάντηση που έλαβε τα υψηλότερα ποσοστά είναι το έγκλημα στον κυβερνοχώρο(49%) και η αμέσως ακόλουθη απάντηση ήταν η κατάχρηση των περιουσιακών στοιχείων(48%).
- Στο ερώτημα 'ποιος διαπράττει το οικονομικό έγκλημα' η απάντηση που έλαβε τα υψηλότερα ποσοστά είναι ο εξωτερικός παράγοντας(48%) και η αμέσως ακόλουθη απάντηση ήταν ο εσωτερικός παράγοντας(43%).
- Στο ερώτημα 'πώς οι αμερικανικοί οργανισμοί εντοπίζουν την οικονομική απάτη' η απάντηση που έλαβε τα υψηλότερα ποσοστά είναι η αναφορά ύποπτων συναλλαγών (19%) και η αμέσως ακόλουθη απάντηση ήταν η εσωτερική πληροφόρηση(14%).

5.Προτάσεις-Συμπεράσματα.

5.1 Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης(Ε.Ε).

5.1.1 Τρομοκρατία.

Δεδομένου ότι διάφορες πτυχές σχετικές με την απειλή των ξένων μαχητών(F.F) έχουν σαφή διακρατική διάσταση, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι το ζήτημα των F.F βρίσκεται στην κορυφή της ατζέντας όλων των οργάνων της Ε.Ε και των Υπηρεσιών αυτής. Αν και η ασφάλεια γενικά και η καταπολέμηση της τρομοκρατίας ειδικότερα παραμένουν πρωτίστως στην αρμοδιότητα των Κρατών Μελών, η Ε.Ε προσπάθησε να ενισχύσει τον ρόλο της με την επικαιροποίηση των υφιστάμενων νομικών μέτρων, τη σύγκληση ομάδων εμπειρογνομώνων για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, τη βελτίωση της ανταλλαγής των πληροφοριών μεταξύ των εθνικών υπηρεσιών ασφαλείας, ενισχύοντας τις ικανότητες των Υπηρεσιών της (ιδίως την Europol) και συντονίζοντας τις δραστηριότητες των κρατών μελών όσον αφορά την πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης, τον εντοπισμό ύποπτων ταξιδιών, την απάντηση της ποινικής δικαιοσύνης και τη συνεργασία με τρίτες χώρες. Στην πράξη, ωστόσο, η απάντηση της Ε.Ε στους F.F έχει παρεμποδιστεί από διάφορες προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένης της απουσίας ενός κοινού επιπέδου της Ε.Ε στον ορισμό των F.F,την έλλειψη συναίνεσης σχετικά με τα βασικά αίτια της τρομοκρατίας και της ριζοσπαστικοποίησης και τις διαφορές μεταξύ των Κρατών Μελών της ΕΕ όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τις αντιλήψεις ως το πιο κατάλληλο μίγμα των απαντήσεων στις απειλές που θέτουν οι F.F.

Προκειμένου να κατανοήσουμε την εμφάνιση και τη συνέχιση αυτών των προκλήσεων, αναπτύχθηκαν νωρίτερα αρκετές βασικές ιδέες από τους θεωρητικούς λογισμούς για να εξηγήσουν την πρόχειρη εξέλιξη των προσπαθειών της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας από το Σεπτέμβριο του 2001. Συγκεκριμένα, η εικόνα από τη λογοτεχνία για τη χάραξη της πολιτικής ανέδειξε την σημασία των υπερεθνικών πολιτικών παραγόντων (ιδίως της Επιτροπής, τον Συντονιστή της αντιτρομοκρατίας της Ε.Ε και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου) όταν πρόκειται για την υιοθέτηση της νέας Οδηγίας της Ε.Ε σχετικά με καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της οποίας οι διατάξεις προβλέπουν μια κοινή αντίληψη για τα κύρια ποινικά αδικήματα των F.F σε όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε. Ταυτόχρονα, όμως, φαίνεται ότι οι υπάρχουσες προτάσεις και πρωτοβουλίες από τους υπερεθνικούς πολιτικούς παράγοντες δεν είναι επαρκείς όσον αφορά την κοινή αντίληψη (ακόμα απουσιάζει) σε ένα ευρύ επίπεδο Ε.Ε για τις απειλές που θέτουν οι F.F και οι συζητήσεις (μέχρι τώρα ασαφείς) σχετικά με τα αίτια της (από) ριζοσπαστικοποίησης και την (ανά) αξιοπιστία της επανένταξης και αποκατάστασης των επιστρεφόμενων F.F.

Αν και σε κάποιο βαθμό αυτό μπορεί να οφείλεται στη σχετική έλλειψη της διαθεσιμότητας προϋφιστάμενων πολιτικών προτάσεων στο επίπεδο της Ε.Ε, ή στην απουσία πίεσης για την εφαρμογή σχετικών εξωτερικών προτύπων αντιτρομοκρατίας (π.χ., ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ), συνολικά φαίνεται ότι ακόμη και οι επιπτώσεις των κλονισμών που προκλήθηκαν από τις κύριες και πρόσφατες τρομοκρατικές επιθέσεις δεν έχουν εξασθενήσει επαρκώς την προσκόλληση όλων των Κρατών Μελών στην εθνική τους κυριαρχία όταν πρόκειται να αντιμετωπίσουν την απειλή των F.F. Έτσι, φαίνεται ότι η βασική πρόκληση όλων των αντιτρομοκρατικών μέτρων της Ε.Ε είναι η "γνωστική παραφωνία" των υπευθύνων χάραξης της εθνικής πολιτικής και των υπεύθυνων για την ασφάλεια, οι οποίοι συμβάλλουν ρητορικά στη δράση της Ε.Ε, αλλά συχνότερα παραμένουν περιορισμένοι από την εθνική νοοτροπία τους.

Συνολικά, οι ελλείψεις της ανταπόκρισης της Ε.Ε στους F.F αποτελούν ένα σημαντικό στοιχείο υπενθύμισης ότι τα ίδια τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ε.Ε μπορούν να κάνουν σχετικά λίγα όταν πρόκειται να αντιμετωπίσουν τις απειλές ασφαλείας που σχετίζονται με τους F.F, τόσο στο εξωτερικό όσο και στην ίδια την Ευρώπη. Εξω από την Ευρώπη,η θεσμική πολυπλοκότητα και προβλήματα διατομεακού συντονισμού (μεταξύ της εξωτερικής Δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας και των εξωτερικών οικονομικών σχέσεων) εξακολουθούν να λειτουργούν ως ισχυροί περιορισμοί στον αναδυόμενο εξωτερικό αντιτρομοκρατικό ρόλο της Ε.Ε. Εντός της Ευρώπης, εξακολουθεί να είναι αβέβαιο εάν τα επιπλέον επίπεδα των επικοινωνιακών συστημάτων, των βάσεων δεδομένων και των συναντήσεων των ειδικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι πραγματικά η συνταγή για τα ανωτέρω αποτελέσματα. Κατά συνέπεια, ένας πιο γεμάτος χάρτης συμφωνιών της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει πάντα τον καλύτερο τρόπο προς τα εμπρός, όταν πρόκειται για την αντιμετώπιση των σύγχρονων τρομοκρατικών απειλών στην Ευρώπη.

Η Ε.Ε αντιμετωπίζει επίσης ορισμένα σημαντικά δομικά εμπόδια, δεδομένου ότι εξακολουθεί να ανήκει κατά κύριο λόγο η ευθύνη στα Κράτη Μέλη να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν κοινωνικά,

εκπαιδευτικά και οικονομικά μέτρα που αποσκοπούν στην καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης γενικά και ειδικότερα των F.F. Επιπλέον, αν και η οι λεπτομέρειες του Brexit δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, η αποχώρηση ενός μεγάλου Κράτους Μέλους με μεγάλη ιστορία στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας είναι πιθανό να περιορίσει περαιτέρω την ικανότητα της Ε.Ε να ανταποκρίνεται στις σχετικές με τους F.F απειλές ασφάλειας. Εξάλλου, η Ε.Ε είναι, τελικά, τα Κράτη Μέλη της, χωρίς των οποίων την ολόψυχη τους υποστήριξη ακόμη και οι πιο περίπλοκες και καινοτόμες υπερεθνικές δομές καταπολέμησης της τρομοκρατίας και μηχανισμοί παραμένουν άχρηστες.

Εναλλακτικά, οι ιστορικά θεσμικοί και εποικοδομικοί λογισμοί μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε γιατί αρκετές βασικές και κατά καιρούς αμφιλεγόμενες πτυχές της απάντησης της Ε.Ε στους F.F έχει βιαστικά και πρόχειρα δομηθεί μέσα από τα ευκαιριακά πλαίσια που παράχθηκαν από τα επακόλουθα των κύριων τρομοκρατικών επιθέσεων που συνδέονται με τους F.F στην Ευρώπη. Αν και αυτό είναι ούτε νέο ούτε συγκεκριμένο στην Ε.Ε, στους πιο κρίσιμους εποικοδομικούς λογισμούς της Ε.Ε στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ο συνεχιζόμενος αντίκτυπος του κύκλου της (αντι-τρομοκρατίας) τείνει να παράγει μια εξαιρετικά ασυνεπή (υπερβολική) αντίδραση μετά από κύριες τρομοκρατικές επιθέσεις που (τουλάχιστον προσωρινά) παρέχει ένα προβάδισμα στην ασφάλεια έναντι των ανησυχιών σχετικά με τη δικαιοσύνη και την ελευθερία.

Ως εκ τούτου, η πολιτική της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ήταν επιρρεπής σε επικρίσεις και για το γεγονός της αποτυχίας της να παράσχει μεγαλύτερη ασφάλεια και για την υπερβολική υπονόμηση των πολιτικών ελευθεριών των πολιτών των Κρατών Μελών της Ε.Ε. Αυτό με τη σειρά του υποδηλώνει ότι η μετατροπή των διαφόρων πτυχών της απάντησης της Ε.Ε στους F.F σε μια αποτελεσματική, υπεύθυνη και διάφανη αντιτρομοκρατική μέθοδο θα χρειαστεί περαιτέρω προσαρμογές τόσο σε τακτικό όσο και σε στρατηγικό επίπεδο. Εάν οι ηγέτες των Κρατών Μελών της Ε.Ε θα είναι διατεθειμένοι και ικανοί να προβούν σε αυτές τις προσαρμογές απομένει να φανεί, αλλά η μέχρι στιγμής ιστορία της πολιτικής της Ε.Ε για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας προσφέρει λίγους λόγους για αισιοδοξία.

5.1.2 Βιοασφάλεια.

Γενικά, οι περισσότερες πτυχές της βιοασφάλειας καλύπτονται ανεξάρτητα από τις εθνικές νομοθεσίες, τις διαδικασίες και τα τεχνικά και φυσικά μέτρα που σχετίζονται με τους παθογόνους οργανισμούς στον άνθρωπο, στα φυτά και στα ζώα. Βάσει της ανασκόπησης της εθνικής νομοθεσίας, η διαχείριση του κινδύνου είναι καλύτερα τεκμηριωμένη για τους GMOs από ότι για τους φυσικούς παθογόνους οργανισμούς. Υπάρχει ένα νομοθετικό κενό σχετικά με την ενοποίηση των GMOs και των παθογόνων παραγόντων. Συνήθως, ο κανονισμός για τους GMOs καλύπτει θέματα βιοασφάλειας και βιοπροστασίας μόνο σε σχέση με τους GMOs και τα GMO προϊόντα.

Εξακολουθεί να ισχύει η ανάγκη για παγκόσμια ενοποίηση του εθνικών κανονισμών στους τομείς της βιοασφάλειας και της βιοπροστασίας (Stavskiy κ.α, 2003).

5.1.3 Η διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών.

Σε αυτήν την διερευνητική προσπάθεια υποστηρίχθηκε ότι έχει επηρεαστεί η υιοθέτηση των CBW από μη κρατικούς φορείς και από μια σειρά αλληλένδετων συστοιχιών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού πλεονεκτήματος, της πολυπλοκότητας, της ιδεολογικής συμβατότητας, της οργανωτικής δομής, της ορατότητας και περιβαλλοντικού πλαισίου αυτών. Παρόλο που υπάρχουν περιορισμοί στα λεπτομερή στοιχεία για τους παράγοντες αυτούς σε σχέση με μια μακρά και διαφορετική ιστορία παρελθουσών περιπτώσιολογικών μελετών, υπάρχουν εντούτοις κάποια γενικευμένα μαθήματα που μπορούν να διδαχθούν από το παρελθόν και τα οποία μπορούν να ενημερώσουν το μέλλον.

Πρώτον, τα σχετικά πλεονεκτήματα των CBW δεν οφείλονται κατ'ανάγκη στις 'απλές' ανθρώπινες απώλειες, αλλά και σε άλλες χρήσεις όπως είναι το οικονομικό σαμποτάζ, η παραγωγή της προσοχής των μέσων ενημέρωσης, του γοήτρου, η αποδυνάμωση, των εγκληματικών σκοπών, η αποσταθεροποίηση, η διαταραχή, η αποτροπή και η άρνηση. Ορισμένες χρήσεις όπως είναι η δολιοφθορά, η αποσταθεροποίηση, η διακοπή και η άρνηση ειδικότερα, μπορούν να ενδυναμωθούν από μια υπέρμετρη δημοσιογραφική κάλυψη η οποία με τη σειρά της μπορεί να δημιουργήσει μία δυσανάλογη αντίδραση. Το εύρος των χρήσεων και η δυνατότητα ενίσχυσης των μέσων των CBW

μπορεί να είναι πρόσφορες σε μία ποικιλία διαφορετικών ομάδων στο μέλλον, συμπεριλαμβανομένου του Daesh, αλλά επίσης, ενδεχομένως, σε λευκές ομάδες υπεράσπισης, σε υπέρμετρα περιβαλλοντολόγους και σε άλλα βίαια εξτρεμιστικά κινήματα. Ωστόσο, η υιοθέτηση των CBW από αυτές τις ομάδες έχει επίσης μειονεκτήματα. Οι συνέπειες της υιοθέτησης από τους μη κρατικούς φορείς των CBW, εφόσον είναι αποδεδειγμένη, θα ήταν σημαντικές σε πολλές χώρες της Ε.Ε που επιβάλλουν αυστηρές ποινές φυλάκισης για την απόκτησή τους. Αν αυτό δεν χρησιμεύει ως αποτρεπτικός παράγοντας, η πολυπλοκότητα των CBW, το πιθανό κόστος ευκαιρίας της απόκτησης των CBW έναντι άλλων μέσων πρόκλησης βλάβης και του κινδύνου της αλλοτρίωσης των διαφορετικών συμπαθητικών εκλογικών περιφερειών μέσω της σύνδεσής τους με τα CBW, θα μπορούσε να χρησιμεύσει στα πλαίσια της αποτροπής.

Η πολυπλοκότητα είναι ένας σημαντικός παράγοντας που αλλάζει σε κάποιο βαθμό με τις προόδους στις επιστήμες και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των τεχνολογιών. Ωστόσο, σημαντικά βιολογικά και χημικά όπλα παραμένουν σύνθετα και περίπλοκα – παρότι δεν μπορεί να ειπωθεί το ίδιο και για τα παραμελημένα χημικά όπλα. Αυτό υποδηλώνει ότι υπάρχει ανάγκη για την προστασία ενάντια σε μία τεχνολογική έκπληξη, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου από το παλιό (και το παραμελημένο). Επιπλέον, είναι επίσης προφανές ότι οποιαδήποτε αίσθηση ιδεολογικής αντιπαράθεσης προς τα χημικά όπλα μπορεί να διαβρώνεται από τη συνεχιζόμενη χρήση τέτοιων όπλων από κρατικούς και μη κρατικούς φορείς στη Συρία, έτσι μέσω αυτής της τακτικής «απομακρυνόμαστε» από τον κανόνα εναντίον των χημικών όπλων και ενδεχομένως δημιουργείται μία αίσθηση ότι αυτά τα όπλα γίνονται κάπως ζοφερά "μοντέρνα".

Οργανωτικά, η προφανής τάση προς την κατεύθυνση των "εξ αποστάσεως καθοδηγούμενων σκευωριών" λειτουργεί ενάντια της υιοθέτησης των εξελιγμένων CBW, τα οποία πιθανόν να απαιτούν πιο συγκεντρωτική διαδικασία ανάπτυξης, αλλά όχι απαραίτητα από την υιοθέτηση των χημικών όπλων χαμηλού επιπέδου. Παρόλο που η Ευρώπη είναι σχετικά καλά ρυθμισμένη, με τις πρόδρομες ουσίες διπλής χρήσης συγκριτικά καλύτερα ελεγχόμενες και συστήματα απόκρισης σχετικά καλά ανεπτυγμένα από ό,τι σε άλλα μέρη του κόσμου, δεν μπορεί να παραβλεφθεί ότι τυχεροί ερασιτέχνες θα μπορούσαν να έχουν επιτυχία στην υιοθέτηση και ανάπτυξη των CBW με σημαντικά αποτελέσματα, παρά τις πιθανότητες εναντίον τους και τις προκλήσεις στο να τα κατασκευάζουν στην Ευρώπη.

Αυτό παρουσιάζει ένα αρκετά ασαφές φάσμα κινδύνου για όσους προσπαθούν να αποτρέψουν, να ασκήσουν δίωξη και να απαντήσουν στην υιοθέτηση των CBW σε ολόκληρη την Ευρώπη. Επιπλέον, είναι ένα φάσμα κινδύνου για το οποίο δεν μπορούν να εφαρμοστούν ούτε τεχνολογικές γρήγορες λύσεις ούτε απλές λύσεις. Υπάρχει ένας αριθμός πραγμάτων που έγιναν -και γίνονται- για να αποτραπεί η υιοθέτηση και χρησιμοποίηση τέτοιων όπλων: από τις ήπιες δεοντολογικές κατευθυντήριες γραμμές για την ενίσχυση του κανόνα, στα ποινικά νομοθετικά μέτρα. Ωστόσο, πρέπει να αναγνωριστεί ότι τέτοια μέτρα μπορούν μόνο να μειώσουν τον κίνδυνο και όχι στο να τον εξαλείψουν και οι προσπάθειες στα πλαίσια της πρόληψης χρειάζονται να συμπληρωθούν με την ικανότητα ετοιμότητας για όλους τους κινδύνους της δημόσιας υγείας και να είναι ικανές να αντιμετωπίσουν μια σειρά από πιθανά σενάρια σχετικά με τα CBW.

5.1.4 Η νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες 'Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος'.

Η εισαγωγή μιας νέας στρατηγικής βασισμένη στην ρύθμιση του κινδύνου, όπως είναι οι εκτιμήσεις του κινδύνου βάσει της τέταρτης οδηγίας, είναι ευπρόσδεκτη.

Η στρατηγική αξιολόγησης των κινδύνων θυμίζει έναν πολύ γνωστό τρόπο οργάνωσης της εξουσίας και των αρμοδιοτήτων εντός της Ε.Ε. Πράγματι, μια τέτοια στρατηγική απαιτεί διαφορετικά θεσμικά όργανα, ορισμένα σε επίπεδο Ε.Ε και άλλα σε εθνικό επίπεδο να ασκούν τις αρμοδιότητές τους για την επίτευξη ενός μοναδικού και ενιαίου σκοπού. Με άλλους όρους όλοι οι εμπλεκόμενοι θεσμοί ή οι υπόχρεες οντότητες καλούνται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους σε μια μοναδική μουσική βαθμολογία, αυτό που έχει αναφερθεί ως "concerto regolamento europeo" (ευρωπαϊκή κανονιστική συναυλία) (Cassese, S., 2012). Από μια άλλη οπτική γωνία, η στρατηγική της ανάλυσης του κινδύνου μπορεί να θεωρηθεί ως ένα σύνολο «μικτών διοικητικών διαδικασιών» (Della Cananea, G., 2004). Ειδικότερα: (α) μία κυκλική ροή πληροφοριών μεταξύ των θεσμικών οργάνων ώστε να εκπονήσουν εκθέσεις αξιολόγησης κινδύνου, β) η αρμοδιότητα της Επιτροπής να συστήνει στα Κράτη Μέλη τη λήψη μέτρων σύμφωνα σε έναν μηχανισμό 'συμμόρφωσης ή εξήγησης', και (γ) τις πολιτικές που πρέπει να υιοθετηθούν από τις υπόχρεες οντότητες ως επακόλουθο των δραστηριοτήτων που πραγματοποίησε η Επιτροπή και τα Κράτη Μέλη, φαίνεται να δημιουργούν "υβριδικές διοικητικές διαδικασίες".

Από την άποψη αυτή, μπορεί να τονιστεί ότι ένας καθοδηγητικός ρόλος ως προς την στρατηγική στις αξιολογήσεις του κινδύνου έχει αποδοθεί στην Επιτροπή. Ωστόσο, οι εργασίες στο επίπεδο της Ε.Ε απαιτούν τη συνεχή και πραγματική συμμετοχή και των δύο πλευρών, τόσο των Κράτων Μελών όσο και των υπόχρεων οντοτήτων.

5.1.5 Η ανάγκη άμεσης υποστήριξης του έργου των Ελληνικών Αρμόδιων Υπηρεσιών (Τελωνεία-Αστυνομία) στους διακρατικούς-πολυεθνικούς ελέγχους.

Όπως γίνεται αντιληπτό μέσα από την διενεργηθείσα εμπειρική έρευνα και εξετάζοντας τις απαντήσεις που δόθηκαν στην ερώτηση του πρώτου μέρους της έρευνας -'Α.Ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών στους πολυεθνικούς ελέγχους.'- από τα εν ενεργεία στελέχη της Τελωνειακής Υπηρεσίας και της Ελληνικής Αστυνομίας, υπάρχει μια γενικά μέση έως αρνητική τάση και στα τέσσερα πεδία της έρευνας (του βαθμού ενημέρωσης ως προς τη νομοθεσία, του οικονομικού κόστους των ελέγχων, της βιοασφάλειας, της μη διάδοσης όπλων, εκρηκτικών και υλικών μαζικής καταστροφής και για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος) μικρότερη του 3, που είναι η μέση τιμή της πεντάβαθμης κλίμακας Likert. Συνεχίζοντας στο δεύτερο μέρος της εμπειρικής έρευνας οι απαντήσεις που δόθηκαν στην ερώτηση- 'Β. Ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.'- συγκεντρώνουν μέσες τιμές μικρότερες του 3, που είναι η μέση τιμή της πεντάβαθμης κλίμακας Likert, για όλες τις προτάσεις που αποτυπώνονται και στα τέσσερα πεδία της έρευνας, του βαθμού ικανοποίησης ως προς τη νομική κάλυψη, τα μέσα-υλικά που διαθέτει στους εργαζόμενους η Υπηρεσία, την επιχειρησιακή εκπαίδευση και τους διενεργούμενους ελέγχους.

Κατά συνέπεια, έχουμε αρκετά ανησυχητικά μηνύματα σύμφωνα με την διενεργηθείσα έρευνα, με αποστολέα τους εν ενεργεία αρμόδιους υπαλλήλους (Τελωνειακοί-Αστυνομικοί) για την διενέργεια των διακρατικών-πολυεθνικών ελέγχων στον Ελλαδικό χώρο και αποδέκτη την Ελληνική Πολιτεία. Η ουσιαστική ενίσχυση σε μέσα και πόρους, η συνεχής πολύπλευρη εκπαίδευση του προσωπικού ως προς το συνεχώς μεταβαλλόμενο παγκόσμιο οργανωμένο έγκλημα με την ταυτόχρονη νομική θωράκιση του έργου των αρμόδιων υπηρεσιών (Τελωνεία-Αστυνομία) για τους πολυεθνικούς ελέγχους, πρέπει να αποτελέσουν τους βασικούς άξονες στις ενέργειες της Ελληνικής Πολιτείας στην προσπάθεια της προς την επίτευξη του στόχου για την προστασία από τρομοκρατικές ενέργειες, την ενίσχυση της βιοασφάλειας, την μη διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της μη διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών και τέλος την καταπολέμηση της νομιμοποίησης των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες 'Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος'.

Η νομική θωράκιση και η υλικοτεχνική υποστήριξη των βασικών αυτών αξόνων υποστήριξης του έργου των αρμόδιων υπηρεσιών στους πολυεθνικούς ελέγχους ενταγμένοι σε μία μακροχρόνια Εθνική Στρατηγική έχουν την δυναμική να οδηγήσουν στην οικονομική ανάπτυξη και ευημερία της Ελληνικής Κοινωνίας και στην αύξηση του επιπέδου ασφάλειας και προστασίας των Πολιτών αυτής. Επιπρόσθετα, οι διεθνείς συνεργασίες με τις αντίστοιχες υπηρεσίες ελέγχου, οι κοινές εκπαιδεύσεις του προσωπικού, η διατήρηση ενός ανοιχτού διαύλου επικοινωνίας στα διοικητικά

κέντρα αυτών καθώς και η ανταλλαγή πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο(real time information) αποτελούν 'καλές πρακτικές' και θα ενισχύσουν αποτελεσματικά το έργο των διακρατικών-πολυεθνικών ελέγχων των Ελληνικών Τελωνείων και της Ελληνικής Αστυνομίας σε αυτόν τον κατά γενική ομολογία δύσκολο επιχειρησιακά γεωγραφικό χώρο.

5.2 Στο πλαίσιο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής(Η.Π.Α).

5.2.1 Τρομοκρατία.

Ανακαλύπτοντας την έξοδο.

Ορισμένες τρομοκρατικές ομάδες καταλήγουν καταγγέλλοντας την τρομοκρατία και τερματίζοντας την δράση τους ,αλλά αυτό δεν θα συμβεί εδώ. Πολλές τέτοιες ομάδες στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρώπη και αλλού που πιστεύουν ότι αυτός ο πόλεμος είναι ένα ατελείωτο σημείο της φαύλης σαλαφιστικής ιδεολογίας που υπήρχε πριν από την Αλ Κάιντα και θα αντέξει πολύ πέρα από την κατάρρευση αυτής της οργάνωσης.Η στόχευση των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ένας τρόπος για να προωθηθούν οι στόχοι της Αλ Κάιντα, καταστρέφοντας αυτό που φαίνεται ως υποκείμενη υποστήριξη από τα λεγόμενα καθεστώτα των «άπιστων» στον αραβικό κόσμο.Η βίαιη σαλαφιστική ιδεολογία και η επιθυμία της να στοχεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες και τους συμμάχους της θα συνεχίσουν για δεκαετίες, και άλλες ομάδες θα υιοθετήσουν αυτούς τους στόχους. Ο θυμός και η εξωτερική παρεμβολή και παρέμβαση θα συνεχιστεί πολύ καιρό μετά τον θάνατο του Μπιν Λάντεν.

Αλλά η Αλ Κάιντα δεν είναι ούτε ιδέα ούτε ιδεολογία: Είναι μια βίαιη ομάδα τρομοκρατών που οι Ηνωμένες Πολιτείες πήγαν στον πόλεμο ενάντια και σφυροκοπούν πολύ αποτελεσματικά για περισσότερο από μια δεκαετία. Το κείμενο της εξουσιοδότησης για την χρήση στρατιωτικής δύναμης (Authorization for Use of Military Force,AUMF) του 2001 (Τμήμα 2) έχει ως εξής: «Ο πρόεδρος εξουσιοδοτείται να χρησιμοποιεί όλη την απαραίτητη και κατάλληλη δύναμη εναντίον εκείνων των εθνών, των οργανώσεων ή των προσώπων που αυτός καθορίζει ότι προγραμματίσαν, εξουσιοδότησαν, υπηρέτησαν ή βοήθησαν τις τρομοκρατικές επιθέσεις που έλαβαν χώρα στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 ... ».Με την θέα της ήττας αυτής της οργάνωσης, ο στόχος πρέπει να είναι να καταστεί η στρεβλή τους ιδεολογία τόσο άσχετη όσο έγινε ο κομμουνισμός μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης. Υπάρχουν πέντε πράγματα που πρέπει να κάνουν οι ΗΠΑ τώρα για να τερματίσουν αυτόν τον πόλεμο.

Πρώτον, είναι πολύ καιρός που έχουν να επανεξεταστούν αντικειμενικά οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές επιπτώσεις των μεταρρυθμιστικών νομικών μέτρων μετά τις 9/11, συμπεριλαμβανομένης της Άδειας Χρήσης της Στρατιωτικής Δύναμης του 2001(Authorization for Use of Military Force,AUMF), η οποία έχει αποκτήσει έναν γρήγορο ρυθμό κινδύνου ώστε γίνει μόνιμη. Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, αυτός ο πόλεμος άρχισε με μια εξαιρετικά ευρεία εξουσιοδότηση για τη χρήση βίας από το Κογκρέσο μετά τις τραγωδίες της 11ης Σεπτεμβρίου. Μια δεκαετία αργότερα, η κορυφαία προτεραιότητα των περισσότερων αξιωματούχων των εκτελεστικών υπηρεσιών (από την διοίκηση του Μπους και του Ομπάμα) φαίνεται να είναι η διατήρηση αυτών των δυνάμεων πολέμου.Στις εξελισσόμενες συγκρούσεις του εικοστού πρώτου αιώνα, μερικές από αυτές μπορεί να είναι απαραίτητες και δικαιολογημένες - κάθε ανταπάντηση απο τους εν ενεργεία υπευθύνους χάραξης πολιτικής είναι ότι είναι απαραίτητες για την προστασία των Αμερικανών πολιτών από τις επιθέσεις. Που μπορεί ή δεν μπορεί να είναι αλήθεια: Η απάντηση απαιτεί να κρίνουμε πράγματα που δεν έχουν συμβεί.Ο τερματισμός αυτού του πολέμου δεν πρέπει να σημαίνει επιστροφή στο παράδειγμα της "επιβολής του νόμου" που οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι τους έκανε ευάλωτους στις αιφνιδιαστικές επιθέσεις,αλλά θα πρέπει η Εκτελεστική Εξουσία να αποκαταστήσει σε κάποιον ικανοποιητικό βαθμό την εποπτεία εν καιρό ειρήνης. Στην ομιλία του τον Μάιο του 2013 σχετικά με την αντιτρομοκρατική πολιτική των ΗΠΑ, ο Πρόεδρος Ομπάμα αναγνώρισε τους κινδύνους του διαρκούς πολέμου και ζήτησε την κατάργηση της εξουσιοδότησης του 2001 για την χρήση στρατιωτικής δύναμης (Authorization for Use of Military Force,AUMF) (Fort McNair, Washington, DC,2013). Για χάρη της μακροπρόθεσμης ευημερίας των Ηνωμένων Πολιτειών, θα πρέπει να επανεξεταστεί αμέσως από μια επιτροπή έμπειρων διακομματικών εμπειρογνομόνων χωρίς καμία δέσμευση απο κάποια πλευρά του επιχειρήματος, και στη συνέχεια να ανακληθεί ή να αναθεωρηθεί επίσημα από το Κογκρέσο.

Δεύτερον, οι αρμόδιοι για τη χάραξη πολιτικής πρέπει να ξεετάσουν λεπτομερώς το ρόλο των ένοπλων drones στη δική εθνική στρατηγική των Η.Π.Α συνολικά και αντικειμενικά, ιδιαίτερα στις επιπτώσεις τους στα μακροπρόθεσμα αμερικανικά συμφέροντα και στις παγκόσμιες επιπτώσεις τους

στο δεδικασμένο που έχει οριστεί. Ενώ ορισμένοι υποστηρίζουν για ένα νέο διεθνές νομικό καθεστώς που να διέπει τα drones, η πιθανότητα επίτευξης ουσιαστικής συναίνεσης έγκαιρα ώστε να επηρεαστούν οι τρέχουσες ραγδαίες αλλαγές είναι απειροελάχιστη. Για χάρη της δικής τους εθνικής ασφάλειας, οι Αμερικανοί πρέπει να αντιμετωπίσουν αμέσως τις τεράστιες συνέπειες της στροφής προς τα drones που είναι σε εξέλιξη στις στρατιωτικές και παραστρατιωτικές τους δυνάμεις, και ιδιαίτερα στους όρους εμπλοκής κατά την διάρκεια της ανάπτυξής τους, του νομικού καθεστώτος τόσο των στοχοθετημένων όσο και των σκοπευτών, της κατεύθυνσης προς την εγχώρια χρήση των drones και της ανακατανομής των πόρων προς τα drones και μακριά από άλλες προτεραιότητες. Η Διοίκηση του Ομπάμα κινήθηκε προς αυτήν την κατεύθυνση, ιδίως μετά την ομιλία του Προέδρου τον Μάιο του 2013. Ωστόσο, περισσότερο πρέπει να γίνουν για να αναδιαμορφωθεί η γενικότερη πολιτική. Η γενικότερη απαίτηση για την απόλυτη ασφάλεια κατά των τρομοκρατικών επιθέσεων της Αλ Κάιντα στο έδαφος των Η.Π.Α χωρίς περισσότερες συμβατικές στρατιωτικές δεσμεύσεις στο εξωτερικό λειτουργούν ως φυσικός καταλύτης, με πολλαπλασιαστική ροπή προς αυτή την τεχνολογικά κατευθυνόμενη τακτική προσέγγιση, αλλά οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές επιπτώσεις είναι τεράστιες.

Οι ΗΠΑ μπορεί να είναι αρκετές ισχυρές για να αποτρέψουν τη χρήση των drones από άλλα κράτη στο έδαφός της, αλλά πραγματικά θέλει να διαμορφώσει το μοντέλο συμπεριφοράς του αυτόκλητου τιμωρού σε διεθνές επίπεδο; Είναι το μελλοντικό εμπορικό σήμα της παγκόσμιας ηγεσίας των Η.Π.Α. ένα ρομπότ με βουητό που κινείται εναέρια; Θέλουν οι Αμερικανοί πραγματικά να δώσουν μια δικαιολογία στη Ρωσία ή στην Κίνα να ονομάζουν τους εχθρούς τους 'τρομοκράτες' και έπειτα να στέλνουν drones πέρα από τα κυρίαρχά τους σύνορα για να τους σκοτώσουν; Στις Ηνωμένες Πολιτείες, το επιχείρημα ήταν ότι οι στοχευμένες δολοφονίες είναι νόμιμες κατά τη διάρκεια πολέμου. Ο τερματισμός της κατάστασης του πολέμου θα φέρει μαζί του μια ευπρόσδεκτη επανεξέταση των περιστάσεων σύμφωνα με τις οποίες η χρήση των θανατηφόρων δυνάμεων με drones δικαιολογείται ή όχι. Τα βραχυπρόθεσμα οφέλη από τη χρήση αυτής της τακτικής (drones) πρέπει να συγκριθούν με νηφαλιότητα ως προς το μακροπρόθεσμο στρατηγικό κόστος που επιφέρουν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Τρίτον, καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες τερματίζουν αυτόν τον πόλεμο, πρέπει επίσης να επανεξισοροποτήσουν την πολιτική καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Όντας σε πόλεμο, οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν φυσικά προσδώσει υπερβολική έμφαση και πόρους στην στρατιωτική απάντηση της αλ-Κάιντα, σε βάρος των μη στρατιωτικών μέσων. Δεκαετίες διεθνούς εμπειρίας με την αντιτρομοκρατία επιβεβαιώνουν ότι αυτή η έμφαση στην χρήση της στρατιωτικής δύναμης έχει μακροπρόθεσμα μειονεκτήματα που δεν θα εξυπηρετήσουν τα Αμερικανικά συμφέροντα ή την ασφάλεια στο μέλλον. Ως μέρος της μετάβασης τους προς την μεταπολεμική κανονικότητα, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να επικεντρώσουν περισσότερη ενέργεια στη διπλωματία και στην οικοδόμηση της ικανότητας των χωρών εταίρων που αντιμετωπίζουν απειλές οι οποίες επίσης δυνητικά μπορούν να απειλήσουν και τις ΗΠΑ. Ειδικότερα, είναι εξαιρετικά σημαντικό να ενισχυθεί ο ρόλος του Υπουργείου Εξωτερικών στις διϋπηρεσιακές προσπάθειες καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Η επίσημη αναβάθμιση του Γραφείου για την Καταπολέμηση της Τρομοκρατίας στο Υπουργείο των Εξωτερικών σε ένα πλήρες Τμήμα της αντιτρομοκρατίας τον Ιανουάριο του 2012 ήταν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση ενίσχυσης του ρόλου του στην οικοδόμηση της διεθνούς συνεργασίας κατά της τρομοκρατίας μέσω των διπλωματικών οδών (Daniel Benjamin, 2012). Το Πεντάγωνο έχει επισκιάσει σε μεγάλο βαθμό τους πόρους του Υπουργείου Εξωτερικών και την επιρροή του στην ανάπτυξη της Αμερικανικής πολιτικής για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και αυτή είναι η ώρα της αναπροσαρμογής προς την κατεύθυνση μίας πιο βιώσιμης μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής. Οι υποδειγματικές ισοροπημένες πολιτικές αντιτρομοκρατίας είναι ο καλύτερος δρόμος προς τα εμπρός, συμπεριλαμβανομένων όχι μόνο άμεσες δράσεις όπου απαιτείται, αλλά επίσης και χαμηλότερου προφίλ, πιο μακροπρόθεσμες, πιο κοινότυπες προσπάθειες όπως είναι η παρακολούθηση των φυλακών, η αντι-στρατολόγηση, η αντιμετώπιση της απάτης των εγγράφων, η ασφάλεια των αεροδρομίων, η παρακολούθηση του Διαδικτύου και η διείσδυση των τζιχαντιστών στα chat-room.

Τέταρτον, και σχετικά, η κυβέρνηση των ΗΠΑ πρέπει να κάνει καλύτερη δουλειά φέρνοντας τα δικά της έξοδα και κινδύνους σε πιο έντονη ευθυγράμμιση, πιο εναρμονισμένη εικόνα και πραγματικότητα στο μυαλό των Αμερικανών. Η δημοφιλής ανθεκτικότητα είναι μέρος μιας στρατηγικής νίκης εναντίον της Αλ Κάιντα και για την οικοδόμηση της η κυβέρνησης και ο λαός των ΗΠΑ πρέπει να καθορίσουν το τρόπο της μετάβασης από μια κατάσταση πολέμου σε μία κατάσταση ειρήνης, που σημαίνει μια ρεαλιστική κατάσταση της κανονικότητας.

Ο τερματισμός της κατάστασης πολέμου εναντίον της Αλ Κάιντα θα έχει ψυχολογική επιρροή στο αμερικανικό κοινό και θα μετατοπίσει την αμερικανική ρητορική με τρόπους που θα βοηθήσουν την κυβέρνηση των ΗΠΑ να προσαρμοστεί καλύτερα στις συνεχιζόμενες παγκόσμιες αλλαγές. Δεν μπορούμε να πούμε ότι έτσι η «τρομοκρατία» θα τελειώσει.

Τρεις εβδομάδες μετά την έξοδο από το γραφείο του,ο απερχόμενος Επικεφαλής του Εθνικού Κέντρου για την Αντιτρομοκρατία Michael Leiter δήλωσε ότι:

«Ο Αμερικανός λαός πρέπει να καταλάβει ότι τουλάχιστον οι μικρότερης κλίμακας τρομοκρατικές επιθέσεις θα βρίσκονται μαζί μας για το προσεχές μέλλον Ο τρόπος με τον οποίο ουσιαστικά θα νικήσουμε αυτή την απειλή, η οποία πολύ δύσκολα θα σταματήσει να υφίσταται στο σύνολό της, είναι με την διατήρηση μιας κουλτούρας ανθεκτικότητας. Παρότι αυτή η απειλή της τρομοκρατίας είναι πραγματική και θα υπάρξουν τραγικά γεγονότα που θα οδηγήσουν στο θάνατο αθώων ανθρώπων δεν αποτελεί,κατά την άποψή μου,υπαρξιακή απειλή για την κοινωνία μας.»

Ο Πρόεδρος των Η.Π.Α πρέπει να λέει ανοιχτά και επανειλημμένα το ίδιο πράγμα.Η συνεχής συνεργασία στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας είναι ζωτικής σημασίας. Αλλά κλείνοντας, το τέλος αυτού του πολέμου θα πρέπει να φέρει μαζί του μια επανεκτίμηση των δεσμεύσεων ασφάλειας των ΗΠΑ σε παγκόσμιο επίπεδο, με σαφή προτεραιότητα σύμφωνα με τα εθνικά συμφέροντα. Γιατί, για παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες να ενισχύουν την στρατιωτική τους παρουσία στην Αφρική,ενώ υποστηρίζεται ταυτόχρονα ότι το μέλλον βρίσκεται στην εξισορρόπηση της Ασίας; Μια τέτοια στρατηγική μετατόπιση είναι αδύνατη όσο υφίσταται η προδιάθεση της απορρόφησης σε τοπικές εξεγέρσεις με την διεξαγωγή των λεγόμενων - επιθέσεων «καλής θέλησης» εκ μέρους των κυβερνήσεων της Υεμένης, της Σομαλίας και του Πακιστάν. Οι αμερικανικές δυνάμεις αντιδρούν στις βραχυπρόθεσμες απειλές εναντίον αυτών των κυβερνήσεων, αντί να οικοδομήσουν μια βιώσιμη παγκόσμια παρουσία για να την προστασία των Ηνωμένων Πολιτειών και των μακροχρόνιων συμμάχων τους.

Οι Αμερικανοί πρέπει να σταματήσουν να ζουν μέσα στην αδρεναλίνη και να οικοδομήσουν ένα βιώσιμο μέλλον με τον τερματισμό αυτού του πολέμου και να αναπτύξουν μια αντίληψη ως προς την σημασία της κανονικότητας. Ο στόχος των ΗΠΑ για την Αλ Κάιντα πρέπει να είναι η μετάβαση στο σημείο εκείνο όπου η απειλή αυτή είναι διαχειρίσιμη, αν και ακόμα επικίνδυνη, και οι Αμερικανοί υπεύθυνοι χάραξης της πολιτικής να μπορέσουν να επικεντρώσουν περισσότερους πόρους και την προσοχή τους σε άλλες προτεραιότητες.Η Αλ Κάιντα δεν έχει τελειώσει. Αλλά η ικανότητά της να διεξάγει μια μεγάλη επίθεση εναντίον των Ηνωμένες Πολιτείες έχει μειωθεί. Οι επικριτές υποστηρίζουν ότι ο εχθρός θα έχει πάντα το δικαίωμα του βέτο. Αυτό είναι αλήθες;έχει στην πραγματικότητα βέτο;Μια μεγάλη και συντονισμένη επίθεση από το εξωτερικό θα ήταν καταστροφική. Ωστόσο,οι μικρότερες τρομοκράτες επιθέσεις στο έδαφος των Η.Π.Α είναι αναπόφευκτες και έχουν γίνει πραγματικότητα εδώ και δεκαετίες.

Την επόμενη φορά που θα υπάρξει μια μικρή επίθεση τζιχαντιστών στο αμερικανικό έδαφος – εμπνευσμένη από την κληρονομιά της Αλ Κάιντα ή ακόμη και ενορχηστρωμένη από τους νέους της «συνεργάτες» - οι Αμερικανοί θα επεκτείνουν αυτομάτως αυτό το δαπανηρό παγκόσμιο πόλεμος για μια άλλη δεκαετία; Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είναι η πρώτη μεγάλη δύναμη που αντιμετωπίζει μια σοβαρή τρομοκρατική απειλή. Όντας συνεχώς σε αμυντική διάταξη μειώνεται ο παγκόσμιος ρόλος και το ανάστημα των Η.Π.Α.Ενώ μέρη της κυβέρνησης των ΗΠΑ πρέπει να συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν επιθετικά την Αλ Κάιντα, παραμένοντας σε μια ατελείωτη αυτοκαταστροφική κατάσταση πολέμου.

5.2.2 Βιοασφάλεια.

Αυτή η εργασία συνοψίζει και τεκμηριώνει τις επιπτώσεις της αύξησης των κανονισμών που αφορούν τη βιοασφάλεια, τα ζητήματα ασφάλειας, και τους περιορισμούς του προσωπικού στην έρευνα για τη βιοασφάλεια στα εργαστήρια επιπέδου 3 και 4. Μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001, τα εργαστήρια βιοασφάλειας έχουν εξελιχθεί και οι κανονισμοί τώρα απαιτούν υψηλότερα επίπεδα αυστηρότητας. Μεταξύ πολλών εκθέσεων για τη βιοασφάλεια, μόνο λίγες έχουν παρουσιάσει στοιχεία σχετικά με την αξιολόγηση και την αποτελεσματικότητα τέτοιων περιορισμών.Εξάλλου, δεν έχουν αναφερθεί κριτήρια για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητάς τους. Οι κανονισμοί για τους BSAT προσπαθούν να εξισορροπήσουν την ανάγκη για τη ρύθμιση της πρόσβασης στους πλέον επικίνδυνους παθογόνους οργανισμούς και την ελαχιστοποίηση των κανονιστικών βαρών στη βασική βιολογική έρευνα. Ωστόσο, εάν οι κανονισμοί για τους BSAT είναι πολύ σκληροί, μπορεί να μειώσουν την μακροπρόθεσμη ασφάλεια.

Τα τελευταία χρόνια, το κοινό ανησυχεί όλο και περισσότερο για την απειλή της βιοτρομοκρατίας. Πράγματι, η απειλή της βιοτρομοκρατίας έχει υπέρ προβληθεί σε μεγάλο βαθμό από τα μέσα ενημέρωσης και η αντιληπτή απειλή είναι πλέον πολύ μεγαλύτερη από την πραγματική απειλή. Από

τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου, υπήρξε μια απaráμιλλη ζήτηση πληροφοριών για τη βιοτρομοκρατία. Για παράδειγμα, η αναζήτηση στο Google για ιστοσελίδες που περιέχουν τη λέξη «βιοτρομοκρατία» έδωσε 6.200 χτυπήματα για το 2000, 12.900 επισκέψεις για το 2001 και 8.100 χτυπήματα για το 2013 (Ινστιτούτο Επιστημονικής Πληροφορίας Web of Knowledge 2013) ανεξάρτητα από τυχόν νέα, γνωστά γεγονότα της βιοτρομοκρατίας. Επιπλέον, τα αποτελέσματα ήταν παρόμοια όταν η ίδια έρευνα πραγματοποιήθηκε με τον όρο «ευλογιά» ή 'άνθρακας'. Ο χειρισμός σύνθετων παθογόνων οργανισμών από απομονωμένες εργαστηριακές ομάδες δύσκολα μπορούν να θεωρηθούν στο πλαίσιο της βιοτρομοκρατίας. Από την άποψη αυτή, οι περισσότεροι παράγοντες που προτάθηκαν να είναι ενδεχομένως επικίνδυνοι δεν είναι διαθέσιμοι τεχνολογικά ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να δημιουργήσουν σημαντικό αντίκτυπο. Αντίθετα, μόνο σε κρατικό επίπεδο θα μπορούσε να έχει ένας αριθμός παθογόνων παραγόντων στρατιωτική εφαρμογή (για παράδειγμα, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στη Ρωσία,). Εκτός από τις περιπτώσεις του άνθρακα που παρατηρήθηκαν το 2001, δεν έχει αναφερθεί επιτυχής παράδειγμα της χρήσης βακτηριακών ή ιογενών παραγόντων. Ωστόσο, έχει γίνει πολύ δύσκολο να μελετηθεί η πανώλη και η τουλαραιμία - ασθένειες που πραγματικά σκοτώνουν τους ανθρώπους - ως α αποτέλεσμα της εσφαλμένης, αντιπαραγωγικής απάντησής μας στην φανταστική ή πραγματική απειλή βιοτρομοκρατίας. Στην πραγματικότητα, η μεγαλύτερη επιτυχία των ελέγχων για την προστασία από την βιοτρομοκρατία μπορεί να θεωρηθεί η λήψη αυστηρότερων μέτρων στην κατοπιοδείκτη και σημαντική βιοϊατρική έρευνα. Από την άποψη αυτή, οι κοινωνικές συνέπειες της βιοτρομοκρατίας στον τομέα της επιστήμης (με απτές επιπτώσεις για την δημόσια υγεία) ήταν θεαματικές.

Πρέπει λοιπόν να έχουμε κατά νου ότι η ασφάλεια δεν μπορεί να εκφράζεται με απόλυτους αριθμούς, αλλά μάλλον αντιπροσωπεύει μία σχετική έννοια της ανεκτικότητας και των ορίων αποδοχής. Οι εργαζόμενοι και οι ρυθμιστικές αρχές πρέπει να προσπαθήσουν να βρουν μια ισορροπία μεταξύ του κόστους και των μέτρων ελέγχου-ασφαλείας και τα πιθανά οφέλη για την κοινωνία και την ανθρώπινη υγεία. Η εξειδικευμένη κυβερνητική και θεσμική υποστήριξη είναι κρίσιμη για τους ερευνητές που ασχολούνται τόσο πολύ σε διαβαθμισμένα προγράμματα για την ανακάλυψη νέων αντιβιοτικών, θεραπευτικών εμβολίων και για την διάγνωση τόσο της βιολογικής άμυνας όσο και για τους αναδυόμενους παθογόνους παράγοντες.

5.2.3 Η διάδοση των όπλων και των υλικών μαζικής καταστροφής, της διακίνησης φορητών όπλων και εκρηκτικών.

Όπως αναλύθηκε στην παρούσα εργασία, η μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής (WMD) και η άμυνα των ΧΒΡΠ (CBRN) είναι παρόμοιες με την πρώτη ματιά αλλά στην πραγματικότητα είναι αρκετά διαφορετικές. Ωστόσο, ειδικά από τη σκοπιά της άμυνας των CBRN, η μη διάδοση των WMD έχει ένα ρόλο που δεν είναι καθόλου μικρός για τη μείωση των πηγών των CBRN απειλών. Οι σειρές των προσεγγίσεων της μη διάδοσης των WMD μόνο δεν θα οδηγήσουν στην αποφυγή του κινδύνου της χρήσης των όπλων NBC ή του κινδύνου της μη μετατραπής τους σε όπλα των CBRN αποθεμάτων και να γίνουν μέσα ή στόχοι των τρομοκρατικών επιθέσεων. Παρ' όλα αυτά, εξακολουθούν να είναι κρίσιμες οι πολυδιάστατες προσπάθειες της μη εξάπλωσης των WMD και να διατηρηθούν μακροπρόθεσμα μέσω του πολυμερούς συντονισμού.

Το φάσμα της άμυνας των CBRN είναι εξαιρετικά ευρύ. Επιπλέον, η φύση των CBRN απειλών και η κλίμακα των υποτιθέμενων ζημιών είναι ευρεία. Οι αιτίες των καταστάσεων των CBRN έχουν επίσης ευρύ πεδίο εφαρμογής, από ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ κρατών, τρομοκρατικές επιθέσεις και φυσικές καταστροφές, σε ατύχημα. Κάθε ένα από τα προαναφερθέντα σενάρια αντιπροσωπεύει μια μνημειώδη πρόκληση για τις κυβερνήσεις και όλους τους άλλους εγχώριους τομείς. Η ανάπτυξη αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου κατά των εν λόγω WMD & CBRN απειλών πρέπει να αποτελούν βασική προτεραιότητα για τις Η.Π.Α αλλά και για όλο τον κόσμο.

5.2.4 Η νομιμοποίηση των εσόδων από παράνομες δραστηριότητες 'Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος'.

Η καταπολέμηση του μαύρου χρήματος (AML) είναι γενικά απίστευτα αναποτελεσματική στην απαγόρευση τόσο της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες όσο και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Σε απόλυτους και αναλογικούς αριθμούς, τα ποσά που κατασχέθηκαν είναι μικρά και τα ποσοστά στις καταδικές χαμηλά. Αυτό οφείλεται τόσο στην λανθασμένη αντίληψη ότι οι τρομοκράτες αποκτούν και μεταφέρουν χρήματα όπως και οι άλλοι

εγκληματίες και στον βαθμό εξέλιξης των τρομοκρατικών τακτικών μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Οι τρομοκράτες επικεντρώνονται ολοένα και περισσότερο στην δωρεά και την αυτοχρηματοδότηση και καταβάλλουν προσπάθειες για την αποφυγή των επίσημων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που πλήττονται περισσότερο από τη νομοθεσία της AML. Ενώ η καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχει αποδειχθεί ότι είναι μια υπερβολικά αναποτελεσματική επιχείρηση, υπήρξαν σπάνιες περιπτώσεις όπου τέτοιες ενέργειες συνέβαλαν στην πρόληψη μεγάλων, διεθνοποιημένων ενορχηστρωμένων επιθέσεων. Ωστόσο, τέτοιες περιπτώσεις είναι λίγες και απέχουν μεταξύ τους και αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από σχεδιαζόμενες επιθέσεις σε χώρες υψηλού εισοδήματος, που προστατεύονται από την AML των χωρών υψηλού εισοδήματος. Ο λόγος για αυτό είναι ότι πολλές αναπτυσσόμενες χώρες δεν διαθέτουν τις βασικές προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για ένα ακόμη και εξ αποστάσεως αποτελεσματικό σύστημα AML. Οι περισσότερες έχουν επίσης έλλειψη οικονομικού και ανθρώπινου κεφαλαίου για να συμμετέχουν σε ένα τόσο δαπανηρό καθεστώς. Δεδομένων αυτών των γεγονότων, είναι ευλόγως λογικό για τις πλούσιες δυτικές χώρες (Η.Π.Α) να διατηρήσουν ένα σύστημα AML που έχει δείξει κάποια επιτυχία στην άμβλυση της τρομοκρατίας. Ωστόσο, είναι ακριβώς ο ολοένα αυξανόμενος «εγχώριος» χαρακτήρας της σύγχρονης τρομοκρατίας που θα πρέπει να δώσει στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής μια παύση όσον αφορά την αξία ενός παγκόσμιου καθεστώτος AML.

Υπάρχουν πολλά μονοπάτια προς τα εμπρός που θα καθιστούσαν το παγκόσμιο καθεστώς AML πιο δίκαιο και ίσως ακόμη πιο αποτελεσματικό. Τα κράτη μέλη της FATF θα μπορούσαν απλώς να αυξήσουν το ποσό της βοήθειας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες για να καλύψουν το μεγαλύτερο μέρος του κόστους συμμόρφωσης. Σχετικά, ως εναλλακτική λύση στην τρέχουσα πρακτική της μαύρης λίστας, η FATF θα μπορούσε να παράσχει στις αναπτυσσόμενες χώρες περισσότερα θετικά κίνητρα για την επίτευξη μεγαλύτερης συμμόρφωσης. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να καταβάλλουν «μπόνους» στις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών για κάθε τρομοκρατική επίθεση που παρεμποδίστηκε μέσω της χρήσης της AML. Τα επαρκώς υψηλά «μπόνους» θα τους ενθάρρυναν να υιοθετήσουν τις πολιτικές AML, όταν και μόνο όταν, είναι αποτελεσματικές, σε αντίθεση με τα τρέχοντα κίνητρά να υιοθετήσουν «λειτουργικά άχρηστες αλλά συμβολικά χρήσιμες πολιτικές AML για να καθησυχάσουν τους ξένους» (J.C. SHARMAN, 2011). Τέλος, η FATF θα μπορούσε να επιδιώξει θεσμικό εκδημοκρατισμό, αλλάζοντας τα κριτήρια ένταξής της μακριά από τις οικονομικά ισχυρές χώρες, που την κατέστησαν αποκλειστικό σύλλογο των πλουσιότερων εθνών του κόσμου, προς όφελος των χωρών για τις οποίες τα κόστη των κανονισμών που είναι σχεδιασμένοι για την πρόληψη της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος και την ενίσχυση της AML, είναι τα υψηλότερα. Παρέχοντας μεγαλύτερο ρόλο στις αναπτυσσόμενες χώρες εντός της FATF, οι συστάσεις της ενδέχεται να είναι πιο κατάλληλες για τις ανάγκες μιας μεγαλύτερης ποικιλίας χωρών πέραν εκείνων με μεγάλους προϋπολογισμούς και περίπλοκο οικονομικό και νομικό τομέα. Όποια και αν είναι η πορεία προς τη FATF, είναι σαφές ότι οι τρέχουσες πρακτικές της δεν μπορούν να διατηρηθούν.

6.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- A Dolnik, *Understanding Terrorist Innovation: Technology, Tactics and Global Trends* (Routledge, 2009) and M Crenshaw, "An Organizational Approach to the Analysis of Political Terrorism" (1985) 29 *Orbis* 465.
- A Moghadam, "How Al Qaeda Innovates" (2013) 22 *Security Studies* 466, available at <<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09636412.2013.816123>>.
- A Welch, "Iraq – The Evolution of the IED" (2008) *Autumn CBRNe World* 12.
- AA Nehorayoff, B Ash and DS Smith, "Aum Shinrikyo's Nuclear and Chemical Weapons Development Efforts" (2016) 9(1) *Journal of Strategic Security* 35.
- AA Nehorayoff, B Ash and DS Smith, "Aum Shinrikyo's Nuclear and Chemical Weapons Development Efforts" (2016) 9(1) *Journal of Strategic Security* 35.
- Amy Belasco, *The Cost of Iraq, Afghanistan, and Other Global War on Terror Operations Since 9/11*, CRS Report for Congress RL33110, 29 Mar. 2011, 5. Of the \$1.121 trillion enacted in the 'Global War on Terror' by 2010, about \$1.1 trillion went to the Department of Defense.
- Anti-money laundering" encompasses laws and policies designed to counter money laundering—"the process of making illegally-gained proceeds (i.e., 'dirty money') appear legal (i.e., 'clean')." See *History of Anti-Money Laundering Laws*, FIN. CRIMES ENFORCEMENT NETWORK, <http://www.fincen.gov/history-anti-money-laundering-laws> [<http://perma.cc/94G9-Q46B>].
- Antje C. Petersen, *Extradition and the Political Offense Exception in the Suppression of Terrorism*, 67 *IND. L.J.* 767, 767, 779–83 (1992).
- Argomaniz, *The EU and Counter-Terrorism*; Javier Argomaniz, Oldrich Bures, and Christian Kaunert, "A Decade of EU Counter-Terrorism and Intelligence: A Critical Assessment," *Intelligence and National Security* 30 (2015): 191–206, doi:10.1080/02684527.2014.988445; Bossong, *The Evolution of EU Counter-Terrorism Policy*; Bures, *EU Counterterrorism Policy: A Paper Tiger?*.
- Ashley Halsey, 'Decaying infrastructure costs US billions each year,' *Washington Post*, 27 July 2011.
- Audrey Kurth Cronin, 'How Al Qaeda Ends: The Decline and Demise of Terrorist Groups,' *International Security* 31/1 (Summer 2006), 7–48; and *How Terrorism Ends: Understanding the Decline and Demise of Terrorist Campaigns* (Princeton: Princeton UP 2009).
- Audrey Kurth Cronin, 'The Evolution of Counterterrorism: Will Tactics Trump Strategy?', *International Affairs* 86/4 (July 2010), 837–56.
- Audrey Kurth Cronin, 'Why Drones Fail,' *Foreign Affairs* 91/4 (July/Aug. 2013), 44–54. *Australian Terror Suspects Sent Funds to Somalia To Support Terrorist Group*, AUSTRALIAN TRANSACTION REP. & ANALYSIS CTR. (2015) [hereinafter *Australian Terror Suspects*], <http://www.austrac.gov.au/case-studies/australian-terror-suspects-sent-funds-somalia-support-terrorist-group> [<http://perma.cc/KS6Y-B8EA>].
- B Gates, "Speech by Bill Gates at the 53rd Munich Security Conference", 53rd Munich Security Conference (Munich Security Conference Foundation, 2017).
- B.H. Liddell Hart, *Strategy* (London: Faber and Faber 1954 and 1967), 322.
- BA Jackson and DR Frelinger, "Rifling through the Terrorists' Arsenal: Exploring Groups' Weapon Choices and Technology Strategies" (2008) 31 *Studies in Conflict & Terrorism* 583.
- Bakker, "Difference in Terrorist Threat Perceptions in Europe" (see note 26); Meyer, "International Terrorism as a Force of Homogenization?".
- Bank Secrecy Act of 1970, Pub. L. No. 91-508, 84 Stat. 1114 (1970) (codified as amended at 12 U.S.C. §§ 1724, 1813 (2012) and 15 U.S.C. § 78(a) (2012)).
- Barone, R. & Masciandaro, D. (2008) "Worldwide Anti-Money Laundering Regulation: Estimating Cost and Benefits", *Global Business & Economic Review*, 243–264.
- Beatrix Immenkamp, "ISIL/Da'esh and 'Non-Conventional' Weapons of Terror" (2015), available at <[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI\(2015\)572806_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI(2015)572806_EN.pdf)>.
- Bhattacharjee Y. *Anthrax investigation. Army missed warning signs about alleged anthrax mailer.* *Science* 2011; 332: 27.
- Bill Law, *Saudi Arabia Executions: Kingdom To Behead 50 Men Convicted of Terrorism Offences Despite Shia Revolt Threat*, INDEP. (Nov. 26, 2015, 8:47 PM), <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/saudi-arabia-executions-kingdom-to-behead-50-men-convicted-of-terrorism-offences-despite-threat-of-a6750631.html> [<http://perma.cc/AD8W-8VSY>]
- Black, J. & Baldwin, R. (2010) "Really Responsive Risk-Based Regulation", *Law & Policy*, April, Vol. 32, pp. 181–213.

Black, J. & Baldwin, R. (2012) "When risk-based regulation aims low: Approaches and challenges", *Regulation & Governance*, Vol. 6, pp. 2–22.

Black, J. (2005) "The emergence of risk-based regulation and the new public management in the United Kingdom", *Public Law*, Autumn, pp. 512– 549; Hampton, P. (2004) *Reducing Administrative Burdens: Effective Inspection and Enforcement*, London: HM Treasury Department; Hutter, B. (2005) *The Attractions of Risk Based Regulations: Accounting for the Emergence of Risk Ideas in Regulations*, London: Centre for Analysis of Risk and Regulation (CARR) Discussion Paper DP 33, London School of Economics and Political Science (LSE).

Borgdorff MW, van Soolingen D. The re-emergence of tuberculosis: what have we learnt from molecular epidemiology? *Clin Microbiol Infect* 2013; 19: 889–901.

Bossi P, Garin D, Guihot A et al. Bioterrorism: management of major biological agents. *Cell Mol Life Sci* 2006; 63: 2196–2212.

Bossong, The Evolution of EU Counter-Terrorism Policy); Oldrich Bures, *EU Counterterrorism Policy: A Paper Tiger?* (Aldershot: Ashgate Publishing Ltd, 2011).

Bradley and Goldsmith, 'Congressional Authorization and the War on Terrorism,' 2066–7.

Brian J. Phillips, *Deadlier in the U.S.? On Lone Wolves, Terrorist Groups, and Attack Lethality*, 29 *TERRORISM & POL. VIOLENCE* 533, 535 (2017).

BTWC Legislation Database, VERTIC (2013) Available at: <http://www.vertic.org/pages/homepage/programmes/national-implementationmeasures/biological-weapons-and-materials/bwc-legislationdatabase/introduction.php>.

Bures, *EU Counterterrorism Policy: A Paper Tiger?* & Occhipinti, "Still Moving Toward a European FBI?".

C Doyle, "Bond v. United States: Validity and Construction of the Federal Chemical Weapons Statute", CRS report for Congress (2014) <<https://fas.org/sgp/crs/nuke/R42968.pdf>>.

C Ellis and others, "Lone-Actor Terrorism: Final Report" (2016), available at <<https://rusi.org/publication/occasional-papers/lone-actor-terrorism-final-report>>.

Carl von Clausewitz, *On War*, Book One, Chapter One, 1832.

Carl von Clausewitz, *On War*, edited and translated by Michael Howard and Peter Paret (Princeton: Princeton UP 1976), 143. Clausewitz also warns the reader 'war is no pastime ... it is a serious means to a serious end' and '[t]he original means of strategy is victory – that is, tactical success; its ends, in the final analysis, are those objects which will lead directly to peace' (Book 1, Section 23, 86).

Cassese, S. (2012) *Istituzioni di diritto amministrativo*, Torino: Giuffrè Editore, p. 126.

Chaffin 2004, the illustration of 9/11 events is remarkable in this respect. After September 11, the United States created the department of Homeland Security and increased dramatically the share of US budget devoted to security against terror from \$15 billion in 2001 to about \$32 billion in 2003.

Chapter II, Paragraphs 7 and 21, Sun Zi, *The Art of War*, translated by Samuel B. Griffith (Oxford: Oxford UP 1963), 73 and 76.

Charles L. Cantrell, *The Political Offense Exemption in International Extradition: A Comparison of the United States, Great Britain and the Republic of Ireland*, 60 *MARQ. L. REV.* 777, 782–83 (1977); James J. Kinneally III, *The Political Offense Exception: Is the United States-United Kingdom Supplementary Extradition Treaty the Beginning of the End?*, 2 *AM. U. J. INT'L L. & POL'Y* 203, 205–07 (1987).

Christian Kaunert, "The Area of Freedom, Security and Justice in the Lisbon Treaty: Commission Policy Entrepreneurship?," *European Security* 19, no. 2 (2010): 169–89; John D. Occhipinti, "Still Moving Toward a European FBI? Re-Examining the Politics of EU Police Cooperation," *Intelligence and National Security* 30, no. 2–3 (2015): 234–58.

CIA Directorate of Intelligence, "Tuzla, Bosnia and Hercegovina: A Review of the Geographical Realities", *Intelligence Memorandum. Office of Trade, Resources and Technology* (7 July 1992).

CNS, "Chronology of CBW Incidents Targeting Agriculture 1915–2008" (2008).

Col. J.F.C. Fuller, *The Reformation of War*, Chapter XI: *The Meaning of Grand Strategy* (New York: E.P. Dutton 1923), 215.

Council of the European Union, "Conclusions of the Council of the EU and of the Member States Meeting within the Council on Counter-Terrorism," 2015, <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>.

Council of the European Union, "Conclusions of the Council of the European Union and of the Member States Meeting within the Council on Enhancing the Criminal Justice Response to Radicalisation Leading to Terrorism and Violent Extremism," 2015, <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-conclusions-radicalisation/>.

Council of the European Union, "Council Conclusions on the EU Regional Strategy for Syria

and Iraq as Well as the ISIL/Da'esh Threat," March 16, 2015, http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/03/st07267_en15_pdf/.

Council of the European Union, "Foreign Fighters and Returnees: Discussion Paper," December 2, 2014, 2, 3, <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15715-2014-REV-2/en/pdf>.

Council of the European Union, "Justice and Home Affairs Council, 15–16/06/2015-Consilium," June 10, 2015, data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9798-2015-INIT/en/pdf.

Council of the European Union, "Outline of the Counter-Terrorism Strategy for Syria and Iraq, with Particular Focus on Foreign Fighters," 2015, <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5369-2015-INIT/en/pdf>.

Council of the European Union, "Press Release—3244th Council Meeting, Justice and Home Affairs, Luxembourg, 6–7 June 2013," 2013, 17, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressData/en/jha/137407.pdf.

Council of the European Union, "Press Release—3336th Council Meeting, Justice and Home Affairs, Luxembourg, 9–10 October 2014," 2014, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/145033.pdf.

Council of the European Union, "Roadmap to Enhance Information Exchange and Information Management Including Interoperability Solutions in the Justice and Home Affairs Area: State of Play of Its Implementation," Brussels, October 26, 2016, <http://statewatch.org/news/2016/nov/eu-council-cosi-meeting-1-info-exchange-interop-13554-16.pdf>.

Council of the European Union, "State of Play on Implementation of the Statement of the Members of the European Council of 12 February 2015, the JHA Council Conclusions of 20 November 2015, and the Conclusions of the European Council of 18 December 2015," 38.

Cragin, who argues that groups will seek to "test drive" a technology before committing to adopt can provide significant information and reduce adoption risks": K Cragin and others, "Sharing the Dragon's Teeth Terrorist Groups and the Exchange of New Technologies" (RAND Corporation, 2007).

Cronin, 'Why Drones Fail', 2013.

Cronin, Chapter 5: 'Repression: Crushing Terrorism with Force,' *How Terrorism Ends*, 115–45, 2009.

Curtis A. Bradley and Jack L. Goldsmith, 'Congressional Authorization and the War on Terrorism,' *Harvard Law Review* 118, 2018.

Curtis W. Copeland, *The Federal Workforce: Characteristics and Trends*, CRS Report for Congress RL34685, 19 Apr. 2011, <<https://opencrs.com/document/RL34685/>>, 21.

Dalla Pellegrina, L. & Masciandro, D. (2009) "The Risk-Based Approach in the New European Anti-Money Laundering Legislation: A law and Economics View", *Review of Law & Economics*, Vol. 5, pp. 931–952; Ross, S. & Hannan, M. (2007), "Money Laundering Regulation and Risk-Based Decision Making", *Journal of Money Laundering Control*, pp. 106–115.

Dana Priest and William M. Arkin, 'A hidden world, growing beyond control,' *Washington Post*, 19 July 2010. A response by the Office of the Director of National Intelligence is at <http://cdn.theatlantic.com/static/mt/assets/politics/question_and_answer_ic.pdf>.

Daniel Benjamin, 'Establishment of the Bureau of Counterterrorism,' Special Briefing at the US Department of State, 4 Jan. 2012, <<http://www.state.gov/j/ct/rls/rm/2012/180148.htm>>.

David H. Schnitzer, "No Easy Day: Government Roadblocks and the Unsolvability Problem of Political Violence: A Response to Marc Sageman's 'The Stagnation in Terrorism Research,'" *Terrorism & Political Violence* 26, no. 4 (2014): 559.

David J. Kilcullen, 'Countering Global Insurgency,' *Journal of Strategic Studies* 28/4 (Aug. 2005), 597–617.

Della Cananea, G. (2004) "The European Union's Mixed Administrative Proceedings", *Law and Contemporary Problems*, Winter, pp. 197–218.

Dembek ZF, Kortepeter MG, Pavlin JA (2007) Discernment between deliberate and natural infectious disease outbreaks. *Epidemiol Infect* 135:353–371.

Derek Cummings Epstein, Shubha Chakravarty, Ramesh Singa, and Donald Burke J, *Toward a Containment Strategy for Smallpox Bioterror: An Individual-Based Computational Approach* (Brookings Institution Press, 2004).

Dias MB, Reyes-Gonzalez L, Veloso FM, Casman EA. Effects of the USA PATRIOT Act and the 2002 Bioterrorism Preparedness Act on select agent research in the United States. *Proc Natl Acad Sci USA* 2010; 107: 9556–9561.

DM Gerstein, "Can the Bioweapons Convention Survive Crispr?" (2016) *Bulletin of the Atomic Scientists*, 25 July 2016, available at <http://thebulletin.org/can-bioweapons-convention-survive-crispr9679>.

Dugald McConnell and Brian Todd "Al Qaeda branch calls for new attacks against United States" CNN (5 August 2015).

Eden Consortium, "EDEN Project", see <<https://eden-security-fp7.eu/eden,id,11,about.html>>.

Edwin Bakker, "Difference in Terrorist Threat Perceptions in Europe," in *International Terrorism. A European Response to a Global Threat?*, edited by Dieter Mahncke and Joerg Monar (Brussels: Peter Lang, 2006), 47–62; G. Edwards and C. O. Meyer, "Introduction: Charting a Contested Transformation," *JCMS-Journal of Common Market Studies* 46, no. 1 (January 2008): 1–25; Christoph O. Meyer, "International Terrorism as a Force of Homogenization? A Constructivist Approach to Understanding Cross-National Threat Perceptions and Responses," *Cambridge Review of International Affairs* 22, no. 4 (2009):647–66; Jörg Monar, "Common Threat and Common Response? The European Union's Counter-Terrorism Strategy and Its Problems," *Government and Opposition* 42, no. 3 (2007): 292–313.

Edwin Bakker, "EU Counter-Radicalization Policies: A Comprehensive and Consistent Approach," *Intelligence and National Security* 30, no. 2–3 (2015): 294.

Elisabeth Bumiller and Thom Shanker, 'War evolves with drones, some tiny as bugs,' *New York Times*, 20 June 2011; and "'PlayStation pilots' are taking over from the top guns as Air Force switches priorities United States,' *The Times* (of London), 2 Aug. 2012, 27.

EM Rogers, "Attributes of Innovations and Their Rate of Adoption" in EM Rogers, *Diffusion of Innovations*, 4th edn (The Free Press, 1995) 216.

EM Rogers, "Diffusion of Preventive Innovations" (2002) 27 *Addictive Behaviors* 989, available at <<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12369480>>.

Eric Schmitt, 'Ex-counterterrorism aide warns against complacency on Al Qaeda,' *New York Times*, 28 July 2011, <<http://www.nytimes.com/2011/07/29/world/29leiter.html>>.

EU Counter-Terrorism Coordinator, "Implementation of the Counter-Terrorism Agenda Set by the European Council," 38–47.

EU Counter-Terrorism Coordinator, "Implementation of the Counter-Terrorism Agenda Set by the European Council," November 4, 2016, 32, <http://www.statewatch.org/news/2016/nov/eu-council-CTC-implementation-a-t-strategy-13627-%20ADD-1-16.pdf>.

European Commission, "Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of Regions: The European Agenda on Security," April 28, 2015, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/elibrary/documents/basic-documents/docs/eu_agenda_on_security_en.pdf; Europol, "Changes in Modus Operandi Islamic State Terrorist Attacks," 2016, <https://www.europol.europa.eu/content/changes-modus-operandi-islamic-state-terrorist-attacks>.

European Commission, "European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations" (EU/ECHO, 2016) <http://ec.europa.eu/echo/funding-evaluations/financing-civil-protection-europe/selected-projects_en>; see also Council of the European Union, "Council Conclusions on Strengthening Chemical, Biological, Radiological and Nuclear (CBRN) Security in the European Union – an EU CBRN Action Plan" (2009).

European Commission, "European Commission Early Warning and Rapid Alert Systems in the Field of Health Threats" (European Commission Public Health, 2017), available at <https://ec.europa.eu/health/preparedness_response/generic_preparedness_planning_rapid_alert_en>.

European Commission, "How RAN Works—RAN INT/EXT," June 2, 2015, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/radicalisation_awareness_network/about-ran/ranint_ext/index_en.htm.

European Commission, "Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council on Combating Terrorism and Replacing Council Framework Decision 2002/475/JHA on Combating Terrorism," 2015, <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/EN/1-2015-625-EN-F1-1.PDF>.

European Parliament Research Service, "Foreign Fighters: Member States' Responses and EU Action in an International Context," 7–8 ; International Center for Counter- Terrorism, "Foreign Fighters Phenomenon in the European Union," 23–49.

European Parliament Research Service, "Foreign Fighters: Member States' Responses and EU Action in an International Context," February 2015, 7, <http://www.europarl.europa.eu/EPRS/EPRS-Briefing-548980-Foreign-fighters-FINAL.pdf>.

European Parliament Research Service, "Framework Decision 2002/475/JHA on Combating Terrorism: Implementation Appraisal," May 4, 2016, 7, [www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2016/581393/EPRS_BRI\(2016\)581393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2016/581393/EPRS_BRI(2016)581393_EN.pdf).

European Parliament, "European Parliament Resolution of 11 February 2015 on Anti-Terrorism Measures," February 11, 2015, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2015-0032>.

European Parliament, "European Parliament Resolution of 9 July 2015 on the European Agenda on Security," July 9, 2015, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2015-0269>.

European Parliament, "Prevention of Radicalisation and Recruitment of European Citizens by Terrorist Organisations," November 25, 2015, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0410+0+DOC+XML+V0//EN>.

European Union, "Directive of the European Parliament and of the Council on Combating Terrorism and Replacing Council Framework Decision 2002/475/JHA and Amending Council Decision 2005/671/JHA," Pub. L. No. 2015/0281 (2017), <http://statewatch.org/news/2017/feb/eu-terrorism-directive-final-text-agreed-23-2-17.pdf>.

Europol, TE-SAT 2016, "European Union Terrorism Situation and Trend Report 2016", doi:10.2813/525171.

Eva Entenmann et al., "Rehabilitation for Foreign Fighters? Relevance, Challenges and Opportunities for the Criminal Justice Sector," *Terrorism and Counter-Terrorism Studies*, 2016, doi:10.19165/2015.2.05.

FAFT (2012) *International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation*, Financial Action Task Force, Paris.

FATF Guidance: National Money Laundering and Terrorist Financing Risk Assessment, FIN. ACTION TASK FORCE 4 (2013), http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/content/images/National_ML_TF_Risk_Assessment.pdf [<http://perma.cc/ZKM8-H9SN>].

FBI, "FBI Warns Against Anthrax Hoaxes Recent National Press Releases" (Federal Bureau of Investigation (FBI), 2001), available at <https://archives.fbi.gov/archives/news/pressrel/press-releases/fbi-warns-against-anthrax-hoaxes>.

Federica Mogherini, "Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe. A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy," June 2016, 21, https://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web.pdf.

Final Declaration of the Second Review Conference (1986a) Paragraph 4 of the article IV (II.IV.4).

Final Declaration of the Second Review Conference (1986b) Paragraph 4 of the article X (II.X.4).

Final Declaration of the Third Review Conference (1991a) Paragraph 3 of the article IV (III.IV.3).

Final Declaration of the Third Review Conference (1991b) Paragraph 3 of the article X (III.X.3).

Final Declaration of the Fourth Review Conference (1996a) Paragraph 3 and 4 of the article IV (IV.IV.3-4).

Final Declaration of the Fourth Review Conference (1996b) Paragraph 12 of the article X (IV.X.12).

Final Declaration of the Sixth Review Conference (2006a) Paragraph 6 of the article II (VI.II.6).

Final Declaration of the Sixth Review Conference (2006b) Paragraph 11 of the article IV (VI.IV.11).

Final Declaration of the Sixth Review Conference (2006c) Paragraph 13 of the article IV (VI.IV.13).

Final Declaration of the Sixth Review Conference (2006e) Paragraph 53 of the article X (VI.X.53).

Final Declaration of the Sixth Review Conference (2006f) Paragraph 55.III, 55.IV and 55.vi of the article X (VI.X.55.III, VI.X.55.IV, VI.X.55.VI).

Final Declaration of the Seventh Review Conference (2012a) Paragraph 5 of the article II (VII.II.5).

Final Declaration of the Seventh Review Conference (2012b) Paragraphs 11c and 13 of the article IV (VII.IV.11c, VII.IV.13).

FinCEN Suspicious Activity Report (FinCEN SAR) Electronic Filing Instructions, FIN. CRIMES ENFORCEMENT NETWORK 80 (2012), <http://www.fincen.gov/sites/default/files/shared/FinCEN%20SAR%20ElectronicFilingInstructions%20Stand%20Alone%20doc.pdf> [<http://perma.cc/GQ9A-KJ8P>].

France, "Allegations of Use of Chemical Weapons in Syria since 2012" (2017), available at http://www.diplomatie.gouv.fr/IMG/pdf/170425_-_national_evaluation_annex_-_anglais_-_final_1_cle8211fe.pdf.

From 1993 to 1995, for example, Serbian forces launched six attacks on a Petrochemia facility near Kutina, Croatia, that stored large quantities of anhydrous ammonia as well as a variety of other potentially hazardous chemicals; these attacks involved rockets, bombs, artillery, and mortars": T Karasik, *Toxic Warfare* (RAND Project Air Force, 2002).

Frontex, "Frontex: Legal Basis," 2017, <http://frontex.europa.eu/about-frontex/legal-basis/>.

G Ackerman, 'Understanding Terrorist Innovation through the Broader Innovation Context' in Rasmussen.

GA Ackerman and LE Pinson, "An Army of One: Assessing CBRN Pursuit and Use by Lone Wolves and Autonomous Cells" (2014) 26 *Terrorism and Political Violence* 226, available at <<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09546553.2014.849945>>.

Germany, "General Statement", Eighth Review Conference of the States Parties to the BTWC (UN Office in Geneva 2016).

Gideon Rose, *How Wars End: Why We Always Fight the Last Battle* (New York: Simon and Schuster 2010); Dan Reiter, *How Wars End* (Princeton: Princeton UP 2009); and Matthew Moten (ed.), *Between War and Peace: How America Ends its Wars* (New York: Free Press 2011).

Gilles de Kerchove and Christiane Höhn, "The Regional Answers and Governance Structure for Dealing with Foreign Fighters: The Case of the EU," in *Foreign Fighters under International Law and Beyond*, edited by Andrea de Guttry, Francesca Capone, and Christophe Paulussen (Den Haag: T.M.C. Asser Press, 2016), 299–331, doi:10.1007/978–94-6265–099-2_16.

Gregory D. Johnson, 'A Profile of AQAP's Upper Echelon,' *CTC Sentinel* 5/7 (July 2012), 6, and Jo Becker and Scott Shane, 'Secret "kill list" proves a test of Obama's principles and will,' *New York Times*, 29 May 2012.

H Mohtadi and A Murshid, "A Global Chronology of Incidents of Chemical, Biological, Radioactive and Nuclear Attacks: 1950–2005" (7 July 2006), available at <<https://people.uwm.edu/mohtadi/files/2016/07/A-Global-Chronology-of-Incidents-of-Chemical-Biological-and-Radionuclear-Attacks.doc-1u8sbvu.pdf>>.

Han H. Köhl, *Defense: Protection against Chemical, Biological, Radiological and Nuclear Threats in a Changing Security Environment*, *Frantfurter Allgemeine Buch*, 2012, pp. 24-26.

Hawala is a means of "transferring money without actually moving it" by using a network of brokers who rely on the honor system to settle their debts. See Patrick M. Jost & Harjit Singh Sandhu, *Hawala: The Hawala Alternative Remittance System and its Role in Money Laundering*, *FIN. CRIMES ENFORCEMENT NETWORK & INTERPOL/FOPAC* 5–8, <http://www.int-comp.org/media/1960/hawala-money-laundering.pdf> [<http://perma.cc/4B5Q-QFWT>].

Hayden EC. Biodefence since 9/11: the price of protection. *Nature* 2011; 477: 150–152.

Hew Strachan and Holger Afflerbach (eds), *Why Fighting Ends: A History of Surrender* (Oxford: Oxford UP 2012).

Hunger I, Radosavljevic V, Belojevic G (2013) *Biopreparedness and public health: exploring synergies*. Springer, Dordrecht.

Iklé, *Every War Must End*, 1971.

Immenkamp, Beatrix. "ISIL/Da'esh and 'Non-Conventional' Weapons of Terror," 2015. <[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI\(2015\)572806_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI(2015)572806_EN.pdf)>.

In 2016, according to the DIY-bio website there are some 88 DIY bio groups, with 6 in Canada, 36 in the US, 6 in Latin America, 29 in Europe, 7 in Asia and 4 in Oceania. The DIYbio Google group has 4,665 members.

Inglesby TV, Dennis DT, Henderson DA et al. Plague as a biological weapon: medical and public health management. Working Group on Civilian Biodefense. *JAMA* 2000; 283: 2281–2290.

Inglesby TV, O'Toole T, Henderson DA et al. Anthrax as a biological weapon, 2002: updated recommendations for management. *JAMA* 2002; 287: 2236–2252.

International Center for Counter-Terrorism, "Foreign Fighters Phenomenon in the European Union: Profiles, Threats & Policies," 2016, 13–15, http://icct.nl/wp-content/uploads/2016/03/ICCT-Report_Foreign-Fighters-Phenomenon-in-the-EU_1-April-2016_including-Annexes-Links.pdf.

International Center for the Study of Radicalization, "Foreign Fighter Total in Syria/Iraq Now Exceeds 20,000; Surpasses Afghanistan Conflict in the 1980s," 2015, <http://icsr.info/2015/01/foreign-fighter-total-syriairaq-now-exceeds-20000-surpasses-afghanistan-conflict-1980s/>.

International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation: The FATF Recommendations, *FIN. ACTION TASK FORCE* 7 (2016), <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF-Recommendations.pdf> [<http://perma.cc/X9UW-5U79>].

J Burke, "The Myth of the 'lone Wolf' Terrorist" *The Guardian* (30 March 2017), available at <<https://www.theguardian.com/news/2017/mar/30/myth-lone-wolf-terrorist>>.

J Littlewood, "How Norms Breakdown: Can Chemical and Biological Weapons Become Accepted?" *ISA conference paper* (2016).

J Perry Robinson, "Gaps and Lies in Information on the Ghouta Event" *Harvard Sussex Program, Syria Workshop Paper* (March 2016).

J Revill and others, "Biosecurity Education: Surveys from Europe and Japan", Inter Academy Panel Workshop on Promoting Education on Dual Use Issues in the Life Sciences (2009).

J Revill, C McLeish and JP Robinson, "Case Study on Chemical and Biological Weapons", Project on Strategic Governance of Science and Technology (under review 2015).

J Revill, *Improvised Explosive Devices – The Paradigmatic Weapon of New Wars* (Palgrave Macmillan, 2016).

J Robinson, J Guillemin and M Meselson, "Yellow Rain: The Story Collapses" (2016) 68 *Foreign Policy* 100; E Geissler and RH Sprinkle, "Disinformation Squared" (2013) 32 *Politics and the Life Sciences* 2; M Leitenberg, RA Zilinskas and JH Kuhn, *The Soviet Biological Weapons Program: A History* (Harvard University Press, 2012) 411; M Leitenberg, "China's False Allegations of the Use of Biological Weapons by the United States during the Korean War" (Cold War International History Project, Working Paper 78, 2016) 78.

J Tucker (ed.), *Toxic Terror: Assessing Terrorist Use of Chemical and Biological Weapons* (MIT Press, 2000) 250.

J Welsh, "A Comparative Exploration of Acid Attack Violence", Center for Global on International Health, Carolina Papers on International Health No 32 (2009).

J.C. Sharman, *The Global Anti-Money Laundering Regime and Developing Countries: Damned if They Do, Damned if They Don't?* 2 (Mar. 22, 2006) (unpublished manuscript), <http://www.u4.no/recommended-reading/the-global-anti-money-laundering-regime-and-developing-countries-damned-if-they-do-damned-if-they-dont/downloadasset/2000> [<http://perma.cc/B8S5-DJ2B>].

Jaax J. Administrative issues related to infectious disease research in the age of bioterrorism. *ILAR J* 2005; 46: 8–14.

Jacobs MK. The history of biologic warfare and bioterrorism. *Dermatol Clin* 2004; 22: 231-246.

Javier Argomaniz, "The European Policies on the Protection of Infrastructure from Terrorist Attacks: A Critical Assessment," *Intelligence and National Security* 30, no. 2–3 (2015): 259-80.

Javier Argomaniz, "When the EU Is the 'Norm-taker': The Passenger Name Records Agreement and the EU's Internalization of US Border Security Norms," *Journal of European Integration* 31, no. 1 (2009): 119–36, doi:10.1080/07036330802503981; Ariadna Ripoll Servent and Alex MacKenzie, "The European Parliament as a 'Norm Taker'? EU-US Relations after the SWIFT Agreement," *European Foreign Affairs Review* 17, no. 2 (41/01 2012): 71.

Javier Argomaniz, *The EU and Counter-Terrorism: Politics, Polity and Policies after 9/11* (London: Routledge, 2011).

JB Tucker, "The Future of Chemical Weapons" (2010) *The New Atlantis* 3.

Jessica Stern, "Response to Marc Sageman's 'The Stagnation in Terrorism Research,'" *Terrorism & Political Violence* 26, no. 4 (2014): 607–8.

Jo Becker and Scott Shane, 'Secret "Kill List" ,2012.'

John O. Brennan, 'The Ethics and Efficacy of the President's Counterterrorism Strategy,' 30 Apr. 2012, <<http://www.wilsoncenter.org/event/the-ethics-and-ethicsus-counterterrorism-strategy/#>>.

John Roth, Douglas Greenburg & Serena Wille, *Monograph on Terrorist Financing: Staff Report to the Commission, NAT'L COMMISSION ON TERRORIST ATTACKS UPON U.S.* 30–32(2004), http://govinfo.library.unt.edu/911/staff_statements/911_TerrFin_Monograph.pdf [<http://perma.cc/R92K-G2NZ>].

Jörg Monar, "The EU as an International Counter-Terrorism Actor: Progress and Constraints," *Intelligence and National Security* 30, no. 2–3 (2015): 333–56.

Joshua Kurlantzick, 'Thailand's war without an audience,' *Boston Globe*, 22 July 2012.

JP Robinson, "Near-Term Development of the Governance Regime for Biological and Chemical Weapons" (Science & Technology Policy Research, University of Sussex, 2006).

JP Zanders, "International Norms against Chemical and Biological Warfare: An Ambiguous Legacy" (2003) 8 *Journal of Conflict and Security Law* 391.

JPP Robinson, "Alleged Use of Chemical Weapons in Syria", Harvard Sussex Program Occasional Paper 4 (26 June 2013), available at <http://www.sussex.ac.uk/Units/spru/hsp/occasional_papers/HSPOP_4.pdf>.

K Cragin and others, "Sharing the Dragon's Teeth Terrorist Groups and the Exchange of New Technologies" (RAND Corporation, 2007).

K Vogel, "Bioweapons Proliferation: Where Science Studies and Public Policy Collide" (2006) 36 *Social Studies of Science* 659; J Revill and C Jefferson, "Tacit Knowledge and the Biological Weapons Regime" (2014) 41 *Science and Public Policy* 597.

Klietmann WF, Ruoff KL. Bioterrorism: implications for the clinical microbiologist. *Clin Microbiol Rev* 2001; 14: 364–381.

Laura C. Ferreira-Pereira and Bruno Oliveira Martins, *The European Union's Fight against Terrorism: The CFSP and Beyond* (London: Routledge, 2014); A. Mackenzie et al., "The European Union Counter-Terrorism Coordinator and the External Dimension of the European Union Counter-Terrorism Policy," *Perspectives on European Politics and Society* 14, no. 3 (2013): 325–38, doi:10.1080/15705854.2013.817810.

Lorenzo Vidino, Livio Pigioli, and Aglaya Snetkov, "Foreign Fighters: An Overview of Responses in Eleven Countries" (Center for Security Studies (CSS), 2014), 6, http://www.css.ethz.ch/en/center/people/snetkov-aglaya-all-publications/details.html?id=f/o/r/e/foreign_fighters_an_overview_of_response; also see: Edwin Bakker, Christophe Paulussen, and Eva Entenmann, "Dealing with European Foreign Fighters in Syria: Governance Challenges and Legal Implications," *Terrorism and Counter-Terrorism Studies*, 2013, doi:10.19165/2013.1.08.

Louise I. Shelley et al., *Methods and Motives: Exploring Links Between Transnational Organized Crime & International Terrorism*, U.S. DEPT JUST. 5–12 (2005), <http://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/grants/211207.pdf> [<http://perma.cc/QH25-XC8S>].

M Healy, "FBI Probing Acid Attacks at Abortion Clinics" *Los Angeles Times* (19 July 1998).

M Leitenberg, "Assessing the Biological Weapons and Bioterrorism Threat", *Strategic Studies Institute (SSI) Monograph* (2005).

Malta on Behalf of the EU, "Statement on Behalf Of The European Union Delivered by H.E. Ambassador Joseph Cole Permanent Representative of The Republic of Malta", 84th Session Of The Executive Council of the OPCW (OPCW, 2017).

Marc Sageman, "The Stagnation in Terrorism Research," *Terrorism & Political Violence* 26, no. 4 (2014): 668.

Marea, Aleppo governorate, 21 August 2015. OPCW/UN, "Third Report of the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-United Nations Joint Investigative Mechanism" (2016) p. 14.

Mark Mazetti, 'Former spy with agenda operates a private CIA,' *New York Times*, 22 Jan. 2011.

MARTIN A. WEISS, CONG. RESEARCH SERV., RL33020, *TERRORIST FINANCING: U.S. AGENCY EFFORTS AND INTER-AGENCY COORDINATION* 6 (2005), <http://fas.org/sgp/crs/terror/RL33020.pdf> [<http://perma.cc/4HNG-GCMT>].

Mary Habeck, 'Can we Declare the War on al Qaeda Over?', *Foreign Policy.com*, 27 June 2012, <http://shadow.foreignpolicy.com/posts/2012/06/27/can_we_declare_the_war_on_al_qaeda_over>.

MC Horowitz, "Nonstate Actors and the Diffusion of Innovations: The Case of Suicide Terrorism" (2010) 64(4) *International Organization* 33.

McConnell J, Raoult D. Emerging respiratory viruses: is it 'much ado about nothing'? (Shakespeare). *Clin Microbiol Infect* 2014; 20: 187–188.

Meijers Committee, "Note on a Proposal for a Directive on Combating Terrorism," July 16, 2016, <http://www.commissie-meijers.nl/en/comments/401>.

Meselson M, Guillemin J, Hugh-Jones M et al. The Sverdlovsk anthrax outbreak of 1979. *Science* 1994; 266: 1202–1208.

Michael Howard, 'Are We at War?', The 2008 Alastair Buchan Memorial Lecture, London, 6 Apr. 2008, published in *Survival* 50/4 (Aug.–Sept. 2008), 247–56, and Philip B. Heymann, *Terrorism, Freedom and Security: Winning Without War* (Cambridge, MA: The MIT Press 2003). See also Adam Klein, 'The End of Al Qaeda? Rethinking the Legal End of the War on Terror,' *Columbia Law Review* 110/7 (Nov. 2010), 1865–10; Bruce Ackerman, 'This is Not a War,' *Yale Law Journal* 113/8 (June 2004), 1871–907. Eliza Manningham-Buller, former head of the UK's MI5, called the attacks 'a crime, not an act of war', 'Lecture one: "Terror," BBC Reith Lectures 2011: Securing Freedom,' 6 Sept. 2011.

Michael Sheehan, Assistant Secretary of Defense for Special Operations, testifying before the Senate Armed Services Committee, 16 May 2013. 'Pentagon: US Still in Armed Conflict with al-Qaeda,' *Military Times*, 16 May 2013, <<http://www.militarytimes.com/article/20130516/NEWS/305160010/Pentagon-U-S-still-armed-conflict-al-Qaida>>.

Midlarsky, 1970, 1978, Midlarsky, Crenshaw, and Yoshida, 1980, Hamilton and Hamilton 1983, several theoretical studies examined the determinants of terrorism and how it spreads as a contagion phenomenon.

Millett PD (2010) The biological weapons convention: from international obligations to effective national action. *Appl Biosaf* 15(3). <http://www.absa.org/abj/abj/ABJ2010v15n3.pdf>

MJ Rasmussen, "Terrorist Innovations in Weapons of Mass Effect: Preconditions, Causes, and Predictive Indicators" (Workshop Report, August 2010), available at <http://calhoun.nps.edu/bitstream/handle/10945/25358/2010_019_Terrorist_WME.pdf>.

MLATs are one "mechanism by which states request and obtain evidence and assistance for criminal investigations and prosecutions." Dan E. Stigall, *Countering Convergence: 'Central Authorities' and*

the Global Network To Combat Transnational Crime and Terrorism, 2016 AIR & SPACE POWER J. - AFRIQUE & FRANCOPHONIE 48, 50 (2016). Through an MLAT, a country can compel a foreign government to produce evidence and information related to criminal proceedings, including “[b]ank records, business records, the contents of e-mails, tax documents, [and] witness statements”.

Money Laundering Control Act of 1986, Pub. L. No. 99-570, 100 Stat. 3207 (1986) (codified as amended in scattered sections of 18 U.S.C.).

NA Kollars and PD Bristert, “The Terrorists That Couldn’t: Seeing Terrorist Innovation as a Risky Venture” (2014) 8 The Homeland Security Review 199.

Naofumi Miyasaka, “Kokuren no Tero Taisaku [The United Nations’s Action to Counter Terrorism],” Yoshikazu Hirose and Naofumi Miyasaka, eds., Tai Tero Kokusai Kyoryoku no Kozu: Takokukan Renkei no Seika to Kadai [Composition of International Cooperation Against Terrorism: Achievements and Challenges of Multilateral Coordination], Minerva Shobo, 2010, pp. 22- 23.

New America Foundation, ‘The Drone War in Pakistan: Analysis’, 26 Sept. 2013, <<http://natsec.newamerica.net/drones/pakistan/analysis>>. The Bureau of Investigative Journalism, ‘Get the Data: Drone Wars,’ <<http://www.thebureauinvestigates.com/category/projects/drones/drones-graphs/>> also provides a comparable estimated range of drone strikes.

Office of Foreign Assets Control, Terrorist Assets Report: Calendar Year 2013, U.S. DEP’T TREASURY(2013),<http://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/Programs/Documents/tar2013.pdf> [<http://perma.cc/MQ4R-KKX5>].

OFFICE OF INSPECTOR GEN., U.S. DEP’T TREASURY, OIG-15-019, TREASURY FORFEITURE FUND ACCOUNTABILITY REPORT 10–11 (2014), <http://www.treasury.gov/about/organizational-structure/ig/Audit%20Reports%20and%20Testimonies/OIG15019.pdf> [<http://perma.cc/B5LL-KDKF>].

Oldrich Bures, “EU’s Fight against Terrorist Finances: Internal Shortcomings and Unsuitable External Models,” Terrorism and Political Violence 22, no. 3 (2010): 419–38.

Doi:10.1080/09546550903463434.

Only “[t]he ‘sender’ of [funds] transmitted out of Australia, or the ‘recipient’ of [funds] transmitted into Australia, must report the [transaction] to AUSTRAC,” not the senders or recipients in other countries. International Funds Transfer Instructions (IFTIs), AUSTRALIAN TRANSACTION REP. & ANALYSIS CTR., <http://www.austrac.gov.au/international-funds-transfer-instructions-iftis> [<http://perma.cc/FM73-BAAE>]. In this case, the relevant reports were generated by Australia-based remittance service businesses, which the five suspects used to send “funds destined for use by the Somalia-based terrorist group, al-Shabaab.” Australian Terror Suspects.

OPCW, “The Hague Ethical Guidelines” (2016), available at <https://www.opcw.org/fileadmin/OPCW/Science_Technology/Hague_Ethical_Guidelines_Brochure.pdf>.

OPCW/UN, “Third Report of the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-United Nations Joint Investigative Mechanism” (2016); and OPCW/UN, 2016. Fourth report of the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-United Nations Joint Investigative Mechanism. P Gill and others, “Malevolent Creativity in Terrorist Organizations” (2013) 47 Journal of Creative Behavior 125.

PETER REUTER & EDWIN M. TRUMAN, CHASING DIRTY MONEY: THE FIGHT AGAINST MONEY LAUNDERING 140 (2004) (describing the Eight Special Recommendations as “hastily assembled” after 9/11 and “based on the model of the original FATF Forty Recommendations”).

Philip H. Gordon, ‘Can the War on Terror be Won?’, Foreign Affairs 86/6 (Nov./Dec. 2007), 53–66.

Poison Plotters Jailed” Manchester Evening News (12 January 2013), available at <<http://www.manchestereveningnews.co.uk/news/greater-manchester-news/poison-plotters-jailed-941042>>; see also D Ward, “Nationalist Denies Sending Caustic Soda through Post” The Guardian (8 January 2008).

Press Release, U.S. Dep’t of the Treasury, Senate Banking Committee Hearing on Terrorist Financing Opening Statement David D. Aufhauser General Counsel Department of the Treasury (Sept. 25, 2003), <http://www.treasury.gov/press-center/press-releases/Pages/js761.aspx> [<http://perma.cc/B9WY-6V3A>].

Press Release, U.N. Info. Serv., UNODC Brings Victims and Criminal Connections to the Fore of the Fight Against Terrorism, U.N. Press Release UNIS/CP/641 (Mar. 16, 2011), <http://www.unis.unvienna.org/unis/pressrels/2011/uniscp641.html> [<http://perma.cc/Q79Z-4V4C>].

R Callimachi, “Not ‘Lone Wolves’ After All : How ISIS Guides World’s Terror Plots From Afar” The New York Times (4 February 2017), available at <<https://www.nytimes.com/2017/02/04/world/asia/isis-messaging-app-terrorplot.html>>.

R Danzig and others, Aum Shinrikyo: Insights Into How Terrorists Develop Biological and Chemical Weapons, 2nd edn (Center for a New American Security, 2012), available at

<http://www.cnas.org/files/documents/publications/CNAS_AumShinrikyo_SecondEdition_English.pdf>; M Leitenberg, "Aum Shinrikyo's Efforts to Produce Biological Weapons: A Case Study in the Serial Propagation of Misinformation" (1999) 11 *Terrorism and Political Violence* 149.

R Guthrie, as quoted in E Graham-Harrison, "Chemical weapons attacks in Syria may normalise war crimes, experts warn", *The Guardian* (11 August 2016).

Rabia Anne Cebeci, *International Extradition Law and the Political Offense Exception: The Traditional Incidence Test as a Workable Reality*, 10 *LOY. L.A. INT'L & COMP. L. REV.* 629, 630 (1988) (discussing the 1985 case of a Palestinian who escaped extradition after hijacking a ship and killing one of its passengers); John Patrick Groarke, *Revolutionaries Beware: The Erosion of the Political Offense Exception Under the 1986 United States-United Kingdom Supplementary Extradition Treaty*, 136 *U. PA. L. REV.* 1515, 1515–16 (1988) (discussing cases of Irish Republican Army militants who escaped extradition); Christine Van Den Wijngaert, *The Political Offense Exception to Extradition: Defining the Issues and Searching a Feasible Alternative*, 20 *REVUE BELGE DE DROIT INTERNATIONAL* 741, 749 (1983) (discussing the 1965 case of a Spanish national who escaped extradition for the attempted bombing of a civilian aircraft).

Raphael Bossong, *The Evolution of EU Counter-Terrorism Policy: European Security Policy After 9/11* (London: Routledge, 2012).

RD Kirby, *The Sergeant: A Biological Missile* (Eximdyne, 2014).

Remarks by the President at the National Defense University, Fort McNair, Washington, DC, 23 May 2013, <<http://www.whitehouse.gov>>.

Richard J. Maiman, *Lobbying for Rights During the "War on Terror": The American Civil Liberties Union After 9/11*, in *STRATEGIC VISIONS FOR HUMAN RIGHTS: ESSAYS IN HONOUR OF PROFESSOR KEVIN BOYLE* 126–40 (Geoff Gilbert, Françoise Hampson & Clara Sandoval eds., 2010).

Rik Coolsaet and Tanguy Struye de Swielande, "Epilogue: Zeitgeist and (De-)Radicalisation," in *Jihadi Terrorism and the Radicalization Challenge in Europe*, edited by Rik Coolsaet (Aldershot: Ashgate Publishing Company, 2008), 159.

Rik Coolsaet, "Facing the Fourth Foreign Fighters Wave: What Drives Europeans to Syria, and to Islamic State? Insights from the Belgian Case," 2016, http://www.egmontinstitute.be/wpcontent/uploads/2016/02/egmont.papers.81_online-versie.pdf.

Sean C. Reynolds and Mohammed M. Hafez, "Social Network Analysis of German Foreign Fighters in Syria and Iraq," *Terrorism and Political Violence*, February 14, 2017, 1–26, doi:10.1080/09546553.2016.1272456, Daan Weggemans, Edwin Bakker, and Peter Grol, "Who Are They and Why Do They Go? The Radicalization and Preparatory Processes of Dutch Jihadist Foreign Fighters," *Perspectives on Terrorism* 8, no. 4 (2014), <http://www.terrorismanalysts.com/pt/index.php/pot/article/view/365>.

RM Price, *The Chemical Weapons Taboo* (Cornell University Press, 1997); C Jefferson, "The Taboo of Chemical and Biological Weapons: Nature, Norms and International Law" (University of Sussex, 2009).

ROBERT A. PAPE, *DYING TO WIN: THE STRATEGIC LOGIC OF SUICIDE TERRORISM* (2005).

Robert A. Pape, *Trump Is Making ISIS Great Again*, *BOS. GLOBE* (Jan. 30, 2017), <http://www.bostonglobe.com/opinion/2017/01/30/trump-making-isis-great-again/x9ZG80DbA02sumVnehehK/story.html> [<http://perma.cc/6W48-JUHT>].

S Ben Ouagrham-Gormley, "Barriers to Bioweapons : Intangible Obstacles to Proliferation Barriers to Bioweapons" (2012) 36 *International Security* 80.

S Brown, "Man Who Bought Ricin Dealt in 'death', Prosecutors Say" *New York Daily News* (2015), S Stanton and DWalsh, "Inspired by 'Breaking Bad,' Carmichael man turned to Internet poison sales" *The Sacramento Bee* (2016); D Nelson, "Iowa man gets 35 years for 'Breaking Bad' ricin murder plot", *News 10 ABC* (2016).

Scott Shane, 'CIA to expand use of drones in Pakistan,' *New York Times*, 4 Dec. 2009.

Sean D. Naylor, 'The Secret War: African Ops May be Just Starting,' *Army Times*, 5 Dec. 2011, <<http://www.armytimes.com/news/2011/12/army-africa-mission-may-bejust-starting-120511w/>>.

Security Programme 2018, WCO, <http://www.wcoomd.org/en/topics/enforcement-and-compliance/activities-and-programmes/security-programme.aspx>.

Shane et al., 'Secret Assault'. See also Mark Mazetti, *The Way of the Knife: The CIA, a Secret Army, and a War at the Ends of the World* (New York: Penguin Press 2013).

Shawn Reese, FY 2011 Department of Homeland Security Assistance to States and Localities, CRS Report for Congress R40632, 26 Apr. 2010, <<http://www.fas.org/sgp/crs/homsec/R41105.pdf>>.

Shurtleff AC, Garza N, Lackemeyer M et al. The impact of regulations, safety considerations and physical limitations on research progress at maximum biocontainment. *Viruses* 2012; 4: 3932–3951.

Sibylle Bauer and AWetter, “Comparing Sanctions and Prosecutions Related to Export Control Violations in the EU” (UK Quadripartite Select Committee, 2007).

SIPRI, *The Prevention of CBW. The Problem of Chemical and Biological Warfare: Volume V* (SIPRI, in association with Oxford University Press, 1971).

Somalia: Reported US Covert Actions 2001–2012, *The Bureau of Investigative Journalism*, 22 Feb. 2012, <<http://www.thebureauinvestigates.com/2012/02/22/getthe-data-somalias-hidden-war/>>.

Speech by the Athenians to the Spartan assembly, 432 BC, *The Peloponnesian War*, 1.78 [3], translated by Richard Crawley; *The Landmark Thucydides: A Comprehensive Guide to the Peloponnesian War*, edited by Robert B. Strassler (New York: Free Press 1996), 44.

Stavskiy EA, Johnson B, Hawley RJ et al (2003) Comparative analysis of biosafety guidelines of the USA, WHO and Russia (Organizational and controlling, medical and sanitary—antiepideiological aspects). *Appl Biosaf* 8:118–127.

Steinberg (2008) and Steinberg and Werenfels (2007) and more analytically Desousa, Mirza, and Verdier (2010) on terrorism networks and globalization of terrorism.

Sweden, “Statement at the 84th Session of the Executive Council”, Eighty-Fourth Session of the Executive Council of the Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW, 2017).

Syrian American Medical Society, “A New Normal – Ongoing Chemical Weapons Attacks in Syria” (2016).

Terrorist Financing: FATF Report to G20 Leaders: Actions Being Taken by the FATF, FIN. ACTION TASK FORCE 4 (2015), <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/Terrorist-financing-actions-taken-by-FATF.pdf> [<http://perma.cc/NBK9-5LZX>].

The 1960s the “Provos”, the Dutch counter-culture revolutionaries, threatened to disseminate LSD in the Dutch water system: R Kempton, *Provo: Amsterdam’s Anarchist Revolt* (New York, Autonomedia, 2007).

The 2014 Kuntal Patel case of Coke poisoning; the 1984 Rajneesh cult poisoning of salad bars; Steven Robinsons’ contamination of Vladivar vodka in 2007; the Animal Liberation Front (ALF) plan to contaminate bottles of Lucozade in 1991; or the threatened – not undertaken – contamination of Coca-Cola and Nestlé products with hydrochloric acid by the Informal Anarchist Federation.

The Bureau of Investigative Journalism, ‘Yemen 2002–2013: US Covert Action,’ 26 Sept. 2013 <<http://www.thebureauinvestigates.com/blog/category/projects/drones/drones-graphs/>>. Strikes in Yemen have included more traditional cruise missiles and Harrier fighter jets, as well. Scott Shane, Mark Mazzetti, and Robert F. Worth, ‘Secret assault on terrorism widens on two continents,’ *New York Times*, 14 Aug. 2010.

The Global Terrorism Database, National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism (START), <<http://www.start.umd.edu/gtd/>>.

Thibault FN, Forcet S, Lachenaud L, Vidal D. R eponse a la menace biologique: le reseau des laboratoires Biotox-Piratox. *Revue Francophone des Laboratoires* 2009; 2009: 71–75.

Thomas Hegghammer, “Should I Stay or Should I Go? Explaining Variation in Western Jihadists’ Choice between Domestic and Foreign Fighting,” *American Political Science Review* 107, no. 1 (2013): 1–15.

Thomas Hegghammer, “The Rise of Muslim Foreign Fighters: Islam and the Globalization of Jihad,” *International Security* 35, no. 3 (2010): 53–94.

Thomas J. Biersteker & Sue E. Eckert, Introduction: The Challenge of Terrorist Financing, in *COUNTERING THE FINANCING OF TERRORISM* 6–8 (Thomas J. Biersteker & Sue E. Eckert eds., 2008).

Tierno A, Plateau E. Biosecurity, biosafety and reference laboratories: the impact of national and European regulations concerning biological containment levels 3 and 4. *EuroReference* 2012; 7(Special ‘security and safety’).

Tore Bjorgo, *Root Causes of Terrorism: Myths, Realities, and Ways* (New York and London: Routledge, 2005); Jeffrey Ian Ross, “Structural Causes of Oppositional Political Terrorism: Towards a Causal Model,” *Journal of Peace Research* 30, no. 3 (1993): 317–29.

Trend News Agency, “Czech Republic’s First Gay Pride Parade Attacked by Rightwingers” (2008) 15 Trend News Agency, available at <<http://en.trend.az/world/other/1234372.html>>.

U.S. Department of Homeland Security, Department of Homeland Security Strategic Plan: Fiscal Years 2012–2016, Washington, DC, Feb. 2012, p. 3; at, <<https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/dhs-strategic-plan-fy-2012-2016.pdf>>.

United Kingdom International Extradition Treaty with the United States, U.K.-U.S., art. 4, Mar. 31, 2003, T.I.A.S. 07-426; India International Extradition Treaty with the United States, India-U.S., art. 4, June 25, 1997, T.I.A.S. 12873; Germany International Extradition Treaty with the United States, Ger.-U.S., art. 4, June 20, 1978, 32 U.S.T. 1485; see also M. CHERIF BASSIOUNI, INTERNATIONAL CRIMINAL LAW: SOURCES, SUBJECTS AND CONTENTS 793 (3d ed. 2008) (“[T]he ‘political offense exception is now a standard clause in almost all extradition treaties of the world’”). United States Senate, “Cargo Containers: The Next Terrorist Target?” United States Senate Hearing, 108-55, 20 March 2003.

United States, European Commission. Available at <http://ec.europa.eu/trade/policy/countriesand-regions/countries/united-states/>.

Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required To Intercept and Obstruct Terrorism (USA PATRIOT) Act of 2001, Pub. L. No. 107-56, 115 Stat. 272 (2001) (codified as amended in scattered titles of the U.S.C.).

UNOG The United Nations Office at Geneva, Membership of Biological Weapons Convention (2013) Available at: www.unog.ch/80256EE600585943/%28httpPages%29/7BE6CBBEA0477B52C12571860035FD5C?OpenDocument.

US Declaration of State of War with Japan, Dec. 8, 1941; and Declaration of State of War with Germany, Dec. 11, 1941, <http://avalon.law.yale.edu/subject_menus/decmenu.asp>.

US Dept of Justice, “Report to Congress on the Extent and Effects of Domestic and International Terrorism on Animal Enterprises” (1993) 27.

US General Accountability Office, Actions Needed to Reduce Overlap and Potential Unnecessary Duplication, Achieve Cost Savings, and Strengthen Mission Functions, Report GAO-12-464T, 8 Mar. 2012, <<http://www.gao.gov/products/GAO-12-464T>>.

W. Wilson and D. Benson, “Container Flows in World Trade-U.S. Waterborne Commerce and Rail Shipments in North American Markets Research Report” (Fargo: Upper Great Plains Transportation Institute-North Dakota State University, 2009), p. 15.

WALTER ENDERS & TODD SANDLER, THE POLITICAL ECONOMY OF TERRORISM 194–97 (2d ed. 2012).

Who We Are, FIN. ACTION TASK FORCE, <http://www.fatf-gafi.org/about/> [<http://perma.cc/7B68-YRRH>].

William L. Painter and Jennifer E. Lake, Homeland Security Department: FY 2012 Appropriations, CRS Report for Congress R41982, 21 Feb. 2012, <http://assets.opencrs.com/rpts/R41982_20120221.pdf>.

Woman Tried to Poison Mother in Plot Inspired by Breaking Bad, Court Told” The Guardian (2014).

WS Carus, “Bioterrorism and Biocrimes: The Illicit Use of Biological Agents Since 1900” (Centre for Counterproliferation Research, National Defense University, Washington DC, February 2001 Revision).

6.1 ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

<http://www.wcoomd.org/en/topics/enforcement-and-compliance/activities-and-programmes/security-programme.aspx>
https://ec.europa.eu/taxation_customs/history-eu-customs-union_en
https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/E28_e.pdf
<http://icsr.info/2015/01/foreign-fighter-total-syriairaq-now-exceeds-20000-surpasses-afghanistan-conflict-1980s/>
<http://www.terrorismanalysts.com/pt/index.php/pot/article/view/365>
<https://www.europol.europa.eu/content/changes-modus-operandi-islamic-state-terrorist-attacks>
http://icct.nl/wp-content/uploads/2016/03/ICCT-Report_Foreign-Fighters-Phenomenon-in-the-EU_1-April-2016_including-AnnexesLinks.pdf
http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/jha/137407.pdf
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/145033.pdf
<http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-conclusions-radicalisation/>
<http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>
<http://statewatch.org/news/2016/nov/eu-council-cosi-meeting-1-info-exchange-interop-13554-16.pdf>
https://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web.pdf
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5369-2015-INIT/en/pdf>
http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/03/st07267_en15_pdf/
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2015-0032>
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2015-0269>
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0410+0+DOC+XML+V0//EN>
<http://frontex.europa.eu/about-frontex/legal-basis/>
[www.europarl.europa.eu/RegData/tudes/BRIE/2016/581393/EPRS_BRI\(2016\)581393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/tudes/BRIE/2016/581393/EPRS_BRI(2016)581393_EN.pdf)
<https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/EN/1-2015-625-EN-F1-1.PDF>
<http://www.commissie-meijers.nl/en/comments/401>
<http://statewatch.org/news/2017/feb/eu-terrorism-directive-final-text-agreed-23-2-17.pdf>
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15715-2014-REV-2/en/pdf>
<http://icsr.info/2015/01/foreign-fighter-total-syriairaq-now-exceeds-20000-surpasses-afghanistan-conflict-1980s/>
https://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web.pdf
http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/radicalisation_awareness_network/about-ran/ranint-ext/index_en.htm
<http://www.statewatch.org/news/2016/nov/eu-council-CTC-implementation-a-t-strategy-13627-%20ADD-1-16.pdf>
<http://www.europarl.europa.eu/EPRS/EPRS-Briefing-548980-Foreign-fighters-FINAL.pdf>
<http://www.terrorismanalysts.com/pt/index.php/pot/article/view/365>
<http://www.absa.org/abj/abj/ABJ2010v15n3.pdf>
https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/E28_e.pdf
www.unog.ch/80256EE600585943/%28httpPages%29/7BE6CBBEA0477B52C12571860035FD5C?OpenDocument
<http://www.vertic.org/pages/homepage/programmes/national-implementationmeasures/biological-weapons-and-materials/bwc-legislationdatabase/introduction.php>
<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09546553.2014.849945>
http://calhoun.nps.edu/bitstream/handle/10945/25358/2010_019_Terrorist_WME.pdf
http://www.sussex.ac.uk/Units/spru/hsp/occasional papers/HSPOP_4.pdf
<http://en.trend.az/world/other/1234372.html>
<https://people.uwm.edu/mohtadi/files/2016/07/A-Global-Chronology-of-Incidents-of-Chemical-Biological-and-Radionuclear-Attacks.doc-1u8sbvu.pdf>
http://www.cnas.org/files/documents/publications/CNAS_AumShinrikyo_SecondEdition_English.pdf
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI\(2015\)572806_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI(2015)572806_EN.pdf)
<http://thebulletin.org/can-bioweapons-convention-survive-crispr9679>
https://www.opcw.org/fileadmin/OPCW/Science_Technology/Hague_Ethical_Guidelines_Brochure.pdf

<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09636412.2013.816123>
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI\(2015\)572806_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2015/572806/EPRS_BRI(2015)572806_EN.pdf)
<https://rusi.org/publication/occasional-papers/lone-actor-terrorism-final-report>
<https://www.nytimes.com/2017/02/04/world/asia/isis-messaging-app-terrorplot.html>
<https://www.theguardian.com/news/2017/mar/30/myth-lone-wolf-terrorist>
<https://archives.fbi.gov/archives/news/pressrel/press-releases/fbi-warns-against-anthrax-hoaxes>
http://www.diplomatie.gouv.fr/IMG/pdf/170425_-_national_evaluation_annex_-_anglais_-_final_1_cle8211fe.pdf
http://ec.europa.eu/echo/funding-evaluations/financing-civil-protection-europe/selected-projects_en
<https://eden-security-fp7.eu/eden,id,11,about.htm>
<https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism>
[https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism/explosives/explosives-precursors\(Last update: 18/01/2019\)](https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/crisis-and-terrorism/explosives/explosives-precursors(Last update: 18/01/2019))
https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/E28_e.pdf
https://ec.europa.eu/taxation_customs/facts-figures/28-eu-member-states-links-national-customs-websites_en
http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_en.pdf
<https://www.consilium.europa.eu/en/policies/fight-against-terrorism/foreign-fighters/>
<https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/making-europe-more-secure-sharing-information/>
<http://www.worldometers.info/world-population/us-population/>
https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/US_e.pdf
<https://www.thebalance.com/u-s-imports-and-exports-components-and-statistics-3306270>
<https://www.transportation.gov/sites/dot.gov/files/docs/mission/office-policy/aviation-policy/328666/us-international-air-passenger-and-freight-statistics-june-2018.pdf>
<https://www.icontainers.com/export/>
<https://www.icontainers.com/export/2014>
http://avalon.law.yale.edu/subject_menus/decmenu.Asp
<http://www.militarytimes.com/article/20130516/NEWS/305160010/Pentagon-U-S-still-armed-conflict-al-Qaida>
http://shadow.foreignpolicy.com/posts/2012/06/27/can_we_declare_the_war_on_al_qaeda_over
<http://www.wilsoncenter.org/event/the-efficacy-and-ethicsus-counterterrorism-strategy/>
http://cdn.theatlantic.com/static/mt/assets/politics/question_and_answer_ic.pdf
http://assets.opencrs.com/rpts/R41982_20120221.pdf
<https://www.dhs.gov/xlibrary/assets/dhs-strategic-plan-fy-2012-2016.pdf>
<https://opencrs.com/document/RL34685/>
<http://www.gao.gov/products/GAO-12-464T>
<http://www.fas.org/sgp/crs/homsec/R41105.pdf>
<http://natec.newamerica.net/drones/pakistan/analysis>
<http://www.thebureauinvestigates.com/category/projects/drones/drones-graphs/>
<http://www.thebureauinvestigates.com/blog/category/projects/drones/drones-graphs/>
<http://www.thebureauinvestigates.com/2012/02/22/getthe-data-somalias-hidden-war/>
<http://www.armytimes.com/news/2011/12/army-africa-mission-may-bejust-starting-120511w/>
<http://www.nytimes.com/2011/07/29/world/29leiter.Html>
<http://www.start.umd.edu/gtd/>
<http://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%201015/τόμος-1015-I-14860-pdf>
http://www.selectagents.gov/πρόοι/List_of_Select_Agents_and_Toxins_2013-09-10.pdf
<http://www.treasury.gov/press-center/press-releases/Pages/js761.aspx>
<http://www.fincen.gov/history-anti-money-laundering-laws>
<http://www.int-comp.org/media/1960/hawala-money-laundering.pdf>
<http://www.fatf-gafi.org/about/>
<http://www.unis.unvienna.org/unis/pressrels/2011/uniscp641.html>
<http://fas.org/sgp/crs/terror/RL33020.pdf>
http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/content/images/National_ML_TF_Risk_Assessment.pdf
<http://www.u4.no/recommended-reading/the-global-anti-money-laundering-regime-and-developing-countries-damned-if-they-do-damned-if-they-dont/downloadasset/2000>
<http://www.treasury.gov/about/organizational-structure/ig/Audit%20Reports%20and%20Testimonies/OIG15019.pdf>

<http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/Terrorist-financing-actions-taken-by-FATF.pdf>
<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/saudi-arabia-executions-kingdom-to-behead-50-men-convicted-of-terrorism-offences-despite-threat-of-a6750631.htm>
<http://www.austrac.gov.au/case-studies/australian-terror-suspects-sent-funds-somalia-support-terrorist-group>
<http://www.bostonglobe.com/opinion/2017/01/30/trump-making-isis-great-again/x9ZG80DbA02sumVnehehN/story.html>
<http://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/Programs/Documents/tar2013.pdf>
<http://www.fincen.gov/sites/default/files/shared/FinCEN%20SAR%20ElectronicFilingInstructions%20Stand%20Alone%20doc.pdf>
<http://www.austrac.gov.au/international-funds-transfer-instructions-iftis>
<https://www.dhs.gov/who-joined-dhs>
[https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/dhsagency financial report fy 2018.](https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/dhsagency%20financial%20report%20fy%202018.pdf)
<https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/DHS20BIB202019.pdf>
<https://www.dhs.gov/DHSwill>
<https://www.dhs.gov/topic/preventing-terrorism>
<https://www.cdc.gov/about/report/docs/2017healthsecurityreport.pdf>
<https://www.cdc.gov/labs/protecting-america.html>
<https://www.cdc.gov/ncezid/what-we-do/2018-highlights/safeguarding-travelers.html>
<https://www.dhs.gov/topic/weapons-mass-destruction>
<https://www.cbp.gov/border-security/international-initiatives/proliferation>
<https://www.dhs.gov/trade-transparency>
<https://today.yougov.com/topics/politics/articles-reports/2019/03/26/terrorism-in-america-constitutional-rights>
<https://www.pewresearch.org/fact-tank/2018/09/11/defending-against-terrorism-has-remained-a-top-policy-priority-for-americans-since-9-11/>
[https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll\(2016\)](https://www.allianceforbiosecurity.com/biosecurity-public-opinion-poll(2016))
<https://news.gallup.com/opinion/polling-matters/192695/american-public-opinion-terrorism-guns.aspx>
<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>
<https://news.gallup.com/poll/243797/six-americans-support-stricter-gun-laws.aspx>
<https://news.gallup.com/poll/231224/teachers-prioritize-gun-control-prevent-shootings.aspx>
<https://news.gallup.com/poll/220634/four-americans-fear-victim-mass-shooting.aspx>
<https://www.acams.org/>
<https://www.pwc.com/gx/en/services/advisory/forensics/economic-crime-survey.html>
<http://www.whitehouse.gov>
<http://www.state.gov/j/ct/rls/rm/2012/180148.htm>

6.2 Ερωτηματολόγιο.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

**ΘΕΜΑ: «Έλεγχοι Πέρα από τα Σύνορα – Προκλήσεις για τους Πολυεθνικούς Ελέγχους».
Μελέτη Περίπτωσης: Ε.Ε κ' Η.Π.Α.**

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

Εισαγωγικό σημείωμα:

Στα πλαίσια του Διιδρυματικού Προγράμματος 2017-2019 των Μεταπτυχιακών Σπουδών 'Λογιστικής-Ελεγκτικής' του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και του Τ.Ε.Ι Θεσσαλίας ο σκοπός-στόχος του παρόντος ερωτηματολογίου, όσον προς τους διασυνοριακούς-πολυεθνικούς ελέγχους των αρμόδιων Αρχών της Ελλάδας (**Τελωνεία, Αστυνομία**), στις μετακινήσεις των ατόμων, στις διακινήσεις των αγαθών και στις μεταφορές των χρημάτων, είναι η διερεύνηση, ο εντοπισμός και η ανάδειξη των :

A. Του βαθμού ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών στους εν λόγω ελέγχους.

B. Του βαθμού ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη, του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Το ερωτηματολόγιο είναι ανώνυμο και η συμπλήρωσή του δεν απαιτεί περισσότερο από 6-8 λεπτά.
Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την συμμετοχή σας.

Α.Ο βαθμός ενημέρωσης – αντίληψης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών στους εν λόγω ελέγχους.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΑΤΟΜΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ/ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ&ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΧΡΟΝΟΒΟΡΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

Β.Ο βαθμός ικανοποίησης των στελεχών των αρμόδιων Ελληνικών Αρχών ως προς την νομική τους κάλυψη,του διαθέσιμου επιχειρησιακού εξοπλισμού & της εκπαίδευσής τους καθώς και των ελέγχων που διενεργούν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

<p>ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ,ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ</p>	<p>ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ</p>	<p>ΣΥΜΦΩΝΩ</p>	<p>ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ</p>	<p>ΔΙΑΦΩΝΩ</p>	<p>ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ</p>
<p>1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.</p>	☐	☐	☐	☐	☐
<p>2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.</p>	☐	☐	☐	☐	☐
<p>3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.</p>	☐	☐	☐	☐	☐
<p>4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.</p>	☐	☐	☐	☐	☐

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΞΕΠΛΥΜΑ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	ΣΥΜΦΩΝΩ	ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
1.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΑΛΥΨΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
2.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΣΑ-ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ,ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
3.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐
4.ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ/ΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΕ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ/ΕΞΟΔΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΕΠΛΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ.	☐	☐	☐	☐	☐

Γ.ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1.ΦΥΛΛΟ

ΑΝΔΡΑΣ	☐
ΓΥΝΑΙΚΑ	☐

2.ΗΛΙΚΙΑ

18-24	☐
25-34	☐
35-44	☐
45-54	☐
55 και άνω	☐

3. ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΛΥΚΕΙΟΥ	☐
ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ(ΑΕΙ-ΤΕΙ)	☐
ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ	☐
ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΟΥ	☐

4. ΕΤΗΣΙΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

5.000€<	☐
5.001-10.000€	☐
10.001-20.000€	☐
20.000€>	☐

5. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΑΓΑΜΟΣ	☐
ΕΓΓΑΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ	☐
ΕΓΓΑΜΟΣ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ	☐
ΔΙΑΖΕΥΓΜΕΝΟΣ	☐
ΧΗΡΟΣ	☐

Η έρευνα συνεχίζεται.....!